	صفحه
خواص انگشتر عقیق و نگاه کردن در صبح بآن و دعا خواندن	۵۲۲
دعاء دفع فراموشی	۵۲۳
دعاء ورد او بجهة زیادتی حافظه	۵۲۴
ایضا بجهة قوة حافظه	۵۲۴
دعاء تمجید حضرت حق	۵۲۶
در آداب مواقیت	۵۲۶
تاکید در امر وصیت است	۵۳۱
عهد نامه میت	۵۳۲
نسخه نوشتن که گذاشته میشود با میت	۵۳۵
آداب محتضر و تلقین او کلمات فرج را	۵۳۹
در کفن میت است	۵۴۱
در کیفیت و آداب غسل میت است	۵۴۲
تکفین میت و در چند ثوب است	۵۴۴
در حنوط میت و نماز میت است	۵۴۶
در تشییع جنازه است	۵۵۲
دعاء رویت جنازه	۵۵۵
شهادت چهل نفر در حق میت	۵۵۷
آداب حمل جنازه	۵۵۹
آداب دفن میت	۵۵۹
احکام دفن اموات	۵۶۳
دعاء برای میت	۵۶۳
تلقین میت	۵۶۵
ختم کتاب	۵۷۰
تتمه فهرست ملحقات مفاتیح الجنان در طبع دویم	۵۷۲
دعاء امن یجیب در حمد و استغفار	۵۷۲
دعاء دفع هول و غم	۵۷۳
دعاء بیماریها و ناخوشیها	۵۷۴
دعاء ابله دیزه که بشر گویند	۵۷۴
دعاء خناز بیر	۵۷۴
دعاء درد کمر	۵۷۵
دعاء درد ناف	۵۷۵
تعویذ هر دردی	۵۷۶
دعاء درد خاصره	۵۷۶
دعاء درد شکم و قولنج و نخوان	۵۷۶
دعاء شخص مهموم و بلیه رسیده	۵۷۷
دعاء امام موسی کاظم علیه السلام بجهة خلاصی از زندان	۵۷۷
دعاء فرج	۵۷۸
دعاء نماز وتر	۵۷۹
دعاء حرز که بعد از نماز شب خوانده میشود	۵۸۱
دعاء عبد الله بن جندب	۵۸۴
دعاء حدیث قدسی	۵۸۵
از ادعیه سر قدسیه	۵۸۷
دعاء وقت بیرون رفتن برای حاجتی یا سفری از ادعیه سید	۵۸۷
نماز و دعای شب زفاف	۵۸۹
دعای دیگر که دعای پیغام صحیفه است که حضرت موسی علیه السلام شب در محراب عبادت انرا میخواند	۵۹۰
فهرست ملحقات دویم در طبع پنجم	۵۹۴
دعاء بعد از نماز حضرت امام حسین علیه السلام	۵۹۴
دعاء بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام	۵۹۶
زیارت دیگر آنحضرت	۵۹۷
زیارت امامزادگان	۵۹۷
زیارت دیگر از ائمه اطهار	۵۹۷
دعاء در اعمال روز عرفه	۵۹۸
دعاء مکارم الاخلاق و متفرقات از صحیفه سجادیه	۵۹۹
ملحقات دوم در باقیات صالحات	۵۹۴
دعاء حضرت سجاد علیه السلام در ذکر توبه و طلب امان	۵۹۴
آداب زیارت بر نیابت	۵۹۱
دعاء ماه رمضان	۵۷۲
خطبه روز عید فطر	۵۷۴
زیارت جامعه ائمه المؤمنین علیهم السلام	۵۷۷
دعائی که بعد از زیارت هر امامی خوانده میشود	۵۸۳
زیارت وداع هر یک از ائمه علیهم السلام	۵۸۶
رقعه که برای حاجت مینویسند و در آب جاری یا چاهی میاندازند	۵۸۷
دعائی که در زمان غیبت باید خواند	۵۸۸

فضیلت سورهٔ یس

بسم الله الرحمن الرحیم

فضیلت سورهٔ یس منقول است از مفاتیح الجنان

سورهٔ مبارکهٔ یس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

یٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ
سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ
تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ
كَرِيْمٍ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ وَ
اضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ
مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا
الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ
يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ وَمَا لِيَ لَآ
اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ
فَاسْمَعُوْنِ قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ
الْمُكْرَمِيْنَ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ اِنْ كَانَتْ
اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا

(رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سورهٔ یس را بخواند بواسطهٔ رضای خدای عزوجل او را بیامرزند هر که را بخواند پیش از آنکه بمیرد او را دوازده نوبت دهر بیمار که خواند شفا یابد و هر که سورهٔ یس را بر نزد او نازل شود بعدد هر حرفی از آن ده فرشته پیش او صف بندند و استغفار میکنند و در وقت قبض روح او حاضر شوند و متابعت جنازهٔ او میکنند و نماز او میکنند و در وقت دفن او حاضر شوند و هر بیماری که بخوانند بر او شفا یابد و هر که سورهٔ یس را در شب نوزدهم بخواند خازن بهشت بالبشر بیرون آید و او را بهشت بشارت دهد و هر که در روز بخواند تا شب بیامرزند و هر که در شب بخواند تا روز بیامرزند)

به يستهزؤن ألم يروا كم أهلكنا قبلهم من القرون أنهم إليهم لا يرجعون
وإن كل لما جميع لدينا محضرون وآية لهم الأرض الميتة أحييناها وأخرجنا
منها حبا فمنه يأكلون وجعلنا فيها جنات من نخيل وأعناب وفجرنا فيها
من العيون ليأكلوا من ثمره وما عملته أيديهم أفلا يشكرون سبحان الذي
خلق الأزواج كلها مما تنبت الأرض ومن أنفسهم ومما لا يعلمون وآية لهم
الليل نسلخ منه النهار فإذا هم مظلمون والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير
العزيز العليم والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم لا الشمس
ينبغي لها أن تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون و
آية لهم أنا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون وخلقنا لهم من مثله ما يركبون
وإن نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون إلا رحمة منا ومتاعا إلى حين
وإذا قيل لهم اتقوا ما بين أيديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون وما تأتيهم من آية
من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين وإذا قيل لهم أنفقوا مما رزقكم الله قال
الذين كفروا للذين آمنوا أنطعم من لو يشاء الله أطعمه إن أنتم إلا في ضلال مبين
ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ما ينظرون إلا صيحة واحدة تأخذهم
وهم يخصمون فلا يستطيعون توصية ولا إلى أهلهم يرجعون ونفخ في الصور
فإذا هم من الأجداث إلى ربهم ينسلون قالوا يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا هذا ما
وعد الرحمن وصدق المرسلون إن كانت إلا صيحة واحدة فإذا هم جميع لدينا محضرون
فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون إلا ما كنتم تعملون إن أصحاب الجنة اليوم في
شغل فاكهون هم وأزواجهم في ظلال على الأرائك متكئون لهم فيها فاكهة ولهم ما
يدعون سلام قولا من رب رحيم وامتازوا اليوم أيها المجرمون ألم أعهد إليكم
يا بني آدم أن لا تعبدوا الشيطان إنه لكم عدو مبين وأن اعبدوني هذا صراط مستقيم

وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيهِمْ وَ
تَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ
اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ مُبِينٌ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ اَوَلَمْ يَرَوْا
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِينَا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ
وَمِنْهَا يَاْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ اَفَلَا يَشْكُرُونَ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ
فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ اَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا
اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

سورة الرحمن — بسم الله الرحمن الرحيم

الرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ فِيهَا فَاكِهَةٌ
وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ فَبِاَيِّ

بعدد ایشان حسنات و از حضرت امام جعفر صادق منقول است که هر که سورهٔ یس را در روز بخواند مرزوق و محفوظ است تا شب و هر که پیش از خواب در شب بخواند موکل سازد خدای عز و جل بر او هزار فرشته که حفظ کنند او را از شر هر شیطان رجیم و از هر آفتی و اگر بمیرد در آن روز خدای تعالی او را داخل بهشت سازد

فضیلت سورة الرحمن

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود مگذارید خواندن سورهٔ الرحمن را بدرستی که او در دل منافقان قرار نمیگیرد و میآید از نزد خدای عز و جل در روز قیامت در صورت آدمی در بهترین صورتی و خوشترین بوئی تا آنکه میایستد نزد خدای تعالی

الآء ربكما تكذبان رب المشرقين ورب المغربين فبأي آلاء ربكما تكذبان
مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان فبأي آلاء ربكما تكذبان
يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فبأي آلاء ربكما تكذبان وله الجوار المنشآت في
البحر كالأعلام فبأي آلاء ربكما تكذبان كل من عليها فان ويبقى وجه ربك
ذو الجلال والإكرام فبأي آلاء ربكما تكذبان يسئله من في السموات والأرض
كل يوم هو في شأن فبأي آلاء ربكما تكذبان سنفرغ لكم أيه الثقلان
فبأي آلاء ربكما تكذبان يا معشر الجن والإنس إن استطعتم أن تنفذوا من أقطار
السموات والأرض فانفذوا لا تنفذون إلا بسلطان فبأي آلاء ربكما تكذبان
يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران فبأي آلاء ربكما تكذبان
فإذا انشقت السماء فكانت وردة كالدهان فبأي آلاء ربكما تكذبان
فيومئذ لا يسئل عن ذنبه إنس ولا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان يعرف
المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والأقدام فبأي آلاء ربكما تكذبان هذه جهنم
التي يكذب بها المجرمون يطوفون بينها وبين حميم آن فبأي آلاء ربكما تكذبان
ولمن خاف مقام ربه جنتان فبأي آلاء ربكما تكذبان ذواتا أفنان فبأي
آلاء ربكما تكذبان فيهما عينان تجريان فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهما من
كل فاكهة زوجان فبأي آلاء ربكما تكذبان متكئين على فرش بطائنها من
إستبرق وجنا الجنتين دان فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهن قاصرات الطرف
لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان كأنهن الياقوت
والمرجان فبأي آلاء ربكما تكذبان هل جزاء الإحسان إلا الإحسان فبأي
آلاء ربكما تكذبان ومن دونهما جنتان فبأي آلاء ربكما تكذبان مدهامتان
فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهما عينان نضاختان فبأي آلاء ربكما تكذبان

فیھما فاکھۃ ونخل ورمان فبای الاء ربکما تکذبان فیھن خیرات حسان فبای
الاء ربکما تکذبان حور مقصورات فی الخیام فبای الاء ربکما تکذبان لم یطمثھن
انس قبلھم ولا جان فبای الاء ربکما تکذبان متکئین علی رفرف خضر و
عبقری حسان فبای الاء ربکما تکذبان تبارک اسم ربک ذی الجلال والاکرام

سورۃ ﴿ بسم اللہ الرحمن الرحیم ﴾ الواقعۃ

اذا وقعت الواقعۃ لیس لوقعتھا کاذبۃ خافضۃ رافعۃ اذا رجت الارض رجا
وبست الجبال بسا فکانت ھباء منبثا وکنتم ازواجا ثلثۃ فاصحاب المیمنۃ
ما اصحاب المیمنۃ واصحاب المشئمۃ ما اصحاب المشئمۃ والسابقون السابقون
اولئک المقربون فی جنات النعیم ثلۃ من الاولین وقلیل من الاخرین علی
سرر موضونۃ متکئین علیھا متقابلین یطوف علیھم ولدان مخلدون
باکواب وابارین وکاس من معین لا یصدعون عنھا ولا ینزفون وفاکھۃ مما
یتخیرون ولحم طیر مما یشتھون وحور عین کامثال اللؤلؤ المکنون جزاء بما کانوا
یعملون لا یسمعون فیھا لغوا ولا تاثیما الا قیلا سلاما سلاما واصحاب الیمین
ما اصحاب الیمین فی سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود وماء مسکوب
وفاکھۃ کثیرۃ لا مقطوعۃ ولا ممنوعۃ وفرش مرفوعۃ انا انشانھن انشاء
فجعلنھن ابکارا عربا اترابا لاصحاب الیمین ثلۃ من الاولین وثلۃ من
الاخرین واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال فی سموم وحمیم وظل من یحموم
لا بارد ولا کریم انھم کانوا قبل ذلک مترفین وکانوا یصرون علی الحنث
العظیم وکانوا یقولون ائذا متنا وکنا ترابا وعظاما ائنا لمبعوثون او اٰباؤنا
الاولون قل ان الاولین والاخرین لمجموعون الی میقات یوم معلوم ثم
انکم ایھا الضالون المکذبون لاٰکلون من شجر من زقوم فمالئون منھا

فضیلت سورۂ واقعہ

نقل است کہ عثمان بن عفان رضی اللہ عنہ بیمار شد عبداللہ بن مسعود رفت و دید کہ بیمار است گفت کہ ترا چہ شکوہ و رنج است گفت از گناہان خود گفت چہ چیز میل داری گفت رحمت پروردگار خود گفت چہ تو طبیب را بیمار کنی گفت طبیب مرا بیمار کرد گفت او تو را نگفت کہ چیزے نخور گفت در وقتی کہ احتیاج داشتم بخوردن نمی داد و الحال کہ نمی خواہم بخورم می گوید بخور گفت اے عبد اللہ بن مسعود چون تو بودہ باشی گفت ایثار را بر آن ترجیح

الْبُطُوْنَ فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ
نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ
الْخٰلِقُوْنَ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ
وَنُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ اَفَرَءَيْتُمْ
مَّا تَحْرُثُوْنَ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ
تَفَكَّهُوْنَ اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ تَشْرَبُوْنَ ءَاَنْتُمْ
اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ
اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔوْنَ نَحْنُ جَعَلْنٰهَا
تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ وَاِنَّهٗ
لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ فِيْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ لَّا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ
تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ وَتَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ
اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُوْمَ وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ وَنَحْنُ اَقْرَبُ
اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُبْصِرُوْنَ فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ وَّجَنَّتُ نَعِيْمٍ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ
مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ
الضَّآلِّيْنَ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّتَصْلِيَةُ جَحِيْمٍ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِيْنِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ

سورة الجمعة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ هُوَ الَّذِيْ
بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ
وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ مَثَلُ

(فضيلت سورة واقعه) جهت آنكه من يشا زاد الله كريم جهت آنكه هر كه بخواند سورة واقعه از فقر ايمن شود و اگر پيش از خفتن بخواند هرگز بفاقه نميرد و اگر در سفر بخواند هرگز بفاقه نميرد و اگر در حضر بخواند همسايگان او هرگز بفاقه نميرند و اگر زنده بخواند هرگز بفاقه نميرد و اگر مرده بخواند هرگز بفاقه نميرد و اگر بر بيمار بخواند بيمار هرگز بفاقه نميرد و اگر بر بيمار بخواند بيمار هرگز بفاقه نميرد و اگر بر بيمار بخواند بيمار هرگز بفاقه نميرد

(فضيلت سورة جمعه) ان شاء الله تعالى هر كه اين سورة جمعه بخواند در حضر و سفر و در خلوت و جلوت از شر شيطان و از شر سلطان و از شر هر ظالم ايمن باشد و روزى او فراخ گردد و هر كه اين سورة جمعه بخواند در حضر و سفر و در خلوت و جلوت از شر شيطان و از شر سلطان و از شر هر ظالم ايمن باشد و روزى او فراخ گردد

الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا
إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي
تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ۖ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ
فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ۚ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۚ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ
أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۖ مَا تَرَىٰ فِي
خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَ
جَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا
نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا
لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ
السَّعِيرِ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ

واجب است بر هر مؤمن هرگاه شیعهٔ ما باشد که بخواند در نماز شب جمعه سورهٔ جمعه و سبح اسم ربک الاعلی و در نماز ظهر الجمعه و منافقین و هرگاه این را بعمل آورد چنان است که گویا عمل رسول خدا صلی الله علیه و آله بجا آورده و ثواب و جزاء او بر خداوند عزوجل بهشت است

فضیلت سورهٔ تبارک

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سورهٔ تبارک الذی بیده الملک را در نماز مکتوبه پیش از آنکه بخوابد پیوسته در امان خدا خواهد بود تا آنکه صبح شود و در امان خدا خواهد بود در روز قیامت تا آنکه داخل بهشت شود

أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
ءَأَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝ أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا
فِي غُرُورٍ ۝ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ
أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي
أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ قُلْ هُوَ
الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ
وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ
اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ
تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ

سورة النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ۝ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ۝ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝
وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝ وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝ وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝
لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝ يَوْمَ يُنفَخُ
فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ

فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ۝ لَّابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لَّا يَذُوقُونَ
فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝ جَزَاءً وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝ وَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝
إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۝ لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا

يَوْمَ يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ﴿سورۃ الأعلیٰ﴾ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً
أَحْوَىٰ ۝ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ۝ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝
فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝ سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ
الْكُبْرَىٰ ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝ بَلْ
تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

سورۃ ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ الشمس

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءِ وَمَا
بَنَاهَا ۝ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝
وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ
اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۝ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

سورۃ ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ القدر

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ

حق تعالیٰ اورا از شر اب سرخ در دنیا
قیامت دہد بدانکہ در دنیا از اہل
بیت علیہم السلام دوست گیرد
عظیم ولایت وانکہ حضرت
امیر المومنین علیہ السلام
ہو النبأ العظیم و فلک نوح در
بحار اللہ واقع
الخطاب

فضیلت سورۂ اعلیٰ

صادق در روایتی کہ
سبح اسم ربک الاعلیٰ را در
فریضہ یا نافلہ بخواند درود
قیامت او گویند کہ از ہر درجہ
از درجہ ہفت کہ بجز اہل
اہل کمال حضرت یعنی تفکر
کہ یکبارہ سورہ والشمس را بخواند
کہ یا صادق زیادہ بدہ
و تا بوان

در فضیلت سورۂ قدر در لزلہ

از حضرت
عنہ منقول است کہ ہر
کہ ما انزلناہ را در نماز فریضہ
بخواند منادی از خلد
درود گار

شَهْرٌ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلٰمٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سورۃ (بسم اللہ الرحمن الرحیم) الزلزلۃ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۙ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۙ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۙ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا
اَعْمَالَهُمْ ۚ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ۚ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ

سورۃ (بسم اللہ الرحمن الرحیم) العٰدیٰت

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۙ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۙ فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ۙ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۙ فَوَسَطْنَ بِهٖ
جَمْعًا ۙ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۙ وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۙ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۙ
اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ۙ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ

سورۃ الکافرون (بسم اللہ الرحمن الرحیم) مؤلف محمد

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۙ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۚ
وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۙ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۚ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ

سورۃ (بسم اللہ الرحمن الرحیم) النصر

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۙ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۙ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ اِنَّهٗ

كان سورۃ (بسم اللہ الرحمن الرحیم) التوحید توابا

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۚ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۚ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ ۙ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۚ

سورۃ (بسم اللہ الرحمن الرحیم) الفلق

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۙ وَمِنْ شَرِّ
النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۙ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۚ

﴿سورۃ الناس﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۙ مَلِكِ النَّاسِ ۙ اِلٰهِ النَّاسِ ۙ مِنْ
شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۙ الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۙ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۚ

اول ایں سورہ کہ ذکر کردہ شد کافی است مر کسے را کہ عمل از سر گیرد و از
خصوص سورہ مومن تا بنکہ ہر کہ خواند مثل آنکہ
اذا زلزلت را بخواند و فضل سورہ عادیات
در خبر است کہ ہر کہ ملازمت سورہ عادیات
ان کند با حصار امیر المومنین شود و در
فضیل سورہ کافرون در خبر است
(ترجمہ متعذر ہست) در احادیث بسیار وارد شدہ فضائل این
سورہ و فائدہ آنکہ خواندن آن
سورہ و فائدہ آنکہ خواندن آن
سورہ بر اعمال آنکہ خواندن
شخص از منزل خود بیرون رود
معوذتین را بخواند چشم بد
یا وضع در نیاید و کسی کہ در
خواب ترسد در وقت خواب این
سورہ را با آیۃ الکرسی

کتاب مفاتیح الجنان

(مقدمه)

رسالة الباقیات الصالحات فی الادعیة والصلوات المندوبات

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی سمک السماء وندب عباده الی الدعاء والصلوة والسلام علی من قدمه فی الاصطفاء محمد خاتم الانبیاء وعلی آله الطاهرین مصابیح الدجی سیما علی قائمهم خاتم الاوصیاء

وبعد چنین گوید این گنه کار روسیاه ومقصر درگاه اله عباس بن محمد رضا القمی سامحهما الله که این مجموعه ایست مشتمل بر مختصری از اعمال شبانه روز وذکر بعضی از نمازهای ماثوره وبندی از عوذات واحراز واذکار وادعیه موجزه وخواص بعضی از سور وآیات

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الحمد لله الذی جعل الحمد مفتاحا لذکره وخلق الاشیاء ناطقة بحمده وشکره والصلوة والسلام علی نبیه محمد المشتق اسمه من اسمه المحمود وعلی آله الطاهرین اولی المکارم والجود **وبعد** چنین گوید این فقیر بی بضاعت ومتمسک باحادیث اهلبیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی والسعادة که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم و آنچه از ادعیه آن کتاب که سند دارد ذکر نمایم وآنچه را که سندش بنظرم نرسیده ذکر ننمایم واضافه کنم بر آن بعض ادعیه وزیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس احقر خواهش ایشان را اجابت نموده واین کتاب را بهمان ترتیب جمع آورده ونامیدم آنرا به **مفاتیح الجنان** ومرتب گردانیدم آنرا بر سه باب **باب اول** در تعقیب نمازها ودعاهای ایام هفته واعمال شب وروز جمعه وبعض ادعیه مشهوره ومناجات خمس عشرة وغیرها **باب دوم** در اعمال ماههای سال وفضیلت واعمال روز نوروز واعمال ماههای رومی **باب سیم** در زیارات وآنچه مناسب آن بابست امید که اخوان مؤمنین بر وفق آن عمل نمایند واین گنه کار روسیاه را از دعا و زیارات وطلب مغفرت فراموش نفرمایند

(باب اول)

در تعقیب نمازها ودعاهای ایام هفته واعمال شب وروز جمعه وبعض ادعیه مشهوره ومناجات

فصل اول خمس عشرة وغیرها ودر آن چند فصلست در تعقیبات مشترکه

منقول از مصباح شیخ طوسی قده وغیره پس هرگاه سلام نماز دادی سه مرتبه الله اکبر بگو وبلند کن در هر یک دستها را تا محاذی گوشها پس بگو لا اله الا الله الها واحدا ونحن له مسلمون لا اله الا الله ولا نعبد الا ایاه مخلصین له

الدين ولو كره المشركون لا اله الا الله ربنا ورب آبائنا الاولين لا اله
الا الله وحده وحده وحده انجز وعده ونصر عبده واعز جنده وهزم الاحزاب
وحده فله الملك وله الحمد يحيي ويميت ويميت ويحيي وهو حي لا يموت بيده
الخير وهو على كل شيء قدير بس بگو استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم
واتوب اليه بس بگو اللهم اهدني من عندك وافض علي من فضلك وانشر
علي من رحمتك وانزل علي من بركاتك سبحانك لا اله الا انت اغفر لي
ذنوبي كلها جميعا فانه لا يغفر الذنوب كلها جميعا الا انت اللهم اني اسئلك
من كل خير احاط به علمك واعوذ بك من كل شر احاط به علمك اللهم اني
اسئلك عافيتك في اموري كلها واعوذ بك من خزي الدنيا وعذاب الاخرة
واعوذ بوجهك الكريم وعزتك التي لا ترام وقدرتك التي لا يمتنع منها شيء
من شر الدنيا والاخرة ومن شر الاوجاع كلها ومن شر كل دابة انت اخذ
بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
توكلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك
ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا بر تسبيح ميكني تسبيح حضرت زهرا عليها السلام وميگوئي پيش از انكه از
موضع خود حركت كني ده مرتبه اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له الها واحدا
احدا فردا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا مؤلف گويد كه فضيلت اين تهليل بسيار
وارد شده خصوصا در تعقيب نماز صبح وشام وهنگام طلوع وغروب آفتاب پس ميگوئي سبحان
الله كلما سبح الله شيء وكما يحب الله ان يسبح وكما هو اهله وكما ينبغي لكرم
وجهه وعز جلاله والحمد لله كلما حمد الله شيء وكما يحب الله ان يحمد وكما
هو اهله وكما ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله ولا اله الا الله كلما هلل الله

فهرس ابواب اموال وهم
كردم انوار الايمان شرح البيان فضل
كردد وان كتاب شريف از هر
جهتي كامل ونفيس آيد شود
نامبردم انوار الايمان شرح البيان الصلوات
والادعيه والصلوة والسلام
قال الله تعالى وانا ايمانا
الصلوات خير عند ربك
ثوابا وخير املا ومرتب
كردانيدم انوار الايمان شرح باب وباب
خاتمه باب اول در بعضي
از اعمال شب وروز باب دوم
در ذكر بعضي از زمانهاي متبرك
باب سيم در ادعيه وعوذات
الامراض والاسقام وعلل الاعضاء
وغيرها باب چهارم در ادعيه
متفرقه از كتاب شريف كافي
باب پنجم در ذكر بعضي از احراز و
ادعيه موجز كه مشتمل باشد
ازيد التوحيد

شَیْءٍ وَکَمَا یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُهَلَّلَ وَکَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَکَمَا یَنْبَغِی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ
وَاللّٰهُ اَکْبَرُ کُلَّمَا کَبَّرَ اللّٰهَ شَیْءٌ وَکَمَا یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُکَبَّرَ وَکَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَکَمَا یَنْبَغِی
لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ
عَلٰی کُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمَ بِهَا عَلَیَّ وَعَلٰی کُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ کَانَ اَوْ یَکُونُ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُکَ مِنْ خَیْرِ مَا اَرْجُو وَخَیْرِ
مَا لَا اَرْجُو وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا اَحْذَرُ پس بخوانی سورهٔ حمد
آیة الکرسی و شَهِدَ اللّٰهُ و آیهٔ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِکَ الْمُلْکِ و آیهٔ مخزه و آن سه آیهٔ اول سورهٔ اعراف
که اوّل آن اِنَّ رَبَّکُمُ اللّٰهُ است و آخر آن مِنَ الْمُحْسِنِینَ پس بگوئی سه مرتبه سُبْحَانَ رَبِّکَ
رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ پس بگوئی سه مرتبه
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِی مِنْ اَمْرِی فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْنِی مِنْ حَیْثُ
اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لَا اَحْتَسِبُ و این دعائی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد
هنگامی که در زندان بود پس بگیرد ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشاید بجانب آسمان و بگوید
هفت مرتبه یَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَ اٰلِ مُحَمَّدٍ و بگوید همان
حال سه مرتبه یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِی وَاَجِرْنِی مِنَ
النَّارِ پس بخوانی دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و بگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَکِ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ وَسُلْطَانِکَ الْقَدِیمِ
یَا وَاهِبَ الْعَطَایَا وَیَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰی وَیَا فَکَّاکَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ اَسْئَلُکَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَاَنْ تُخْرِجَنِی مِنَ الدُّنْیَا سَالِمًا
وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ اٰمِنًا وَاَنْ تَجْعَلَ دُعَائِی اَوَّلَهُ فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَاٰخِرَهُ
صَلَاحًا اِنَّکَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ و در صحیفه علویه است در تعقیب هر فریضه یَا مَنْ لَا

وبخط بارسی شیخ در دیباچه
بعض سور و آیات در کیفیت بعض
ادعیه و مطالب متفرقه خاتمه
در مجملی از احکام اموات بطریق
وثیق و اسناد صادق که اکثر آن
مؤمنین و شیعیان حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام بن مجرد
عاصی را از زعاد طلب مغفرت
در حال حیوة و بعد از ممات
از اموات فراموش نفرمایند

باب اوّل

در تحصیل اعمال
شب و روز و مشتمل
بر چند فصل فصل اوّل در اعمال
که متعلق بشب باشد و ظاهر شود
از آداب بدانکه از جمله اوقات
شریفه وقت بین الطلوعین است
و انسان باید بسیار دعا از اهل ایمان
علیهم السلام در فضیلت این وقت
و حرص بر عبادت در آن وقت
و شب در آن

يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَيَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ السَّائِلُونَ وَيَا مَنْ لَا يُبَرِّمُهُ الْحَاحُ الْمُلِحِّينَ
اَذِقْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وبنویسد الٰهی هٰذِهِ صَلٰوتِي
صَلَّيْتُهَا لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ اِلَيْهَا وَلَا رَغْبَةٍ مِنْكَ فِيهَا اِلَّا تَعْظِيمًا وَطَاعَةً
وَاِجَابَةً لَكَ اِلٰى مَا اَمَرْتَنِي بِهٖ اِلٰهِي اِنْ كَانَ فِيهَا خَلَلٌ اَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِهَا
اَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرَانِ وبنویسد بعد از عقب هر
نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه وآله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام نموده برای حافظه +
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلٰى اَهْلِ مَمْلَكَتِهٖ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُؤَاخِذُ اَهْلَ الْاَرْضِ
بِاَلْوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُفِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا وَبَصَرًا
وَفَهْمًا وَعِلْمًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ودر مصباح کفعمی است که سه مرتبه بگوید بعد از نماز
اُعِيذُ نَفْسِي وَدِينِي وَاَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَاِخْوَانِي فِي دِينِي وَمَا رَزَقَنِي رَبِّي وَ
خَوَاتِيمَ عَمَلِي وَمَنْ يَعْنِينِي اَمْرُهُ بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَبِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ وَمِنْ
شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ وَبِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ
اِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ واز خط شیخ شهید منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرموده هر که
خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بد او مطلع نگرداند و دیوان گناهان او نگشاید باید
که بعد از هر نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَرْجٰى مِنْ عَمَلِي وَاِنَّ رَحْمَتَكَ اَوْسَعُ
مِنْ ذَنْبِي اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا فَعَفْوُكَ اَعْظَمُ مِنْ ذَنْبِي اَللّٰهُمَّ اِنْ
لَمْ اَكُنْ اَهْلًا اَنْ اَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَرَحْمَتُكَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسَعَنِي لِاَنَّهَا وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ واز ابن بابویه رحمة الله علیه منقول است که فرمود چون

وارد شده است در بعضی اخبار
تعبیر شده از این وقت بباغ
غفلت چنانکه از حضرت باقر
علیه السلام منقول است که ابلیس لعین
فرشتگان خود را امر فرماید که
بیایند در وقت رجعت از نماز
آفتاب چون طلوع آن را بینند
بازگردند بجانب آسمان و
دنیا بچشمند بجانب زمین و
لشکرش در دنیا خلل راه ندهند و
گویند که نخوردنا غفلت
زیرا که آن در دنیا و در این وقت مکروه
و بدانکه خواب در این وقت نا وقت
است و نهی از خواب در این وقت
مربوط است بخواب
نوم و روزه و نماز
و رزق و عمر و مشغول شدن
خواب هم شوم است بدین
خصال در روز و طلوع آفتاب
قسمت میکند

از تسبیح حضرت فاطمہ صلوات اللہ علیہا فارغ شوی بگو اَللّٰھُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَ
لَكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَعُوْدُ السَّلَامُ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى جَمِيْعِ اَنْبِيَآءِ اللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ وَمَلٰٓئِكَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيٍّ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ اَلسَّلَامُ عَلٰى
عَلِيِّ بْنِ مُوْسَى الرِّضَا اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهَادِيْ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقَآئِمِ الْمَهْدِيِّ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ پس هر حاجت که داری از خدا بطلب شیخ کفعمی فرموده بعد از نماز
میگوئی رَضِيْتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْاِسْلَامِ دِيْنًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ
اِمَامًا وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوْسٰى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَ
الْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الصَّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَئِمَّةً وَسَادَةً وَقَادَةً بِهِمْ اَتَوَلّٰى وَمِنْ
اَعْدَآئِهِمْ اَتَبَرَّءُ پس بگو سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ **فصل دوم** در تعقیبات مختصه بگو در تعقیب نماز ظهر کما فی المنهجد
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَظِيْمُ الْحَلِيْمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَآئِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَ
السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ لِيْ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهٗ وَلَا
سُقْمًا اِلَّا شَفَيْتَهٗ وَلَا عَيْبًا اِلَّا سَتَرْتَهٗ وَلَا رِزْقًا اِلَّا بَسَطْتَهٗ وَلَا خَوْفًا اِلَّا اٰمَنْتَهٗ وَلَا سُوْٓءً

بعد از نماز بلند کردن دو دست را
وقت رسیدن خلوص در مصالح این
دعا را فلک کرده که در وقت طلوع
فجر صادق بخواند اللّٰھُمَّ اِنَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ
وَاَفْضِلْ عَلَيْنَا اَللّٰھُمَّ بِعِصْمَتِكَ
تَمِّمْ لَنَا صَالِحَ مَا اَعْطَيْتَنَا بِفَضْلِ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَتْمِمْهُمَا عَلَيْنَا
عَائِذًا بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ عَائِذًا
بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ عَائِذًا بِاللّٰهِ
مِنَ النَّارِ بس بگوید یا فالقه
حبة ارزی صل علی محمد و
اله واجعل اول یومنا
هذا صلاحها واوسطه فلاحا
وآخره نجاحا اسئلک بحق
من یه
انه ما الصبح بی من بعد او
بنا ظر

الا صرفته ولا حاجة هي لك رضا ولي فيها صلاح الا قضيتها يا ارحم الراحمين
آمين رب العالمين ومیگوید مرتبه بالله اعتصمت وبالله اثق وعلى الله اتوكل
پس میگوید اللهم ان عظمت ذنوبي فانت اعظم وان كبر تفريطي فانت اكبر وان
دام بخلي فانت اجود اللهم اغفر لي عظيم ذنوبي بعظيم عفوك وكثير تفريطي
بظاهر كرمك وادمع بخلي بفضل جودك اللهم ما بنا من نعمة فمنك لا اله الا

انت استغفرك | تعقيب نماز عصر منقول از منهج احمد | واتوب اليك

استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الرحمن الرحيم ذو الجلال والاكرام واسأله
ان يتوب علي توبة عبد ذليل خاضع فقير بائس مسكين مستكين مستجير لا يملك لنفسه
نفعا ولا ضرا ولا موتا ولا حيوة ولا نشورا پس میگوید اللهم اني اعوذ بك من نفس
لا تشبع ومن قلب لا يخشع ومن علم لا ينفع ومن صلوة لا ترفع ومن دعاء لا يسمع
اللهم اني اسئلك اليسر بعد العسر والفرج بعد الكرب والرخاء بعد الشدة
اللهم ما بنا من نعمة فمنك لا اله الا انت استغفرك واتوب اليك وازحضرت
صادق عليه السلام منقول است كه هر كه استغفار كند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه بيامرزد خداوند هفتاد
گناه را وروايت شده از حضرت امام محمد تقي عليه السلام كه هر كه بخواند انا انزلناه في ليلة القدر را بعد از عصر
ده مرتبه بگذرد بر راي او در روز قيامت مثل عملهاي خلايق در اين روز ومستحب است خواندن دعاي
عشرات در هر صباح ومساء وافضل اوقات ان بعد از عصر روز جمعه است وان دعا بعد از اين منقول

خواهد | تعقيب نماز مغرب منقول از مصباح منهج احمد | شد

بعد از تسبيح زهراء عليها پس میگوید ان الله وملائكته يصلون على النبي يا ايها
الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما اللهم صل على محمد النبي وعلى ذريته
وعلى اهل بيته پس میگوید مفتتحه بسم الله الرحمن الرحيم ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم وسه مرتبه الحمد لله الذي يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره

قبلك وصل لك لا شريك له
لك الحمد ولك الشكر بها
على حتى ترضى وبعد الرضا
واذكار وارده در اين وقت هم
الحمد لله رب العالمين
الهادي كل شيء بالهامه والصلوة
والسلام على نبيه ومصطفاه
اكبر اسكن قلبي بتصديقك انك
بالمؤمنين رؤف رحيم
اين دعا آمن لا اله الا الله
وحده لا شريك له له الملك
وله الحمد يحيي ويميت
بيده الخير وهو على كل شيء
قدير وچون نماز عصر را
راشد میگوید اللهم اني
اسئلك بالمآل لها راك و
از بلاء ليلة القدر وصلوة
واصوات دعاء
و

پس بگوئی سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ پس نافله مغرب بجا میاوری وچون چهار رکعت بدو سلام وتکلم مکن مابین انها وشیخ فرموده که روایت شده که در رکعت اول سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخوانند ودر رکعت دوم قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ ودر دو رکعت دیگر هرچه خواسته باشند وروایت شده که حضرت امام علی النقی علیه السلام در رکعت دوم سوره حمد واول سوره حدید میخواندتا وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ودر رکعت چهارم حمد میخواند واخر سوره حشر یعنی از لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ تا اخر سوره ومستحب است که بخوانند در سجده اخر نوافل در هر شب وخصوصا در شب جمعه هفتم بار بگوئی اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِيَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ وچون از نافله فارغ شوی پس هرچه میخواهی تعقیب میخوانی ومیگوئی ده مرتبه مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ پس بگوئی اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانَ فِي دَارِ السَّلَامِ وَجِوَارَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ ومیخوانی مابین نماز مغرب وعشاء نماز غفیله را وان دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد میخوانی وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ودر رکعت دوم بعد از حمد میخوانی وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس تسبیحات اربعه بگوئی ومیخوانی اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا ایجای این کلمه حاجت ذکر میکنی پس بگوئی اللّٰهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ

(در آداب بین الطلوعین)

شیخ ملا فتح الله کاشانی گوید که مستحب است که نماز صبح را در اول وقت بجا آورد بعد از آن بتعقیب مشغول شود تا آفتاب طلوع کند پس بعد از آن بنماز نوافل مشغول شود وچون خواهی متوجه بنماز نوافل شوی مستحب است که وضو بسازی وقبله رو بایستی وبگوئی بسم الله وبالله اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین واجعلنی من عبادک الصالحین وازاد بیت المقدس بطور اختصار آنست که مقدم داری دست راست را بر دست چپ در وقت داخل شدن بنماز وبگوئی بسم الله وبالله اعوذ بالله من الشیطان الرجیم انه هو السمیع العلیم وچون از نماز فارغ شوی بگوئی بسم الله وبالله اللهم اکشف کربتی بسم الله وبالله اللهم اکشف کربتی بسم الله وبالله اللهم اکشف کربتی وواجب است در این حال بلکه در تمام حالات مستور کردن عورت از نظر غیر محرم وحرام است در این حال رو بقبله باشد وبقبله رو بایستد وبنشیند وبگوید در حال قضاء حاجت اللهم اجعلنی

بحق محمد و آله علیه و علیهم السلام لما قضیتها لی و حاجت خود را مطلبی که روا باشد
که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حق تعالی با و عطا فرماید آنچه را که خواهد

(تعقیب نماز عشاء منقول از متهجد)

اللهم انه لیس لی علم بموضع رزقی و انما اطلبه بخطرات تخطر علی قلبی فاجول
فی طلبه البلدان فانا فیما انا طالب کالحیران لا ادری ابی فی سهل هو ام فی جبل ام
فی ارض ام فی سماء ام فی بر ام فی بحر و علی ید من و من قبل من و قد علمت ان
علمه عندک و اسبابه بیدک و انت الذی تقسمه بلطفک و تسببه برحمتک
اللهم فصل علی محمد و آله و اجعل یا رب رزقک لی واسعا و مطلبه سهلا و
ماخذه قریبا و لا تعنینی بطلب لم تقدر لی فیه رزقا فانک غنی عن عذابی
و انا فقیر الی رحمتک فصل علی محمد و آله و جد علی عبدک بفضلک انک
ذو فضل عظیم **مؤلف گوید** که باید دعا از ادعیه مطلبه وقت و مستحبست نیز در تعقیب
عشاء مقدم بسه سوره انا انزلناه بخواند و آنکه در نماز وتیره و ان دو رکعت نافله نشسته است
بعد از نماز عشاء صد آیه از قرآن بخواند و مستحب است عوض صد آیه سوره اذا وقعت الواقعة

در هر رکعت سوره قل هو الله | **تعقیب نماز صبح منقول از مصباح متهجد** | احد در رکعت دیگر بخوانند

اللهم صل علی محمد و آل محمد و اهدنی لما اختلف فیه من الحق باذنک انک تهدی
من تشاء الی صراط مستقیم و میگوید ده مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء
الراضین المرضیین بافضل صلواتک و بارک علیهم بافضل برکاتک و السلام
علیهم و علی ارواحهم و اجسادهم و رحمة الله و برکاته و این صلوات در عصر هم جمعه
نیز وارد شده با فضیلت بسیار و میگوید اللهم احینی علی ما احییت علیه علی بن ابیطالب
و امتنی علی ما مات علیه علی بن ابیطالب علیه السلام و میگوید صد مرتبه استغفر الله و اتوب
الیه و صد مرتبه اسئل الله العافیة و صد مرتبه استجیر بالله من النار و صد مرتبه

(در آداب بیت الخلا)

بحیاتک و عافیتک و آخر جملتنا
انادر بالخیر از تو در فع شدائد میکند
اللهم ارزقنی الحلال و
جنبنی الحرام و جون نزدیک
استنجا کند اول استبرا میکند بس
دعاء رؤیت اب را میخواند الحمد
لله الذی جعل الماء طهورا و در وقت
استنجا میگوید اللهم حصن
فرجی و اعفه و استر عورتی
و حرمنی علی النار و بجاه نبیک
و اهل بیته الطیبین الطاهرین
و میگوید الحمد لله الذی
اماط عنی الاذی و هنانی
طعامه و شرابه و میگوید
الحمد لله الذی رزقنی طیبا من
رزقه و سائغا شرابه و بعد
از فراغ دست را بخاک
بمالد و دعای فراغ را بخواند

وَأَسْئَلُهُ الْجَنَّةَ وَصَدَّرْتُهُ أَسْئَلُ اللهَ الْحُورَ الْعِينَ وَصَدَّرْتُهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْمَلِكُ
الْحَقُّ الْمُبِينُ وَصَدَّرْتُهُ تَوْحِيدٌ وَصَدَّرْتُهُ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدَّرْتُهُ سُبْحَانَ
اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
وَصَدَّرْتُهُ مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بگو أَصْبَحْتُ
اللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ
مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ
مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ وَلَأْمِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحْتَجِبًا مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَذِيَّةٍ
بِجِدِّ رَصِينِ الْإِخْلَاصِ فِي الْاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ مُوقِنًا أَنَّ الْحَقَّ
لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أُوَالِي مَنْ وَالَوْا وَأُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَاعِذْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ
مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا اتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْأَعَادِيَ عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

وَاین دعا در هر صبح و شام خوانده میشود و آن دعاء امیرالمؤمنین علیه السلام است در لیلة المبیت و در نهج
روایت شده که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حق تعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و جذام و فقر و خانه بر
سر فرود آمدن یا خرابی در هنگام پیری و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بعد از
نماز صبح و نماز مغرب بگوید هفت مرتبه بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
حق تعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلاکه آسانترین آنها باد و پیسی و دیوانگی باشد و اگر شقی باشد
محو شود از اشقیاء و نوشته شود از سعداء و نیز از آن حضرت روایت کرده که برای دنیا و آخرت و دفع
درد چشم ابدا دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخوانند اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالْيَقِينَ فِي
قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

الحمد لله الذي عرفني نفسه
وأنعش في مجدي نفسه
وأحيى عبده إذ أتاه بالطاعة
بالطاعة بالطاعة لا
يقدر الفاد دون قدرها
يعنى خواستى رضو بكرى
ابتدا ميكنى بسوالك عودن
كردها زيا كيزه ميكند وبلغم
از طرف وحفظ از زيادتى
وباعث زيادتى حسنات
وخوشنودى حق تعالى است ودر
ركعت نماز بانسوالك افضل
است از هفتاد ركعت بغير از
سوالك واگر سوالك نباشد
انگشت مجزى ميشود از آن و
مزاوارست كه در وقت وضو
گفتن در بقيه بنشيند و
طرف ابرا در جانب راست خود
بگذارد وبعد از وضو نگاه كند
بآسمان وابتدا بدعا

شیخ ابن فهد در عدة الداعی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح
این کلام را احاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای او و کفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم او
بسم الله وصلی الله علی محمد وآله وأفوض أمری إلی الله إن الله بصیر بالعباد فوقیه
الله سیئات ما مکروا لا إله إلا أنت سبحانک إنی کنت من الظالمین فاستجبنا
له ونجیناه من الغم وکذلک ننجی المؤمنین حسبنا الله ونعم الوکیل فانقلبوا بنعمة
من الله وفضل لم یمسسهم سوء ما شاء الله لا حول ولا قوة إلا بالله ما شاء الله
لا ما شاء الناس ما شاء الله وإن کره الناس حسبی الرب من المربوبین حسبی
الخالق من المخلوقین حسبی الرازق من المرزوقین حسبی الله رب العالمین حسبی
من هو حسبی حسبی من لم یزل حسبی حسبی من کان منذ کنت لم یزل حسبی
حسبی الله لا إله إلا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم **مؤلف گوید**
که شیخ ثاقة الاسلام نوری نور الله مرقده در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم
ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی نقل فرموده که فاضل مقدس الخوند ملا محمد صادق
عراقی در غایت سختی و پریشانی و بد حالی بود و هیچ وجه برای او گشایشی نمیشد تا آنکه شبی در خواب
دید که در بکوادی خیمه بزرگی با قبه سرپا است پرسید این خیمه از کیست گفتند از کهف حصین و غیاث
مضطر مسکین حضرت قائم مهدی و امام منتظر مرضی عجل الله فرجه میباشد پس تعجیل خدمت آنحضرت
مشرف گردید و بحسب حال خود را بآنحضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار و رفع غم
خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود بسید از اولاد خود و اشاره فرمود باو و بخیمه او الخوند از خدمت
آنحضرت بیرون شد و رفت بهمان خیمه که حضرت بآن اشاره فرموده بود دید سید سند وجیه معتمد
عالم امجد مؤید جناب آسید محمد سلطان آبادی است در آن خیمه در درگی بسجاده نشسته مشغول دعا
و قرائت الخوند بر سید سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت
رزق او را دعائی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه ان دعا در خاطر او بود و قصد کرد خانه
سید را و پیش از این خواب الخوند از سید منافر و نارک او بود بحدی که انرا ذکر نمیکرد پس چون بخدمت
سید رسید او را بهمان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلای خود نشسته مشغول ذکر و استغفار

الحمد لله الذی جعل الماء طهورا ولم یجعله نجسا
تا آخر شستن دست خود از آب
انی نویت الغسل لرفع الحدث الاصغر قربة إلی الله
بسم الله توکلت علی الله ولا حول ولا قوة إلا بالله
اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین
تا بسر کف آب میگوید اللهم
لقنی حجتی یوم ألقاک وأطلق لسانی بذکرک
تا بسر دهن استنشاق میکند
وعرف لی طیب رائحة جنتک
تا بسر روی اللهم لا تحرمنی
ریح الجنة واجعلنی ممن تطیب ریحها وروحها وطیبها
تا بسر دست چپ شستن میکند
واسقنی من حوض نبیک محمد صلی الله علیه وآله

سلام کرد بسید جواب سلام داد و تبسمی نمود مثل آنکه از قضیه مطلع باشد پس خواند برای کشایش امر خویش دعائی خواست پس سید تعلیم او نمود همان دعائی را که در خواب باو تعلیم فرموده بود پس او خواند مشغول بآن دعا شد باندک زمانی دنیا از هر طرف باو روی آورد و از بخشی و بدحالی بیرون آمد و مرحوم حاج ملا فتحعلی رحمة الله علیه سید را مدح بلیغی در املاقات کرده بود و مقدار از زمان هم شاگردی او نموده بود اما آنچه را که سید تعلیم او خوانده کرده بود در خواب و بیداری پس سه چیز است اول آنکه در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح بگوید دوم مواظبت کند بخواندن این دعا که در کافی است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعلیم فرمود از برای یکی از صحابه که مبتلا بود بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا باندک زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

سیم در عقب نماز صبح بخواند دعائی را که از شیخ ابن فهد نقل شد و این او راد را باید غنیمت شمرد و بخواندن آن مواظبت نمود و از فوائد آن غفلت ننمود و بدانکه سجده شکر بعد از نماز مستحب مؤکد است و دعا و اذکار بسیار در این حال وارد شده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که اگر خواهی صد مرتبه شکرا شکرا بگو و اگر خواهی صد مرتبه عفوا عفوا و نیز از آن حضرت منقول است که کمتر از آنچه در این سجده گویند آنست که سه مرتبه بگویند شکرا لله و نیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت غروب ادعیه و اذکار بسیار از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام ماثور و وارد شده است و تحریص و ترغیب بسیار بر محافظت این دو وقت در آیات و اخبار وارد شده است و ما در اینجا مختصر بذکر چند دعای معتبر اکتفا میکنیم اول مشایخ حدیث بسندهای معتبره از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فریضه و واجبست بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه پیش از غروب این دعا را بخواند

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و در بعضی از روایات است که اگر ترک شود قضا کند که لازمست دو مرتبه و نیز از آن حضرت در روایات معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو أَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ

(ج ۲)

الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِاللهِ أَنْ يَحْضُرُونِ إِنَّ اللهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سیم و نیز از
آنحضرت روایت شده که چه مانعست شما را که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید اللَّهُمَّ
مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي
وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ
اللَّهُمَّ أَمْدُدْ لِي فِي عُمُرِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَانْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَإِنْ كُنْتُ
عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا فَاجْعَلْنِي سَعِيدًا فَإِنَّكَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثْبِتُ وَ
عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ چهارم و نیز از آنحضرت منقولست که در هر صبح و شام این دعا را بخوان
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَجِبُ لِلَّهِ
أَنْ يُحْمَدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
پنجم در هر صبح و شام ده مرتبه بگو سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ

فصل سیم	دعای روز یکشنبه	در ذکر دعاهای یازده گانه
عشرات که بعد از این خواهد آمد	منقول از ملحقات صحیفه سجادیه	در ذکر دعاهای یازده گانه

(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا أَخْشَى إِلَّا عَدْلَهُ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا
أُمْسِكُ إِلَّا بِحَبْلِهِ بِكَ أَسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضْوَانِ مِنَ الظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمِنْ غِيَرِ الزَّمَانِ وَنَوَائِبِ الْأَحْزَانِ وَطَوَارِقِ الْحَدَثَانِ وَمِنِ انْقِضَاءِ الْمُدَّةِ قَبْلَ
النَّاهِبِ فِي الْعُدَّةِ وَإِيَّاكَ أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ وَبِكَ
أَسْتَعِينُ فِيمَا يَفْتَرِنُ بِهِ النَّجَاحُ وَالْإِنْجَاحُ وَإِيَّاكَ أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ
وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

إلهای خود را و بخوان در
إبطال اللهم ثبت على
القضا یا بعوم تنزل
الأقدام واجعل سعي
فيما يرضيك عني يا ذا الجلال
والإكرام وبعون فارغ شد
از اشتغال تمام الوضوء اللهم إني
أسألك تمام الصلوة وتمام رضوانك
والجنة وتمام مرضوانك
لله رب العالمين وبخوان
سورة قد در آخر سه مرتبه
بعد از فراغ از وضوء
خوش بكار بيمه بين دولت
حال سكينه ووقار وبكوش
در وقت بيرون شدن از خانه
بجهت رفتن بمسجد اللهم إني

وَاحْرُزْنِي بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَوٰتِي وَصَوْمِي وَاجْعَلْ
غَدِي فِيمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي فِي
يَقْظَتِي وَنَوْمِي فَأَنْتَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ
فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْإِلْحَادِ مِنَ الشِّرْكِ وَالْإِلْحَادِ وَأُخْلِصُ لَكَ دُعَائِي تَعَرُّضًا
لِلْإِجَابَةِ وَأُقِيمُ عَلَى طَاعَتِكَ رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِكَ الدَّاعِي
إِلَى حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَاحْفَظْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاحْمِنِي

بِالْانْقِطَاعِ إِلَيْكَ أَمَّرْتُ وَبِالْمَغْفِرَةِ	دعای روز دوشنبه	عُمَرِي إِلَيْكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَشْهَدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا اتَّخَذَ مُعِينًا
حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ لَمْ يُشَارِكْ فِي الْأُلُوهِيَّةِ وَلَمْ يُظَاهِرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ
عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ وَالْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ وَتَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ وَعَنَتِ
الْوُجُوهُ لِخَشْيَتِهِ وَانْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا وَمُوَالِيًا
مُسْتَوْسِقًا وَصَلَوَاتُهُ عَلَى رَسُولِهِ أَبَدًا وَسَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ
يَوْمِي هَذَا صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَزَعٌ
وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ وَآخِرُهُ وَجَعٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ وَكُلِّ وَعْدٍ
وَعَدْتُهُ وَكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَأَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي
فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قِبَلِي مَظْلِمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ
فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عِرْضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ غِيبَةٍ اغْتَبْتُهُ بِهَا
أَوْ تَحَامُلٍ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوًى أَوْ أَنَفَةٍ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصَبِيَّةٍ غَائِبًا
كَانَ أَوْ شَاهِدًا أَوْ حَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَقَصُرَتْ يَدِي وَضَاقَ وُسْعِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ

هو المعبود الذي والذي هو
يعطي ويسقين وراذا
هو من فهو يسقين والذي
يميتني ثم يحيين والذي
الذي اطمع ان يغفر لي
خطيئتي يوم الدين رب
هب لي حكما والحقني با
لصالحين واجعل لي
صدق في الآخرين واجعل
لي من ورثة جنة النعيم
واغفر لابي انه كان من
الضالين ولا تخزني يوم
يبعثون يوم لا ينفع مال
ولا بنون الا من اتى الله
بقلب سليم اللهم اني
اسئلك من خير ما سئلك
منه نبيك محمد صلى الله
عليه وآله واعوذ بك مما
استعاذ منه نبيك محمد
صلى الله عليه وآله
اللهم انت ربي لا اله
الا انت عليك توكلت
وانت رب العرش العظيم
ما شاء الله لا قوة الا
بالله ما شاء الله كل
نعمة فمن الله ما شاء
الله الخير كله بيد الله
ما شاء الله لا يسوق
الحسنات الا ما شاء الله
ما شاء الله لا يصرف
السيئات الا ما شاء الله
توكلت على الله

دعای قبل از زمان

وَالتَّحَلُّلِ مِنْهُ فَاَسْئَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ وَمُسْرِعَةٌ
إِلَى إِرَادَتِهِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ وَهَبْ لِي
مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً اِنَّهُ لَا يَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَلَا تَضُرُّكَ الْمَوْهِبَةُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اَللّٰهُمَّ اَوْلِنِي فِي كُلِّ يَوْمٍ اِثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ تُثَنِّيْنِ سَعَادَةً فِي اَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ
وَنِعْمَةً فِي اٰخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْاِلٰهُ وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ

دعای روز سه شنبه — بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا وَاَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي اِنَّ
النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي وَاَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَبْدَءُ
ذَنْبًا اِلَى ذَنْبِي وَاَحْذَرُ بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ حِزْبَكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنَّ اَوْلِيَائَكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِي دِينِي فَاِنَّهُ عِصْمَةُ اَمْرِي وَاَصْلِحْ لِي اٰخِرَتِي فَاِنَّهَا دَارُ مَفَرِّي وَاِلَيْهَا
مِنْ مُجَاوَرَةِ اللِّئَامِ مَفَرِّي وَاجْعَلِ الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً
لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى اٰلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَاَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَهَبْ لِي فِي الثُّلُثَاءِ ثَلَاثًا لَا تَدَعُ لِي
ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا غَمًّا اِلَّا اَذْهَبْتَهُ وَلَا عَدُوًّا اِلَّا دَفَعْتَهُ بِبِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ
الْاَسْمَاءِ بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوهٍ اَوَّلُهُ سَخَطُهُ وَاَسْتَجْلِبُ
كُلَّ مَحْبُوبٍ اَوَّلُهُ رِضَاهُ فَلَنْعِمَ الرَّبُّ رَبُّنَا

دعای روز چهارشنبه — منک بالغفران یا ولی الاحسان

بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا لَكَ الْحَمْدُ

اللهم صل علی محمد وآل — وافتح لی ابواب — وغالق عنی ابواب — وارزقنی ما اجعلنی من — واصرف عنی کل — وهب لی فی — ولا تدع لی — ولا غما — ولا عدوا — بسم الله خیر — اسم الله ربی — واستجلب — وجعلنی فی — واجعلنی من — واجعل صلوتی

اَنْ بَعَثْتَنِي مِنْ مَرْقَدِي وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَدًا حَمْدًا دَائِمًا لَا يَنْقَطِعُ اَبَدًا
وَلَا يُحْصِي لَهُ الْخَلَائِقُ عَدَدًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْ خَلَقْتَ فَسَوَّيْتَ وَقَدَّرْتَ وَ
قَضَيْتَ وَاَمَتَّ وَاَحْيَيْتَ وَاَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَاَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ
اسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمُلْكِ احْتَوَيْتَ اَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِيلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ
حِيلَتُهُ وَاقْتَرَبَ اَجَلُهُ وَتَدَانَى فِي الدُّنْيَا اَمَلُهُ وَاشْتَدَّتْ اِلَى رَحْمَتِكَ فَاقَتُهُ
وَعَظُمَتْ لِتَفْرِيطِهِ حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَخَلُصَتْ لِوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَتَهُ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لِي
فِي الْاَرْبِعَاءِ اَرْبَعًا اجْعَلْ قُوَّتِي فِي طَاعَتِكَ وَنَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي فِي ثَوَابِكَ
وَزُهْدِي فِيمَا يُوجِبُ لِي اَلِيمَ عِقَابِكَ اِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ

دعای روز پنجشنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي
ضِيَائَهُ وَاَنَا فِي نِعْمَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَبْقَيْتَنِي لَهُ فَاَبْقِنِي لِاَمْثَالِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِي وَالْاَيَّامِ بِارْتِكَابِ الْمَحَارِمِ وَاكْتِسَابِ
الْمَآثِمِ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيهِ
وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي بِذِمَّةِ الْاِسْلَامِ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ
اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَاعْرِفْ
اَللّٰهُمَّ ذِمَّتِيَ الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لِي فِي
الْخَمِيسِ خَمْسًا لَا يَتَّسِعُ لَهَا اِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُطِيقُهَا اِلَّا نِعَمُكَ سَلَامَةً اَقْوَى بِهَا
عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةً اَسْتَحِقُّ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ

وَذَنْبِي بِهِ مَغْفُورًا وَدُعَائِي بِهِ مُسْتَجَابًا اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ پس اذان و اقامه میگوئی بجهت نماز و ما بین اذان و اقامه فاصله میکنی بیک سجده یا نشستنی و این دعا را میخوانی اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِي بَارًّا وَعَيْشِي قَارًّا وَرِزْقِي دَارًّا وَاجْعَلْ لِي عِنْدَ قَبْرِ رَسُولِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُسْتَقَرًّا وَقَرَارًا و آنچه خواهی دعا میکنی و حاجت خود را از حق تعالی طلب میکنی زیرا که دعا در بین اذان و اقامه رد نمیشود و بعد از گفتن اقامه میخوانی اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضَاتَكَ طَلَبْتُ وَثَوَابَكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ

الحلال وان تؤمنني في مواقف الخوف بامنك وتجعلني من طوارق الهموم و
الغموم في حصنك وصل على محمد وآل محمد واجعل توسلي به شافعا يوم
القيمة نافعا انك انت ارحم الراحمين

دعاى روز جمعه

(بسم الله الرحمن الرحيم)

الحمد لله الاول قبل الانشاء والاحياء والآخر بعد فناء الاشياء العليم الذي
لا ينسى من ذكره ولا ينقص من شكره ولا يخيب من دعاه ولا يقطع رجاء
من رجاه اللهم اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد جميع ملائكتك و
سكان سمواتك وحملة عرشك ومن بعثت من انبيائك ورسلك وانشأت
من اصناف خلقك اني اشهد انك انت الله لا اله الا انت وحدك لا شريك
لك ولا عديل ولا خلف لقولك ولا تبديل وان محمدا صلى الله عليه وآله
عبدك ورسولك ادى ما حملته الى العباد وجاهد في الله عز وجل حق جهاده
وانه بشر بما هو حق من الثواب وانذر بما هو صدق من العقاب اللهم تبثني
على دينك ما احييتني ولا تزغ قلبي بعد اذ هديتني وهب لي من لدنك
رحمة انك انت الوهاب صل على محمد وعلى آل محمد واجعلني من اتباعه وشيعته
واحشرني في زمرته ووفقني لاداء فرض الجمعات وما اوجبت علي فيها من الطاعات
وقسمت لاهلها من العطاء في يوم الجزاء انك انت العزيز الحكيم

دعاى روز شنبه

(بسم الله الرحمن الرحيم)

بسم الله كلمة المعتصمين ومقالة المتحرزين واعوذ بالله تعالى من جور الجائرين
وكيد الحاسدين وبغي الظالمين واحمده فوق حمد الحامدين اللهم انت الواحد
بلا شريك والملك بلا تمليك لا نضاد في حكمك ولا منازع في ملكك انشأت

(آداب دخول در نماز)

تو كامل كن اللهم صل على محمد وآل محمد وافعل ما انا اهله
در دين تو يقين و بر طاعت تو ثابت
تعمل اذ هدى بتني وهب لي من لدنك رحمة انك انت
الوهاب بر من منت نه بر اعمال من صل
نماز و طاعت مرا بكني قلب مرا مخور
و ملاحظه مكن ذلك مقام مولا مخور را
و غلط و ضلالت مولا مخور را
كه در مقام مناجات با اوراق باش
و جان باش كه گويا او را مي بيني
و چنان كن از انكه با او سخن ميگوئي
جانب بكبر متوجه با شد بس
با تضرع با وقار و خشوع و ذلت
كه در مناجات با تو كوتاه باشد و ما
بين قدمها با شد بقدر

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَنْ تُوزِعَنِی مِنْ شُكْرِ نَعْمَائِكَ مَا تَبْلُغُ بِی غَایَةَ رِضَاكَ وَاَنْ تُعِینَنِی عَلٰی طَاعَتِكَ وَلُزُومِ عِبَادَتِكَ وَاسْتِحْقَاقِ مَثُوبَتِكَ بِلُطْفِ عِنَایَتِكَ وَتَرْحَمَنِی بِصَدِّی عَنْ مَعَاصِیكَ مَا اَحْیَیْتَنِی وَتُوَفِّقَنِی لِمَا یَنْفَعُنِی مَا اَبْقَیْتَنِی وَاَنْ تَشْرَحَ بِكِتَابِكَ صَدْرِی وَتَحُطَّ بِتِلَاوَتِهِ وِزْرِی وَتَمْنَحَنِی السَّلَامَةَ فِی دِینِی وَنَفْسِی وَلَا تُوحِشَ بِی اَهْلَ اُنْسِی وَتُتِمَّ اِحْسَانَكَ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمْرِی كَمَا اَحْسَنْتَ فِیمَا مَضٰی

فصل چهارم

مِنْهُ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است بدانکه شب و روز جمعه را امتیاز تام است از سایر لیالی و ایام بمزید رفعت و شرافت و نباهت از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت حقتعالی ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند و از حضرت صادق ع وارد شده که هر که بمیرد ما بین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آنحضرت منقولست که جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست پس زنهار که ضایع نگردانی حرمت آنرا و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حقتعالی در آن روز و تقرب جو بسوی خدا بعملهای شایسته و ترک نما جمیع محرمات خدا را زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند و عقوبت گناهان را محو مینماید و درجات مؤمنان را در دنیا و عقبی بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان باسمان اول میفرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناهان ایشان را محو کنند و حقتعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از آنحضرت مرویست که گاه هست که مؤمن دعا میکند برای حاجتی و حقتعالی قضای حاجت او را تاخیر میکند تا اینکه در روز جمعه حاجت او را بر آورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوب علیه السلام استدعای طلب آمرزش گناهان خود کردند گفت سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّی یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از آنحضرت مرویست که چون شب جمعه میآید ماهیان دریا سر از آب بیرون میآورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حقتعالی را ندا میکنند که

انگشت تا یک شبر باز کرده فرجه میگذاری و نظرت را بموضع سجده میافکنی پس نیت فریضه صبح بکن قربة الی الله و تکبیرة الاحرام بگو و مستحب است که شش تکبیر دیگر بر او اضافه کنی و در هر تکبیری دستها را بلند کنی تا محاذی نرمه گوش در حالیکه کف دستها رو بقبله باشد و انگشتها غیر از انگشت بزرگ بهم چسبیده باشد و بخوانی دعاهای تکبیرات را باین طریق که بعد از تکبیر سیم بگوئی اللهم انت الملک الحق المبین لا اله الا انت سبحانک انی ظلمت نفسی فاغفر لی ذنبی انه لا یغفر الذنوب الا انت و بعد از تکبیر پنجم میگوئی لبیک و سعدیک

پروردگارا مرا عذاب مکن بگناه آدمیان واز حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حق سبحانه و
تعالی امر مینماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا میکند از اول شب تا آخر شب از
جانب رب اعلی که آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند
تا من دعای او را مستجاب کنم آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح از گناه خود توبه کند پس
من توبه او را قبول کنم آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم و از من سؤال
کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را گشاده گردانم آیا بنده مؤمن بیماری
هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم تا او را عافیت کرامت کنم آیا بنده
مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را
فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح
برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم و حقش را از او بگیرم پس پیوسته این ندا را میکند
تا طلوع صبح واز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حق تعالی جمعه را از همه روزها برگزید
و روزش را عید گردانید و شبش را مثل روزش گردانید واز جمله فضیلت روز جمعه آنستکه هر
حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند برآورده میشود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه
و روز جمعه را دریابند و دعا کنند خدا آن عذاب را از ایشان برمیگرداند و امور مقدره را حق تعالی در
شب جمعه مبرم و محکم میگرداند پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزها است واز حضرت
صادق علیه السلام روایت شده که بپرهیزید از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است
چنانچه ثواب حسنات مضاعف است و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حق تعالی گناهان
گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه معصیتی را علانیه بکند حق تعالی او را بگناهان جمیع
عمرش عذاب کند و عذاب آن گناه را او مضاعف کند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که روز جمعه سید و بزرگتر روزها است حق تعالی در
آن روز ثواب حسنات را مضاعف میدهد و گناهان را محو مینماید و درجات را بلند میگرداند و دعاها را
مستجاب میگرداند و شدتها و غمها را زایل میگرداند و حاجتهای بزرگ را برمیآورد و در روز جمعه است
که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد میگرداند و جماعت بسیار را از آتش جهنم آزاد میفرماید
پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آن را حقست بر خداوند تعالی که او را از آتش

وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ وَالْمَهْدِيُّ مَنْ هَدَيْتَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدَيْكَ بَيْنَ يَدَيْكَ مِنْكَ وَبِكَ وَلَكَ وَإِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا وَلَا مَفَرَّ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ وَحَنَانَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ رَبَّ الْبَيْتِ
و بعد از تکبیر هفتم بگو
وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
و بعد شروع کن بخواندن حمد و سوره چنانکه انشاء الله ذکر خواهد شد

جهنم آزاد گردانند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت ایمن از غذاب الهی مبعوث میگردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد یا محرمات الهی را در آن بعمل آورد بر خدا لازمست که او را با آتش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند و بندها بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که آفتاب طالع نگردیده است در روزی که بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه بیکدیگر بر میخورند سلام میکنند و میگویند امروز روز شایسته ایست و بندی معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز جمعه را در یابد باید که بکاری بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خداوند گناه بندگان را میآمرزد و رحمت خود را بر ایشان نازل میگرداند فضایل شب و روز جمعه یاد از آنست که در اینجا مختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

بر آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا میکنیم بدانکه چند عمل اول بسیار گفتن سُبْحَانَ اللهِ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و بسیار صلوات فرستادن و ما نام را بتشدید گفتیم زیرا که شب جمعه شب نورانی است و روز آن روشن پس بسیار بگوئید سُبْحَانَ اللهِ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر افضل صلوات در این شب صد مرتبه است و افضل زیاده کنی هزار است و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو میکند هزار بدی را و بالا میبرد هزار درجه و مستحبست که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بندی صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون عصر روز پنجشنبه میشود ملائکه از آسمان بزیر میآیند با قلمهای طلا و صحیفه های نقره و نمی نویسند در این پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا افتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی فرموده که مستحبست در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحبست آنکه بگوید در آن اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَاَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ و گفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحبست که در آخر روز پنجشنبه استغفار کنند باین نحو اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَاضِعٍ مِسْكِیْنٍ مُسْتَكِیْنٍ لَا یَسْتَطِیْعُ لِنَفْسِهِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا وَلَا نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا حَیٰوةً وَلَا مَوْتًا وَلَا نُشُوْرًا وَصَلَّی اللهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ الْاَخْیَارِ الْاَبْرَارِ

آداب قرائت

با ادب تمام و حضور قلب و تفکر در معانی آن و بعد از فراغ بگو کفی تاک بیشوی پس بخوان سوره از قرآن و خوب است که اشتمال سوره عم یتساءلون و هل اتاک حدیث الغاشیة و پس زان بخوان بعد هر یک تاک بیایی پس بر دست راست بلند میکنی بحکم گفتن تکبیر بطریقه که سابق ذکر شد پس بر روی کو میگذاری دست راست را بر سر زانوی راست پیش از گذاشتن دست چپ بر زانوی چپ و انگشتان کف دست را از هم باز میکنی و پر میکنی آنها را از زانوها و خود و کمر را خم نموده و گردن را کشیده مرکز باکمر و نظر را بمابین قدمها میافکنی و بگو سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهِ و سر را از

وسلم تسلیما دویم آنکه در شب جمعه این سوره ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار روایت شده بنی اسرائیل کهف سبا طسین السجده یس ص احقاف واقعه حم سجده حم دخان طور اقتربت جمعه واگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سوره های قبل از آن را که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم علیه السلام برسد و از اصحاب آن حضرت باشد و فرموده که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حق تعالی او را در روز قیامت با شهدا محشور گرداند و با ایشان بازدارد و فرموده که هر که هر سه طسین را در شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حق تعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا باو نرسد و در آخرت خدا از بهشت انفذ را باو عطا کند که او راضی گردد و زیاده از رضا باو کرامت فرماید و صد زن از حور از بهشت باو تزویج نماید و فرموده که هر که سوره السجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت نامه او را بدست راستش دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از رفقاء محمد صلی الله علیه و آله باشد و بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی انفذ را باو عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسلی یا ملک مقربی و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد از اهل خانه او و حق خادمی که او را خدمت کرده است اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا باو ترسی و بیمی نرسد و در آخرت از فزع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرموده که هر که هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بد حالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت از آفات دنیا باو نرسد و از رفقاء حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیر المؤمنین است و روایت شده که هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین آن جمعه تا جمعه دیگر و همین فضیلت را دارد شده از برای کسیکه سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای کسیکه از آن بعد از ظهر روز جمعه بخواند و بدانکه نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از آنجمله نماز حضرت امیر المؤمنین و دیگر دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه انا انزلناه روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد خدا او را ایمن کند از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت سیم آنکه در رکعت اول نماز مغرب و عشاء سوره جمعه بخواند و در رکعت دوم مغرب توحید و در رکعت دوم عشاء اعلی بخواند چهارم آنکه ترک نکند خواندن شعرا را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که مکروه است روایت

این ذکر را هفتصد مرتبه بگوید و پیش از گفتن
یا سید من دعا را بخوان اللهم
ذکر این دعا را بخوان اللهم
لک رکعتی و لک آسلمت
و بک آمنت و علیک توکلت
و انت ربی و شمعی و بصری و لحمی و دمی
و شعری و بشری و عصبی و عظامی
و ما اقلت قدماي من شيء لا
مستكف و لا مستكبر و لا
متعظم بل بر خيز از رکوع و
بایست و در این حال میگوئی
سمع الله لمن حمده باطناب
میگوئی و بر دو بجای باطناب
خضوع و خشوع و گفتها را بین
کرده پیش از آن را نوشته میگوئی بر
میگذاری و بجای علیه السلام
ذکر سجود را بیاید

شعر برای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و شبها را وی گفت هر چند شعر حق باشد فرمود هر چند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب در آن روز بهره از ثواب بغیر آن نداشته باشد و بروایت معتبر دیگر در آن شب در آن روز نمازش مقبول نگردد پنجم دعا در حق مؤمنین بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها السلام مینموده و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند طلب آمرزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد ششم آنکه بخواند دعاهای وارده در این را و آنها بسیار است و ما بذکر قلیلی از آنها اکتفا مینمائیم بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است اللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَ اسْمِكَ الْعَظيمِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَغْفِرَ لى ذَنْبِىَ الْعَظيمَ و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که صد مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر در آن شب یا آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است اللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّى لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خَلَقْتَنى وَ اَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ اَمَتِكَ وَ فى قَبْضَتِكَ وَ ناصِيَتى بِيَدِكَ اَمْسَيْتُ عَلى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضاكَ مِنْ شَرِّ ما صَنَعْتُ اَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ وَ اَبُوءُ بِذَنْبى فَاغْفِرْ لى ذُنُوبى اِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته اند که مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا بخوانند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل میکنیم و دعا این است اللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَ تَهَيَّاَ وَ اَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلى مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَ طَلَبَ نائِلِهِ وَ جائِزَتِهِ فَاِلَيْكَ يا رَبِّ تَعْبِيَتى وَ اسْتِعْدادى رَجاءَ عَفْوِكَ وَ طَلَبَ نائِلِكَ وَ جائِزَتِكَ فَلا تُخَيِّبْ دُعائى يا مَنْ لا يَخِيبُ عَلَيْهِ سائِلٌ وَ لا يَنْقُصُهُ نائِلٌ فَاِنّى لَمْ آتِكَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صالِحٍ عَمِلْتُهُ وَ لا لِوِفادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ اَتَيْتُكَ مُقِرّاً عَلى نَفْسى بِالْاِسائَةِ وَ الظُّلْمِ مُعْتَرِفاً بِاَنْ لا حُجَّةَ لى وَ لا عُذْرَ اَتَيْتُكَ اَرْجُو عَظيمَ عَفْوِكَ الَّذى عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخاطِئينَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلى عَظيمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ فَيا مَنْ رَحْمَتُهُ واسِعَةٌ وَ عَفْوُهُ عَظيمٌ

دیگر آنکه هفت یا پنج یا سه مرتبه بگوید و پیش از ذکر یا بعد از آن بخواند این دعا را اللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ لَكَ اَسْلَمْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ اَنْتَ رَبّى سَجَدَ وَجْهِىَ لِلَّذى خَلَقَهُ وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ تَبارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ پس ذکر را بگوید و سر از سجده بردارد و بنشیند و مستحب است که تکبیر بگوید و متورک بنشیند و بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّى وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ و نیز بگوید اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لى وَ ارْحَمْنى وَ اَجِرْنى وَ ادْفَعْ عَنّى وَ عافِنى اِنّى لِما اَنْزَلْتَ اِلَىَّ مِنْ خَيْرٍ فَقيرٌ تَبارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمينَ

یا عظیم یا عظیم یا عظیم لا یرد غضبک الا حلمک ولا ینجی من سخطک الا التضرع
الیک فهب لی یا الهی فرجا بالقدرة التی تحیی بها میت البلاد ولا تهلکنی غما حتی تنجیب
لی ونعرفنی الاجابة فی دعائی واذقنی طعم العافیة الی منتهی اجلی ولا تشمت بی عدوی
ولا تسلطه علی ولا تمکنه من عنقی اللهم ان وضعتنی فمن ذا الذی یرفعنی
وان رفعتنی فمن ذا الذی یضعنی وان اهلکتنی فمن ذا الذی یعترض لک فی عبدک
او یسئلک عن امره وقد علمت انه لیس فی حکمک ظلم ولا فی نقمتک عجلة و
انما یعجل من یخاف الفوت وانما یحتاج الی الظلم الضعیف وقد تعالیت یا الهی
عن ذلک علوا کبیرا اللهم انی اعوذ بک فاعذنی واستجیر بک فاجرنی واسئلک
فارزقنی وانوکل علیک فاکفنی واستنصرک علی عدوی فانصرنی واستعین
بک فاعنی واستغفرک یا الهی فاغفر لی امین امین امین ممتم انکه بخواند دعای کمیل را
که در فصل بعد مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی ششم انکه بخواند دعای اللهم یا شاهد کل نجوی
که در شب عرفه نیز خوانده میشود و بیاید انشاء الله تعالی نهم انکه ده مرتبه بگوید یا اول الفضل علی البریة
یا باسط الیدین بالعطیة یا صاحب المواهب السنیة صل علی محمد و آله خیر
الوری بحجة واغفر لنا یا اول الاعلی فی هذه العشیة و این ذکر شریف در شب عید نیز خوانده
میشود دهم انار تناول کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل میفرمود و اگر در وقت خوابیدن
بخورد شاید بهتر باشد چه انکه روایت شده که هر که در وقت خوابیدن انار بخورد این خواهد بود که نفس
خود را صبح کند و سزاوار است که هرگاه انار بخورد دستمالی در زیر ران چپ کند که اگر انه اشراط کند
و بعد از آن بخورد و دانه را در خود دیگر را شریک نکند شیخ جعفر بن احمد قمی ره در کتاب عروس از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که ما بین دو رکعت نافلهٔ صبح و فریضهٔ صبح صد مرتبه بگوید سبحان
ربی العظیم وبحمده استغفر الله ربی واتوب الیه حق تعالی در بهشت مسکنی برای او
بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در هر شب جمعه
این دعا را بخوانند اللهم صل علی محمد و آله وهب لی الغداة رضاک

(اداب قنوت)

بر تن پاک خود بپوشد و در روز پنجشنبه
دوم ربیع الاول جامه اول جامه اورد و در پنجشنبه
سوم ربیع الاول جامه سوم اورد و در پنجشنبه
اسلام الحسن الثانی جامه اورد و در پنجشنبه
بیستم ربیع الاول جامه بیستم اورد و در پنجشنبه
بیست و یکم جامه بیست و یکم اورد و در پنجشنبه
بیست و دوم جامه بیست و دوم اورد و در پنجشنبه
بیست و سوم جامه بیست و سوم اورد و در پنجشنبه
بیست و چهارم جامه بیست و چهارم اورد و در پنجشنبه
بیست و پنجم جامه بیست و پنجم اورد و در پنجشنبه
بیست و ششم جامه بیست و ششم اورد و در پنجشنبه
بیست و هفتم جامه بیست و هفتم اورد و در پنجشنبه
بیست و هشتم جامه بیست و هشتم اورد و در پنجشنبه
بیست و نهم جامه بیست و نهم اورد و در پنجشنبه
سی ام جامه سی ام اورد و در پنجشنبه

وَاسْكِنْ قَلْبِي خَوْفَكَ وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتَّى لَا أَرْجُوَ وَلَا أَخَافَ إِلَّا إِيَّاكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي ثَبَاتَ الْيَقِينِ وَمَحْضَ الْإِخْلَاصِ وَشَرَفَ التَّوْحِيدِ وَ
دَوَامَ الْاسْتِقَامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ
يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاغْفِرْ ذَنْبِي وَ
أَوْسِعْ رِزْقِي وَاقْضِ حَوَائِجِي فِي نَفْسِي وَإِخْوَانِي فِي دِينِي وَأَهْلِي إِلَهِي طَمَحَ الْأَمَلُ قَدْ خَابَ
الْأَمَلُ لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ إِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلَّا
إِلَيْكَ فَأَنْتَ الرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ الْمُلْتَجَأُ يَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَأَجْوَدَ مَسْئُولٍ هَرَبْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي
يَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ بِأَثْقَالِ الذُّنُوبِ أَحْمِلُهَا عَلَى ظَهْرِي لَا أَجِدُ لِي إِلَيْكَ شَافِعًا يَوْمَ فَقْرِي
بِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ وَأَمَلُ مَا لَدَيْهِ الرَّاغِبُونَ يَا مَنْ فَوْقَ الْعُقُولِ بِعِزَّتِهِ
وَأَطْلَقَ الْأَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي كِفَاءِ لِنَادِبِهِ حَقِّهِ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَى عَقْلِي سَبِيلًا وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلِي دَلِيلًا

وچون صبح روز جمعه طالع شود بخواند اَصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَمِ
أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَذِمَمِ الْأَوْصِيَاءِ
مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَ
بَاطِنِهِمْ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ در روایت
شده که هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ گناهانش امرزیده شود اگرچه بیشتر از کف دریا باشد

وَأَمَّا أَعْمَالُ رُوزِ جُمُعَه

پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا میشود بچند عمل اوّل آنکه در نماز صبح آن روز در رکعت اوّل سوره جمعه بخواند
و در رکعت دوم سوره توحید دوم آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا بخواند تا کفاره گناهان
او باشد از جمعه تا جمعه دیگر اَللَّهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ فِيهَا
مِنْ حَلِفٍ أَوْ نَذَرْتُ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَمَا شِئْتَ مِنْهُ

در اداب قنوت

وقت دعا و بخوانی بعد از آن
اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَعَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ پس بگو اَللَّهُمَّ مَنْ
كَانَ أَصَحَّ وَلَهُ لُقْمَةُ الزَّقُّومِ
غَيْرُكَ فَأَنْتَ تُغْنِي وَمَنْ
يَا أَجْوَدَ مِنْ سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ
مَنِ اسْتُرْحِمَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفَ
مَنْكِبَيَّ وَدِقَّةَ جِلْدِي وَ
امْنُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ طَوْلًا
مِنْكَ وَفَكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
وَعَافِنِي فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ مَوْ
رَحِمْتَنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
در اداب استقبال و ادبار قنوت
و دعاها که در قنوت خوانده
میشود بیان اداب بی نکبر
و

اَنْ یَکُوْنَ کَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ یَکُنْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ وَنَجِّنِیْ وَزَعَنِّیْ اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّیْتَ
عَلَیْهِ فَصَلَوٰتِیْ عَلَیْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِیْ عَلَیْهِ وَاقْلَادِرْهَا هِیَ بِکَرَتِبَهِ اِبْنِ عَمَّارَا
بِجَا اَوْرَدَ وَرِوَایَتْ کَرْدَهْ کَهْ هَرْکَهْ بَعْدَ اَزْ نَمَازْ صُبْحْ دَرْ رُوزْ جُمُعَهْ بِنَشِیْنَدْ وَمَشْغُوْلْ تَعْقِیْبْ بَاشَدْ تَا اَنْکَهْ آفْتَابْ
طَالِعْ گَرْدَدْ دَرْ فِرْدَوْسْ اَعْلَیٰ هَفْتَادْ دَرَجَهْ بَرَایْ اَوْ بَلَنْدْ گَرْدَانَنْدْ وَشَیْخْ طُوْسِیْ رِوَایَتْ کَرْدَهْ اَسْتْ کَهْ
سُنَّتْ اَسْتْ کَهْ اِبْتِدَاءْ کَنَدْ دُعَاءْ رَا دَرْ تَعْقِیْبْ نَمَازْ صُبْحْ رُوزْ جُمُعَهْ بِخَوَانَدْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ تَعَمَّدْتُ اِلَیْکَ
بِحَاجَتِیْ وَاَنْزَلْتُ اِلَیْکَ اَلْیَوْمَ فَقْرِیْ وَفَاقَتِیْ وَمَسْکَنَتِیْ فَاَنَا الْمُعْتَرِفُ بِذَنْبِیْ اَرْجُوْ مِنْکَ لِعَلْمِیْ
وَلْمَغْفِرَتُکَ وَرَحْمَتُکَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِیْ فَنَوَّلْنِیْ فَوْقَ قَضَاءِ کُلِّ حَاجَةٍ لِیْ بِقُدْرَتِکَ عَلَیْهَا
وَتَیْسِیْرِ ذٰلِکَ عَلَیْکَ وَلِفَقْرِیْ اِلَیْکَ فَاِنِّیْ لَمْ اُصِبْ خَیْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْکَ وَلَمْ
یَصْرِفْ عَنِّیْ سُوْءً قَطُّ اَحَدٌ سِوَاکَ وَلَسْتُ اَرْجُوْ لِاٰخِرَتِیْ وَدُنْیَایَ وَلَا لِیَوْمِ فَقْرِیْ
یَوْمَ یُفْرَدُنِیْ النَّاسُ فِیْ حُفْرَتِیْ وَاُفْضِیْ اِلَیْکَ بِذَنْبِیْ سِوَاکَ پس روایتست کَهْ هَرْکَهْ بَعْدَ اَزْ
نَمَازْ ظُهْرْ وَنَمَازْ صُبْحْ دَرْ رُوزْ جُمُعَهْ وَغَیْرْ جُمُعَهْ بِگُوْیَدْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ
فَرَجَهُمْ نَمِیْرَدْ تَا حَضْرَتْ قَائِمْ رَا دَرْیَابَدْ وَاگَرْ صَدْ مَرْتَبَهْ اِیْنْ صَلَوٰتْ رَا بِخَوَانَدْ حَقْتَعَالٰی شَصْتْ حَاجَتْ
اَوْ رَا بَرَاوَرَدْ یَکِیْ اَزْ حَاجَاتْ دُنْیَا وَسِیْ اَزْ حَاجَاتْ اٰخِرَتْ چَهَارْ مَرْتَبَهْ بَعْدَ اَزْ نَمَازْ صُبْحْ سُوْرَةُ الرَّحْمٰنْ بِخَوَانَدْ
وَبَعْدَ اَزْ فَبِاَیِّ اٰلَاءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ بِگُوْیَدْ لَا بِشَیْءٍ مِنْ اٰلَائِکَ رَبَّنَا نُکَذِّبُ پَنْجَمْ
شَیْخْ طُوْسِیْ رَهْ فَرْمُوْدَهْ کَهْ سُنَّتْ اَسْتْ بَعْدَ اَزْ نَمَازْ صُبْحْ رُوزْ جُمُعَهْ صَدْ مَرْتَبَهْ تَوْحِیْدْ وَصَدْ مَرْتَبَهْ
صَلَوَاتْ بَرْ مُحَمَّدْ وَاٰلْ مُحَمَّدْ بِفَرِسْتَدْ وَصَدْ مَرْتَبَهْ اِسْتِغْفَارْ کَنَدْ وَهَرْیَکْ اَزْ اِیْنْ سُوَرَهْ هَا رَا بِخَوَانَدْ
نِسَاءْ هُوْدْ کَهْفْ صَافَّاتْ اَلرَّحْمٰنْ شَشْتُمْ سُوْرَهْ اَحْقَافْ وَمُؤْمِنْ بِخَوَانَدْ اَزْ حَضْرَتْ صَادِقْ عَ
مَرْوِیْسْتْ کَهْ هَرْکَهْ دَرْ هَرْ شَبْ جُمُعَهْ یَا هَرْ رُوزْ جُمُعَهْ سُوْرَهْ اَحْقَافْ بِخَوَانَدْ تَرْسِیْ دَرْ دُنْیَا وَ نَرْسَدْ
وَاَزْ فَزَعِ اَکْبَرْ قِیَامَتْ اِیْمَنْ گَرْدَدْ وَنِیْزْ فَرْمُوْدَهْ هَرْکَهْ سُوْرَهْ مُؤْمِنْ رَا دَرْ هَرْ جُمُعَهْ مُدَاوَمَتْ نَمَایَدْ
خَدَاوَنْدْ تَعَالٰی خَتْمْ فَرْمَایَدْ اَعْمَالْ اَوْ رَا بِسَعَادَتْ وَمَنْزِلْ اَوْ رَا دَرْ فِرْدَوْسْ اَعْلَیٰ بَا پَیْغَمْبَرَانْ وَمُرْسَلِیْنْ بَاشَدْ
هَفْتُمْ سُوْرَهْ قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُوْنَ رَا بِخَوَانَدْ پِیْشْ اَزْ طُلُوْعْ اٰفْتَابْ دَهْ مَرْتَبَهْ وَدُعَا کَنَدْ نَاکَهْ غَایِبْ
مُسْتَجَابْ شَوَدْ وَرِوَایَتْ شُدَهْ کَهْ حَضْرَتْ اِمَامْ زَیْنُ الْعَابِدِیْنْ عَلَیْهِ السَّلَامْ چُوْنْ صُبْحْ رُوزْ جُمُعَهْ مِیْدَمِیْدْ اَبْتِدَا کَرْدِیْ
بِخَوَانَدْ تَا ظُهْرْ وَچُوْنْ اَزْ نَمَازْ ظُهْرْ فَارِغْ مِیْشُدْ شُرُوْعْ مِیْکَرْدْ بِخَوَانَدْ سُوْرَهْ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ

کردن بعد از نماز و بعد از فارغ شدن و بعد از برای
از دعا و سلام و مستحب است
تشهد و آنکه مشروع است بعد از تشهد بگوید بسم الله و بالله
و التحیات لله و الصلوات و الطیبات السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته
اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده و رسوله فارغ شدن از
تا آخر و چون فارغ شد بعد از
نماز شروع میکنی بخواندن
تعقیب که تا یک ساعت و نیم بعد از نماز
شده و حقتعالی فرموده فاذا
فرغت فانصب و الی ربک فارغب و روایت شده در
تفسیر آیه چون فارغ شوی
از نماز خود را بنصب ندانی
دعا و بسوی پروردگار خود
رغبت کن و حاجات خود را
از مطلب و امید
خود را

وبدانکه از برای خواندن آیة الکرسی علی الخصوص در روز جمعه فضیلت بسیار وارد شده هم
غسل جمعه کند وآن از سنتهای مؤکده است ودر روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه وآله
بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که با علی در هر جمعه غسل کن اگرچه باید که قوت روز خود را
بفروشی واب بخرید وغسل کنی وکرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی بزرگتر از این نیست وازحضرت صادق
منقول است که هرکه در روز جمعه غسل کند واین دعا بخواند اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِیْکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ التَّوَّابِیْنَ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ الْمُتَطَهِّرِیْنَ برای او طهارتی باشد تا جمعه آینده
یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او باطهارت معنوی ومقبول واقع شود واحوط آنست که تا ممکن
شود غسل جمعه را ترک نکنند ووقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب وهرچه
بزوال نزدیکتر شود بهتر است نهم سر را بخطمی بشویند که امان می بخشد از پیسی ودیوانگی دقم
ناخن وشارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد وروز پراز زیاد میکند واز گناه پاک میکند تا جمعه دیگر
وامان می بخشد از دیوانگی وخوره وپیسی ودر آن حین بخواند بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰی سُنَّةِ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ ودر گرفتن ناخن ابتدا کند بانگشت کوچك دست چپ وختم کند بانگشت کوچك
دست راست وهمچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود بهتر پس ریزهای ناخن را دفن کند یا از دم
بوی خوش بکار برد وجامه های پاکیزه خود را بپوشد ودر از دم تصدق کند که موافق روایتی صدقه
در شب جمعه وروز آن مزاد برابر اوقات دیگر است سیزدهم آنکه برای اهل وعیال چیز نیکوی تازه
از میوه وگوشت بخرد تا شاد شوند بآمدن جمعه چهاردهم هنگامیکه تا شا است انار بخورد ودر هفت
برگ کاسنی پیش از زوال بخورد واز حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هرکه یك انار در روز جمعه
تا شا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند واگر دو انار بخورد تا هشتاد روز واگر سه انار
بخورد تا صد وبیست روز ووسوسه شیطان را از او دور گرداند وهرکه وسوسه شیطان از او
دور گردد معصیت خدا نکند وهرکه معصیت خدا نکند داخل بهشت شود وشیخ در مصباح فرموده
فضیلت بسیار وارد شده در خوردن انار در روز جمعه ودر شب آن پانزدهم خود را از کارها
دنیا فارغ سازد ومشغول بآموختن مسائل دین خود شود تا آنکه روز جمعه را صرف کند بسیر و
گشت وتفرج در باغها ومزارع مردم ومصاحبت با اراذل وبیماران ومسخره گی وعیب گوئی مردمان

از عمر او قطع کن واز حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که
هرکه از شما فارغ گردد از نماز
پس باید دستها را بلند کند
بسوی آسمان وخود را ببیند که
در دعا واز روبآسمان استفاده
شده که تعقیب بنماز کننده روی
است ومؤمن در دعا واز است
وخواب نماز دار در دعا وقتی که
حتما مشغول است در دعا بعد
از نماز واجب بهتر است
از نماز
علامه مجلسی فرموده که بروایت
علی بن ابراهیم وکلبی آیة
الکرسی
الکرسی چنین است
اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ
لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ
وَمَا بَیْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰی
عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِیْمُ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ
عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ

وخنده‌های قهقهه وخواندن اشعار وخوض در باطل و امثال اینها که مفاسدش زیاده از آنست که
ذکر شود واز حضرت صادق علیه السلام منقول است که آفت باد بر مسلمانیکه در هفته روز جمعه را صرف
مسائل دین خود نگرداند وبرای این امر خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد واز حضرت رسول صلی الله
علیه وآله منقول است که هرگاه به بینید که در روز جمعه مردی به پیری تواضع جاهلیت وکفر را برای مردم
نقل میکند سنگ دیزه بر سرش بزنید شانزده هزار مرتبه صلوات بفرستد واز حضرت امام محمد باقر
علیه السلام مرویست که هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد وآل مطهر او
صلی الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که اگر فرصت نکرد الا صد مرتبه صلوات اول را ترک نکند تا در قیامت
روی او نورانی شود وروایت شده که هرکه در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد وصد مرتبه أَسْتَغْفِرُ
اللهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید وصد مرتبه توحید بخواند البته امرزیده شود ونیز روایت است که
صلوات بر محمد وآل محمد در ما بین ظهر وعصر بر ابرات با هفتاد حج هفتاد قم زیارت حضرت رسول
وائمه طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید وبباید گفت آن در باب زیارات گذشت هیجده قم بزیارت
اموات وزیارت قبر پدر ومادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد واز حضرت باقر علیه السلام
روایت شده که زیارت کنید مردگانرا در روز جمعه که میدانند کیست که بزیارت ایشان رفته آنها
وشاد میشوند نوزده قم دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است بخواند وبباید بعد از این در
محل خودش انشاء الله تعالی بیاید بدانکه از برای روز جمعه بغیر از نافله آن که بیست رکعت گفته
آن بنا بر مشهور آنست که شش رکعت آن در وقتیکه آفتاب پهن شود بجا آورده شود وشش رکعت
دیگر وقت چاشت وشش رکعت دیگر نزدیک زوال ودو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه
ویا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بنحویکه در کتب فقهاء ومصابیح ذکر
شده نمازهای دیگر نیز نقل شده وآنها بسیار است وذکر بعضی از آنها در اینجا مناسبت اگرچه اکثر
آنها اختصاصی بجمعه ندارد لکن در روز جمعه بجا آوردن آنها افضلست از جمله آنها است

نماز کامله که شیخ وسید وشهید وعلامه دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند از آباء گرام آنحضرت که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که هرکه در
روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت سوره حمد را ده مرتبه وهر یک
از قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وقُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ وقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

در تعقیب نماز والحمد لله رب العالمین
در تعقیب نماز فرموده که
علاوه بر آنکه قرآن ودعا
ظاهر است که متصل باشد بنماز عرفا
وذکر که متصل باشد ولکن افضل آن
تعقیب میباشد ولکن نشاید
است که با وضو باشد ونشاید
باشد در قبله وهر آنکه بر
علی بن ابراهیم نشاید باشد و
سخن نگوید در اثنای تعقیب
خصوص در تعقیب نماز شام و بعضی
گفته اند که جمیع شرایط نماز را
در تعقیب غایب کنند ونظایر
آنکه هر چه تا که بعد از نماز
مشغول قرآن وذکر ودعا باشد
ثواب تعقیب فی الجمله دانسته باشد
اگرچه در واجب وفتن باشد
مؤلف گوید که از اینها اظهار میشود
دعاهای بسیار برای دین ودنیا
در تعقیب نمازها وارد
شده چون

واية الكرسي زياده مرتبه وبروايت ديگر انا انزلناه وايه شهد الله ده مرتبه بخواند وچون
از چهار ركعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار كند وصد مرتبه بگويد سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم پس صد مرتبه
صلوات بفرستد پس هر كه اين عمل را بجا آورد حق تعالى دفع كند از او شر اهل آسمان وشر اهل زمين
وشر شيطان وشر پادشاهان جائر وانا آخر خبر كه تمامش در ذكر فضيلت اين نماز است **نماز ديگر**
حارث همدانى از حضرت امير المؤمنين عليه السلام روايت كرده است كه اگر توانى در روز جمعه ده ركعت نماز
بكن در ركوع وسجود شرا تمام بجا آور وبعد از هر دو ركعت صد مرتبه بگو سبحان الله وبحمده كه
فضيلت بسيار دارد **نماز ديگر** بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه هر كه سوره ابراهيم
وسوره حجر را در دو ركعت در روز جمعه بخواند هرگز بيمارى ودبوانگى وبلائى باو نرسد از جمله آنها

(نماز حضرت رسول صلى الله عليه وآله)

سيد بن طاوس ره بسند معتبر از حضرت امام رضا عليه السلام روايت كرده است كه از آنحضرت سؤال كردند
از نماز حضرت جعفر طيار ره حضرت فرمود كه چرا غافلى از نماز حضرت رسول صلى الله عليه وآله شايد حضرت
رسول صلى الله عليه وآله نماز جعفر را انكرده باشد وشايد جعفر نماز آنحضرت را انكرده باشد راوى
عرض كرد پس تعليم كن ان نماز را بمن حضرت فرمود كه دو ركعت نماز ميكنى در هر ركعت بكمتر به
فاتحه وپانزده مرتبه سوره انا انزلناه بخوانى پس در ركوع وبعد از سر برداشتن ودر سجده اول
وبعد از سر برداشتن ودر سجده دوم وبعد از سر برداشتن در هر يك پانزده مرتبه سوگند ياد
بخوانى پس تشهد بخوانى وسلام بگوئى وچون فارغ شوى ميان تو وخدا گناهى نماند مگر انكه امرزيده
شده است وهر حاجت كه بطلبى روا است وبعد از آن اين دعا را بخوانى لا اله الا الله ربنا
ورب اباءنا الاولين لا اله الا الله الها واحدا ونحن له مسلمون لا اله
الا الله لا نعبد الا اياه مخلصين له الدين ولو كره المشركون لا اله الا
الله وحده وحده وحده انجز وعده ونصر عبده واعز جنده وهزم الاحزاب
وحده فله الملك وله الحمد وهو على كل شئ قدير اللهم انت نور السموات و
الارض ومن فيهن ولك الحمد انت قيام السموات والارض ومن فيهن ولك
ولله الملك والحمد

اثر دعا در تعقيب نماز
وتعقيب نماز ماثور زياد در تكميل
نماز ها مدخليتى عظيم است
وايضا موجب دفع دربلاء وحط
بسيار وحصول مطالب ومقاصد
ميگردد بخاطر داعى رسيد كه
جمله از آنها را در اين رساله
ايراد كنم ونقل كنم اكثر آنرا از
كتاب بحار ومقباس علامه على
عطر الله مرقده الشريف پس ميگويم
تعقيبات بر دو قسم است
تعقيبات مشتركه وتعقيبات مختصه
اما مشتركه كه آن تعقيبات است
كه بعد از هر نماز خوانده شود و
ان بسيار است وما در اينجا
چند مرا از آن اكتفا ميكنيم
اول تسبيح حضرت فاطمه زهرا سلام
الله عليها است ودعاء بعد
فضيلت اين زياده از حد شمار است
منقول است

الحمد وانت الحق ووعدك الحق وقولك حق وانجازك حق والجنة حق والنار
حق اللهم لك اسلمت وبك امنت وعليك توكلت وبك خاصمت واليك
حاكمت يا رب يا رب يا رب اغفر لي ما قدمت واخرت واسررت واعلنت انت الهي
لا اله الا انت صل على محمد وال محمد واغفر لي وارحمني وتب علي انك انت التواب
الرحيم علامه مجلسی ره گفته که این نماز از نمازهای مشهوره است وعامه وخاصه در کتب خود
روایت کرده اند وبعضی اینرا از نمازهای روز جمعه شمرده اند واز روایات اختصاصی معلوم نمیشود

وظاهر آنست که از جمله نمازهای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است هم توانکرد

شیخ وسید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود هر که از شما چهار رکعت نماز امیر المؤمنین
علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد وحاجتهای او
برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه وپنجاه مرتبه قل هو الله احد وچون فارغ شود این دعا را
بخواند که تسبیح الخضر تست سبحان من لا تبيد معالمه سبحان من لا تنفص خزائنه
سبحان من لا اضمحلال لفخره سبحان من لا ينفد ما عنده سبحان من لا انقطاع
لمدته سبحان من لا يشارك احدا في امره سبحان من لا اله غيره پس دعا کند بعد از
این وبگوید یا من عفا عن السيئات ولم يجازها ارحم عبدك يا الله نفسي نفسي انا
عبدك يا سيداه انا عبدك بين يديك انا ربتاه الهي يكونني يا املاه يا رجاءنا
يا غياثاه عبدك عبدك لا حيلة له يا منتهى رغبتاه يا مجرى الدمع في عروقي
يا سيداه يا مالكاه انا هو انا هو يا ربتاه عبدك عبدك لا حيلة لي ولا غنى بي
عن نفسي ولا استطيع لها ضرا ولا نفعا ولا اجد من اصانعه تقطعت اسباب
الخلايق عني فاضمحل كل مظنون عني افردني الدهر اليك فقمت بين يديك
هذا المقام يا الهي بعملك كان هذا كله فكيف انت صانع بي ولبئت شعري
كيف تقول لدعائي اتقول نعم ام تقول لا فان قلت لا فيا ويلي يا ويلي يا ويلي

نام حضرت فاطمه علیها السلام کوتاه کنند را
نسخه تسبیح فاطمه علیها السلام چنانکه گذشت
ممکن است اینرا از نماز نیز گرفته باشند
که همه مسبوق بنماز میشود ودر روایات
دیگر چیزی نمیشود مگر آنکه در کتب خود
معتبره وارد شده است که ذکر کثیر
که مطلق است در قرآن بعد نماز
نسخه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام است وهمه
تعقیب نماز میان نماز را گویند
خدا را بسیار یاد کرده باشد که
واذکروا الله ذکرا کثیرا عمل نموده
وارد شده است در روایات که
روایت کرده اند که همه تسبیح فاطمه علیها السلام
استغفار کند خدا او را بیامرزد
وان بسیاران صد هفت ودر
میان عمل هزار وشصت وسه
میکند وخدا را خوشنود میکرداند
وارد شده
صحیح

یا عُوَلِی یا عُوَلِی یا شِقْوَتِی یا شِقْوَتِی یا ذُلِّی یا ذُلِّی اِلی مَنْ
وَمِمَّنْ اَوْ عِنْدَ مَنْ اَوْ کَیْفَ اَوْ ماذا اَوْ اِلی اَیِّ شَیْءٍ اَلْجَاُ وَمَنْ اَرْجُو وَمَنْ یَجُودُ عَلَیَّ
بِفَضْلِهِ حِینَ تَرْفُضُنِی یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَاِنْ قُلْتَ نَعَمْ کَما هُوَ الظَّنُّ بِکَ وَالرَّجاءُ لَکَ
فَطُوبی لِی اَنَا السَّعِیدُ وَاَنَا الْمَسْعُودُ فَطُوبی لِی اَنَا الْمَرْحُومُ یا مُتَرَحِّمُ یا مُتَرَئِّفُ یا
مُتَعَطِّفُ یا مُتَجَبِّرُ یا مُتَمَلِّکُ یا مُقْسِطُ لا عَمَلَ لِی اَبْلُغُ بِهِ نَجاحَ حاجَتِی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
الَّذِی جَعَلْتَهُ فِی مَکْنُونِ غَیْبِکَ وَاسْتَقَرَّ عِنْدَکَ فَلا یَخْرُجُ مِنْکَ اِلی شَیْءٍ سِواکَ
اَسْئَلُکَ بِهِ وَبِکَ وَبِهِ فَاِنَّهُ اَجَلُّ وَاَشْرَفُ اَسْمائِکَ لا شَیْءَ لِی غَیْرُ هذا وَلا اَحَدَ
اَعْوَدُ عَلَیَّ مِنْکَ یا کَیْنُونُ یا مُکَوِّنُ یا مَنْ عَرَّفَنِی نَفْسَهُ یا مَنْ اَمَرَنِی بِطاعَتِهِ یا مَنْ
نَهانِی عَنْ مَعْصِیَتِهِ وَیا مَدْعُوُّ یا مَسْئُولُ یا مَطْلُوبًا اِلَیْهِ رَفَضْتُ وَصِیَّتَکَ
الَّتِی اَوْصَیْتَنِی وَلَمْ اُطِعْکَ وَلَوْ اَطَعْتُکَ فِیما اَمَرْتَنِی لَکَفَیْتَنِی ما [illegible] اِلَیْکَ فِیهِ
وَاَنَا مَعَ مَعْصِیَتِی لَکَ راجٍ فَلا تَحُلْ بَیْنِی وَبَیْنَ ما رَجَوْتُ یا مُتَرَحِّماً لِی اَعِذْنِی مِنْ بَیْنِ
یَدَیَّ وَمِنْ خَلْفِی وَمِنْ فَوْقِی وَمِنْ تَحْتِی وَمِنْ کُلِّ جِهاتِ الْاِحاطَةِ بِی اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَیِّدِی
وَبِعَلِیٍّ وَلِیِّی وَبِالْاَئِمَّةِ الرّاشِدِینَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ اجْعَلْ عَلَیْنا صَلَواتِکَ وَ
رَاْفَتَکَ وَرَحْمَتَکَ وَاَوْسِعْ عَلَیْنا مِنْ رِزْقِکَ وَاقْضِ عَنَّا الدَّیْنَ وَجَمِیعَ حَوائِجِنا
یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بجا آورد
و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماند ما بین او و خداوند تعالی گناهی مگر آنکه آمرزیده شود ❋
مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده
و اگر بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ الْعَرَبِیِّ وَآلِهِ وارد شده که گناهان گذشته
و آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و

تشنگی قیامت را | **و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها** | از او رفع کند الخ

روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل تعلیم او کرده بود در

تسبیح حضرت فاطمه علیها

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از نماز بگوید پیش از آنکه پاهای را از هیئت نماز بگرداند آمرزیده شود و بهشت او را واجب گردد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از هر نماز خواندن بهتر است نزد من از آنکه هزار رکعت نماز بگذارد در هر روزی و در روایت معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که عبادتی الهی کرده نشده است به چیزی از تسبیح و تمجید که بهتر از تسبیح فاطمه علیها السلام باشد و اگر چیزی از آن بهتر بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله آن را به حضرت فاطمه علیها السلام عطا میفرمود و احادیث در فضیلت آن زیاده از آن است که در این رساله ایراد توان کرد

رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید بخواند و چون سلام میگفت بند عا را میخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح المتهجد بن فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهراء علیها السلام بخواند پس بگوید سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسیکه این نماز را بجا میآورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها را بر هم نماید و بچسباند همه مواضع سجود خود را بزمین بدون حائل و حاجبی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه میخواهد بگوید در همان حال سجده یَا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبٌّ يُدْعَى يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يُخْشَى يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلِكٌ يُتَّقَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُغْشَى يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ إِلَّا عَفْوًا وَصَفْحًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای این کلمه حاجات خود را از خدا بخواهد **نماز دیگر** از حضرت فاطمه علیها السلام شیخ و سید و دیگران نقل کرده اند از صفوان که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و سؤال کرد که میخواهم مرا عملی تعلیم فرمائی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمیدانم کسی را که نزد او بزرگتر باشد نزد رسول خدا از حضرت فاطمه و نمیدانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر صلی الله علیه و آله فاطمه را فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بگستراند و چهار رکعت نماز کند بدو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد والعادیات پنجاه مرتبه و در رکعت سیم بعد از حمد از زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم

در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید بخواند

احادیث هست دلالت بر آنکه حق تعالی در هر روز جمعه نظر رحمت بسوی بندگان خود میفرماید و هر که در آن روز حاجتی از خدا بخواهد البته حاجت او را روا میکند و در بعضی روایات است که بهشت در روز جمعه آراسته میشود و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه ملائکه گرد قبر حضرت سید الشهداء علیه السلام جمع میشوند و در بعضی از آنها است که بعد از نماز عصر روز جمعه حق تعالی هفتاد هزار نفر را از آتش دوزخ آزاد میکند

بعد از حمد اذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و اینسوره نصف است و اخر سوره اینکه نازل شده و چون از نماز فارغ شود بخواند دعا بخواند الهی و سیدی من ذا الذی یتهیأ او ینبغی او اعد او استعد لوفادة مخلوق رجاء رفدك و فوائدك و نائلك و فواضلك و جوائزك فإلیك یا إلهی كانت تهیئتی و تعبئتی و إعدادی و استعدادی رجاء فوائدك و معروفك و نائلك و جوائزك فلا تخیبنی من ذلك یا من لا تخیب علیه مسئلة السائل و لا تنقصه عطیة نائل فإنی لم آتك بعمل صالح قدمته و لا شفاعة مخلوق رجوته أتقرب إلیك بشفاعته إلا محمدا و آل بیته صلواتك علیه و علیهم أتیتك أرجو بعظیم عفوك الذی عدت به علی الخطائین عند عکوفهم علی المحارم فلم یمنعك طول عکوفهم علی المحارم أن عدت علیهم بالمغفرة و أنت سیدی العواد بالنعماء و أنا العواد بالخطاء أسئلك بحق محمد و آله الطاهرین أن تغفر لی ذنبی العظیم فإنه لا یغفر العظیم إلا العظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم

مؤلف گوید که سید بن طاوس در رجال الاسبوع از برای هر یك از ائمه علیهم السلام نمازی یاد کرده شایسته است در اینجا ذکر شود فرموده **نماز امام حسن** علیه السلام در روز جمعه آن چهار رکعت است مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آنحضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت است در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد پنجاه مرتبه **دعاء امام حسن** علیه السلام اللهم إنی أتقرب إلیك بجودك و کرمك و أتقرب إلیك بمحمد عبدك و رسولك و أتقرب إلیك بملائکتك المقربین و أنبیائك و رسلك أن تصلی علی محمد عبدك و رسولك و علی آل محمد و أن تقبلنی عثرتی و تستر علی ذنوبی و تغفرها لی و تقضی لی حوائجی و لا تعذبنی بقبیح کان منی فإن عفوك و جودك بسعتی لأنك علی کل شیء قدیر **نماز امام حسین** علیه السلام چهار رکعت است در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه مرتبه و سوره توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یك ده مرتبه و چون از رکوع سر بردارد

در رفتن از بکربه لا إله إلا الله بگوید خدا او را بیامرزد

و هنگامی که در تسبیح حضرت امام حسین علیه السلام حساب آنرا نگاه دارد و در حساب ذکر سنتاش و پیوسته تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخود داشتن مستحب است و موجب زیادتی عمر است و موجب ثواب بسیار است و مقبول گردد و البته حضرت فاطمه علیها السلام را بسیار بوده اند و بآن گریه ها زده بوده اند و بآن تسبیح میگفته اند تا آنکه حضرت حسن بن عبد العظیم رضی شهید شد پس حضرت فاطمه علیها السلام از تربت پدر آن شهید بزرگوار خاك برگرفت و تسبیح ساخت و بآن تسبیح میکرد مردم بتسبیح آن گریه کردند و چون سید الشهداء

هر یکرا ده مرتبه وهمچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه وچون از چهار رکعت فارغ شد و سلام گفتی این دعا بخوان اللهم انت الذی استجبت لادم وحوا تا آخر دعا که فی الجمله طولانی است **نماز امام زین العابدین** علیه السلام چهار رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید صد مرتبه **دعاء الخضرت** یا من اظهر الجمیل وستر القبیح یا من لم یؤاخذ بالجریرة ولم یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب کل نجوی یا منتهی کل شکوی یا کریم الصفح یا عظیم الرجاء یا مبتدئا بالنعم قبل استحقاقها یا ربنا وسیدنا ومولانا یا غایة رغبتنا اسئلک اللهم ان تصلی علی محمد وآل محمد **نماز حضرت باقر** علیه السلام دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه وسبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر صد مرتبه **دعاء الخضرت** اللهم انی اسئلک یا حلیم ذا اناة غفورا ودودا ان تتجاوز عن سیئاتی وما عندی بحسن ما عندک وان تعطینی من عطائک ما ابقی لی وتلهمنی فیما اعطیتنی العمل فیه بطاعتک وطاعة رسولک وان تعطینی من عفوک ما انت اوجب به کرامتک اللهم اعطنی ما انت اهله ولا تفعل بی ما انا اهله فانما انا بک ولم اصب خیرا فط الا منک یا ابصر الابصرین ویا اسمع السامعین ویا احکم الحاکمین ویا جار المستجیرین ویا مجیب دعوة المضطرین صل علی محمد وآل محمد **نماز حضرت صادق** علیه السلام دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه وآیة شهد الله صد مرتبه **دعاء الخضرت** یا صانع کل مصنوع ویا جابر کل کسیر ویا حاضر کل ملاء ویا شاهد کل نجوی ویا عالم کل خفیة ویا شاهدا غیر غائب وغالبا غیر مغلوب ویا قریبا غیر بعید ویا مونس کل وحید ویا حی محیی الموتی وممیت الاحیاء القائم علی کل نفس بما کسبت ویا حیا حین لا حی لا اله الا انت صل علی محمد وآل محمد **نماز حضرت کاظم** علیه السلام دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه وتوحید

تمام شد عمار اول
از ترجمه مفاتیح الجنان
تألیف مرحوم حاج شیخ عباس قمی
ترجمه نماز امام زین العابدین علیه السلام
از نسخ ترتیب آن امام مظلوم
حسین بن علی علیهما السلام شهید شد
که در نسخ ما هست و بیان آن ذکر کردیم
ترجمه نماز حضرت صادق علیه السلام
از نسخ ترتیب امام حسن عسکری علیه السلام
که در نسخ ما هست و ذکر کردیم
در دست و انشاء الله ذکر ما را دعا و نوشته
کند ثواب ذکر ما را حضرت صادق علیه السلام
عنایت فرماید و ذکر ما را دعا و نوشته
منظور نماید که نسخ ترتیب حضرت
ذکر کند و نسخ ما مکرر شده باشد
ذکر بکند و در صورت که ذکر نکرده باشد
از ما استغفار کند و ان گفته باشد
بر ما رحمت باشد و ذکر ما را ذکر کرده باشد
دیگر گفته شود و اگر ذکر ما را ذکر کرده باشد
هر دو را نه هفت نسخ ترتیب دیگر آن را
مذکور و در ترتیب دیگر آن را
ذکر کرده باشد هر دو را چهل حسنه
برای او نوشته شود

دوازده مرتبه **دعاء الخضر** الٰهی خشعت الاصوات لک وضلت الاحلام بفنائک
ووجل کل شیء منک وهرب کل شیء الیک وضاقت الاشیاء دونک وملأ کل
شیء نورک فانت الرفیع فی جلالک وانت البهی فی جمالک وانت العظیم فی
قدرتک وانت الذی لا یوارک شیء یا منزل نعمتی یا مفرج کربتی ویا قاضی حاجتی
اعطنی مسئلتی بلا الٰه الا انت امنت بک مخلصا لک دینی اصبحت علی عهدک
ووعدک ما استطعت ابوء لک بالنعمة واستغفرک من الذنوب التی لا یغفرها
غیرک یا من هو فی علوه دان وفی دنوه عال وفی اشراقه منیر وفی سلطانه قوی
صل علی محمد وآله **نماز حضرت امام رضا** علیه السلام شش رکعت در هر رکعت حمد یکبار
وهل اتی علی الانسان ده مرتبه **دعاء الخضر** یا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی
ویا الٰهی وإله ابرهیم واسماعیل واسحق ویعقوب یا رب کهیعص وطس والقرآن
الحکیم اسئلک یا احسن من سئل ویا خیر من دعی ویا اجود من اعطی ویا خیر
مرتجی اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد **نماز حضرت جواد** علیه السلام دو رکعت
در هر رکعت حمد یکبار وتوحید هفتاد مرتبه **دعاء الخضر** اللهم رب الارواح
الفانیة والاجساد البالیة اسئلک بطاعة الارواح الراجعة الی اجسادها
وبطاعة الاجساد الملتئمة بعروقها وبکلمتک النافذة بینهم واخذ لک الحق
منهم والخلائق بین یدیک ینتظرون فصل قضائک ویرجون رحمتک ویخافون
عقابک صل علی محمد وآل محمد واجعل النور فی بصری والیقین فی قلبی وذکرک
باللیل والنهار علی لسانی وعملا صالحا فارزقنی **نماز حضرت هادی** علیه السلام دو
رکعت در رکعت اول سوره حمد وبس ودر رکعت دوم سوره حمد والرحمن **دعاء الخضر**
یا باز یا وصول یا شاهد کل غائب ویا قریب غیر بعید ویا غالب غیر مغلوب ویا من لا

دوازده مرتبه که در میان نهش چون ملکی را می بینند که زمین نپاید از او التماس میکند که تسبیح در بین حضرت خضر علیه السلام را برای ما باز گوید حدیث صحیح از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که هر که این نماز را بخواند خداوند تعالی گناهان او را بیامرزد و روشنائی در قبر او قرار دهد و در قیامت با امن و ایمان محشور گردد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح حضرت خضر را بخواند هرگز دچار فقر نشود و انگشت بخنده در دنیا و آخرت نگردد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح حضرت خضر را بخواند هرگز دچار فقر نشود و انگشت بخنده در دنیا و آخرت نگردد

یعلم کیف هو الا هو یا من لا تبلغ قدرته آسئلک اللهم بانیتک المکنون
المخزون المکتوم عمن شئت الطاهر المطهر المقدس النور التام الحی القیوم
العظیم نور السموات ونور الارضین عالم الغیب والشهادة الکبیر المتعال
العظیم صل علی محمد وآل محمد **نماز امام حسن عسکری** علیه السلام چهار رکعت
دو دو رکعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه سوره اذا زلزلت و در دو رکعت دوم بعد از حمد پانزده
مرتبه توحید **دعاء الحضر** اللهم انی آسئلک بان لک الحمد لا اله الا انت
البدیء قبل کل شیء وانت الحی القیوم ولا اله الا انت الذی لا یذل لک شیء
وانت کل یوم فی شان لا اله الا انت خالق ما یری وما لا یری العالم بکل شیء
بغیر تعلیم آسئلک بالآیات ونعماتها بانک الله الرب الواحد لا اله الا انت
الرحمن الرحیم واسئلک بانک انت الله لا اله الا انت الوتر الفرد الاحد
الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد واسئلک بانک الله لا
اله الا انت اللطیف الخبیر القائم علی کل نفس بما کسبت الرقیب الحفیظ واسئلک
بانک الله الاول قبل کل شیء والآخر بعد کل شیء والباطن دون کل شیء الصانع
النافع الحکیم العلیم واسئلک بانک انت الله لا اله الا انت الحی القیوم الباعث
الوارث الحنان المنان بدیع السموات والارض ذو الجلال والاکرام وذو الطول
وذو العزة وذو السلطان لا اله الا انت احطت بکل شیء علما واحصیت کل
شیء عددا صل **نماز حضرت صاحب الزمان** عجل الله تعالی فرجه علی محمد وآل محمد

در رکعت سوم حمد را تا ایاک نعبد و ایاک نستعین و چون بآن رسد از اصد مرتبه میگوئی و در مرتبه اخر سوره را تمام میکنی پس قل هو الله احد را یکبار میخوانی
و چون از نماز فارغ شدی اینده عا را میخوانی اللهم عظم البلاء وبرح الخفاء وانکشف الغطاء

(تعقیبات مشترکه)

وچهار رکعت دو دو بهم بر این نماز مستحب است که
در رکعت سوم بعد از حمد سوره توحید ده مرتبه بخواند و بعد از سلام نماز
دو رکعت نماز حضرت صاحب الزمان علیه السلام بجا آورد و بعد از نماز
تعقیب بسیار است که بعضی از آنها در نماز شب مذکور شد و بعضی
دیگر ذکر خواهد شد و بعضی از آنها در نماز ظهر و عصر گذشت
و بعضی دیگر در نماز مغرب خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
عشاء مذکور شد و بعضی دیگر در نماز صبح خواهد آمد و بعضی
از آنها در نماز روز جمعه مذکور شد و بعضی دیگر در نماز روز
عرفه خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز روز عید فطر مذکور
شد و بعضی دیگر در نماز روز عید قربان خواهد آمد و بعضی
از آنها در نماز روز غدیر خم مذکور شد و بعضی دیگر در نماز
روز مباهله خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز روز نوروز
مذکور شد و بعضی دیگر در نماز روز نیمه شعبان خواهد آمد
و بعضی از آنها در نماز روز نیمه رجب مذکور شد و بعضی
دیگر در نماز روز مبعث خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
روز دحو الارض مذکور شد و بعضی دیگر در نماز روز
بیست و پنجم ذی قعده خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
روز بیست و ششم ذی قعده مذکور شد و بعضی دیگر در نماز
روز بیست و هفتم رجب خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
روز بیست و نهم ذی قعده مذکور شد و بعضی دیگر در نماز
روز بیست و نهم رجب خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
روز بیست و نهم شعبان مذکور شد و بعضی دیگر در نماز
روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان خواهد آمد و بعضی
از آنها در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان مذکور
شد و بعضی دیگر در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان
خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز روز بیست و نهم ماه
مبارک رمضان مذکور شد و بعضی دیگر در نماز روز بیست
و نهم ماه مبارک رمضان خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان مذکور شد و بعضی
دیگر در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان خواهد
آمد و بعضی از آنها در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک
رمضان مذکور شد و بعضی دیگر در نماز روز بیست و نهم
ماه مبارک رمضان خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان مذکور شد و بعضی
دیگر در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان خواهد
آمد و بعضی از آنها در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک
رمضان مذکور شد و بعضی دیگر در نماز روز بیست و نهم
ماه مبارک رمضان خواهد آمد و بعضی از آنها در نماز
روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان مذکور شد و بعضی
دیگر در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک رمضان خواهد
آمد و بعضی از آنها در نماز روز بیست و نهم ماه مبارک
رمضان مذکور شد و بعضی دیگر در نماز روز بیست و نهم

وَضاقَتِ الْأَرْضُ بِما وَسِعَتِ السَّماءُ وَإِلَيْكَ يا رَبِّ الْمُشْتَكى وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي
الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَمَرْتَنا بِطاعَتِهِمْ وَعَجِّلِ اللّٰهُمَّ
فَرَجَهُمْ بِقائِمِهِمْ وَأَظْهِرْ إِعْزازَهُ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اِكْفِيانِي فَإِنَّكُما كافِيايَ
يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اُنْصُرانِي فَإِنَّكُما ناصِرايَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ
اِحْفَظانِي فَإِنَّكُما حافِظايَ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ
يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ اَدْرِكْنِي اَدْرِكْنِي اَدْرِكْنِي
اَلْأَمانَ اَلْأَمانَ اَلْأَمانَ وَاز جملهٔ نمازها **نماز حضرت جعفر علیہ السلام** کہ اکبر اعظم و کبیر
احراست و بندهای بسیار معتبره با فضیلت بسیار که عمدهٔ امرزش گناهان عظیمهاست وارد شده
وافضل اوقات ان صد نماز جمعه است و ان چهار رکعت ست بدو تشهد و دو سلام در رکعت
اول بعد از سوره حمد اِذا زُلْزِلَتِ میخواند و در رکعت دوم سوره والعادیات و در رکعت سیم
اِذا جاءَ نَصْرُ اللّٰهِ و در رکعت چهارم قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت
پانزده مرتبه گوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و در رکوع
همین تسبیحات ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع بردارد ده مرتبه و در سجدهٔ اول ده مرتبه
و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجدهٔ دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از انکه برخیزد
ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید
مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ایا تعلیم نکنم ترا چیزی که بگوئی ان را در نماز
جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجدهٔ اخر چهار رکعت نماز رسی و از تسبیحات فارغ شدی
بگو سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ
مَنْ لا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِي الْمَنِّ وَ
النِّعَمِ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِماتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي
تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ بَيْتِهِ وَاَفْعَلَ بِي كَذا وَكَذا

بعد از دو رکعت نماز حضرت جعفر علیہ السلام که اکبر اعظم و کبیر است و بندهای بسیار معتبره با فضیلت بسیار که عمدهٔ امرزش گناهان عظیمهاست وارد شده و افضل اوقات ان صد نماز جمعه است و ان چهار رکعت ست بدو تشهد و دو سلام در رکعت اول بعد از سوره حمد اِذا زُلْزِلَتِ میخواند و در رکعت دوم سوره والعادیات و در رکعت سیم اِذا جاءَ نَصْرُ اللّٰهِ و در رکعت چهارم قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه گوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع بردارد ده مرتبه و در سجدهٔ اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجدهٔ دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از انکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ایا تعلیم نکنم ترا چیزی که بگوئی ان را در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجدهٔ اخر چهار رکعت نماز رسی و از تسبیحات فارغ شدی بگو سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِي الْمَنِّ وَ النِّعَمِ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِماتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ بَيْتِهِ وَاَفْعَلَ بِي كَذا وَكَذا

بعد از دو رکعت نماز حضرت جعفر علیہ السلام که اکبر اعظم و کبیر است و بندهای بسیار معتبره با فضیلت بسیار که عمدهٔ امرزش گناهان عظیمهاست وارد شده و افضل اوقات ان صد نماز جمعه است و ان چهار رکعت ست بدو تشهد و دو سلام در رکعت اول بعد از سوره حمد اِذا زُلْزِلَتِ میخواند و در رکعت دوم سوره والعادیات و در رکعت سیم اِذا جاءَ نَصْرُ اللّٰهِ و در رکعت چهارم قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه گوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع بردارد ده مرتبه و در سجدهٔ اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجدهٔ دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از انکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ایا تعلیم نکنم ترا چیزی که بگوئی ان را در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجدهٔ اخر چهار رکعت نماز رسی و از تسبیحات فارغ شدی بگو سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِي الْمَنِّ وَ النِّعَمِ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِماتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ بَيْتِهِ وَاَفْعَلَ بِي كَذا وَكَذا

بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم
روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند پس دستهارا بلند کردند و این دعا
خواندند یَا رَبِّ یَا رَبِّ بقدر یکنفس و فاکند یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ بقدر یکنفس رَبِّ رَبِّ
بازبقدر یکنفس یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ بازبقدر یکنفس یَا حَیُّ یَا حَیُّ بقدر یکنفس یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ
بازبقدر یکنفس یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ هفت مرتبه یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ هفت مرتبه پس خواندند
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَاَنْطِقُ بِالثَّنَاۤءِ عَلَیْكَ وَاُمَجِّدُكَ وَلَا غَایَةَ لِمَدْحِكَ
وَاُثْنِی عَلَیْكَ وَمَنْ یَبْلُغُ غَایَةَ ثَنَاۤئِكَ وَاَمَدَ مَجْدِكَ وَاَنّٰی لِخَلِیقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ
مَجْدِكَ وَاَیَّ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ عَوَّادًا عَلَی الْمُذْنِبِینَ
بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكَّانُ اَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَیْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ جَوَادًا
بِفَضْلِكَ عَوَّادًا بِكَرَمِكَ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ پس حضرت
فرمود که ای مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج
خود را از خدا طلب کن که برآورده میشود انشاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن
حاجت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود روزه بگیر روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه و روز
و چون آخر روز پنجشنبه شود تصدق بده بر ده مسکین هر مسکینی یک مدی از طعام پس چون روز
جمعه شود غسل کن و برو بصحرا و نماز جعفر را بجا آور و رو برهنه کن زانوها را و بچسبان بزمین و
بگو یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیلَ وَسَتَرَ الْقَبِیحَ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْ بِالْجَرِیرَةِ وَلَمْ یَهْتِكِ السِّتْرَ یَا
عَظِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یَا صَاحِبَ
كُلِّ نَجْوٰی وَمُنْتَهٰی كُلِّ شَكْوٰی یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ یَا كَرِیمَ الصَّفْحِ یَا عَظِیمَ الْمَنِّ یَا مُبْتَدِئًا
بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ ده مرتبه یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ ده مرتبه
یَا سَیِّدَاهُ یَا سَیِّدَاهُ ده مرتبه یَا مَوْلَایَاهُ یَا مَوْلَایَاهُ ده مرتبه یَا رَجَاۤءَاهُ ده مرتبه یَا غِیَاثَاهُ ده مرتبه
یَا غَایَةَ رَغْبَتَاهُ ده مرتبه یَا رَحْمٰنُ ده مرتبه یَا رَحِیمُ ده مرتبه یَا مُعْطِیَ الْخَیْرَاتِ ده مرتبه صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَثِیرًا طَیِّبًا كَاَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ده مرتبه و

در روایت صحیح منقول است که چون حضرت صادق علیه السلام از نماز فارغ شدند دستهارا بالای سر بلند کردند ... و دعا میفرمودند و از امام محمد باقر علیه السلام مرویست ... [illegible] ... بلند کند دستهای خود را ... [illegible] ... و در خود بگشاید ... از حضرت باقر ... روایت کرده است ... از نماز فریضه ... از آنکه ... [illegible] ... نماز ... [illegible]

وحاجت خود را بطلب مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده در باب روزه این سه روز و بجا
آوردن دو رکعت نماز نزد زوال روز جمعه برای برآمدن حاجت بیست و یکم از اعمال روز جمعه
انکه چون زوال شمس شود بخواند دعائی را که محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
وان بنحویکه در مصباح شیخ است انکه بگوید لا اله الا الله والله اکبر وسبحان
الله والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن
له ولی من الذل وکبره تکبیرا پس بگوید یا سابغ النعم یا دافع النقم یا بارئ
النسم یا علی الهمم یا مغشی الظلم یا ذا الجود والکرم یا کاشف الضر والالم
یا مونس المستوحشین فی الظلم یا عالما لا یعلم صل علی محمد وآل محمد وافعل
بی ما انت اهله یا من اسمه دواء وذکره شفاء وطاعته غناء ارحم من راس
ماله الرجاء وسلاحه البکاء سبحانک لا اله الا انت یا حنان یا منان یا بدیع
السموات والارض یا ذا الجلال والاکرام بیست و دوم نماز ظهر روز جمعه را بجمعه و
منافقین وعصر را بجمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود
از چیزهائیکه واجب لازم است بر هر مؤمنی که شیعه ما باشد انکه بخواند در شب جمعه نماز را بسوره
جمعه و سبح اسم ربک الاعلی و در نماز ظهر ان سوره جمعه و منافقین پس هرگاه این کار کرد گویا
عمل نموده بعمل رسول الله صلی الله علیه وآله و ثواب وجزاء او برخدا بهشت خواهد بود و شیخ
کلینی بسند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت سؤال کردم از حضرت صادق علیه السلام که هرگاه
در روز جمعه تنها نماز گذارم یعنی نماز جمعه نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بخوانم آیا بلند
قرائت کنم فرمود بلی و فرمود بخوان بسوره جمعه و منافقین در روز جمعه بیست و ستم شیخ طوسی
در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر از روز جمعه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که هرکه بخواند
روز جمعه بعد از سلام هفتم بنه حمد و هفتم بنه قل اعوذ برب الناس و هفتم بنه قل اعوذ
برب الفلق و هفتم بنه قل هو الله احد و هفتم بنه قل یا ایها الکافرون و بخواند آخر سوره
برائة لقد جاءکم رسول من انفسکم و آخر حشر که لو انزلنا هذا القرآن باشد تا آخر سوره

استغفر الله الذی لا اله
الا هو الحی القیوم وتوب
الجلال والاکرام وانوب
الیه در روایت دیگر
وارد شده است که هرکه این
استغفار را هر روز بخواند
حق تعالی جل کبریاؤه او را
بامرزد هفتاد کبیره و او را
معتق از خصوصت صادق گرداند
روایت کرده است که روزی مکن
بعد از هر نماز این دعا را
اعیذ نفسی وما رزقنی ربی
بالله الواحد الصمد الذی
لم یلد ولم یولد ولم یکن
له کفوا احد واعیذ
نفسی وما رزقنی ربی برب
الفلق من شر ما خلق و
من شر غاسق اذا وقب

وبخ ایه ال عمران اِنَّ فِی خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ تا اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ از ابن جمهه تا جمعه
دیگر کفایت شر دشمنان وبلاها از او بشود بیست وچهارم ونیز از حضرت روایت کرده که هر که بعد
از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوٰتِكَ وَصَلَوٰتِ مَلٰٓئِكَتِكَ وَرُسُلِكَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ نوشته نشود بر او گناهی تا یکسال ونیز فرموده که هر که بعد از نماز صبح ونماز
ظهر بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا امام قائم را درک نماید
مؤلف گوید که اگر دعای اول را سه دفعه بعد از فریضه ظهر جمعه بخواند برای او امان باشد از بلایا
تا جمعهٔ دیگر ونیز روایت شده که هر که میان دو نماز روز جمعه صلوات بر محمد وال محمد بفرستد ثواب
معادل هفتاد رکعت نماز باشد بیست وپنجم بخواند دعاء یَا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لَا تَرْحَمُهُ الْعِبَادُ
ودعا اَللّٰهُمَّ هٰذَا یَوْمٌ مُبَارَكٌ وابن هر دو از ادعیهٔ صحیفهٔ کامله است بیست وششم شیخ در
مصباح فرموده روایت شده از ائمه علیهم السلام که هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر
بخواند در هر رکعت بعد از حمد هفتم تبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ وبعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی
مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِی حَشْوُهَا الْبَرَكَةُ وَعُمَّارُهَا الْمَلٰٓئِكَةُ مَعَ نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَاٰبَائِنَا اِبْرٰهِیْمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ تا جمعهٔ دیگر بلائی وفتنه بها نرسد
وحضرت الحق جمع کند میان او ومحمد صلی الله علیه واله وابراهیم علیه السلام علامه مجلسی فرموده که اگر ابتدا
را غیر بیند بخواند بجای وَاٰبَائِنَا وَاَبِیْهِ بگوید بیست وهفتم روایت شده که بهترین اوقات صلوات
در روز جمعه بعد از عصر است وصد مرتبه بگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ
وشیخ فرموده روایت شده که مستحب است صد مرتبه بگوئی صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَاَنْبِیَائِهِ
وَرُسُلِهِ وَجَمِیْعِ خَلْقِهِ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلَامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَعَلٰی اَرْوَاحِهِمْ
وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وشیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع بزنطی نقل کرده که
ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که میفرمود صلوات بر محمد وال محمد در ما بین
ظهر وعصر معادل هفتاد رکعت است وکسیکه بگوید بعد از عصر روز جمعه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّیْنَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَیْهِمْ وَعَلٰی اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

التفاتات فیما یعقد ومن
شرح ما یسیر از رحمت و
اعید نفسی وما ارزقنی
وبیت الثناء من ملک الثناء
الله الثناء من ثنی الوتوی
الثناء من ثنی الوتوی
وال الثناء من الجنة
صمد وال الثناء من الجنة
والثناء من یحیی ثم یمیت کلیه
بسند معتبر از علی بن مهزیار
روایت کرده است که محمد بن
ابراهیم بن حضرت امام علی نقی
علیه السلام نوشت که اگر صلحا
والی باشد من تعلیم بعد از نماز ظهر
من دعائی که بعد از هر نماز واجب
نماید برای من خبر بنا والی
والی نباشد نوشت که بگوید
اعوذ بوجه الله الکریم وبکلمات الله
التامات کلها

خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز و مؤلف گوید که این صلوات شریفه در کتب مشایخ حدیث بسندهای بسیار معتبر با فضیلتهای بسیار نقل شده و اگر نه هفتم تبه بخواند افضلست زیرا که از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه تا جمعهٔ آینده و هفتاد هزار حسنه برای او نویسند و هفتاد هزار گناه از او محو کنند و هفتاد هزار درجه در بهشت برای او بلند گردانند و از آن حضرت روایتست که چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفتم تبه این صلوات را بخوان و شیخ کلینی در کافی روایت کرده که چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّیْنَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

بدرستیکه هر که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حق تعالی برای او صد هزار حسنه و محو فرماید از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند فرماید برای او صد هزار درجه و نیز فرموده که روایت شده که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید خداوند رد کند بر او بعد در هر بنده حسنه و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت در حالتی که مایهٔ بندگان او نوری باشد و در اعمال روز عرفه بیاید صلوات که هر که این را بخواند محمد و آل محمد صلوات الله و سلامه علیهم را مسرور نماید بیست و هشتم بعد از عصر هفتاد مرتبه بگوید

اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ

تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد بیست و نهم صد مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخواند از حضرت امام موسی علیه السلام روایتست که خدا را در روز جمعه هزار نیم رحمتست که هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها عطا فرماید پس هر که بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخواند حق تعالی آن هزار رحمت را مضاعف گرداند و باو عطا فرماید سی ام بخواند دعای عشرات را که بعد از این خواهد آمد سی و یکم شیخ طوسی فرموده که ساعت استجابت دعا ساعت اخیر روز جمعه است تا غروب آفتاب و سزاوار است که دعا در آن ساعت بسیار بکند و روایت شده که ساعت استجابت آن وقتی است که فرود آید نصف قرص خورشید و نصف دیگر آن غروب نکرده باشد و حضرت فاطمه صلوات الله علیها دعا را نوشت و دعا میکرد پس مستحب است دعا را نوشت و مستحب است که بخواند دعای مروی از بنی مرزا در ساعت استجابت دعا سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیْعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ و بخواند در ساعت اخیر روز جمعه دعای سمات را که بعد از این بیاید آن شب و بدانکه روز جمعه از چند جهت اختصاص

قد ذلك الذي لا يسع منها
ومن ترك الدنيا والآخرة
وفي بعض الأوجاع كلها
ثم زاد ولا حول ولا
قوة إلا بالله العلي العظيم
ثم تكلم كلمة واحدة
حاشية صحيح وغير صحيح
الإمام محمد الباقر والإمام جعفر
الصادق عليهما السلام وأنكروا
كل شيء كرهه
أن أسألك بكل اللهم
واجبا أن تكلم
إني أسألك من كل خير
أحاط به علمك وأعوذ
بك من كل شر أحاط به علمك
اللهم إني أسألك خير
ما أمرت به وأعوذ
بك من

وتعلق بامام عصر عجل الله فرجه دارد یکی آنکه ولادت باسعادت آنحضرت در این روز بوده دیگر آنکه ظهور موفور السرور آنجناب در روز جمعه خواهد بود و ترقب و انتظار فرج در این روز بیشتر از روزهای دیگر است و باید در زیارت مخصوصه بآنحضرت در این روز هٰذا یَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ یَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فیهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فیهِ لِلْمُؤْمِنینَ عَلیٰ یَدِكَ بلکه عید بودن روز جمعه و شمردن آن از یکی از عیدهای چهارگانه حقیقتاً بجهت این روز شریف است که زمین را از لوث شرك و کفر و قذارات معاصی از وجود جبارین و ملحدین و کافرین و منافقین پاك و پاکیزه میفرماید و باظهار کلمهٔ حق و اعلاء دین و شرایع ایمان چشم و دل مؤمنین مخصوصین را در این روز روشن و منور و مسرور و خورسند خواهد فرمود وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّها پس شایسته است که در این روز صلوات کبیره را بخواند و بخواند دعائی را که حضرت امام رضا علیه السلام امر فرموده بخواندن آن برای صاحب الامر علیه السلام اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِیِّكَ وَخَلیفَتِكَ الدُّعاء و باید ذکر آن در آخر اعمال سرداب در باب زیارات و نیز بخواند دعائی را که شیخ ابو عمرو عمری قدس الله روحه بابو علی بن همام املاء کرده و فرموده که آنرا بخوانند در زمان غیبت قائم آل محمد علیه و علیهم السلام و چون آن صلوات و این دعا طولانی است و این مختصر گنجایش ندارد ما ذکر ننمودیم طالبین رجوع کنند بمصباح المتهجد و جمال الاسبوع بلی شایسته است در اینجا ذکر کنیم صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی را که شیخ و سید در اعمال عصر روز جمعه آنرا ذکر نموده اند و سید فرموده که این صلوات مرویست از مولای ما حضرت مهدی صلوات الله علیه است و اگر ترك کردی تعقیب عصر روز جمعه را بجهة عذری پس ترك مکن این صلوات را هرگز بجهة امری که مطلع کرده ما را خداوند جل جلاله بآن پس سید آنرا با نسخهٔ صلوات نقل کرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مرویست از حضرت صاحب الزمان علیه السلام است که بیرون آمد بسوی ابو الحسن ضراب اصفهانی بمکه و ما سند آنرا ذکر نکردیم بجهة اختصار نسخه آن این است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْمُرْسَلینَ وَخاتَمِ النَّبِیّینَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعالَمینَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمیثاقِ الْمُصْطَفیٰ فِی الظِّلالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَریءِ مِنْ كُلِّ عَیْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجاةِ الْمُرْتَجیٰ لِلشَّفاعَةِ الْمُفَوَّضِ اِلَیْهِ دینُ اللهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْیانَهُ وَعَظِّمْ بُرْهانَهُ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَاَضِئْ نُورَهُ وَبَیِّضْ وَجْهَهُ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضیلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْوَسیلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفیعَةَ وَابْعَثْهُ مَقاماً

مخفی نماند که این دعا در تعقیبات کتاب ذکر خواهد شد ... جَزَی اللهُ عَنّا ... ششم در روایت است ... اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ... اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ ... هفتم ... بعد از نماز فریضه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَجِرْنی مِنَ النّارِ وَاَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ وَزَوِّجْنی مِنَ الْحُورِ الْعینِ چنانکه در روایات معتبره از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که باید بنده چون از نماز فارغ شود این را از حق تعالی سؤال کند ... و بنا بر ... سؤال کنند ... موفق ...

محمودا يغبطه به الأولون والآخرون وصل على أمير المؤمنين ووارث المرسلين
وقائد الغر المحجلين وسيد الوصيين وحجة رب العالمين وصل على الحسن بن علي
إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الحسين بن علي
إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن الحسين
إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على محمد بن علي إمام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على جعفر بن محمد إمام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على موسى بن جعفر
إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن موسى إمام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على محمد بن علي إمام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن محمد إمام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الحسن بن علي إمام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الخلف الهادي
المهدي إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين اللهم صل على
محمد وأهل بيته الأئمة الهادين العلماء الصادقين الأبرار المتقين دعائم
دينك وأركان توحيدك وتراجمة وحيك وحجج على خلقك وخلفائك في
أرضك الذين اخترتهم لنفسك واصطفيتهم على عبادك وارتضيتهم لدينك
وخصصتهم بمعرفتك وجللتهم بكرامتك وغشيتهم برحمتك وربيتهم بنعمتك
وغذيتهم بحكمتك وألبستهم نورك ورفعتهم في ملكوتك وحففتهم بملائكتك
وشرفتهم بنبيك صلواتك عليه وآله اللهم صل على محمد وعليهم صلوة زاكية
نامية كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها إلا أنت ولا يسعها إلا علمك ولا

صادق علیہ السلام فرمودند کہ ہر کہ
خواهد که دعای او مستجاب شود
پیش از آنکه دست بدعا بردارد
بر محمد و آل او صلوات بسیار
بفرستد پس حاجت خود را
بخواهد پس بر محمد و آل او
صلوات بسیار بفرستد پس
حاجت خود را بخواهد
بدرستی که هر دو صلوات
قبول خواهد شد و شکی
نیست در آن

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

بِحُصَيْهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ الْمُحْيِي سُنَّتَكَ الْقَائِمِ بِاَمْرِكَ الدَّاعِي
اِلَيْكَ الدَّلِيلِ عَلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي اَرْضِكَ وَشَاهِدِكَ
عَلٰى عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ اَعِزَّ نَصْرَهُ وَمُدَّ فِي عُمُرِهِ وَزَيِّنِ الْاَرْضَ بِطُولِ بَقَائِهِ اَللّٰهُمَّ اكْفِهِ
بَغْيَ الْحَاسِدِينَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ وَازْجُرْ عَنْهُ اِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ
مِنْ اَيْدِي الْجَبَّارِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَشِيعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَاصَّتِهِ
وَعَامَّتِهِ وَعَدُوِّهِ وَجَمِيعِ اَهْلِ الدُّنْيَا مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَبَلِّغْهُ
اَفْضَلَ مَا اَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتُحِيَ
مِنْ دِينِكَ وَاَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّٰى يَعُودَ دِينُكَ
بِهِ وَعَلٰى يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلَصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا شُبْهَةَ مَعَهُ وَلَا
بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهُدَّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ
وَاهْدِمْ بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَاقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَاَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَاَهْلِكْ
بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ وَاَجِرْ حُكْمُهُ عَلٰى كُلِّ حُكْمٍ وَاَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ اَللّٰهُمَّ
اَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَاَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَامْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ وَاسْتَاْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ
حَقَّهُ وَاسْتَهَانَ بِاَمْرِهِ وَسَعٰى فِي اِطْفَاءِ نُورِهِ وَاَرَادَ اِخْمَادَ ذِكْرِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى وَعَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالْحَسَنِ الرِّضَا وَالْحُسَيْنِ الْمُصْطَفٰى وَجَمِيعِ
الْاَوْصِيَاءِ مَصَابِيحِ الدُّجٰى وَاَعْلَامِ الْهُدٰى وَمَنَارِ التُّقٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَالْحَبْلِ
الْمَتِينِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَصَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَوُلَاةِ عَهْدِكَ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ
وَمُدَّ فِي اَعْمَارِهِمْ وَزِدْ فِي اٰجَالِهِمْ وَبَلِّغْهُمْ اَقْصٰى اٰمَالِهِمْ دِينًا وَدُنْيَا وَاٰخِرَةً اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وبدانکہ موافق روایتی شب شنبہ حکم شب جمعہ دارد و شایستہ است انچہ

در شب جمعہ خواندہ میشد | فصل پنجم | در شب نیز خواندہ شود

کردار نیک و خطا بخشیدن قدس نامہ
گناہ کہ داشتہ باشد و اگر
نکند نظر کند بسوی او بنظر رحمت
خاص خود و در ہر روز ہفتاد
نظر کردن و اگر نکند ہر روز
ہفتاد حاجت او را برآورد
کہ کند آنہا را امروز بہ از آنکہ
باشد و اگر نکند او را بنا دہم
از شر شیطان و از شر ہر شیطنی
و جبار دہم او را و ایمان او
مانع نشود او را از داخل شدن
بہشت عبور از صراط و آن آنست
انہا الکریم نامہ انہا خالدون
و آنرا بخواند بہشت است و آنچہ
یعنی شہد اللہ انہ لا الہ
الا ہو و الملائکۃ و اولوا
العلم قائما بالقسط لا الہ
الا ہو العزیز الحکیم

در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام بروزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز سید بن طاوس در
جمال الاسبوع گفته ابن بابویه ره مسنداً از صقر بن ابی دلف روایت کرده که چون متوکل حضرت امام
علی النقی علیه السلام را بسر من رای طلبید روزی بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگیرم و آنحضرت را
نزد زراقی حاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری گفتم بدیدن شما آمده ام
ساعتی با هم نشستیم و از هر گونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد
باز پرسید که برای چه آمده من همان جواب اول را دادم گفت گویا آمده که خبری از مولای خود بگیری
من ترسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو بر حق است و من نیز اعتقاد
تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا میخواهی نزد او بروی گفتم بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد
او بیرون آید من نشستم تا وقتی که صاحب البرید بیرون شد آنوقت پسرکی را مامور کرد که مرا بنزد آنحضرت
ببرد چون بخدمت آنجناب رسیدم دیدم بر روی حصیری نشسته است و در برابرش قبری کنده اند
پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمده گفتم آمده ام که از احوال شما خبری
گیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود که گریه مکن که در اینوقت از ایشان آسیبی بمن نمیرسد
گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که معنی آنرا
نمیفهمم فرمود چیست آن حدیث عرض کردم لا تعادوا الایام فتعادیکم یعنی دشمنی نکنید با روزها
که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها ما هستیم مادامیکه بپا است آسمانها و
زمین شنبه اسم رسول خدا ص است و یکشنبه امیر المؤمنین ع و دوشنبه حسن و حسین علیهما السلام و
سه شنبه علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام و چهارشنبه موسی بن جعفر و علی بن موسی
و محمد بن علی علیهم السلام و منم و پنجشنبه فرزندم حسن ع و جمعه فرزند فرزندم است و بسوی او جمع میشوند
اهل حق این است معنی ایام پس دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود
وداع کن و بیرون رو که ایمن نیستم بر تو و میترسم اذیتی بتو رسد و بعد سید این حدیث را بسند دیگر
از قطب راوندی نقل کرده آنگاه فرمود ذکر زیارت حضرت رسول ص در روز خود که روز شنبه باشد
اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ رَسُولُهُ وَاَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ
عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّکَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجاهَدْتَ فِی
سَبِیلِ اللّٰهِ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّیْتَ الَّذِی عَلَیْکَ مِنَ الْحَقِّ

اِنَّ الدِّینَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلامُ وَما اخْتَلَفَ الَّذِینَ اُوتُوا الْکِتابَ اِلّا مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْیاً بَیْنَهُمْ وَمَنْ یَکْفُرْ بِآیاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِیعُ الْحِسابِ وآیه ملک یعنی قُلِ اللّٰهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ

و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که هر که آیه

وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِيْنَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰىكَ الْيَقِيْنُ فَبَلَّغَ اللّٰهُ بِكَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلٰٓئِكَتِكَ وَاَنْبِيَآئِكَ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ وَاَهْلِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِيْنَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَاَمِيْنِكَ وَنَجِيْبِكَ وَحَبِيْبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالْوَسِيْلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُوْدًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا اِلٰهِيْ فَقَدْ اَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِرًا تَآئِبًا مِّنْ ذُنُوْبِيْ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِيْ يَا سَيِّدِيْ اَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِاَهْلِ بَيْتِكَ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى رَبِّكَ وَرَبِّيْ لِيَغْفِرَ لِيْ اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ بِرَحْمَتِكَ اَصَبْنَا بِكَ يَا حَبِيْبَ قُلُوْبِنَا فَمَا اَعْظَمَ الْمُصِيْبَةَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِيْنَ هٰذَا يَوْمُ السَّبْتِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَاَنَا فِيْهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ فَاضِفْنِيْ وَاَجِرْنِيْ فَاِنَّكَ كَرِيْمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَمَأْمُوْرٌ بِالْاِجَارَةِ فَاضِفْنِيْ وَاَحْسِنْ ضِيَافَتِيْ وَاَجِرْنَا وَاَحْسِنْ اِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةٍ لَّهُ عِنْدَكَ وَعِنْدَ اَهْلِ بَيْتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهٗ وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِّنْ عِلْمِهٖ فَاِنَّهٗ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِيْنَ

جامع ابن کتاب عباس قمی عفی عنه گوید که من هرگاه خواستم زیارت کنم آنحضرت را باین زیارت اول زیارت میکنم آنحضرت را بنحویکه حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرموده بعد از آن این زیارت را میخوانم و کیفیت آن چنانکه روایت شده بسند صحیح که ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه وآله باید فرستاد فرمود میگوئی

الکریم را بعد از هر نماز فریضه بخوانند اور آگر نماز ضحی زیارت

در رجعت با معتبر بیکر فرمود که رسول خدا با علی بر نوبا و بلاد ترک و بر بعضی بلاد روس بعد از هر نماز فریضه

خواهد فرستاد یعنی با شهید و در حضر با صدیق یعنی با شهید و در حضر با مالک بنا و مستقر تک کرده

بخوانند ما نافع نباشد و الا ان داخل شدن بر هفت بعضی بخوانند و روایت دیگر که الکریم را بعد از هر نماز فریضه

نماز نفل مقبول گردد و در ایام خدا با شد و خدا او را از بلایا نگاه دارد و هفتم

کلینی و ابن بابویه و دیگران بسند صحیح از حضرت

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللهُ يَا رَسُولَ اللهِ اَفْضَلَ مَا جَزٰى نَبِيًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

زیارت امیر المومنین

بروایت آن کسیکه در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام آنحضرت را باین کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آنحضرت است اَلسَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ وَالدَّوْحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ الْمُضِيئَةِ الْمُثْمِرَةِ بِالنُّبُوَّةِ الْمُونِقَةِ بِالْاِمَامَةِ وَعَلٰى ضَجِيعَيْكَ اٰدَمَ وَنُوحٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ وَالْحَافِّينَ بِقَبْرِكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هٰذَا يَوْمُ الْاَحَدِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَبِاسْمِكَ وَاَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَجَارُكَ فَاَضِفْنِي يَا مَوْلَايَ وَاَجِرْنِي فَاِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَمَأْمُورٌ بِالْاِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيهِ وَرَجَوْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَاٰلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللهِ وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

زیارت حضرت فاطمہ زہرا علیہا السلام

اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِي خَلَقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً اَنَا لَكِ مُصَدِّقٌ صَابِرٌ عَلٰى مَا اَتٰى بِهِ اَبُوكِ وَوَصِيُّهُ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمَا وَاَنَا اَسْئَلُكِ اِنْ كُنْتُ صَدَّقْتُكِ اِلَّا اَلْحَقْتِنِي بِتَصْدِيقِي لَهُمَا لِتُسَرَّ نَفْسِي فَاشْهَدِي اَنِّي طَاهِرٌ بِوِلَايَتِكِ وَوِلَايَةِ اٰلِ بَيْتِكِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

ایضاً زیارت حضرت زہرا بروایت دیگر

اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَكِ وَكُنْتِ لِمَا امْتَحَنَكِ

امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که بنشیند هند لعینه نزد حضرت رسول صلی الله علیه وآله اند و گفت یا رسول الله من بعد اسلام و قوم او دعا نمیکنند باعمالی که قبل از آن نموده بودیم عادت داشته بودیم از نماز و روزه و حج و جهاد بی تعلیم کن کلامی که خدا مرا بآن نفع بخشد در امن بسیار باشد حضرت فرمود که بار دیگر بگو او سه مرتبه این سخن را اعاده کرد پس حضرت فرمود که مانند [illegible] بگو بعد از نماز صبح و نماز شام ده مرتبه بگو سبحان الله العظیم وبحمده ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم تا خدا [illegible]

بِهٖ صَابِرَةٌ وَنَحْنُ لَكِ اَوْلِيَآءُ مُصَدِّقُوْنَ وَلِكُلِّ مَا اَتٰى بِهٖ اَبُوْكِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ وَاَتٰى بِهٖ وَصِيُّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسْلِمُوْنَ وَنَحْنُ نَسْئَلُكِ اللّٰهُمَّ اِذْ كُنَّا
مُصَدِّقِيْنَ لَهُمْ اَنْ تُلْحِقَنَا بِنَصِّ تَصْدِيْقِنَا بِالدَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ

طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِهِمْ | زیارت دوم در روز دہم محرم و روز عرفہ و شب نیمہ شعبان و امام حسین علیہما السلام | عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

در زیارت امام حسن علیہ السلام میگوئی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْنَ اللّٰهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِرَاطَ اللّٰهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ دِيْنِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَرُّ الْوَفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْقَآئِمُ
الْاَمِيْنُ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَالِمُ بِالتَّاْوِيْلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْهَادِيُ الْمَهْدِيُّ
السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّاهِرُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّقِيُّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْحَقُّ الْحَقِيْقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ الصِّدِّيْقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا

مُحَمَّدٍ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ | زیارت حضرت امام حسین علیہ السلام | وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ مِنِّيْ مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلٰى
اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ اَنَا يَا مَوْلَايَ مَوْلًى لَكَ وَلِاَهْلِ بَيْتِكَ سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ

(مقتبات مشترکہ)
دعا بہر کہ ابتدا عا از کوہ و بیابانک و غیرہ و بسوی بیابان و تعریف شدن شب گفتن با رسول اللہ ابن را عی تبای مرا ست برا فا حسن من بعدہا و ہر چہ میگوئی بعد از ہر نماز اللہم اہدنی من عندک و افض علی من فضلک و انشر علی من رحمتک و انزل علی من برکاتک و ابن حضرت فرمود کہ اگر ابن مواظبت نماید بعد از ان تکند تا وقت مردن چون بجانب محشر میرود ابن شہادت کند برای او و گفتہ کہ در دنیا و آخرت ولی خدا و از خلص دوستان او بود و در روز قیامت خواند او را بکرامت و بشارت دہد او را بہشت و از ہول قیامت ایمن باشد نسخہ اربع است جانچہ

لَعَنَ اللّٰهُ اَعْدَآئَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى مِنْهُمْ يَا مَوْلَاىَ
يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَاىَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ هٰذَا يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُوَ يَوْمُكُمَا وَبِاسْمِكُمَا وَاَنَا
فِيْهِ ضَيْفُكُمَا فَاَضِيْفَانِيْ وَاَحْسِنَا ضِيَافَتِيْ فَنِعْمَ مَنِ اسْتُضِيْفَ بِهٖ اَنْتُمَا وَاَنَا فِيْهِ مِنْ
جِوَارِكُمَا فَاَجِيْرَانِيْ فَاِنَّكُمَا مَاْمُوْرَانِ بِالضِّيَافَةِ وَالْاِجَارَةِ فَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمَا وَاٰلِكُمَا
الطَّيِّبِيْنَ

روز سہ شنبہ باسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیہم السلام است زیارت کن ایشان را بدین زیارت السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خُزَّانَ عِلْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَةَ وَحْيِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَئِمَّةَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَعْلَامَ التُّقٰى
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلَادَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ مُعَادٍ لِاَعْدَآئِكُمْ
مُوَالٍ لِاَوْلِيَآئِكُمْ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَوَالٰى اٰخِرَهُمْ كَمَا
تَوَالَيْتُ اَوَّلَهُمْ وَاَتَبَرَّءُ مِنْ كُلِّ وَلِيْجَةٍ دُوْنَهُمْ وَاَكْفُرُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَاللَّاتِ وَ
الْعُزّٰى صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيَّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
الْعَابِدِيْنَ وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
صَادِقًا مُصَدَّقًا فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوْلَايَ هٰذَا يَوْمُكَ وَهُوَ يَوْمُ الثُّلَثَآءِ وَاَنَا
فِيْهِ ضَيْفٌ لَكَ وَمُسْتَجِيْرٌ بِكَ فَاَضِيْفُوْنِيْ وَاَجِيْرُوْنِيْ بِمَنْزِلَةِ اللّٰهِ عِنْدَكُمْ وَاِلَيْكُمْ

الطَّيِّبِيْنَ (روز چہار شنبہ) الطَّاهِرِيْنَ

باسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیہم السلام است بگو در زیارت ایشان
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَجَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نُوْرَ اللّٰهِ فِيْ ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اٰلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ بِاَبِيْ
اَنْتُمْ وَاُمِّيْ لَقَدْ عَبَدْتُمُ اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ حَتّٰى اَتٰىكُمُ الْيَقِيْنُ
فَلَعَنَ اللّٰهُ اَعْدَآئَكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعِيْنَ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ

لمعہ وابن بابویہ و حجری
بسندهای صحیح از حضرت صادق
علیہ السلام روایت کرده اند که روزی
حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه وآله باصحاب خود فرمود
آگر جمع کنید اهل خود را بیاورید از
جامها و ظرفها و بردرگهای
گذارید یا باسمان میروید
گفتند نه یا رسول الله فرمود
که بیاورید تعلیم کنم شما را
چیزی که اصلش در زمین است
و شاخهایش در آسمان گفتند
بلی یا رسول الله فرمود که
بعد از هر نماز سه نوبت بگویید
سبحان الله والحمد لله ولا
اله الا الله والله اکبر
که اصل اینها در زمین است
و فرعشان در آسمان و دفع
میکند از آدمی هفتاد نوع
و فرعش در بهشت و موجب
دخول

یا اَبَا اِبْرٰهِیْمَ مُوْسَی بْنَ جَعْفَرٍ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُوْسَی یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَنَا مَوْلًی لَکُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَجَهْرِکُمْ مُنْصِتٌ بِکُمْ فِیْ یَوْمِکُمْ هٰذَا وَهُوَ یَوْمُ الْاَرْبِعَاءِ وَمُسْتَجِیْرٌ بِکُمْ فَاَضِیْفُوْنِیْ وَاَجِیْرُوْنِیْ

بَابُ بَیْتِکُمْ — (روز پنجشنبه) — الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ

روز حضرت امام حسن عسکری است بگو در زیارت آن حضرت السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَخَالِصَتَهُ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِیْنَ وَحُجَّةَ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَعَلٰی اٰلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَنَا مَوْلًی لَکَ وَلِاٰلِ بَیْتِکَ وَهٰذَا یَوْمُکَ وَهُوَ یَوْمُ الْخَمِیْسِ وَاَنَا ضَیْفُکَ فِیْهِ وَمُسْتَجِیْرٌ بِکَ فِیْهِ فَاَحْسِنْ ضِیَافَتِیْ وَاَجِرْنِیْ

بِحَقِّ اٰلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ — روز جمعه

روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و بنام آنجناب هم روز بیست که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت

اَلْحَضْرَةِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ فِیْ اَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَیْنَ اللّٰهِ فِیْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نُوْرَ اللّٰهِ الَّذِیْ یَهْتَدِیْ بِهِ الْمُهْتَدُوْنَ وَیُفَرَّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ السَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَلِیُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَفِیْنَةَ النَّجَاةِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَیْنَ الْحَیٰوةِ السَّلَامُ عَلَیْکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَعَلٰی اٰلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْکَ عَجَّلَ اللّٰهُ لَکَ مَا وَعَدَکَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُوْرِ الْاَمْرِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ اَنَا مَوْلَاکَ عَارِفٌ بِاَوْلِیَائِکَ وَاَحِبَّائِکَ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ تَعَالٰی بِکَ وَبِاٰلِ بَیْتِکَ وَاَنْتَظِرُ ظُهُوْرَکَ وَظُهُوْرَ الْحَقِّ عَلٰی یَدَیْکَ وَاَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ یُّصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ یَّجْعَلَنِیْ مِنَ الْمُنْتَظِرِیْنَ لَکَ وَالتَّابِعِیْنَ وَالنَّاصِرِیْنَ لَکَ عَلٰی اَعْدَائِکَ وَالْمُسْتَشْهَدِیْنَ بَیْنَ یَدَیْکَ فِیْ جُمْلَةِ اَوْلِیَائِکَ یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْکَ وَعَلٰی اٰلِ بَیْتِکَ هٰذَا یَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ یَوْمُکَ

چهار انگشت دور از بهار زنان گیرند و بگیرند به مهر و مهر بالا کرده انبهای انگشت بالا کنند و بگویند انزور از آسمان نزول کند

حضرت صادق علیه السلام فرمود هر که این دعا را در روز جمعه بخواند حق تعالی در روز قیامت او را از ترس ایمن گرداند

هر که این دعا را بعد از نماز ظهر روز جمعه بخواند حق تعالی او را از شر شیطان و از شر سلطان نگاه دارد

هر که این دعا را بعد از نماز ظهر روز جمعه بخواند حق تعالی او را از شر شیطان و از شر سلطان نگاه دارد

حدیث صحیح دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز ظهر روز جمعه این دعا را بخواند حق تعالی او را از شر شیطان و از شر سلطان نگاه دارد

حدیث صحیح دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز ظهر روز جمعه این دعا را بخواند حق تعالی او را از شر شیطان و از شر سلطان نگاه دارد

الْمَوْقَعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ
وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَ
مَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَأَضِفْنِي وَأَجِرْنِي صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ
بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ

سید بن طاؤس گفته که من بعد از این زیارت متمثل میشوم باین شعر و اشاره

میکنم با حضرت	نَزَلْتُ حَيْثُ مَا اتَّجَهَتْ رِكَابِي	وَضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ	و میگویم

یعنی من بر تو نازل میشوم هر کجا که راحله ام روی او و مرا وارد نماید میهمان تو هستم هر کجا که باشم از شهرها

فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیهٔ مشهوره از جملهٔ دعاء صباح

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و آن این است	بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ	اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى لِسَانِ الصَّبَاحِ

بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَسَرَبَ قِطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بِغَيَاهِبِ تَلَجْلُجِهِ وَأَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوَّارِ
فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَشَعْشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَأَجُّجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِذَاتِهِ وَ
تَنَزَّهَ عَنْ مُجَانَسَةِ مَخْلُوقَاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مُلَاءَمَةِ كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ قَرُبَ مِنْ خَطَرَاتِ
الظُّنُونِ وَبَعُدَ عَنْ لَحَظَاتِ الْعُيُونِ وَعَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرْفَدَنِي فِي
مِهَادِ أَمْنِهِ وَأَمَانِهِ وَأَيْقَظَنِي إِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ مَنِّهِ وَإِحْسَانِهِ وَكَفَّ أَكُفَّ السُّوءِ
عَنِّي بِيَدِهِ وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْأَلْيَلِ وَالْمَاسِكِ مِنْ
أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ وَالنَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ الْأَعْبَلِ وَالثَّابِتِ
الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَعَلَى آلِهِ الْأَخْيَارِ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَبْرَارِ وَافْتَحِ
اللّٰهُمَّ لَنَا مَصَارِيعَ الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبَيِّنِ اللّٰهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خَلَعِ
الْهِدَايَةِ وَالصَّلَاحِ وَأَعِزِرْنَا اللّٰهُمَّ بِعَظَمَتِكَ فِي شَرَبِ جَنَانِي بِنَابِعِ الْخُشُوعِ وَأَجْرِ اللّٰهُمَّ
لِهَيْبَتِكَ مِنْ مَآقِي زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَأَدِبْ اللّٰهُمَّ نَزَقَ الْخَرْقِ مِنِّي بِأَزِمَّةِ الْخُضُوعِ إِلَيْكَ
إِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَةُ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنِ السَّالِكُ بِي إِلَيْكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَإِنْ

صبح کردن بان است که کسی نیت نماز نافله کند و بعد از فراغ از آن نماز صبح بگذارد و قضا نکند

روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بابن عباس گفت که بخوابی و دلالت کنم ترا بر آنچه که چون بجا آوری حق و راستی در دنیا و آخرت بابی گفت بلی فرمود که بعد از نماز صبح بگو چون چنین کنی هزار بلیه از تو دور شود و هزار حاجت روا گردد و هزار فرشته بگوید که بگو از ما هر چند خواهی که بتو دهیم و هزار فرشته بگوید که بگو چنین کنی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بشنوی از خدای تعالی و ملائکه و انبیاء که

اَسْلَمَنِیْ اَنَاتُكَ لِقَائِدِ الْاَمَلِ وَالْمُنٰی فَمِنَ الْمُضِلِّ عَثَرَاتِیْ مِنْ كَبَوَاتِ الْهَوٰی وَاِنْ خَذَلَتْنِیْ
نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّیْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِیْ خِذْلَانُكَ اِلٰی حَیْثُ النَّصَبُ
وَالْحِرْمَانُ اِلٰهِیْ اَتُرَانِیْ مَا اَتَیْتُكَ اِلَّا مِنْ حَیْثُ الْاٰمَالُ اَمْ عَلِقْتُ بِاَطْرَافِ حِبَالِكَ
اِلَّا حِیْنَ بَاعَدَتْنِیْ ذُنُوْبِیْ عَنْ دَارِ الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطِیَّةُ الَّتِیْ امْتَطَتْ نَفْسِیْ مِنْ
هَوَاهَا فَوَافَاهَا لِمَا سَوَّلَتْ لَهَا ظُنُوْنُهَا وَمُنَاهَا وَنَبَّاهَا لِجَرَاَتِهَا عَلٰی سَیِّدِهَا
وَمَوْلٰیهَا اِلٰهِیْ قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بِیَدِ رَجَائِیْ وَهَرَبْتُ اِلَیْكَ لَاجِئًا مِنْ فَرْطِ
اَهْوَائِیْ وَعَلِقْتُ بِاَطْرَافِ حِبَالِكَ اَنَامِلَ وَلَائِیْ فَاصْفَحِ اللّٰهُمَّ عَمَّا كُنْتَ اَجَنُّ مِنْهُ
مِنْ زَلَلِیْ وَخَطَائِیْ وَاَقِلْنِیْ مِنْ صَرْعَةِ رَدَائِیْ فَاِنَّكَ سَیِّدِیْ وَمَوْلَایَ وَمُعْتَمَدِیْ
وَرَجَائِیْ وَاَنْتَ غَایَةُ مَطْلُوْبِیْ وَمُنَایَ فِیْ مُنْقَلَبِیْ وَمَثْوَایَ اِلٰهِیْ كَیْفَ تَطْرُدُ مِسْكِیْنًا
اِلْتَجَاَ اِلَیْكَ مِنَ الذُّنُوْبِ هَارِبًا اَمْ كَیْفَ تُخَیِّبُ مُسْتَرْشِدًا قَصَدَ اِلٰی جَنَابِكَ
سَاعِیًا اَمْ كَیْفَ تَرُدُّ ظَمْاٰنَ وَرَدَ اِلٰی حِیَاضِكَ شَارِبًا كَلَّا وَحِیَاضُكَ مُنْرَعَةٌ
فِیْ ضَنْكِ الْمَحْوَلِ وَبَابُكَ مَفْتُوْحٌ لِلطَّلَبِ فِی الْوُغُوْلِ وَاَنْتَ غَایَةُ الْمَسُوْلِ فِیْ نَهَایَةِ
الْمَاْمُوْلِ اِلٰهِیْ هٰذِهِ اَزِمَّةُ نَفْسِیْ عَقَلْتُهَا بِعِقَالِ مَشِیْئَتِكَ وَهٰذِهِ اَعْبَاءُ ذُنُوْبِیْ دَرَاْتُهَا
بِعَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ وَهٰذِهِ اَهْوَائِیْ الْمُضِلَّةُ وَكَلْتُهَا اِلٰی جَنَابِ لُطْفِكَ وَرَاْفَتِكَ
فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَبَاحِیْ هٰذَا نَازِلًا عَلٰی بِضْیَاءِ الْهُدٰی وَبِالتَّلَاْمِزِ فِی الدِّیْنِ وَالدُّنْیَا
وَمَسَائِیْ جُنَّةً مِنْ كَیْدِ الْعِدٰی وَوِقَایَةً مِنْ مُرْدِیَاتِ الْهَوٰی اِنَّكَ قَادِرٌ عَلٰی مَا تَشَاءُ
تُؤْتِی الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ
بِیَدِكَ الْخَیْرُ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ تُوْلِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا یَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلَا یَخَافُكَ وَمَنْ ذَا یَعْلَمُ

ما انت فلا یهابك الفت بقدرتك الفرق وفلقت بلطفك الفلق وانرت بكرمك
دیاجی الغسق وانهرت المیاه من الصم الصیاخید عذبا واجاجا وانزلت من المعصرات
ماء ثجاجا وجعلت الشمس والقمر للبریة سراجا وهاجا من غیر ان تمارس فیما ابتدأت
به لغوبا ولا علاجا فیا من توحد بالعز والبقاء وقهر عباده بالموت والفناء صل
علی محمد واله الاتقیاء واسمع ندائی واستجب دعائی وحقق بفضلك املی ورجائی
یا خیر من دعی لكشف الضر والمامول لكل عسر ویسر بك انزلت حاجتی فلا تردنی
من سنی مواهبك خائبا یا كریم یا كریم یا كریم برحمتك یا ارحم الراحمین وصلی الله
علی خیر خلقه محمد واله اجمعین پس بسجده برود و بگوید الهی قلبی محجوب ونفسی معیوب
وعقلی مغلوب وهوائی غالب وطاعتی قلیل ومعصیتی كثیر ولسانی مقر بالذنوب
فكیف حیلتی یا ستار العیوب ویا علام الغیوب ویا كاشف الكروب اغفر ذنوبی كلها
بحرمة محمد وال محمد یا غفار یا غفار یا غفار برحمتك یا ارحم الراحمین مؤلف گوید
که علامه مجلسی ره این دعا را در کتاب دعای بحار و در کتاب صلوة با بیان ذکر نموده و فرموده که این دعا از
ادعیه مشهوره است و من در کتب معتبره آنرا نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه و نیز
فرموده مشهور خواندن این دعا است بعد از فریضه صبح و سید بن باقی روایت کرده آنرا بعد از نافله صبح

و بهر کدام عمل — دعاء کمیل بن زیاد علیه الرحمه — شود خوبست

و آن از ادعیه معروفه است و علامه مجلسی ره فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعای خضر علیه السلام است
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آنرا تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آنحضرت است فرموده در شبهای نیمه شعبان
و در هر شب جمعه خوانده میشود و برای کفایت از شر اعداء و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است
و شیخ و سید آنرا نقل نموده اند و من آنرا از مصباح المتهجد نقل میکنم و آن دعاء شریف این است
اللهم انی اسئلك برحمتك التی وسعت كل شیء وبقوتك التی قهرت بها
كل شیء وخضع لها كل شیء وذل لها كل شیء وبجبروتك التی غلبت بها
كل شیء وبعزتك التی لا یقوم لها شیء وبعظمتك التی ملأت كل شیء وبسلطانك

الا الله وحده لا شریك له
الها واحدا احدا صمدا
لم یتخذ صاحبة ولا ولدا
و فضیلت این تهلیل بسیار
وارد شده است خصوصا
در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام
طلوع و غروب آفتاب سیزدهم
کلینی و ابن بابویه و دیگران
بسندهای صحیح از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده اند که جبرئیل
بنزد حضرت یوسف علیه السلام
آمد در زندان و گفت بعد
از هر نماز بگو اللهم اجعل
لی فرجا ومخرجا وارزقنی
من حیث احتسب ومن
حیث لا احتسب چهاردهم
در بلد الامین از حضرت
رسول ص روایت کرده است
که هر که خواهد

الذی علا کل شیء ونور وجهك الباقی بعد فناء کل شیء وبأسمائك التی ملأت ارکان
کل شیء وبعلمك الذی احاط بکل شیء ونور وجهك الذی اضاء له کل شیء یا
نور یا قدوس یا اول الاولین ویا اخر الاخرین اللهم اغفر لی الذنوب التی
تهتك العصم اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل النقم اللهم اغفر لی الذنوب التی
تغیر النعم اللهم اغفر لی الذنوب التی تحبس الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب
التی تنزل البلاء اللهم اغفر لی کل ذنب اذنبته وکل خطیئة اخطأتها اللهم انی
اتقرب الیك بذکرك واستشفع بك الی نفسك واسئلك بجودك ان تدنینی
من قربك وان توزعنی شکرك وان تلهمنی ذکرك اللهم انی اسئلك سؤال
خاضع متذلل خاشع ان تسامحنی وترحمنی وتجعلنی بقسمك راضیا قانعا وفی جمیع
الاحوال متواضعا اللهم واسئلك سؤال من اشتدت فاقته وانزل بك عند
الشدائد حاجته وعظم فیما عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مکانك
وخفی مکرك وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا یمکن الفرار من حکومتك
اللهم لا اجد لذنوبی غافرا ولا لقبائحی ساترا ولا لشیء من عملی القبیح بالحسن مبدلا
غیرك لا الٰه الا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسی وتجرأت بجهلی وسکنت الی
قدیم ذکرك لی ومنك علی اللهم مولای کم من قبیح سترته وکم من فادح من البلاء
اقلته وکم من عثار وقیته وکم من مکروه دفعته وکم من ثناء جمیل لست اهلا
له نشرته اللهم عظم بلائی وافرط بی سوء حالی وقصرت بی اعمالی وقعدت بی اغلالی
وحبسنی عن نفعی بعد املی وخدعتنی الدنیا بغرورها ونفسی بخیانتها ومطالی یا سیدی
فاسئلك بعزتك ان لا یحجب عنك دعائی سوء عملی وفعالی ولا تفضحنی بخفی
ما اطلعت علیه من سری ولا تعاجلنی بالعقوبة علی ما عملته فی خلواتی من سوء

خدا او را در قیامت بر اعمال
بد و مظالم نگیرد و اندوہ و بیم
گناهان او را نگاه بدارد اللهم
ان مغفرتك ارجی من عملی
وان رحمتك اوسع من ذنبی
اللهم ان کان ذنبی عظیما
فعفوك اعظم منه
اللهم ان لم اکن اهلا ان
ترحمنی فرحمتك اهل ان
تبلغنی وتشملنی بها وتفعل
بی یا اهل التقوی وتغفر
یا اهل المغفرة یا ارحم
حضرت رسالت پناه صلی
الله علیه وآله در دعا بنکته
کریمه یا بخضرت شکایت
بیماری و سنگینی و افزونی
تعداد نماز فهم

فعلی قرابائی ودوام تفریطی وجہالتی وکثرۃ شہواتی وغفلتی وکن اللہم بعزتک لی
فی کل الاحوال رؤفا وعلی فی جمیع الامور عطوفا الٰہی وربی من لی غیرک اسئلہ
کشف ضری والنظر فی امری الٰہی ومولای اجریت علی حکما اتبعت فیہ ہوی نفسی
ولم احترس فیہ من تزیین عدوی فغرنی بما اہوی واسعدہ علی ذلک القضاء فتجاوز
بما جری علی من ذلک بعض حدودک وخالفت بعض اوامرک فلک الحمد علی فی جمیع
ذلک ولا حجۃ لی فیما جری علی فیہ قضاؤک والزمنی حکمک وبلاؤک وقد اتیتک
یا الٰہی بعد تقصیری واسرافی علی نفسی معتذرا نادما منکسرا مستقیلا مستغفرا منیبا
مقرا مذعنا معترفا لا اجد مفرا مما کان منی ولا مفزعا اتوجہ الیہ فی امری غیر قبولک
عذری وادخالک ایای فی سعۃ رحمتک اللہم فاقبل عذری وارحم شدۃ ضری
وفکنی من شد وثاقی یا رب ارحم ضعف بدنی ورقۃ جلدی ودقۃ عظمی یا من بدء
خلقی وذکری وتربیتی وبری وتغذیتی ہب لابتداء کرمک وسالف برک بی
یا الٰہی وسیدی ومولای ترانی اتراک معذبی بنارک بعد توحیدک وبعد ما انطوی
علیہ قلبی من معرفتک ولہج بہ لسانی من ذکرک واعتقدہ ضمیری من حبک
وبعد صدق اعترافی ودعائی خاضعا لربوبیتک ہیہات انک اکرم من ان
تضیع من ربیتہ او تبعد من ادنیتہ او تشرد من اویتہ او تسلم الی البلاء
من کفیتہ ورحمتہ ولیت شعری یا سیدی والٰہی ومولای اتسلط النار علی وجوہ
خرت لعظمتک ساجدۃ وعلی السن نطقت بتوحیدک صادقۃ وبشکرک مادحۃ
وعلی قلوب اعترفت بالہیتک محققۃ وعلی ضمائر حوت من العلم بک حتی صارت
خاشعۃ وعلی جوارح سعت الی اوطان تعبدک طائعۃ واشارت باستغفارک
مذعنۃ ما ہکذا الظن بک ولا اخبرنا بفضلک وکرمک یا کریم یا رب وانت تعلم

بکو وکل علی الخ الذی
لا یموت والحمد للہ الذی
لم یتخذ صاحبۃ ولا ولدا
ولم یکن لہ شریک فی الملک
ولم یکن لہ ولی من الذل
وکبرہ تکبیرا وبروایت
دیگر فرمود کہ ہیچ شدتی
نازل نمیشود مگر آنکہ جبرئیل
برای من مستمل شد وگفت
کہ اینک عاجزان ودر ماندہ
معجزہ وارد شدہ است کہ
برای شما دس بسنہ ودر فرمود
دعا را نابینا خواندہ ودر بعض
روایات دراز گوش لاحول
ولا قوۃ الا باللہ است
نازدہم شخ مفید در مقنعہ
ابن

ضَعْفِی عَنْ قَلِیلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْیَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا یَجْرِی فِیهَا مِنَ الْمَکَارِهِ عَلَی أَهْلِهَا
عَلَی أَنَّ ذَلِکَ بَلَاءٌ وَمَکْرُوهٌ قَلِیلٌ مَکْثُهُ یَسِیرٌ بَقَاؤُهُ قَصِیرٌ مُدَّتُهُ فَکَیْفَ احْتِمَالِی
لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِیلِ وُقُوعِ الْمَکَارِهِ فِیهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَیَدُومُ مُقَامُهُ
وَلَا یُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا یَکُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِکَ وَانْتِقَامِکَ وَسَخَطِکَ وَهَذَا
مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ یَا سَیِّدِی فَکَیْفَ لِی وَأَنَا عَبْدُکَ الضَّعِیفُ الذَّلِیلُ
الْحَقِیرُ الْمِسْکِینُ الْمُسْتَکِینُ یَا إِلَهِی وَرَبِّی وَسَیِّدِی وَمَوْلَایَ لِأَیِّ الْأُمُورِ إِلَیْکَ أَشْکُو
وَلِمَا مِنْهَا أَضِجُّ وَأَبْکِی لِأَلِیمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ أَمْ لِطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَیَّرْتَنِی
لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِکَ وَجَمَعْتَ بَیْنِی وَبَیْنَ أَهْلِ بَلَائِکَ وَفَرَّقْتَ بَیْنِی وَبَیْنَ أَحِبَّائِکَ
وَأَوْلِیَائِکَ فَهَبْنِی یَا إِلَهِی وَسَیِّدِی وَمَوْلَایَ وَرَبِّی صَبَرْتُ عَلَی عَذَابِکَ فَکَیْفَ أَصْبِرُ
عَلَی فِرَاقِکَ وَهَبْنِی صَبَرْتُ عَلَی حَرِّ نَارِکَ فَکَیْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَی کَرَامَتِکَ أَمْ کَیْفَ
أَسْکُنُ فِی النَّارِ وَرَجَائِی عَفْوُکَ فَبِعِزَّتِکَ یَا سَیِّدِی وَمَوْلَایَ أُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَکْتَنِی
نَاطِقًا لَأَضِجَّنَّ إِلَیْکَ بَیْنَ أَهْلِهَا ضَجِیجَ الْآمِلِینَ وَلَأَصْرُخَنَّ إِلَیْکَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ
وَلَأَبْکِیَنَّ عَلَیْکَ بُکَاءَ الْفَاقِدِینَ وَلَأُنَادِیَنَّکَ أَیْنَ کُنْتَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ یَا غَایَةَ
آمَالِ الْعَارِفِینَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا حَبِیبَ قُلُوبِ الصَّادِقِینَ وَیَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ
أَفَتُرَاکَ سُبْحَانَکَ یَا إِلَهِی وَبِحَمْدِکَ تَسْمَعُ فِیهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِیهَا بِمُخَالَفَتِهِ
وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِیَتِهِ وَحُبِسَ بَیْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَجُرْمِیَتِهِ وَهُوَ یَضِجُّ إِلَیْکَ
ضَجِیجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِکَ وَیُنَادِیکَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِیدِکَ وَیَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِرُبُوبِیَّتِکَ
یَا مَوْلَایَ فَکَیْفَ یَبْقَی فِی الْعَذَابِ وَهُوَ یَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِکَ أَمْ کَیْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ
وَهُوَ یَأْمُلُ فَضْلَکَ وَرَحْمَتَکَ أَمْ کَیْفَ یُحْرِقُهُ لَهِیبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَی
مَکَانَهُ أَمْ کَیْفَ یَشْتَمِلُ عَلَیْهِ زَفِیرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ کَیْفَ یَتَقَلْقَلُ بَیْنَ

دعا را اور دہ اند اللّٰهُمَّ انْفَعْنَا بِالْعِلْمِ وَزَیِّنَّا بِالْحِلْمِ وَجَمِّلْنَا بِالْعَافِیَةِ وَکَرِّمْنَا بِالتَّقْوَی اِنَّ وَلِیِّیَ اللّٰهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتَابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ هٰذَا دعا ابن بابویہ شیخ طوسی و جمعی ایشان سند ہای معتبر حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام روایت کردہ اند کہ ہر کہ خواهد کہ از شر شیطان و از شر ہر ستمگر و از شر ہر جبار و از شر ہر گردنکش ایمن باشد باید کہ بگوید

اَطْبَاقِهَا وَاَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ اَمْ كَيْفَ تَرْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ اَمْ كَيْفَ
يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذٰلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ
مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَاِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ
اَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ اِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ
لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ لِاَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ
اَسْمَاؤُكَ اَقْسَمْتَ اَنْ تَمْلَاَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ
فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَاَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا
اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ
الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَهَا اَنْ تَهَبَ
لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ
اَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ
اَمَرْتَ بِاِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ
شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَآئِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ
عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ اَوْ
اِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ اَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ اَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ اَوْ خَطِيئَةٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي
وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيرًا بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ
صِفَاتِكَ وَاَسْمَائِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ
مَوْصُولَةً وَاَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ اَعْمَالِي وَاَوْرَادِي كُلُّهَا وِرْدًا وَاحِدًا وَ
حَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ اِلَيْهِ شَكَوْتُ اَحْوَالِي يَا رَبِّ

وبند دعا و انجماند بس حصول فوز
کہ این اذکار ما ہی مکون ناک
کہ تعلیم کرد مارا رسول مخدا صلی
اللہ علیہ وآلہ وسلم کہ ورد آرد
غائم ورد دعا این است اللہم
انی اسئلک بایمانک المکنونۃ
والخزائن الظاہرۃ والعظمۃ الباہرۃ
واسئلک بایمانک العظیم و
سلطانک القدیم یا واہب
العطایا یا مطلق الاسارٰی
یا فکاک الرقاب من النار
صل علی محمد وآل محمد
وفک رقبتی من النار
واجرنی من البوار
وادخلنی الجنۃ سالما
واجعل دعائی اولہ
فلاحا واوسطہ نجاحا
واٰخرہ صلاحا

یا ربّ یا ربّ قوّ علی خدمتک جوارحی واشدد علی العزیمة جوانحی وهب لی الجدّ فی خشیتک والدوام فی الاتّصال بخدمتک حتّی أسرح إلیک فی میادین السابقین وأسرع إلیک فی البارزین وأشتاق إلی قربک فی المشتاقین وأدنو منک دنوّ المخلصین وأخافک مخافة الموقنین وأجتمع فی جوارک مع المؤمنین اللّهمّ ومن أرادنی بسوء فأرده ومن کادنی فکده واجعلنی من أحسن عبیدک نصیباً عندک وأقربهم منزلةً منک وأخصّهم زلفةً لدیک فإنّه لا ینال ذلک إلّا بفضلک وجُد لی بجودک واعطف علیّ بمجدک واحفظنی برحمتک واجعل لسانی بذکرک لهجاً وقلبی بحبّک متیّماً ومُنّ علیّ بحسن إجابتک وأقلنی عثرتی واغفر زلّتی فإنّک قضیت علی عبادک بعبادتک وأمرتهم بدعائک وضمنت لهم الإجابة فإلیک یا ربّ نصبت وجهی وإلیک یا ربّ مددت یدی فبعزّتک استجب لی دعائی وبلّغنی منای ولا تقطع من فضلک رجائی واکفنی شرّ الجنّ والإنس من أعدائی یا سریع الرضا اغفر لمن لا یملک إلّا الدعاء فإنّک فعّال لما تشاء یا من اسمه دواء وذکره شفاء وطاعته غنی ارحم من رأس ماله الرجاء وسلاحه البکاء یا سابغ النعم یا دافع النقم یا نور المستوحشین فی الظلم یا عالماً لا یعلّم صلّ علی محمّد وآل محمّد وافعل بی ما أنت أهله وصلّی الله علی رسوله والأئمّة المیامین من آله وسلّم تسلیماً

دعای عشرات

از دعاهای بسیار معتبر است و مابین نمازها اختلاف است و ما آنرا از مصباح شیخ نقل میکنیم مستحب است

خواندن آن در هر صبح و شام و افضل | بسم الله الرحمن الرحیم | اوقات آن بعد از عصر جمعه است

سبحان الله والحمد لله ولا إله إلّا الله والله أکبر ولا حول ولا قوّة إلّا بالله العلیّ العظیم سبحان الله آناء اللیل وأطراف النهار سبحان الله بالغدوّ والآصال سبحان

أنت علّام الغیوب و در دعا ... تعفی ... أنت ... من النار ... أن تصلّی علی محمّد وآل محمّد وأن تعتق رقبتی من النار وأن تخرجنی من الدنیا سالماً وأن تدخلنی الجنّة آمناً وأن تجعل دعائی أوّله فلاحاً وأوسطه نجاحاً وآخره صلاحاً إنّک أنت علّام الغیوب

و کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که ایمان دارد بخدا و روز قیامت باید ترک نکند بعد از هر نماز فریضه خواندن سورهٔ قل هو الله احد را ...

اللّٰہِ بِالْعَشِیِّ وَالْاِبْکَارِ سُبْحَانَ اللّٰہِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ وَلَہُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَّحِیْنَ تُظْہِرُوْنَ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِی
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِہَا وَکَذٰلِکَ تُخْرَجُوْنَ سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّۃِ عَمَّا یَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ
عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوْتِ سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّۃِ
وَالْجَبَرُوْتِ سُبْحَانَ ذِی الْکِبْرِیَآءِ وَالْعَظَمَۃِ اَلْمَلِکِ الْحَیِّ الْمُہَیْمِنِ الْقُدُّوْسِ سُبْحَانَ اللّٰہِ الْمَلِکِ
الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ سُبْحَانَ اللّٰہِ الْمَلِکِ الْحَیِّ الْقُدُّوْسِ سُبْحَانَ الْقَآئِمِ الدَّآئِمِ سُبْحَانَ الدَّآئِمِ
الْقَآئِمِ سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیْمِ سُبْحَانَ رَبِّیَ الْاَعْلٰی سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّوْمِ سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْاَعْلٰی
سُبْحَانَہٗ وَتَعَالٰی سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِکَۃِ وَالرُّوْحِ سُبْحَانَ الدَّآئِمِ غَیْرِ الْغَافِلِ
سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِغَیْرِ تَعْلِیْمٍ سُبْحَانَ خَالِقِ مَا نَرٰی وَمَا لَا نَرٰی سُبْحَانَ الَّذِیْ بَدَّلَکَ الْاَبْصَارَ
وَلَا تُدْرِکُہُ الْاَبْصَارُ وَہُوَ اللَّطِیْفُ الْخَبِیْرُ اَللّٰہُمَّ اِنِّیْ اَصْبَحْتُ مِنْکَ فِیْ نِعْمَۃٍ وَّخَیْرٍ
وَبَرَکَۃٍ وَّعَافِیَۃٍ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہٖ وَاَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَخَیْرَکَ وَبَرَکَاتِکَ وَعَافِیَتَکَ
بِنَجَاۃٍ مِّنَ النَّارِ وَارْزُقْنِیْ شُکْرَکَ وَعَافِیَتَکَ وَفَضْلَکَ وَکَرَامَتَکَ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِیْ
اَللّٰہُمَّ بِنُوْرِکَ اہْتَدَیْتُ وَبِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَبِنِعْمَتِکَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَیْتُ اَللّٰہُمَّ
اِنِّیْ اُشْہِدُکَ وَکَفٰی بِکَ شَہِیْدًا وَّاُشْہِدُ مَلٰٓئِکَتَکَ وَاَنْبِیَآئَکَ وَرُسُلَکَ وَحَمَلَۃَ عَرْشِکَ
وَسُکَّانَ سَمٰوٰتِکَ وَاَرْضِکَ وَجَمِیْعَ خَلْقِکَ بِاَنَّکَ اَنْتَ اللّٰہُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَکَ
لَا شَرِیْکَ لَکَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ عَبْدُکَ وَرَسُوْلُکَ وَاَنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرٌ تُحْیِیْ وَتُمِیْتُ وَتُمِیْتُ وَتُحْیِیْ وَاَشْہَدُ اَنَّ الْجَنَّۃَ حَقٌّ وَّاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَّالنُّشُوْرَ حَقٌّ
وَالسَّاعَۃَ اٰتِیَۃٌ لَّا رَیْبَ فِیْہَا وَاَنَّ اللّٰہَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُوْرِ وَاَشْہَدُ اَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبِیْطَالِبٍ
اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ حَقًّا حَقًّا وَاَنَّ الْاَئِمَّۃَ مِنْ وُّلْدِہِمُ الْاَئِمَّۃُ الْہُدَاۃُ الْمَہْدِیُّوْنَ غَیْرُ الضَّآلِّیْنَ
وَلَا الْمُضِلِّیْنَ وَاَنَّہُمْ اَوْلِیَآئُکَ الْمُصْطَفَوْنَ وَحِزْبُکَ الْغَالِبُوْنَ وَصِفْوَتُکَ وَخِیَرَتُکَ

جمع کند برای او خیر دنیا و
آخرت را و بیامرزد او را و پدر
و مادر او را و هر که از ایشان
مادر او بهم رسیده اند و زود
حاجت او بر آورده شود اگر
که بعد از هر فریضه
مرتبه سوره قل هو الله احد
بخواند حقتعالی از خزاین غیب
بادرزق بنابد رسید بن طاوس
از خصوص رسول صلی الله علیه
و آله روایت کرده است که هر که
بعد از هر نماز سوره قل هو
الله احد بخواند رحمت از
آسمان بر سر او فرو ریزد و
بکنه بر او نازل گردد و
خدا نظر رحمت بسوی او افکند
و گناهان او را بیامرزد و هر
حاجت که سوال کند بر آورد
و در امان خدا باشد تا شب
کلبی دیگر آن بند
معتبر

مِنْ خَلْقِكَ وَنُجَبَائِكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لِدِينِكَ وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَ
اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هٰذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنَنِيهَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَلَا
يَنْفَدُ آخِرُهُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَكَ السَّمَاءُ كَنَفَيْهَا وَتُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَمَنْ
عَلَيْهَا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا سَرْمَدًا أَبَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ وَلَكَ يَنْبَغِي وَ
إِلَيْكَ يَنْتَهِي فِيَّ وَعَلَيَّ وَلَدَيَّ وَمَعِي وَقَبْلِي وَبَعْدِي وَأَمَامِي وَفَوْقِي وَتَحْتِي وَإِذَا
مِتُّ وَبَقِيتُ فَرْدًا وَحِيدًا ثُمَّ فَنِيتُ وَلَكَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَبُعِثْتُ يَا مَوْلَايَ اللَّهُمَّ
وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نَعْمَائِكَ كُلِّهَا حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ
إِلَى مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَبَطْشَةٍ وَقَبْضَةٍ
وَبَسْطَةٍ وَفِي كُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا أَجْرَ لِقَائِلِهِ إِلَّا رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ
بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَارِثَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ الْحَمْدِ وَ
لَكَ الْحَمْدُ مُنْتَهَى الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُشْتَرِيَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ
الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ قَدِيمَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ عَزِيزَ الْجُنْدِ قَائِمَ
الْمَجْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰوَاتٍ
عَظِيمَ الْبَرَكَاتِ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمُخْرِجَ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مُبَدِّلَ
السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَقَابِلَ
التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ

از اهل بیت علیهم السلام روایت کرده اند که هر که بعد از هر نماز ریش خود را بدست راست خود بگیرد و دست چپ را بسوی آسمان بگشاید و سه مرتبه بگوید یا ذا الجلال والاکرام ارحمنی من النار پس سه مرتبه بگوید اجرنی من العذاب الالیم پس دست راست را از ریش بردارد و هر دو دست را بسوی آسمان بگشاید و سه مرتبه بگوید یا عزیز یا کریم یا رحمن یا غفور یا رحیم پس دستها را بگرداند و پشت دستها را بجانب آسمان کند و سه مرتبه بگوید اجرنی من العذاب الالیم پس بگوید وصلی الله علی محمد وآله والملائکة والروح پس حضرت فرمود

إِذَا بَغْشَى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
كُلِّ نَجْمٍ وَمَلَكٍ فِي السَّمَاءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الثَّرَى وَالْحَصَى وَالنَّوَى وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي
جَوِّ السَّمَاءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي جَوْفِ الْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ أَوْرَاقِ الْأَشْجَارِ وَلَكَ
الْحَمْدُ عَدَدَ أَوْرَاقِ الْأَشْجَارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا
أَحْصَى كِتَابُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْأَنْسِ وَالْجِنِّ وَالْهَوَامِّ
وَالطَّيْرِ وَالْبَهَائِمِ وَالسِّبَاعِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ كَمَا تُحِبُّ رَبُّنَا وَتَرْضَى وَكَمَا يَنْبَغِي
لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلَالِكَ بِيَكُونُ ذِكْرُ مَرْتَبَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَذِكْرُ
مَرْتَبَهُ يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ اللَّهُمَّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ آمِينَ آمِينَ وَذِكْرُ مَرْتَبَهُ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِيَ
مِيكُونُ اللَّهُمَّ اصْنَعْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَصْنَعْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ
الْمَغْفِرَةِ وَأَنَا أَهْلُ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا فَارْحَمْنِي يَا مَوْلَايَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَبِيَذِكْرُ مَرْتَبَهُ
مِيكُونُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ **دعای سمات** لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

معروف بدعای شبور کہ مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعہ و مخفی نماند کہ ابن دعا از ادعیہ مشہورہ است و اکثر علماء سلف بر این دعا مواظبت مینمودہ اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سید بن طاوس و کتب کفعمی بسندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمری رضوان اللہ علیہ کہ از نواب حضرت صاحب

مرکہ اندعا بخواند خدا جمیع گناهان او را بیامرزد و از او راضی شود و استغفار کند برای او جمیع خلایق بغیر از جن و انس تا هنگام مردن او و نوزدهم ربیع میفرماید در کتاب مجالس از محمد بن الحنفیه روایت کرده است کہ روزی پدرم امیر المؤمنین علیہ السلام در کعبہ طواف میکرد ناگاه مرد بزرگی را دید کہ چنگ در پرده کعبہ زده و این دعا میخواند پس حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام گفت این است دعای تو گفت بلی یا امیر المؤمنین حضرت فرمود کہ شنیدم گفت پس بخوان این دعا را بعد از هر نماز زیرا سوگند کہ هر مؤمنی کہ این دعا را بخواند بعد از هر نماز از آتش جهنم ایمن میگردد و از هر گناهان بعد

دعای سمات

الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی ره از ارباب
شرح در بحار ذکر کرده و سند عامه موافق مصباح شیخ است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ عَلی مَغالِقِ اَبْوابِ السَّماءِ
لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَاِذا دُعیتَ بِهِ عَلی مَضآئِقِ اَبْوابِ الْاَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ
وَاِذا دُعیتَ بِهِ عَلَی الْعُسْرِ لِلْیُسْرِ تَیَسَّرَتْ وَاِذا دُعیتَ بِهِ عَلَی الْاَمْواتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ
وَاِذا دُعیتَ بِهِ عَلی كَشْفِ الْبَاْسآءِ وَالضَّرّآءِ انْكَشَفَتْ وَبِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَریمِ اَكْرَمِ
الْوُجُوهِ وَاَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْاَصْواتُ
وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتی بِها تُمْسِكُ السَّمآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ
اِلّا بِاِذْنِكَ وَتُمْسِكُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولا وَبِمَشِیَّتِكَ الَّتی دانَ لَهَا الْعالَمُونَ
وَبِكَلِمَتِكَ الَّتی خَلَقْتَ بِهَا السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَبِحِكْمَتِكَ الَّتی صَنَعْتَ بِهَا الْعَجآئِبَ
وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَها لَیْلاً وَجَعَلْتَ اللَّیْلَ سَكَناً وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ
نَهاراً وَجَعَلْتَ النَّهارَ نُشُوراً مُبْصِراً وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِیآءً وَخَلَقْتَ
بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُوراً وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَواكِبَ وَجَعَلْتَها نُجُوماً وَبُرُوجاً وَمَصابیحَ
وَزینَةً وَرُجُوماً وَجَعَلْتَ لَها مَشارِقَ وَمَغارِبَ وَجَعَلْتَ لَها مَطالِعَ وَمَجارِیَ وَ
جَعَلْتَ لَها فَلَكاً وَمَسابِحَ وَقَدَّرْتَها فِی السَّمآءِ مَنازِلَ فَاَحْسَنْتَ تَقْدیرَها وَصَوَّرْتَها
فَاَحْسَنْتَ تَصْویرَها وَاَحْصَیْتَها بِاَسْمآئِكَ اِحْصآءً وَدَبَّرْتَها بِحِكْمَتِكَ تَدْبیراً وَاَحْسَنْتَ
تَدْبیرَها وَسَخَّرْتَها بِسُلْطانِ اللَّیْلِ وَسُلْطانِ النَّهارِ وَالسّاعاتِ وَعَدَدِ السِّنینَ وَالْحِسابِ
وَجَعَلْتَ رُؤْیَتَها لِجَمیعِ النّاسِ مَرْأًی واحِداً وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذی كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ
وَرَسُولَكَ مُوسَی بْنَ عِمْرانَ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی الْمُقَدَّسینَ فَوْقَ اِحْساسِ الْكَرُوبیّینَ فَوْقَ
غَمآئِمِ النُّورِ فَوْقَ تابُوتِ الشَّهادَةِ فی عَمُودِ النّارِ وَفی طُورِ سَیْنآءَ وَفی جَبَلِ حُوریثَ فِی الْوادِ

یا من لا یشغله سمع عن سمع یا من لا تغلطه السائل یا من لا یبرمه الحاح الملحین اذقنی برد عفوک و حلاوة رحمتک و مغفرتک

المقدس فی البقعة المبارکة من جانب الطور الایمن من الشجرة وفی ارض مصر بتسع
آیات بینات ویوم فرقت لبنی اسرائیل البحر وفی المنجیات التی صنعت بها العجائب
فی بحر سوف وعقدت ماء البحر فی قلب الغمر کالجارة وجاوزت بنی اسرائیل البحر
وتمت کلمتک الحسنی علیهم بما صبروا واورثتهم مشارق الارض ومغاربها التی
بارکت فیها للعالمین واغرقت فرعون وجنوده ومراکبه فی الیم وبایمانک العظیم
الاعظم الاعز الاجل الاکرم وبمجدک الذی تجلیت به لموسی کلیمک علیه السلام
فی طور سیناء ولابرهیم علیه السلام خلیلک من قبل فی مسجد الخیف ولاسحق
صفیک علیه السلام فی بئر شیع ولیعقوب نبیک علیه السلام فی بیت ایل و
اوفیت لابرهیم علیه السلام بمیثاقک ولاسحق بحلفک ولیعقوب بشهادتک و
للمؤمنین بوعدک وللداعین باسمائک فاجبت وبمجدک الذی ظهر لموسی بن عمران
علیه السلام علی قبة الزمان وبایاتک التی وقعت علی ارض مصر بمجد العزة و
الغلبة بایات عزیزة وبسلطان القوة وبعزة القدرة وبشان الکلمة التامة وبکلماتک
التی تفضلت بها علی اهل السموات والارض واهل الدنیا واهل الاخرة وبرحمتک التی
منت بها علی جمیع خلقک وباستطاعتک التی اقمت بها علی العالمین وبنورک الذی
قد خرق من فرعه طور سیناء وبعلمک وجلالک وکبریائک وعزتک وجبروتک
التی لم تستقلها الارض وانخفضت لها السموات وانزجرلها العمق الاکبر ورکدت
لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسکنت لها الارض بمناکبها واستسلمت
لها الخلائق کلها وخفقت لها الریاح فی جریانها وخمدت لها النیران فی اوطانها
وبسلطانک الذی عرفت لک به الغلبة دهر الدهور وحمدت به فی السموات و
الارضین وبکلمتک کلمة الصدق التی سبقت لابینا ادم علیه السلام وذریته

رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
کہ مکہ سی تبہ ابن بابویہ بعد
از نماز مغرب بخواند بعد از
ثواب درود دوزکشتہ از او
فوت نشود بناشد در بابد و
نماز شب مقبول گردد و آخر بعد
از نماز فضہ دست بخوانند
نوشتہ شود برای او حسنات
بعدد ستارگان آسمان و
قطرات باران و برگ درختان
و ذرات خاک زمین و جون
بمیرد بمرد حسنہ در
قیامت داده شود ایمنا بامان
فسبحان اللہ حین تمسون
وحین تصبحون ولہ الحمد
فی السموات والارض وعشیا
وحین تظهرون یخرج الحی
من المیت ویخرج المیت
من الحی ویحیی الارض بعد
موتها وکذلک تخرجون
سبحان ربک

بالرحمة وأسئلك بكلماتك التي غلبت كل شيء ونور وجهك الذي تجلّيت به
للجبل فجعلته دكًا وخر موسى صعقًا وبمجدك الذي ظهر على طور سيناء فكلمت
به عبدك ورسولك موسى بن عمران وبطلعتك في ساعير وظهورك في جبل
فاران وبربوات المقدسين وجنود الملائكة الصافين وخشوع الملائكة المسبحين
وببركاتك التي باركت فيها على ابراهيم خليلك عليه السلام في أمة محمد صلى
الله عليه وآله وباركت لإسحق صفيك في أمة عيسى عليهما السلام وباركت
ليعقوب اسرائيل في أمة موسى عليهما السلام وباركت لحبيبك محمد صلى الله
عليه وآله في عترته وذريته وأمته اللهم وكما غبنا عن ذلك ولم نشهده
وأمنا به ولم نره صدقًا وعدلًا أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تبارك على
محمد وآل محمد وترحم على محمد وآل محمد كأفضل ما صليت وباركت وترحمت على
ابراهيم وآل ابراهيم إنك حميد مجيد فعّال لما تريد وأنت على كل شيء قدير

خود را ذکر میکنی و میگوئی اللهم بحق هذا الدعاء وبحق هذه الأسماء التي لا يعلم تفسيرها
ولا يعلم باطنها غيرك صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما أنت أهله ولا تفعل
بي ما أنا أهله واغفر لي من ذنوبي ما تقدم منها وما تأخر ووسع علي من حلالك
واكفني مؤونة إنسان سوء وجار سوء وقرين سوء وسلطان سوء إنك على ما تشاء
قدير وبكل شيء عليم آمين رب العالمين مؤلف گوید که در بعض نسخ است بعد از وأنت على كل
شيء قدير که مراجعت دارد ذکر کن وبگو يا الله يا حنان يا منان يا بديع السموات والأرض
يا ذا الجلال والإكرام يا أرحم الراحمين اللهم بحق هذا الدعاء تا آخر وعلامه مجلسی زمصباح
سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات ابتدا علیخواند اللهم بحق هذا الدعاء وبحق هذه الأسماء التي لا
يعلم تفسيرها ولا تأويلها ولا باطنها ولا ظاهرها غيرك أن تصلي على محمد وآل محمد

ربّ العزة عما يصفون و
سلام على المرسلين والحمد
لله رب العالمين بيت بكم
بن ظاهر وعن بلند معتبران
جميل بن دراج روايت كرده است
كه مرا بخدمت حضرت امام
جعفر صادق عليه السلام فرستاد
اجولاء من سنم بالأرض فنظر
وعوثان من مرند وعوندارم
وبنزد من كس نيامد ومن بهمان
حضرت فرمود كه بلندشو
فما خرج برا على أنس كه من هيچ
أقارب واكابر وزارع عمر خود
خويشان ودوستان را نديدم
بعد عالم الغيب والشهادة
اللهم صل على محمد وآل
محمد اللهم إن رسولك
الصادق المصدوق
صلوات الله

وَاَنْ تَرْزُقَنِی خَیْرَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ پس حاجات خود را بطلبد و بگوید وَافْعَلْ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ
وَلَا تَفْعَلْ بِی مَا اَنَا اَهْلُهٗ وَانْتَقِمْ لِی مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ و نام دشمن را بگوید وَاغْفِرْ لِی مَا تُقَدِّمُ مِنْهَا وَمَا تَاَخَّرَ وَلِوَالِدَیَّ وَلِجَمِیْعِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَوَسِّعْ عَلَیَّ مِنْ حَلَالِ
رِزْقِكَ وَاكْفِنِی مُؤْنَةَ اِنْسَانِ سُوْءٍ وَجَارِ سُوْءٍ وَسُلْطَانِ سُوْءٍ وَقَرِیْنِ سُوْءٍ وَیَوْمِ
سُوْءٍ وَسَاعَةِ سُوْءٍ وَانْتَقِمْ لِی مِمَّنْ یَكِیْدُنِی وَمِمَّنْ یَبْغِی عَلَیَّ وَیُرِیْدُنِی بِاَهْلِی وَاَوْلَادِی
وَاِخْوَانِی وَجِیْرَانِی وَقَرَابَاتِی مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظُلْمًا اِنَّكَ عَلٰی مَا تَشَآءُ قَدِیْرٌ
وَبِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ اٰمِیْنَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ پس بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَآءِ تَفَضَّلْ عَلٰی
فُقَرَآءِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنٰی وَالثَّرْوَةِ وَعَلٰی مَرْضَی الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَآءِ
وَالصِّحَّةِ وَعَلٰی اَحْیَآءِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَامَةِ وَعَلٰی اَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِیْنَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلٰی مُسَافِرِی الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ اِلٰی اَوْطَانِهِمْ
سَالِمِیْنَ غَانِمِیْنَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ
وَعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِیْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا كَثِیْرًا و شیخ بن فهد گفته که مستحب است بعد از دعاء سمات بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الدُّعَآءِ وَبِمَا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْاَسْمَآءِ وَبِمَا یَشْتَمِلُ عَلَیْهِ
مِنَ التَّقْدِیْرِ وَالتَّدْبِیْرِ الَّذِیْ لَا یُحِیْطُ بِهٖ اِلَّا اَنْتَ اَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا وبجای کذا

دعای مشلول

وكذا حاجت خود را بخواهد — موسوم بدعاء الشاب المأخوذ بذنبه

منقول از کتب کفعمی و صحیح الدعوات و ان دعائی است که تعلیم فرموده است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بجوانی که بواسطهٔ گناه و ستم در حق پدر خویش مشلول شده بود پس ایشان دعا را خواندند در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتیکه تن درست بود و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا حَیُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا هُوَ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ
مَا هُوَ وَلَا كَیْفَ هُوَ وَلَا اَیْنَ هُوَ وَلَا حَیْثُ هُوَ اِلَّا هُوَ یَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوْتِ یَا ذَا

علیه و آله قال انك قلت ما ردت فی شیء انا فاعله
کن ردی فی قبض روح عبدك المؤمن بک بالموت واکره مساءته اللهم فصل علی محمد و آل محمد وعجل لولیك الفرج والعافیة والنصر ولا تشوه بنفسی ولا بأحد من احبتی واکفنی بك بلك من دونهم خود را نام ببرد یکی و لا تفعل بی فلان و لا بفلان چون برانند عامدا و من کردم چندان عرض نکنم ترک ارزندگانی ملول شده ام و این دعا بنا بر معتبر است و در جمع کتب دعا نقل شده است ذکر تعقیبات مختصه بنماز صبح

الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا
مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ
يَا مُبِيدُ يَا وَدُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ
يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَنَّانُ
يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ
يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِي يَا بَادِي يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا
عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِي يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ
يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيرًا وَلَا احْتَاجَ اِلٰى
ظَهِيرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنَ الٰهٍ غَيْرُهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
عُلُوًّا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا
مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ
لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابُ يَا اَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ
يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ اَجَابَ يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ
الْاُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وِتْرُ يَا فَرْدُ يَا اَبَدُ
يَا سَنَدُ يَا صَمَدُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ
يَا مُنْتَقِمُ يَا مُنْفَرِدُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ
عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا يَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَلَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَلَا يَخْفٰى
عَلَيْهِ اَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْاَرْكَانِ
يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْاِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ

بدانکہ نقیب غازمیع وناقوز
نامہا نہادہ اند والحادیث
در فضیلت حضور ہریک ازین
نامہا وارد است ازحضرت امیرالمومنین
علیہ السلام منقول کہ ذکر خدا بعد
از نماز صبح با طلوع آفتاب کالف
است در ثواب در زمین واز حضرت
رسول صلی اللہ علیہ وآلہ
منقول است کہ ہر کہ از طلوع
صبح تا طلوع آفتاب بر مصلای
خود بنشیند و بہ تعقیب مشغول
باشد خدا او را از آتش دوزخ
مستور گرداند واز حضرت امام
محمد باقر علیہ السلام منقول کہ
شیطان نکرد روزی را از طلوع
صبح تا طلوع آفتاب بہ بیند
و نکرد شبی را از غروب آفتاب
تا زہاب صبح ہیچ

يا رَحيمُ يا رَحْمانُ يا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ في شَأْنٍ يا مَنْ لا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يا
عَظيمَ الشَّأْنِ يا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكانٍ يا سامِعَ الْأَصْواتِ يا مُجيبَ الدَّعَواتِ يا مُنْجِحَ الطَّلِباتِ
يا قاضِيَ الْحاجاتِ يا مُنْزِلَ الْبَرَكاتِ يا راحِمَ الْعَبَراتِ يا مُقيلَ الْعَثَراتِ يا كاشِفَ
الْكُرُباتِ يا وَلِيَّ الْحَسَناتِ يا رافِعَ الدَّرَجاتِ يا مُؤْتِيَ السُّؤُلاتِ يا مُحْيِيَ الْأَمْواتِ
يا جامِعَ الشَّتاتِ يا مُطَّلِعاً عَلَى النِّيّاتِ يا رادَّ ما قَدْ فاتَ يا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ
الْأَصْواتُ يا مَنْ لا تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاتُ وَلا تَغْشاهُ الظُّلُماتُ يا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّماواتِ
يا سابِغَ النِّعَمِ يا دافِعَ النِّقَمِ يا بارِئَ النَّسَمِ يا جامِعَ الْأُمَمِ يا شافِيَ السَّقَمِ يا خالِقَ
النُّورِ وَالظُّلَمِ يا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يا مَنْ لا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يا أَجْوَدَ الْأَجْوَدينَ يا
أَكْرَمَ الْأَكْرَمينَ يا أَسْمَعَ السّامِعينَ يا أَبْصَرَ النّاظِرينَ يا جارَ الْمُسْتَجيرينَ يا أَمانَ
الْخائِفينَ يا ظَهْرَ اللّاجينَ يا وَلِيَّ الْمُؤْمِنينَ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ يا غايَةَ الطّالِبينَ
يا صاحِبَ كُلِّ غَريبٍ يا مُونِسَ كُلِّ وَحيدٍ يا مَلْجَأَ كُلِّ طَريدٍ يا مَأْوى كُلِّ شَريدٍ يا حافِظَ
كُلِّ ضالَّةٍ يا راحِمَ الشَّيْخِ الْكَبيرِ يا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغيرِ يا جابِرَ الْعَظْمِ الْكَسيرِ يا فاكَّ
كُلِّ أَسيرٍ يا مُغْنِيَ الْبائِسِ الْفَقيرِ يا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجيرِ يا مَنْ لَهُ التَّدْبيرُ وَالتَّقْديرُ
يا مَنِ الْعَسيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسيرٌ يا مَنْ لا يَحْتاجُ إِلى تَفْسيرٍ يا مَنْ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ
يا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبيرٌ يا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصيرٌ يا مُرْسِلَ الرِّياحِ يا فالِقَ الْإِصْباحِ
يا باعِثَ الْأَرْواحِ يا ذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ يا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتاحٍ يا سامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يا سابِقَ
كُلِّ فَوْتٍ يا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يا عُدَّتي في شِدَّتي يا حافِظي في غُرْبَتي يا مُونِسي في وَحْدَتي
يا وَلِيّي في نِعْمَتي يا كَهْفي حينَ تُعْيينِي الْمَذاهِبُ وَتُسَلِّمُنِي الْأَقارِبُ وَيَخْذُلُني كُلُّ صاحِبٍ يا
عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ يا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ يا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ يا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ يا
كَهْفَ مَنْ لا كَهْفَ لَهُ يا كَنْزَ مَنْ لا كَنْزَ لَهُ يا رُكْنَ مَنْ لا رُكْنَ لَهُ يا غِياثَ مَنْ لا غِياثَ

پس خدا را دریابند و ساعت بیدار باد که بنده در این دو ساعت غفلت شیطان از وی زایل ذکر خدا غافل مباد

و به سند صحیح منقول است که حضرت امام رضا علیه‌السلام در خراسان چون نماز صبح میکردند تا طلوع آفتاب در مصلای خود می‌نشستند و مشغول تعقیب بودند پس خریطه برای آنحضرت می‌آوردند که مسواکها در آن بود و یک یک از آنها مسواک میکردند پس کندر می‌خاییدند پس قرآن مجید برمیگرفتند و تلاوت میکردند

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب مشغول تعقیب باشد ثواب حج برای او نوشته میشود

لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ لِلصِّدِّيقِ يَا رَكْنِيَ الْوَثِيقَ يَا إِلٰهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكَّنِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضِيقٍ وَاكْفِنِي
شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ وَأَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا رَاحِمَ يَعْقُوبَ بَعْدَ كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا
غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ
فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطِيئَتَهُ وَرَفَعَ إِدْرِيسَ
مَكَانًا عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَثَمُودَ فَمَا
أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى يَا مَنْ دَمْدَمَ عَلَى
قَوْمِ لُوطٍ وَدَمْدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيمًا
وَاتَّخَذَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا يَا مُؤْتِيَ لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ
وَالْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ
الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخِضْرَ الْحَيْوَةَ وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ
رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَأَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ ابْنَةِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا
مِنَ الذَّنْبِ وَسَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ
الذَّبْحِ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ وَجَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَازِمَ
الْأَحْزَابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ
وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَكَ
بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَقَّتْ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا
رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ
بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ

در رکعت ثانی قل هو الله احد را بخوان
آنگاه که حق تعالی بیمارگان را بیماری
فرزندان آدم را بیمار کن مرا بعذاب
جمیع بیماری و بیماران و بیمارستان
بیماران تو را اما تا نفس باقی است
مهمان اول این باب بجوع و عطش و برهنگی
از امام محمد باقر علیه السلام
که هر که بعد از نماز
صبح هفتاد مرتبه استغفر الله
و توبه الیه بگوید
او را و پدر و مادرش را
هفتاد هزار گناه
و یک هفتصد گناه و زیاده
این باب بجوع و عطش و برهنگی
مضمر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
در اینکه هر که بعد از نماز
نماز صبح بازده مرتبه سوره
قل هو الله

وَبِمَا فِي الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي نَعَتَّهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
فَادْعُوهُ بِهَا وَقُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَقُلْتَ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ وَقُلْتَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا
تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
يَا إِلَهِي وَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَأَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي وَأَطْمَعُ فِي إِجَابَتِكَ يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَقَدْ
دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بعد ذکر حاجت خود ذاکر برآورده است انشاء الله تعالی و در روایت مهج الدعوات

(دعاء معروف به یتشیر)

که بخواند این دعا را مکر آنکه با الهها رباط

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله
این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم بخلیفه بعد از خود
و ترک نماید این دعا را تا حضرت قائم علیه السلام را ملاقات نماید و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است
از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فضیلت این دعا را بیان
فرماید بحضرت بعضی از ثواب او را فرمود هر که طالب است رجوع بکتاب مهج نماید و دعا این است

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ
يَتَشِيرُ الْأَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرُّبُوبِيَّةِ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرَضِينَ وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَفَتَقَهُمَا فَقَامَتِ السَّمَوَاتُ
طَائِعَاتٍ بِأَمْرِهِ وَانْشَقَّتِ الْأَرَضُونَ بِأَوْتَادِهَا مَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمَوَاتِ
الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا

بخواند در اول روز نگاهی براو
نوشته شود در عرض اقل شبانه
روز در بلا امین از خضرت
رسول صلی الله علیه وآله در دنیا
کرده که هر که سوره قل هو
الله احد را هر روز ده مرتبه
بخواند در اول روز در هر چند
شیطان سعی کند گناهی براو
نوشته شود نوشته شود (سیم)
کتبی بسند صحیح روایت کرده
از حضرت صادق علیه السلام که هر که
بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید
ما شاء الله کان لا حول
ولا قوة الا بالله العلی
العظیم در اول روز در هم مکروه
نبیند و بیش خوشی و دیگران
بهمرسد و هر که بعد از نماز صبح
امام محمد باقر علیه السلام را زیارت
کرده اند

تحت الثرى فانا اشهد بانك انت الله لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت ولا
معز لمن اذللت ولا مذل لمن اعززت ولا مانع لما اعطيت ولا معطي لما منعت و
انت الله لا اله الا انت كنت اذ لم تكن سماء مبنية ولا ارض مدحية ولا شمس
مضيئة ولا ليل مظلم ولا نهار مضيء ولا بحر لجي ولا جبل راس ولا نجم سار
ولا قمر منير ولا ريح هفت ولا سحاب بكف ولا برق يلمع ولا رعد يسمع ولا
روح تنفس ولا طائر يطير ولا نار تتوقد ولا ماء يطرد كنت قبل كل شيء و
كونت كل شيء وقدرت على كل شيء وابتدعت كل شيء واغنيت وافقرت و
اميت واحييت واضحكت وابكيت وعلى العرش استويت فتباركت يا الله و
تعاليت انت الله الذي لا اله الا انت الخلاق المعين امرك غالب وعلمك
نافذ وكيدك غريب ووعدك صادق وقولك حق وحكمك عدل وكلامك
هدى وحبلك نور ورحمتك واسعة وعفوك عظيم وفضلك كثير وعطاؤك
جزيل وحبلك متين وامكانك عتيد وجارك عزيز وباسك شديد ومكرك
مكيد انت يا رب موضع كل شكوى حاضر كل ملاء وشاهد كل نجوى منتهى كل حاجة
مفرج كل حزن غنى كل مسكين حصن كل هارب امان كل خائف حرز الضعفاء كنز
الفقراء مفرج الغماء معين الصالحين ذلك الله ربنا لا اله الا هو نكفي من عباده
من توكل عليك وانت جار من لاذ بك ونضرع اليك عصمة من اعتصم بك
ناصر من انتصر بك نغفر الذنوب لمن استغفرك جبار الجبابرة عظيم العظماء كبير
الكبراء سيد السادات مولى الموالي صريخ المستصرخين منفس عن المكروبين مجيب دعوة
المضطرين اسمع السامعين ابصر الناظرين احكم الحاكمين اسرع الحاسبين ارحم
الراحمين خير الغافرين قاضي حوائج المؤمنين مغيث الصالحين انت الله لا اله

سورۂ انا انزلناہ و آیۃ الکرسی و شہد اللہ
الخ و ربک الجبار الخ صبح و مغرب
و نیز رفتن بمسجد و مغرب خواندن
بعد از عصر و بعد از دو رکعت نماز
بعد از نماز صبح و مغرب خواندن
بعد از نماز صبح و مغرب خواندن
بعد از نماز صبح و مغرب خواندن
بعد از نماز صبح و مغرب خواندن
بعد از نماز صبح و مغرب خواندن

إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ
وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ
وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ
وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَأَنَا الْمُسِيءُ وَ
أَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ وَأَنْتَ الْحَلِيمُ وَأَنَا الْعَجُولُ وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ
وَأَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى وَأَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَا الْمُضْطَرُّ وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطِي عِبَادَكَ بِلَا سُؤَالٍ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ
الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ عُيُوبِي وَافْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقًا وَاسِعًا يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ

دعاء مجیر

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعا ثبت رفیع الشان مروی از حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ جبرئیل برای آنحضرت آورد در وقتی کہ در مقام ابراہیم مشغول بنماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح بند دعا را ذکر کردہ و در حاشیہ ان اشارہ بفضیلت آن نمودہ از جملہ فرمودہ ہر کہ این دعا را در ایام البیض ماہ رمضان بخواند کامش برآید شود اگرچہ بعدد ذرات ہای باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفاء مریض و قضاء دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن ابن نافع

بسم اللہ الرحمن الرحیم

است و دعا این است

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ تَعَالَيْتَ
يَا كَرِيمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ
تَعَالَيْتَ يَا مُهَيْمِنُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ أَجِرْنَا مِنَ
النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُجِيرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ

بعد از نماز غفیلہ مرویہ
بعد از غشاء هفت مرتبہ
در وقت خواب یازده مرتبہ
از جملہ دعوات ابن السنی است کہ
تعالهٔ هزار ملک خلق کند
کہ در سی و شش هزار سال ثواب
از برای او بنویسند بعد
ابن بابویہ و بسیار علماء رضوان
اللہ علیہم بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیہ السلام روایت
کردہ اند کہ حضرت رسول صلی اللہ علیہ
وآلہ فرمود کہ ہر کہ ہر روز
عقب نماز ضحی ده مرتبہ بگوید
سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حق تعالی او را
غافر ذنوب گرداند و ثواب
زهد و پرهیزگاری بہ او عطا
کند و ثواب کسی را بہ او
دهد کہ هفتاد پیغمبر را
در هفتاد پیغمبر

تعالیت یا بارئ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مصور تعالیت یا مقدر اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا هادی تعالیت یا باقی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا وهاب تعالیت یا توّاب اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا فتاح تعالیت یا مرتاح
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا سیدی تعالیت یا مولای اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا قریب تعالیت یا رقیب اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مبدئ
تعالیت یا معید اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حمید تعالیت یا مجید اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا قدیم تعالیت یا عظیم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا غفور تعالیت یا شکور اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا شاهد تعالیت یا شهید
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حنان تعالیت یا منان اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا باعث تعالیت یا وارث اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا محیی تعالیت
یا ممیت اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا شفیق تعالیت یا رفیق اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا انیس تعالیت یا مونس اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا جلیل تعالیت
یا جمیل اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا خبیر تعالیت یا بصیر اجرنا من النار یا
مجیر سبحانک یا حیّ تعالیت یا ملیّ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا معبود تعالیت
یا موجود اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا غفار تعالیت یا قهار اجرنا من النار
یا مجیر سبحانک یا مذکور تعالیت یا مشکور اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا
جواد تعالیت یا معاذ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا جمال تعالیت یا جلال اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا سابق تعالیت یا رازق اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا صادق تعالیت یا فالق اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا سمیع تعالیت یا سریع
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رفیع تعالیت یا بدیع اجرنا من النار یا مجیر

شہر و بلد الامن از خوف و
امیر المومنین علی علیہ السلام و اولاد
کہ در اثنائے کہ خفتہ رسول صلی
اللہ علیہ وآلہ وسلم بجای او خفتہ بود
کہ خدا در اجل او تاخیر کند و
او را بر دشمنان یاری دہد
و از مکاید عبد او را نگاہ دارد
تا بدیار کہ هجرت نمود بدو رسد
و دعا ملازمت نماید بسر منزل خود
سبحان اللہ ملأ المیزان و
منتهی العلم و مبلغ الرضا
و زنة العرش و سعة
الکرسی و سبحان اللہ ملأ المیزان و
منتهی العلم و مبلغ الرضا
و زنة العرش و سعة
الکرسی و سبحان اللہ ملأ المیزان
لا الہ الا اللہ و منتهی العلم و

سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاضِيَ
تَعَالَيْتَ يَا رَاضِيَ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا ظَاهِرُ اَجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ
اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا وَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَوِيُّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي
اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا اَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا اٰخِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ
يَا بَاطِنُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطَّوْلِ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ
تَعَالَيْتَ يَا قَيُّومُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا اَحَدُ اَجِرْنَا مِنَ
النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ
تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي اَجِرْنَا مِنَ
النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا اَعْلٰى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَلِيُّ
تَعَالَيْتَ يَا مَوْلٰى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا رِئِ تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ اَجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُذِلُّ
اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَفِيظُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ
اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منتهى الرضا وزينة العرش
وسعة الكرسي وسيع يكويد
الله اكبر ولا الى الا الله
العلي ومنتهى الرضا وزينة
العرش وسعة الكرسي
مقدم بندين طاردين بند
معبر از خصمي كه قام رضا
عليها وطاب كرده ان كه هر
بعد از نماز صبح صد بار بگويد
بسم الله الرحمن الرحيم لا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم
باسم اعظم خداوند بكرياشد
از بناهاي چشم بفريدون ان
بندهاي معبر از خصوص
صادق عليه السلام وخصوص كاظم
عليه السلام مفول لكم بعد از نماز
صبح ومغرب پيش از انكه كسي
بگويد وحرك كند هفت بار
ابدا عليها الله

سُبحانَكَ يا مُعطي تَعالَيتَ يا مانِعُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا ضارُّ تَعالَيتَ
يا نافِعُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا مُجيبُ تَعالَيتَ يا حَسيبُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا
مُجيرُ سُبحانَكَ يا عادِلُ تَعالَيتَ يا فاصِلُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا لَطيفُ
تَعالَيتَ يا شَريفُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا رَبُّ تَعالَيتَ يا حَقُّ أَجِرنا مِنَ
النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا ماجِدُ تَعالَيتَ يا واحِدُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا
عَفُوُّ تَعالَيتَ يا مُنتَقِمُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا واسِعُ تَعالَيتَ يا مُوَسِّعُ
أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا رَؤُوفُ تَعالَيتَ يا عَطُوفُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبحانَكَ يا فَردُ تَعالَيتَ يا وِترُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا مُقيتُ تَعالَيتَ
يا مُحيطُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا وَكيلُ تَعالَيتَ يا عَدلُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا
مُجيرُ سُبحانَكَ يا مُبينُ تَعالَيتَ يا مَتينُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا بَرُّ
تَعالَيتَ يا وَدُودُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا رَشيدُ تَعالَيتَ يا مُرشِدُ أَجِرنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا نُورُ تَعالَيتَ يا مُنَوِّرُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ
يا نَصيرُ تَعالَيتَ يا ناصِرُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا صَبُورُ تَعالَيتَ يا صابِرُ
أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا مُحصي تَعالَيتَ يا مُنشِئُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبحانَكَ يا سُبحانُ تَعالَيتَ يا دَيّانُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا مُغيثُ
تَعالَيتَ يا غِياثُ أَجِرنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا فاطِرُ تَعالَيتَ يا حاضِرُ أَجِرنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبحانَكَ يا ذَا العِزِّ وَالجَمالِ تَبارَكتَ يا ذَا الجَبَرُوتِ وَالجَلالِ سُبحانَكَ
لا إِلٰهَ إِلّا أَنتَ سُبحانَكَ إِنّي كُنتُ مِنَ الظّالِمينَ فَاستَجَبنا لَهُ وَنَجَّيناهُ مِنَ الغَمِّ
وَكَذٰلِكَ نُنجِي المُؤمِنينَ وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجمَعينَ وَالحَمدُ لِلّٰهِ رَبِّ
العالَمينَ وَحَسبُنَا اللهُ وَنِعمَ الوَكيلُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظيمِ

هفتاد نوع بلا از او دور گردد که سهلترین آنها خوره و پیسی و دیوانگی و شیطان و شر پادشاهان ستمگر باشد و در بعضی روایات معتبره وارد شده و تجربه شده که سه مرتبه بخوانند و اقلش ... ده مرتبه و بهتر ... صد مرتبه ... ثواب بسیار است ... شیخ احمد بن فهد و دیگران روایت کرده‌اند که ... امام موسی کاظم علیه السلام ... در زندان ... بعد از نماز صبح ده مرتبه ... سبحان الله العظیم و بحمده استغفر الله و اسئله من فضله ... راوی گفت

دعاء	بسم اللہ الرحمن الرحیم	عدیلہ

شہد اللہ انہ لا الہ الا ہو والملائکۃ واولوا العلم قائما بالقسط لا الہ الا ہو
العزیز الحکیم ان الدین عند اللہ الاسلام وانا العبد الضعیف المذنب العاصی
المحتاج الحقیر اشہد لمنعمی وخالقی ورازقی ومکرمی کما شہد لذاتہ وشہدت لہ
الملائکۃ واولوا العلم من عبادہ بانہ لا الہ الا ہو ذو النعم والاحسان والکرم
والامتنان قادر ازلی عالم ابدی حی احدی موجود سرمدی سمیع بصیر مرید
کارہ مدرک صمدی یستحق ہذہ الصفات وہو علی ما ہو علیہ فی عز صفاتہ کان
قویا قبل وجود القدرۃ والقوۃ وکان علیما قبل ایجاد العلم والعلۃ لم یزل سلطانا
اذ لا مملکۃ ولا مال ولم یزل سبحانا علی جمیع الاحوال وجودہ قبل القبل فی ازل
الآزال وبقاؤہ بعد البعد من غیر انتقال ولا زوال غنی فی الاول والآخر مستغن
فی الباطن والظاہر لا جور فی قضیتہ ولا میل فی مشیتہ ولا ظلم فی تقدیرہ ولا
مہرب من حکومتہ ولا ملجا من سطواتہ ولا منجا من نقماتہ سبقت رحمتہ غضبہ
ولا یفوتہ احد اذا طلبہ ازاح العلل فی التکلیف وسوی التوفیق بین الضعیف
والشریف مکن اداء المامور وسہل سبیل اجتناب المحظور لم یکلف الطاعۃ الا دون
الوسع والطاقۃ سبحانہ ما ابین کرمہ واعلی شانہ سبحانہ ما اجل نیلہ واعظم
احسانہ بعث الانبیاء لیبین عدلہ ونصب الاوصیاء لیظہر طولہ وفضلہ و
جعلنا من امۃ سید الانبیاء وخیر الاولیاء وافضل الاصفیاء واعلی الازکیاء
محمد صلی اللہ علیہ والہ وسلم امنا بہ وبما دعانا الیہ وبالقرآن الذی انزلہ
علیہ وبوصیہ الذی نصبہ یوم الغدیر واشار بقولہ ہذا علی الیہ واشہد
ان الائمۃ الابرار والخلفاء الاخیار بعد الرسول المختار علی قامع الکفار ومن بعدہ

تنبیہات نماز شب

کہ انند لہ دنماز کہ براین مداومت کردم جمعی از ناس بہ آمدند و جمعی دادندم اکہ مرگ را از اقوام و مہ ویمہ اند و وارث نشد درین مال دنیا ربست من اندو

تا حال عدیلہ بنام ددرکافی ز مکارم روایت کردہ اند کہ حضرت ہلقام نام با مضمون عرض کرد کہ دعا تعلیم کی کہ جامع باشد برای دنیا و آخرت و آن تا باشد مستجاب شد عازا التعلیم او کرد کہ بعد از غماز صبح بخواند تا آفتاب طلوع کند مداومت کرد بر این دعا و حال نیکو

شد و تعلیم غاز عدیلہ از عبداللہ بن سنان روایت کردہ است کہ حضرت صادق علیہ السلام رفع حضرت فرمود کہ بخوانی از دعا تعلیم کم کہ چون مجانی محتضر

سَيِّدُ اَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ اَخُوهُ السِّبْطُ التَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللّٰهِ الْحُسَيْنُ ثُمَّ الْعَابِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَاظِمُ مُوسٰى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيٌّ ثُمَّ النَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ ثُمَّ الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلَفُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الْمَرْجُوُّ الَّذِي بِبَقَائِهِ بَقِيَ الدُّنْيَا وَبِيُمْنِهِ رُزِقَ الْوَرٰى وَبِوُجُودِهِ ثَبَتَتِ الْاَرْضُ وَالسَّمَآءُ وَبِهِ يَمْلَأُ اللّٰهُ الْاَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ وَاَمْثَالَهُمْ فَرِيضَةٌ وَطَاعَتَهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَمَوَدَّتَهُمْ لَازِمَةٌ مَفْرُوضَةٌ وَالْاِقْتِدَآءَ بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَمُخَالَفَتَهُمْ مُرْدِيَةٌ وَهُمْ سَادَاتُ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِينَ وَشُفَعَآءُ يَوْمِ الدِّينِ وَاَئِمَّةُ اَهْلِ الْاَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَاَفْضَلُ الْاَوْصِيَآءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمَسْاَلَةَ الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْكِتَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَكَرِّمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَتُكَ اَمَلِي لَا عَمَلِي اَسْتَحِقُّ بِهَا الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَتِي اَسْتَوْجِبُ بِهَا الرِّضْوَانَ اِلَّا اَنِّي اعْتَقَدْتُ تَوْحِيدَكَ وَعَدْلَكَ وَاَرْجَحَتْ اِحْسَانُكَ فَضْلَكَ وَتَشَفَّعْتُ اِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَاٰلِهِ مِنْ اَحِبَّتِكَ وَاَنْتَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ وَاَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اِنِّي اَوْدَعْتُكَ بِبَيْنِي هٰذَا وَثَبَاتَ دِينِي وَاَنْتَ خَيْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَقَدْ اَمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَآئِعِ فَرُدَّهُ عَلَيَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مؤلف گوید که در دعاها مأثور است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وعدیله عند الموت بضم عین و کسر دال از حق بباطل در وقت مردن و آن چنان است که شیطان نزد محتضر حاضر شود و وسوسه کند

فرض نماز را و آنکه مال نو
بگذارد و گفته اند بسیار نماز
بخوانند میان نماز خفتن و نوافل عشا
از نماز صبح بگو و توکلت علی
الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ
ولدا و لم یکن له شریک
فی الملک و لم یکن له ولی
من الذل و کبره تکبیرا
اللهم انی اعوذ بک من
الجوع فانه بئس الضجیع و من
الخیانة فانها بئست البطانة
ان تمسنی علی ما یسخط
الیک و الی الناس و یرضیک
عنی و عن الناس و ان تصلی
علی محمد و آله و ان تعصمنی
من الشیطان الرجیم و جنوده
و حزبه و اولیائه و اعوانه
و شیعته و ان تفعل ذلک
بجمیع المؤمنین و المؤمنات
و صل اللهم علی محمد و آله
و اغنی علی آله
و اهله و ولده
و حفظ الیک و الی
الناس

واورا در تشکیک نیندازد تا انکه اورا از ایمان بیرون کند و از این جهت است که در دعاها استعاذه از آن شده و
جناب فخر المحققین ره فرموده که هر که خواهد از آن سالم بماند استعصار کند در له ایمان و اصول خمسه را ادله مقبره
وصفای خاطر و بپرهیزد از اعتقاد له که در وقت حضور موت باور د فرماید باین طریق که بگوید بعد از عقاید حقه

اللّٰهُمَّ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ اِنِّیْ قَدْ اَوْدَعْتُکَ یَقِیْنِیْ هٰذَا وَثَبَاتَ دِیْنِیْ وَاَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَ
قَدْ اَمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُوْرِ مَوْتِیْ پس بحسب فرمایش ان بزرگوار خواند
این دعای شریف عدیله و استعصار معنی ان در خاطر برای سلامت جستن از خطر عدیله عند الموت نافع است
واما انکه اینند عاما ثور است یا ان منشأ اشتهار خرابت صناعت علم حدیث و روایت و جامع شمل اخبار ائمه
عالم متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الاکرم و المحدث الاعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری نور الله
مرقده فرموده و اما دعاء العدیلة المعروفة فهو من مؤلفات بعض اهل العلم لیس بماثور ولا مأموور
فی کتب جملة الاحادیث فی نقادها و بدانکه شیخ طوسی از محمد بن سلیمان دیلمی روایت کرده است که محمد
حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان تو میگویند که ایمان بر دو قسم است یکی مستقر و ثابت و دیگر
انکه بامانت سپرده شده است و زایل میگردد پس من بیاموز دعائی را که هرگاه ان را بخواند ایمان من کامل گردد
و زایل نشود فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب رَضِیْتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ
نَبِیًّا وَبِالْاِسْلَامِ دِیْنًا وَبِالْقُرْاٰنِ کِتَابًا وَبِالْکَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِعَلِیٍّ وَلِیًّا وَاِمَامًا
وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ
وَعَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ

عَلَیْهِمْ اَئِمَّتِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ رَضِیْتُهُمْ | دعاء جوشن کبیر | اَئِمَّتِیْ فَارْضَ عَنِّیْ فَاِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

در بلد الامین و مصباح کفعمی است و ان مروی است از حضرت سید الساجدین از پدر بزرگوارش
حضرت رسول صلی الله علیه و علیهم اجمعین و اینند عا را جبرئیل علیه السلام اورد برای پیغمبر در یکی از غزوات در حالی
که بر تن انحضرت جوشن گرانی بود که سنگینی ان بدن مبارک را بسیار دردناک اورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد
پروردگارت تو را سلام میرساند و میفرماید که بکن این جوشن را و بپوشان اینند عا را که امان است از
برای تو و امت تو پس شروع در فضیلت اینند عا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست از جمله انکه هر که ان را
بر کفن خویش بنویسد حق تعالی حیا فرماید که او را با آتش عذاب کند و هر که ان را با خود نگاه دارد در اول ماه رمضان

دهم کفعمی ره و انکه او ثابت است
که بحضور رسول صلی الله
علیه و اله انکار کرد از
تنگدستی پریشانی و بیماری
حضرت فرمود که هر صبح و
شام ده مرتبه اینند عا بخواند
او سه روز بر این حال او بصحت و توانگری و
رفاهیت برگشت و شیخ طوسی
و دیگران در وقت عقب نماز ضحی
ذکر کرده اند و دعا این است
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِیْ لَا
یَمُوْتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ
یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی
الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ
الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیْرًا

بخواند حقتعالی او را روزی فرماید لیلة القدر را و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس
کنند خدا را و ثواب آنرا برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرمود و هر که بخواند او را در ماه
رمضان سه مرتبه حرام فرماید حق تعالی جسد او را بر آتش جهنّم و واجب نماید برای او بهشت را و دو ملک بر او
موکّل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدّت حیوة خود و در آخر خبر است که جناب امام حسین
فرمود وصیّت کرد پدرم علی بن ابیطالب صلوات الله علیه بحفظ این دعا و آنکه بنویسم آنرا بر کفن او و تعلیم کنم آنرا
باهل خود و ترغیب کنم ایشانرا بخواندن آن و آن هزار اسم است و در آنست اسم اعظم فقیر گوید که از این خبر دو چیز
مستفاد میشود یکی استحباب نوشتن این دعا بکفن چنانچه علامه بحر العلوم عطّر الله مرقده در دُرّه باین اشاره فرموده

وَسُنَّ اَنْ یُکْتَبَ بِالْاَکْفَانِ شَهَادَةُ الْاِسْلَامِ وَالْاِیْمَانِ
وَهٰکَذَا کِتَابَةُ الْقُرْاٰنِ وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْاَمَانِ

دوّم استحباب خواندن این دعا در اوّل ماه رمضان و امّا خواندن آن در خصوص شبهای قدر در خبر ذکری
از آن نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن اعمال شبهای قدر فرموده و در بعضی از
روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند کافیست فرمایش آن بزرگوار
ما را در این مقام اعلی الله مقامه فی دار السلام بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است
در آخر هر فصل باید گفت سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
و در بلد الامین است که در اوّل هر فصل بِسْمِ اللّٰهِ بگوید و در آخرش سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْغَوْثَ الْغَوْثَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و آن دعا این است

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ
يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ
يَا رَبِّ (۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ
يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ
يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ (۳) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ
يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ يَا خَيْرَ

روایت کرده اند که با صحابه خود
گفت که آیا عاجز میباشید از آنکه
هر صبح و شام نزد خداوند
عهدی بگیرید گفتند یا رسول الله
عهد چگونه بگیریم فرمود
چگونه عهد میگیرید همین که
این دعا را بخوانند و در زیر عرش
مهر براو میزنند و در روز قیامت
الهی میگذارند تا بروز قیامت که
ندا میکند کجایند کسانی که
نزد خداوند عهدی دارند ایشان
از زیر عرش عهد را بیایند
داخل بهشت شوند و طریق آن اینست
که بگوید صبح و شام
در تعقیب نماز صبح اینرا بگوید
اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَ
الْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الرَّحْمٰنَ الرَّحِيمَ اِنِّي اَعْهَدُ اِلَيْكَ
فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا اَنَّكَ اَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَحْدَكَ

المحسنين (٤) يا من له العزة والجمال يا من له القدرة والكمال يا من له الملك و
الجلال يا من هو الكبير المتعال يا منشئ السحاب الثقال يا من هو شديد المحال يا من هو
سريع الحساب يا من هو شديد العقاب يا من عنده حسن الثواب يا من عنده ام الكتاب
(٥) اللهم اني اسئلك باسمك يا حنان يا منان يا ديان يا برهان يا سلطان يا
رضوان يا غفران يا سبحان يا مستعان يا ذا المن والبيان (٦) يا من تواضع كل شيء
لعظمته يا من استسلم كل شيء لقدرته يا من ذل كل شيء لعزته يا من خضع كل شيء
لهيبته يا من انقاد كل شيء من خشيته يا من تشققت الجبال من مخافته يا من
قامت السموات بامره يا من استقرت الارضون باذنه يا من يسبح الرعد بحمده يا من
لا يعتدي على اهل مملكته (٧) يا غافر الخطايا يا كاشف البلايا يا منتهى الرجايا يا
مجزل العطايا يا واهب الهدايا يا رازق البرايا يا قاضي المنايا يا سامع الشكايا يا
باعث البرايا يا مطلق الاسارى (٨) يا ذا الحمد والثناء يا ذا الفخر والبهاء يا ذا المجد و
السناء يا ذا العهد والوفاء يا ذا العفو والرضا يا ذا المن والعطاء يا ذا الفصل و
القضاء يا ذا العز والبقاء يا ذا الجود والسخاء يا ذا الآلاء والنعماء (٩) اللهم اني
اسئلك باسمك يا مانع يا دافع يا رافع يا صانع يا نافع يا سامع يا جامع يا شافع يا واسع
يا موسع (١٠) يا صانع كل مصنوع يا خالق كل مخلوق يا رازق كل مرزوق يا مالك
كل مملوك يا كاشف كل مكروب يا فارج كل مهموم يا راحم كل مرحوم يا ناصر كل
مخذول يا ساتر كل معيوب يا ملجا كل مطرود (١١) يا عدتي عند شدتي يا رجائي عند
مصيبتي يا مونسي عند وحشتي يا صاحبي عند غربتي يا وليي عند نعمتي يا غياثي عند
كربتي يا دليلي عند حيرتي يا غنائي عند افتقاري يا ملجاي عند اضطراري يا معيني
عند مفزعي (١٢) يا علام الغيوب يا غفار الذنوب يا ستار العيوب يا كاشف الكروب

لا اله الا انت وان محمدا صلى الله عليه وآله عبدك ورسولك اللهم فصل على محمد وآله ولا تكلني الى نفسي طرفة عين ابدا ولا الى احد من خلقك فانك ان وكلتني اليها باعدتني من الخير وقربتني من الشر اي رب لا اثق الا برحمتك فصل على محمد وآله الطيبين واجعل لي عندك عهدا توفينيه يوم القيامة انك لا تخلف الميعاد

دوازدهم در عقب از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح پیش از آنکه تکلم کند بگوید

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أَنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ
يَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ (۱۳) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا
كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ (۱۴) يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ
يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ
دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ (۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ يَا ذَا
الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
يَا ذَا الْجَنَّةِ وَالنِّيرَانِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ يَا ذَا الْعَفْوِ
وَالْغُفْرَانِ (۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلٰهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يُبْقِي وَيُفْنِي كُلَّ شَيْءٍ
(۱۷) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ يَا مُبَيِّنُ يَا
مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا مُعِلِّنُ يَا مُقَيِّتُ (۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي
سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ
حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيرٌ (۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجٰى إِلَّا
فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْئَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ
يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ
أَحَدٌ مِثْلَهُ (۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا

سبحان اللہ والحمد للہ ولا الٰہ الا اللہ واللہ اکبر
ربّ صل علی محمد وآل محمد واھل
بیتہ حتما لروحہ اور روحہ اور ابویہ
الشریفین نگاہ دار دوران نماز
ورفع الآفات عن کل بعد ان نماز
وزوال بکروہ ہائے کل بعد ان نماز
صبح صلی اللہ علی محمد وآلہ
صل علی محمد وآل محمد
ما حفظتہ الرحمٰن ربّ
نگاہ دار دوبرو راست دبچپ
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
بحق محمد وآل محمد
الی یوم الدین وآخر دعوٰنا
من النار وادخلہ الجنۃ بغیر حساب
وجون از نعلیب نماز فارغ
شد بیش از سخن گفتن
بگوید اللھم صل علی محمد و
آل محمد وتقبل منا انک
انت السمیع العلیم وتب علینا
انک انت التواب الرحیم
وبجاہ محمد وآلہ صلواتک
علیہ وآلہ

خالق الخلق یا صادق الوعد یا موفی العهد یا عالم السر یا فالق الحب یا رازق
الأنام (۲۱) اللهم إني أسئلك باسمك یا علي یا وفي یا غني یا ملي یا حفي یا وصي
یا زکي یا بدي یا قوي یا ولي (۲۲) یا من أظهر الجمیل یا من ستر القبیح یا من لم
یؤاخذ بالجریرة یا من لم یهتك الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة
یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب کل نجوی یا منتهی کل شکوی (۲۳) یا ذا النعمة
السابغة یا ذا الرحمة الواسعة یا ذا المنة السابقة یا ذا الحکمة البالغة یا ذا
القدرة الکاملة یا ذا الحجة القاطعة یا ذا الکرامة الظاهرة یا ذا العزة الدائمة
یا ذا القوة المتینة یا ذا العظمة المنیعة (۲۴) یا بدیع السموات یا جاعل الظلمات
یا راحم العبرات یا مقیل العثرات یا ساتر العورات یا محیي الأموات یا منزل الآیات
یا مضعف الحسنات یا ماحي السیئات یا شدید النقمات (۲۵) اللهم إني أسئلك
باسمك یا مصور یا مقدر یا مدبر یا مطهر یا منور یا مبین یا منذر یا مقدم
یا مؤخر (۲۶) یا رب البیت الحرام یا رب الشهر الحرام یا رب البلد الحرام یا رب
الرکن والمقام یا رب المشعر الحرام یا رب الحل والحرام یا
رب النور والظلام یا رب التحیة والسلام یا رب القدرة في الأنام (۲۷) یا الحکم
الحاکمین یا أعدل العادلین یا أصدق الصادقین یا أطهر الطاهرین یا أحسن
الخالقین یا أسرع الحاسبین یا أسمع السامعین یا أبصر الناظرین یا أشفع الشافعین
یا أکرم الأکرمین (۲۸) یا عماد من لا عماد له یا سند من لا سند له یا ذخر
من لا ذخر له یا حرز من لا حرز له یا غیاث من لا غیاث له یا فخر من لا فخر له
یا عز من لا عز له یا معین من لا معین له یا أنیس من لا أنیس له یا أمان من لا
أمان له (۲۹) اللهم إني أسئلك باسمك یا عاصم یا قائم یا دائم یا راحم یا

بلا وظیفه بعد از فریضه سجده بعد
از نماز است برای شکر و موافق
اذا نماز بلند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده که چون امام زین العابدین علیه السلام
هیچ نعمت از خدا یافتی یا دیگری
بشکرانه سجده کردی و هیچ آیه
نخواندی که در آن سجده باشد
مگر آنکه سجده کردی و در دعا زیاد
خدا را یاد کردی از آن نمیرید
مگر آنکه سجده کرده و هر وقت که
واجب گذارد فارغ شوی بعد از
آن سجده میکرده و هر وقت که
توفیق یافت که میان دو رکعت
اصلاح کند برای شکر آن
سجده میکرده و در جمع مواضع
سجود تخصیص آن سجود بود
باین سبب تخصیص استحباب
میباید نمود و اضافت سند
صحیح از خصوص صادق

سالِمُ يا حاكِمُ يا عالِمُ يا قاسِمُ يا قابِضُ يا باسِطُ (٣٠) يا عاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يا راحِمَ
مَنِ اسْتَرْحَمَهُ يا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ يا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يا حافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ
يا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ يا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يا صَريخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يا مُعينَ مَنِ
اسْتَعانَهُ يا مُغيثَ مَنِ اسْتَغاثَهُ (٣١) يا عَزيزاً لا يُضامُ يا لَطيفاً لا يُرامُ يا قَيُّوماً لا
يَنامُ يا دائِماً لا يَفُوتُ يا حَيّاً لا يَمُوتُ يا مَلِكاً لا يَزُولُ يا باقِياً لا يَفْنى يا عالِماً
لا يَجْهَلُ يا صَمَداً لا يُطْعَمُ يا قَوِيّاً لا يَضْعُفُ (٣٢) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يا اَحَدُ يا واحِدُ يا شاهِدُ يا ماجِدُ يا حامِدُ يا راشِدُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا ضارُّ
يا نافِعُ (٣٣) يا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظيمٍ يا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَريمٍ يا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحيمٍ يا اَعْلَمَ
مِنْ كُلِّ عَليمٍ يا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكيمٍ يا اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَديمٍ يا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبيرٍ يا
اَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطيفٍ يا اَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَليلٍ يا اَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزيزٍ (٣٤) يا كَريمَ
الصَّفْحِ يا عَظيمَ الْمَنِّ يا كَثيرَ الْخَيْرِ يا قَديمَ الْفَضْلِ يا دائِمَ اللُّطْفِ يا لَطيفَ الصُّنْعِ
يا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يا كاشِفَ الضُّرِّ يا مالِكَ الْمُلْكِ يا قاضِيَ الْحَقِّ (٣٥) يا مَنْ هُوَ
في عَهْدِهِ وَفِيٌّ يا مَنْ هُوَ في وَفائِهِ قَوِيٌّ يا مَنْ هُوَ في قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يا مَنْ هُوَ في عُلُوِّهِ
قَريبٌ يا مَنْ هُوَ في قُرْبِهِ لَطيفٌ يا مَنْ هُوَ في لُطْفِهِ شَريفٌ يا مَنْ هُوَ في شَرَفِهِ عَزيزٌ
يا مَنْ هُوَ في عِزِّهِ عَظيمٌ يا مَنْ هُوَ في عَظَمَتِهِ مَجيدٌ يا مَنْ هُوَ في مَجْدِهِ حَميدٌ (٣٦)
اَللّهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا كافي يا شافي يا وافي يا مُعافي يا هادي يا داعي يا قاضي
يا راضي يا عالي يا باقي (٣٧) يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاضِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاشِعٌ لَهُ يا
مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كائِنٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنيبٌ اِلَيْهِ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خائِفٌ مِنْهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قائِمٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صائِرٌ اِلَيْهِ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هالِكٌ اِلاّ وَجْهَهُ (٣٨) يا مَنْ لا

مَفَرَّ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَا
مِنْهُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا
يُسْتَعَانُ اِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ اِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجٰى اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ اِلَّا
هُوَ (۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا
خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ
يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ
يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاظِرُ يَا نَاصِرُ (۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوّٰى يَا
مَنْ قَدَّرَ فَهَدٰى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوٰى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوٰى يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقٰى يَا
مَنْ يُنْجِي الْهَلْكٰى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضٰى يَا مَنْ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى يَا مَنْ اَمَاتَ وَاَحْيٰى يَا مَنْ
خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى (۴۲) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْاٰفَاقِ
اٰيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْاَيَّامِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ
يَا مَنْ فِي الْقِيٰمَةِ سُلْطَانُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَآؤُهُ يَا مَنْ
فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ (۴۳) يَا مَنْ اِلَيْهِ هَرَبُ الْخَآئِفُونَ يَا
مَنْ اِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَرْغَبُ
الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ
يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ
عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ
يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهَيْمِنُ يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ (۴۵) يَا
اَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا اَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا اَخْبَرَ مِنْ كُلِّ
خَبِيرٍ يَا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا اَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا اَقْوٰى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ

بگذاریں کو بیای ملائکہ
من نظر کنید و بگویند من
کرد اگر فرض مرا و تمام کرد
عمل مرا پس مجدد مکرد و زد من
رای نیکی انچہ من مرا و انعام
کردم ای ملائکہ من او را مرا
باید داد گویند پروردگارا
رحمت تو بس فرماید کہ دیگر
چہ باید داد گویند پروردگارا
عفو تو بازفرماید کہ دیگر
چہ باید داد گویند کفایت
مہمان او مرا و زد جنت جا
دہیں حسنات مکرر سوال
نمایند و ملائکہ جواب گویند
تا انگہ ملائکہ گویند پروردگارا
دیگر ما چیزے نمی دانیم انگاہ
خداوند کریم فرماید کہ من
ترا گفتم چنانچہ او مرا
او بفضل خود و

یا اَغنیٰ مِن کُلِّ غَنِیٍّ یا اَجوَدَ مِن کُلِّ جَوادٍ یا اَرأَفَ مِن کُلِّ رَؤُفٍ (۴۶) یا غالِباً
غَیرَ مَغلُوبٍ یا صانِعاً غَیرَ مَصنُوعٍ یا خالِقاً غَیرَ مَخلُوقٍ یا مالِکاً غَیرَ مَملُوکٍ یا قاهِراً
غَیرَ مَقهُورٍ یا رافِعاً غَیرَ مَرفُوعٍ یا حافِظاً غَیرَ مَحفُوظٍ یا ناصِراً غَیرَ مَنصُورٍ یا شاهِداً
غَیرَ غائِبٍ یا قَرِیباً غَیرَ بَعِیدٍ (۴۷) یا نُورَ النُّورِ یا مُنَوِّرَ النُّورِ یا خالِقَ النُّورِ یا مُدَبِّرَ
النُّورِ یا مُقَدِّرَ النُّورِ یا نُورَ کُلِّ نُورٍ یا نُوراً قَبلَ کُلِّ نُورٍ یا نُوراً بَعدَ کُلِّ نُورٍ یا
نُوراً فَوقَ کُلِّ نُورٍ یا نُوراً لَیسَ کَمِثلِهِ نُورٌ (۴۸) یا مَن عَطاؤُهُ شَرِیفٌ یا مَن
فِعلُهُ لَطِیفٌ یا مَن لُطفُهُ مُقِیمٌ یا مَن اِحسانُهُ قَدِیمٌ یا مَن قَولُهُ حَقٌّ یا مَن
وَعدُهُ صِدقٌ یا مَن عَفوُهُ فَضلٌ یا مَن عَذابُهُ عَدلٌ یا مَن ذِکرُهُ حُلوٌ یا مَن
فَضلُهُ عَمِیمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا مُسَهِّلُ یا مُفَصِّلُ یا مُبَدِّلُ
یا مُذَلِّلُ یا مُنَزِّلُ یا مُنَوِّلُ یا مُفضِلُ یا مُجزِلُ یا مُمهِلُ یا مُجمِلُ (۵۰) یا مَن یَرَی
وَلا یُرَی یا مَن یَخلُقُ وَلا یُخلَقُ یا مَن یَهدِی وَلا یُهدَی یا مَن یُحیِی وَلا یُحیَی
یا مَن یَسئَلُ وَلا یُسئَلُ یا مَن یُطعِمُ وَلا یُطعَمُ یا مَن یُجِیرُ وَلا یُجارُ عَلَیهِ
یا مَن یَقضِی وَلا یُقضَی عَلَیهِ یا مَن یَحکُمُ وَلا یُحکَمُ عَلَیهِ یا مَن لَم یَلِد وَلَم
یُولَد وَلَم یَکُن لَهُ کُفُواً اَحَدٌ (۵۱) یا نِعمَ الحَسِیبُ یا نِعمَ الطَّبِیبُ یا نِعمَ الرَّقِیبُ
یا نِعمَ القَرِیبُ یا نِعمَ المُجِیبُ یا نِعمَ الحَبِیبُ یا نِعمَ الکَفِیلُ یا نِعمَ الوَکِیلُ یا نِعمَ المَولیٰ
یا نِعمَ النَّصِیرُ (۵۲) یا سُرُورَ العارِفِینَ یا مُنَی المُحِبِّینَ یا اَنِیسَ المُرِیدِینَ یا حَبِیبَ
التَّوّابِینَ یا رازِقَ المُقِلِّینَ یا رَجاءَ المُذنِبِینَ یا قُرَّةَ عَینِ العابِدِینَ یا مُنَفِّسَ عَنِ
المَکرُوبِینَ یا مُفَرِّجَ عَنِ المَغمُومِینَ یا اِلٰهَ الاَوَّلِینَ وَالآخِرِینَ (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا رَبَّنا یا اِلٰهَنا یا سَیِّدَنا یا مَولانا یا ناصِرَنا یا حافِظَنا یا دَلِیلَنا
یا مُعِینَنا یا حَبِیبَنا یا طَبِیبَنا (۵۴) یا رَبَّ النَّبِیِّینَ وَالاَبرارِ یا رَبَّ الصِّدِّیقِینَ

رحمت عظیم خود را در قیامت
باو بنمایم و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که
خداوند عالمیان ابراهیم علیه السلام
را برای آن خلیل خود گردانید
که سجده بر زمین بسیار میکرد
و در حدیث معتبر دیگر فرمود که
چون نعمتی از نعمتهای خدا را
بیاد آری و در موضعی باشی که
کسی از مخالفان ترا نبیند
پهلوی روی خود را بر زمین نه
و اگر در جائی باشی که ایشان باشند
و نتوانی سجده کرد دست بر پایین
شکم خود گذار و خم شو برای
تواضع و شکستگی نزد خدا
و دست بر شکم گذاشتن برای
آنست که مخالفان گمان کنند
که پیچی در شکم تو بهم رسیده است
و در روایت بسیار وارد
شده است

وَالْأَخْبَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثِّمَارِ
يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الْقِفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِيِّ وَالْبِحَارِ يَا رَبَّ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ (۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ يَا مَنْ
يَحِقُّ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْعِبَادُ نِعَمَهُ
يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ
كُنْهَهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ
يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ (۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا
يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
الْعَرْشُ وَالثَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمٰوٰتُ الْعُلَى (۵۷) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ
يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ يَا رَءُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْئُولُ يَا وَدُودُ يَا سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ
(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ يَا
مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَءُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ (۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا
طَبِيبَ مَنْ لَا طَبِيبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا
رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أَنِيسَ مَنْ
لَا أَنِيسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ (۶۰) يَا كَافِيَ مَنِ
اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَ مَنِ اسْتَكْلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنِ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ
مَنِ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقِيلَ

کہ حقا الٰہی عفو تو نیز خطاب
کرد کہ بمدانچہ تو زاری کردیم
در زبان خلق تو را کلیم و ذبیح
موسیٰ گفت بندانم ای لدود کہ
من فرمود برای آنکہ بر احوال
بندگان خود مطلع شدم در
میان ابشان کسی ندیدم کہ
نزد من فقیر از تو ذلیل تر باشد
بدرستیکہ چون تو زاری فقیر
بیوہ در حق درد خود
بر خالق میکند ارد و بسند
موثق از حضرت امام رضا علیہ السلام
منقول است کہ بجدہ بعد از نماز
واجب شکر خدای بر انکہ
توفیق داده بنده خود را بر
انکہ او را در فرض و نوافل
انچہ در میان بجدہ گوید بنداند
کہ مرتبہ بگوید شکرا للہ
تا دہ مرتبہ بگوید کہ معنی
شکرا للہ حضرت فرمود
کہ معنی

مَنِ اسْتَفْوَاهُ بِاوَلِيَ مَنِ اسْتَوْلَاهُ (۱ء) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ
يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ (۲ء) يَا مَنْ
يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْاَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُوْرَ
يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ يَا مَنْ
لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ
يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ (۳ء) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيْدِيْنَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيْرَ
الصَّامِتِيْنَ يَا مَنْ يَسْمَعُ اَنِيْنَ الْوَاهِنِيْنَ يَا مَنْ يَرَى بُكَآءَ الْخَائِفِيْنَ يَا مَنْ يَمْلِكُ
حَوَآئِجَ السَّآئِلِيْنَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّآئِبِيْنَ يَا مَنْ لَا يُضِيْعُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ يَا مَنْ
لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوْبِ الْعَارِفِيْنَ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ
(۴ء) يَا دَآئِمَ الْبَقَآءِ يَا سَامِعَ الدُّعَآءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَآءِ يَا غَافِرَ الْخَطَآءِ يَا بَدِيْعَ السَّمَآءِ
يَا حَسَنَ الْبَلَآءِ يَا جَمِيْلَ الثَّنَآءِ يَا قَدِيْمَ السَّنَآءِ يَا كَثِيْرَ الْوَفَآءِ يَا شَرِيْفَ الْجَزَآءِ
(۵ء) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ
يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ (۶ء) يَا مَنْ خَلَقَنِيْ وَسَوَّانِيْ يَا مَنْ رَزَقَنِيْ
وَرَبَّانِيْ يَا مَنْ اَطْعَمَنِيْ وَسَقَانِيْ يَا مَنْ قَرَّبَنِيْ وَاَدْنَانِيْ يَا مَنْ عَصَمَنِيْ وَكَفَانِيْ يَا مَنْ حَفِظَنِيْ
وَكَلَاَنِيْ يَا مَنْ اَعَزَّنِيْ وَاَغْنَانِيْ يَا مَنْ وَفَّقَنِيْ وَهَدَانِيْ يَا مَنْ اَنْسَنِيْ وَاٰوَانِيْ يَا مَنْ اَمَاتَنِيْ
وَاَحْيَانِيْ (۷ء) يَا مَنْ يَحُوْلُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ يَا مَنْ يَحُوْلُ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَا مَنْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيْلِهٖ يَا مَنْ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ يَا مَنْ لَا رَآدَّ لِقَضَآئِهٖ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِاَمْرِهٖ
يَا مَنِ السَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ بِيَمِيْنِهٖ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ
(۸ء) يَا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ مِهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ اَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ

ترجمہ: اے وہ کہ جس سے فتویٰ مانگا جائے اور اے وہ کہ جس کو حاکم بنایا جائے (۱ء) اے اللہ میں تجھ سے تیرے نام کے واسطے سے سوال کرتا ہوں اے پیدا کرنے والے، اے روزی دینے والے، اے بولنے والے، اے سچے، اے شگافتہ کرنے والے، اے جدا کرنے والے، اے شگاف کرنے والے، اے ظاہر، اے باطن، اے صادر کرنے والے، اے سبقت لے جانے والے، اے بلند (۲ء) اے وہ کہ رات کو دن کی طرف اور دن کو رات کی طرف پھیرتا ہے، اے وہ کہ جس نے تاریکیوں اور روشنیوں کو پیدا کیا، اے وہ کہ جس نے سایہ اور گرمی کو پیدا کیا، اے وہ کہ جس نے سورج اور چاند کو مسخر کیا، اے وہ کہ جس نے خیر اور شر کو مقدر کیا، اے وہ کہ جس نے موت اور زندگی کو پیدا کیا، اے وہ کہ جس کے لیے خلق اور امر ہے، اے وہ کہ جس نے نہ بیوی بنائی اور نہ اولاد، اے وہ کہ جس کا بادشاہی میں کوئی شریک نہیں، اے وہ کہ جس کا ذلت سے کوئی دوست نہیں (۳ء) اے وہ کہ جو چاہنے والوں کی چاہت کو جانتا ہے، اے وہ کہ جو خاموش رہنے والوں کے دل کی بات جانتا ہے، اے وہ کہ جو کمزوروں کی آہ و زاری کو سنتا ہے، اے وہ کہ جو خوف کرنے والوں کے رونے کو دیکھتا ہے، اے وہ کہ جو سوال کرنے والوں کی حاجتوں کو پورا کرتا ہے، اے وہ کہ جو توبہ کرنے والوں کی معذرت کو قبول کرتا ہے، اے وہ کہ جو مفسدوں کے عمل کو ضائع نہیں کرتا، اے وہ کہ جو نیکوکاروں کا اجر ضائع نہیں کرتا، اے وہ کہ جو عارفوں کے دلوں سے دور نہیں، اے سب سے بڑے سخی (۴ء) اے ہمیشہ رہنے والے، اے دعا کے سننے والے، اے عطا کی وسعت والے، اے خطا کے بخشنے والے، اے ابتدا کرنے والے آسمان کی، اے اچھی آزمائش والے، اے قدیم ثنا والے، اے بہت وفا والے، اے شریف جزا والے (۵ء) اے اللہ میں تجھ سے تیرے نام کے واسطے سے سوال کرتا ہوں اے پردہ پوشی کرنے والے، اے بخشنے والے، اے غلبہ والے، اے بہت عطا کرنے والے، اے بہت بخشنے والے، اے صبر والے، اے نیکی والے، اے برگزیدہ، اے کشادگی کرنے والے، اے راحت دینے والے (۶ء) اے وہ کہ جس نے مجھے پیدا کیا اور درست کیا، اے وہ کہ جس نے مجھے روزی دی اور پرورش کی، اے وہ کہ جس نے مجھے کھانا اور پانی دیا، اے وہ کہ جس نے مجھے قریب کیا اور نزدیک کیا، اے وہ کہ جس نے مجھے بچایا اور کفایت کی، اے وہ کہ جس نے مجھے محفوظ رکھا اور نگہبانی کی، اے وہ کہ جس نے مجھے عزت دی اور غنی کیا، اے وہ کہ جس نے مجھے توفیق دی اور ہدایت کی، اے وہ کہ جس نے مجھے مونس بنایا اور ٹھکانا دیا، اے وہ کہ جس نے مجھے موت دی اور زندگی دی (۷ء) اے وہ کہ جو حق کو اپنے کلمات کے ساتھ پھیرتا ہے، اے وہ کہ جو اپنے بندوں سے توبہ قبول کرتا ہے، اے وہ کہ جو آدمی اور اس کے دل کے درمیان حائل ہوتا ہے، اے وہ کہ جس کے اذن کے بغیر شفاعت نفع نہیں دیتی، اے وہ کہ جو اس کو خوب جانتا ہے جو اس کے راستے سے بھٹکا ہوا ہے، اے وہ کہ جس کے حکم کو کوئی پیچھے ہٹانے والا نہیں، اے وہ کہ جس کے فیصلے کو کوئی ٹالنے والا نہیں، اے وہ کہ جس کے سامنے ہر چیز سر جھکائے ہوئے ہے، اے وہ کہ جس کے حکم کے آگے ہر شے گردن جھکائے ہوئے ہے، اے وہ کہ جس کے دائیں ہاتھ میں آسمان لپٹے ہوئے ہیں، اے وہ کہ جو اپنی رحمت سے پہلے ہواؤں کو خوشخبری بنا کر بھیجتا ہے (۸ء) اے وہ کہ جس نے زمین کو بچھونا بنایا، اے وہ کہ جس نے پہاڑوں کو میخیں بنایا، اے وہ کہ جس نے سورج

سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا
يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَآءَ بِنَآءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَآءَ أَزْوَاجًا يَا مَنْ
جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا (۶۹) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ
يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ (۷۰) يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا
حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ
الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا
حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَوٰةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتٰى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ (۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسٰى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفٰى يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ
لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَآءٌ لَا يُحْصٰى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ
لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَآءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ
(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ يَا
مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۷۳) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيظُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ
(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ
هُوَ وِتْرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ
بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهٍ
(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ
عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ
سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكِرَةٌ

در زمین گذارد دست راست
راست رو را بس طرف چپ رو را
پس بازنشاند و او را بر زمین گذارد
و بایں سبب در سجدهٔ شکر
میگویند و ظاهر آنست که
بدل میآید بدو و شکر
کردن که بکند و ظهر آنست که
از ذکر او را عجز باشد که
مذکور خواهد شد و مستحب
است کردن این سجده را طول دهد
چنانچه منقول است که حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام بعد از
طلوع صبح سجده میکرد تا وقت
زوال و بعد از عصر تا شام
در حدیث دیگر وارد شده
که آنحضرت زیاده از ده سال
هر روز بعد از طلوع آفتاب
تا وقت زوال در سجده بودند
و بسند صحیح منقول است که
حضرت امام رضا
علیه السلام

لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلٰهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ
تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ بَهَاؤُهُ يَا مَنِ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا
مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ (۷۷) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا
مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا
شَهِيدُ (۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا
ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ
لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِلْعَبِيدِ (۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ
الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ
الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ
يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ
اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ
الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ (۸۱) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ
يَا كَامِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ (۸۲) يَا مَنْ
أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ
قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ
دَنَى فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ (۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ

آنقدر در سجود میماند که
سنگ ریزهٔ مسجد از عرق او
تر میشد و دو طرف روی خود
را بر زمین مسجد میچسبانید
و در رجال کشی مذکور است
که فضل بن شاذان نزد ابن
ابی عمیر آمد و او در سجده بود
و سجده را بسیار طول داد
چون سر برداشت و طول سجده
او را مذکور ساختند گفت اگر
سجود جمیل بن دراج را میدیدید
سجود مرا طویل نمیشمردید
و گفت روزی نزد جمیل رفتم
و او سجده را بسیار طول داد
چون سر برداشت من گفتم که
سجده را طول دادید گفت که
اگر طول سجدهٔ معروف بن
خربوذ را میدیدی سجدهٔ مرا
سهل میشمردی

لِمَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْاَرْحَامِ مَا يَشَآءُ
يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَآءُ (۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهٖ اَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلٰٓئِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ
جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ اَمَدًا يَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۸۵) اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَوَّلُ يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا
صَمَدُ يَا سَرْمَدُ (۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوْفٍ عُرِفَ يَا اَفْضَلَ مَعْبُوْدٍ عُبِدَ يَا اَجَلَّ مَشْكُوْرٍ
شُكِرَ يَا اَعَزَّ مَذْكُوْرٍ ذُكِرَ يَا اَعْلَى مَحْمُوْدٍ حُمِدَ يَا اَقْدَمَ مَوْجُوْدٍ طُلِبَ يَا اَرْفَعَ
مَوْصُوْفٍ وُصِفَ يَا اَكْبَرَ مَقْصُوْدٍ قُصِدَ يَا اَكْرَمَ مَسْئُوْلٍ سُئِلَ يَا اَشْرَفَ مَحْبُوْبٍ
عُلِمَ (۸۷) يَا حَبِيْبَ الْبَآئِسِيْنَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّيْنَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ
يَا اَنِيْسَ الذَّاكِرِيْنَ يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوْفِيْنَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِيْنَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِيْنَ يَا اَعْلَمَ
الْعَالِمِيْنَ يَا اِلٰهَ الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ (۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ
بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيْهِ الْفِكَرُ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ
بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ اَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ يَا بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا
ضَامِنُ يَا اٰمِرُ يَا نَاهِيْ (۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوْٓءَ
اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُتِمُّ النِّعْمَةَ
اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوْبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْاَمْرَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ
الْغَيْثَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتٰى اِلَّا هُوَ (۹۱)
يَا مُعِيْنَ الضُّعَفَآءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَآءِ يَا نَاصِرَ الْاَوْلِيَآءِ يَا قَاهِرَ الْاَعْدَآءِ يَا رَافِعَ السَّمَآءِ

ایضاً از فضل بن شاذان روایت کرده است که حسن بن علی بن فضال بصحرا میرفت برای عبادت و سجده بجهت طول مسافت و کوتاهی روز بر پشت خر میرفت و خر میافتاد و او بر زمین میافتاد و خر بر او میافتاد و او را میکشت پس روایت کرده است که علی بن موسی الرضا علیه السلام فرمود هر که این دعا را بخواند هیچ چیز او را ضرر نرساند و هیچ دشمن بر او ظفر نیابد و از شر هر ظالم ایمن باشد و از برای هر نفس مثل آن خود دعا میکرد که بود در بهشت و از برای او هزار نفس بود مانند دنیا و آنچه در دنیا است و هزار حاجت برآورد که کمترین آنها بهشت است و ایضاً روایت کرده است که علی بن موسی الرضا علیه السلام فرمود هر که این دعا را بخواند هیچ چیز او را ضرر نرساند و هیچ دشمن بر او ظفر نیابد و از شر هر ظالم ایمن باشد و از برای هر نفس مثل آن خود دعا میکرد که بود در بهشت و از برای او هزار نفس بود مانند دنیا و آنچه در دنیا است و هزار حاجت برآورد که کمترین آنها بهشت است و ایضاً روایت کرده است که کان ابی

یا اَنیسَ الْاَصْفِیاءِ یا حَبیبَ الْاَتْقِیاءِ یا کَنْزَ الْفُقَراءِ یا اِلٰهَ الْاَغْنِیاءِ یا اَکْرَمَ
الْاَکْرَمینَ (۹۲) یا کافِیاً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ یا قائِماً عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ لا یُشْبِهُهُ شَیْءٌ
یا مَنْ لا یَزیدُ فی مُلْکِهِ شَیْءٌ یا مَنْ لا یَخْفیٰ عَلَیْهِ شَیْءٌ یا مَنْ لا یَنْقُصُ مِنْ خَزائِنِهِ
شَیْءٌ یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ یا مَنْ لا یَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَیْءٌ یا مَنْ هُوَ خَبیرٌ بِکُلِّ شَیْءٍ
یا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ کُلَّ شَیْءٍ (۹۳) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا مُکْرِمُ
یا مُطْعِمُ یا مُنْعِمُ یا مُعْطی یا مُغْنی یا مُقْنی یا مُحْیی یا مُرْضی یا مُنْجی (۹۴) یا اَوَّلَ
کُلِّ شَیْءٍ وَ آخِرَهُ یا اِلٰهَ کُلِّ شَیْءٍ وَ مَلیکَهُ یا رَبَّ کُلِّ شَیْءٍ وَ صانِعَهُ یا بارِئَ کُلِّ شَیْءٍ
وَ خالِقَهُ یا قابِضَ کُلِّ شَیْءٍ وَ باسِطَهُ یا مُبْدِئَ کُلِّ شَیْءٍ وَ مُعیدَهُ یا مُنْشِئَ کُلِّ شَیْءٍ
وَ مُقَدِّرَهُ یا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ یا مُحْیِیَ کُلِّ شَیْءٍ وَ مُمیتَهُ یا خالِقَ کُلِّ
شَیْءٍ وَ وارِثَهُ (۹۵) یا خَیْرَ ذاکِرٍ وَ مَذْکُورٍ یا خَیْرَ شاکِرٍ وَ مَشْکُورٍ یا خَیْرَ حامِدٍ وَ
مَحْمُودٍ یا خَیْرَ شاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ یا خَیْرَ داعٍ وَ مَدْعُوٍّ یا خَیْرَ مُجیبٍ وَ مُجابٍ یا خَیْرَ
مُؤْنِسٍ وَ اَنیسٍ یا خَیْرَ صاحِبٍ وَ جَلیسٍ یا خَیْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ یا خَیْرَ حَبیبٍ وَ
مَحْبُوبٍ (۹۶) یا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعاهُ مُجیبٌ یا مَنْ هُوَ لِمَنْ اَطاعَهُ حَبیبٌ یا مَنْ هُوَ
اِلیٰ مَنْ اَحَبَّهُ قَریبٌ یا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقیبٌ یا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجاهُ کَریمٌ
یا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصاهُ حَلیمٌ یا مَنْ هُوَ فی عَظَمَتِهِ رَحیمٌ یا مَنْ هُوَ فی حِکْمَتِهِ عَظیمٌ
یا مَنْ هُوَ فی اِحْسانِهِ قَدیرٌ یا مَنْ هُوَ بِمَنْ اَرادَهُ عَلیمٌ (۹۷) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِاسْمِکَ یا مُسَبِّبُ یا مُرَغِّبُ یا مُقَلِّبُ یا مُعَقِّبُ یا مُرَتِّبُ یا مُخَوِّفُ یا مُحَذِّرُ یا
مُذَکِّرُ یا مُسَخِّرُ یا مُغَیِّرُ (۹۸) یا مَنْ عِلْمُهُ سابِقٌ یا مَنْ وَعْدُهُ صادِقٌ یا مَنْ
لُطْفُهُ ظاهِرٌ یا مَنْ اَمْرُهُ غالِبٌ یا مَنْ کِتابُهُ مُحْکَمٌ یا مَنْ قَضاؤُهُ کائِنٌ یا مَنْ
قُرْاٰنُهُ مَجیدٌ یا مَنْ مُلْکُهُ قَدیمٌ یا مَنْ فَضْلُهُ عَمیمٌ یا مَنْ عَرْشُهُ عَظیمٌ

صح بجعله شکر و سکر و شکر ان
و بعد اتمام شکر وقف ظهر
و افضل انکه بعقاه شکر و عمل
ارجح تعقیبات باشد و بهتر آنکه
از نوافل فارغ شود بعد از نوافل بجا آورد
گفته اند که بعد از نوافل گفته اند
و بعضی پیش از نوافل گفته اند
و ظاهر آنست که بعد از نوافل بجا آورد
انسب چنانچه جمیع ادعیه
صاحب الزمان علیه السلام روایت
کرده است و اگر هر دو را بعمل
آورد شاید بهتر باشد
الهام و عالمای ان بعقاه بنیا
انک و انا انشا انها ان بخیر
امرک اول بسند معتبر
از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که آن
خواهد

(۹۹) يَا مَنْ لَا تَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا تَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهِ
قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا تُغَلِّطُهُ مَسْأَلَةٌ عَنْ مَسْأَلَةٍ يَا مَنْ لَا يُحْجِبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ
يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى
هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِ
(۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخَلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَيُّومُ
لَا يَغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يُفْتَقَرُ يَا كَبِيرًا لَا يُصْغَرُ
يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ
النَّارِ يَا رَبِّ

(دعاء جوشن صغير)

در کتب معتبره بشرحی مبسوط تر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیهٔ بلد الأمین فرموده که
این دعا ثبت رفیع الشأن عظیم المنزله و چون مؤلف دعا سی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود
آنحضرت ابتدعا را خواند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که باو فرمود حق تعالی
هلاك خواهد کرد دشمن ترا و ابتدعا را در جمیع الدعوات سید بن طاوس نیز نقل شده و مابین نقطه کفعمی و
سید اختلاف است و ما موافق بلد الأمین

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ کفعمی نقل نمود بهمین وجه دعا اینست

إِلٰهِي كَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَشَحَذَ لِي ظُبَةَ مُدْيَتِهِ وَأَرْهَفَ لِي
شَبَا حَدِّهِ وَرَاشَ لِي قَوَائِلَ سُمُومِهِ وَسَدَّدَ إِلَيَّ صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنِّي عَيْنُ
حِرَاسَتِهِ وَأَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَيُجَرِّعَنِي الْحُتُوفَ مَرَارَتَهُ نَظَرْتَ إِلَى ضَعْفِي عَنِ
احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَعَجْزِي عَنِ الْانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ وَوَحْدَتِي فِي كَثِيرٍ مِمَّنْ
نَاوَانِي وَارْتَصَدَ لِي فِيمَا لَمْ أُعْمِلْ فِكْرِي فِي الْأَرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَآتَيْتَنِي بِقُوَّتِكَ وَ
شَدَدْتَ أَزْرِي بِنُصْرَتِكَ وَفَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَخَدَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَحَشْدِهِ
وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ إِلَيَّ مِنْ مَكَائِدِهِ إِلَيْهِ وَرَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَلَمْ
يَشْفِ غَلِيلَهُ وَلَمْ يَبْرُدْ حَرَّ مَا بِهِ مِنْ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَى أَنَامِلِهِ وَأَدْبَرَ مُوَلِّيًا قَدْ

صد مرتبه شکر اگر شکر بگوید اگر خواهی صد مرتبه عفوا عفوا و در بعضی اخبار الرضا الرضا از رجال ابن ابی الضحاك روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در زاویه ای هرگاه از نعیب غراب ظلم فارغ میشد بسجده شکر میرفت و صد مرتبه میگفت شکرا لله و چون از نعیب غراب عصر فارغ میشد صد مرتبه در سجده میگفت حمدا لله و در رکعتین کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که زنی نزد پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد و گفت یا رسول الله خدا بتو و اهل بیت تو احسان کرده است و مرا فرزندی نیست دعا کن خدا بمن فرزندی عطا کند پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود چون بخانه روی

اَخْفَقَتْ سَرَاياهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرِينَ
اِلهِي وَكَمْ مِنْ باغٍ بَغانِي بِمَكايِدِهِ وَنَصَبَ لِي اَشْراكَ مَصايِدِهِ وَوَكَلَ بِي نَفَقَدَ
رِعايَتِهِ وَاَضْبا اِلَى اِضْباءِ السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ اِنْتِظارَ الِانْتِهازِ فُرْصَتِهِ وَهُوَ يُظْهِرُ
بَشاشَةَ الْمَلَقِ وَيَبْسُطُ وَجْهًا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمّا رَاَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَقُبْحَ مَا انْطَوى عَلَيْهِ
ضَمِيرُهُ فِي مِلَّتِهِ وَاَصْبَحَ مُجْلِبًا اِلَيَّ فِي بَغْيِهِ اَرْكَسْتَهُ لِاُمِّ رَاْسِهِ وَاَنَبْتَ بُنْيانَهُ مِنْ
اَساسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِي زُبْيَتِهِ وَرَدَّيْتَهُ فِي مَهْوى حُفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ خَدَّهُ طَبَقًا لِتُرابِ
رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فِي بَدَنِهِ وَرِزْقِهِ وَرَمَيْتَهُ بِحَجَرِهِ وَخَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَذَكَّيْتَهُ بِمُدْيَتِهِ
وَكَبَبْتَهُ لِمِنْخَرِهِ وَرَدَدْتَ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَرَبَقْتَهُ بِنَدامَتِهِ وَفَساءَتِهِ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَحَقَّ
وَتَضاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطالَتِهِ ذَلِيلًا مَاسُورًا فِي بُنَيِّ حِبالَتِهِ الَّتِي
كانَ يُؤَمِّلُ اَنْ يَرانِي فِيها يَوْمَ سَطَوَتِهِ وَقَدْ كِدْتُ يا رَبِّ لَوْلا رَحْمَتُكَ اَنْ يَحُلَّ بِي
ما حَلَّ بِاَخِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرِينَ اِلهِي وَكَمْ
مِنْ حاسِدٍ شَرِقَ بِجَرْعَتِهِ وَعَدُوٍّ شَجِيَ بِغَيْظِهِ وَسَلَقَنِي بِحَدِّ لِسانِهِ وَحَزَنِي بِمُوقِ
عَيْنِهِ وَجَعَلَنِي غَرَضًا لِمَرامِيهِ وَقَلَّدَنِي خِلالًا لَمْ تَزَلْ فِيهِ نادَبْتُكَ يا رَبِّ مُسْتَجِيرًا بِكَ
وَاثِقًا بِسُرْعَةِ اِجابَتِكَ مُتَوَكِّلًا عَلى ما لَمْ اَزَلْ اَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفاعِكَ عالِمًا اَنَّهُ
لا يَضْطَهِدُ مَنْ اَوى اِلى ظِلِّ كَنَفِكَ وَلَنْ تَفْزَعَ الْحَوادِثُ مَنْ لَجَاَ اِلى مَعْقِلِ الْاِنْتِصارِ
بِكَ فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَاْسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي
اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ
الذّاكِرِينَ اِلهِي وَكَمْ مِنْ سَحائِبِ مَكْرُوهٍ جَلَيْتَها وَسَماءِ نِعْمَةٍ مَطَرْتَها وَجَداوِلِ كَرامَةٍ

یا رب الارباب و یا ملک الملوک و یا جبار الجبابرة و یا الٰه الآلهة صل علی محمد و آل محمد بطاعتک و طاعتهم و اجعلنی ناصری فی قضیتک لهم و داعیک الی سبیلک بالحکمة و الموعظة الحسنة و ناصرک و ناصرهم علی من بغی علیک و علیهم و کایدک و کایدهم و ساعیا فی مرضاتک و مرضاتهم و مسارعا الی محبتک و محبتهم و مؤثرا طاعتک و طاعتهم علی من سواک و سواهم و راغبا فی شفاعة محمد و وفادة عند ارتضیت و کفی بک ولیا و ناصرا و کفی بک حافظا و ناصرا و صل علی محمد و آله الطاهرین و سلم تسلیما کثیرا انک حمید مجید اللهم انک قلت و قولک الحق و وعدک الصدق و انک تجیب المضطر و تکشف السوء و تغیث المکروب و ترحم الضعیف و تسمع النجوی و تعلم الخفی و تعطی الجزیل و تعفو عن الذنب العظیم لا یضیق بما تشاء قدرتک و لا یخیب من رجاک و لا یقنط من اتاک و لا یحیط به علم و لا یعجزه شیء و لا یتکاءده و لا یستکثره و لا یستصعبه و لا یشغله شیء عن شیء و لا یتبرمه اصوات و لا تغلطه المسائل و لا تحیره الجوابات و لا تبرمه الالحاح و لا یمله الدوام و لا یتعاظمه شیء سألته و لا یتکاءده شیء طلبته و لا یتعاظمه شیء رجوته و لا یتکاءده شیء دعوته و لا یتعاظمه شیء فعله و لا یتکاءده شیء خلقه و لا یتعاظمه شیء ابتدعه و لا یتکاءده شیء اخترعه و لا یتعاظمه شیء اعطاه و لا یتکاءده شیء منعه و لا یتعاظمه شیء اراده و لا یتکاءده شیء دبره و لا یتعاظمه شیء قضاه و لا یتکاءده شیء حکم فیه و لا یتعاظمه شیء صوره و لا یتکاءده شیء غیره و لا یتعاظمه شیء ارتجله و لا یتکاءده شیء ابتکره و لا یتعاظمه شیء ابتدعه و لا یتکاءده شیء اخترعه و لا یتعاظمه شیء اعطاه و لا یتکاءده شیء منعه و لا یتعاظمه شیء اراده و لا یتکاءده شیء دبره و لا یتعاظمه شیء قضاه و لا یتکاءده شیء حکم فیه و لا یتعاظمه شیء صوره و لا یتکاءده شیء غیره و لا یتعاظمه شیء ارتجله و لا یتکاءده شیء ابتکره

اَجْرَبَتْهَا وَاَعْيَنِ اَحْدَاثٍ طَمَسَتْهَا وَنَاشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرَتْهَا وَجُنَّةِ عَافِيَةٍ اَلْبَسْتَهَا وَ
عَوَامِرِ كُرُبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَاُمُورٍ جَارِيَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْكَ اِذْ طَلَبْتَهَا وَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْكَ
اِذْ اَرَدْتَهَا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَآئِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِاٰلَآئِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ
حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَمِنْ كُرَبٍ مَلَاٍ فَرَّجْتَ وَمِنْ مَسْكَنَةٍ فَادِحَةٍ حَوَّلْتَ وَمِنْ صَرْعَةٍ
مُهْلِكَةٍ نَعَشْتَ وَمِنْ مَشَقَّةٍ اَرَحْتَ لَا تُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ وَلَا يَنْقُصُكَ
مَا اَنْفَقْتَ وَلَقَدْ سُئِلْتَ فَاَعْطَيْتَ فَلَمْ تُسْئَلْ فَابْتَدَاْتَ وَاسْتَهَلَّ بَابُ فَضْلِكَ
فَمَا اَكْدَيْتَ اَبَيْتَ اِلَّا اِنْعَامًا وَاِمْتِنَانًا وَاِلَّا اَنْطَوْلًا يَا رَبِّ وَاِحْسَانًا وَاَبَيْتَ اِلَّا
اَنِيْنَهَا كَالْحِرْمَانِ لَكَ وَاَجَرَّاَ عَلٰى مَعَاصِيْكَ وَتَعَدِّيًا لِحُدُوْدِكَ وَغَفْلَةً عَنْ وَعِيْدِكَ
وَطَاعَةً لِعَدُوِّيْ فِيْ عَدَاوَتِكَ لَمْ يَمْنَعْكَ يَا اِلٰهِيْ وَنَاصِيَ اِخْلَالِيْ بِالشُّكْرِ عَنْ اِتْمَامِ
اِحْسَانِكَ وَلَا حَجَزَ بِيْ ذٰلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيْلٍ
اَعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحِيْدِ وَاَقَرَّ عَلٰى نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيْرِ فِيْ اَدَآءِ حَقِّكَ وَشَهِدَ لَكَ بِسُبُوْغِ
نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَجَمِيْلِ عَادِيَتِكَ عِنْدَهُ وَاِحْسَانِكَ اِلَيْهِ فَهَبْ لِيْ يَا اِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ
مِنْ فَضْلِكَ مَا اُرِيْدُهُ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاتَّخِذْهُ سُلَّمًا اَعْرُجُ فِيْهِ اِلٰى مَرْضَاتِكَ وَاٰمِنْ بِهِ
مِنْ سَخَطِكَ بِعِزَّتِكَ وَطَوْلِكَ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ
يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَآئِكَ
مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِاٰلَآئِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰى وَاَصْبَحَ فِيْ كَرْبِ الْمَوْتِ
وَحَشْرَجَةِ الصَّدْرِ وَالنَّظَرِ اِلٰى مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ الْجُلُوْدُ وَتَفْزَعُ لَهُ الْقُلُوْبُ وَاَنَا فِيْ
عَافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَآئِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِاٰلَآئِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ

قضا عفو لی اللهم فی عبادک
بود متعبد عبادک ربنا
علی انک انت التواب الرحیم
بھارم ایضا کلبنی
دوابکرده است کحضرت
علیه السلام در سجده این دعا میخواند
اعوذ بک من نار دوها لا
یطفی واعوذ بک من نار
جلیدها لا تبلی واعوذ بک
من نار عظامها لا یروی
فاعوذ بک من نار سلوبها
لا تبکی یخم ایضا کلبنی
بسند معتبر دوایت کرده است
کنت کابنکرده مرد بحضرت
صادق علیه السلام که از ولدی
دارم واو علیل است تحصیر
فرمود که بگو بعد از هر نماز
واجب در سجده شکر یا رحیم
یا رب یا سیدی

الهی وکم من عبد امسی واصبح سقیما موجعا فی انة وعویل یتقلب فی غمه لا یجد
محیصا ولا یسیغ طعاما ولا شرابا وانا فی صحة من البدن وسلامة من العیش کل
ذلک منک فلک الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد
وال محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وکم من
عبد امسی واصبح خائفا مرعوبا مشفقا وجلا هاربا طریدا منجحرا فی مضیق ومخبأة
من المخابئ قد ضاقت علیه الارض برحبها لا یجد حیلة ولا منجی ولا ماوی
وانا فی امن وطمانینة وعافیة من ذلک کله فلک الحمد یا رب من مقتدر لا
یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وال محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین و
لآلائک من الذاکرین الهی وسیدی وکم من عبد امسی واصبح مغلولا مکبلا فی الحدید
بایدی العداة لا یرحمونه فقیدا من اهله وولده منقطعا عن اخوانه وبلده یتوقع
کل ساعة بای قتلة یقتل وبای مثلة یمثل به وانا فی عافیة من ذلک کله فلک
الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وال محمد واجعلنی
لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وکم من عبد امسی واصبح
یقاسی الحرب ومباشرة القتال بنفسه قد غشیته الاعداء من کل جانب بالسیوف
والرماح وآلة الحرب یتقعقع فی الحدید قد بلغ مجهوده لا یعرف حیلة ولا یجد مهربا
قد ادنف بالجراحات او متشحطا بدمه تحت السنابک والارجل یتمنی شربة من ماء
او نظرة الی اهله وولده لا یقدر علیها وانا فی عافیة من ذلک کله فلک الحمد
یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وال محمد واجعلنی لنعمائک
من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وکم من عبد امسی واصبح فی ظلمات
البحار وعواصف الریاح والاهوال والامواج یتوقع الغرق والهلاک لا یقدر

عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبْتَلًى بِصَاعِقَةٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ حَرْقٍ أَوْ شَرْقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ
وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا
يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
إِلَهِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ مُسَافِرًا شَاخِصًا عَنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَيِّرًا فِي الْمَفَاوِزِ
تَائِهًا مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ وَحِيدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلًا
أَوْ مُنَاذِيًا بِبَرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرْيٍ أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ خَلْوٌ فِي عَافِيَةٍ
مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي
كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ فَقِيرًا عَائِلًا عَارِيًا مُمْلِقًا مُخْفِقًا مَهْجُورًا أَجِيرًا بَائِعًا ظَمْآنَ
يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلٍ أَوْ عَنْ وَجْهٍ عِنْدَكَ هُوَ أَوْجَهُ مِنِّي عِنْدَكَ وَأَشَدُّ
عِبَادَةً لَكَ مَغْلُولًا مَقْهُورًا قَدْ حَمَلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَشِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَكُلْفَةِ
الرِّقِّ وَثِقَلِ الضَّرِيبَةِ أَوْ مُبْتَلًى بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا قِبَلَ لَهُ بِالْأَيْمَنِ عَلَيْهِ فَأَنَا الْمُحَمَّدُ
الْمُنَعَّمُ الْمُعَافَى الْمُكَرَّمُ فِي عَافِيَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ عَلِيلًا مَرِيضًا سَقِيمًا
مُدْنَفًا عَلَى فِرَاشِ الْعِلَّةِ وَفِي لِبَاسِهَا يَتَقَلَّبُ يَمِينًا وَشِمَالًا لَا يَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ لَذَّةِ
الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضُرًّا وَلَا نَفْعًا
وَأَنَا خَلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ
لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

کریمه میگذاشت باین دعا
میخواند اللهم مغفرتک اوسع
من ذنوبی ورحمتک ارجی
عندی من عملی فاغفر لی
ذنوبی یا مجیب الاسوء
دعوتم فطرد ونداء ارحمنی
صائف علیه رد انکرده ایزد
کرمگاه واشتاق وعشی
عارض شود وبیمناب رسد
بجله کن رزین وبگو یا
مبدل کل جبار یا معز کل
ذلیل قد وحقک بلغ
مجهودی فصل علی محمد
وآل محمد وفرج عنی ودود
علة الداعی از امحضون
رد انکرده است کرمگاه
بمن بی نیازی بامر شدید
یا کریم وعنی نازلشود
زانها ودستهاء
خودرا

علة إِلَهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ شَرِيدًا طَرِيدًا أَجِيرًا خَائِفًا خَائِنًا طَامِعًا فِي التِّجَارَةِ وَالْبَرَارِيِّ قَدْ أَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ وَهُوَ فِي ضِيقٍ مِنَ الْعَيْشِ وَضَنْكٍ مِنَ الْحَيْوَةِ وَذُلٍّ مِنَ الْمَقَامِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ لَهَا عَلَى ضُرٍّ وَلَا نَفْعٍ وَأَنَا خَلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مَوْلَایَ وَسَیِّدِیْ وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰی وَاَصْبَحَ وَقَدْ دَنَا یَوْمُهٗ مِنْ حَتْفِهٖ وَاَحْدَقَ
بِهٖ مَلَكُ الْمَوْتِ فِیْ اَعْوَانِهٖ یُعَالِجُ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَحِیَاضَهٗ تَدُوْرُ عَیْنَاهُ یَمِیْنًا
وَشِمَالًا یَنْظُرُ اِلٰی اَحِبَّائِهٖ وَاَوِدَّائِهٖ وَاَخِلَّائِهٖ قَدْ مُنِعَ مِنَ الْكَلَامِ وَحُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ
یَنْظُرُ اِلٰی نَفْسِهٖ حَسْرَةً لَا یَسْتَطِیْعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاَنَا خَلُوٌّ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ
وَكَرَمِكَ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَذِیْ اَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِیْ لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِیْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِیْنَ وَ
ارْحَمْنِیْ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ مَوْلَایَ وَسَیِّدِیْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰی وَاَصْبَحَ فِیْ تَضَاعِیْفِ
الْحُبُوْسِ وَالسُّجُوْنِ وَكُرْهِهَا وَذُلِّهَا وَحَدِیْدِهَا بَنْدًا وَلَهٗ اَعْوَانُهَا وَزَبَانِیَتُهَا فَلَا یَدْرِیْ
اَیُّ حَالٍ یُفْعَلُ بِهٖ وَاَیَّ مِثْلَةٍ یُمَثَّلُ بِهٖ فَهُوَ فِیْ ضُرٍّ مِنَ الْعَیْشِ وَضَنْكٍ مِنَ الْحَیٰوةِ یَنْظُرُ
اِلٰی نَفْسِهٖ حَسْرَةً لَا یَسْتَطِیْعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاَنَا خَلُوٌّ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَ
كَرَمِكَ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَذِیْ اَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِیْ لَكَ مِنَ الْعَابِدِیْنَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِیْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِیْنَ
وَارْحَمْنِیْ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ سَیِّدِیْ وَمَوْلَایَ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰی وَاَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ
عَلَیْهِ الْقَضَاءُ وَاَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَفَارَقَ اَوِدَّائَهٗ وَاَحِبَّائَهٗ وَاَخِلَّائَهٗ وَاَمْسٰی
اَسِیْرَ احْتِقَارٍ اَذِلَّاءَ فِیْ اَیْدِی الْكُفَّارِ وَالْاَعْدَاءِ بَنْدًا وَلَوْنُهٗ بِمِیْنًا وَشِمَالًا قَدْ حُصِرَ فِی الْمَطَابِقِ
وَثُقِّلَ بِالْحَدِیْدِ لَا یَرٰی شَیْئًا مِنْ ضَنْكِ الدُّنْیَا وَلَا مِنْ رَوْحِهَا یَنْظُرُ اِلٰی نَفْسِهٖ حَسْرَةً
لَا یَسْتَطِیْعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاَنَا خَلُوٌّ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَذِیْ اَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِیْ
لَكَ مِنَ الْعَابِدِیْنَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِیْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِیْنَ وَارْحَمْنِیْ بِرَحْمَتِكَ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَعِزَّتِكَ یَا كَرِیْمُ لَاَطْلُبَنَّ مِمَّا لَدَیْكَ وَلَاَلِحَّنَّ عَلَیْكَ وَلَاَمُدَّنَّ یَدِیْ

اَنَا خَلُوٌّ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَذِیْ اَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِیْ لَكَ مِنَ الْعَابِدِیْنَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ
الشَّاكِرِیْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِیْنَ وَارْحَمْنِیْ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اِلٰهِیْ وَسَیِّدِیْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰی وَاَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَیْهِ الْقَضَاءُ وَاَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَالْكُفَّارُ
وَالْاَعْدَاءُ وَالْحَدَثَانُ الرِّمَامُ وَالسُّمُوْمُ وَالْهَوَامُّ وَجَدَلَ مَعَایِشَ وَحَدَثَ مَعَایِبَ وَحَدَثَ شَرَابُ الْاَرْضِ مِنْ دَمِهٖ وَاَكْلُ السِّبَاعِ وَالطَّیْرِ مِنْ لَحْمِهٖ وَاَنَا خَلُوٌّ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ

نحوك مع جرمها اليك يا رب فبمن اعوذ وبمن الوذ لا احد اليك الا انت افرذني وانت
معولي وعليك متكلي اسئلك باسمك الذي وضعته على السماء فاستقلت وعلى
الارض فاستقرت وعلى الجبال فرست وعلى الليل فاظلم وعلى النهار فاستنار ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تقضي لي حوائجي كلها وتغفر لي ذنوبي كلها صغيرها و
كبيرها وتوسع علي من الرزق ما تبلغني به شرف الدنيا والآخرة يا ارحم الراحمين
مولاي بك استعنت فصل على محمد وآل محمد واعني وبك استجرت فاجرني واغنني
بطاعتك عن طاعة عبادك وبمسئلتك عن مسئلة خلقك وانقلني من ذل
الفقر الى عز الغنى ومن ذل المعاصي الى عز الطاعة فقد فضلتني على كثير من خلقك
جودا منك وكرما لا باستحقاق مني الهي فلك الحمد على ذلك كله صل على محمد وآل
محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين پس بسجده برود وبگو سجد
وجهي الذليل لوجهك العزيز الجليل سجد وجهي الباقي الفاني لوجهك الدائم الباقي
سجد وجهي الفقير لوجهك الغني الكبير سجد وجهي وسمعي وبصري ولحمي ودمي وشعري
وعظمي وما اقلت الارض مني لله رب العالمين اللهم عد على جهلي بحلمك وعلى
فقري بغناك وعلى ذلي بعزك وسلطانك وعلى ضعفي بقوتك وعلى خوفي بامنك
وعلى ذنوبي وخطاياي بعفوك ورحمتك يا رحمن يا رحيم اللهم اني ادرء بك في نحر فلان
فلان واعوذ بك من شره فاكفنيه بما كفيت به اولياءك من خلقك وصالحي
عبادك من فراعنة خلقك وطغاة عبادك وشر جميع خلقك برحمتك يا ارحم الراحمين

انك على كل شيء قدير | دعاء سيفي صغير معروف بدعاء فاتوس | وحسبنا الله ونعم الوكيل

شيخ اجل ثقة الاسلام نوري عطر الله مرقده در صحيفه ثانيه علويه اين دعا را ذكر كرده فرموده كه از براي اين
دعا در كلمات ارباب طلسمات تسخيرات شريفه غريبه واز براي او آثار عجيبه ذكر كرده اند ومن

وان دعا بعد از نماز بخواند بهتر است ماذا علمك ان رفعني عبدي بعد كل من كان له عندي يعمة وان تغفر لي ذنوبي واذ تدخلني الجنة برحمتك فانما عفوك عن الظالمين وانا من الظالمين فلعلك برحمتك يا ارحم الراحمين پس حضرت فرمودكه مرادار كه دعاء مستجاب شود بدين نهج دعاي پيغمبر را بخواند كه در زمان قوم عاد بود ومنكر كرد كه در مفاتيح در ضمن اعمال مسجد كوفه ومسجد بصره بعضي دعاها نقل كرده ذكر در مسجد خوانده ميشود ودر شيخ طوسي در مصباح المتهجد در ذكر مسجد كوفه فرموده ومسجد سهله ذكر كرده اند ومن بلادنان

چون اعتماد بر آن نداشتم ذکر نکردم ولکن اصل دعا را ذکر میکنم تیمنا و تاسیا بالعلماء الاعلام

دعاء | بسم الله الرحمن الرحیم | ابن بابویه

ربّ ادخلنی فی لجّة بحر احدیّتک وطمطام بحر وحدانیّتک وقوّنی بقوّة سطوة سلطان فردانیّتک حتّی اخرج الی فضاء سعة رحمتک وفی وجهی لمعات برق القرب من انوار جمالک مهیبا بهیبتک عزیزا بعزتک متجللا بمکرمتک متعلیا بتعلیمک وترکیبک والبسنی خلع العزة والقبول وسهل لی مناهج الوصلة والوصول وتوجنی بتاج الکرامة والوقار والف بینی وبین احبائک فی دار الدنیا ودار القرار وارزقنی من نور اسمک هیبة وسطوة تنقاد لی القلوب والارواح وتخضع لدیه النفوس والاشباح یا من ذلت له رقاب الجبابرة وخضعت لدیه اعناق الاکاسرة لا ملجأ ولا منجا منک الا الیک ولا اعانة الا بک ولا اتکاء الا علیک ادفع عنی کید الحاسدین وظلمات شر المعاندین وارحمنی تحت سرادق عرشک یا اکرم الاکرمین ایّد ظاهری فی تحصیل مراضیک ونوّر قلبی وسرّی بالاطلاع علی مناهج مساعیک الهی کیف اصدر عن بابک بخیبة منک وقد وردته علی ثقتی بک وکیف تؤیسنی من عطائک وقد امرتنی بدعائک وها انا مقبل علیک ملجئ الیک یا عدتی فی بأسی وشدتی یا من اعدائی کما یا عدت بین اعدائی اختطف ابصارهم عنی بنور قدسک وجلال مجدک انک انت الله المعطی جلائل النعم المکرمة لمن ناجاک بلطائف رحمتک یا حی یا قیوم یا ذا الجلال والاکرام وصلی الله علی سیدنا ونبینا محمد وآله اجمعین

فصل هفتم

الطیبین الطاهرین

در ذکر بعض ابیات ودعاهای نافعه مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره اول سید اجل بن طاوس علیه الرحمة شهر ان رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرموده که اسم اعظم خدا تعالی انست که افتتاح او الله وختام او هو است وحرف وسط نقطه ندارد ولا یتغیر قراءته اعرب او لم یعرب واین در قرآن مجید پنج آیه

خود در سجود بس بگوید
اللهم رب القرآن العظیم والسبع المثانی
ارنی الحق حقا وارزقنی اتباعه وارنی الباطل
کل شیء وخالق کل شیء ولا اله الا هو فاعبده
کل شیء هالک الا وجهه له الحکم والیه ترجعون
ما انت اهله ولا تفعل بنا
ما نحن اهله فانک اهل
التقوی واهل المغفرة
وچون سر از سجده بردارد بگوید
یا اله کل شیء یا ذا البهاء والمجد
خود را بصورت بر خاک نهد
یا من حجب صورته بصورته
یا من ابدی بجلاله
یا من تجلی بنوره
اللهم لک الحمد لا الله
الا انت عالم الغیب
والشهادة

مبارکه از پنج سوراست بقره و آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مفید گفته هر که این پنج آیه مبارکه را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده مرتبه بخواند هر ابنه انسان شود برای او هر مهمی از کلی و جزئی برود ان شاء الله تعالی و آن پنج آیه این است (۱) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ تا الخ آیة الکرسی (۲) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ نَزَّلَ عَلَیْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِیْلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ (۳) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَیَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى یَوْمِ الْقِیٰمَةِ لَا رَیْبَ فِیْهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِیْثًا (۴) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى (۵) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْیَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ دویم **دعاء توسل** علامه مجلسی فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند از محمد بن بابویه که این دعاء توسل را از ائمه روا نکرده است و گفته است که در هیچ امر نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را بروی یافتم اینست دعا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ یَا اَبَا الْقَاسِمِ یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ یَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلٰنَا اِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكَ وَنَسْتَشْفِعُ بِكَ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ یَا عَلِیَّ بْنَ اَبِیْطَالِبٍ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلٰنَا اِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكَ وَنَسْتَشْفِعُ بِكَ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا فَاطِمَةُ الزَّهْرَآءُ یَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ یَا قُرَّةَ عَیْنِ الرَّسُوْلِ یَا سَیِّدَتَنَا وَمَوْلَاتَنَا اِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكِ وَنَسْتَشْفِعُ بِكِ وَنَتَوَسَّلُ بِكِ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكِ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهَةً عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعِیْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اُمَّ الْحَسَنِ یَا اُمَّ الْحُسَیْنِ یَا بَنِیْ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلٰنَا اِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكُمْ وَنَسْتَشْفِعُ بِكُمْ وَنَتَوَسَّلُ بِكُمْ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكُمْ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعُوْا لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ یَا حُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الشَّهِیْدُ یَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ

الرحمن الرحیم اللهم اذهب عنی الهم والحزن والغم والفقر ما ظهر منها وما بطن

فصل دویم

در مختصری از اعمالیکه متعلق بما بین طلوع آفتاب و غروب آن است چون آفتاب خواهد طلوع کند مخیر است در آن وقت دعا هر چه خواهد و آنکه در فصل پنجم خواهد آمد ان شاء الله تعالی و سزاوار آنست که در ابتدای هر روز نصد دفعه بگوید اگرچه چیزی نباشد و آنکه پیش از ظهر بهیچ شغلی مشغول نشود و آنکه ظهر و مقدم داردی بر جمیع اعمال روز و جواب قول معین نیست برای عبادت در بیشتر روزها و جد و جهد بسیار کند که ظهر بیاد شغلی نیفتد و هر که بجواب مجلد و منادی بیاورد

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا إِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكَ وَنَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِوَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا
إِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكَ وَنَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا
بِوَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا بْنَ رَسُولِ
اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا إِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكَ وَنَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ
بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِوَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا إِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكَ وَنَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِوَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
أَيُّهَا الْكَاظِمُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا إِنَّا نَتَوَجَّهُ وَ
نَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِوَجِيهًا عِنْدَ اللهِ
اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى أَيُّهَا الرِّضَا يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ
عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا إِنَّا نَتَوَجَّهُ بِكَ وَنَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِوَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
أَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوَادُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا إِنَّا نَتَوَجَّهُ
وَنَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِوَجِيهًا عِنْدَ
اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا
حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيَنَا إِنَّا نَتَوَجَّهُ وَنَسْتَشْفِعُ وَنَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى اللهِ
وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِوَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ

وقت اول زوال وقت مستحب است
وقت فضیلت از دو ساعت اول وقت مستحب است
تا نماز ظهر وچون زوال محقق شد
وقت نماز ظهر است
اول کار ما که میکنی آن است که گوید
شهادت میدهم که نیست خدایی جز الله
و شهادت میدهم که محمد بنده و رسول اوست
و اول کار ما که میکنی آن است که گوید
الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک
فی الملک و لم یکن له ولی
من الذل و کبره تکبیرا
و روایت شده که حضرت امام
محمد باقر علیه السلام
و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
هر دو فرمودند که
هر که این دعا را بخواند
در هر روز یا در هر شب
حاجت او روا شود
و خدای تعالی
بر وی رحمت فرستد
و گناهان او را بیامرزد
و او را از آتش دوزخ آزاد گرداند
و بهشت را بر او واجب گرداند
و ثواب او
مانند ثواب
شهیدان باشد

بن علي أيها الزكي العسكري يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و
مولينا إنا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك إلى الله وقدمناك بين يدي
حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا وصي الحسن الخلف الحجة أيها
القائم المنتظر المهدي يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولينا
إنا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك إلى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا
يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله پر حاجات خود را بطلبد که برآورده شود انشاء الله تعالی
ودر روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید یا سادتي ومواليّ إني توجهت بكم وأئمتي
وعدتي ليوم فقري وحاجتي إلى الله وتوسلت بكم إلى الله واستشفعت بكم إلى الله
فاشفعوا لي عند الله واستنقذوني من ذنوبي عند الله فإنكم وسيلتي إلى الله و
بحبكم وبقربكم أرجو نجاة من الله فكونوا عند الله رجائي يا سادتي يا أولياء الله
صلى الله عليهم أجمعين ولعن الله أعداء الله ظالميهم من الأولين والآخرين إنه
رب العالمين **مؤلف گوید** که شیخ کفعمی در بلد الامین دعاء مبسوطی نقل کرده موسوم بدعاء
فرج واین دعاء توسل در ضمن آن مذکور است وگمان آنست که دوازده امام خواجه نصیر الدین
دعاء توسل است که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج ظاهره که در یک خطبهٔ بلیغه است که کفعمی در اول
مصباح ایراد کرده و بسند علیحده آن در کلم طیب از قبس المصباح شیخ مهر شتی دعاء توسلی نقل کرد
بشرحیکه مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا این است اللهم صل على محمد وعلى ابنته
وعلى ابنتها وأسئلك بهم أن تعينني على طاعتك ورضوانك وأن تبلغني هم
أفضل ما بلغت أحدا من أوليائك إنك جواد كريم اللهم إني أسئلك بحق أمير
المؤمنين علي بن أبي طالب عليه السلام إلا أنقذت به من ظلمني وغشمني وآذاني
وانطوى على ذلك وكفيتنيه مؤونة كل أحد يا أرحم الراحمين اللهم إني أسئلك
بحق وليك علي بن الحسين عليه السلام إلا كفيتنيه مؤونة كل شيطان

مستحب در رکعت پس بنا میکند
انرا در دو رکعت اول و هفت
تکبیره که در رکعات سابق ذکر شد با
دعاهائش بعد از آن و در رکعت دوم
استعاذه را نمیگوید و بجای آن
سوره محمد و توحید در رکعت
اول و سوره محمد و قل یا أیها
الکافرون در رکعت دوم
و بعد از فراغ از این دو رکعت دو قنوت
سه تکبیره که در تعقیبات ذکر
شد با آنچه حضرت فاطمه علیها السلام
میگوید پس میخواند اللهم إني
ضعيف فقوني في رضاك
ضعفي وعد إلى الخير بالخير
واجعل الإيمان منهي رضاك
وبالبر إليّ فيما قسمت لي و
بلغني رجاءك كل الذي
أرجو منك واجعل لي وذا
عندك

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرید وسلطان عبید یقوی علی بطشه وینتصر علی بجنده انک جواد کریم
یا وهاب اللهم انی اسئلک بحق ولیک محمد بن علی وجعفر بن محمد علیهما السلم
الا اعنتنی بهما علی امر اخرتی بطاعتک ورضوانک وبلغتنی بهما ما ترضیک انک
فعال لما تزید اللهم انی اسئلک بحق ولیک موسی بن جعفر علیه السلام الا
عافیتنی به فی جمیع جوارحی ما ظهر منها وما بطن یا جواد یا کریم اللهم انی اسئلک
بحق ولیک الرضا علی بن موسی علیه السلام الا سلمتنی به فی جمیع اسفاری فی
البر والبحار والجبال والقفار والاودیة والغیاض من جمیع ما اخافه واحذره
انک رؤف رحیم اللهم انی اسئلک بحق ولیک محمد بن علی علیه السلام الا
جدت به علی من فضلک وتفضلت به علی من وسعک ووسعت علی
رزقک واغنیتنی عن سواک وجعلت حاجتی الیک وقضاها علیک انک لما
تشاء قدیر اللهم انی اسئلک بحق ولیک علی بن محمد علیهما السلام الا اعنتنی به
علی تادیة فروضک وبر اخوانی المؤمنین وسهل ذلک لی واقرنه بالخیر واعنی
علی طاعتک بفضلک یا ارحم اللهم انی اسئلک بحق ولیک الحسن بن علی
علیهما السلام الا اعنتنی به علی امر اخرتی بطاعتک ورضوانک وسررتنی فی منقلبی
ومثوای برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم انی اسئلک بحق ولیک وحجتک صاحب
الزمان علیه السلام الا اعنتنی به علی جمیع امورک وکفیتنی به مؤونة کل مؤون طاغ
وباغ واعنتنی به فقد بلغ مجهودی وکفیتنی به کل عدو وهم وغم ودین وعنی وعن
ولدی وجمیع اهلی واخوانی ومن یعنینی امره وخاصتی امین رب العالمین بسم الله کفی

ذیل الامان دعائی مروی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که هر مالهوف ومکروب ومغرور وکرفتار
تر بخانه خواند از اخفض عیش واوفر کرامت فرماید آن دعا این است یا عماد من لا عماد له ویا ذخر من

نوافل ظهر

لیلة بر منتظر نماز ظهر
بجا میاورد هم بین طریق عمل
الکرسی نکبت افتتاح بجا میاورد
وبعد از نماز دو رکعت نماز
هم بین کیفیت بجا میاورد
وبعد از دعا مذکور را
ربیع ودر رکعت اول بعد
در رکعت دوم بعد از
هم الحمد یک بار و
بعد از نوافل را تا ما بین اذان و
اقامه مکث وبعد از فارغ شدن
بگوید اللهم رب هذه الدعوة
التامة والصلوة القائمة
آت محمدا صلی الله علیه
والله الوسیلة
والفضیلة وابعثه
المقام المحمود
الذی وعدته
انک لا تخلف
المیعاد

لا ذخر له و یا سند من لا سند له و یا حرز من لا حرز له و یا غیاث من لا غیاث
له و یا کنز من لا کنز له و یا عز من لا عز له یا کریم العفو یا حسن التجاوز یا عون
الضعفاء یا کنز الفقراء یا عظیم الرجاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا محسن یا
مجمل یا منعم یا مفضل انت الذی سجد لک سواد اللیل و نور النهار و ضوء القمر
و شعاع الشمس و حفیف الشجر و دوی الماء یا الله یا الله یا الله لا اله الا انت وحدک
لا شریک لک یا رباه یا الله صل علی محمد و آل محمد و افعل بنا ما انت اهله پس
بطلب هر چه حاجت داری مؤلف گوید که از برای فرج و رفع گرفتاری و غم نیز نافعست مواظبت بر این ذکر
که حضرت جواد علیه السلام تعلیم فرموده یا من یکفی من کل شیء و لا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمنی
چهارم دعاء خلاص شدن از زندان و بند سید بن طاوس در مهج الدعوات فرموده روایت شده
است که شخصی در شام محبوس بود مدت طویلی پس در خواب دید حضرت زهراء سلام الله علیها را که
باو فرمود بخوان این دعا را و باو تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و بخانه خود رفت و آن دعا
اینست اللهم بحق العرش و من علاه و بحق الوحی و من اوحاه و بحق النبی و من نباه
و بحق البیت و من بناه یا سامع کل صوت یا جامع کل فوت یا بارئ النفوس بعد الموت
صل علی محمد و اهل بیته و آتنا و جمیع المؤمنین و المؤمنات فی مشارق الارض و مغاربها
فرجا من عندک عاجلا بشهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا عبدک و رسولک صلی
الله علیه و آله و علی ذریته الطیبین الطاهرین و سلم تسلیما کثیرا پنجم سید بن طاوس در
مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش مذکور است چیزیکه حاصلش این است حضرت
فاطمه علیها السلام آموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله آموخته بود و در وقت صبح و شام
آنرا میخواند و فرمود اگر میخواهی در دنیا هرگز تو را تب نگیرد مداومت کن بر آن و آن این است
بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله النور بسم الله نور النور بسم الله نور علی نور بسم
الله الذی هو مدبر الامور بسم الله الذی خلق النور من النور الحمد لله الذی
خلق النور من النور و انزل النور علی الطور فی کتاب مسطور فی رق

اتوجه اللهم صل علی محمد و آل محمد و اجعلنی بهم عندک وجیها فی الدنیا و الآخرة و من المقربین پس مشغول شو بخواندن نماز ظهر و مراعات میکنی آنچه را که در نماز صبح مذکور شد و در اینجا در ماسوای بسم الله آهسته بخوان و بهتر آنکه بخوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره انا انزلناه را و در رکعت دوم سوره توحید را و چون دو رکعت از آن را خواندی و از تشهد فارغ شدی میگوئی بعد از صلوات تشهد و تقبل شفاعته و ارفع درجته پس برخیز

منثور بقدر مقدود و علی نبی محمود الحمد لله الذی هو بالعز مذکور و بالفخر مشهور
و علی السراء و الضراء مشکور و صلی الله علی سیدنا محمد و آله الطاهرین سلمان گفت
چون از حضرت فاطمه علیها السلام موخم از ابتدا قسم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب
بودند موخم شد همه شفا یافتند باذن خدا بتعالی ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام سید بن
طاوس رد و موضع از مهج ابن حرز شریف را از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده بسم الله الرحمن
الرحیم یا اسمع السامعین یا ابصر الناظرین یا اسرع الحاسبین یا احکم الحاکمین
یا خالق المخلوقین یا رازق المرزوقین یا ناصر المنصورین یا ارحم الراحمین یا دلیل
المتحیرین یا غیاث المستغیثین اغثنی یا مالک یوم الدین ایاک نعبد و ایاک نستعین
یا صریخ المکروبین یا مجیب دعوة المضطرین انت الله رب العالمین انت الله لا اله
الا انت الملک الحق المبین الکبریاء ردائک اللهم صل علی محمد المصطفی و علی علی
المرتضی و فاطمة الزهراء و خدیجة الکبری و الحسن المجتبی و الحسین الشهید بکربلاء
و علی بن الحسین زین العابدین و محمد بن علی الباقر و جعفر بن محمد الصادق و موسی
بن جعفر الکاظم و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی النقی و علی بن محمد النقی و الحسن
العسکری و الحجة القائم المهدی الامام صلوات الله علیهم اجمعین اللهم و ال
من والاهم و عاد من عاداهم و انصر من نصرهم و اخذل من خذلهم و العن من ظلمهم
و عجل فرج آل محمد و انصر شیعة آل محمد و ارزقنی رؤیته فاقم آل محمد و اجعلنی من
اتباعه و اشیاعه و الراضین بفعله برحمتک یا ارحم الراحمین هفتم شیخ کفعمی در بلد
الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده ابن دعا را مقاتل بن سلیمان
از انحضرت روایت کرد و هم گفته هر که صد مرتبه او را بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را ابتدا دعا
الهی کیف ادعوک و انا انا و کیف اقطع رجائی منک و انت انت الهی ذل من سئلک
فنعطینی فمن ذا الذی یسئله فیعطینی الهی ذل من دعوک فتستجیب لی فمن ذا الذی

و بخوان تسبیحات اربع را و اگر اضافه کنی استغفار
خوب است و اگر اضافه کنی الحمد لله نیز خوب است
و بعد از رکوع و بعد از رفع سر از رکوع بگو سمع الله لمن حمده ربنا لک الحمد
و بعد از رکوع دوم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع سوم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع چهارم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع پنجم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع ششم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع هفتم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع هشتم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع نهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع دهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع یازدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع دوازدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع سیزدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع چهاردهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع پانزدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع شانزدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع هفدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع هجدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع نوزدهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیستم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و یکم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و دوم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و سوم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و چهارم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و پنجم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و ششم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و هفتم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و هشتم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع بیست و نهم بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه
و بعد از رکوع سی ام بگو سبحان ربی العظیم و بحمده سه مرتبه

اَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي لِي اِلٰهِي اِذَا لَمْ اَتَضَرَّعْ اِلَيْكَ فَمَنْ ذَا الَّذِي اَتَضَرَّعُ اِلَيْهِ فَيَرْحَمُنِي
اِلٰهِي فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنَجَّيْتَهُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَاَنْ تُنَجِّيَنِي مِمَّا اَنَا فِيهِ وَتُفَرِّجَ عَنِّي فَرَجًا عَاجِلًا غَيْرَ اٰجِلٍ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هشتم سید بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود جبرئیل
خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبر را بقدر تو دوست نداشتم پس بیا ربگو
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى وَلَا تُرٰى وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى وَاَنَّ اِلَيْكَ الْمُنْتَهٰى وَالرُّجْعٰى وَاَنَّ
لَكَ الْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى وَاَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَالْمَحْيَا وَرَبِّ اَعُوذُ بِكَ اَنْ اُذَلَّ اَوْ اُخْزٰى
نهم کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده و فرمود عظیم الشان و
سریع الاجابه است وان این است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ وَهُوَ التَّوْحِيدُ
وَلَمْ اَعْصِكَ فِي اَبْغَضِ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ وَهُوَ الْكُفْرُ فَاغْفِرْ لِي مَا بَيْنَهُمَا يَا مَنْ اِلَيْهِ
مَفَرِّي مِنِّي مِمَّا فَرَعْتُ مِنْهُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعَاصِيكَ وَاقْبَلْ
مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ يَا عُدَّتِي دُونَ الْعُدَدِ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمَدَ وَيَا كَهْفِي وَالسَّنَدَ
وَيَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اَللّٰهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
اَحَدٌ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَيْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ اَحَدًا
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَتَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ
الْكُبْرٰى وَالْمَجْدِ بِنُورِ الْبَيْضَاءِ وَالْعَلْوِيَّةِ الْعُلْيَا وَبِجَمِيعِ مَا احْتَجَجْتَ بِهِ عَلٰى عِبَادِكَ
وَبِالْاِسْمِ الَّذِي حَجَبْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَاجْعَلْ لِي مِنْ اَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا اَحْتَسِبُ اِنَّكَ
تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ پس حاجت خود را بطلب دهم کفعمی در مصباح دعائی نقل کرده
و فرموده سید بن طاوس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف فقر و تنگی
سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه بحار تبه است پس هر گاه ترسید از شر احد ذکر شد بخواند انشاء

انت دعا بعضی از الفاظ آن را در
هدیه و مفاتیح ذکر نمودیم و آن
حضرت بجای این ذکر ندارد پس
بجای آن بجا آورد و در رجوع
از تعقیب نماز ظهر و عصر
همین را بجا آورد و بجمله نماز عصر
پس بجا آورد تا فاصله آن را
و آن نیز هشت
رکعت و بعد
از فراغ از نوافل
نماز عصر بجا
آورد و همان
آداب که مذکور شد
و سزاوار است
آنکه بخواند در رکعت
اول بعد از حمد
سوره انبیاء
و در سوره الهیکم
التکاثر و بالمثال آن را در
رکعت دوم
بخواند

اینست دعا یا مَنْ تَحُلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يُفْتَحُ بِيَدِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَمَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَبِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَأَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَأَّدَنِي ثِقْلُهُ وَأَلَمَّ بِي مَا قَدْ هَظَنِي حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَاكْشِفْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَآتِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا هَنِيئًا وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحَيًّا وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْاهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضِقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذَرْعًا وَلَمْ أَسْتَطِعْ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَيَّ هَمًّا وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَذَا الْمَنِّ الْكَرِيمِ فَإِنَّكَ قَادِرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرمود از برای شخصی که محبوس بود پس خلاص شد

إِلَهِي عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُولِي الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَّفْتَنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

سورهٔ توحید را دو بار بخواند و بعد از فراغ از نماز بخواند انا انزلناه الخ را یک بار بخواند پس مشغول شود بعمل خود یا ورد خود تا وقت مغرب بعد از مغرب نماز عصر است که از جمله نماز نافله است پس مشغول شود بنماز مغرب

سورهٔ انا انزلناه را بعد از نماز عشاء یک بار بخواند

سورهٔ الهیکم را بعد از نماز صبح یک بار بخواند

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اِكْفِيَانِي فَاِنَّكُمَا كَافِيَانِ وَانْصُرَانِي فَاِنَّكُمَا نَاصِرَانِ يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْنِي اَدْرِكْنِي اَدْرِكْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

دوازدهم و نیز کفعمی در مصباح فرموده این دعاء حضرت مهدی صلوات الله علیه است اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النِّيَّةِ وَعِرْفَانَ الْحُرْمَةِ وَاَكْرِمْنَا بِالْهُدٰى وَالْاِسْتِقَامَةِ وَسَدِّدْ اَلْسِنَتَنَا بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ وَامْلَاْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهِّرْ بُطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَالشُّبْهَةِ وَاكْفُفْ اَيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَاغْضُضْ اَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ وَاسْدُدْ اَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَالْغِيبَةِ وَتَفَضَّلْ عَلٰى عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَالنَّصِيحَةِ وَعَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَى الْمُسْتَمِعِينَ بِالْاِتِّبَاعِ وَالْمَوْعِظَةِ وَعَلٰى مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاۤءِ وَالرَّاحَةِ وَعَلٰى مَوْتَاهُمْ بِالرَّاْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلٰى مَشَايِخِنَا بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ وَعَلَى الشَّبَابِ بِالْاِنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ وَعَلَى النِّسَاۤءِ بِالْحَيَاۤءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَى الْاَغْنِيَاۤءِ بِالتَّوَاضُعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَى الْفُقَرَاۤءِ بِالصَّبْرِ وَالْقَنَاعَةِ وَعَلَى الْغُزَاةِ بِالنَّصْرِ وَالْغَلَبَةِ وَعَلَى الْاُسَرَاۤءِ بِالْخَلَاصِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الْاُمَرَاۤءِ بِالْعَدْلِ وَالشَّفَقَةِ وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْاِنْصَافِ وَحُسْنِ السِّيرَةِ وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ وَاقْضِ مَا اَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سیزدهم در مهج ذکر شده که این دعاء حضرت حجة علیه السلام است اِلٰهِي بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَبِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَفَضَّلْ عَلٰى فُقَرَاۤءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاۤءِ وَالثَّرْوَةِ وَعَلٰى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاۤءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلٰى اَحْيَاۤءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَمِ وَعَلٰى اَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلٰى غُرَبَاۤءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ اِلٰى اَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ

فصل پنجم در دعاهائے که متعلق به نزدیک غروب آفتاب تا وقت خواب است

بدانکه اعظم سزاوارانست از برای تو در نزدیکی غروب آفتاب که تعجیل کنی برفتن بجانب مسجد و دانکه در وقت زردی آفتاب بگوئی اَمْسٰى ظُلْمِي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ وَاَمْسَتْ ذُنُوبِي مُسْتَجِيرَةً بِمَغْفِرَتِكَ وَاَمْسٰى خَوْفِي مُسْتَجِيرًا بِاَمَانِكَ وَاَمْسٰى ذُلِّي مُسْتَجِيرًا بِعِزِّكَ وَاَمْسٰى فَقْرِي مُسْتَجِيرًا بِغِنَاكَ وَاَمْسٰى وَجْهِيَ الْبَالِي مُسْتَجِيرًا بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي اَللّٰهُمَّ اَلْبِسْنِي عَافِيَتَكَ وَغَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَجَلِّلْنِي كَرَامَتَكَ وَ

غائبین محمد و آله اجمعین چهاردهم سید علیخان در کلم طیب فرموده ان استغاثه ایست بحضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هرجا که باشی دو رکعت نماز بجا آور و هر سوره که خواهی بگذار پس رو بقبله زیرا که امام باید و بگو سلام الله الکامل التام الشامل العام و صلواته الدائمة و برکاته القائمة التامة علی حجة الله و ولیه فی ارضه و بلاده و خلیفته علی خلقه و عباده و سلالة النبوة و بقیة العشرة و الصفوة صاحب الزمان و مظهر الایمان و ملقن احکام القرآن و مطهر الارض و ناشر العدل فی الطول و العرض و الحجة القائم المهدی الامام المنتظر المرضی و ابن الائمة الطاهرین الوصی بن الاوصیاء المرضیین الهادی المعصوم ابن الائمة الهداة المعصومین السلام علیک یا معز المؤمنین المستضعفین السلام علیک یا مذل الکافرین المنکرین الظالمین السلام علیک یا مولای یا صاحب الزمان السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ابن الائمة الحجج المعصومین و الائمة علی الخلق اجمعین السلام علیک یا مولای سلام مخلص لک فی الولایة اشهد انک الامام المهدی قولا و فعلا و انت الذی تملاء الارض قسطا و عدلا بعد ما ملئت ظلما و جورا فعجل الله فرجک و سهل مخرجک و قرب زمانک و کثر انصارک و اعوانک و انجز لک ما وعدک فهو اصدق القائلین و نرید ان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین یا مولای یا صاحب الزمان یا ابن رسول الله حاجتی کذا و کذا (و بجای کذا و کذا حاجات خود را ذکر کند) فاشفع لی فی نجاحها فقد توجهت الیک بحاجتی لعلمی ان لک عند الله شفاعة مقبولة و مقاما محمودا فبحق من اختصکم بامره و ارتضاکم لسره و بالشان الذی لکم عند الله بیننا و بینه سل الله تعالی فی نجح طلبتی و اجابة دعوتی و کشف کربتی

خلصنی من الحبس و الزندان یا الله یا رحمن یا رحیم

و سزاوار است که در رکوع و سجود مشغول باشد به تسبیح کردن و استغفار نمودن و ذکر الله

فصل یازدهم در بیان دعائی که بعد از طلوع آفتاب و پیش از طلوع شمس و مستحب است که در وقت طلوع شمس و بعد از آن تا ارتفاع آن و قبل از غروب شمس خوانده شود

این دعا را بعضی از علماء بعد از نماز صبح و عصر نیز ذکر کرده اند و بعضی از ایشان گفته اند که هر که این دعا را بخواند در روز بعد از نماز صبح و عصر نیز ذکر کرده اند و بعضی از ایشان گفته اند که هر که این دعا را بخواند در روز

وبخواه هرچه خواهی که برآورد میشوانشاء الله تعالی مؤلف گوید که هرانکه در رکعت اول نماز این

استغاثه بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند **فصل هشتم** ودر رکعت دوم اذا جاء نصر الله

در مناجات است مناجات خمس عشرة مولانا علی بن الحسین علیه السلام علامه مجلسی ره

در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از الخضر در کتب بعض اصحاب رضوان الله علیهم

المناجاة الاولی بسم الله الرحمن الرحیم **مناجاة التائبین**

الهی ألبستنی الخطایا ثوب مذلتی وجللنی التباعد منک لباس مسکنتی وأماتت قلبی عظیم جنایتی فأحیه بتوبة منک یا أملی وبغیتی ویا سؤلی ومنیتی فوعزتک ما أجد لذنوبی سواک غافرا ولا أری لکسری غیرک جابرا وقد خضعت بالإنابة إلیک وعنوت بالاستکانة لدیک فإن طردتنی من بابک فبمن ألوذ وإن رددتنی عن جنابک فبمن أعوذ فوا أسفاه من خجلتی وافتضاحی وا لهفاه من سوء عملی واجتراحی أسئلک یا غافر الذنب الکبیر ویا جابر العظم الکبیر أن تهب لی موبقات الجرائر وتستر علی فاضحات السرائر ولا تخلنی فی مشهد القیامة من برد عفوک وغفرانک ولا تعرنی من جمیل صفحک وسترک الهی ظلل علی ذنوبی غمام رحمتک وأرسل علی عیوبی سحاب رأفتک الهی هل یرجع العبد الآبق إلا إلی مولاه أم هل یجیره من سخطه أحد سواه الهی إن کان الندم علی الذنب توبة فإنی وعزتک من النادمین وإن کان الاستغفار من الخطیئة حطة فإنک لک من المستغفرین لک العتبی حتی ترضی الهی بقدرتک علی تب علی وبحلمک عنی لعف عنی وبعلمک بی ارفق بی الهی أنت الذی فتحت لعبادک بابا إلی عفوک سمیته التوبة فقلت توبوا إلی الله توبة نصوحا فما عذر من أغفل دخول الباب بعد فتحه الهی إن کان قبح الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک الهی ما أنا بأول من عصاک فتبت علیه وتعرض لمعروفک فجدت علیه یا مجیب المضطر یا کاشف الضر یا عظیم

التوبة بحمد صلی الله علیه وآله ایم الی فی توفیق هذا الحجة وتمم بخیر وبنی بخیر ودخل فی قلیل واستفاده ماثوره ذاکر دراجعه صباح ومساء بابد پس میگذارد در خود را بر بالای سر وبمکی بر صورت خود را بر میگرده بر پس خود را بر وبمکی احتف علی نفسی واهلی ومالی ولدی من غایب شاهد بالله الذی لا إله إلا هو عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم الحی القیوم لا تأخذه سنة ولا نوم بحوله انا

الْبَرُّ يا عَلِيماً بِما فِي السِّرِّ يا جَمِيلَ السِّتْرِ اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ
بِجَنابِكَ وَتَرَحُّمِكَ (تحنّنك) لَدَيْكَ فَاسْتَجِبْ دُعائِي وَلا تُخَيِّبْ فِيكَ رَجائِي وَتَقَبَّلْ
تَوْبَتِي وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثَّانِيَةُ مُناجاةُ الشَّاكِينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِلٰهِي إِلَيْكَ أَشْكُو نَفْساً بِالسُّوءِ أَمَّارَةً وَإِلَى الْخَطِيئَةِ مُبادِرَةً وَبِمَعاصِيكَ
مُولَعَةً وَلِسَخَطِكَ مُتَعَرِّضَةً تَسْلُكُ بِي مَسالِكَ الْمَهالِكِ وَتَجْعَلُنِي عِنْدَكَ أَهْوَنَ
هالِكٍ كَثِيرَةَ الْعِلَلِ طَوِيلَةَ الْأَمَلِ إِنْ مَسَّهَا الشَّرُّ تَجْزَعُ وَإِنْ مَسَّهَا الْخَيْرُ تَمْنَعُ مَيَّالَةً
إِلَى اللَّعِبِ وَاللَّهْوِ مَمْلُوَّةً بِالْغَفْلَةِ وَالسَّهْوِ تُسْرِعُ بِي إِلَى الْحَوْبَةِ وَتُسَوِّفُنِي بِالتَّوْبَةِ
إِلٰهِي أَشْكُو إِلَيْكَ عَدُوّاً يُضِلُّنِي وَشَيْطاناً يُغْوِينِي قَدْ مَلَأَ بِالْوَسْواسِ صَدْرِي
وَأَحاطَتْ هَواجِسُهُ بِقَلْبِي يُعاضِدُ لِيَ الْهَوىٰ وَيُزَيِّنُ لِي حُبَّ الدُّنْيا وَيَحُولُ بَيْنِي
وَبَيْنَ الطَّاعَةِ وَالزُّلْفىٰ إِلٰهِي إِلَيْكَ أَشْكُو قَلْباً قاسِياً مَعَ الْوَسْواسِ مُتَقَلِّباً وَبِالرَّيْنِ
وَالطَّبْعِ مُتَلَبِّساً وَعَيْناً عَنِ الْبُكاءِ مِنْ خَوْفِكَ جامِدَةً وَإِلىٰ ما يَسُرُّها طامِحَةً إِلٰهِي
لا حَوْلَ لِي وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِقُدْرَتِكَ وَلا نَجاةَ لِي مِنْ مَكارِهِ الدُّنْيا إِلَّا بِعِصْمَتِكَ
فَأَسْأَلُكَ بِبَلاغَةِ حِكْمَتِكَ وَنَفاذِ مَشِيَّتِكَ أَنْ لا تَجْعَلَنِي لِغَيْرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضاً
وَلا تُصَيِّرَنِي لِلْفِتَنِ غَرَضاً وَكُنْ لِي عَلَى الْأَعْداءِ ناصِراً وَعَلَى الْمَخازِي وَ(فِي) الْعُيُوبِ ساتِراً
وَمِنَ الْبَلاءِ واقِياً وَعَنِ الْمَعاصِي عاصِماً بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثَّالِثَةُ مُناجاةُ الْخائِفِينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِلٰهِي أَتَراكَ بَعْدَ الْإِيمانِ بِكَ تُعَذِّبُنِي أَمْ بَعْدَ حُبِّي إِيَّاكَ تُبَعِّدُنِي أَمْ مَعَ رَجائِي
لِرَحْمَتِكَ وَصَفْحِكَ تَحْرِمُنِي أَمْ مَعَ اسْتِجارَتِي بِعَفْوِكَ تُسْلِمُنِي حاشا لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
أَنْ تُخَيِّبَنِي لَيْتَ شِعْرِي أَلِلشَّقاءِ وَلَدَتْنِي أُمِّي أَمْ لِلْعَناءِ رَبَّتْنِي فَلَيْتَها لَمْ تَلِدْنِي

ولم تربني ولبتني علمت آمن اهل السعادة جعلتني وبقربك وجوارك خصصتني
فتقر بذلك عيني وتطمئن له نفسي الهي هل تسود وجوهاً خرت ساجدة لعظمتك
او تخرس السنة نطقت بالثناء على مجدك وجلالك او تطبع على قلوب
انطوت على محبتك او تصم اسماعاً لذذت بسماع ذكرك فيا ارادتك وتسهل
اكفاً رفعتها الآمال اليك رجاء رافتك او تعاقب ابداناً عملت بطاعتك
حتى نحلت في مجاهدتك او تعذب ارجلاً سعت في عبادتك الهي لا تغلق على
موحديك ابواب رحمتك ولا تحجب مشتاقيك عن النظر الى جميل رؤيتك الهي
نفس اعززتها بتوحيدك كيف تذلها بعجائب هجرانك وضمير انعقد على مودتك
كيف تحرقه بحرارة نيران الهي اجرني من اليم غضبك وعظيم سخطك يا حنان
يا منان يا رحيم يا رحمن يا جبار يا قهار يا غفار يا ستار نجني برحمتك من
عذاب النار وفضيحة العار يوم تشخص الابصار من الاشرار وحالت الاحوال
وهالت الاهوال وقرب المحسنون وبعد المسيئون ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون

التابعة

بسم الله الرحمن الرحيم

مناجات التائبين

يا من اذا سئله عبد اعطاه واذا امل ما عنده بلغه مناه واذا اقبل عليه
قربه وادناه واذا جاهره بالعصيان ستر على ذنبه وغطاه واذا توكل عليه
احسبه وكفاه الهي من الذي نزل بك ملتمساً قراك فما قريته ومن الذي اناخ
ببابك مرتجياً ندالك فما اولبته احسن ان ارجع عن بابك بالخيبة مصروفاً
ولست اعرف سواك مولى بالاحسان موصوفاً كيف ارجو غيرك والخير كله
بيديك وكيف اؤمل سواك والخلق والامر لك اقطع رجائي منك وقد
اولیتني ما لم اسئله من فضلك ام تفجعني الى مثلي وانا اعتصم بحبلك

ويعلم ذلك انا نزيد كيد
ويعلم ذلك انا نزيد كيد
وملائكته يصلون على
النبي يا ايها الذين امنوا
صلوا عليه وسلموا تسليما
اللهم صل على محمد
النبي وعلى ازواجه وذريته وعلى
اهل بيته وعترته
يكون بسم الله الرحمن الرحيم
ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم يكون بسم الله
يكون الحمد لله الذي
يفعل ما يشاء ولا يفعل
ما يشاء غيره يكون
سبحانك لا اله الا انت
اغفر لي

یا من سعد برحمته القاصدون ولم یشق بنقمته المستغفرون کیف انساک
ولم تزل ذاکری وکیف الهو عنک وانت مراقبی الهی بذیل کرمک اعلقت یدی
ولنیل عطایاک بسطت املی فاخلصنی بخالصة توحیدک واجعلنی من صفوة
عبیدک یا من کل هارب الیه یلتجی وکل طالب ایاه یرتجی یا خیر مرجو ویا
اکرم مدعو ویا من لا یرد سائله ولا یخیب امله یا من بابه مفتوح لداعیه
وحجابه مرفوع لراجیه اسئلک بکرمک ان تمن علی من عطائک بما تقر
به عینی ومن رجائک بما تطمئن به نفسی ومن الیقین بما تهون به علی
مصیبات الدنیا وتجلو به عن بصیرتی غشوات العمی برحمتک یا ارحم الراحمین

الخامسة — بسم الله الرحمن الرحیم — مناجاة الراغبین

الهی ان کان قل زادی فی المسیر الیک فلقد حسن ظنی بالتوکل علیک وان
کان جرمی قد اخافنی من عقوبتک فان رجائی قد اشعرنی بالامن من نقمتک
وان کان ذنبی قد عرضنی لعقابک فقد آذننی حسن ثقتی بثوابک وان انامتنی
الغفلة عن الاستعداد للقائک فقد نبهتنی المعرفة بکرمک وآلائک وان
اوحش ما بینی وبینک فرط العصیان والطغیان فقد آنسنی بشری الغفران والرضوان
اسئلک بسبحات وجهک وبانوار قدسک وابتهل الیک بعواطف رحمتک
ولطائف برک ان تحقق ظنی بما اؤمله من جزیل اکرامک وجمیل انعامک فی القربی
منک والزلفی لدیک والتمتع بالنظر الیک وها انا متعرض لنفحات روحک و
عطفک ومنتجع غیث جودک ولطفک فار من سخطک الی رضاک هارب
منک الیک راج احسن ما لدیک معول علی مواهبک مفتقر الی رعایتک
الهی ما بدأت به من فضلک فتممه وما وهبت لی من کرمک فلا تسلبه

وما سترته علي بحلمك فلا تهتكه وما علمته من قبيح فعلي فاغفره الهي
استشفعت بك اليك واستجرت بك منك اتيتك طامعا في احسانك راغبا
في امتنانك مستسقيا وابل طولك مستمطرا غمام فضلك طالبا مرضاتك قاصدا
جنابك وارد اشريعة رفدك ملتمسا سني الخيرات من عندك وافدا الى حضرة
جمالك مريدا اوجهك طارقا بابك مستكينا لعظمتك وجلالك فافعل بي ما
انت اهله من المغفرة والرحمة ولا تفعل بي ما انا اهله من العذاب والنقمة

برحمتك **السادسة مناجات الشاكرين** يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي اذهلني عن اقامة شكرك تتابع طولك واعجزني عن احصاء ثنائك فيض
فضلك وشغلني عن ذكر محامدك تردف عوائدك واعياني عن نشر عوارفك
توالي آلائك وهذا مقام من اغرقه سبوغ النعماء وقابلها بالتقصير وشهد
على نفسه بالاهمال والتضييع وانت الرؤوف الرحيم البر الكريم الذي لا يخيب
قاصديه ولا يطرد عن فنائه اميليه يا حبيب من قصده الراجين ويا محسنا
تقصده المسترفدين فلا تقابل امالنا بالتخييب ولا تلبسنا سربال
القنوط والابلاس الهي تصاغر عندك تعاظم آلائك شكري وتضاءل في جنب
اكرامك اثابتي ثنائي ونشري جللتني نعمك من انوار الايمان حللا وضربت على لطائف
برك من العز كللا وقلدتني منك قلائد لا تحل وطوقتني اطواقا لا تنقل فالالسنة
جمة ضعف لساني عن احصائها وتعاونك كثيرة قصر فهمي عن ادراكها فضلا
عن استقصائها فكيف لي بتحصيل شكر وشكري اياك يفتقر الى شكر فكلما
قلت لك الحمد وجب علي لذلك ان اقول لك الحمد الهي فكما غذيتنا بلطفك

هذا القرآن تا آخر سوره
واگر بخواهی اکنا
کنی جایز است مثل سابر
نوافل و سزاوار است بلند
خواندن قرائت دوران و
همچنین در نماز نافله ما
شب پس چون از نافله مغرب
فارغ شد ما بعد نیست ان
انکه بخواند از تعقیب اشتغال
الخ کما هو فی بعض نسخ
بجا ما آورده بعضی بکه در نماز
گذشت و اقل چیزی که در
بجای شکر عجز است انکه
بگوید شکرا شکرا شکرا
و بیش بکلمتی از خصوص مادون
علیه و انکه بگوید الشکر
هرگاه از نماز مغرب فارغ
شد دست بکی از چنین
گوید و بگوید مرتبه

وَرَبِّنَا بِصُنْعِكَ فَتَمِّمْ عَلَيْنَا سَوَابِغَ النِّعَمِ وَادْفَعْ عَنَّا مَكَارِهَ النِّقَمِ وَاتِنَا مِنْ حُظُوظِ
الدَّارَيْنِ اَرْفَعَهَا وَاَجَلَّهَا عَاجِلًا وَاٰجِلًا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلَآئِكَ وَسُبُوغِ
نَعْمَآئِكَ حَمْدًا يُوَافِقُ رِضَاكَ وَيُمْتَرٰى لِعَظِيمِ مِنْ بِرِّكَ وَنَدَاكَ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ

بِرَحْمَتِكَ يَا | **السَّابِعَةُ مُنَاجَاتُ الْمُطِيعِينَ لِلّٰهِ** | اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اَلْهِمْنَا طَاعَتَكَ وَجَنِّبْنَا مَعْصِيَتَكَ وَيَسِّرْ لَنَا بُلُوغَ مَا نَتَمَنّٰى مِنِ ابْتِغَآءِ
رِضْوَانِكَ وَاَحْلِلْنَا بُحُوحَةَ جِنَانِكَ وَاقْشَعْ عَنْ بَصَآئِرِنَا سَحَابَ الْاِرْتِيَابِ وَاكْشِفْ
عَنْ قُلُوبِنَا اَغْشِيَةَ الْمِرْيَةِ وَالْحِجَابِ وَاَزْهِقِ الْبَاطِلَ عَنْ ضَمَآئِرِنَا وَاَثْبِتِ الْحَقَّ فِي
سَرَآئِرِنَا فَاِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونَ لَوَاقِحُ الْفِتَنِ وَمُكَدِّرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنَآئِحِ وَالْمِنَنِ اَللّٰهُمَّ
اَحْمِلْنَا فِي سُفُنِ نَجَاتِكَ وَمَتِّعْنَا بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَاَوْرِدْنَا حِيَاضَ حُبِّكَ وَاَذِقْنَا
حَلَاوَةَ وُدِّكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ وَاَخْلِصْ نِيَّاتِنَا
فِي مُعَامَلَتِكَ فَاِنَّا بِكَ وَلَكَ وَلَا وَسِيلَةَ لَنَا اِلَيْكَ اِلَّا اَنْتَ اِلٰهِي اجْعَلْنِي مِنَ
الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ وَاَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ الْاَبْرَارِ السَّابِقِينَ اِلَى الْمَكْرُمَاتِ الْمُسَارِعِينَ
اِلَى الْخَيْرَاتِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ السَّاعِينَ اِلٰى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْاِجَابَةِ جَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثَّامِنَةُ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ | **مُنَاجَاةُ الْمُرِيدِينَ**

سُبْحَانَكَ مَا اَضْيَقَ الطُّرُقَ عَلٰى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ وَمَا اَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ
سَبِيلَهُ اِلٰهِي فَاسْلُكْ بِنَا سُبُلَ الْوُصُولِ اِلَيْكَ وَسَيِّرْنَا فِي اَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ
عَلَيْكَ قَرِّبْ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ الشَّدِيدَ وَاحْفَظْنَا بِعِبَادِكَ الَّذِينَ
هُمْ بِالْبِدَارِ اِلَيْكَ يُسَارِعُونَ وَبِبَابِكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَاِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ

نیم اللہ الذی لا الہ الا ہو عالم الغیب والشہادۃ الرحمن الرحیم اللھم اذھب عنی الہم والحزن وشماتۃ الاعداء انک انت تجوز عما تعلم وانت الاعز الاکرم وکفیت ان ورمضان شہر شعبان ہو شہر کہ مردمان غافل اند از ثواب او و ماہ رجب ہو شہر کہ مردمان غافل اند از ثواب او و ماہ شعبان ہو شہر کہ مردمان غافل اند از ثواب او و

وَالنَّهَارِ يَعْبُدُونَكَ وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ الَّذِينَ صَفَّيْتَ لَهُمُ الْمَشَارِبَ
وَبَلَّغْتَهُمُ الرَّغَائِبَ وَأَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطَالِبَ وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَآرِبَ
وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ وَرَوَّيْتَهُمْ مِنْ صَافِي شُرْبِكَ فَبِكَ إِلَى لَدُنْكَ
مُنَاجَاتِكَ وَصَلُوا وَمِنْكَ أَقْصَى مَقَاصِدِهِمْ حَصَلُوا فَيَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ
مُقْبِلٌ وَبِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْغَافِلِينَ عَنْ ذِكْرِهِ رَحِيمٌ رَؤُفٌ وَبِجَذْبِهِمْ
إِلَى بَابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ أَسْئَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظًّا وَأَعْلَاهُمْ عِنْدَكَ
مَنْزِلًا وَأَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّكَ قِسْمًا وَأَفْضَلِهِمْ فِي مَعْرِفَتِكَ نَصِيبًا فَقَدِ انْقَطَعَتْ إِلَيْكَ
هِمَّتِي وَانْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتِي فَأَنْتَ لَا غَيْرُكَ مُرَادِي وَلَكَ لَا لِسِوَاكَ سَهْرِي وَسُهَادِي
وَلِقَاؤُكَ قُرَّةُ عَيْنِي وَوَصْلُكَ مُنَى نَفْسِي وَإِلَيْكَ شَوْقِي وَفِي مَحَبَّتِكَ وَلَهِي وَإِلَى هَوَاكَ
صَبَابَتِي وَرِضَاكَ بُغْيَتِي وَرُؤْيَتُكَ حَاجَتِي وَجِوَارُكَ طَلِبَتِي وَقُرْبُكَ غَايَةُ سُؤْلِي
وَفِي مُنَاجَاتِكَ رَوْحِي وَرَاحَتِي وَعِنْدَكَ دَوَاءُ عِلَّتِي وَشِفَاءُ غُلَّتِي وَبَرْدُ لَوْعَتِي
وَكَشْفُ كُرْبَتِي فَكُنْ أَنِيسِي فِي وَحْشَتِي وَمُقِيلَ عَثْرَتِي وَغَافِرَ زَلَّتِي وَقَابِلَ تَوْبَتِي
وَمُجِيبَ دَعْوَتِي وَوَلِيَّ عِصْمَتِي وَمُغْنِيَ فَاقَتِي وَلَا تَقْطَعْنِي عَنْكَ وَلَا تُبْعِدْنِي

مِنْكَ يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي | التَّاسِعَةَ مُنَاجَاةُ الْمُحِبِّينَ | وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِلٰهِي مَنْ ذَا الَّذِي ذَاقَ حَلَاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ بَدَلًا وَمَنْ ذَا الَّذِي أَنِسَ بِقُرْبِكَ
فَابْتَغَى عَنْكَ حِوَلًا إِلٰهِي فَاجْعَلْنَا مِمَّنِ اصْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِكَ وَوِلَايَتِكَ وَآخْلَصْتَهُ
لِوُدِّكَ وَمَحَبَّتِكَ وَشَوَّقْتَهُ إِلَى لِقَائِكَ وَرَضَّيْتَهُ بِقَضَائِكَ وَمَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ
إِلَى وَجْهِكَ وَحَبَوْتَهُ بِرِضَاكَ وَأَعَذْتَهُ مِنْ هَجْرِكَ وَقِلَاكَ وَبَوَّأْتَهُ مَقْعَدَ
الصِّدْقِ فِي جِوَارِكَ وَخَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَأَهَّلْتَهُ لِعِبَادَتِكَ وَهَمَمْتَ قَلْبَهُ

اما بنا دانست از جمله دعائی
است که برای طلب رزق وارد
شده و در مفاتیح نقل شده
و سخن است که هر که بخواند
هر بیست سوره قدر را پس مکروه
اللهم رب السموات السبع
وما اظللن ورب الارضين
السبع وما اقللن ورب
الشياطين وما اضللن
ورب الرياح وما ذرين
اللهم رب كل شيء والـ
كل شيء وملیك كل شيء
انت الله المقتدر على كل
شيء انت الله الاول فلا
شيء قبلك وانت الآخر فلا
شيء بعدك وانت الظاهر
فلا شيء فوقك وانت
الباطن فلا شيء دونك

لِإِرَادَتِكَ وَاجْتَبَيْتَهُ لِمُشَاهَدَتِكَ وَأَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَفَرَّغْتَ فُؤَادَهُ لِحُبِّكَ
وَرَغَّبْتَهُ فِيمَا عِنْدَكَ وَأَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ وَأَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ وَشَغَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ
وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صَالِحِي بَرِيَّتِكَ وَاخْتَرْتَهُ لِمُنَاجَاتِكَ وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ
عَنْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ دَأْبُهُمُ الْإِرْتِيَاحُ إِلَيْكَ وَالْحَنِينُ وَدَهْرُهُمُ الزَّفْرَةُ
وَالْأَنِينُ جِبَاهُهُمْ سَاجِدَةٌ لِعَظَمَتِكَ وَعُيُونُهُمْ سَاهِرَةٌ فِي خِدْمَتِكَ وَدُمُوعُهُمْ
سَائِلَةٌ مِنْ خَشْيَتِكَ وَقُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِمَحَبَّتِكَ وَأَفْئِدَتُهُمْ مُنْخَلِعَةٌ مِنْ مَهَابَتِكَ
يَا مَنْ أَنْوَارُ قُدْسِهِ لِأَبْصَارِ مُحِبِّيهِ رَائِقَةٌ وَبَهَجَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عَارِفِيهِ شَائِقَةٌ
يَا مُنْيَةَ قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ وَيَا غَايَةَ آمَالِ الْمُحِبِّينَ أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ
وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصِلُنِي إِلَى قُرْبِكَ وَأَنْ تَجْعَلَكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا سِوَاكَ وَأَنْ
تَجْعَلَ حُبِّي إِيَّاكَ قَائِدًا إِلَى رِضْوَانِكَ وَشَوْقِي إِلَيْكَ زَائِدًا عَنْ عِصْيَانِكَ وَامْنُنْ
بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ عَلَيَّ وَانْظُرْ بِعَيْنِ الْوُدِّ وَالْعَطْفِ إِلَيَّ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ
وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْإِسْعَادِ وَالْحُظْوَةِ عِنْدَكَ يَا مُجِيبُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

العاشرة

بسم الله الرحمن الرحيم

مناجات المتوسلين

إِلَهِي لَيْسَ لِي وَسِيلَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَاطِفُ رَأْفَتِكَ وَلَا إِلَى ذَرِيعَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا
عَوَارِفُ رَحْمَتِكَ وَشَفَاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُنْقِذِ الْأُمَّةِ مِنَ الْغَمَّةِ فَاجْعَلْهُمَا لِي
سَبَبًا إِلَى نَيْلِ غُفْرَانِكَ وَسِتْرِهِمَا لِي وُصْلَةً إِلَى الْفَوْزِ بِرِضْوَانِكَ وَقَدْ حَمَلَ رَجَائِي
بِحَرَمِ كَرَمِكَ وَحَطَّ طَمَعِي بِفِنَاءِ جُودِكَ فَحَقِّقْ فِيكَ أَمَلِي وَاخْتِمْ بِالْخَيْرِ عَمَلِي وَ
اجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَتِكَ الَّذِينَ أَحْلَلْتَهُمْ بُحْبُوحَةَ جَنَّتِكَ وَبَوَّأْتَهُمْ دَارَ كَرَامَتِكَ
وَأَقْرَرْتَ أَعْيُنَهُمْ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ يَوْمَ لِقَائِكَ وَأَوْرَثْتَهُمْ مَنَازِلَ الصِّدْقِ فِي
جِوَارِكَ يَا مَنْ لَا يَهْدَأُ الْوَافِدُونَ عَلَى أَكْرَمِ مِنْهُ وَلَا يَجِدُ الْقَاصِدُونَ أَرْحَمَ

رب جبرئیل ومیکائیل
واسرافیل وآله ابراهیم
واسحٰق ویعقوب الخ
ان تصلی علی محمد وآل
محمد وان تولانا یرحمنا
ولا تسلط علینا احدا من
خلقك ممن لا طاقة لنا
به اللهم وفقنی فی الناس
ومن شر الشیاطین الخ
الا انت فصل یا رب
العالمین وصل علی محمد
وآله النبی دعا میکنی بلفظ
روف میدارد بعد بجای
بجایا آورد وان دو رکعت
نافلة نشسته است بعد از
نماز عشاء وتعقیب
انکه در این

منه يا خير من خلا به وحيد ويا أعطف من أوى إليه طريد إلى سعة عفوك
مددت يدي وبذيل كرمك أعلقت كفي فلا تولني الحرمان ولا تبلني بالخيبة و

الخسران يا سميع | الحادي عشر مناجات المفتقرين | الدعاء يا أرحم الراحمين

(بسم الله الرحمن الرحيم)

إلهي كبري لا يجيره إلا لطفك وحنانك وفقري لا يغنيه إلا عطفك و
إحسانك وروعتي لا يسكنها إلا أمانك وذلتي لا يعزها إلا سلطانك و
أمنيتي لا يبلغنيها إلا فضلك وخللي لا يسدها إلا طولك وحاجتي لا يقضيها
غيرك وكربي لا يفرجه سوء رحمتك وضرتي لا يكشفه غير رأفتك وغلتي لا يبردها
إلا وصلك ولوعتي لا يطفيها إلا لقاؤك وشوقي إليك لا يبلله إلا النظر إلى
وجهك وقراري لا يقر دون دنوي منك ولهفتي لا يردها إلا روحك وسقمي
لا يشفيه إلا طبك وغمي لا يزيله إلا قربك وحرجي لا يبرئه إلا صفحك ورين
قلبي لا يجلوه إلا عفوك ووسواس صدري لا يزيحه إلا أمرك فيا منتهى أمل
الآملين ويا غاية سؤل السائلين ويا أقصى طلبة الطالبين ويا أعلى رغبة
الراغبين ويا ولي الصالحين ويا أمان الخائفين ويا مجيب دعوة المضطرين
ويا ذخر المعدمين ويا كنز البائسين ويا غياث المستغيثين ويا قاضي حوائج
الفقراء والمساكين ويا أكرم الأكرمين ويا أرحم الراحمين لك تخضعي وسؤالي
وإليك تضرعي وابتهالي أسئلك أن تنيلني من روح رضوانك وتديم علي
نعم امتنانك وها أنا بباب كرمك واقف ولنفحات برك متعرض وبحبل الك شديد
معتصم وبعروة ألوثقى ممتسك إلهي ارحم عبدك الذليل ذا اللسان الكليل
والعمل القليل وامنن عليه بطولك الجزيل واكنفه تحت ظلك الظليل

نماز خواند شود صلوات از قرآن
وخوانند آنکه در رکعت اول
بعد از حمد خواند شود سوره
واقعه در رکعت دوم سوره
یخوانند بعد از سلام هر دعائی
که خواهش بود خواهش نماید
مرا دارائی که مبتلا موت
شوم به باطهارت باشی و
تو بر از گناهان نماز قبل
خود را از هموم دنیا فارغ
نماز به یاد کنی وقت عزیز
وخوابیدن در لحد را تصور
ویکی وصیت نخود را
نوشته در زیر سجاده خود
گذارد و عاد فرمایش را نکند
برای نماز شب برخیزد زیرا
که هر مؤمن در بند اوست
دنیا و آخرت نماز در آخر
شب است و بخواند درود
خوابیدن

یا کریم یا جمیل | الثانیة عشر مناجات العارفین | یا ارحم الراحمین

بسم الله الرحمن الرحیم

الٰہی قصرت الالسن عن بلوغ ثنائك کما یلیق بجلالك وعجزت العقول عن ادراك کنه جمالك وانحسرت الابصار دون النظر الی سبحات وجهك ولم تجعل للخلق طریقا الی معرفتك الا بالعجز عن معرفتك الٰہی فاجعلنا من الذین ترتجت اشهاد التوق الیك فی حدائق صدورهم واخذت لوعة محبتك بمجامع قلوبهم فهم الی اوکار الافکار یاوون وفی ریاض القرب والمکاشفة یرتعون ومن حیاض المحبة بکاس الملاطفة یکرعون وشرایع المصافاة یردون قد کشف الغطاء عن ابصارهم وانجلت ظلمة الریب عن عقائدهم وضمائرهم وانتفت مخالجة الشك عن قلوبهم وسرائرهم وانشرحت بتحقیق المعرفة صدورهم وعلت لسبق السعادة فی الزهادة همتهم وعذب فی معین المعاملة سرهم وطاب فی مجلس الانس سرهم وامن فی موطن المخافة سربهم واطمانت بالرجوع الی رب الارباب انفسهم وتیقنت بالفوز والفلاح ارواحهم وقرت بالنظر الی محبوبهم اعینهم واستقرت بادراك السؤل ونیل المامول قرارهم وربحت فی بیع الدنیا بالاخرة تجارتهم الٰہی ما الذی خواطر الالهام بذکرك علی القلوب فما احلی المسیر الیك بالاوهام فی مسالك الغیوب وما اطیب طعم حبك وما اعذب شرب قربك فاعذنا من طردك وابعادك واجعلنا من اخص عارفیك واصلح عبادك واصدق طائعیك واخلص عبادك یا عظیم یا جلیل یا کریم یا منیل برحمتك ومنك یا ارحم الراحمین

الثالثة عشر | بسم الله الرحمن الرحیم | مناجاة الذاکرین

الٰہی لولا الواجب من قبول امرك لتنزهتك من ذکری ایاك علی ان ذکری لك

سورہ قل هو الله احد و سورہ الهکم التکاثر و آیة الکرسی و آخر سورہ حشر و سورہ ملک و الحمد لله الذی علا فقهر و الحمد لله الذی بطن فخبر و الحمد لله الذی ملک فقدر و الحمد لله الذی یحیی الموتی و هو علی کل شیء قدیر بسم الله علی نفسی و دینی بسم الله علی اهلی و مالی بسم الله علی ما رزقنی ربی و ثبت حصن زهراء علیها السلام و بعلها و بنیها و ذریتها و شیعتها و محبیها و ما تناسلوا الی یوم الدین بحق محمد و آله الطاهرین صلی الله علیه و علیهم اجمعین و ثبت کردن رقیه بنت الحسین علیها السلام و ثبت کردن ام کلثوم علیها السلام و ثبت کردن فاطمه بنت الحسین علیها السلام و ثبت کردن سکینه علیها السلام و ثبت کردن ربابه علیها السلام و ثبت کردن نفیسه علیها السلام و ثبت کردن جمیع مومنات و مومنین و مسلمات و مسلمین و ثبت کردن جمیع ما ذکرته و ما لم اذکره مما یحتاج الیه الذاکر و الداعی انتهی

بِقَدْرِكَ لَا بِقَدْرِكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مِقْدَارِي حَتَّى أَجْعَلَ مَجَالًا لِتَقْدِيسِكَ وَمِنْ
أَعْظَمِ النِّعَمِ عَلَيْنَا جَرَيَانُ ذِكْرِكَ عَلَى أَلْسِنَتِنَا وَإِذْنُكَ لَنَا بِدُعَائِكَ وَتَنْزِيهِكَ وَ
تَسْبِيحِكَ إِلَهِي فَأَلْهِمْنَا ذِكْرَكَ فِي الْخَلَاءِ وَالْمَلَاءِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْإِعْلَانِ وَالْإِسْرَارِ
وَفِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَأَنِسْنَا بِالذِّكْرِ الْخَفِيِّ وَاسْتَعْمِلْنَا بِالْعَمَلِ الزَّكِيِّ وَالسَّعْيِ الْمَرْضِيِّ
وَجَازِنَا بِالْمِيزَانِ الْوَفِيِّ إِلَهِي بِكَ هَامَتِ الْقُلُوبُ الْوَالِهَةُ وَعَلَى مَعْرِفَتِكَ جُمِعَتِ
الْعُقُولُ الْمُتَبَايِنَةُ فَلَا تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ إِلَّا بِذِكْرَاكَ وَلَا تَسْكُنُ النُّفُوسُ إِلَّا
عِنْدَ رُؤْيَاكَ أَنْتَ الْمُسَبَّحُ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَالْمَعْبُودُ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَالْمَوْجُودُ فِي كُلِّ
أَوَانٍ وَالْمَدْعُوُّ بِكُلِّ لِسَانٍ وَالْمُعَظَّمُ فِي كُلِّ جَنَانٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ لَذَّةٍ بِغَيْرِ ذِكْرِكَ
وَمِنْ كُلِّ رَاحَةٍ بِغَيْرِ أُنْسِكَ وَمِنْ كُلِّ سُرُورٍ بِغَيْرِ قُرْبِكَ وَمِنْ كُلِّ شُغْلٍ بِغَيْرِ طَاعَتِكَ
إِلَهِي أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَ
سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ فَأَمَرْتَنَا
بِذِكْرِكَ وَوَعَدْتَنَا عَلَيْهِ أَنْ تَذْكُرَنَا تَشْرِيفًا لَنَا وَتَفْخِيمًا وَإِعْظَامًا وَهَا نَحْنُ
ذَاكِرُوكَ كَمَا أَمَرْتَنَا فَأَنْجِزْ لَنَا مَا وَعَدْتَنَا يَا ذَاكِرَ الذَّاكِرِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الرَّابِعَةَ عَشَرَ — بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ — مُنَاجَاةُ الْمُعْتَصِمِينَ

اللَّهُمَّ يَا مَلَاذَ اللَّائِذِينَ وَيَا مَعَاذَ الْعَائِذِينَ وَيَا مُنْجِيَ الْهَالِكِينَ وَيَا عَاصِمَ الْبَائِسِينَ
وَيَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ وَيَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا كَنْزَ الْمُفْتَقِرِينَ وَيَا جَابِرَ الْمُنْكَسِرِينَ
وَيَا مَأْوَى الْمُنْقَطِعِينَ وَيَا نَاصِرَ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَا مُجِيرَ الْخَائِفِينَ وَيَا مُغِيثَ الْمَكْرُوبِينَ
وَيَا حِصْنَ اللَّاجِينَ إِنْ لَمْ أَعُدْ بِعِزَّتِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ وَإِنْ لَمْ أَلُذْ بِقُدْرَتِكَ فَبِمَنْ
أَلُوذُ وَقَدْ أَلْجَأَنِي الذُّنُوبُ إِلَى التَّشَبُّثِ بِأَذْيَالِ عَفْوِكَ وَأَحْوَجَتْنِي الْخَطَايَا إِلَى
اسْتِفْتَاحِ أَبْوَابِ صَفْحِكَ وَدَعَتْنِي الْإِسَاءَةُ إِلَى الْإِنَاخَةِ بِفِنَاءِ عِزِّكَ وَحَمَلَتْنِي

(اداب وقت خواب)

واگر خواستی که بیدار شوی
از وقتی که میخواهی بیدار شوی
از غلبهٔ خواب بخواه الخ و نزد
همه کس اگر ان نباشد فقط
انا نذکر مثلکم یوحی الی انما
الهکم اله واحد فمن کان
یرجو لقاء ربه فلیعمل عملا
صالحا ولا یشرک بعبادة
ربه احدا و در ابتدا
حضرت صادق علیه السلام
همچنین بخواندن این را در
وقت خوابیدن نگر انکه
بیدار شود در انساعت که بخواهد
از غرب و جانوران درنده
مترس بخوان این بند عارا
که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
ضامن شده سلامتی خواننده
آنرا از شر عقرب و
هوام

المخافة من نقمتك على التمسك بعروة عطفك وما حق من اعتصم بحبلك
ان يخذل ولا يليق بمن استجار بعزك ان يسلم او يهمل الهي فلا تخلنا من جنابك
ولا تعرنا من رعايتك وذدنا عن موارد الهلكة فانا بعينك وفي كنفك ولك
اتسلك بأهل خاصتك من ملائكتك والصالحين من بريتك ان تجعل
علينا واقية تنجينا من الهلكات وتجنبنا من الآفات وتكفنا من دواهي المصيبات
وان تنزل علينا من سكينتك وان تغشى وجوهنا بأنوار محبتك وان تؤوينا
الى شديد ركنك وان تحوينا في اكناف عصمتك برأفتك ورحمتك يا ارحم الراحمين

الخامسة عشر — بسم الله الرحمن الرحيم — مناجاة الزاهدين

الهي اسكنتنا دارا حفرت لنا حفر مكرها وعلقتنا بأيدي لمنايا في حبائل غدرها
فالبك نلتجئ من مكائد خدعها وبك نعتصم من الاغترار بزخارف زينتها فانها المهلكة
لملابها المتلفة لحلالها المحشوة بالآفات المحفوفة بالشهوات الهي فزهدنا فيها
وسلمنا منها بتوفيقك وعصمتك وانزع عنا جلابيب مخالفتك وتول امورنا
بحسن كفايتك واوفر مزيدنا من سعة رحمتك واجمل صلاتنا من فيض مواهبك
واغرس في افئدتنا اشجار محبتك واتمم لنا انوار معرفتك وادقنا حلاوة عفوك
ولذة مغفرتك واقرر اعيننا يوم لقائك برؤيتك واخرج حب الدنيا من قلوبنا
كما فعلت بالصالحين من صفوتك والابرار من خاصتك برحمتك يا ارحم الراحمين

وما اكرم — مناجات منظومة حضرت امير المؤمنين علي بن ابي طالب — الاكرمين

عليه الصلوة والسلام — بسم الله الرحمن الرحيم — منقول از صحيفه علويه

لك الحمد يا ذا الجود والمجد والعلى — تباركت تعطي من تشاء وتمنع
الهي وخلاقي ورزقي ومولى — اليك لدى الاعسار والبسر افزع

(آداب وقت خواب)

تا وقت صبح ورد دعا ابن الثمانين
اعوذ بكلمات الله التامات
التي لا يجاوزهن بر ولا
فاجر من شر ما ذرء وبرء ومن
شر ما ينزل من السماء ومن شر كل دابة
هو آخذ بناصيتها ان ربي
على صراط مستقيم واكرم
اللهم اني اعوذ بك من
الاخلاق ومن سوء الاخلاق
ومن ان نبالغ في الشقاق
في القلب والنام واكرم
از خواب شدن نامه مكاتيب
كردن انها مجواب بيرون آن
ابن ابزا ان الله يمسك
السموات والارض ان تزولا
ولئن زالتا ان امسكهما
من احد من

إِلٰهِي لَئِنْ جَلَّتْ وَجَمَّتْ خَطِيئَتِي ... فَعَفْوُكَ عَنْ ذَنْبِي أَجَلُّ وَأَوْسَعُ
إِلٰهِي لَئِنْ أَعْطَيْتُ نَفْسِي سُؤْلَهَا ... فَهَا أَنَا فِي رَوْضِ النَّدَامَةِ أَرْتَعُ
إِلٰهِي تَرَى حَالِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي ... وَأَنْتَ مُنَاجَاتِي الْخَفِيَّةَ تَسْمَعُ
إِلٰهِي فَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَلَا تُزِغْ ... فُؤَادِي فَلِي فِي سَبْبِ جُودِكَ مَطْمَعُ
إِلٰهِي لَئِنْ خَيَّبْتَنِي أَوْ طَرَدْتَنِي ... فَمَنْ ذَا الَّذِي أَرْجُو وَمَنْ ذَا أُشَفِّعُ
إِلٰهِي أَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ إِنَّنِي ... أَسِيرٌ ذَلِيلٌ خَائِفٌ لَكَ أَخْضَعُ
إِلٰهِي فَأَنْسِنِي بِتَلْقِينِ حُجَّتِي ... إِذَا كَانَ لِي فِي الْقَبْرِ مَثْوًى وَمَضْجَعُ
إِلٰهِي لَئِنْ عَدَّتْ بَنِيَّ أَلُوفُ حِجَّةٍ ... فَحَبْلُ رَجَائِي مِنْكَ لَا يَتَقَطَّعُ
إِلٰهِي أَذِقْنِي طَعْمَ عَفْوِكَ يَوْمَ لَا ... بَنُونَ وَلَا مَالٌ هُنَالِكَ يَنْفَعُ
إِلٰهِي لَئِنْ لَمْ تَرْعَنِي كُنْتُ ضَائِعًا ... وَإِنْ كُنْتَ تَرْعَانِي فَلَسْتُ أُضَيَّعُ
إِلٰهِي أَذَا لَمْ تَعْفُ عَنْ غَيْرِ مُحْسِنٍ ... فَمَنْ لِمُسِيءٍ بِالْهَوَى يَتَمَتَّعُ
إِلٰهِي لَئِنْ فَرَّطْتُ فِي طَلَبِ التُّقَى ... فَهَا أَنَا إِثْرَ الْعَفْوِ أَقْفُو وَأَتْبَعُ
إِلٰهِي لَئِنْ أَخْطَأْتُ جَهْلًا فَطَالَمَا ... رَجَوْتُكَ حَتَّى قَبْلَ مَا هُوَ يَجْزَعُ
إِلٰهِي ذُنُوبِي بَدَّدَتْ الطَّوْدَ وَاعْتَلَتْ ... وَصَفْحُكَ عَنْ ذَنْبِي أَجَلُّ وَأَرْفَعُ
إِلٰهِي يُنَجِّي ذِكْرُ طَوْلِكَ لَوْعَتِي ... وَذِكْرُ الْخَطَايَا الْعَيْنَ مِنِّي بِدَمْعٍ
إِلٰهِي أَقِلْنِي عَثْرَتِي وَامْحُ حَوْبَتِي ... فَإِنِّي مُقِرٌّ خَائِفٌ مُتَضَرِّعُ
إِلٰهِي أَنِلْنِي مِنْكَ رَوْحًا وَرَاحَةً ... فَلَسْتُ سِوَى أَبْوَابِ فَضْلِكَ أَقْرَعُ
إِلٰهِي لَئِنْ أَقْصَيْتَنِي أَوْ أَهَنْتَنِي ... فَمَا حِيلَتِي يَا رَبِّ أَمْ كَيْفَ أَصْنَعُ
إِلٰهِي حَلِيفُ الْحُبِّ فِي اللَّيْلِ سَاهِرٌ ... يُنَاجِي وَيَدْعُو وَالْمُغَفَّلُ يَهْجَعُ
إِلٰهِي وَهٰذَا الْخَلْقُ مَا بَيْنَ نَائِمٍ ... وَمُنْتَبِهٍ فِي لَيْلِهِ يَتَضَرَّعُ

بعدہ انہ کان حلیما غفورا
واگر زود ترسید آخر سورۃ
بنی اسرائیل الخ
ابن سنی قل ادعوا اللہ او
ادعوا الرحمن و در وقت خواب
سرمہ بکش هفت میل چهار میل
در چشم راست و سه میل در
چشم چپ و در وقت سرمه
کشیدن بخواند اللهم انی
اسئلک بحق محمد وآل
محمد ان تصلی علی محمد وآل
محمد وان تجعل النور فی
بصری والبصیرة فی دینی
والیقین فی قلبی والاخلاص
فی عملی والسلامة فی نفسی
والسعة فی رزقی والشکر
لک ابدا ما ابقیتنی انک
علی کل شیء قدیر و در اول
شب انکه ذکر کند که خواب بین
از عصر و ا
الطلوع عن وخواب بعد

وَكُلُّهُمْ يَرْجُونَوَالَكَ رَاجِيًا ... لِرَحْمَتِكَ الْعُظْمَى وَفِي الْخُلْدِ يَطْمَعُ
إِلٰهِي بِمَنِّيْ رَجَائِيْ سَلَامَةً ... وَقُبْحُ خَطِيْئَاتِيْ عَلَيَّ يُشَنِّعُ
إِلٰهِي فَإِنْ تَعْفُ فَعَفْوُكَ مُنْقِذِيْ ... وَإِلَّا فَبِالذَّنْبِ الْمُدَمِّرِ أُصْرَعُ
إِلٰهِي بِحَقِّ الْهَاشِمِيِّ مُحَمَّدٍ ... وَحُرْمَةِ أَطْهَارٍ هُمُ لَكَ خُضَّعُ
إِلٰهِي بِحَقِّ الْمُصْطَفٰى وَابْنِ عَمِّهِ ... وَحُرْمَةِ أَبْرَارٍ هُمُ لَكَ خُشَّعُ
إِلٰهِي فَأَنْشِرْنِيْ عَلٰى دِيْنِ أَحْمَدٍ ... مُنِيْبًا تَقِيًّا ثَائِبًا لَكَ أَخْضَعُ
وَلَا تُخْزِنِيْ يَا إِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ ... شَفَاعَتُهُ الْكُبْرٰى فَذَاكَ الْمُشَفَّعُ
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ مَا دَعَاكَ مُوَحِّدٌ ... وَنَاجَاكَ أَخْيَارٌ بِبَابِكَ رُكَّعُ

ونیز در صحیفهٔ علویه مناجاتی دیگر منظوم از آنحضرت نظلکرده که اول آن یا سامع الدعاء است چون مشتمل بر کلمات مشکله ولغات غریبه بود وبنا بر اختصار است ما از ذکر نمودیم

ثلاث كلمات من مولانا علي عليه السلام في المناجات

إِلٰهِي كَفٰى بِيْ عِزًّا أَنْ أَكُوْنَ لَكَ عَبْدًا وَكَفٰى بِيْ فَخْرًا أَنْ تَكُوْنَ لِيْ رَبًّا أَنْتَ كَمَا أُحِبُّ فَاجْعَلْنِيْ كَمَا تُحِبُّ

(باب دویم)

در اعمال ماهها یا در فضیلت و اعمال روز و شب و اعمال ماهها روز بروز و در آن چند فصل

فصل اول در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب

بدانکه ایام ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمام مند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم روایت شده که ماه رجب ماه خدا است وماه شعبان ماه من است وماه رمضان ماه امت من است کسیکه یکروز از ماه رجب روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد وغضب الهی از او دور گردد ودری از درهای جهنم بروی او بسته گردد وازحضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقول که هر که یکروز از ماه رجب روزه بدارد آتش جهنم یکسال از او دور شود وهر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد بهشت او را واجب گردد

فضیلت ماه رجب و نماز و روزه آن

از ابن عباس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در رجب نهری است در بهشت که آب آن از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر است هر که یکروز از ماه رجب روزه بدارد از آن نهر بنوشد

از انس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در بهشت قصری است که آنرا رجب گویند از یاقوت سرخ و در آن هزار در است هر که یکروز از ماه رجب روزه بدارد از یک در از آن قصر داخل بهشت شود

از ابن عباس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در رجب ساعتی است که هر که در آن ساعت نماز کند و دعا کند مستجاب شود

از انس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در رجب شبی است که ثواب آن مانند ثواب صد سال است و آن شب اول جمعه از ماه رجب است که آنرا رغائب گویند

از ابن عباس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در رجب شبی است که هر که در آن شب نماز کند و بعد از نماز هفتاد مرتبه سوره قدر را بخواند گناهان او آمرزیده شود اگرچه مثل کف دریا و مثل ریگ بیابان و مثل برگ درختان و مثل روزهای دنیا باشد

از انس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در رجب شبی است که هر که در آن شب نماز کند و بعد از نماز هفتاد مرتبه سوره اخلاص را بخواند گناهان او آمرزیده شود اگرچه مثل کف دریا و مثل ریگ بیابان و مثل برگ درختان و مثل روزهای دنیا باشد

از ابن عباس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در رجب شبی است که هر که در آن شب نماز کند و بعد از نماز هفتاد مرتبه سوره کافرون را بخواند گناهان او آمرزیده شود اگرچه مثل کف دریا و مثل ریگ بیابان و مثل برگ درختان و مثل روزهای دنیا باشد

از انس روایت است که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که در رجب شبی است که هر که در آن شب نماز کند و بعد از نماز هفتاد مرتبه سوره توحید را بخواند گناهان او آمرزیده شود اگرچه مثل کف دریا و مثل ریگ بیابان و مثل برگ درختان و مثل روزهای دنیا باشد

وایضا فرموکه رجب نام نهریست در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر هرکه یکروز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرموکه ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در این ماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگویید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای سالم روزه گرفته در این ماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که افسوس ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آنرا اعظم نموده و برای روزه داشتن آن کرامتی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یابن رسول الله اگر در باقیمانده این ماه روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود ای سالم هرکه یکروز از اخر این ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هرکه دو روز از اخر این ماه روزه دارد بر صراط با سلامتی بگذرد و هرکه سه روز از آخر این ماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و برات بهزار درجه از آتش جهنم باو عطا کنند و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده که اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آنرا دریابد سُبْحَانَ الْاِلٰهِ الْجَلِیلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَنْبَغِی التَّسْبِیحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْاَعَزِّ الْاَکْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ

قسم اول اعمال شهر رجب

و اما اعمال آن بر سه قسم است

اول آنست که متعلق بهمه ماه است و اختصاص بروز معین ندارد و آن چند امر است اول آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند بسند معتبر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام در هر روز رجب بخواند یَا مَنْ یَمْلِکُ حَوَائِجَ السَّائِلِینَ وَیَعْلَمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِینَ لِکُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْکَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِیدٌ اَللّٰهُمَّ وَمَوَاعِیدُکَ الصَّادِقَةُ وَاٰیَادِیکَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُکَ الْوَاسِعَةُ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ حَوَائِجِی لِلدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

وانکه مال و پسران زیاد بخواهد بسیار بخواند و هشت رکعت نماز در آخر شب با نماز وتر بخواند و بعد از فراغت دگاهی حمقالی جمع میفرماید این دو رکعت را بجهت آن میخواند فرمان و انکه در دعا گفته که بگوید من نماز شب میکنم و دعا گو نیکی میبرم زیرا که نماز شب ضامن روزی و روزاست و از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده بود در وصیت رسول خدا صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام یا علی وصیت میکنم ترا در باب نفس خود در چند خصلت پس حفظ کن آنها را بعد از آن فرمود خدا و ملائکه او درود میفرستند بر کسی که بگوید آمین و بعد از ذکر فرمود جمله از خصلتها تا آنکه فرمود و علیک بالصلوة باللیل

دقه بخواند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب میخواندند خاب الوافدون
علی غیرک وخسر المتعرضون الا لک وضاع الملهوون الا بک واجدب المنتجعون
الا من انتجع فضلک بابک مفتوح للراغبین وخیرک مبذول للطالبین و
فضلک مباح للسائلین ونیلک متاح للآملین ورزقک مبسوط لمن عصاک و
حلمک معترض لمن ناواک عادتک الاحسان الی المسیئین وسبیلک الابقاء علی
المعتدین اللهم فاهدنی هدی المهتدین وارزقنی اجرها والمجتهدین ولا تجعلنی من
الغافلین المبعدین واغفر لی یوم الدین سپس شیخ در مصباح فرموده علی بن خبیر حضرت صادق
را یکرده که فرمود بخوان در ماه رجب اللهم انی اسئلک صبر الشاکرین لک و
عمل الخائفین منک ویقین العابدین لک اللهم انت العلی العظیم وانا عبدک
البائس الفقیر انت الغنی الحمید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد وآله وامنن
بغناک علی فقری وبحلمک علی جهلی وبقوتک علی ضعفی یا قوی یا عزیز اللهم
صل علی محمد وآله الاوصیاء المرضیین واکفنی ما اهمنی من امر الدنیا والآخرة
یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که سید بن طاوس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده واز روایت

او ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاها است ودر همه اوقات میتوان خواند چنانچه در مزار نیز
شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اللهم یا ذا المن السابغة والآلاء
الوازعة والرحمة الواسعة والقدرة الجامعة والنعم الجسیمة والمواهب العظیمة
والآیادی الجمیلة والعطایا الجزیلة یا من لا ینعت بتمثیل ولا یمثل بنظیر ولا
یغلب بظهیر یا من خلق فرزق والهم فانطق وابتدع فشرع وعلا فارتفع وقدر
فاحسن وصور فاتقن واحتج فابلغ وانعم فاسبغ واعطی فاجزل ومنح فافضل
یا من سما فی العز ففات نواظر الابصار ودنا فی اللطف فجاز هواجس الافکار
یا من توحد بالملک فلا ند له فی ملکوت سلطانه وتفرد بالآلاء والکبریاء
فلا ضد له فی جبروت شانه یا من حارت فی کبریاء هیبته دقایق لطایف

وعلیک بصلوة اللیل
وعلیک بصلوة اللیل
وعلیک بصلوة اللیل
وعلیک بصلوة اللیل
وعلیک بصلوة اللیل
وظاهر این است که حضرت
اراده کردند بیمار شب بیدار
وگفت را و بیمار ذوالرمث
وگفتی که نافله ذوالرمث گفت
وراوانس روایت کرده
شنیدم حضرت پیغمبر صلی الله
علیه وآله فرمود دو رکعت نماز
در دل شب بهتر است بسوی
من از دنیا و آنچه در دنیا است
و روایت شده که از امام زین العابدین
علیه السلام سؤال کردند که چه شد
که شب دراز است فرمود که
روزها ان از بهر آن کرده اند که
فرمود برای آنکه انسان
خلوت بکند

الأوهام وانحسرت دون إدراك عظمته خطايف أبصار الأنام يا من عنت
الوجوه لهيبته وخضعت الرقاب لعظمته ووجلت القلوب من خيفته
أسئلك بهذه المدحة التي لا تنبغي إلا لك وبما وأيت به على نفسك لداعيك
من المؤمنين وبما ضمنت الإجابة فيه على نفسك للداعين يا أسمع السامعين
وأبصر الناظرين وأسرع الحاسبين يا ذا القوة المتين صل على محمد خاتم النبيين و
على أهل بيته واقسم لي في شهرنا هذا خير ما قسمت واحتم لي في قضائك خير ما حتمت
واختم لي بالسعادة فيمن ختمت وأحيني ما أحييتني موفورا وأمتني مسرورا ومغفورا
وتول أنت نجاتي من مساءلة البرزخ وأدرأ عني منكرا ونكيرا وأرعيني مبشرا و
بشيرا واجعل لي إلى رضوانك وجنانك مصيرا وعيشا قريرا وملكا كبيرا وصل
على محمد وآله كثيرا

مؤلف گوید که این دعا ایست که در مسجد صعصعه نیز خوانده میشود پنجم
شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی
الله عنه این توقیع شریف (بسم الله الرحمن الرحیم) بخوان در هر روز از ایام رجب

اللهم إني أسئلك بمعاني جميع ما يدعوك به ولاة أمرك المأمونون على سرك
المستبشرون بأمرك الواصفون لقدرتك المعلنون لعظمتك أسئلك بما نطق
فيهم من مشيتك فجعلتهم معادن لكلماتك وأركانا لتوحيدك وآياتك و
مقاماتك التي لا تعطيل لها في كل مكان يعرفك بها من عرفك لا فرق بينك و
بينها إلا أنهم عبادك وخلقك فتقها ورتقها بيدك بدؤها منك وعودها
إليك أعضاد وأشهاد ومناة وأذواد وحفظة ورواد فبهم ملأت سماءك
وأرضك حتى ظهر أن لا إله إلا أنت فبذلك أسئلك وبمواقع العز من
رحمتك ومقاماتك وعلاماتك أن تصلي على محمد وآله وأن تزيدني إيمانا
وتثبيتا يا باطنا في ظهوره وظاهرا في بطونه ومكنونه يا مفرقا بين النور

از فوز و خوش و بالجمله دولتیان
در این باب بیاراست و نگرد
است زلت و خاسئین بشر و
علیها و انکرده است که فرمود
نیست بنده مگر اینکه بیدار
میشود در رجب یکربه یاد
مرتبه یا چند مرتبه پس اگر خدا
که رحمت را اگر نه میگشاید
شیطان میان پاهای خود را
پس بول میکند در گوش او
انما نمی بیند انکه که رغبت
است از برای نماز نیست
صبح که در عجز و گران و مکدر
و سنگین و کسل است و شیخ
بقه بسند معتبر از حضرت امام
عملها باقر علیه السلام روایت
کرده که فرمود از برای بنی
شیطانها

وَالتَّدْبِيرِ يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهٍ وَمَعْرُوفًا بِغَيْرِ شِبْهٍ حَادَّ كُلِّ مَحْدُودٍ وَشَاهِدَ كُلِّ مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِيَ كُلِّ مَعْدُودٍ وَفَاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْجُودِ يَا مَنْ لَا يَكْيُفُ بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيَّنُ بِأَيْنٍ يَا مُنَجِّيًا عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيْمُومُ يَا قَيُّومُ وَعَالِمَ كُلِّ مَعْلُومٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَى عِبَادِكَ الْمُنْتَجَبِينَ وَبَشَرِكَ الْمُحْتَجَبِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَلْبِهِمُ الصَّافِّينَ الْحَافِّينَ وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكَرَّمِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسَمَ وَأَبْرِزْ لَنَا فِيهِ الْقِسَمَ بِأَيْمَنِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَاعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ جَمِّ الْعِصَمِ وَاكْفِنَا كَوَافِيَ قَدَرِكَ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظَرِكَ وَلَا تَكِلْنَا لِلْمَاعِزِ لَكَ وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا وَأَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا وَأَعْطِنَا مُنْيَةَ الْأَمَانِ وَاسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ثم ونیز شیخ روایت کرده که بهرمند شدن از فاتحه مقدسه بر دست شیخ ابوالفتاح رضی الله عنه این دعاء در ایام رجب اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَرْغُوبُ وَطُلِبَ فِيمَا لَدَيْهِ الرَّغِيبُ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الزَّلَّاتِ خُطُوبُهُ بِسُؤَالِ التَّوْبَةِ وَحُسْنِ الْأَوْبَةِ وَالنُّزُوعِ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكِ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوِ عَمَّا فِي تَقَلُّبِهِ فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَمَآثِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ طَائِعَةٍ

کردار و رفتار شما مکروه بندگان خدا و ثواب بیدار شود
و اراده کند بر خاستن برای نماز شب از شیطان باز گردد
در حال وقوف بر خاستن توفیق یابد
بر یاد خدا و بیدار شود
خواهد بر خاستن نشده بعنی زند
کردن بر خاستن نشده بعنی زند
اسب این بعنی سیر شد اورا از ایاغ
زایل کند و حلس کند اورا از ایاغ
طلوع کند و بعن بخواب رفتن طلوع شود
بول کند و بعن کوشش او توقف
بلند کردن اورا و رطاب یکدیگر خوردن
بعضی اندازه نماز و بعضی دیگر
و ابن بعضی بعضی دیگر
الله علیه السلام کرده که امت
روزی با اصحاب خود فرمود که امت
از شما مکروه خواهد
شیطان

رزقتها قانعة إلى نزول الحافرة ومحل الآخرة وما هي إليه صائرة منه ونهر شنع

روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است

که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب باین زیارت میکوئی چون داخل شوی

الحمد لله الذي أشهدنا مشهد أوليائه في رجب أوجب علينا من حقهم ما قد وجب وصلى الله على محمد المنتجب وعلى أوصيائه الحجب اللهم فكما أشهدتنا مشهدهم فأنجز لنا موعدهم وأوردنا موردهم غير محللين عن ورد في دار المقامة والخلد والسلام عليكم إني قصدتكم واعتمدتكم بمسئلتي وحاجتي وهي فكاك رقبتي من النار والمقر معكم في دار القرار مع شيعتكم الأبرار والسلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار أنا سائلكم وآملكم فيما إليكم التفويض وعليكم التعويض فبكم يجبر المهيض ويشفى المريض وما تزداد الأرحام وما تغيض إني بسركم مؤمن وبقولكم مسلم وعلى الله بكم مقسم في رجعي بحوائجي وقضائها وإمضائها وإنجاحها وإبرامها وبشؤني لديكم وصلاحها والسلام عليكم سلام مودع ولكم حوائجه مودع يسئل الله إليكم المرجع وسعيه إليكم غير منقطع وأن يرجعني من حضرتكم خير مرجع إلى جناب ممرع وخفض موسع ودعة ومهل إلى حين الأجل وخير مصير ومحل في النعيم الآزل والعيش المقبل ودوام الأكل وشرب الرحيق والسلسل والتسليل على وهل لا سأم منه ولا ملل ورحمة الله وبركاته وتحياته عليكم حتى العود إلى حضرتكم والفوز في كرتكم والحشر في زمرتكم ورحمة الله وبركاته عليكم وصلواته وتحياته وهو حسبنا ونعم الوكيل هشتم سيد بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف بصلاح است برای انکه انفاذ رسیده کرد و گریست در سجود که نایبنا شد گفت عرضکردم بحضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم ابناء رجبت تعلیم بنما مرا دعائی در آن که قضا مرا بان نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بسم الله الرحمن الرحیم بگو در هر روز از رجب در

که من نذر بس مرا بسم که در وزن
مکان هر گه می علک لک لیل
کلیل فا رقد یعنی بشب دراز
است بخواب بهر گاه بیدار
شد و ذکر خدا کرد بدل گره
گشوده شود و اگر وضو کرده
بان گره دیگر گشوده گردد اگر
نماز خواند بدل گره دیگر گشوده
گردد پس با خلاص شود بحال
نشاط و باکسی نفس الشح
کند یعنی بخیلت النفس کسلان دلان
روایت در کتب اهل سنت نیز
مذکور است وظیفه او نیز
روایت کرد از امیر المؤمنین علیه السلام
که در موضع مکن در موضع چرا بنام
چیز موضع مکن در بیداری بیش
از خوردن در خوردن و در خوردن
از خوابیدن در جمیع بیش
از حاجت از دنیا ما محصن
فشاق و بیم قبل

وشام در عقب نماز های روز دوشنبه یا مَنْ اَرْجُوْهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَّاَمَنُ یُؤْمَنُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ یَا مَنْ یُعْطِی الْکَثِیْرَ بِالْقَلِیْلِ یَا مَنْ یُعْطِیْ مَنْ سَئَلَهٗ یَا مَنْ یُعْطِیْ مَنْ لَمْ یَسْئَلْهُ وَمَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً اَعْطِنِیْ بِمَسْئَلَتِیْ اِیَّاکَ جَمِیْعَ خَیْرِ الدُّنْیَا وَجَمِیْعَ خَیْرِ الْاٰخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّیْ بِمَسْئَلَتِیْ اِیَّاکَ جَمِیْعَ شَرِّ الدُّنْیَا وَشَرِّ الْاٰخِرَةِ فَاِنَّهٗ غَیْرُ مَنْقُوْصٍ مَا اَعْطَیْتَ وَزِدْنِیْ مِنْ فَضْلِکَ یَا کَرِیْمُ زادی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود وخواند باقی دعا را بحال التجا وتضرع بحرکت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از این یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا ذَا النَّعْمَآءِ وَالْجُوْدِ یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ شَیْبَتِیْ عَلَی النَّارِ ثم از حضرت رسول صلی الله علیه وآله روایت شده که هرکه در ماه رجب صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ وختم کند این را بصدقه ختم فرماید حضرت الهی برای او برحمت ومغفرت وکسیکه چهار صد مرتبه بگوید بنویسند برای او اجر صد شهید وده هزار حسنه ونیز از آنحضرت مروی است که کسیکه بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بنویسند خداوند عزوجل برای او صد هزار حسنه وبنا فرماید برای او صد شهر در بهشت ناز دهم روایت است کسیکه در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه ودر وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ وچون تمام کرد دستها را بلند کند وبگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ وَتُبْ عَلَیَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد واتش او را مس نکند بدرک رجب دوازدهم در جمیع ایام هزار مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ مِنْ جَمِیْعِ الذُّنُوْبِ وَالْاٰثَامِ تا خداوند رحمن او را بیامرزد سیزدهم بتد در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه وآله نقل کرده برای خواندن قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب ونیز روایت کرده که هرکه در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند بر او نوری باشد در قیامت که او را بهشت بکشاند چهاردهم بتد روایت کرده که هرکه در ماه رجب یکروز روزه بدارد وچهار رکعت نماز کند او در بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیة الکرسی ودر رکعت دوم در بیست مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ نمیرد تا جای خود را در بهشت نبیند یا دیده شود برای او یا نزد او نیز بتد روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه وآله که هرکه در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین ظهر وعصر بخواند در هر رکعتی حمد یکبار وآیة الکرسی هفت مرتبه وقُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ پنجاه مرتبه پس ده مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ

روایت کرده که حضرت عیسی صدا زد یاران خود را در روز عید فطر یا معشر الحواریین چه چیز است که شما را از عید باز داشته گفتند ای روح الله ما را جامه نیست که در آن عید کنیم گفت لیکن من جامه دارم که در آن عید کنم پس ندا کرد یا معشر الحواریین چه چیز است که شما را از روزه باز داشته گفتند ای روح الله ما را جامه نیست که در آن عید کنیم گفت لیکن من جامه دارم که در آن عید کنم پس ندا کرد یا معشر الحواریین چه چیز است که شما را از روزه باز داشته گفتند ای روح الله ما را جامه نیست که در آن عید کنیم گفت لیکن من جامه دارم که در آن عید کنم

فضیلت نماز شب

وچون انسان دوست دارد که خدای تعالی او را دوست بدارد وبخواند او را در شب وروز بسیار بجا آورد نماز شب را که خدای تعالی او را دوست بدارد وچون از نماز خواب برخاست بگوید الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَحْیَانَا بَعْدَ مَا اَمَاتَنَا وَاِلَیْهِ النُّشُوْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ رَدَّ عَلَیَّ رُوْحِیْ لِاَعْبُدَهٗ وَاَشْکُرَهٗ

اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد حقتعالی برای او از روزیکه این نماز را
گذارده تا روزیکه بمیرد هر روزی هزار حسنه و عطا فرماید او را بهر آیه که خوانده شهری در بهشت از یاقوت
سرخ و بهر حرفی قصری در بهشت از در سفید و تزویج فرماید او را حور العین و راضی شود از او بغیر سخط
و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او بسعادت و مغفرت الخبر شانزدهم سه روز از این ماه را که
پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده هر که در یکی از ماههای حرام این سه روز
را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب نهصد سال عبادت بنویسد هفدهم در تمام ماه رجب شصت
رکعت نماز کند باین طریق که در هر شب آن دو رکعت بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ یَا
اَیُّهَا الْکَافِرُونَ سه مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ یکمرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا
یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَاِلَیْهِ الْمَصِیرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَآلِهِ و بکشد دستها را بصورت خود از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله مرویست که کسیکه این عمل را بجا آورد حق تعالی دعاء او را مستجاب گرداند و ثواب
شصت حج و شصت عمره باو عطا فرماید هیجدهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که کسیکه در
یکشب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ در دو رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته
در راه خدا و حقتعالی در بهشت صد قصر باو مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام
نوزدهم و نیز از آنحضرت مرویست که هر که در یکشب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر
رکعتی حمد و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ یکمرتبه و توحید سه مرتبه بیامرزد حقتعالی هر گناهی که کرده الخبر
بیستم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه هر یک از حمد
و آیة الکرسی و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخواند
و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهارصد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ خداوند
تعالی گناهانش را بیامرزد اگرچه بعدد قطره های باران و برگ درختان و کف دریاها باشد الخبر

و ایستاد بگوید اَللّٰهُمَّ اَعِنِّی عَلٰی هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَوَسِّعْ عَلَیَّ الْمَضْجَعَ وَارْزُقْنِی خَیْرَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ و چون صدای خروس شنید بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِکَةِ وَالرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُکَ غَضَبَکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی اِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ فَتُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ و چون نگاه کند باطراف آسمان بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَا یُوَارِی مِنْکَ لَیْلٌ سَاجٍ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا اَرْضٌ ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا بَحْرٌ لُجِّیٌّ تُدْلِجُ بَیْنَ یَدَیِ الْمُدْلِجِ مِنْ

ونیز علامه مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است و بدانکه
شب جمعه اول ماه رجب را لیلة الرغائب میگویند و از برای آن عملی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده
با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه در اجازه بنی زهره نقل کرده اند از جمله فضیلت او آنکه گناهان
بسیار بسبب او آمرزیده شود و آنکه هر که این نماز را بگذارد چون شب اول قبر او شود حق تعالی بفرستد ثواب این
نماز را بسوی او به نیکوترین صورتی با روی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس با وی گوید ای حبیب من بشارت
باد تو را که نجات یافتی از هر شدت و سختی گوید تو کیستی بخدا سوگند که من روئی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی
شیرین تر از کلام تو نشنیده ام و بوئی بهتر از بوی تو نبوئیدم گوید من ثواب آن نمازم که در فلان شب از
فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمدم امشب بنزد تو تا حق تو را ادا کنم و مونس تنهائی تو باشم و وحشت را
از تو بردارم و چون در صور دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال باش که
خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنانست که روز پنجشنبه اول آن ماه را روزه میداری چون
شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز میگذاری هر دو رکعت بیک سلام و در
هر رکعت از آن یکمرتبه حمد و سه مرتبه انا انزلناه و دوازده مرتبه قل هو الله احد میخوانی و چون فارغ
شدی از نماز هفتاد مرتبه میگوئی اللهم صل علی محمد النبی الامی و علی آله پس بسجده میروی
و هفتاد مرتبه میگوئی سبوح قدوس رب الملائکة والروح پس سر از سجده برمیداری و هفتاد
مرتبه میگوئی رب اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم انک انت العلی الاعظم
پس باز بسجده میروی و هفتاد مرتبه میگوئی سبوح قدوس رب الملائکة والروح
پس حاجت خود را میطلبی که انشاء الله بر آورده خواهد شد و بدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت
امام رضا علیه السلام مندوبست و اختصاصی دارد چنانچه عمره در این ماه فضیلت دارد و روایت شده که تا
حج است در فضیلت و منقولست که جناب علی بن الحسین علیه السلام معتمر شده بود در ماه رجب و شبانه
روز نماز در نزد کعبه میگذاشت و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آنحضرت شنیده میشد
که در سجده میگفت عظم الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک

قسم دویم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است

شب اول شب شریفی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون هلال را ببیند بگوید اللهم
اهله علینا بالامن والایمان والسلامة والاسلام ربی وربک الله عز وجل

خلقک تدلج الرحمة علی
من تشاء من خلقک تعلم
خائنة الاعین وما تخفی
الصدور غارت النجوم و
نامت العیون وانت الحی
القیوم لا تاخذک سنة و
لا نوم سبحان الله رب العالمین
واله المرسلین والحمد لله
رب العالمین پس بخواند
پنج آیه آل عمران ان فی
خلق السموات والارض واختلاف
اللیل والنهار لآیات لاولی
الالباب الذین یذکرون
الله قیاما وقعودا وعلی
جنوبهم ویتفکرون فی خلق
السموات والارض ربنا
ما خلقت هذا باطلا سبحانک
فقنا عذاب النار ربنا
انک من تدخل
النار

ونیز از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است که چون هلال رجب را مشاهده میکرد میگفت اللهم بارک لنا فی رجب وشعبان وبلغنا شهر رمضان وأعنا علی الصیام والقیام وحفظ اللسان وغض البصر ولا تجعل حظنا منه الجوع والعطش وتدبر غسل کند چنانکه بعضی از علماء فرموده اند از حضرت رسول صلی الله علیه وآله مرویست که هر که درک کند ماه رجب را وغسل کند در اول ووسط واخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزیکه از مادر متولد شده

سیم زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را چهار رکعت بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بهر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود واهل ومال واولادش واز عذاب قبر در پناه باشد واز صراط بحساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد وألم نشرح یکمرتبه وتوحید سه مرتبه ودر رکعت دوم حمد وألم نشرح وتوحید ومعوذتین را وچون سلام نماز را دهد سی مرتبه لا إله إلا الله بگوید وسی مرتبه صلوات بفرستد تا خدا تعالی گناهان او را بیامرزد مانند روزیکه از مادر متولد شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد وقل یا أیها الکافرون یکمرتبه وتوحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده فرموده ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو البختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام که آنحضرت را خوش میآمد که فارغ شود از خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آنشبها را بعبادت وآن چهار شب اول رجب وشب نیمه شعبان وشب عید فطر وشب عید قربان بود ودر روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد تقی علیه السلام که فرموده مستحبست که هر که دعا میخواند دعا را در شب اول رجب بعد از نماز عشاء آخره اللهم إني أسئلك بأنك ملك وأنك على كل شيء مقتدر وأنك ما تشاء من أمر يكون اللهم إني أتوجه إليك بنبيك محمد نبي الرحمة صلى الله عليه وآله يا محمد يا رسول الله إني أتوجه بك إلى الله ربك وربي ليشفع لي طلبتي اللهم بنبيك محمد والأئمة من أهل بيته صلى الله عليه وعليهم أنجح طلبتي بسؤالي لكن حاجت را ودر روایت کرده است علی بن حدید که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده میگفت لك الحمد إن أطعتك ولك الحجة إن عصيتك لا صنع لي ولا لغيري في إحسانك إلا لك

فقد أحسنت إليه وما للظالمين من انصار ربنا إننا سمعنا منادیا ینادي للإیمان أن آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الأبرار ربنا وآتنا ما وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیامة إنک لا تخلف المیعاد بلکه خواست که متوجه شود بسوی عبادت وذکر خدا وذکر الحاجی نقل نموده باشد ابتدا کند بعبودیت خدا وبعد از آن بیرون آید از خلا وضو بسازد وضوء کامل وخود را خوشبو سازد وبجا آورد نماز شب را

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

يَا كَائِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ
فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ عَنْبَيْ عَيْشَةً نَقِيَّةً وَمِيتَتِي مِيتَةً
سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَئِمَّةِ يَنَابِيعِ
الْحِكْمَةِ وَأَوْلِيَاءِ النِّعْمَةِ وَمَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلَا تَأْخُذْنِي
عَلَى غِرَّةٍ وَلَا عَلَى غَفْلَةٍ وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسْرَةً وَارْضَ عَنِّي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ
لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ رَحْمَتُهُ الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ وَأَعْطِنِي التَّعَمُّدَ وَالدَّعَةَ وَالْأَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالْخُشُوعَ
وَالْخُنُوعَ وَالشُّكْرَ وَالْمُعَافَاةَ وَالتَّقْوَى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَائِكَ
وَالْبِشْرَ وَالشُّكْرَ وَاعْمُمْ بِذَلِكَ يَا رَبِّ أَهْلِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي فِيكَ وَمَنْ أَحَبَّكَ وَ
أَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ كَفَيْتَنِي

بعد از هشت رکعت نماز شب پیش از نماز وتر است انگاه سه رکعت وتر را بجا میاورد پس چون سلام داد در
بود حالیکه نشسته بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ وَلَا يُخَافُ إِمْنُهُ رَبِّ إِنِّي ارْتَكَبْتُ
الْمَعَاصِيَ فَذَلِكَ ثِقَةٌ مِنِّي بِكَرَمِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُو عَنِ
سَيِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ وَإِنَّكَ مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ وَمِنْهُ قَرِيبٌ وَأَنَا تَائِبٌ إِلَيْكَ مِنَ
الْخَطَايَا وَرَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا يَا بَارِئَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذَ
يَا مُجْرِيَ مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَقَرِّ عَلَى الشُّرُورِ وَاكْفِنِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ فَأَنْتَ اللَّهُ عَلَى نَعْمَائِكَ
وَجَزِيلِ عَطَائِكَ مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ وَبِالَّذِي عُلَمَاءُ از برای هر شب ابتداء نماز مخصوص

ذکر فرموده اند مقام را | روز اول رجب | کجا باشد نقل از نبشت

روز شریفی است و در آن چند عمل است اول روز گرفتن روایت شده که حضرت نوح علیه در این روز
بکشتی سوار شد و امر فرمود کسانی را که با او بودند روزه بدارند و گفت که این روز را روزه بدارید

از نصف شب است و صبح صادق نمی شود بطلوع صبح کاذب و اگر طلوع کند صبح صادق
است و اگر طلوع کند از آنجا آورده
بجا آورد و رکعت اول را بخواند بعد از حمد
باشد بقدر ده آیه و در رکعت دوم بعد از حمد
بسوره قل یا ایها الکافرون بخواند
ب شروع میکند هشت رکعت
نماز شب و بعد از هر دو رکعت
سلام میدهد و بعد از سلام دو رکعت
دو رکعت اول بعد از حمد سوره توحید
سه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد
سوره قل یا ایها الکافرون
سی مرتبه باشد میان او و خدای
سوره باشد میان او و خدای
عمل و بجا آورد کار های خود را
رکعت اول بعد از حمد سوره توحید و در
رکعت دوم بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون
بخواند و در رکعت سوم بعد از حمد
سوره توحید یک مرتبه بخواند
و در رکعت چهارم بعد از حمد
یکبار سوره توحید بخواند

آتش جهنم بکمال راه از او دور شود دوم غسل کند بسیم زیارت امام حسین علیه السلام کند بشط فرات
کرده از بشیر دهقان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز
اول رجب بیامرزد خداوند عالم او را البته چهار رکعت نماز بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده
پنجم شروع کند بنماز سلمان رضی الله عنه بدینطریق که ده رکعت نماز گذارد و بعد از هر دو رکعت
سلام دهد و در هر رکعت یکمرتبه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون
بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید لا إله إلا الله وحده لا شریک له
له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر
پس بگوید اللهم لا مانع لما أعطیت ولا معطی لما منعت ولا ینفع ذا الجد منک
الجد پس دستها را بر روی خود کشد و در روز نیمه ماه نیز این نماز را همین کیفیت بخواند لکن
عوض بندها بعد از علی کل شیء قدیر بگوید إلها واحدا أحدا فردا صمدا لم یتخذ صاحبة
ولا ولدا و در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از علی کل شیء قدیر بگوید وصلی الله
علی محمد وآله الطاهرین ولا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم پس دستها را
بر روی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از فوائد این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است
و بدانکه از برای خصوص سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول ماه ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه
و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجلس امرزش گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب آن
و قیامت و رفتن جلد و برص و ذات الجنب خوانده اند و سید نیز برای این روز چهار رکعت نماز
نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سنه پنجاه و هفت بقولی و لادت حضرت
باقر علیه السلام واقعه ولکن مختار داعی در سیم صفر است و در روز دوم ابتاء بقولی و لادت باسعادت
حضرت امام علی نقی علیه السلام است و شهادت آنحضرت در سیم دویست و پنجاه و چهار در سر من رای

واقعه روز دوم بقول ابن عیاش و لادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام

شب سیزدهم

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز
بگذارند در هر رکعت حمد یکمرتبه و تبارک الملک و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو
سلام بهمین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام
مروی است که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهان خود را از شر امرزیده

کیفیت نماز شب

نماز شب چنانکه گذشت افضل
نوافل است و در هر رکعت از
آن قنوت در دعاها فی قلبی نور
است نه در هر رکعت از نوافل و گاه است سبحان
الله کفتن در آنکه کفته شود
اللهم اغفر لنا وارحمنا
وعافنا واعف عنا فی الدنیا
والآخرة إنک علی کل شیء
قدیر و بانکه بگوید ربّ
اغفر وارحم وعافنا واعف عنا
فتعلم إنک أنت الأعز الأجل
الأکرم و در روایت شده که حضرت
امام موسی علیه السلام چون در رکعت
عبادت میبایستاد میخواند
اللهم إنک خلقتنی قویا
و بین دعا بمقام صحیفه کامله
است و چون فارغ شود از
نماز رکعتین

شود **روز سیزدهم** اوّل ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزهٔ این روز و دو روز
بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل امّ داود بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنا
بر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت با سعادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در میان کعبه معظّمه
واقع شده است **شب نیمهٔ ماه رجب** شب شریفی است و در آن چند عمل است اوّل غسل دوّم احیا
بپا داشتن چنانکه علامه مجلسی فرموده سوّم زیارت امام حسین علیه السلام چهارم شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد
پنجم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سیّد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دوازده رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت هر یک از
سورهٔ حمد و توحید و فلق و ناس و آیة الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید
اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً وَلا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً و هر چه میخواهد بخواند
و این نماز را نیز بطریق دیگر سیّد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و لکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داود
بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام که فرمود بجا میآوری در شب نیمهٔ رجب دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت
حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز میخوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سورهٔ اخلاص و آیة الکرسی را چهار
مرتبه و میگوئی بعد از آن سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ چهار مرتبه پس میگوئی
اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً وَما شآءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ بجا میآوری
در شب بیست و هفتم نیز مثل این را **روز نیمهٔ رجب** روز مبارکیست و در آن چند عمل است
اوّل غسل دوّم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقول است که گفت سؤال کردم از حضرت
امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمهٔ رجب و نیمهٔ شعبان سوّم نماز
سلمان بجا بیاورد که در روز اوّل گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند
و بگوید اَللّهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَیا مُعِزَّ الْمُؤْمِنینَ اَنْتَ کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ وَ
اَنْتَ بارِئُ خَلْقی رَحْمَةً بی وَقَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقی غَنِیّاً وَلَوْلا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهالِکینَ
وَاَنْتَ مُؤَیِّدی بِالنَّصْرِ عَلی اَعْدائی وَلَوْلا نَصْرُکَ اِیّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحینَ یا مُرْسِلَ
الرَّحْمَةِ مِنْ مَعادِنِها وَمُنْشِئَ الْبَرَکَةِ مِنْ مَواضِعِها یا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَةِ
فَاَوْلِیآؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ وَیا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوکُ نیرَ الْمَذَلَّةِ عَلی اَعْناقِهِمْ

۴ ... شب نیز بجا میآورد و بعد دو رکعت نماز شفع و یک رکعت نماز وتر بخواند در این سه رکعت بعد از حمد قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخواند و اگر خواهد ... بهتر آن است که در رکعت اوّل از نماز شفع بعد از حمد قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و در رکعت دوّم بعد از حمد قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و چون از نماز شفع فارغ شد مستحب است آنکه بخواند اِلهی تَعَرَّضَ لَکَ فی هذَا اللَّیْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ و این دعا نیست که در اعمال شب نیمهٔ شعبان مذکور شد و چون فارغ شد بر خیزد و یک رکعت نماز وتر بخواند

فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ أَسْأَلُكَ بِكُنُوزِ بَيْتِكَ الَّتِي اسْتَفَقْتَهَا مِنْ كِبْرِيَائِكَ وَ
أَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَائِكَ الَّتِي اسْتَفَقْتَهَا مِنْ عِزَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ
بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ روایت است که هر صاحب غمی که این دعا را بخواند حق تعالی او را از اندوه و غم آسان بخشد
پنجم عمل ام داود که عمدهٔ اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم
ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنا بر آنچه در مصباح شیخ است آنکه چون خواهد این عمل را بجا
آورد روز پیش روز سیزدهم چهاردهم و پانزدهم را روزه بگیرد روز سیزدهم را پس در روز پانزدهم نزدیک زوال غسل کند و چون
وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالتیکه رکوع و سجود شان را نیکو کند و در
موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و با انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود
رو بقبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سورهٔ اخلاص را صد مرتبه و آیة الکرسی را ده مرتبه و بعد از
آنها بخواند سورهٔ انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و صافات و حم سجده و حم عسق و حم دخان
و فتح و واقعه و ملک و ن و اذا السماء انشقت و ما بعد شرا و المعوذتین و چون از آنها فارغ شود بگوید
در حالتیکه رو بقبله باشد صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْأَكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْبَصِيرُ
الْخَبِيرُ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَأَنَا عَلَى ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْفَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْعَظَمَةُ
وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْأَمَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ
وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا يُرَى وَلَكَ مَا
لَا يُرَى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَلَكَ الْأَرَضُونَ السُّفْلَى
وَلَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَلَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى جَبْرَئِيلَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلَى أَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمٰوَاتِكَ

و ان تحمد و سوره توحید و
بگوید بخواند بعد از حمد
قل هو الله احد و سوره
معوذتین یعنی قل اعوذ
برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس پس دست بر سر دارد
و این قنوت و دعا بخواند انه
بخواهد شیخ طوسی فرموده که
دعائیکه در اینجا خوانده میشود
از برای اشخاص نیست ولکن
چیزی نیست که خلاف آن
جایز نباشد و مستحب است که
انسان در قنوت آن گریه کند
از خوف خدا و ترس از عقاب
خدا یا تباکی کند و دعا کند
برای برادران مؤمن و مستحب
است که در کشود عمل نفر
پی بر سینه کبیره دعا
کند برای عمل مؤمن و غایب
مستحب

وَمَحَالِّ كَرَامَاتِكَ الْمُتَجَلِّ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِأَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ لِأَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّوْرِ الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِكَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ
مِنْ خِيفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى الْقَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ
الطَّيِّبِينَ وَعَلٰى مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلٰى مَلَائِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ
وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى أَبِينَا آدَمَ بَدِيعِ
فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَأَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى أُمِّنَا
حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْأُنْسِ الْمُتَزَيِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ
الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيلَ وَشِيثٍ وَإِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَأَيُّوبَ وَمُوسٰى وَ
هٰرُونَ وَيُوشَعَ وَحِزْقِيلَ وَالْخَضِرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَإِلْيَاسَ وَالْيَسَعِ وَذِي الْكِفْلِ
وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشَعْيَا وَيَحْيٰى وَتُورَخَ وَمَتّٰى وَأَرْمِيَا وَحَبَقُوقَ
وَدَانِيَالَ وَعُزَيْرٍ وَعِيسٰى وَشَمْعُونَ وَجُرْجِيسَ وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْأَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ
وَلُقْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلٰى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَئِمَّةِ الْهُدٰى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ
وَالْأَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ الْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَخُصَّ
مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ
مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتّٰى تُبَلِّغَهُ أَعْلٰى دَرَجَاتِ أَهْلِ
الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى مَنْ

مشہور دعا اللہم ارزقنا الخ پڑھے
پھر دعا اسمہ باسمک الخ پڑھے
پھر درود کہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پڑھے
اللہم اہل بیتی الخ پڑھے
فیمن تولیت الخ پڑھے
فیمن عافیت الخ پڑھے
فیما اعطیت الخ پڑھے
وقنی شر ما قضیت الخ پڑھے
فانک تقضی ولا یقضی علیک الخ پڑھے
انہ لا یذل من والیت الخ پڑھے
ولا یعز من عادیت الخ پڑھے
وتبارکت ربنا الخ پڑھے
ولک الحمد علی ما ولیت الخ پڑھے
ولک الشکر علی ما اعطیت الخ پڑھے
ولک الحمد ابدا الخ پڑھے
ولک الشکر دواما الخ پڑھے
سجدہ کرے اور استغفر اللہ ربی الخ پڑھے
پھر سجدہ کرے اور سبحان ربی الخ پڑھے

وَمَنْ لَمْ اُسَمِّ مِنْ مَلَآئِكَتِكَ وَاَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ وَاَوْصِلْ صَلٰوتِيْ اِلَيْهِمْ وَاِلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ اِخْوَانِيْ فِيْكَ وَاَعْوَانِيْ عَلٰى دُعَآئِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ اِلٰى كَرَمِكَ وَبِجُوْدِكَ اِلٰى جُوْدِكَ وَبِرَحْمَتِكَ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَبِاَهْلِ طَاعَتِكَ اِلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَئَلَكَ بِهٖ اَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيْفَةٍ غَيْرِ مَرْدُوْدَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهٖ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ يَا حَلِيْمُ يَا كَرِيْمُ يَا عَظِيْمُ يَا جَلِيْلُ يَا مُنِيْلُ يَا جَمِيْلُ يَا كَفِيْلُ يَا وَكِيْلُ يَا مُقِيْلُ يَا مُجِيْرُ يَا خَبِيْرُ يَا مُنِيْرُ يَا مُبِيْرُ يَا مَنِيْعُ يَا مُذِيْلُ يَا مُجْزِلُ يَا كَبِيْرُ يَا قَدِيْرُ يَا بَصِيْرُ يَا شَكُوْرُ يَا بَرُّ يَا ظَهِيْرُ يَا ظَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيْطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيْظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيْبُ يَا وَدُوْدُ يَا مَجِيْدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيْدُ يَا شَهِيْدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِيْ يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيْ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِيْ يَا وَاقِيْ يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهٖ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَؤُفُ يَا عَطُوْفُ يَا كَافِيْ يَا شَافِيْ يَا مُعَافِيْ يَا مُكَافِيْ يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيْزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُوْرُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا قُدُّوْسُ يَا نَاصِرُ يَا مُوْنِسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَارِئُ يَا مُتَعَالِيْ يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُجِيْبُ يَا قَائِمُ يَا دَآئِمُ يَا عَلِيْمُ يَا حَكِيْمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِئُ يَا بَارُّ يَا سَاتِرُ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيْعُ يَا بَدِيْعُ يَا خَبِيْرُ يَا مُعِيْنُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيْرُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُيَسِّرُ يَا مُمِيْتُ يَا مُحْيِيْ يَا نَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيْثُ يَا مُغْنِيْ يَا مُقْنِيْ يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيْدُ يَا غِيَاثُ يَا عَآئِدُ يَا قَابِضُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلٰى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَبَعُدَ

کرده باشد واستغفار را
بدین راست بشمارد و
روایت شده که حضرت رسول
صلی الله علیه وآله استغفار
میکرد در نماز وترهفتاد
مرتبه وهفت مرتبه میگفت
هذا مقام العائذ بک من
النار وبزرد وایشان که
حضرت امام زین العابدین
علیه السلام در سحر در نماز وتر
بسیار مرتبه میگفت العفو
العفو ویگوید بعد از ان
رب اغفر وارحم وبر
علی انک انت التواب الغفور
الرحیم وسزاوار است انکه
طول دهد قنوت را وچون
فارغ شد از قنوت رکوع رود
وچون سر از رکوع بردارد
بخواند این دعا را که مینویسد

فَنَاءِ وَعِلْمِ السِّرِّ وَالْخَفِيِّ يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ وَيَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا رَاحِمَ مَا قَدْ فَاتَ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَفَقْرِي وَانْفِرَادِي وَوَحْدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ الْبَائِسِ الْمَهِينِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ ذُنُوبُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَعَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِّ زِنْ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لِآدَمَ شِيثًا وَلِإِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ أَيُّوبَ يَا رَاحِمَ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَرَادَّ الْخَضِرِ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيَى وَلِمَرْيَمَ عِيسَى يَا حَافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ يَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَانَكَ وَإِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجِنَانَكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَفُكَّ عَنِّي كُلَّ خَلْفَهِ

از حضرت صادق علیہ السلام منقول ہے جو شخص یہ دعا پڑھے اللہ تعالیٰ اس کی تمام حاجتیں پوری فرمائے گا اور اس کو بہت سا مال عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا ثواب عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا اجر عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا ذکر عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا شکر عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا عفو عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا عافیت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا فضل عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا رزق عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا خیر عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا احسان عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا غفران عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا جنان عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا سلامتی عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا ایمان عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا اسلام عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا تقویٰ عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا بر عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا توفیق عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا ہدایت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا نجات عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا فوز عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا جنت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا رضوان عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا رحمت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا مغفرت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا دیدار عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا لقاء عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا قرب عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا نعیم عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا سرور عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا فرح عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا بہجت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا لذت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا شادمانی عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا خوشی عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا راحت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا آرام عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا سکون عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا طمانینت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا اطمینان عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا وقار عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا ہیبت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا جلال عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا اکرام عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا تعظیم عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا توقیر عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا عزت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا شرف عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا مجد عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا علو عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا رفعت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا منزلت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا مکانت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا قدر عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا منزلت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا مکانت عطا فرمائے گا اور اس کو بہت سا قدر عطا فرمائے گا

بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِي وَتَفْتَحُ لِي كُلَّ بَابٍ وَتُلَيِّنُ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلُ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُحَرِّسُ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفُّ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتُكْبِتُ عَنِّي كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعُ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِينِي كُلَّ عَاتٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَاجَتِي وَيُحَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيَتَبَطَّنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ عُتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَنْهِيلِكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ پس سجده کن بر زمین و بر خاک بگذار رو طرف روی خود را و بگو اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَاجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ وکوشش کن که اشک بر روی چشمهای تو اگرچه بقدر سر مگس باشد بدرستیکه این علامت استجابت است

روز بیست و پنجم

سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بن پنجم و بجا آنکه در بغداد واقع شده و آن روز بیست که اخوان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان نامزد بشوند

شب بیست و هفتم

شب مبعث و از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمود هر که در رجب شبی است که بهتر است از آنچه که میتابد بر آن آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله مبعوث گردید بدرستیکه از برای عامل در آن شب ثبوت ما اجر عمل شصت سال است بخدمت آنحضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون بجا آوری نماز عشا را و بر خیزی از خواب رفتی پس بیدار بشوی هر جا عنی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و بجا بیاوری دوازده رکعت نماز بخوانی در هر رکعتی حمد و سوره از سوره های کوچک مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی فارغ شدی از نمازهای نه شبی بعد از سلام دیگر بخوان الحمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون هر کدام را هفت مرتبه و انا انزلناه و آیة الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه اینها دعا را الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا قَدْ عَزَّ عَلَى أَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ

نسخه زهر علیها بخواند بگوید الحمد لله رب الصباح الحمد لفالق الاصباح و بگوید یخلق ما یشاء و یختار ما کان لهم الخیرة و بگوید الحمد لله الملک الحق المبین الحکیم سه مرتبه بگوید یا حی یا قیوم یا رب یا رب یا رحیم یا غفور یا کریم ارزقنی من انجاده اعظمها فضلا و اوسعها رزقا و خیرها لی عاقبة فانه لا خیر فیما لا عافیة له و بگوید آنچه که بخواند بعد از این دعا در حق خود را آنچه میخواهد بیابد این دعا در کل مکان (از مهمات و عمار معتقات باقیات الصالحات) چی بجهت دفع بگوید بعزتک و قدرتک و رحمتک و رب الملائکة و الروح و

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ پس بخوان هر دعائی که خواستی
ومستحبست غسل در این شب وگذشت در شب بیست و سوم نماز یکه در این شب نیز خوانده میشود دو مرتبه
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که افضل اعمال این شب است واز برای آنحضرت در این شب سه زیارت
که در باب زیارات بیان اشاره خواهد شد انشاء الله وبدانکه ابو عبد الله محمد بن بطوطه که یکی از علماء
اهل سنت است در شصد سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروف است بر حلهٔ ابن
بطوطه در بیان ورود خود از مکهٔ معظمه بنجف اشرف ذکر کرده روضه وقبر مبارک مولا یمان امیر
المؤمنین علیه السلام را وگفته اهل این شهر تمامی رافضی هستند واز برای این روضهٔ مبارکه کرامات
ظاهر شده از جمله انکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آنشب نزد اهل آنجا لیلة المحیا است
میاورند از عراقین وخراسان وبلاد فارس و روم هر شل ومفلوج و زمین گیر که هست وجمع
میشود از اطراف قریب سی چهل نفر در آنجا پس بعد از عشا میاورند این مبتلایان را از اطراف ضریح مقدس و مردم
جمع میشوند ومنتظرند خوب شدن و برخاستن آنها را واین جماعت مردم بعضی نماز میخوانند وبعضی ذکر
میگویند وبعضی قرآن تلاوت میکنند وبعضی تماشای روضه میکنند تا انکه بگذرد و نصف یا دو ثلث
از شب آنوقت جمیع این مبتلایان وزمین گیران که حرکت نمیتوانستند بکنند برمیخیزند در حالیکه
صحیح وتندرست میباشند وعلنی در آنجا بیست ومیگویند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ عَلِيٌّ
وَلِيُّ اللّٰهِ واین امر بیست مشهور ومستفیض ومن خودم انشراد را در آنجا درک نکردم لکن از مردمان
ثقه که اعتماد بر قول آنها بود شنیدم وهم دیدم در مدرسه که مهمانخانهٔ آنحضرت است سه نفر زمینگیر که
قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم ودیگری از اهل اصفهان وسیمی از اهل خراسان بود از آنها
پرسیدم چگونه شما خوب شده اید وبآنجا مانده اید گفتند ما شب بیست وهفتم رسیدیم وهمین جا
مانده ایم تا شب بیست وهفتم آینده که شفا بگیریم واز برای این شب مردم زیاد از شهرها جمع میشوند
وبازار بزرگی اقامه میشود تا مدت ده روز قطعا گویند میباشد استبعاد کنی این مطلب را ما نامهای معجزات و
کرامات که از این مشاهد مشرفه بروز کرده بتواتر رسیده زیاده از انستکه احصا شود ودر ماه شوال
گذشته سنهٔ هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمة الهداة وضامن الامة المرضیة
مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه سه نفر زن که هر کدام ببیماری فلج ونحوان

بخوانند انبا الکریم زاد گرامی
لیجعل ورد وذکر سابق الذکر
مرتبه بخوانند پس بر نافله بجهت
نافلهٔ صبح وان دو رکعت
در رکعت اول بعد از حمد سوره
قل یا ایها الکافرون ودر
رکعت دوم بعد از حمد سوره
توحید بخوانند وچون سلام داد
بخوابد بر پهلوی راست رو بقبله
هیئت مت در لحد وبگذارد
گونه راست خود را بر روی
راست وبگوید استکنت
بحرز والله الواقی الکافی
انفصام لها والله سمیع
علیم اعوذ
بالله من شر فتنة القبر
واعوذ بالله من شر فتنة
الجن والانس بعد
سه مرتبه بگوید

زمینگیر بودند و اطبا و ذکر ما از معالجهٔ انها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر بر صفحهٔ واضح و اشکار آگردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء صاحبه مثل باز شدن دردروازهٔ نجف اشرف بر روی هر های زائرین بمجدی اینمطلب واضح بود که نقل شد دکترهائی که مطلع بر مرضهای ازرفا بودند تصدیق نمودند با انکه در اینباب خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفا انها نوشتند و اگر ملاحظهٔ اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصهٔ انها را نقل مینمودم ولقد اجاد

﴿شیخنا الحر العاملی فی ارجوزته﴾

وما بدا من برکات مشهدہ	فی کل یوم مثل عیدہ	وکشفا للعی والمرضی بہ	اجابۃ الدعاء فی اعتابہ

سیم شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث ابد عا را بخوانند اللهم انی اسئلک بالیقین الاعظم فی هذه اللیلة من الشهر المعظم والرسل المکرم ان تصلی علی محمد وآله وان تغفر لنا ما انت بہ منا اعلم یا من یعلم ولا نعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه التی بشرف لرسالة فضلتها وبکرامتک اجللتها وبالمحل الشریف اخللتها اللهم فانا نسئلک بالمبعث الشریف والید اللطیف والعنصر العفیف ان تصلی علی محمد وآله وان تجعل اعمالنا فی هذه اللیلة وفی سائر اللیالی مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشکورة وسیئاتنا مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنک بالیسر مدرورة اللهم انک تری ولا تری وانت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجعی والمنتهی وان لک الممات والمحیا وان لک الاخرة والاولی اللهم انا نعوذ بک ان تذل وتخزی وان نأتی ما عنہ تنهی اللهم انا نسئلک الجنة برحمتک ونستجیر بک من النار فاعذنا منها بقدرتک ونسئلک من الحور العین فارزقنا بعزتک واجعل وسع ارزاقنا عندک بر سننا واحسن اعمالنا عند اقتراب اجالنا واطل فی طاعتک وما یقرب الیک ویحظی عندک وزلف لدیک اعمارنا واحسن فی جمیع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تکلنا الی احد من خلقک فیمن علینا وتفضل علینا بجمیع حوائجنا للدنیا والاخرة وابد ابائنا وابنائنا وجمیع اخواننا الموصلین

نجان ربنا لفالق الاصباح وبخوانند صبح ایام ال عمران ان فی خلق السموات والارض الی آخر السورة وبنویسند آنرا در کاغذ و بشویند و بنوشند بگویند دوبار کان مرا بعضی الفضه است که در ابتدا هر رکعت صلوات نفرستند بر محمد وال محمد صد مرتبه مابین دو رکعت نافله صبح و نماز صبح نگاه دارد حق تعالی روزی او را از حلال زیاد گرداند و بگوید صد مرتبه سبحان ربی العظیم وبحمده استغفر الله ربی واتوب الیه بنا کند خداوند تعالی از برای او خانه در بهشت و بگوید صد مرتبه قل هو الله احد بنا کند حق تعالی از برای او خانه در بهشت و

فی جمیع ما سئلناک لانفسنا یا ارحم الراحمین اللهم انا نسئلک باسمک العظیم و
ملکک القدیم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تغفر لنا الذنب العظیم انه لا
یغفر العظیم الا العظیم اللهم و هذا رجب الکریم الذی اکرمتنا به اول اشهر
الحرم اکرمتنا به من بین الامم فلک الحمد یا ذا الجود و الکرم فاسئلک به و باسمک
الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقته فاستقر فی ظلک فلا
یخرج منک الی غیرک ان تصلی علی محمد و اهل بیته الطاهرین و ان تجعلنا من
العاملین فیه بطاعتک و الآملین فیه لشفاعتک اللهم اهدنا الی سواء السبیل
و اجعل مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظل ظلیل و ملک جزیل فانک حسبنا و نعم الوکیل
اللهم اقلبنا مفلحین منجحین غیر مغضوب علینا و لا ضالین برحمتک یا ارحم الراحمین
اللهم انی اسئلک بعزائم مغفرتک و بواجب حسناتک السلامة من کل اثم و الغنیمة
من کل بر و الفوز بالجنة و النجاة من النار اللهم دعاک الداعون و دعوتک و
سئلک السائلون و سئلتک و طلب الیک الطالبون و طلبت الیک اللهم
انت الثقة و الرجاء و الیک منتهی الرغبة فی الدعاء اللهم فصل علی محمد و آله و
اجعل الیقین فی قلبی و النور فی بصری و النصیحة فی صدری و ذکرک باللیل و النهار
علی لسانی و رزقا واسعا غیر ممنون و لا محظور فارزقنی و بارک لی فیما رزقتنی و
اجعل غنای فی نفسی و رغبتی فیما عندک برحمتک یا ارحم الراحمین پس بسجده برو و بگو
الحمد لله الذی هدانا للمعرفة به و خصنا بولایته و وفقنا لطاعته شکرا شکرا سد
مرتبه پس سر بسجده بردار و بگو اللهم انی قصدتک بحاجتی و اعتمدت علیک بمسئلتی و
توجهت الیک بامنی و سادتی اللهم انفعنا بحبهم و اورد نا موردهم و ارزقنا

مرافقتهم و ادخلنا الجنة فی | و بنده سید را در سجده دوم ذکر کرده | زمرتهم برحمتک یا ارحم الراحمین

نافله نماز صبح

بخوان الله اول اجعل تحت یا مزد
حسنا له اولا و سنا و اولا ان
انک بخوانند شود بسیار رفیع
از نماز زیب دعا عسی و زود
صحیفه کامله اللهم یا ذا
الملک التاید یا ذا المجد و الکرم
عجله شکر کند و سزاوار ان
کرد دعا کند و دران از برای
را و دران مومن بخود و بخوانند
دعاء اللهم رب الفجر
کرد و اگر عجله شکر کند
دعا و واقف از برا و دران دیگر
کار و له ابن کند کار روشنایی
نیز دعا کند کرد بنا دعا هم
ما یا دعا و الله الموفق

فصل نجم فی ذکر
بعض اذکار و دعاها
کرد و صباح و شام
نماید انه

(روز بیست و هفتم)

از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز برسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبر برا نحضرت نازل شد و از برای آن چند علت است اول غسل دوم روزه و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امید آن دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال ستم بیان و صلوات فرستادن چهارم زیارت حضرت رسول و اهل بیت او منهن علیهما و آلهما السلام نجم شیخ در مصباح فرموده از ریان بن الصلت مروی است که حضرت امام جواد علیه السلام در زمانی که در بغداد بود در روز نهم رجب روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع حشم آنحضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نماز آنها خوانده شود هر یک از حمد و توحید سی مرتبه چهار مرتبه لا اله الا الله والله اکبر و سبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم چهار مرتبه الله الله ربی لا اشرک به شیئا چهار مرتبه لا اشرک بربی احدا چهار مرتبه ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمة الله علیه که فرموده بجا آورد او را در این روز دوازده رکعت نماز میخواند در هر رکعت حمد و سوره که آسان باشد و تشهد میخواند و سلام میدهد و می نشیند و میگوید بعد هر دو رکعت الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا یا عدتی فی مدتی یا صاحبی فی شدتی یا ولیی فی نعمتی یا غیاثی فی رغبتی یا نجاحی فی حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کافی فی وحدتی یا انیسی فی وحشتی انت الستار عورتی فلک الحمد وانت المقیل عثرتی فلک الحمد وانت المنفس صعوتی فلک الحمد صل علی محمد وآل محمد واستر عورتی وامن روعتی واقلنی عثرتی واصفح عن جرمی وتجاوز عن سیئاتی فی اصحاب الجنة وعد الصدق الذی کانوا یوعدون پس چون فارغ شدی از نماز و دعا میخوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوذتین و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و ابه الکرسی را مغفرتبه و بعد میگوئی لا اله الا الله والله اکبر و سبحان الله و لا حول ولا قوة الا بالله مغفرتبه و بعد میگوئی مغفرتبه الله الله ربی لا اشرک به شیئا و میخوانی هر دعا که خواهی مغفم دعا قبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند یا من امر بالعفو والتجاوز وضمن

بیان اینکه الله اکبر چیست و وجوب بسیار بر ما خلق این در وقت دعا تا آن و اجابت آن است خلق را در اینکه در وقت ادعیه و اذکار بیاد آورند خدا و ائمه را بعد از رسول الله علیهم بتعیین ما ذکر کنیم و دعا در این روز اینکه بذکر خصوص انها نمیتوانیم اول این باب بیان بعضی از فضائل امیر المؤمنین علیه السلام و این کرده است که هر که بیند او را در طلوع آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه و ابه الکرسی هر کدام را بیاورده مرتبه بخواند خدا ضمن کند سال او را الا الله الله احد و انا انزلناه را پیش از طلوع آفتاب بخواند در آن روز کافی باو

نفسه العفو والتجاوز يا من عفى وتجاوز اعف عني وتجاوز يا كريم اللهم وقد اكدت
الطلب واعجبت الحيلة والمذهب ودرست الآمال وانقطع الرجاء الا منك
وحدك لا شريك لك اللهم اني اجد سبل المطالب اليك مشرعة ومناهل
الرجاء لديك مترعة وابواب الدعاء لمن دعاك مفتحة والاستعانة لمن استعانك
بك مباحة واعلم انك لداعيك بموضع اجابة وللصارخ اليك بمرصد
اغاثة وان في اللهف الى جودك والضمان بعدتك عوضا من منع البخلاء و
مندوحة غنى في ايدي المستأثرين وانك لا تحتجب عن خلقك الا ان تحجبهم الاعمال
دونك وقد علمت ان افضل زاد الراحل اليك عزم ارادة يختارك بها وقد
ناجاك بعزم الارادة قلبي وانسلك بكل دعوة دعاك بها داع بلغته املة
او صارخ اليك اغثت صرخته او ملهوف مكروب فرجت كربه او مذنب
خاطئ غفرت له او معاف اتممت نعمتك عليه او فقير اهدبت غناك اليه
ولذلك الدعوة عليك حق وعندك منزلة الا صليت على محمد وآل محمد وقضيت
حوائج حوائج الدنيا والآخرة وهذا رجب المرجب المكرم الذي اكرم منا به اول
اشهر الحرم اكرم منا به من بين الامم بادا الجود والكرم فنسئلك به وبما سئلك له
الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقرت في ظلك فلا تخرج منك الى
غيرك ان تصلي على محمد وآل بيته الطاهرين وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك
والآملين فيه بشفاعتك اللهم وامدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك
خير مقيل في ظل ظليل فانك حسبنا ونعم الوكيل والسلام على عبادك المصطفين
وصلواته عليهم اجمعين اللهم وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضلته و
بكرامتك جللته وبالمنزل العظيم الاعلى انزلته صل على من فيه الى عبادك

تتمہ

مستحب است شب اول رجب غسل کند و روزه بدارد و شیخ طوسی و ابن باقی و جمعی دیگر گفته‌اند که در هر یک از شبهای رجب غسل کند و روزه بدارد و در بعضی از روایات است که هر که یک روز از رجب روزه بدارد خدا او را از آتش دوزخ نگاه دارد و هر که سه روز روزه بدارد واجب شود بر خدا که او را بهشت روزی کند و هر که هفت روز روزه بدارد درهای دوزخ بر او بسته شود و هر که ده روز روزه بدارد گناهان او را بیامرزد و هر که پانزده روز روزه بدارد خدا حسنات او را مضاعف گرداند و هر که بیست روز روزه بدارد خدا او را از ترس روز قیامت ایمن گرداند و هر که بیست و پنج روز روزه بدارد خدا حساب او را آسان گرداند و هر که بیست و هفت روز روزه بدارد خدا او را از صراط بگذراند و هر که بیست و نه روز روزه بدارد خدا او را از آتش آزاد گرداند و هر که تمام ماه روزه بدارد خدا او را از آتش آزاد گرداند و او را داخل بهشت گرداند و هر که در رجب صدقه بدهد خدا او را از آتش دوزخ آزاد گرداند

ارسلته وبالمحل الکریم احللته اللهم صل علیه صلوة دائمة تکون لک شکرا ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا یسرا واخیم لنا بالسعادة الی منتهی اجالنا وقد قبلت البیر من اعمالنا وبلغتنا برحمتک افضل اما لنا انک علی کل شئ قدیر وصلی الله علی محمد وآله وسلم مؤلف گوید که این دعا را حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خواند در اول روز یکه انجنا را بجانب بغداد حرکت دادند وآن روز بیست وهفتم رجب بود وباید دعاء از مدخور در عید رجب است هشتم سید در اقبال فرموده اللهم انی اسئلک بالتجلی الاعظم الدعاء

روز آخر ماه

واین دعاء بر واحت کعبی در اعمال شب بیست وهفتم گذشت

غسل دران وارد شده وروزه اش سبب مرزش گناهان گذشته وآینده است ونماز سلمان بنحویست که در روز اول گذشت

فصل دوم در فضیلت واعمال ماه شعبان است

بدانکه شعبان ماه بسیار شریفی است ومنسوب بحضرت سید انبیاء صلی الله علیه وآله وانحضرت باین ماه روزه بسیار میداشت ووصل میکرد بماه رمضان ومیفرمود شعبان ماه من است هرکه یکروز از ماه من روزه بدارد بهشت بر او واجب شود وارد حضرت صادق علیه السلام روایتست که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع میفرمود ومیفرمود ای گروه اصحاب من میدانید این چه ماهست این ماه شعبان است وحضرت رسول صلی الله علیه وآله میفرمود شعبان ماه من است پس روزه بدارید در این ماه برای محبت پیغمبر خود وبرای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آنخدائی که جان علی بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد میکنم که از پدرم حسین بن علی علیهما السلام شنیدم که فرمود شنیدم از امیر المؤمنین علیه السلام که هرکه روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا وتقرب بسوی خدا دوست دارد خدا او را ونزدیک گرداند او را بکرامت خود در روز قیامت وبهشت را برای او واجب گرداند وشیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود من بحضرت صادق علیه السلام که واذارکن کسانرا که در نماز واطراف تو هستند بروزه شعبان گفتم فدایت شوم مگر می بینی در فضیلت این چیزی فرمود بلی بدرستیکه رسول خدا صلی الله علیه وآله هرگاه میدید هلال شعبان را امر میفرمود منادی را که ندا میکرد در مدینه ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه وآله بسوی شما میفرماید آگاه باشید که شعبان ماه من است پس خدا رحمت کند کسیرا که یاری کند مرا بر ماه من بیک روزه بدار دان از پس گفت حضرت صادق علیه السلام که امیر المؤمنین علیه السلام میفرمود که فوت نشد از من روزه شعبان از زمانیکه شنیدم

جمع آنست ودر بعضی از روایات وارد شده است که اگر زیاد شود بعضی از روایات گناه او است ودر بعضی از روایات کفاره گناه او است در اول روز نیم ابن بابویه ودر بیکران بسنده های معتبر بنا بر از حضرت امام زین العابدین وحضرت صادق علیهما السلام وانکه رسیده که هرکه در شام صد مرتبه الله اکبر بگوید بیچان است که صد بنده از اولاد کرده باشد وبسند صحیح دیگر از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هرکه صد مرتبه پیش از طلوع آفتاب وصد مرتبه پیش از غروب آفتاب الله اکبر بگوید خدا وند بکبر برای او مثل ثواب صد بنده آزاد کردن بنویسد وهرکه صد مرتبه سبحان الله وبحمده بگوید

منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله ندا کرد در شعبان وفوت نخواهد شد از من تا مدتی که حیات دارم انشاء
تعالی پس مبشر شوید که روزه در ماه که شعبان و رمضان باشد توبه و مغفرت از خدا در وا نکرده اسمعیل
بن عبد الخالق که گفت بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان حضرت فرمود
که در فضیلت روزه شعبان چنین و چنان است حتی انکه مروی مرتکب خون حرام میشود پس روزه میگیرد
شعبان را نفع میبخشد او را و امرزیده میشود و بدانکه اعمال این ماه شریف بر دو قسم است اعمال مشترکه
و اعمال مختصه اما اعمال مشترکه پس ان چند امر است اول هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ دوم هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ ودر بعضی روایات اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ پیش از الرحمن الرحیم
است و عمل بهر دو خوب است و از روایات مستفاد میشود که بهترین دعاها و ذکرها در ایام استغفار
است و هر که هر روز از ایام استغفار کند هفتاد مرتبه مثل انکه هفتاد هزار در ماههای دیگر
استغفار کند سوم تصدق کند در ایام اگرچه بنصف انار خرمائی باشد تا حق تعالی بدن او را بر آتش
جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقول است که از آنجناب سؤال کردند از فضیلت روزه رجب فرمود
چرا غافلید از روزه شعبان راوی عرض کرد یا بن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه بگیرد روزه شعبان را و روز
بدارد فرمود بخدا قسم بهشت ثواب اوست عرض کرد یا بن رسول الله بهترین اعمال در ایام چیست فرمود
تصدق و استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حق تعالی او را تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر
بچه اش را تربیت میکند تا انکه در روز قیامت برسد بصاحبش در حالتیکه بقدر کوه احد شده باشد
چهار مرتبه در تمام ایام هزار بار بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلَّا اِیَّاهُ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ
وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُوْنَ که ثواب بسیار دارد از جمله انکه عبادت هزار سال در نامه عملش بنویسند پنجم
در هر پنجشنبه ایام دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد
بار صلوات بفرستد تا حق تعالی بر او در هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیا بر خود و روزه اش نیز فضیلت
دارد و روایت شده که در هر روز پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند اسمانها را پس ملائکه عرض میکنند
خداوندا بما امر روزه داران این روز را دعا و دعای ایشان را مستجاب گردان و در خبر نبویست که هر که روز دوشنبه
و پنجشنبه شعبان را روزه دارد حق تعالی بهشت حاجت از حوائج دنیا و بهشت حاجت از حاجتهای آخرت
او را بر آورد ششم در ایام صلوات بسیار فرستد هفتم در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب

خدا را در حسنه برای او بنویسند و هر که زیاده بگوید زیاده
برای او نوشته شود چهارم
از ائمه اطهار علیهم السلام منقول است
از حضرت صادق علیه السلام که رسول صلی
الله علیه و آله فرمود که هر که چند مرتبه
از ایام و روز ها را بشمارد تا بداند و آنها را
از یکدیگر بشناسد آن روز را
از یکدیگر نشناسد تا آن روز
از من کسی را نشناسد و علامت مؤمن
آنست که بداند و بشناسد امام زمان خود را
و بداند که رسول صلی الله علیه و آله
چه میگوید و چه میفرماید
و در شب نماز کند در هفتاد رکعت
و در هر رکعت بعد از حمد
سه مرتبه توحید بخواند
و بعد از سلام بگوید
سبحان
الله و الحمد لله و لا اله
الا الله و الله
اکبر

ششم آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجارِيَةِ فِي اللُّجَجِ الْغامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَها وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زاهِقٌ وَاللّازِمُ لَهُمْ لاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِياثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَاِ الْهارِبِينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلاةً كَثِيرَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضاً وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَداءً وَقَضاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يا رَبَّ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْاَبْرارِ الْاَخْيارِ الَّذِينَ اَوْجَبْتَ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَوِلايَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطاعَتِكَ وَلا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مُواساةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِما وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ الَّذِي كانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَدْاَبُ فِي صِيامِهِ وَقِيامِهِ فِي لَيالِيهِ وَاَيّامِهِ بُخُوعاً لَكَ فِي اِكْرامِهِ وَاِعْظامِهِ اِلىٰ مَحَلِّ حِمامِهِ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنّا عَلَى الْاِسْتِنانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفاعَةِ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعاً مُشَفَّعاً وَطَرِيقاً اِلَيْكَ مَهْيَعاً وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعاً حَتّىٰ اَلْقاكَ يَوْمَ الْقِيامَةِ عَنِّي راضِياً وَعَنْ ذُنُوبِي غاضِياً قَدْ اَوْجَبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوانَ وَاَنْزَلْتَنِي دارَ الْقَرارِ وَمَحَلَّ الْاَخْيارِ

هفتم بخواند این مناجات مرویه از ابن خالویه را که نقل کرده گفته این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان میخواندند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ دُعائِي اِذا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدائِي اِذا نادَيْتُكَ وَاَقْبِلْ عَلَيَّ اِذا ناجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ اِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِيناً لَكَ مُتَضَرِّعاً اِلَيْكَ راجِياً لِما لَدَيْكَ ثَوابِي وَتَعْلَمُ ما فِي نَفْسِي وَتَخْبُرُ حاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي

و در دعوات راوندی به سند صحیح منقول است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر مردی گذشت که باغ برای خود غرس میکرد ایستاد فرمود که میخواهی ترا دلالت کنم بر باغی که اصلش ثابت تر و میوه اش زودتر رسد و پاکیزه تر و باقی تر باشد گفت بلی یا رسول الله فرمود که در صبح و شام بگو سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ که بعد هر تسبیحی ده درخت در بهشت برای تو غرس می‌نمایند از انواع میوه‌ها و اینها است باقیات صالحات که خدا در قرآن فرموده است که بهتر و باقی تر است از مال دنیا بسند معتبر بحجم ابن بابویه

وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرُ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبْدِئَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَأَتَفَوَّهُ بِهِ مِنْ
طَلِبَتِي وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي
مِنْ سَرِيرَتِي وَعَلَانِيَتِي وَبِيَدِكَ لَا بِيَدِ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرِّي إِلٰهِي إِنْ
حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي إِلٰهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ إِلٰهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ
عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ إِلٰهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ
فَقُلْتَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَغَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلٰهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذٰلِكَ وَ
إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسِيلَتِي
إِلٰهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلٰهِي لَمْ يَزَلْ بِرُّكَ عَلَيَّ
أَيَّامَ حَيٰوتِي فَلَا تَقْطَعْ بِرَّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلٰهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي
وَأَنْتَ لَمْ تُوَلِّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيٰوتِي إِلٰهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ إِلٰهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَحْوَجُ إِلَى سَتْرِهَا
عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْأُخْرَى إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلَى رُؤُسِ الْأَشْهَادِ إِلٰهِي جُودُكَ بَسَطَ أَمَلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي إِلٰهِي
فَسُرَّنِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ إِلٰهِي اعْتِذَارِي إِلَيْكَ اعْتِذَارُ مَنْ لَمْ
يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا أَكْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ إِلٰهِي لَا تَرُدَّ
حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي إِلٰهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي
وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي إِلٰهِي مَا أَظُنُّكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي
طَلَبِهَا مِنْكَ إِلٰهِي فَلَكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى
إِلٰهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ

از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که هر که نزدیک بشام یا بعد از شام سه مرتبه این آیه را بخواند در آن شب چیزی از او فوت نشود و جمیع شرور از او دور گردد و همچنین است هرگاه در هنگام صبح بگوید و آیه این است فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ششم برقی در محاسن بسند موثق از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که در صبح سه مرتبه و در شام سه مرتبه بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ نترسد از شیطان و نه از پادشاه و نه از خره و نه از پیسی

وَاِنْ اَدْخَلَتْنِی النَّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَهَا اَنِّیْ اُحِبُّكَ اِلٰهِیْ اِنْ كَانَ صَغُرَ فِیْ جَنْبِ طَاعَتِكَ
عَمَلِیْ فَقَدْ كَبُرَ فِیْ جَنْبِ جَائِزَتِكَ اَمَلِیْ اِلٰهِیْ كَیْفَ اَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَیْبَةِ مَحْرُوْمًا
وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّیْ بِجُوْدِكَ اَنْ تَقْلِبَنِیْ بِالنَّجَاةِ مَرْحُوْمًا اِلٰهِیْ وَقَدْ اَفْنَیْتُ عُمُرِیْ فِیْ
شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْكَ وَاَبْلَیْتُ شَبَابِیْ فِیْ سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ اِلٰهِیْ فَلَمْ اَسْتَیْقِظْ اَیَّامَ
اغْتِرَارِیْ بِكَ وَرُكُوْنِیْ اِلٰی سَبِیْلِ سَخَطِكَ اِلٰهِیْ وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بَیْنَ
یَدَیْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ اِلَیْكَ اِلٰهِیْ اَنَا عَبْدٌ اَتَنَصَّلُ اِلَیْكَ مِمَّا كُنْتُ اُوَاجِهُكَ
بِهٖ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْیَائِیْ مِنْ نَظَرِكَ وَاَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ اَیْ اِلٰهِیْ الْعَفْوَ نَعَتُّ لِكَرَمِكَ اِلٰهِیْ
لَمْ یَكُنْ لِیْ حَوْلٌ فَاَنْقَلِبُ بِهٖ عَنْ مَعْصِیَتِكَ اِلَّا فِیْ وَقْتٍ اَیْقَظْتَنِیْ لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا اَرَدْتَ
اَنْ اَكُوْنَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاِدْخَالِكَ فِیْ كَرَمِكَ وَلِتَطْهِیْرِ قَلْبِیْ مِنْ اَوْسَاخِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ
اِلٰهِیْ انْظُرْ اِلَیَّ نَظَرَ مَنْ نَادَیْتَهٗ فَاَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهٗ بِمَعُوْنَتِكَ فَاَطَاعَكَ یَا قَرِیْبًا
لَا یَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِّ بِهٖ وَیَا جَوَادًا لَا یَبْخَلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهٗ اِلٰهِیْ هَبْ لِیْ قَلْبًا یَدْنُوْ مِنْكَ
شَوْقُهٗ وَلِسَانًا یَرْفَعُ اِلَیْكَ صِدْقُهٗ وَنَظَرًا یَقَرُّ بِهٖ مِنْكَ حَقُّهٗ اِلٰهِیْ اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ
بِكَ غَیْرُ مَجْهُوْلٍ وَمَنْ لَاذَ بِكَ غَیْرُ مَخْذُوْلٍ وَمَنْ اَقْبَلْتَ عَلَیْهِ غَیْرُ مَمْلُوْلٍ اِلٰهِیْ
اِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لَمُسْتَنِیْرٌ وَاِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجِیْرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ یَا اِلٰهِیْ فَلَا
تُخَیِّبْ ظَنِّیْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِیْ عَنْ رَاْفَتِكَ اِلٰهِیْ اَقِلْنِیْ فِیْ اَمَلٍ وَلَّانِیْكَ نَفَاذُ
مَنْ رَجَا الزِّیَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ اِلٰهِیْ وَاَلْهَمَنِیْ وَلَهًا بِذِكْرِكَ اِلٰی ذِكْرِكَ وَهِمَّتِیْ فِیْ رَوْحِ
نَجَاحِ اَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ اِلٰهِیْ بِكَ عَلَیْكَ اِلَّا اَلْحَفْتَنِیْ بِحَلَلِ اَمَلِ طَاعَتِكَ وَ
الْمَثْوَی الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَاِنِّیْ لَا اَقْدِرُ لِنَفْسِیْ دَفْعًا وَلَا اَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا اِلٰهِیْ اَنَا
عَبْدُكَ الضَّعِیْفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوْكُكَ الْمُنِیْبُ فَلَا تَجْعَلْنِیْ مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ
وَحَجَبَهُ سَهْوُهٗ عَنْ عَفْوِكَ اِلٰهِیْ هَبْ لِیْ كَمَالَ الْاِنْقِطَاعِ اِلَیْكَ وَاَنِرْ اَبْصَارَ قُلُوْبِنَا

دعوت فرمودکہ من عند ربی
وگردد رقیب تمام وحرام
هفتم بنده مجرد از خصوصیات و قیود
مفهوم کلی که از اضافه چند
روز خدمت حضرت رسول صلی
الله علیه وآله و سلم حضور
از او پرسید که چه سبب دیر
گفت سبب سنگ سختی بود که
بیاورند و مرا بجوانی نداشتند
تعلیم نامرکبون بجوانی فوت
و بیاورند و فوت بال گردد گفت
یا رسول الله فرمود که در
صحرا و شام این دعا بجوان
لا حول ولا قوة الا بالله
توکلت علی الحی الذی لا
یموت والحمد لله الذی لم
یتخذ ولدا ولم یکن له
شریک فی

www.maktabah.org

بضیاء نظرها الیک حتی تخرق ابصار القلوب حجب النور فتصل الی معدن العظمة
وتصیر ارواحنا معلقة بعز قدسک الهی واجعلنی ممن نادیته فاجابک و
لاحظته فصعق لجلالک فناجیته سرا وعمل لک جهرا الهی لم اسلط علی حسن
ظنی قنوط الایاس ولا انقطع رجائی من جمیل کرمک الهی ان کانت الخطایا قد
اسقطتنی لدیک فاصفح عنی بحسن توکلی علیک الهی ان حطتنی الذنوب من
مکارم لطفک فقد نبهتنی الیقین الی کرم عطفک الهی ان امانتنی الغفلة عن
الاستعداد للقائک فقد نبهتنی المعرفة بکرم الائک الهی ان دعانی الی النار
عظیم عقابک فقد دعانی الی الجنة جزیل ثوابک الهی فلک اسئل والیک ابتهل
وارغب واسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعلنی ممن یدیم ذکرک
ولا ینقض عهدک ولا یغفل عن شکرک ولا یستخف بامرک الهی واحیینی
بنور عزک الابهج فاکون لک عارفا وعن سواک منحرفا ومنک خائفا مراقبا یا
ذا الجلال والاکرام وصلی الله علی محمد رسوله وآله الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا

واین از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و بر مضامین عالیه مشتمل است در هر وقت که حضور قلبی باشد و اما اعمال مخصوصه شعبان خواندن آن مناسب است

(شب اول) - نمازهای بسیار در اقبال ذکر شد از جمله دوازده رکعت بحمد یازده مرتبه توحید

روز اول روزه اش فضیلت بسیار دارد و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که روزه بگیرد روز اول شعبان را واجب شود برای او بهشت البته و سید بن طاوس ثواب بسیار نقل کرده از حضرت رسالت صلی الله علیه وآله برای کسیکه سه روز اول ابتداء ماه روزه دارد و در شبهای آنها دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید یازده مرتبه و بدانکه در تفسیر امام علیه السلام خبری در فضیلت شعبان و روز اول آن ذکر شده که فوائد بسیار دارد ان شاء الله تعالی نوعی از آن خبر را ترجمه نموده و در اثنای کلام طیبه ذکر فرموده و چون الخبر طویل است و مقام را گنجایش تمام آن نیست ما مختصر آنرا در اینجا ذکر میکنیم حاصل الخبر آنکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

الملک ولک الحمد لا شریک له علی ما شاء وکیف شاء * هشتم رمضان دعای علقمه منقول از مصباح کفعمی از علاج وغریب قتیل دهم رمضان دعای یا عدتی عند شدتی منقول از مصباح کفعمی از علاج وغریب قتیل انه لیس من مکفر الا وانت تغفره ولا من هم الا وانت تفرجه ولا من کرب الا وانت تکشفه ولا من ذنب الا وانت تغفره ولا من عیب الا وانت تستره ولا من سیئة الا وانت تمحوها ولا من عثرة الا وانت تقیلها ولا من بلیة الا وانت تعافیها ولا من ضیق الا وانت توسعه ولا من فاقة الا وانت تغنیها ولا من مسکنة الا وانت تجبرها ولا من ذلة الا وانت تعزها ولا من خوف الا وانت تؤمنه ولا من مرض الا وانت تشفیه ولا من سقم الا وانت تعافیه ولا من فقر الا وانت تغنیه ولا من جوع الا وانت تشبعه ولا من عطش الا وانت تسقیه ولا من عری الا وانت تکسوه ولا من ذل الا وانت تعزه ولا من وحشة الا وانت تؤنسه ولا من حاجة الا وانت تقضیها ولا من شدة الا وانت تفرجها ولا من ضر الا وانت تکشفه ولا من غم الا وانت تنفسه ولا من همة الا وانت تفرقها ولا من دین الا وانت تقضیه ولا من جار سوء فی دار المقامة الا وانت تزیله ولا من حاسد الا وانت تطفئ کیده ولا من ظالم الا وانت تصرفه عنی بیدک ولا من مخلوق الا وانت تکفیه ولا من طاغیة الا وانت تقصمه ولا من عدو الا وانت تکفیه ولا من باغ الا وانت تقصمه ولا من کید الا وانت تدفعه ولا من سحر الا وانت تبطله ولا من شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ولا من شر ما ذرأ وبرأ وخلق ونشر الا وانت تکفیه ولا من شر الشیطان الرجیم وجنوده وشیعته وانصاره وحزبه الا وانت تکفیه ولا من شر کل جبار عنید وشیطان مرید الا وانت تکفیه ولا من شر السامة والهامة الا وانت تکفیه ولا من شر الوحوش الا وانت تکفیه ولا من شر السباع الا وانت تکفیه ولا من شر الحیات والعقارب الا وانت تکفیه ولا من شر الجن والانس الا وانت تکفیه ولا من شر الشیاطین الا وانت تکفیه ولا من شر الشیطان الرجیم الا وانت تکفیه ولا من شر ما ذکرت وما لم اذکر الا وانت تکفیه ولا من شر ما تحت الثری الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب بالنهار الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب باللیل الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی البر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی البحر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الهواء الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الجو الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الماء الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الارض الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی السماء الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الجنة الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی النار الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الدنیا الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الآخرة الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی القبر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الحشر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی النشر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الصراط الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی المیزان الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الحساب الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الجنة الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی النار الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الدنیا الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الآخرة الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی القبر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الحشر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی النشر الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الصراط الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی المیزان الا وانت تکفیه ولا من شر ما یدب فی الحساب الا وانت تکفیه

در روز اول شعبان گذشت بجماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر قدر و امثال ان گفتگو میکردند
و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود لجاجت و جدال ایشان پس خضر ایستاد و بر ایشان
سلام کرد انها جواب سلام داد ند و برای بجناب برخاستند و خواهش کردند که نزد ایشان بنشیند ان
حضرت با ایشان اعتنائی نکرد و فرمود اگر وهیکه سخن میگوئید در چیزیکه نفع نمیرساند انرا اندانید
که خدا بتعالی زیاد گفتار است که شاکت کرده ایشان را خوف بدون انکه عاجز باشند از گفتن یا لال
باشند بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند عظمت خداوند زا شکسته میشود زبانهای ایشان و کند میشود
دلهای ایشان و مبهوت عقلهای ایشان و مبهوت میشوند بجهة اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هرگاه
بخود آمدند از انحالت رو میاورند بسوی خدا بکردارهای پاکیزه میشمرند نفسهای خود را باستمکاران
و خطاکاران و خال انکه ایشان منزهند از تقصیر و تفریط مگر انکه ایشان راضی نمیشوند برای خدا
بکردار اندك و بسیار نمیشمرند برای او عمل زیاد را و پیوسته مشغولند باعمال پس ایشان چنانند که
هر وقت نظر کنی با ایشان ایستادگانند بعبادت ترسان و هراسان در بیم و اضطراب اند پس کجائید شما
از ایشان ایکروه تازه کارها اباندانید که زناترین مردم بقدر ساکت ترین ایشانند از آن و اینک
جاهلترین مردم بقدر سخنگوترین ایشانند در او ایکروه تازه کارها امروز غرة شعبان کرامت
نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهة پراگنده شدن خیرات بتحقیق که باز کرده پروردگار شما
در او درهای حسنات خود را و جلوه داده بشما قصرها و خیرات او را بقیمت ارزانی و کارهای ناشائسته
پس بخریدار انرا و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شبهای شرور و بلاهای خود را و شما پیوسته میکوشید
در کراهی و طغیان و متمسك میشوید بشبهای ابلیس و رو میگردانید از شبهای خیرات که باز شده برای
شما درهای او و این غرة ماه شعبان است و شبهای خیرات او نماز است و روزه و زکوة و امر بمعروف
و نهی از منکر و بر والدین و خویشان و همسایگان و اصلاح ذات البین و صدقه بر فقراء و ساکین بر خود
کلفت مبد هید چیزی را که برداشته شده از شما یعنی امر قضا و قدر و چیزیکه نهی کرده شده ابدا از فرو رفتن
در ان از کشف سترهای خدا که هرکه تفتیش کند از انها از تباه شدگانست اگاه باشید بدرستیکه اگر
شما واقف شوید بر انچه مهیا فرموده پروردگار عز و جل برای مطیعین از بندگانش در امروز هراینه
بانخواهید داشت خود را از انچه در او هستید و شروع خواهید کرد در انچه امر کردند شما را بان
گفتند یا امیر المؤمنین و چیست انکه از اخداوند مهیا فرموده در این روز برای مطیعین خود پس

ما نفس شما را که در هر صباح و
شام ایند عا را سه مرتبه بخوانید
اللهم مقلب القلوب و
الابصار یا سریع قلبی علی
دینك و ثبت قلبی علی
دینك و لا تزغ قلبی بعد
اذ هدیتنی و هب لی من
لدنك رحمة انك انت
الوهاب و اجرنی من النار
برحمتك اللهم امدد
بی فی عمری و اوسع علی
فی رزقی و انشر علی من
رحمتك و ان کنت عندك
فی ام الکتاب شقیا فامحه
و اثبتنی عندك سعیدا فانك
تمحو ما تشاء و تثبت و عندك ام
الکتاب و هم شیخ طوسی و
سید بن طاوس از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله
روایت کرده اند

حضرت نقل فرمود قصه آن لشکری را که رسولخدا صلی الله علیه وآله بجهاد کفار فرستاده بود و دشمنان شب بر ایشان شبیخون زدند و آن شبی تاریک و سخت ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و کسی از ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبدالله بن رواحه و قتاده بن نعمان و قیس بن عاصم منقری که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان مسلمانان را تاخته ناگاه آن کردند و بواسطه تاریکی و ندیدن مسلمانان دشمنان را آنها اخراج کنند نزدیک بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان اینچند نفر نورها ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را روشن کرده و سبب قوت و دلیری ایشان شده پس دشمنان را کشته و دشمنان را خوار و اسیر نمودند و چون مراجعت نمودند و برای حضرت رسول صلی الله علیه وآله نقل کردند فرمود این نورها بجهة اعمال این برادران شما است در غرة ماه شعبان پس بجهة آن اعمال را حضرت نقل کردند تا آنکه فرمودند چون روز اول شعبان میشود پراکنده میکند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین و آفاق آن و میگوید با ایشان که سعی کنید در کشتن بعضی از بندگان خدا تا بتوانید خود را در این روز بدرستیکه خدای عزوجل اراده میکند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق و و با ایشان میفرماید برای نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد کنید ایشان را پس همه ایشان بکجا میشوند بشما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس بدرستیکه او از حد گذشته میگردد در حزب ابلیس و جنود او و بدرستیکه خداوند عزوجل چون روز اول ماه شعبان میشود امر میکند بدهای بهشت پس باز میشود و امر میکند درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای خود را باین دنیا آنگاه ندا میکند منادی پروردگار عزوجل ای بندگان خدا این شاخهای درخت طوبی است پس در آویزید باو که بلند کند شما را بسوی بهشت و این شاخهای درخت زقوم است پس بترسید از او که نبرد شما را بسوی دوزخ رسولخدا صلی الله علیه وآله فرمود قسم بآنکه مرا براستی برسالت مبعوث نمود که هر که فرا گیرد در آن از خیر و نیکی را در این روز پس بتحقیق که در او بخته باشد از شاخهای درخت طوبی پس او کشانده است او را بسوی بهشت، و هر که فرا گیرد در آن از شر را در این روز پس بتحقیق که در او بخته باشد از شاخهای درخت زقوم پس آن کشانده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود رسولخدا صلی الله علیه وآله پس هر کس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس در او بخته باشد از آن و هر که روزه گیرد در این روز پس بتحقیق که در او بخته باشد از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویش و آشنا یا مرد و زن همسایه‌اش یا مرد و زن بیگانه پس بتحقیق که در او بخته از آن شاخه و کسیکه تخفیف

کرده که در روضه شیخ ما بکنی بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم حصل ملک بغرستد بسوی هفت بابیل از نقره که برای هر یک دهان است که در دهان هر یک آتش است و در دست هر یک دلوی است که در آن دلو آب است و بر ران هفت کند و بر ران نعلان بگوید که این بشان فلان را بسوزانید و بر ران آتش و سنگ بر او فرو ریزید و بر ران آتش و سنگ بر او فرو ریزید و بر ران آتش و سنگ بر او فرو ریزید و بر ران آتش و سنگ بر او فرو ریزید و بر ران آتش و سنگ بر او فرو ریزید و بر ران آتش و سنگ بر او فرو ریزید و بر ران آتش و سنگ بر او فرو ریزید

دهد پریشانی را از طلبیکه از او دارد باکم کند از آن پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه نظر کند
در حساب خود پس بپسندد قرض کننده را که صاحبش از آن مایوس شده پس ادا کند از آن پس بتحقیق که در او بخته
بشاخهٔ از آن وکسیکه کفالت کند یتیمی را پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه باز دارد سفیهی را
از عرض مؤمنی پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه بخواند قرآن را باجزء از آن از آن پس بتحقیق که در
او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه یاد آرد خدا را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس بتحقیق که در او بخته از
آن بشاخهٔ وکسیکه عیادت کند مریضی را پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه نیکی کند پدر و
مادر خود را یکی از آنها را پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه بیش از امروز بغضب آورده
بود ایشان را پس خوشنود شان کرد در امروز پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وهر که تشییع کند
جنازه را پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه تسلیت دهد در آن مصیبت زده را پس بتحقیق
که در او بخته از آن بشاخهٔ وهمچنین هر کسیکه بجا آورد چیزهای را از ابواب خیر در این روز پس بتحقیق در
او بخته از آن بشاخهٔ انگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه وآله قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری مبعوث
فرموده کمتر کسی که فرا گیرد درخت از شاخهای درخت سدر و گیاه را در این روز پس بتحقیق که در او بخته بشاخهٔ از شاخهای درخت
ز قوم پس آن کشانده است او را بسوی آتش انگاه فرمود قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که هر
کس تقصیر کند در امروز نماز واجبی خود را و ضایع کند از او پس بتحقیق که در او بخته از آن درخت
بشاخهٔ وهر کس که بیابد در نزد او ضعیفی که میداند بد حال او را و او قادر است بر تغییر حالش
بدون انکه ضرری باو برسد وکسی هم نیست از او و نیابت کند و بنشیند بجای او پس واگذارد او را تا
ضایع شود و هلاک گردد و رنج او را انگاه پس بتحقیق که در او بخته بشاخهٔ از آن وکسیکه عدل خواهی
کند از او بد کاری پس پسندد بر دعدد او را انگاه عقوبت نکند او را بقدر بدی او بلکه بیفزاید بر آن پس
بتحقیق که در او بخته بشاخهٔ از آن وکسیکه جدائی اندازد میان شوهری با زنش یا پدر با فرزندش یا
برادر با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس بتحقیق که در
او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه سخت بگیرد بر تنگدستی در حال انکه میداند تنگدستی او را پس بیفزاید بر غیظ
او بلای او پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه برادر دینی باشد پس منکر شود از او بر صاحبش
و تعدی کند بر او تا انکه باطل کند دین او را پس بتحقیق که در او بخته از آن بشاخهٔ وکسیکه جفا کند بتیم
را و او را از در براند و او را مال او را تباه کند پس بتحقیق که در او بخته بشاخهٔ از آن وکسیکه داخل شود در

(دعای ۱۰)

و بلای او و این کلمه را بخواند
خلق کند که او را در فضا مرغان
نیچ را گوید و فوائد بر او
نوشته شود (یازدهم)
قلب را و نگاه از خضوع پس
المؤمنین علیه السلام را انکار کرده
که حضرت رسول صلی الله علیه
وآله فرمود که هر که صبح کند و
بجا آرد نعمت خدا را او را بس
میرسم که نعمت خدا را او زایل
گردد الحمد لله الذی عرفنا
نفسه و فرض علینا شکره
القلب الحمد لله الذی جعلنی
من امة محمد صلی الله علیه
وآله الحمد لله الذی جعل
رزقی فی ید نبیه و لم یجعل
رزقی فی ید غیری الناس
وجوه و کره

عرض برادر مؤمن خود و واداردم مردم را بران پس بتحقیق که درا و بخته بشاخهٔ ازا و و کیکه افزاید خوانی
کند بقسمی از خواندگی که برانگیزاند دران خواندن برمعاصی پس بتحقیق که درا و بخته بشاخهٔ ازا و و کیکه
بنشیند بثمر دکارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بران
پس بتحقیق که درا و بخته بشاخهٔ ازان و کیکه همسایه اش مریض شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف
بشان او پس بتحقیق که درا و بخته بشاخهٔ ازان و کیکه همسایه اش مرد پس متابعت نکرد جنازهٔ او را
بجهت خوار بودن او در نظرش پس بتحقیق که درا و بخته ازان بشاخهٔ و کیکه اعراض کند از مصیبت زدهٔ
وجفا کند او را محض حقارت و کوچکی او در نزدش پس بتحقیق که درا و بخته ازان بشاخهٔ و کیکه عاق
کند پدر و مادر خود را بکی از دو را پس بتحقیق که درا و بخته بشاخهٔ ازان و کیکه پیش ایشان را عاق کرده شود
و خوشنود نکرد ایشان را امروز و حال انکه قدرت دارد بران پس بتحقیق که درا و بخته بشاخهٔ ازان و
همچنین هر کس بکند کاره از سایر اقسام شر را پس بتحقیق که درا و بخته بشاخهٔ ازان و قسم بانکه مرا
براستی به پیغمبری فرستاده که درا و بختگان بشاخهای درخت طوبی بلند میکند ایشان را از آنشاخها بسوی بهشت
آنگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله نظر خود را بجانب آسمان انداخت و بخندید پدر و مادر بتو آنگاه
نظر مبارکرا بر انداخت بسوی زمین پس پیشانی مبارکرا درهم کشید و روی مبارکش ترش شد آنگاه روی
باصحاب خود و فرمود قسم بانکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم بتحقیق درخت طوبی را که بلند میشد
و بلند میکرد انانکه باو درا و بخته بودند بسوی بهشت و دیدم بعضی از ایشان را که درا و بخته بود بشاخه
ازان و بعضی درا و بخته بودند بدو شاخه ازان یا بچند شاخه برحسب فراگرفتن ایشان مر طاعت را و
بدستیکه همراینه می بینم زید بن حارثه را که درا و بخته به بیشتر شاخها ازان پس ازان شاخها بلند میکند
او را با علی علیین بهشت پس از اینجهت خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بسوی زمین پس قسم بانکه
مرا براستی به پیغمبری فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پایین میرفت شاخهای او و پایین میبرد درا و بختگان
باو را بسوی دوزخ و دیدم پاره از ایشان را درا و بخته بشاخهٔ و دیدم پاره از ایشان که درا و بخته بدو شاخه
یا بچند شاخه برحسب فراگرفتن او مر قبایح را و بدستیکه همراینه می بینم بعضی از منافقین را که درا و بخته
به بیشتر شاخهای او و آنها فرو میبرند او را باسفل درکات او پس از اینجهت بسوی خود ترش کردم و پیشانی
را درهم کشیدم **روز سیم** روز مبارکیست که شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب
حسین بن علی علیهما السلام و بیرون آمد توقیع شریف بسوی قاسم بن علاء همدانی وکیل حضرت امام حسن عسکری

(ادعیهٔ صباح رمضان)
لفظ خدا و ندی را بشناسند و
کوردل نگردانند شناسائی خدا را از دلها
علیه و آله کرده اند عمل میکنم
منکفل شد و بهشت مر او را
شانش میکند خدا و ند بهشت مر او را که
مرا بپیغمبری فرستاده و مرا بامان خدا
رسول انکه را بامان خدا و مرا بامان
بلال را بهشت و مرا بامان فارسی
روا نکرده است که هیچ بنده
صحیح شود یکروز بسی منع
کرده است الهی بحق
هنگام وقوع بلا از او دفع کند
بحرمت

که مولای ما حسین علیہ السلام متولد شد روز پنجشنبه پنجم شعبان پس روزه بگیر ان روز را و بخوان دعا را در

از روز بخوان اللهم انی اسئلک بحق المولود فی هذا الیوم الموعود بشهادته قبل

استهلاله وولادته بکته السماء ومن فیها والارض ومن علیها ولما یطأ لابتیها

قتیل العبرة وسید الاسرة الممدود بالنصرة یوم الکرة والمعوض من قتله ان الائمة

من نسله والشفاء فی تربته والفوز معه فی اوبته والاوصیاء من عترته بعد قائمهم

وغیبته حتی یدرکوا الاوتار ویثأروا الثار ویرضوا الجبار ویکونوا خیر انصار

صلی الله علیهم مع اختلاف اللیل والنهار اللهم فبحقهم الیک اتوسل واسئل وامل

مقترف معترف مسیئ الی نفسه بما فرط فی یومه وامسه بسئلک العصمة الی محل

رمسه اللهم فصل علی محمد وعترته واحشرنا فی زمرته وبوئنا معه دار الکرامة

ومحل الاقامة اللهم وکما اکرمتنا بمعرفته فاکرمنا بلقیه وارزقنا مرافقته

وتابعیه واجعلنا ممن یسلم لامره ویکثر الصلوة علیه عند ذکره وعلی جمیع

اوصیائه واهل اصفیائه المدودین منک بالعدد الاثنی عشر النجوم الزهر

الحجج علی جمیع البشر اللهم وهب لنا فی هذا الیوم خیر موهبة وانجح لنا فیه کل طلبة

کما وهبت الحسین لمحمد جده وعاذ فطرس بعهده فنحن عائذون بقبره من بعده

نتهد تربته ونتنظر اوبته امین رب العالمین پس بخوانی بعد از این بدعا حسین علیہ السلام

وابن دعا انحضرت در روزی که بیاشد بود شمنان او بخوانی دعا را اللهم انک تسمع الی المکان البعید

الجبروت شدید المحال غنی عن الخلایق عریض الکبریاء قادر علی ما تشاء قریب الرحمة

صادق الوعد سابغ النعمة حسن البلاء قریب اذا دعیت محیط بما خلقت قابل التوبة

لمن تاب الیک قادر علی ما ارادت ومدرک ما طلبت وشکور اذا شکرت وذکور

اذا ذکرت ادعوک محتاجا وارغب الیک فقیرا وافزع الیک خائفا وابکی الیک

مکر بنا و استعین بک ضعیفا و انوکل علیک کافیا احکم بیننا و بین قومنا فانهم غرونا و خدعونا و خذلونا و غدروا بنا و قتلونا و نحن عترة نبیک و ولد حبیبک محمد بن عبد الله الذی اصطفیته بالرسالة و ائتمنته علی وحیک فاجعل لنا من امرنا فرجا و مخرجا برحمتک یا ارحم الراحمین ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن سفیان بزوفری که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرموده که این دعا از دعاهای روز سیم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است شب هژدهم اوّل لیالی بیض است کیفیت نماز این شب و شب‌ها بعد دعاء رجب ۱۳ گذشت

شب نیمه شعبان

شب بسیار مبارکیست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایتست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال شد از فضیلت شب نیمه شعبان فرمودند آن شب افضل شبها است بعد از لیلة القدر در آن شب عطا میفرماید حقتعالی بر بندگان فضل خود را و می‌آمرزد ایشان را بمن و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرب جستن بسوی خدا تعالی در آن شب پس بدرستیکه آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که رد نکند سائلی را از درگاه خود مادامیکه سؤال نکند معصیت را و آن شب آن شبی است که قرار داده حقتعالی آنرا از برای ما عوض آنکه قرار داده شب قدر را برای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید در دعا و ثنا بر خدا تعالی الخبر و از جمله برکات این شب مبارک آنست که ولادت با سعادت حضرت سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سنه دویست و پنجاه و پنج در سرّ من رای واقع شده و باعث مزید شرافت این لیله مبارکه شده و از برای این شب چند عملست اوّل غسل است که باعث تخفیف گناهان میشود دوّم احیاء این شب است بنماز و دعا و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام میکرد و در روایتست که هر که احیاء این شب را نماید نمیرد دل او در روزیکه دلها بمیرند سیّم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهانست و هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آنحضرت را در این شب و اقل زیارت آنحضرت آنستکه بالای بامی برآید و بجانب راست و چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند آنحضرت را باین کلمات السّلام علیک یا ابا عبد الله السّلام علیک و رحمة الله و برکاته و هر کس در هر کجا باشد در هر وقت که آنحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و ما زیارت مخصوصه این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود انشاء الله تعالی چهارم

طلوع آفتاب الله اکبر الله اکبر کبیرا و سبحان الله بکرة و اصیلا و الحمد لله ربّ العالمین کثیرا لا شریک له و صلّی الله علی محمد و آله ... باز دهم در بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که در صبح سه مرتبه بگوید ... علم با بیت الله ... بسم الله ... لا یضر مع اسمه شیء فی الارض و لا فی السماء و هو السمیع العلیم ... کفایت میکند ... امام محمد باقر علیه السلام ... حضرت ... علیه السلام ... کرده اند ... نکو ...

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و بمنزلهٔ زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اللهم
بحق لیلتنا ومولودها وحجتك وموعودها التي قرنت الى فضلها فضلا فتمت
كلماتك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماتك ولا معقب لآياتك نورك المتألق و
ضياؤك المشرق والعلم النور في طخياء الدجور الغائب المستور جل مولده وكرم محتده
والملائكة شهده والله ناصره ومؤيده اذا ان ميعاده والملائكة امداده سيف
الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا يخبو وذو الحلم الذي لا يصبو مدار الدهر ونواميس
العصر وولاة الامر والمنزل عليهم ما ينزل في ليلة القدر واصحاب الحشر والنشر
تراجمة وحيه وولاة امره وذهبه اللهم فصل على خاتمهم وقائمهم المنتظر عن
عوالمهم اللهم وادرك بنا ايامه وظهوره وقيامه واجعلنا من انصاره واقرن
ثارنا بثاره واكتبنا في اعوانه وخلصائه واحينا في دولته ناعمين وبصحبته
غانمين وبحفته قائمين ومن التوسلين يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين
وصلى الله وصلواته على سيدنا محمد خاتم النبيين والمرسلين وعلى آهل بيته الصادقين و
عترته الطاهرين والعن جميع الظالمين واحكم بينهم وبينهم يا احكم الحاكمين ثم
شيخ روايت كرده از اسمعيل بن فضل هاشمي كه گفت تعليم كرد مرا صادق عليه السلام اين دعا را گفت
از اداء ركعت نيمهٔ شعبان اللهم انت الحي القيوم العلي العظيم الخالق الرازق المحيي المميت
البديء البديع لك الجلال ولك الفضل ولك الحمد ولك المن ولك الجود و
لك الكرم ولك الامر ولك المجد ولك الشكر وحدك لا شريك لك يا واحد
يا احد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد صل على محمد
وآل محمد واغفر لي وارحمني واكفني ما اهمني واقض ديني ووسع علي في رزقي فانك في
هذه الليلة لكل امر حكيم تفرق ومن تشاء من خليقتك ترزق فارزقني وانت
خير الرازقين فانك قلت وانت خير القائلين الناطقين واسئلوا الله من فضله

لازم است كه صبح روز نيم شعبان
بخواند اللهم انك اهلت لي اشهد لك
انه ما اصبح بي من نعمة او عافية في دين او
دنيا فمنك وحدك لا شريك
لك لك الحمد ولك الشكر
بما علا حي وتحتي وبعد
الرضا وده مرتبه بخواند كه در بعضي روايات است
اللهم انك ما اصبح بي من
نعمة او عافية في دين او
دنيا فمنك وحدك لا شريك
لك لك الحمد ولك الشكر
بما علا حي وتحتي وبعد
الرضا وده مرتبه بخواند كه در بعضي روايات است
حوائج خود را از خدا بخواهد كه هر
كه بنده اي از بندگان خدا را
ملاقي شود كه او را خوش
كرده اند كه چون زيد بگويد

فَمِنْ فَضْلِكَ اَسْئَلُ وَاِيَّاكَ قَصَدْتُ وَابْنَ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ وَلَكَ رَجَوْتُ فَارْحَمْنِي
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ششم بخواند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب میخواندند اَللّٰهُمَّ
اَقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ
رِضْوَانَكَ وَمِنَ الْيَقِينِ مَا يَهُونُ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنَا بِاَسْمَاعِنَا
وَاَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا اَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا اَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا
مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و این دعای جامع
کاملی است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله همیشه این دعا را میخواندند هفتم بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال میخواند هشتم
بخواند دعای کمیل را که ورودش در این شب است و در باب اول گذشت نهم آنکه هر یک از سُبْحَانَ اللّٰهِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ را صد مرتبه بگوید تا خداوند تعالی گناهان گذشته او را
بیامرزد و برآورد حاجتهای دنیا و آخرت او را دهم شیخ در مصباح روایت کرده از ابو یحیی در ضمن خبری که در فضیلت
شب نیمه شعبان که گفت گفتم بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود
هرگاه بجا آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز گذار بخوان در رکعت اول حمد و سوره جحد که قُلْ يَا اَيُّهَا
الْكَافِرُونَ باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ است پس چون سلام دادی
بگو سُبْحَانَ اللّٰهِ سی مرتبه وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ سی و سه مرتبه وَاللّٰهُ اَكْبَرُ سی و چهار مرتبه پس بگو يَا مَنْ اِلَيْهِ
مَلْجَاُ الْعِبَادِ فِي الْمُهِمَّاتِ وَاِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلِمَّاتِ يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ يَا مَنْ
لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْاَوْهَامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْاَرَضِينَ وَالسَّمٰوَاتِ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَيْكَ بِلَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ فَيَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ وَ
سَمِعْتَ دُعَائَهُ فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ
وَعَظِيمِ جَرِيرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَلَجَاْتُ اِلَيْكَ فِي سَتْرِ عُيُوبِي اَللّٰهُمَّ فَجُدْ

این دعا بخوان تا ایمن گردی از شر هر درنده و از شر شیطان لعین و فرزندان او و از هر گزنده و صاحب زهری و از دزدان و غولان بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَصِفُ وَلَا يُوصَفُ وَيَعْلَمُ وَلَا يُعْلَمُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ اَعُوذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْكَرِيمِ وَبِاسْمِ اللّٰهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَاَ وَبَرَاَ وَمِنْ شَرِّ مَا تَحْتَ الثَّرٰى وَمِنْ شَرِّ مَا ظَهَرَ وَمَا بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ مَا كَانَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ اَبِي فَتْرَةٍ وَمَا وَلَدَ وَمِنْ شَرِّ الرَّسِيسِ

عَلَىَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
بِيَانِعِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ
لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَصَفْوَتَكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعِدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ
مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفَازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ وَ
اعْصِمْنِي مِنَ الْأَزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يُقَرِّبُ مِنْهَا وَ
زَلِّفْنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ وَعَلَى كَرَمِكَ
يُعَوِّلُ الْمُنِيلُ التَّائِبُ أَدَّبْتَ عِبَادَكَ بِالتَّكْرِمَةِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ
بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللّٰهُمَّ فَلَا تُخَيِّبْ فِيكَ مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا
تُؤْيِسْنِي مِنْ سَانِحِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ لِآمِلِ طَاعَتِكَ
وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةٍ مِنْ شَرَائِرِ نَفْسِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذٰلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ
وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِأَنَّكَ أَهْلُ ذٰلِكَ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ
وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ
اللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قِسَمِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ
لِيَ الذَّنْبَ الَّذِي أَحْبَسُ عَلَى الْخُلُوِّ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ
وَأَنْعِمْ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَسْعِدْنِي بِيَانِعِ نَعْمَائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ
لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِمَا
سَأَلْتُكَ وَأَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ بِيَجْدَه
مرتبہ ومیگوئی یا رب بیست مرتبہ یا اللہ صد مرتبہ لاحول ولا قوۃ الا باللہ صد مرتبہ
ماشاء اللہ دہ مرتبہ لا قوۃ الا باللہ دہ مرتبہ پس صلوات بفرستی بر پیغمبر آل او علیہم السلام و بخواہی
از خدا حاجت خود را پس قسم بخدا کہ اگر حاجت بخواہی بسبب این عمل بعدد قطرات باران هر آینه بر ساند
بتو خداوند عز وجل انجاحها را بکرم عمیم و فضل جسیم خود یا زدہ قسم شیخ طوسی و کفعمی فرموده اند کہ

ترجمہ: ... وصفت و ثنا از آن خداوند است و حمد مخصوص خدا است پروردگار عالمیان
مجلسی گوید نسبت بعضی از حضرت باقر علیہ السلام روایت کرده است کہ هر کہ در صبح اینعلا را بخواند در آن روز هیچ چیز او را ضرر نرساند و هر کہ در شام بخواند در آن شب چیزی او را ضرر نرساند انشاء الله تعالی
اللهم انی اصبحت فی ذمتک وجوارک اللهم انی اسئلک دینی ونفسی واهلی ومالی واعوذ بک یا اعظم من شر خلقک جمیعا واعوذ بک من شر ما یلج فی اللیل ویلج فی النهار ومن شر ما یلج فی الارض ومن شر ما یخرج منها ومن شر فتن اللیل والنهار ومن شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم فان تولوا فقل حسبی الله لا الہ الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم ما شاء الله لا قوة الا بالله ما شاء الله کل نعمة من الله ما شاء الله الخیر کله بید الله ما شاء الله لا یسوق الخیر الا الله ما شاء الله لا یصرف السوء الا الله ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم ان الله هو السمیع العلیم حسبی الله ونعم الوکیل توکلت علی الحی الذی لا یموت الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبیرا والحمد لله کثیرا وسبحان الله بکرة واصیلا بسم الله الرحمن الرحیم وصلی الله علی محمد وآله وسلم وحسبنا الله ونعم الوکیل ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ما شاء الله لا قوة الا بالله اللهم انی اسئلک بمعاقد العز من عرشک ومنتهی الرحمة من کتابک وباسمک الاعظم وکلماتک التامة ان تصلی علی محمد وآله وان تفعل بی کذا وکذا

ایضا کلینی سند کالصحیح روایت کرده است کہ دعای
بخدمت حضرت

بخواند در این شب الٰهی تعرّض لک فی هذا اللیل المتعرّضون وقصدک القاصدون
وآمل فضلک ومعروفک الطالبون ولک فی هذا اللیل نفحات وجوائز وعطایا
ومواهب تمنّ بها علی من تشاء من عبادک وتمنعها من لم تسبق له العنایة منک
وها انا ذا عبدک الفقیر الیک المؤمل فضلک ومعروفک فان کنت یا مولای
تفضّلت فی هذه اللیلة علی احد من خلقک وعدت علیه بعائدة من عطفک
فصلّ علی محمد وآل محمد الطیبین الطاهرین الخیّرین الفاضلین وجد علیّ بطولک
ومعروفک یا ربّ العالمین وصلّی الله علی محمد خاتم النبیین وآله الطاهرین وسلّم
تسلیما ان الله حمید مجید اللهم انی ادعوک کما امرت فاستجب لی کما وعدت انک
لا تخلف المیعاد وان دعائیست که در هر یک از رکعتهای نماز شفع خوانده بیشود و از دهم بخواند بعد از
هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از دعاهای وتر دعاها پنج اگر شیخ و سید نقل کرده اند پس از دهم
بجا آورد در هر یک از سجده ها و دعاها پنج اگر از رسول خدا صلی الله علیه وآله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ
از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند شب نیمهٔ شعبان داخل
شد و بود در رسول خدا صلی الله علیه وآله در آن شب نزد عایشه همینکه نصف شب شد برخاست
رسول خدا صلی الله علیه وآله از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر
بیرون رفته از رختخواب او و داخل شد بر آنچه که فرو میگیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آنحضرت
رفته پیش بعضی زنهای خود پس برخاست و بپوشید بر خود شملهٔ یعنی چادر خود را و قسم بخدا که شملهٔ او
از ابریشم و کتان و پنبه نبود ولکن نازان مو و پود آن از کرکهای شتر بود و جستجو میکرد رسول خدا
را در حجره های زنهای دیگرش حجره بحجره پس در این بین که در جستجوی آنحضرت بود بناگاه نظرش افتاد
بر رسول خدا صلی الله علیه وآله که در سجده است مثل جامهٔ که چسبیده شده بر روی زمین پس نزد یک آن
حضرت شد شنید که میگوید در سجدهٔ خود سَجَدَ لَکَ سَوَادِی وَخَیَالِی وَآمَنَ بِکَ
فُؤَادِی هٰذِهِ یَدَایَ وَمَا جَنَیْتُهُ عَلَی نَفْسِی یَا عَظِیمُ یُرْجَی لِکُلِّ عَظِیمٍ اغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ
فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ اِلَّا الرَّبُّ الْعَظِیمُ پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت

دعاء تعلیم فرمود که بعد از نماز عشاء خوانده شود
بخوان الحمد لله الذی یجیب المضطرین اذا دعوه ویکشف السوء
ویغیث المکروبین ویشفی المرضی ویعافی ویفعل ما یشاء
بخوان الحمد لله کما هو اهله
بخوان اللهم انی اسئلک بمعاقد العز من عرشک
اللهم صل علی محمد وآل محمد فیه یفرق کل امر حکیم
من کل بره واجب منهاجه
وآل محمد صلی الله علیه وآله
وآل محمد بیتم وربلک
الا ماذن از رسول خدا صلی الله
علیه وآله روایت کرده
که هر که در وقت صبح صد مرتبه
بخواند این دعا را و داخل نشود
از بلا ما لم یعفوها ما شاء الله

بسجده وشنید عایشه که میگوید اعوذ بنور وجهک الذی اضاءت له السموات والارضون وانکشفت له الظلمات وصلح علیه امر الاولین والاخرین من فجاءة نقمتک و من تحویل عافیتک ومن زوال نعمتک اللهم ارزقنی قلبا تقیا نقیا ومن الشرک بریا لا کافرا ولا شقیا پس بر خاک نهاد دو طرف روی خود را وگفت عفرت وجهی فی التراب وحق لی ان اسجد لک پس همینکه خواست رسول خدا صلی الله علیه وآله برگردد شنافت عایشه ببوی وبخواب خود پس رسول خدا آمد بر بخواب او وشنید که نفس بلند میزند فرمود چیست این نفس بلند اباندانسته که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت میشود روزیها و در آن نوشته میشود اجلها و در آن نوشته میشود روندگان بحج وبدرستیکه خدا تعالی امرزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیله کلب و میفرستد خدا تعالی ملائکه خود را بجانب آسمان بوزن این در مکه چهار رکعت نماز جناب جعفر را بجا آورد همانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرد پانزده رکعت بجا آورد نماز های این شبها روایت است از جمله نماز یست که روایت کرده ابو بصیر صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام وهم روایت کرده ازاندو بزرگوار سی نفر از کسانی که وثوق و اعتماد است بایشان که اندو بزرگوار فرمودند که هر گاه شب نیمه شعبان شد پس بجا آورد چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعت حمد و قل هو الله احد صد مرتبه پس چون فارغ شد بگو اللهم انی الیک فقیر و من عذابک خائف مستجیر اللهم لا تبدل اسمی ولا تغیر جسمی ولا تجهد بلائی ولا تشمت بی اعدائی اعوذ بعفوک من عقابک واعوذ برحمتک من عذابک واعوذ برضاک من سخطک واعوذ بک منک جل ثناؤک انت کما اثنیت علی نفسک وفوق ما یقول القائلون وبدانکه فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در این شب در هر رکعتی یکمرتبه حمد ودو مرتبه توحید وگذشت در ماه رجب ستور العمل شش رکعت نماز در این شب بحمد بس وتبارک وتوحید **روز نیمه شعبان** عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا وامامنا المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه وعلی آبائه است ویستحب زیارته علیه السلام فی کل زمان ومکان والدعاء بتعجیل الفرج عند زیارته ونتاکد زیارته فی السرداب بسر من رای وهو المتیقن ظهوره وتملکه وانه یملأ الارض قسطا وعدلا کما

ارحم الراحمین ان ولیی الله الذی نزل الکتاب وهو یتولی الصالحین فان تولوا فقل حسبی الله لا الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم بس دیگر در بعضی از کتب معتبره دیدم که هر که سه مرتبه در بامداد و سه مرتبه در آخر شب این صلوات را بخواند کامل شود و بهیچ امری نیفتد و شادی بهره او باشد و دعایش مستجاب گردد و روزش فراخ شود و روز بروز بخیر و رفیقان محمد صلی الله علیه و آله باشد این است صلوات اللهم صل علی محمد و آل محمد فی الاولین و صل

ملئت ظلما و جورا — در اعمال بقیه اینماه است — از حضرت امام رضا علیه السلام

منقولست که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آنست پس تدارک و تلافی کن در آنچه از اینماه مانده است تقصیرهائی را که در ایام گذشته اینماه کرده و بر تو باد که روآوری بر آنچه نافعست برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانت و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه اینماه این دعا را

اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه حق تعالی در اینماه آزاد میگرداند بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و شیخ از حارث بن مغیره نضری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام میخواند در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَجُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ اَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي اِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِارْتِكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ اِلٰهِي وَعَظْتَنِي فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِي فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ التَّقْوَى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ دَاءُ بْنُ عَبْدِكَ دَاءُ بْنُ اَمَتِكَ ضَعِيفٌ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاءِ الْاَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِي يَوْمَ الْقِيٰمَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنِي صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَاسْقِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيئًا لَا اَظْمَاءُ بَعْدَهُ اَبَدًا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ كَمَا آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَارِنِي فِي الْجِنَانِ وَجْهَهُ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّي

فقیر الی رحمتک وانت منزل الغنی والبرکة علی العباد فاهم مقتدر احصیت
اعمالهم وقسمت ارزاقهم وجعلتهم مختلفة السنتهم والوانهم خلقا من بعد
خلق ولا یعلم العباد علمک ولا یقدر العباد قدرک وکلنا فقیر الی رحمتک
فلا تصرف عنی وجهک واجعلنی من صالحی خلقک فی العمل والامل والقضاء والقدر
اللهم ابقنی خیر البقاء وافنی خیر الفناء علی موالاة اولیائک ومعاداة اعدائک
والرغبة الیک والرهبة منک والخشوع والوفاء والتسلیم لک والتصدیق
بکتابک واتباع سنة رسولک اللهم ما کان فی قلبی من شک او ریبة او جحود
او قنوط او فرح او بذخ او بطر او خیلاء او ریاء او نمعة او شقاق او نفاق او کفر
او فسوق او عصیان او عظمة او شیء لا تحب فاسئلک یا رب ان تبدل لی مکانه
ایمانا بوعدک ووفاء بعهدک ورضا بقضائک وزهدا فی الدنیا ورغبة
فیما عندک واثرة وطمانینة وتوبة نصوحا اسئلک ذلک یا رب العالمین
الهی انت من حلمک تعصی ومن کرمک وجودک تطاع فکانک لم تعص وانا و
من لم یعصک کمن ارضیک فکن علینا بالفضل جوادا وبالخیر عوادا یا ارحم
الراحمین وصلی الله علی محمد والهٖ صلوة دائمة لا تحصی ولا تعد ولا یقدر
قدرها غیرک

فصل سیم در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان

یا ارحم الراحمین

شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگوارش از حضرت امیر المؤمنین
علیه وعلی اولاده السلام که فرمود خطبه خواند برای ما رسول خدا صلی الله علیه وآله پس فرمود ایها
الناس بدرستیکه روی کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و امر زش ماهی است که نزد خدا بهترین
ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها
است و آن ماهیست که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا
نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است

عجبت کبیر وسلاما
مولفگوید که این صلوات مختصر
صلوات است که کفعمی از حضرت
صادق علیه السلام نقل کرده که هر که
بخواهد سه رکن محمد و آل
محمد علیهم السلام را در صلوات
بداند آن را بخواند و داند در
مفاتیح در اعمال روز عرفه
از اذکر خوب و بدانکه دعا
وارده در صبح و شام بسیار است
و این مختصر را کفعمی بیش از
این نیست و بیاید در باب
دعاها مرد ذکر کرده دعا را از کافی
که در وقت صبح و شام خوانده
میشود و اگر وقت را نشناسد
دعای عشرات و دعای مودع
مرجع است در دعاء فوت و دعای
عهد اللهم رب النور العظیم
را و این دعاها را
در

ودعاهای شما در آن مستجابست پس سؤال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست وذلهای پاکیزه
از گناهان وصفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن وتلاوت کردن قرآن در آن
بدرستیکه شقی وبدعاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در اینماه عظیم وبیاد کنید بگرسنگی و
تشنگی شما در اینماه تشنگی وگرسنگی روز قیامت را وتصدق کنید بر فقیران ومسکینان خود وتعظیم
نمایید پیران خود را ورحم کنید کودکان خود را ونوازش نمایید خویشان خود را ونگاه دارید زبانهای
خود را از آنچه نباید گفت وبپوشید دیدههای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز
دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن ومهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی
کنند بعد از شما با یتیمان شما وبازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود وبلند کنید دستهای خود را
بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر میکند حق تعالی در این
اوقات برحمت بسوی بندگان خود وجواب میگوید ایشانرا هرگاه او را مناجات کنند ولبیک میگوید
ایشانرا هرگاه او را ندا کنند مستجاب میگرداند هرگاه او را بخوانند ایکروه مردمان بدرستیکه جانهای
شما در گرو کردههای شماست پس از گرو بد او رید بطلب آمرزش از خدا وپشتهای شما گرانبار است از
گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدهها وبدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است
بعزت وجلال خود که عذاب نکند نمازگذارندگان وسجده کنندگان در اینماه را ونترساند ایشانرا از آتش
جهنم در روز قیامت ایها الناس هرکه از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی را در اینماه از برای او خواهد بود
نزد خدا ثواب بنده از آزاد کردن وآمرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه
ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف
دانه خرما باشد واگرچه بکشربت آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسیرا که چنین کند اگر قادر
براز زیاده از این نباشد ایها الناس هرکه خلق خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد روز قیامت
قدمها بران نلغزد وهرکه سبک گرداند در اینماه خدمت غلام وکنیز خود را خدا در قیامت حساب او را
آسان گرداند وهرکه در اینماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او
باز دارد وهرکه در اینماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد وهرکه در اینماه
صله واحسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت وهرکه در اینماه قطع
احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند وهرکه نماز سنتی در اینماه

مفاتیح تا آنکه نمود هر روز از آداب
نزیب نیز تا آنکه نمود هر دعای
اعتکاف اللهم صل علی محمد
بدین تا مالک ذا کرنیج نزیب
بدیت گرفته ران دعا از در
مفاتیح وشاه برای بجای از هر
* لا خوف بخوانند *
* فصل شش *
در دعاها تا یک در یا غان روز
بهم خوانند در دعاها هر روز
با بهم خوانند در دعاها هر روز
کرخصوصی تا غی ندارد
با تا کلمه نیج طوع وبیت بین تا لغ
وشیخ کنعوی هر روز تا بدر وازده
تا غ منعم تا نخشانند وهر
تا غ تا با لغ از آنچه تا لغ عشر
تا غ تا ان الله علیهم اجمعین نیت
صلوات الله علیهم اجمعین
بدرانند در تا غ هر تا غ دعا
کرشتا بهم بخوشتا بان امام عالم
مقام است تا یک
کرخوانند

بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازوها برای اعمال سبک باشد و کسیکه یک بار از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی را دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نگشاید و شیاطین را در این ماه غل کرده اند پس سؤال کنید از خدا که اینها را بر شما مسلط نگرداند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آزاد میکرد هر اسیری که بود و عطا مینمود هر سائلی را **مؤلف گوید** که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهیست که درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت گشوده میشود و درهای جهنم بسته میشود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تأمل نما که چگونه سزاوار است در شب و روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا فهمانا در خبر است که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که همه باید مستوجب عذاب شده باشد و در شب و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند پس ای عزیز مبادا بر تو رود ماه رمضان و گناهان تو باقی مانده باشد و در هنگامی که روزه داران مزدهای خود را میگیرند تو از جمله محرومان و زیانکاران باشی و تقرب بجوی بسوی خداوند تبارک و تعالی بتلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزهای این ماه و بایستادن بنماز و جد و جهد کردن در عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت استغفار و دعا فعن الصادق علیه السلام انه من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر له الی قابل الا ان یشهد عرفة و نگاه دار خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است و در افطار کردن بر چیزهای حرام و رفتار کن بطوریکه مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرموده که هرگاه روزه داری مباید که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو بغیر از محرمات بلکه از مکروهات و فرموده باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرموده که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه داری زبان خود را از دروغ و بپوشانی دیده های خود را از حرام

واگرچه روایتی بالخصوص باین امر نکرده اند اما معلوم است که چنین امری را بدون روایت هم میکنند و ما در این رساله اکتفا میکنیم باینچه در مصباح المتهجد ذکر فرموده شاعات اول از طلوع فجر است تا طلوع آفتاب منسوب بامیر المؤمنین علیه السلام و دعای آن اینست اللهم رب السماء و العظمة و الکبریاء و السلطان اظهرت القدرة کفت و منعت علی عبادک بتعرفک و تتطول علیهم بحجبة ذلک و علمتهم کیف یتعبدون لک فجعل علی کل نفس للدین و الغالب بالحکم و مجاری القضاء امام المتقین صل علی محمد و آله

ریا بکد یگر نزاع مکنید وحسد نبرید وغیبت مکنید ومجادله مکنید وسوگند دروغ مخورید
بلکه سوگند راست نیز ودشنام مدهید وفحش مگوئید وستم مکنید وبیخردی مکنید ودلتنگ مشوید
وغافل مشوید از یاد خدا واز نماز وخاموش باشید از آنچه نباید گفت وصبر کنید وراستگو باشید
ودوری کنید از اهل شر واجتناب کنید از گفتار بد ودروغ وافتراء وخصومت کردن با مردم وگمان
بد بردن وغیبت کردن وسخن چینی کردن وخود را مشرف باخرت دانید ومنتظر فرج وظهور قائم آل
محمد علیه السلام باشید وارزومند ثوابهای اخرت باشید وتوشه اعمال صالحه برای سفر اخرت برداريد وبر
شما باد بآرام دل وارام تن وخضوع وخشوع وشکستگی ومذلت مانند بنده که از اقاى خود ترسد وترسان
باشید از عذاب خدا وامیدوار باشید برحمت او وباید پاك باشد اى روزه دار دل تو از عیبها
وباطن تو از جمله ها ومکروها وپاکیزه باشد بدن تو از کثافتها وبیزار بجوى بوى خدا از انچه غیر اوست
ودر روزه ولایت خود را خالص گردانی از براى او وخاموش باشی از انچه حق تعالى نهى کرده است تو را
از آن در اشکار واپنهان وبترسی از خداوند قهار از انچه سزاوار ترسیدن او است در پنهان واشکار
وبجنبش روح وبدن خود را بخداى عزوجل در ایام روزه خود وفارغ گردانی دل خود را از براى محبت
او وبیاد او وبدن خود را بکار فرمانی در انچه خدا تو را امر کرده است بان وخوانده است بسوى ان اگر همه
اینها را بعمل آوردی انچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده وفرموده خدا را اطاعت کرده وانچه که
کنی از انها که بیان کردم از براى تو بقدر ان از روزه تو قبول میشود ازفضل ان وثواب ان بقدرى که پدرم
گفت رسول خدا صلى الله عليه وآله شنید که زنى در روز روزه جارية خود را دشنام داد حضرت طعامى طلبید انرا گفت
بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزه که جارية خود را دشنام دادى روزه از خوردن اشامیدن
نیست بدرستیکه حق تعالى روزه را حجابى گردانیده است از زنا وامور قبیحه از کردار بد وگفتار بد
بسیار کند روزه دار ان وچه بسیار ند گرسنگى کشندگان وحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه
بسیار روزه دار یکه بهره نیست او را از روزه بغیر از تشنگى وگرسنگى وچه بسیار عبادت کننده که نیست
او را بهره از عبادت بغیر تعبى خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیدارى عبادت احمقان است
وخوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است وروایت شده از جابر بن یزید
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلى الله عليه وآله بجابر بن عبد الله فرمود اى جابر ان
ماه رمضان است هر که روزه بدارد روز انرا وبایستد بعبادت پاره از شب شرا وبازدارد از حرام

(اربعه ساعات شب)
انقلاب اول وثانى وثالث
آن تصلى على محمد وآل محمد
وان تفعل بى كذا وكذا
ساعت دوم از طلوع شمس
اللهم ارزقنى حسن مجاورة
اللهم انى اسئلك فى
اعظم ذلك وصلاح اوله
وافضل عاقبته
النقمة بك عند جود لك
فما اكثر ما
عظمت فيه مسئلتى
ما عملت فما اعظم
اللهم انى اسئلك
عملك الذى

شکم و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه جابر گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود ای جابر و چقدر سخت است این شرطها که ذکر نمودم

و بالجمله اعمال این ماه شریف **مطلب اوّل** در دو مطلب یکجا ذکر میشود

قسم اوّل در اعمال مشترکه این ماه است و آن بر چهار قسم است

اعمالی است که در هر شب و روز این ماه بجا آورده میشود سید بن طاوس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند میگوئی در ماه رمضان از اوّل تا باخر آن بعد از هر فریضه اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ وَسَعَةِ رِزْقٍ وَلَا تُخْلِنِي مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ وَالْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِي جَمِيعِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَكُنْ لِي اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَتُؤَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَدَيْنِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ و بخواند عقب نمازهای فریضه يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهٰذَا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكَاكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که آنحضرت فرمود هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجب بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است اَللّٰهُمَّ أَدْخِلْ عَلَىٰ أَهْلِ

ادعیه ساعات روز

أَتَشَفَّعُ إِلَيْكَ وَأَتَقَدَّمُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا ساعت نهم از دهار شعاع است تا ارتفاع نهار و منسوب است بحضرت امام حسن بن علی علیهما السلام يَا مَنْ تَجَبَّرَ فَلَا عَيْنٌ تَرَاهُ يَا مَنْ تَعَظَّمَ فَلَا تَخْطُرُ الْقُلُوبُ بِكُنْهِهِ يَا حَسَنَ الْمَنِّ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا حَسَنَ الْعَفْوِ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ مَنَّ عَلَىٰ خَلْقِهِ بِأَوْلِيَائِهِ إِذِ ارْتَضَاهُمْ لِدِينِهِ وَأَدَّبَهُمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ وَجَعَلَهُمْ حُجَجًا مِنْهُ عَلَىٰ خَلْقِهِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

اَلْفُهُودِ السُّرُورَ اَللّٰهُمَّ اَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اَللّٰهُمَّ اَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ اَللّٰهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ اَللّٰهُمَّ
اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ رُدَّ كُلَّ غَرِيبٍ اَللّٰهُمَّ فُكَّ كُلَّ اَسِيرٍ
اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ اُمُورِ الْمُسْلِمِينَ اَللّٰهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اَللّٰهُمَّ سُدَّ فَقْرَنَا
بِغِنَاكَ اَللّٰهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاَغْنِنَا مِنَ
الْفَقْرِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وشیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه
رمضان این دعا را میخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي بِكَ وَمِنْكَ اَطْلُبُ حَاجَتِي وَمَنْ طَلَبَ حَاجَةً
اِلَى النَّاسِ فَاِنِّي لَا اَطْلُبُ حَاجَتِي اِلَّا مِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَاَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ
وَرِضْوَانِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عَامِي هٰذَا اِلَى بَيْتِكَ
الْحَرَامِ سَبِيلًا حَجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زَاكِيَةً خَالِصَةً لَكَ تُقَرِّبُنِي بِهَا عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِهَا
دَرَجَتِي وَتَرْزُقَنِي اَنْ اَغُضَّ بَصَرِي وَاَنْ اَحْفَظَ فَرْجِي وَاَنْ اَكُفَّ بِهَا عَنْ جَمِيعِ مَحَارِمِكَ
حَتّٰى لَا يَكُونَ شَيْءٌ اٰثَرَ عِنْدِي مِنْ طَاعَتِكَ وَحُبِّكَ وَالْعَمَلِ بِمَا اَحْبَبْتَ وَالتَّرْكِ
لِمَا كَرِهْتَ وَنَهَيْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ فِي يُسْرٍ وَيَسَارٍ وَعَافِيَةٍ وَمَا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ وَفَاتِي قَتْلًا فِي سَبِيلِكَ تَحْتَ رَايَةِ نَبِيِّكَ مَعَ اَوْلِيَائِكَ وَ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَقْتُلَ بِي اَعْدَائَكَ وَاَعْدَاءَ رَسُولِكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُكْرِمَنِي بِهَوَانِ مَنْ
شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُهِنِّي بِكَرَامَةِ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ
سَبِيلًا حَسْبِيَ اللّٰهُ مَا شَاءَ اللّٰهُ مؤلف گوید که این دعا موسوم بدعای حج است سید در اقبال از
حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آنرا در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین
گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و در شب اول نهر و شیخ مفید در مقنعه
برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب و بدانکه بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه مبارک
رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در این ماه نازل شده است و وارد شده که
هر چیز را بهاری است و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماهها دیگر هر ماهی یکصد سنت است و افضل شش

التیط التابع لرضائك و
الناصح فيه بدينك والدليل
على اليك استقلت فيه
وافقه ومنه بين يدي حوائجي
ان تصلي على محمد وعلى
ال محمد وان تفعل بي كذا
ناعف جهادم منسوب به
علي بن الحسين عليهما وان
ان انتفاعها وانت نارك
ثمس اللهم صفا نورك
وانت عظمتك وعلا
ضيا وليك نورك الذي نورت
استلك بنورك الذي نورت
به السموات والارض من و
قضيت به الجبابرة وتحيت
بعزة الاموات وامنت به
الاحياء وجمعت به المتفرق
وفرقت به المجتمع
واتممت

روزاست ودرماه رمضان درهرشب روزیکخم سنت است واگر روزی یکخم تواند بکند خوبست
علامه مجلسی ره فرموده در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در ایام ماه چهل ختم قرآن روزیاده میکردند
واگر هر ختم قرآنی را ثواب یکی از چهارده معصوم هدیه کند ثوابش مضاعف گردد
واز روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی از آنکه با ایشان باشد در روز قیامت ودر ایام ماه دعا
وصلوات واستغفار بسیار باید نمود و لا إله إلا الله بسیار باید گفت وروایت شده که جناب
امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد تکلم نمیکرد مگر بدعاء وتسبیح واستغفار
وتکبر وباید اهتمام بسیار نمود بعبادت ونافله های شب وروز **قسم دوم** اعمال بیست
که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد وآن چند امر است اول افطار است ومستحب است که بعد از نماز
شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند دوم آنکه افطار کند
با چیز پاکیزه از حرام وشبهات وبهتر آنکه بخرماهای حلال افطار کند تا ثواب نماز شش چهار صد برابر
گردد وبخرما واب ورطب یابس وبحلوا وبرنجان وباب کرم هر کدام که افطار کند نیز خوبست سیم آنکه
در وقت افطار دعاهای وارده از انجمله انکه بگوید **اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلٰى رِزْقِكَ**
اَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند با و ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته واگر
دعای **اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ** را کسی بخواند کفعمی روایت کرده اند فضیلت بسیار باید
وروایت شده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هرگاه میخواست افطار کند میگفت **بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ لَكَ**
صُمْنَا وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ چهار مرتبه در لقمه اول بگوید
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ یا واسع المغفرة اغفر لی تا خدا او را بیامرزد ودر خبر است که در آخر
روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از خدا تعالی بخواه که تو را
یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سوره قدر بخواند ششم در وقت افطار تصدق کند وافطار دهد
روزه دار را اگرچه بچند دانه خرما یا شربتی آب باشد واز حضرت رسول صلی الله علیه وآله مرویست که هر
که افطار دهد روزه دار را از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه از اجر او چیزی کم شود
وهم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکو ئی که بجا آورد آن افطار کننده بقوه آن طعام واز الله علامه
حلی در رساله سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را الفه در ماه
رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسیکه سی بنده مؤمن آزاد کرده باشد واز برای او باشد نزد حق

بهر الکلمات وافت به
التموات استمال علی
علی بن الحسین علیهما السلام
الذابین عن دینه والجاهد
فی سبیله واقتدمه بین
یدی نجوا بحیان نقبل علا
بحق والی بعبد وان نفعل
بکذا وکذا ما عنیم
علیه السلام وان از زوال
شمس است تا مغرب از چهار رکعت
ان اللهم رب الضیاء
والعظمة والنور والکبریاء
والسلطان بحرمة
بها تلک ومنن علی عبادک
واقبل وتحنن علی
علی موجود رضاک وجنبنا
ظلم ذلیلا ابدا
علا

یکدعا مستجاب هفتم در هر شب خواندن هزار مرتبه انا انزلناه و اردانت هشتم در هر شب صد مرتبه
خم دخان را بخواند اگر میسر شود نهم سبد دوا بکرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان امرزیده
شود کاهان چهل سال و اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن وافترضت
علی عبادک فیه الصیام صل علی محمد وآل محمد وارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی هذا
وفی کل عام واغفر لی تلک الذنوب العظام فانه لا یغفرها غیرک یا رحمن یا علام
دهم در هر شب بخواند بعد از مغرب دعای حج را که در قسم اول گذشت یا ازدهم بخواند در هر شب رماه رمضان
اللهم انی افتتح الثناء بحمدک وانت مسدد للصواب بمنک وأیقنت انک انت
ارحم الراحمین فی موضع العفو والرحمة واشد المعاقبین فی موضع النکال والنقمة
واعظم المتجبرین فی موضع الکبریاء والعظمة اللهم اذنت لی فی دعائک ومسئلتک
فاسمع یا سمیع مدحتی واجب یا رحیم دعوتی واقل یا غفور عثرتی فکم یا الهی من
کربة قد فرجتها وهموم قد کشفتها وعثرة قد اقلتها ورحمة قد نشرتها وحلقة
بلاء قد فککتها الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریک
فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا الحمد لله بجمیع محامده کلها علی جمیع
نعمه کلها الحمد لله الذی لا مضاد له فی ملکه ولا منازع له فی امره الحمد لله الذی
لا شریک له فی خلقه ولا شبیه له فی عظمته الحمد لله الفاشی فی الخلق امره وحمده
الظاهر بالکرم مجده الباسط بالجود یده الذی لا تنقص خزائنه ولا یزیده کثرة
العطاء الا جودا وکرما انه هو العزیز الوهاب اللهم انی اسئلک قلیلا من کثیر
مع حاجة بی الیه عظیمة وغناک عنه قدیم وهو عندی کثیر وهو علیک سهل
یسیر اللهم ان عفوک عن ذنبی وتجاوزک عن خطیئتی وصفحک عن ظلمی وسترک
علی قبیح عملی وحلمک عن کثیر جرمی عند ما کان من خطای وعمدی اطمعنی فی ان
اسئلک ما لا استوجبه منک الذی رزقنی من رحمتک وادرتنی من قدرتک

هیئتک وعلیهم یا رحمن یا رحیم اللهم
وصل علی محمد وآل محمد
فی هذا الیوم وفی کل یوم
علیک وآمنا مما نحن
وآل محمد وان تفعل بی
کذا وکذا ما انت اهله
منک وتب علی وان
جهارا وکلما ذکرک
انک انت ظهرا
عن ارادة الا وهامنا
من کل سوء
یا من تعالی
کلها یا من
اللطف واللطف
انعامک یا رب
رضاک وکفانا

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

وعرفتني من اجابتك فصرت ادعوك امنا واسئلك مستانسا لا خائفا ولا وجلا
مدلا عليك فيما قصدت فيه اليك فان ابطا عني عتبت بجهلي عليك ولعل
الذي ابطا عني هو خير لي لعلمك بعاقبة الامور فلم ار مولى كريما اصبر على عبد
لئيم منك علي يا رب انك تدعوني فاولي عنك وتتحبب الي فاتبغض اليك
وتتودد الي فلا اقبل منك كان لي التطول عليك فلم يمنعك ذلك من الرحمة
لي والاحسان الي والتفضل علي بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد
عليه بفضل احسانك انك جواد كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخر
الرياح فالق الاصباح ديان الدين رب العالمين الحمد لله على حلمه بعد علمه والحمد
لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته في غضبه وهو قادر على ما
يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام والفضل
والانعام الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي
ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده قهر بعزته الاعزاء
وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني حين
اناديه ويستر علي كل عورة وانا اعصيه ويعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم
من موهبة هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد اراني
فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه
ولا يرد سائله ولا يخيب امله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين
ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف اخرين و
الحمد لله قاصم الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ
المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته

واسئلك بحق عظمتك العافية من نارك واسئلك بحق جعفر بن محمد عليك واقدمه بين يدي حوائجي ان تصلي على محمد وال محمد وان تفعل بي كذا وكذا ساعت

هفتم منسوبست بموسى بن جعفر عليهما السلام وآن از نماز ظهر است تا مقدار چهار رکعت قبل از عصر يا من تكبر عن الاوهام صورته يا من تعالى عن الصفات نوره يا من قرب عند دعاء خلقه يا من دعاه المضطرون ولجا اليه الخائفون وسأله المؤمنون وعبده الشاكرون وحمده المخلصون اسئلك بحق نورك

ترعد السماء وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح
في غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله الحمد
لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء
ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على
محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك وخيرتك من خلقك
وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى
واطيب واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت وترحمت وتحننت وسلمت
على احد من عبادك وانبيائك ورسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك
من خلقك اللهم وصل على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين عبدك
ووليك واخي رسولك وحجتك على خلقك وآيتك الكبرى والنبا العظيم و
صل على الصديقة الطاهرة فاطمة سيدة نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة
وامامي الهدى الحسن والحسين سيدي شباب اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين
علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى و
محمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الهادي المهدي حججك على
عبادك وامنائك في بلادك صلوة كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي امرك
القائم المؤمل والعدل المنتظر وحفه بملائكتك المقربين وايده بروح القدس
يا رب العالمين اللهم اجعله الداعي الى كتابك والقائم بدينك استخلفه
في الارض كما استخلفت الذين من قبله مكن له دينه الذي ارتضيته له ابدله
من بعد خوفه امنا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم اعزه واعزز به وانصره
وانتصر به وانصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا يسيرا واجعل له من لدنك سلطانا

احصي ويحيى موسى بن
جعفر عليك واتقرب به
اليك واتقدم به بين يدي
حوائجي ان تصلي على محمد
وآل محمد وان تفعل بي
كذا وكذا

ساعت ہشتم

... بعلي بن موسى
... الرضا عليه ...
... يا من اعطى يا من
... يا من ...
... النهار ...
... الليل ...
... والارض ...

نصيرا اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى لا يستخفي بشيء من الحق مخافة
احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمة تعز بها الاسلام واهله
وتذل بها النفاق واهله وتجعلنا فيها من الدعاة الى طاعتك والقادة
الى سبيلك وترزقنا بها كرامة الدنيا والآخرة اللهم ما عرفتنا من الحق
فحملناه وما قصرنا عنه فبلغناه اللهم الم به شعثنا واشعب به صدعنا
وارتق به فتقنا وكثر به قلتنا واعزز به ذلتنا واغن به عائلنا واقض به عن
مغرمنا واجبر به فقرنا وسد به خلتنا ويسر به عسرنا وبيض به وجوهنا وفك
به اسرنا وانجح به طلبتنا وانجز به مواعيدنا واستجب به دعوتنا واعطنا به
سؤلنا وبلغنا به من الدنيا والآخرة امالنا واعطنا به فوق رغبتنا يا خير المسئولين
واوسع المعطين اشف به صدورنا واذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به لما اختلف
فيه من الحق باذنك انك تهدي من تشاء الى صراط مستقيم وانصرنا به على عدوك
وعدونا اله الحق آمين اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا صلواتك عليه وآله
وغيبة ولينا وكثرة عدونا وقلة عددنا وشدة الفتن بنا وتظاهر الزمان
علينا فصل على محمد وآله واعنا على ذلك بفتح منك تعجله وبضر تكشفه و
نصر تعزه وسلطان حق تظهره ورحمة منك تجللناها وعافية منك
تلبسناها برحمتك يا ارحم الراحمين دوازدهم در هر شب بخواند اللهم برحمتك في
الصالحين فادخلنا وفي عليين فارفعنا وبكاس من معين من عين سلسبيل
فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فزوجنا ومن الولدان المخلدين كانهم لؤلؤ
مكنون فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس
والحرير والاستبرق فالبسنا وليلة القدر وحج بيتك الحرام وقتلا في

الجود اسئلك بحق علي بن موسى الرضا عليهما السلام واقدمه بين يدي حوائجي ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا ساعت نهم منسوبست بحضرت امام محمد تقی علیه السلام و آن از نماز عصر است تا دو ساعت بعد میگوئی یا من دعاه المضطرون فاجابهم والتجأ اليه الخائفون فآمنهم وعبده الطائعون فشكرهم وشكره المؤمنون فحباهم واطاعوه فعصمهم وسئلوه فاعطاهم ونسوا نعمته فلم يخل شكره من قلوبهم وامتن عليهم فلم يجعل اسمه منسيا عندهم

سَبِيلِكَ فَوَفِّقْ لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَاذَا جَمَعْتَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ فَاكْتُبْ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تُعَلِّلْنَا
وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ
فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبِتْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ
فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ بِلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَحْيٰى لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَنَجِّنَا سبزدهم از حضرت
صادق علیه السلام روایت است که در هر شب ماه رمضان بخواند اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَ
تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي
مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَ
تُوَسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي ✱
چهاردهم در اعمال صالحین است که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِ
الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ
أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ پانزدهم شیخ کفعمی در حاشیه بلد الامین از سید بن باقی نقل کرده که فوق
مستحب است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید سه مرتبه و چون سلام
داد بگوید سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَفِيظٌ لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
قَائِمٌ لَا يَنَامُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو پس بگوید تسبیحات اربع را هفت مرتبه پس بگوید
سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ پس ده مرتبه صلوات بفرستد
بر پیغمبر و آل او علیهم السلام کسیکه این دو رکعت نماز را بجا آورد و در بامداد حق تعالی از برای او هفتاد
هزار نگاه الخ شانزدهم در خبر است که هر که در هر شب از ماه رمضان سوره انا فتحنا در نماز مستحبی بخواند
انشاء الله محفوظ بماند و بدانکه از اعمالی که در شبهای ماه رمضان مستحب است بجا آورده شود هزار رکعت
نماز است در مجموع اینها که مشایخ و اعاظم علماء در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته اند بآن اشاره
نموده اند و اما گفتن بعضی از اوردن آن بر احادیث در باب آن مخالفت و اینچه موافق روایت ابن ابی

(اوعیه ساعات وردز)

انشاء الله بجای بیاورد علی بن
علیها السلام و بعد از فراغ
و بعد از فراغ از نماز بگوید
الواقعه و آیة الکرسی را
بدین نحو که بجای آن بگوید
علی محمد و آل محمد و آن
نفعل بکن او کردن او ما
رقم منسوب باما علیه
علیه السلام و آن از دوستان
ان نماز عصر است تا پیش از زرد
شدن آفتاب یا من علا فقهر
یا من تشاء فتجیر و تعتصم
فتمنع یا من هو هکذا و لا
هکذا غیره یا من مد الظل علی
جمیع خلقه یا من جعل اللیل
علی عباده لباسا و النوم
سباتا یا من جعل من آثار
الشمس علی بن

است از حضرت جواد علیه السلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریه و اشراف بلکه مختار مشهور است آنستکه در دهه اول و دهه دوم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت بیک سلام باین طریق که هشت رکعت را بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و در دهه آخر در هر شبی سی رکعت بخواند باز هشت رکعت را بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و مجموع این نمازها هفتصد رکعت میشود و باقیمانده را که سیصد رکعت در شبهای قدر بخواند یعنی شب نوزدهم صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب بیست و سیم صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و ترتیب دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و این مقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل خیر در عمل باین هزار رکعت نماز مسامحه و سهل انگاری نکرده از فیض آن خود را بهره مند نمایند و روایت شده که بخوانی بعد از هر دو رکعت از نافله های ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ اَنْ تَجْعَلَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ وَاَسْئَلُکَ اَنْ تُطیلَ عُمْری فی طاعَتِکَ وَتُوَسِّعَ لی فی رِزْقی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

(قسم سیم)

در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است اول سحور خوردن و ترک نکند سحور را اگر چه بیک دانه خرمای بوده باشد یا شربت آبی باشد و بهترین سحورها سویق یعنی قاووت و خرما است و روایت شده که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند دوم سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ در وقت سحور بخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند در ما بین این دو وقت ثواب کسی را داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد سیم بخواند دعای عظیم الشأنی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرمودند این دعائیست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهائِکَ بِاَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِبَهائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَمالِکَ بِاَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِکَ جَلیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِها وَکُلُّ عَظَمَتِکَ عَظیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ

محمد علیهما السلام واقدمهما بین یدی حوائجی ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفعل بی کذا وکذا. ساعت یازدهم منسوب است بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام وآن بجهت زود رسیدن اخبار است تا زود شدن آن: یا اَوَّلاً بِلا اَوَّلِیَّةٍ وَیا آخِراً بِلا آخِرِیَّةٍ یا قَیُّوماً بِلا مُنْتَهی لِقِدَمِهِ یا عَزیزاً بِلا انْقِطاعٍ لِعِزَّتِهِ یا مُتَسَلِّطاً بِلا اَضْعَفٍ مِنْ سُلْطانِهِ یا کَریماً بِدَوامِ نِعْمَتِهِ یا جَبّاراً وَمُعِزّاً لِاَوْلِیائِهِ یا خَبیراً بِعِلْمِهِ یا عَلیماً بِقُدْرَتِهِ یا قَدیراً بِذاتِهِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ

مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ
كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ
بِأَكْبَرِهَا وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَ
كُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلُّهَا إِلَيْكَ حَبِيبٌ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلُّ
شَرَفِكَ شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِسُلْطَانِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ
عَالٍ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ

وَأَقْدِمْهُ بِأَنْ يَدْعُوَ بِهٰذَا الدُّعَاءِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَفْعَلَ بِهِ كَذَا وَكَذَا
بَاغٍ وَدَارِدِهِمْ مَنْسُوبٌ
بِالْمَامِ مَعْصُومٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ أَنْ
زَرْدِشْكَ بِمَسْمَعٍ لَبِيبٍ نَاغِرٍ بَانِ
* بِأَمْنِ تَوَحَّدَ بِنَفْسِهِ
عَنْ خَلْقِهِ بِأَمْنِ تَعَنَّى بِعَنِّي
خَلْقِهِ بِرَضِيَّهِ بِأَمْنِ تَعَنَّى
نَفْسُهُ خَلْقُهُ بِلُطْفِهِ
بِأَمْنِ سَلَكَ بِأَهْلِ طَاعَتِهِ
مَسَالِكَهُ بِأَمْنِ آمَنَ آمَنَ
مَنْ عَلَيْهِ عَلَى شَكِّهِ فِيهِ بِأَمْنِ
مَنْ عَلَيْهِ بِدِينِهِ وَلُطْفِ
كُلِّهِ بِأَنْ تَسْئَلَ يَعْنِي
الْمُؤَلِّفَ بِأَنْ يَسْئَلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَأَنْ تَفْتَحَ لَهُ
بِهِ وَأَقْدِمْهُ
بِأَنْ

وَكُلِّ مَنٍّ قَدِيمٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ
اٰبَائِكَ بِاَكْرَمِهَا وَكُلِّ اٰبَائِكَ كَرِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاٰبَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَانٍ وَحْدَهُ
وَجَبَرُوتٍ وَحْدَهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي حِينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنِي يَا اَللّٰهُ

هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته برآورده است چهارم در مصباح شیخ است که روایت
کرده ابو حمزهٔ ثمالی که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر از شبها نماز میکرد و چون سحر
میشد بدعا میخواند الٰهی لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِي الْخَيْرُ
يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ لَا اَلَّذِي
اَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ وَاجْتَرَءَ عَلَيْكَ وَلَمْ يَرْضَكَ
خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بگوید تا آنکه نفس قطع شود بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ
دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَلَوْلَا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ
فَيُجِيبُنِي وَاِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْئَلُهُ فَيُعْطِينِي وَاِنْ
كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَاَخْلُو
بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَدْعُو غَيْرَهُ
وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ
غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ
فَيُهِينُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتّٰى
كَاَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّيَ اَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَاَحَقُّ بِحَمْدِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَجِدُ سُبُلَ
الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ اِلَيْكَ مُتْرَعَةً وَالْاِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ
لِمَنْ اَمَّلَكَ مُبَاحَةً وَاَبْوَابَ الدُّعَاءِ اِلَيْكَ لِلصَّادِرِينَ مَفْتُوحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّكَ

بدعوا تجابی ان تفضل علی محمد وآل محمد وان تفعل بی کذا وکذا اللهم صل علی محمد وآل محمد وافعل بی اولی الامر الذین امرت بطاعتهم واولی الارحام الذین امرت بصلتهم وذوی القربی الذین امرت بمودتهم والموالی الذین امرت بمعرفة حقهم واهل البیت الذین اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهیرا ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفعل بی کذا وکذا علامه مجلسی در زاد المعاد از مصباح الزائر و جده و سایر مصباحهای معتبره از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

لِلتَّرَاجِي بِمَوْضِعِ إِجَابَتِهِ وَلِلْمَلْهُوفِ بِمَرْصَدِ إِغَاثَتِهِ وَأَنَا فِي اللَّهَفِ إِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ
وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ
الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُكَ بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُكَ
بِكَ اسْتِغَاثَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِيجَابٍ
لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِيَقِينِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجَائِي إِلَى الْإِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنَّ لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْئَلُوا اللَّهَ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ
وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ
بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِكَ إِلَهِي رَبَّيْتَنِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَنَوَّهْتَ بِاسْمِي كَبِيرًا
فَيَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعَمِهِ وَآثَارَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ
وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ دَلِيلِي عَلَيْكَ وَحُبِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ
دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ
قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ أَنَا جَبِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا
رَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَزِعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمِعْتُ
فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ لِمَ لَا يَا اللَّهُ فِي جُرْأَتِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ
مَعَ إِبَائِي مَا تَكْرَهُ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعَدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَائِي رَأْفَتُكَ
وَرَحْمَتُكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُخَيِّبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَذَيْنِ مُنْيَتِي فَحَقِّقْ رَجَائِي وَاسْمَعْ
دُعَائِي بِأَخْيَرِ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلِ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظِّمْ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَسَاءِ عَمَلِي

منقول کہ حق سبحانہ وتعالیٰ
در سر ساعت وسر ساعت
روز خود را بعبد و روز کوارش
بار میکند و سر ساعت روز
از وقت ساعات تا آول ظہر
و ساعت سیم تا آخر
آنکہ نام مبارک ہر ساعت موکل
کہ این عمل را بشب و روز
خلعت او را بر او در و آگر
شفی و مدد عافیت باشد امید وار
کہ ستار مولفکوید کہ آگر این
ناعتہا ہا روز و شب ابتدا
را بخواند مناسب خواہد بود

(دعا)
انت اللہ لا الہ الا انت
رب العالمین انت اللہ لا
الہ الا انت الرحمن

فَاعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْوَءِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ
مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِذٌ
بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا
وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيْ رَبِّ جَلِّلْنِي
بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوِ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذُنُوبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُهُ
وَلَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ لَاجْتَنَبْتُهُ لَا لِأَنَّكَ آهَوَنُ النَّاظِرِينَ وَأَخَفُّ الْمُطَّلِعِينَ
بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّاتِرِينَ وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَتَّارُ الْعُيُوبِ
غَفَّارُ الذُّنُوبِ عَلَّامُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَبِحِلْمِكَ وَبِخَيْرِكَ تَأْنِي عَلَى
مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ عَنِّي فَيَدْعُونِي إِلَى قِلَّةِ الْحَيَاءِ يَسْتُرُكَ عَلَيَّ وَيُبَشِّرُنِي إِلَى التَّوَثُّبِ
عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا أَخِي يَا أَبَتِ يَا غَافِرَ
الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَيْنَ سِتْرُكَ الْجَمِيلُ أَيْنَ عَفْوُكَ
الْجَلِيلُ أَيْنَ فَرَجُكَ الْقَرِيبُ أَيْنَ غِيَاثُكَ الرَّبِيعُ أَيْنَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ أَيْنَ
عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ أَيْنَ مَوَاهِبُكَ الْهَنِيئَةُ أَيْنَ صَنَائِعُكَ السَّنِيَّةُ أَيْنَ فَضْلُكَ
الْعَظِيمُ أَيْنَ مَنُّكَ الْجَسِيمُ أَيْنَ إِحْسَانُكَ الْقَدِيمُ أَيْنَ كَرَمُكَ يَا كَرِيمُ فَأَسْتَنْقِذُنِي
بِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ أَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ
عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِئُ
بِالْإِحْسَانِ نِعَمًا وَتَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَدْرِي مَا نُشْكِرُ أَجَمِيلَ مَا نَشْرُ أَمْ
قَبِيحَ مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمَ مَا أَبْلَيْتَ وَأَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرَ مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ وَعَافَيْتَ يَا حَبِيبَ
مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَيَا قُرَّةَ عَيْنِ مَنْ لَاذَ بِكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ

أَنَّ اللهَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ أَنَّ اللهَ لَا
إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ مَلِكُ وَهُوَ
الدَّيَّانُ أَنَّ اللهَ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ أَنَّ
اللهَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ أَنَّ اللهَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدْءُ كُلِّ شَيْءٍ
وَإِلَيْكَ يَعُودُ أَنَّ اللهَ
الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ
تَزَلْ وَلَا تَزَالُ أَنَّ اللهَ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ
وَالشَّرِّ أَنَّ اللهَ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
أَنَّ اللهَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
أَحَدٌ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا أَحَدٌ

المسيئون فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك واي جهل يا رب لا
يسعه جودك او اي زمان اطول من اناتك وما قدر اعمالنا في جنب نعمك وكيف
نستكثر اعمالا نقابل بها كرمك بل كيف يضيق على المذنبين ما وسعهم من رحمتك
يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك يا سيدي لو نهرتني ما برحت
من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى الي من المعرفة بجودك وكرمك
وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء
بما تشاء كيف تشاء لا تسئل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في
امرك ولا تضاد في حكمك ولا يعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق و
الامر تبارك الله رب العالمين يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك
والف احسانك ونعمك وانت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا ينقص فضلك
ولا تقل رحمتك وقد توثقنا منك بالصفح القديم والفضل العظيم والرحمة
الواسعة افتراك يا رب تخلف ظنوننا او تخيب امالنا كلا يا كريم فليس هذا
ظننا بك ولا هذا فيك طمعنا يا رب ان لنا فيك املا طويلا كثيرا ان لنا
فيك رجاء عظيما عصيناك ونحن نرجو ان تستر علينا ودعوناك ونحن نرجو
ان تستجيب لنا فحقق رجائنا مولانا فقد علمنا ما نستوجب باعمالنا ولكن علمك
فينا وعلمنا بانك لا تصرفنا عنك وان كنا غير مستوجبين لرحمتك فانت
اهل ان تجود علينا وعلى المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما انت اهله
وجد علينا فانا محتاجون الى نيلك يا غفار بنورك اهتدينا وبفضلك
استغنينا وبنعمتك اصبحنا وامسينا ذنوبنا بين يديك نستغفرك اللهم منها
ونتوب اليك تتحبب الينا بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك الينا نازل

حتى علا الرحمة اليك
انت الله لا اله الا انت
الملك القدوس السلام
المؤمن المهيمن العزيز
الجبار المتكبر سبحان
الله عما يشركون انت
الله الخالق البارئ المصور
له الاسماء الحسنى يسبح
له ما في السموات والارض
وهو العزيز الحكيم انت
الله لا اله الا انت
الكبير المتعال والكبرياء
رداؤك
وابن بابويه ره
بسند صحيح از حضرت صادق
عليه السلام روايت كرده است كه هر
بنده كه هر روزه نه مرتبه بگويد
اسئل الله الجنة واعوذ
بالله من النار جهنم نويد
خدايا او را از من پناه ده
وبسند معتبر ديگر از
آنحضرت

وَشَرُّنَا اِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ عَنَّا بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا
يَمْنَعُكَ ذٰلِكَ مِنْ اَنْ تَحُوطَنَا بِنِعَمِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِآلَائِكَ فَسُبْحَانَكَ مَا اَحْلَمَكَ
وَاَعْظَمَكَ وَاَكْرَمَكَ مُبْدِئًا وَمُعِيدًا تَقَدَّسَتْ اَسْمَائُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَكَرُمَ
صَنَائِعُكَ وَفِعَالُكَ اَنْتَ اِلٰهِي اَوْسَعُ فَضْلًا وَاَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ اَنْ تُقَايِسَنِي بِفِعْلِي
وَخَطِيئَتِي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ
اَعِذْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَاَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ
وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ اِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ
وَتَوَفَّنَا عَلٰى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا اِجْزِهِمَا بِالْاِحْسَانِ اِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا ذَكَرِنَا وَاُنْثَانَا صَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا حُرِّنَا
وَمَمْلُوكِنَا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللّٰهِ وَضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا وَخَسِرُوا خُسْرَانًا مُبِينًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ وَاكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا
تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا
اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا اَللّٰهُمَّ احْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ
وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَاكْلَأْنِي بِكِلَائَتِكَ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي
كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ
الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اَللّٰهُمَّ تُبْ عَلَيَّ حَتّٰى لَا اَعْصِيَكَ وَاَلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ
بِهِ وَخَشْيَتَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَا اَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي كُلَّمَا

روایت کرده است که اگر مؤمنی در یک روز چهل گناه کبیره بکند پس از روی ندامت و پشیمانی این استغفار را بخواند خدا گناهان او را بیامرزد استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات والارض ذو الجلال والاکرام واسئله ان یتوب علی وایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است هر که هر روز هفت مرتبه بگوید الحمد لله علی کل نعمة کانت او هی کائنة ادای شکر نعمتهای گذشته و آینده کرده است وایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز

قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبَّأْتُ وَقُمْتُ لِلصَّلوٰةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ أَلْقَيْتَ عَلَيَّ
نُعَاساً إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَبْتَنِي مُنَاجَاتَكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَالِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ صَلَحَتْ
سَرِيرَتِي وَقَرُبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَّابِينَ مَجْلِسِي عَرَضَتْ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي وَحَالَتْ
بَيْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَّيْتَنِي أَوْ
لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخِفّاً بِحَقِّكَ فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضاً عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي
أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنَعْمَائِكَ
فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ
فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي آلِفَ مَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ فَبَيْنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَّيْتَنِي
أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَجَرِيرَتِي كَافَيْتَنِي
أَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيَائِي مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ
الْمُذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِينَ وَأَنَا عَائِذٌ بِفَضْلِكَ
هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنّاً إِلٰهِي أَنْتَ أَوْسَعُ
فَضْلاً وَأَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقَايِسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ تَسْتَزِلَّنِي بِخَطِيئَتِي وَمَا أَنَا يَا سَيِّدِي
وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْنِي بِسَتْرِكَ وَاعْفُ
عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ
وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي آمَنْتَهُ
وَالْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ
وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعْزَزْتَهُ وَ
السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَالْمُذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِئُ
الَّذِي أَقَلْتَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَأَنَا

الطَّرِيدُ الَّذِي وَبَّخَهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَاءِ
أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ
السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرِّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا
خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمْهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَسَتَرْتَ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَ
عَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمْهَلْتَنِي وَ
بِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ
اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاحِدٌ وَلَا بِأَمْرِكَ
مُسْتَخِفٌّ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِوَعِيدِكَ مُنْتَهِكٌ لَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَ
سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَنِي هَوَايَ وَأَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَقَدْ
عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالْآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ
قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَاسَوْأَتَا عَلَى مَا
أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَفَهْيَكَ إِيَّايَ
عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَ مَا أَنْذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ
اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّ
النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ
فَلَا تُوحِشْ اسْتِيْنَاسَ إِيمَانِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا
بِأَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَدْرَكُوا مَا أَمَّلُوا وَإِنَّا آمَنَّا بِكَ بِأَلْسِنَتِنَا وَقُلُوبِنَا
لِتَغْفِرَ عَنَّا فَأَدْرِكْنَا مَا أَمَّلْنَا وَثَبِّتْ رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِزَّتِكَ لَوْ انْتَهَرْتَنِي
مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أُلْهِمُ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ

ماد فعلیہ السلام دانکردہ اند
کہ حضرت رسول صلی اللہ علیہ
وآلہ مرد نفسہا دمی بینم کہ
أستغفر اللہ وأتوب إلیہ دمی بینم
وما لا أشبع طوبی لمن شغلہ
عیبہ عن عیوب الناس
رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
لا إلہ إلا اللہ الملک الحق
المبین امان بابداد غفر
رؤا ورد ودرہا بہشت
لا إلہ إلا اللہ الحق المبین
است ودرثواب الاعمال و
عاصی رفیع مرتبہ دوایت
کردہ اند وطبرانی و ابن مندہ در
دعوات خود دوایت
کردہ اند

وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَى مَنْ يَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ إِلَّا
إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي لَوْ قَرَنَتْنِي بِالْأَصْفَادِ وَمَنَعَتْنِي سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَلَلْتُ
عَلَى فَضَائِحِي عُيُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَحُلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعَتْ
رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفَتْ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَلَا أَخْرَجَ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي أَنَا لَا
أَنْسَى آيَادِيَكَ عِنْدِي وَسِتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدِي أَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي
وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَالْأَخْيَارِ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَانْقُلْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعِنِّي بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ
أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ الْأَمَالَ عُمْرِي وَقَدْ نَزَلْتُ مَنْزِلَةَ الْإِيَاسِ مِنْ خَيْرِهِ فَمَنْ يَكُونُ
أَسْوَءَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى قَبْرِي لَمْ أَمْهَدْهُ لِرَقْدَتِي وَلَمْ
أُفْرِشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي وَمَالِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي
وَأَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَالِي
لَا أَبْكِي أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضِيقِ لَحْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ
وَنَكِيرٍ إِيَّايَ أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا حَامِلًا ثِقْلِي عَلَى ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً
عَنْ يَمِينِي وَأُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذِ الْخَلَائِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَذِلَّةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعَوَّلِي وَمُعْتَمَدِي وَرَجَائِي وَ
تَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي تَصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ
فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَفَيْتَ مِنَ الشِّرْكِ قَلْبِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أَفَلِسَانِي
هَذَا الْكَالِّ أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ جُهْدِي فِي عَمَلِي أُرْضِيكَ وَمَا قَدْرُ لِسَانِي بَارِئَ
فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا قَدْرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ إِلَهِي إِنَّ جُودَكَ

ارحم امام رضا علیہ السلام کی حضرت رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی خواہر کی اولاد ہیں اور ان کا مرتبہ اعلیٰ ہے اس لئے ان کا واسطہ دینا بہت بہتر ہے

بَسَطَ اَمَلِیْ وَ شُکْرُکَ قَبْلَ عَمَلِیْ سَیِّدِیْ اِلَیْکَ رَغْبَتِیْ وَ اِلَیْکَ رَهْبَتِیْ وَ اِلَیْکَ تَاْمِیْلِیْ
وَقَدْ سَاقَنِیْ اِلَیْکَ اَمَلِیْ وَ عَلَیْکَ یَا وَاحِدُ عَکَفَتْ هِمَّتِیْ وَفِیْمَا عِنْدَکَ انْبَسَطَتْ
رَغْبَتِیْ وَلَکَ خَالِصُ رَجَائِیْ وَخَوْفِیْ بِکَ اَنِسَتْ مَحَبَّتِیْ وَاِلَیْکَ اَلْقَتْ بِیَدِیْ وَ
بِحَبْلِ طَاعَتِکَ مَدَدْتُ رَهْبَتِیْ یَا مَوْلَایَ بِذِکْرِکَ عَاشَ قَلْبِیْ وَبِمُنَاجَاتِکَ بَرَدَتْ
اَلَمَ الْخَوْفِ عَنِّیْ فَیَا مَوْلَایَ وَیَا مُؤَمِّلِیْ وَیَا مُنْتَهَی سُؤْلِیْ فَرَقْ بَیْنِیْ وَبَیْنَ ذَنْبِیَ الْمَانِعِ
لِیْ مِنْ لُزُوْمِ طَاعَتِکَ فَاِنَّمَا اَسْئَلُکَ لِقَدِیْمِ الرَّجَاءِ فِیْکَ وَعَظِیْمِ الطَّمَعِ مِنْکَ لَدَیْکَ
اَوْجَبْتَهُ عَلٰی نَفْسِکَ مِنَ الرَّاْفَةِ وَالرَّحْمَةِ فَالْاَمْرُ لَکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ وَ
الْخَلْقُ کُلُّهُمْ عِیَالُکَ وَفِیْ قَبْضَتِکَ وَکُلُّ شَیْءٍ خَاضِعٌ لَکَ تَبَارَکْتَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ
اِلٰهِیْ اِرْحَمْنِیْ اِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِیْ وَکَلَّ عَنْ جَوَابِکَ لِسَانِیْ وَطَاشَ عِنْدَ سُؤَالِکَ بَابِیْ
لُبِّیْ فَیَا عَظِیْمَ رَجَائِیْ لَا تُخَیِّبْنِیْ اِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِیْ وَلَا تَرُدَّنِیْ بِجَهْلِیْ وَلَا تَمْنَعْنِیْ لِقِلَّةِ
صَبْرِیْ اَعْطِنِیْ لِفَقْرِیْ وَارْحَمْنِیْ لِضَعْفِیْ سَیِّدِیْ عَلَیْکَ مُعْتَمَدِیْ وَمُعَوَّلِیْ وَرَجَائِیْ
وَتَوَکُّلِیْ وَبِرَحْمَتِکَ تَعَلُّقِیْ وَبِفِنَائِکَ اَحَطُّ رَحْلِیْ وَبِجُوْدِکَ اَقْصِدُ طَلِبَتِیْ وَبِکَرَمِکَ
اَیْ رَبِّ اَسْتَفْتِحُ دُعَائِیْ وَلَدَیْکَ اَرْجُوْ فَاقَتِیْ وَبِفِنَائِکَ اَجْبُرُ عَیْلَتِیْ وَتَحْتَ ظِلِّ
عَفْوِکَ قِیَامِیْ وَاِلٰی جُوْدِکَ وَکَرَمِکَ اَرْفَعُ بَصَرِیْ وَاِلٰی مَعْرُوْفِکَ اُدِیْمُ نَظَرِیْ فَلَا
تُخَیِّبْ فِیْکَ الْیَوْمَ رَجَائِیْ وَاَنْتَ مَوْضِعُ اَمَلِیْ وَلَا تُسْکِنِّیْ الْهَاوِیَةَ فَاِنَّکَ قُرَّةُ عَیْنِیْ یَا سَیِّدِیْ
لَا تُکَذِّبْ ظَنِّیْ بِاِحْسَانِکَ وَمَعْرُوْفِکَ فَاِنَّکَ تُقِیْنِیْ وَلَا تَحْرِمْنِیْ ثَوَابَکَ فَاِنَّکَ لِلْعَائِذِیْنَ
بِفَقْرِهِ اِلٰهِیْ اِنْ کَانَ قَدْ دَنَا اَجَلِیْ وَلَمْ یُقَرِّبْنِیْ مِنْکَ عَمَلِیْ فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِعْتِرَافَ اِلَیْکَ
بِذُنُوْبِیْ وَسَائِلَ عِلَلِیْ اِلٰهِیْ اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلٰی مِنْکَ بِالْعَفْوِ وَاِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ اَعْدَلُ
مِنْکَ فِی الْحُکْمِ اِرْحَمْ فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا غُرْبَتِیْ وَعِنْدَ الْمَوْتِ کُرْبَتِیْ وَفِی الْقَبْرِ وَحْدَتِیْ
وَفِی اللَّحْدِ وَحْشَتِیْ وَاِذَا نُشِرْتُ لِلْحِسَابِ بَیْنَ یَدَیْکَ ذُلَّ مَوْقِفِیْ وَاغْفِرْ لِیْ مَا خَفِیَ

لا حول ولا قوۃ الا باللہ وصلی اللہ علی محمد النبی وعلی آلہ وسلم
امل بندہ و جمع المذنبین
والنبیین حتی رضی اللہ
وسند معتبر از حضرت امام
رضا علیہ السلام منقول است کہ شیخ
از اصحاب حضرت رسول صلی
اللہ علیہ وآلہ نامہ را نافت
وبخدمت افضل اوردہ
حضرت فرمود تذکر دہند کہ
ہمہ اصحاب خاضع شوند پس
بمنبر بالا رفت و فرمود کہ ابن عامر
ابن کریوشع بن نون وصی
موسی علیہ السلام نوشتہ است
مضمون نامہ این بود
بسم اللہ الرحمن الرحیم
بدرستیکہ پروردگار شما
بشما دوست میدارد
بدرستیکہ

عَلَى الْأَدْمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي وَأَدِمْ لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَارْحَمْنِي صَرِيعًا عَلَى الْفِرَاشِ تُقَلِّبُنِي
أَيْدِي أَحِبَّتِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْمُغْتَسَلِ يُقَلِّبُنِي صَالِحُ جِيرَتِي وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ
مَحْمُولًا قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرِبَاءُ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَجُدْ عَلَيَّ مَنْقُولًا قَدْ نَزَلْتُ بِكَ وَحِيدًا
فِي حُفْرَتِي وَارْحَمْ فِي ذٰلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُرْبَتِي حَتَّى لَا أَسْتَأْنِسَ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي إِنْ
وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ سَيِّدِي فَبِمَنْ أَسْتَغِيثُ إِنْ لَمْ تُقِلْنِي عَثْرَتِي فَإِلَى مَنْ أَفْزَعُ
إِنْ فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي وَإِلَى مَنْ أَلْتَجِئُ إِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي وَ
مَنْ يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضْلَ مَنْ أُؤَمِّلُ إِنْ عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَإِلَى
مَنَ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ إِلٰهِي
حَقِّقْ رَجَائِي وَأَمِّنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا أَرْجُو فِيهَا إِلَّا عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا
أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوٰى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْ لِي وَالْبَسْنِي
مِنْ نَظَرِكَ ثَوْبًا يَغْطَى عَلَى التَّبِعَاتِ وَتَغْفِرُهَا لِي وَلَا أُطَالِبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنِّ قَدِيمٍ
وَصَفْحٍ عَظِيمٍ وَتَجَاوُزٍ كَرِيمٍ إِلٰهِي أَنْتَ الَّذِي تَفِيضُ سَيْبَكَ عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى
الْجَاحِدِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَأَيْقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ
إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَيِّدِي عَبْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامَتْهُ الْخَصَاصَةُ
بَيْنَ يَدَيْكَ يَتَفَرَّعُ بِبَابِ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي وَاقْبَلْ
مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ بِهٰذَا الدُّعَاءِ وَأَنَا أَرْجُو أَنْ لَا تَرُدَّنِي مَعْرِفَةٌ مِنِّي بِرَأْفَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ إِلٰهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُحْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْفَدُكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ
وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَ
أَجْرًا عَظِيمًا أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ
اللّٰهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ

بھتر ہے اس سے کہ ان پر بوجھ بنوں
کر نامہ اعمال دیدن من خلق
کہ بینند کہ انگشت نما مے شوم
باشد بریاست باطل بکیفر
خواہد یافت ثواب کامل دارد
شود و شکر نعمتہائے خدا کردہ
باشد بس روز روز اینجا بعد
سبحان اللہ کما ینبغی للہ والحمد
للہ کما ینبغی للہ ولا الہ
الا اللہ کما ینبغی للہ ولا
حول ولا قوۃ الا باللہ و
صلی اللہ علی محمد و آلہ
بہترین پیغمبر الہی و رحمت
جمیع المرسلین والنبیین
حق بر خدا اللہ و رسول
الامین از خدمت رسول
صلی اللہ علیہ وآلہ روایت
کردہ است کہ ہر

اَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَ اَهْلِي وَ وَالِدَيَّ وَ وُلْدِي وَ اَهْلِ جِزَانِي وَ اِخْوَانِي فِيكَ
وَ اَرْغِدْ عَيْشِي وَ اَظْهِرْ مُرُوَّتِي وَ اَصْلِحْ جَمِيعَ اَحْوَالِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ اَطَلْتَ عُمْرَهُ وَ حَسَّنْتَ
عَمَلَهُ وَ اَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَ رَضِيتَ عَنْهُ وَ اَحْبَبْتَهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً فِي اَذْوَمِ
السُّرُورِ وَ اَسْبَغِ الْكَرَامَةِ وَ اَقَرِّ الْعَيْشِ لَكَ تَفْعَلُ مَا تَشَآءُ وَ لَا يُفْعَلُ مَا يَشَآءُ
غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ خُصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَ لَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا اَتَقَرَّبُ بِهِ فِي اٰنَآءِ
اللَّيْلِ وَ اَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَآءً وَ لَا سُمْعَةً وَ لَا اَشَرًا وَ لَا بَطَرًا وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ
اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَ الْاَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَ قُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْاَهْلِ وَ الْمَالِ وَ
الْوَلَدِ وَ الْمُقَامَ فِي نِعَمِكَ عِنْدِي وَ الصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَ الْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَ السَّلَامَةَ فِي
الدِّينِ وَ اسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ اَبَدًا مَا
اسْتَعْمَرْتَنِي وَ اجْعَلْنِي مِنْ اَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ وَ تُنْزِلُهُ
فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ مَا اَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
وَ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَ بَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَ حَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا
وَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ ارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا
مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَ اصْرِفْ عَنِّي بِيَدِكَ الْاَسْوَآءَ وَ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَ الظَّلَامَةَ
حَتّٰى لَا اٰذٰى بِشَيْءٍ مِنْهُ وَ خُذْ عَنِّي بِاَسْمَاعِ وَ اَبْصَارِ اَعْدَائِي وَ حُسَّادِي فِي الْبَاطِنِ
عَلَيَّ وَ انْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَ اَقِرَّ عَيْنِي وَ فَرِّجْ قَلْبِي وَ اجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَ كَرْبِي فَرَجًا وَ
مَخْرَجًا وَ اجْعَلْ مَنْ اَرَادَنِي بِسُوٓءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمَيَّ وَ اكْفِنِي شَرَّ
الشَّيْطَانِ وَ شَرَّ السُّلْطَانِ وَ سَيِّئَاتِ عَمَلِي وَ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَ اَجِرْنِي
مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَ اَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ زَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِفَضْلِكَ
وَ اَلْحِقْنِي بِاَوْلِيَآئِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ الْاَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْاَخْيَارِ

ترجمہ: بسم اللہ الرحمن الرحیم لا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم انکا گمان ہرگز نابود مانند روز بکار و نثار در سود شده و خدا دفع کند از او هفتاد نوع بلا از آنجمله الفاء و جذام و دیوانگی و خوره و پیسی و فلج بود باشد و حشتناک هفتاد فرزند تا موکل گرداند بر او تا نگاه دارند او را و استغفار کنند برای او تا روز قیامت بتوفیق خدا هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا حول ولا قوۃ الا باللہ تنگدستی و فقر از او دور شود و هر که هر روز صد مرتبه بگوید سبحان اللہ و الحمد للہ و لا الہ الا اللہ و اللہ اکبر حق تعالی بدل هر یک حسنه هزار حسنه در بهشت برین باو عطا فرماید و از انکه هر روز صد حسنه از او صادر شود

صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اَجْسَادِهِمْ وَاَرْوَاحِهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اِلٰهِي وَسَيِّدِي
وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لَئِنْ طَالَبْتَنِي بِذُنُوبِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِعَفْوِكَ وَلَئِنْ طَالَبْتَنِي
بِلُؤْمِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ وَلَئِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ لَاُخْبِرَنَّ اَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ
اِلٰهِي وَسَيِّدِي اِنْ كُنْتَ لَا تَغْفِرُ اِلَّا لِاَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ فَاِلٰى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ
وَاِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ اِلَّا اَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَبِمَنْ يَسْتَغِيثُ الْمُسِيئُونَ اِلٰهِي اِنْ
اَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ
نَبِيِّكَ وَاَنَا وَاللهِ اَعْلَمُ اَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ اَحَبُّ اِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عَدُوِّكَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَمْلَاَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَاِيمَانًا
بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ حَبِّبْ اِلَيَّ لِقَائَكَ وَاَحْبِبْ
لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اَللّٰهُمَّ اَلْحِقْنِي بِصَالِحِ مَنْ
مَضٰى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَاَعِنِّي عَلٰى نَفْسِي بِمَا
تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَاخْتِمْ عَمَلِي بِاَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ
بِرَحْمَتِكَ وَاَعِنِّي عَلٰى صَالِحِ مَا اَعْطَيْتَنِي وَثَبِّتْنِي يَا رَبِّ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي
مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اِيمَانًا لَا اَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ اَحْيِنِي
مَا اَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ وَتَوَفَّنِي اِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي اِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَاَبْرِئْ قَلْبِي
مِنَ الرِّيَاءِ وَالشَّكِّ وَالسُّمْعَةِ فِي دِينِكَ حَتّٰى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِي
بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا
يَحْجُزُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَبَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي فِي
سَبِيلِكَ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْكَسَلِ وَالْفَشَلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَالْفَقْرِ

که هر که هر روز ده مرتبه این دعا بخواند حق تعالی چهار هزار گناه کبیره او را بیامرزد و او را از سکرات مرگ و فشار قبر و صد هزار هول قیامت نجات دهد و از شر شیطان و لشکرهای او محفوظ گردد و قرضش ادا شود و هم و غمش زایل گردد این است دعا

اَعْدَدْتُ لِكُلِّ هَوْلٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ مَا شَاءَ اللهُ وَلِكُلِّ نِعْمَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلِكُلِّ رَخَاءٍ اَلشُّكْرُ لِلّٰهِ وَلِكُلِّ اُعْجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللهِ وَلِكُلِّ ذَنْبٍ اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلِكُلِّ ضِيقٍ حَسْبِيَ اللهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقَدَرٍ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اعْتَصَمْتُ بِاللهِ

وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ
وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَاَعُوْذُ بِكَ يَا رَبِّ
عَلٰى نَفْسِيْ وَدِيْنِيْ وَمَالِيْ وَعَلٰى جَمِيْعِ مَا رَزَقْتَنِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اِنَّكَ اَنْتَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ لَا يُجِيْرُنِيْ مِنْكَ اَحَدٌ وَلَا اَجِدُ مِنْ دُوْنِكَ مُلْتَحَدًا فَلَا
تَجْعَلْ نَفْسِيْ فِيْ شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِيْ بِهَلَكَةٍ وَلَا تَرُدَّنِيْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ اَللّٰهُمَّ
تَقَبَّلْ مِنِّيْ وَاعْلِ ذِكْرِيْ وَارْفَعْ دَرَجَتِيْ وَحُطَّ وِزْرِيْ وَلَا تَذْكُرْنِيْ بِخَطِيْئَتِيْ وَاجْعَلْ
ثَوَابَ مَجْلِسِيْ وَثَوَابَ مَنْطِقِيْ وَثَوَابَ دُعَائِيْ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعْطِنِيْ يَا رَبِّ جَمِيْعَ
مَا سَاَلْتُكَ وَزِدْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ اِنِّيْ اِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ
اَنْزَلْتَ فِيْ كِتَابِكَ اَنْ تَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَاِنَّكَ اَوْلٰى
بِذٰلِكَ مِنَّا وَاَمَرْتَنَا اَنْ لَا نَرُدَّ سَائِلًا عَنْ اَبْوَابِنَا وَقَدْ جِئْتُكَ سَائِلًا فَلَا تَرُدَّنِيْ اِلَّا
بِقَضَاءِ حَاجَتِيْ وَاَمَرْتَنَا بِالْاِحْسَانِ اِلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُنَا وَنَحْنُ اَرِقَّاؤُكَ فَاَعْتِقْ
رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مَفْزَعِيْ عِنْدَ كُرْبَتِيْ وَيَا غَوْثِيْ عِنْدَ شِدَّتِيْ اِلَيْكَ فَزِعْتُ وَ
بِكَ اسْتَغَثْتُ وَلَذْتُ لَا اَلُوْذُ بِسِوَاكَ وَلَا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلَّا مِنْكَ فَاَغِثْنِيْ وَفَرِّجْ
عَنِّيْ يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيْرَ وَيَعْفُوْ عَنِ الْكَثِيْرِ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيْرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيْرَ اِنَّكَ
اَنْتَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْاَلُكَ اِيْمَانًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَيَقِيْنًا حَتّٰى اَعْلَمَ
اَنَّهٗ لَنْ يُصِيْبَنِيْ اِلَّا مَا كَتَبْتَ لِيْ وَرَضِّنِيْ مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

پنجم و نهم شیخ فرموده که در سحر این دعا را بخواند یا عُدَّتِيْ فِيْ كُرْبَتِيْ وَيَا صَاحِبِيْ فِيْ شِدَّتِيْ وَيَا وَلِيِّيْ
فِيْ نِعْمَتِيْ وَيَا غَايَتِيْ فِيْ رَغْبَتِيْ اَنْتَ الشَّاهِدُ عَوْرَتِيْ وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتِيْ وَالْمُقِيْلُ عَثْرَتِيْ
فَاغْفِرْ لِيْ خَطِيْئَتِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْاَلُكَ خُشُوْعَ الْاِيْمَانِ قَبْلَ خُشُوْعِ الذُّلِّ فِي النَّارِ
يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ يَا مَنْ يُعْطِي

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا وَبِاللّٰهِ التَّوْفِيْقُ
دروغ رحمة الله عليهم بدين
معتبر از خصها و تعليق
رد انكرده اند كه مكرر دو
ده مرتبه اند عاجز اند تعليق
عمل يعني از حسنه براء
او بنويسد و محو فرمايد از او
عمل يعني از سيئه و عمل
يعني از درجه در جنت براء
او بلند كند و حرز باشد براء
او از شر شيطان و ظالمان
و مخوف نشود او از ظالم
باو نكند گاه گاهي در روايت
ديگر چنان باشد كه در اول
مرتبه قرار ناخم كرده باشد
و عداد در جنت خانه براء او
بنا كند و در روايت ابن بابويه
ده بار ميگويد اين
اين دعا

مَنْ سَئَلَهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً وَبَنْدِئُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْئَلْهُ تَفَضُّلًا مِنْهُ وَكَرَمًا
بِكَرَمِكَ الدَّائِمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لِي رَحْمَةً وَاسِعَةً جَامِعَةً أَبْلُغُ بِهَا
خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا ثَبَتُّ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ
وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنْ ظُلْمِي وَجُرْمِي بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ يَا كَرِيمُ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُ سَائِلَهُ
وَلَا يَنْفَدُ نَائِلُهُ يَا مَنْ عَلَا فَلَا شَيْءَ فَوْقَهُ وَدَنَى فَلَا شَيْءَ دُونَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي يَا فَالِقَ الْبَحْرِ لِمُوسَى اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ اللَّهُمَّ
طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ النِّفَاقِ وَعَمَلِي مِنَ الرِّيَاءِ وَلِسَانِي مِنَ الْكَذِبِ وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ
خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ هٰذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ
بِكَ مِنَ النَّارِ هٰذَا مَقَامُ الْمُسْتَغِيثِ بِكَ مِنَ النَّارِ هٰذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ هٰذَا
مَقَامُ مَنْ بَوَّءَ لَكَ بِخَطِيئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ وَيَتُوبُ إِلَى رَبِّهِ هٰذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ هٰذَا
مَقَامُ الْخَائِفِ الْمُتَضَرِّعِ هٰذَا مَقَامُ الْمَحْزُونِ الْمَكْرُوبِ هٰذَا مَقَامُ الْمَغْمُومِ الْمَهْمُومِ هٰذَا مَقَامُ
الْغَرِيبِ الْغَرِيبِ هٰذَا مَقَامُ الْمُسْتَوْحِشِ الْفَرِيدِ هٰذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِرًا
غَيْرَكَ وَلَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّيًا إِلَّا أَنْتَ وَلَا لِهَمِّهِ مُفَرِّجًا سِوَاكَ يَا اَللّٰهُ يَا كَرِيمُ لَا
تُحْرِقْ وَجْهِي بِالنَّارِ بَعْدَ سُجُودِي لَكَ وَتَعْفِيرِي بِغَيْرِ مَنِّي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْحَمْدُ وَ
الْمَنُّ وَالتَّفَضُّلُ عَلَيَّ ارْحَمْ أَيَ رَبِّ أَيَ رَبِّ أَيَ رَبِّ (بگو به اندازه نفس قطع شود) ضَعْفِي وَ
قِلَّةَ حِيلَتِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَنُبْذَةَ أَوْصَالِي وَتَنَاثُرَ لَحْمِي وَجِسْمِي وَجَدِّي وَوَحْدَتِي وَ
وَحْشَتِي فِي قَبْرِي وَجَزَعِي مِنْ صَغِيرِ الْبَلَاءِ أَسْئَلُكَ يَا رَبِّ قُرَّةَ الْعَيْنِ وَالْاِغْتِبَاطَ
يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ بِبَيَاضِ وَجْهِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُّ الْوُجُوهُ أَمِنْنِي مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ
أَسْئَلُكَ الْبُشْرَى يَوْمَ تَقَلَّبُ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ وَالْبُشْرَى عِنْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا

أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له إلهاً واحداً أحداً صمداً لم يتخذ صاحبة ولا ولداً ورد نوابان الاعمال وكفاره از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده كه هر كه هر روز صد بار بگويد لا إله إلا الله حقاً حقاً لا إله إلا الله إيماناً وتصديقاً لا إله إلا الله عبودية ورقاً لا إله إلا الله ربوبية وكفراً بكل معبود دون الله لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت بيده الخير وهو على كل شيء قدير لا إله إلا الله ولا نعبد إلا إياه مخلصين له الدين ولو كره المشركون ورد نوابان الاعمال وكفاره از حضرت رسول صلى الله عليه وآله روايت كرده كه هر كه هر روز صد بار بگويد سبحان الله وبحمده عدد خلقه ورضا نفسه وزنة عرشه ومداد كلماته از براى او در نامه عمل او صد حسنه نويسند وصد سيئه محو كنند وصد درجه بلند گردانند وصد حاجت روا كنند وصد بار ذكر كردن در همه روز از براى او بهتر باشد

www.tabarestan.info تبرستان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَرْجُوْهُ عَوْنًا فِیْ حَوَائِجِیْ وَاَعِدُّهُ ذُخْرًا لِیَوْمِ فَاقَتِیْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
اَدْعُوْهُ وَلَا اَدْعُوْ غَیْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَیْرَهُ لَخَیَّبَ دُعَائِیْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَرْجُوْهُ
وَلَا اَرْجُوْ غَیْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَیْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجَائِیْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ
الْمُفْضِلِ ذِی الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَلِیِّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبِ کُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهٰی کُلِّ
رَغْبَةٍ وَقَاضِیْ کُلِّ حَاجَةٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِیَ الْیَقِیْنَ وَحُسْنَ
الظَّنِّ بِکَ وَاَثْبِتْ رَجَائَکَ فِیْ قَلْبِیْ وَاقْطَعْ رَجَائِیْ عَمَّنْ سِوَاکَ حَتّٰی لَا اَرْجُوَ غَیْرَکَ
وَلَا اَثِقَ اِلَّا بِکَ یَا لَطِیْفًا لِمَا یَشَآءُ اُلْطُفْ لِیْ فِیْ جَمِیْعِ اُمُوْرِیْ کُلِّهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی یَا رَبِّ
اِنِّیْ ضَعِیْفٌ عَلَی النَّارِ فَلَا تُعَذِّبْنِیْ بِالنَّارِ یَا رَبِّ اِرْحَمْ دُعَائِیْ وَتَضَرُّعِیْ وَخَوْفِیْ وَذُلِّیْ
وَمَسْکَنَتِیْ وَتَعْوِیْذِیْ وَتَلْوِیْذِیْ یَا رَبِّ اِنِّیْ ضَعِیْفٌ عَنْ طَلَبِ الدُّنْیَا وَاَنْتَ الْبَاقِیْ
کَرِیْمٌ اَسْئَلُکَ یَا رَبِّ بِقُوَّتِکَ عَلٰی ذٰلِکَ وَقُدْرَتِکَ عَلَیْهِ وَغِنَاکَ عَنْهُ وَ
حَاجَتِیْ اِلَیْهِ اَنْ تَرْزُقَنِیْ فِیْ عَامِیْ هٰذَا وَشَهْرِیْ هٰذَا وَیَوْمِیْ هٰذَا وَسَاعَتِیْ هٰذِهِ
رِزْقًا تُغْنِیْنِیْ بِهٖ عَنْ تَکَلُّفِ مَا فِیْ اَیْدِی النَّاسِ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلَالِ الطَّیِّبِ اِنِّیْ رَبِّ
مِنْکَ اَطْلُبُ وَاِلَیْکَ اَرْغَبُ وَاِیَّاکَ اَرْجُوْ وَاَنْتَ اَهْلُ ذٰلِکَ لَا اَرْجُوْ غَیْرَکَ
وَلَا اَثِقُ اِلَّا بِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اِنِّیْ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْ لِیْ وَارْحَمْنِیْ وَعَافِنِیْ
یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ وَیَا جَامِعَ کُلِّ فَوْتٍ وَیَا بَارِئَ النُّفُوْسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ
الظُّلُمَاتُ وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاَصْوَاتُ وَلَا تَشْغَلُهٗ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ اَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ اَفْضَلَ مَا سَئَلَکَ وَاَفْضَلَ مَا سُئِلْتَ لَهٗ وَاَفْضَلَ مَا اَنْتَ مَسْئُوْلٌ
لَهٗ اِلَی الْیَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَهَبْ لِیَ الْعَافِیَةَ حَتّٰی تُهَنِّئَنِیَ الْمَعِیْشَةُ وَاَخِّرْ لِیْ خَیْرًا حَتّٰی لَا
تَضُرَّنِیْ لَدُنُوْبُ اَللّٰهُمَّ رَضِّنِیْ بِمَا قَسَمْتَ لِیْ حَتّٰی لَا اَسْئَلَ اَحَدًا شَیْئًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لِیْ بِخَیْرٍ اٰنَ رَحْمَتِکَ وَارْحَمْنِیْ رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِیْ بَعْدَهَا

کردن دهر کند بتو بگوید
الله اکبر هر باشد از انکه مدد
اب باز زن وبخار در زاده خدا
بفرستد دهر کند بتو لا الله
الا الله بگوید کی از او علی
بکوز بنات مگر کیک بیشتر
بگوید در قلب ما و تنگ در این
که دست که در بین اسرائیل غالب
توکل الها عبادت تحقق
کرد بود در زده عاکر کیک
بخواهم صاحب خود را نزد تو بدانم
اگر علمای اسرائیل بیاید بتاید دیگر
از این عمل بیاورم و الیس
از مرد تو بیکم خصمان الملک
بنزد او فرستاد گفت تو از
خدایی عمل خیر نیست گفت
و در دگار اعمال ما من خیر
ملک گفت هر کار خیر که کرده
بزرم خیر میدارد و بخواهد
مردم تو را بیند

ابدا فی الدنیا والاخرة وارزقنی من فضلك الواسع رزقا حلالا طیبا لا تقفرنی
الی احد بعده سواك ترید بی بذلك شکرا والیك فاقة وفقرا وبك عمن سواك
غنا وتعففا یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل یا ملیك یا مقتدر صل علی محمد
وال محمد واکفنی المهم کله واقض لی بالحسنی وبارك لی فی جمیع امور واقض لی جمیع
حوائجی اللهم یسر لی ما اخاف تعسیره فان تیسیر ما اخاف تعسیره علیك سهل
یسیر وسهل لی ما اخاف حزونته ونفس عنی ما اخاف ضیقه وکف عنی ما اخاف
همه واصرف عنی ما اخاف بلیته یا ارحم الراحمین اللهم املأ قلبی حبا لك و
خشیة منك وتصدیقا لك وایمانا بك وفرقا منك وشوقا الیك یا ذا الجلال
والاکرام اللهم ان لك حقوقا فتصدق بها علی وللناس قبلی تبعات فتحملها
عنی وقد اوجبت لکل ضیف قری وانا ضیفك فاجعل قراای اللیلة الجنة یا
وهاب الجنة یا وهاب المغفرة ولا حول ولا قوة الا بك

دعای محرابست در اقبالست یا مفزعی عند کربتی ویا غوثی عند شدتی الیك فزعت
وبك استغثت وبك لذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاغثنی
وفرج عنی یا من یقبل الیسیر ویعفو عن الکثیر اقبل منی الیسیر واعف عنی الکثیر
انك انت الغفور الرحیم اللهم انی اسئلك ایمانا تباشر به قلبی ویقینا حتی اعلم
انه لن یصیبنی الا ما کتبت لی ورضنی من العیش بما قسمت لی یا ارحم الراحمین
یا عدتی فی کربتی ویا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی ویا غایتی فی رغبتی انت
الستر لعورتی والامن لروعتی والمقیل لعثرتی فاغفر لی خطیئتی یا ارحم الراحمین

سبحان من یعلم جوارح القلوب سبحان من یحصی عدد

(ادعیه هر روز)

وبرنگی یاد کن تا کون ثواب
نوشتن ان است کسی خود را بعمل
خود را نفع شناسد ان بخش دعا باید
کرد ان است و بخوان دین دنیا لان بدل
لبیاید بکرد ملك است و کفت حق
تعالی مبشر ما باد کرد الحال خود را از
من بخیر بعد از ان هر روز نخوانی
هر یکی از رکعتهای بدین نحو نوافل
کن کفت چکونه نوافل
کاری بکنم فرمود که هر روز
سبحان الله و بحمده استغفر الله
بدین نحو بکو سبحان الله و بحمده
لله ولا اله الا الله والله
اکبر ولا حول ولا قوة الا
بالله کفت بروز کار زیاده بکوئی
بفرمود اکر زیاده بکوئی
ثواب بیشتر است وکاف
است مصنف از حضرت رسالت پناه
روایت کرده که حضرت رسالت پناه
هر روز بعد از نماز

الذنوب سبحان من لا یخفی علیه خافیة فی السموات والارضین سبحان الرب الودود سبحان الفرد الوتر سبحان العظیم الاعظم سبحان من لا یعتدی علی اهل مملکته سبحان من لا یواخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الحنان المنان سبحان الرؤف الرحیم سبحان الجبار الجواد سبحان الکریم الحلیم سبحان البصیر العلیم سبحان البصیر الواسع سبحان الله علی اقبال النهار سبحان الله علی ادبار النهار سبحان الله علی ادبار اللیل واقبال النهار وله الحمد والمجد والعظمة والکبریاء مع کل نفس وکل طرفة عین وکل لحظة سبق فی علمه سبحانک ملأ ما احصی کتابک سبحانک زنة عرشک سبحانک سبحانک

ربدانکه علماء فرموده اند که اگر بیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است واز اول شب تا باخر شب بیت میتوان کرد وهمینکه میداند وقصد دارد که فردا از برای خدا روزه میگیرد واسمالک از مفطرات میکند براست وشایسته است که در سحر ها تمام شب را ترک نکند وتهجد بعمل آورد

قسم چهارم — در اعمال روزهای ماه رمضان است

وان چند چیز است اول بخواند هر روز این دعا را که شیخ وسید نقل کرده اند اللهم هذا شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن هدی للناس وبینات من الهدی والفرقان وهذا شهر الصیام وهذا شهر القیام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فیه لیلة القدر التی هی خیر من الف شهر اللهم فصل علی محمد وآل محمد واعنی علی صیامه وقیامه وسلمه لی وسلمنی فیه واعنی علیه بافضل عونک ووفقنی فیه لطاعتک وطاعة رسولک واولیائک صلی الله علیهم وفرغنی فیه لعبادتک ودعائک وتلاوة کتابک واعظم لی فیه البرکة واحسن لی فیه العافیة واصح فیه بدنی واوسع فیه رزقی واکفنی فیه ما اهمنی واستجب فیه دعائی و

یکفت الحمد لله رب العالمین کثیرا علی کل حال بروایتی دیگر از انحضرت منقولست که هر که در روز اول ماه بیاید هر روز چهار صد مرتبه این دعا بخواند خدا علم بسیار باو کرامت فرماید

ایضا دعا آن لا اله الا هو الحی القیوم الرحمن الرحیم بدیع السموات والارض ذو الجلال والاکرام اسئلک بمعاقد العز من عرشک ومنتهی الرحمة من کتابک وباسمک الاعظم وکلماتک التامة ان تصلی علی محمد وآله وان تفعل بی کذا وکذا

طوسی ودیگران روایت کرده اند که کسیکه هر روز این دعا بخواند اللهم انی اسئلک بنور وجهک الذی اضاء لاهل السماوات ان یصلی علی محمد وآله

بَلَّغَنِي فِيهِ رَجَائِي اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَذْهِبْ عَنِّي فِيهِ النُّعَاسَ وَالْكَسَلَ
وَالسَّآمَةَ وَالْفَتْرَةَ وَالْقَسْوَةَ وَالْغَفْلَةَ وَالْغِرَّةَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ الْعِلَلَ وَالْأَسْقَامَ وَالْهُمُومَ
وَالْأَحْزَانَ وَالْأَعْرَاضَ وَالْأَمْرَاضَ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ وَاصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالتَّعَبَ وَالْعَنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَعِذْنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ وَنَفْثِهِ وَنَفْخِهِ وَوَسْوَسَتِهِ وَ
تَثْبِيطِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ وَحَبَائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَأَمَانِيِّهِ وَغُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشَرَكِهِ وَأَحْزَابِهِ
وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَأَوْلِيَائِهِ وَشُرَكَائِهِ وَجَمِيعِ مَكَائِدِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ وَاسْتِكْمَالَ مَا يُرْضِيكَ عَنِّي
صَبْراً وَاحْتِسَاباً وَإِيمَاناً وَيَقِيناً ثُمَّ تَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَالْأَجْرِ
الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْاجْتِهَادَ
وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالْقُرْبَةَ وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ
وَالتَّضَرُّعَ وَالْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّيَّةَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ
وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ
وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ
ذٰلِكَ بِعَرَضٍ وَلَا مَرَضٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا غَمٍّ وَلَا سُقْمٍ وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا نِسْيَانٍ بَلْ
بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّحَفُّظِ لَكَ وَفِيكَ وَالرِّعَايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ
مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقَرَّبِينَ
مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحَنُّنِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ
وَالْمُعَافَاةِ وَالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللّٰهُمَّ

بِنُورِ وَجْهِكَ الْقُدُّوسِ
الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوَاتُ
وَانْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَ
صَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُصْلِحَ لِي شَأْنِي
كُلَّهُ وَتَكْفِيَنِي أَنْ ... ضعف ... وأيد
كُلَّهَا وَعَلَيْكَ ... زائد ... علي ...
كرم ... امور دنيا واخرى
حقيقتك الامور ... انه خير
كفاية كند ... اللّٰهُمَّ
إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ
اللّٰهُمَّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ أُمُورِي
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ
كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ
الدُّنْيَا ... ایشان ... دراست
واینما ... زاید علي ...
کرم ... امور دنیا و اخرى
صفی ... امور ... اوکفایت

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِيْ فِيْهِ اِلَيْكَ وَاصِلًا وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ
اِلَيَّ فِيْهِ نَازِلًا وَعَمَلِيْ فِيْهِ مَقْبُوْلًا وَسَعْيِيْ فِيْهِ مَشْكُوْرًا وَذَنْبِيْ فِيْهِ مَغْفُوْرًا حَتّٰى يَكُوْنَ
نَصِيْبِيْ فِيْهِ الْاَكْبَرَ وَحَظِّيْ فِيْهِ الْاَوْفَرَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِيْ فِيْهِ
لِلْبَلٰهِ الْقَدْرِ عَلٰى اَفْضَلِ حَالِ يَحِبُّ اَنْ يَكُوْنَ عَلَيْهَا اَحَدٌ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَ
اَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِيْ خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا اَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ
اَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ اِيَّاهَا وَاَكْرَمْتَهُ بِهَا وَاجْعَلْنِيْ فِيْهَا مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ جَهَنَّمَ وَ
طُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَسُعَدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِيْ شَهْرِنَا هٰذَا الْجِدَّ وَالْاِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ
وَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَمَا اَنْزَلْتَ فِيْهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَرَبَّ جَبْرَئِيْلَ وَمِيْكَائِيْلَ وَاِسْرَافِيْلَ وَعِزْرَائِيْلَ وَ
جَمِيْعِ الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَرَبِّ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَرَبِّ
مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَجَمِيْعِ النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ
الْعَظِيْمِ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَنَظَرْتَ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيْمَةً تَرْضٰى
بِهَا عَنِّيْ رِضًى لَا تَسْخَطُ عَلَيَّ بَعْدَهُ اَبَدًا وَاَعْطَيْتَنِيْ جَمِيْعَ سُؤْلِيْ وَرَغْبَتِيْ وَاُمْنِيَّتِيْ وَ
اِرَادَتِيْ وَصَرَفْتَ عَنِّيْ مَا اَكْرَهُ وَاَحْذَرُ وَاَخَافُ عَلٰى نَفْسِيْ وَمَا لَا اَخَافُ وَعَنْ
اَهْلِيْ وَمَالِيْ وَاِخْوَانِيْ وَذُرِّيَّتِيْ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ فَرَرْنَا مِنْ ذُنُوْبِنَا فَاٰوِنَا تَائِبِيْنَ وَتُبْ
عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِيْنَ وَاغْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِيْنَ وَاَعِذْنَا مُسْتَجِيْرِيْنَ وَاَجِرْنَا مُسْتَسْلِمِيْنَ
وَلَا تَخْذُلْنَا رَاهِبِيْنَ وَاٰمِنَّا رَاغِبِيْنَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِيْنَ وَاَعْطِنَا اِنَّكَ سَمِيْعُ
الدُّعَاءِ قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَحَقُّ مَنْ سَئَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ

حسبی الله ربی الله لا اله
الا هو علیه توکلت وهو
رب العرش العظیم وایضا
وانبکرده است که هرکه در روز
بکمال مردونیکی بیاورد
بخواند بمرد ناجای خود را
در بهشت ببیند سبحان الله
العائد سبحان الله العائد
سبحان الواحد الاحد
سبحان الفرد الصمد سبحان
الحی القیوم سبحان الذی
لم یلد سبحان الذی لم
یولد سبحان الملک القدوس
سبحان رب الملائکة و
الروح سبحان العلی الاعلی
سبحانه وتعالی

نمازهای مستحبه که در شب نوزدهم ماه رمضان

وَلَا تَسْئَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَا مَوْضِعَ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَيَا مُنْتَهَى حَاجَةِ
الرَّاغِبِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ
وَيَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَ
يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَاٰسَاتِي وَظُلْمِي وَ
جَوْرِي وَاِسْرَافِي عَلٰى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَاِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا
غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاغْفِرْ لِي كُلَّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي
وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَوُلْدِي وَقَرَابَتِي وَاَهْلِ دِوَانِّي وَمَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلٍ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَاِنَّ ذٰلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ وَاسِعُ
الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي وَلَا بُدَّ لِي اِلَى الْخَيْرِ حَتّٰى تَفْعَلَ ذٰلِكَ
بِي وَتُجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَئَلْتُكَ وَتَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَنَحْنُ اِلَيْكَ رَاغِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
وَالْاَلَاءُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَنِي فِي
السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْيَائِي فِي عِلِّيِّينَ وَاَسَاتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ
تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنِي فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ وَاِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هٰذِهِ
اللَّيْلَةِ تَنْزِلُ الْمَلٰئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فَاَخِّرْنِي اِلٰى ذٰلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ
شُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اُغْضِبُ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَالْاَبْرَارِ مِنْ عِتْرَتِهِ

نماز اعرابی

نماز اعرابی

وَاقْتُلْ اَعْدائَهُمْ بَدَدًا وَاَحْصِهِمْ عَدَدًا وَلا تَدَعْ عَلى ظَهْرِ الْاَرْضِ مِنْهُمْ اَحَدًا
وَلا تَغْفِرْ لَهُمْ اَبَدًا يا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يا خَليفَةَ النَّبِيّينَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ
الْبَدىءُ الْبَديعُ الَّذى لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَىْءٌ وَالدّائِمُ غَيْرُ الْغافِلِ وَالْحَىُّ الَّذى لا
يَمُوتُ اَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فى شَاْنٍ اَنْتَ خَليفَةُ مُحَمَّدٍ وَناصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَنْصُرَ وَصِىَّ مُحَمَّدٍ وَخَليفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْقائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ اَوْصِياءِ مُحَمَّدٍ
صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ يا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ بِحَقِّ لا اِلهَ اِلّا
اَنْتَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى مَعَهُمْ فِى الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَاجْعَلْ عاقِبَةَ اَمْرى
اِلى غُفْرانِكَ وَرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَكَذلِكَ نَسَبْتَ نَفْسَكَ يا سَيِّدى
بِاللَّطيفِ بَلى اِنَّكَ لَطيفٌ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالْطُفْ لِما تَشاءُ اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِى الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فى عامِنا هذا وَتَطَوَّلْ عَلَىَّ بِجَميعِ حَوائِجى
لِلْاخِرَةِ وَالدُّنْيا پس سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّى وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبّى قَريبٌ مُجيبٌ
اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّى وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبّى رَحيمٌ وَدُودٌ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّى وَاَتُوبُ
اِلَيْهِ اِنَّهُ كانَ غَفّارًا اَللّهُمَّ اغْفِرْ لى اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ رَبِّ اِنّى عَمِلْتُ
سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسى فَاغْفِرْ لى اِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذى
لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ الْحَليمُ الْعَظيمُ الْكَريمُ الْغَفّارُ لِلذَّنْبِ الْعَظيمِ وَاَتُوبُ
اِلَيْهِ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ اِنَّ اللّهَ كانَ غَفُورًا رَحيمًا پس بعد از آن بخواند اَللّهُمَّ اِنّى
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ فيما تَقْضى وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ
الْعَظيمِ الْمَحْتُومِ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذى لا يُرَدُّ وَلا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنى
مِنْ حُجّاجِ بَيْتِكَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ
عَنْهُمْ سَيِّئاتُهُمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فيما تَقْضى وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطيلَ عُمْرى وَتُوَسِّعَ رِزْقى

و بعد از سلام هفت مرتبه آیة الکرسی بخواند پس برخیزد و دو رکعت دیگر بکن بدون سلام و بنشین بعد از هر دو رکعت التحیات و تشهد بخوان و سلام بگو و چون چهار رکعت تمام کرد سلام بگو و چهار رکعت دیگر بهمین طریق بجا آورد و در هر رکعتی بعد حمد بگو سه مرتبه اذا جاء نصر الله بگو سه مرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه و چون از تشهد و سلام فارغ شد هفت مرتبه بخواند یا عزیز

یا حی یا قیوم یا ذا الجلال والاکرام یا اله الاولین والاخرین یا ارحم الراحمین یا رحمن الدنیا والاخرة ورحیمهما یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا الله

وَتُؤَدِّيَ عَنِّيْ مَا فَاتَنِيْ وَدَبِّنِيْ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ مِنْ اَمْرِيْ فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْنِيْ
مِنْ حَيْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا اَحْتَسِبُ وَاحْرُسْنِيْ مِنْ حَيْثُ اَحْتَرِسُ وَمِنْ
حَيْثُ لَا اَحْتَرِسُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّسَلِّمْ كَثِيْرًا (دوم دفعه مى خواند)

تسبيحات روز هر روز ماه رمضان از اول تا باخر ان ده جزء است هر جزء ان مشتمل بر صد تسبيحات

سُبْحَانَ اللّٰهِ ۱ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْاَ كَلِمَاتِهٖ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ السَّمِيْعِ لَدَيْهِ لَيْسَ شَيْءٌ اَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ
مِنْ فَوْقِ عَرْشِهٖ مَا تَحْتَ سَبْعِ اَرَضِيْنَ وَيَسْمَعُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ
الْاَنِيْنَ وَالشَّكْوٰى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَاَخْفَى وَيَسْمَعُ وَسْوَسَ الصُّدُوْرِ وَلَا يَصُمُّهُ سَمْعٌ
صَوْتٌ ۲ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْاَ
كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْبَصِيْرِ الَّذِيْ لَيْسَ شَيْءٌ اَبْصَرَ مِنْهُ
يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهٖ مَا تَحْتَ سَبْعِ اَرَضِيْنَ وَيُبْصِرُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ
الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ لَا تُخْفِيْ بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَ
لَا يَسْتَنِيْرُ مِنْهُ بِضَوْءٍ وَلَا تُوَارِيْ مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَغِيْبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنُّ مِنْهُ
جَبَلٌ مَا فِيْ صَيْلِهٖ وَلَا قُلَّتُهُ مَا فِيْهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِيْ قَلْبِهٖ وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيْرٌ
وَلَا كَبِيْرٌ وَلَا يَسْتَخْفِيْ مِنْهُ صَغِيْرٌ لِصَغِيْرِهٖ وَلَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

اللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِيْ مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّيْ اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

۳ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ
الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَاحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُنَزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ
وَيَسْقُطُ الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۴ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ
الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي
الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ۵
سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ مَالِكِ الْمُلْكِ يُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ وَيَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ يَشَاءُ

ندیده و هیچ گوشی نشنیده باشد
مؤلف گوید که شیخ طوسی در مصباح
نیز این نماز را نقل کرده و لکن
در روایت ایشان دعای مذکور
نیست بلکه فرموده چون فارغ
شدی از نماز بگو سُبْحَانَ اللهِ
رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
هفتاد مرتبه

نماز هدیه

روایت شده از معصومین علیهم السلام
که آدمی که در روز جمعه هشت
رکعت نماز بگذارد یعنی بعد از
هر دو رکعت سلام بگوید چهار
رکعت آنرا هدیه حضرت رسول
صلی الله علیه و آله بکند و چهار
رکعت دیگر را هدیه حضرت
فاطمه صلوات الله علیها و در
روز شنبه چهار رکعت بکند
و هدیه حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله و

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ تُوْلِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ
تَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۶ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ
اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرٰى
وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِيْ
عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِيْنٍ
۷ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِيْ لَا يُحْصِيْ مِدْحَتَهُ الْقَآئِلُوْنَ وَلَا يَجْزِيْ بِآلَائِهِ
الشَّاكِرُوْنَ الْعَابِدُوْنَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُوْلُ وَاللهُ سُبْحَانَهُ كَمَا اَثْنٰى عَلٰى
نَفْسِهِ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ۸ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللهِ
فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِيْ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي
الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي
الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ

سلام علیه گردانند و بعضی
هر روز از هفته چهار رکعت
بکند و هدیه ائمه کند بترتیب
الی آنکه در روز [illegible] بجناب امام [illegible]
رکعت کند و هدیه [illegible]
[illegible] علیه السلام گرداند و چهار رکعت بجناب
[illegible]
فاطمه سلام الله علیها گرداند و چهار رکعت هدیه
[illegible] علیه السلام کند
[illegible]
اللهم انت [illegible]

مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ
عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ
شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۹ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَآئِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَ
ثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ إِنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللهُ
لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۱۰ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ
اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ
سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى
مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ سیم و نیز فرموده اند میخوانی این صلوات را در هر روز ماه رمضان إِنَّ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ
يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَبَّيْكَ يَا رَبِّ وَ
سَعْدَيْكَ وَسُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرٰهِيمَ وَآلَ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَإِلَيْكَ
يَعُودُ السَّلَامُ حَيِّنَا رَبَّنَا مِنْكَ
بِالسَّلَامِ اللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذِهِ الرَّكَعَاتِ
هَدِيَّةٌ مِنَّا إِلَى وَلِيِّكَ فُلَانٍ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْهُ
إِيَّاهَا وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ أَمَلِي
وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِيهِ
پس هر دعا که میخواهد بکند
و بجای فلان اسم آن امام علیه السلام
را بگوید که نماز را برای او بجا
میآورد نماز لیلة الدفن
دو رکعت است در رکعت اول حمد
و آیة الکرسی و در رکعت دویم
حمد و ده مرتبه إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي
لَيْلَةِ الْقَدْرِ و چون سلام دهد
بگوید اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْ
ثَوَابَهَا

مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ امْنُنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسٰى وَهٰرُونَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَا بِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَدَدْتَنَا بِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذَكَرَ السَّلَامَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ اَبْلِغْ مُحَمَّدًا نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالنَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ وَالْكَرَامَةِ وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ وَالْمَقَامِ وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِ مُحَمَّدًا أَفْوَقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافًا كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَزْكَى وَأَنْمَى وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِمَامَيِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُمَا وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دِمَائِهِمَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

ضاعف العذاب علی من ظلمها ... الاقرب فالاقرب فلان بن فلان وبھای ... فلان نام میت را ذکر کند ... نماز دیگر ایضاً بنیت ... طاہر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ... اللہ علیہ والہ الروا بکرہ ... کہ فرمود ہر کہ بعد از نماز اول ... ساعۃ بعضہم از نماز اول ... فرمود ہر کہ نماز ... رکعت اول فاتحہ الکتاب بخواند ... وقل ھو اللہ احد ... والھکم التکاثر ... سلام دھد ... صل علی محمد وآل محمد ... تقبل منا انک انت السمیع العلیم

إمامِ المُسلِمينَ ووالِ مَن والاهُ وعادِ مَن عاداهُ وضاعِف العَذابَ على مَن ظَلَمَهُ اللّهُمَّ
صَلِّ على موسى بنِ جَعفَرٍ إمامِ المُسلِمينَ ووالِ مَن والاهُ وعادِ مَن عاداهُ وضاعِف
العَذابَ على مَن شَرِكَ في دَمِهِ اللّهُمَّ صَلِّ على عَلِيِّ بنِ موسى إمامِ المُسلِمينَ ووالِ
مَن والاهُ وعادِ مَن عاداهُ وضاعِف العَذابَ على مَن شَرِكَ في دَمِهِ اللّهُمَّ صَلِّ
على مُحَمَّدِ بنِ عَلِيٍّ إمامِ المُسلِمينَ ووالِ مَن والاهُ وعادِ مَن عاداهُ وضاعِف العَذابَ
على مَن ظَلَمَهُ اللّهُمَّ صَلِّ على عَلِيِّ بنِ مُحَمَّدٍ إمامِ المُسلِمينَ ووالِ مَن والاهُ وعادِ
مَن عاداهُ وضاعِف العَذابَ على مَن ظَلَمَهُ اللّهُمَّ صَلِّ على الحَسَنِ بنِ عَلِيٍّ إمامِ
المُسلِمينَ ووالِ مَن والاهُ وعادِ مَن عاداهُ وضاعِف العَذابَ على مَن ظَلَمَهُ اللّهُمَّ
صَلِّ على الخَلَفِ مِن بَعدِهِ إمامِ المُسلِمينَ ووالِ مَن والاهُ وعادِ مَن عاداهُ وعَجِّل فَرَجَهُ
اللّهُمَّ صَلِّ على القائِمِ والطّاهِرِ ابنَيْ نَبِيِّكَ اللّهُمَّ صَلِّ على رُقَيَّةَ بِنتِ نَبِيِّكَ
والعَن مَن آذى نَبِيَّكَ فيها اللّهُمَّ صَلِّ على أُمِّ كُلثومٍ بِنتِ نَبِيِّكَ والعَن مَن
آذى نَبِيَّكَ فيها اللّهُمَّ صَلِّ على ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اللّهُمَّ اخلُف نَبِيَّكَ في أهلِ
بَيتِهِ اللّهُمَّ مَكِّن لَهُم في الأَرضِ اللّهُمَّ اجعَلنا مِن عَدِدِهِم ومَدَدِهِم وأَنصارِهِم
على الحَقِّ في السِّرِّ والعَلانِيَةِ اللّهُمَّ اطلُب بِدَمِ حِلمِهِم وذِلَّتِهِم ودِماءِ آثامِهِم وكُفَّ عَنّا
وعَنهُم وعَن كُلِّ مُؤمِنٍ ومُؤمِنَةٍ بَأسَ كُلِّ باغٍ وطاغٍ وكُلِّ دابَّةٍ أنتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها
إنَّكَ أشَدُّ بَأساً وأشَدُّ تَنكيلاً سید بن طاوس فرموده ومیگوئی باعُدَّتي في كُربَتي ويا
صاحِبي في شِدَّتي ويا وَلِيّي في نِعمَتي ويا غايَتي في رَغبَتي أنتَ الساتِرُ عَورَتي والمُؤمِنُ
رَوعَتي والمُقيلُ عَثرَتي فاغفِر لي خَطيئَتي يا أرحَمَ الراحِمينَ ومیگوئی اللّهُمَّ
إنّي أدعُوكَ لِهَمٍّ لا يُفَرِّجُهُ غَيرُكَ ولِرَحمَةٍ لا تُنالُ إلّا بِكَ ولِكَربٍ لا يَكشِفُهُ
إلّا أنتَ ولِرَغبَةٍ لا تُبلِّغُ إلّا بِكَ ولِحاجَةٍ لا يَقضيها إلّا أنتَ اللّهُمَّ فَكَما كانَ

مبرند همان ساعت هزار ملک
بگوید قرآن بیت باهر ملکی که او
رحلت و تنگی قبر او را وعده
دهد نار و روح نفس صور و عطا
کند بنا و کفن او بعد الحمد آفتاب
زان طلوع نکند کسان
و با الاربده شود براو اجل
درجه موافق گوید که
این نماز را بهمین کیفیت نقل
کرده پس از آن فرموده که در
بعض کتب دیدم که در رکعت
اول بعد از حمد آیة الکرسی
یکبار و توحید دو مرتبه
بخواند و علاوه بعلق و در
نار و المعاد فرمود باید که مرد و زن
فراموش نکنند بر او اگر در
ایشان او عمل خیر کوتاه گردد
و از خانه فرزندان و خویشان
و برادران مؤمن مدد دارند
و احسان ایشان را

نماز برای امنیت

مِنْ شَأْنِكَ مَا آذِنْتَ لِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحِمْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ
سَيِّدِي الْإِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ وَعَوَائِدُ الْأَفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَالنَّجَاةُ مِمَّا فَرِقْتُ
إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَ
تَسَعَنِي وَإِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْإِجَابَةِ أَهْلًا فَأَنْتَ أَهْلُ الْفَضْلِ وَرَحْمَتُكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
فَلْتَسَعْنِي رَحْمَتُكَ يَا إِلٰهِي يَا كَرِيمُ أَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ
بَيْتِهِ وَأَنْ تُفَرِّجَ هَمِّي وَتَكْشِفَ كَرْبِي وَغَمِّي وَتَرْحَمَنِي بِرَحْمَتِكَ وَتَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ چهار رکعت نماز شبیح وبسیار فرموده اند در هر روز بخوان اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
مِنْ رِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَمْنَاهُ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلُّ
إِحْسَانِكَ حَسَنٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَا
تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْئَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَرَسُولِكَ
الْمُصْطَفَى وَأَمِينِكَ وَنَجِيبِكَ دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيبِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَبِيِّكَ بِالصِّدْقِ
وَحَبِيبِكَ وَصَلِّ عَلَى رَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ
حَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يَنُوبُونَ عَنْكَ بِالصِّدْقِ وَعَلَى رُسُلِكَ
الَّذِينَ خَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَاتِكَ وَعَلَى عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّاشِدِينَ وَأَوْلِيَائِكَ

بالا هذا خصوصا دعا کردن در نماز شب وبعد از نماز هاله فریضه ودر رسما هدیه شده است وما در زاد راه از یکی از ایشان بعمل آورده ایم وبعضی از اعمال خیر برای کربتا فرج دعا قا ایشان باشد وبعد از ایشان بنیکوکاری ازفوت ایشان بسبب اعمال خیر که از ایشان باشد وبعد بعمل آورده ایم وما در رسما از ایشان دعا کرده ایم وبعضی از اعمال خیر که از ایشان باشد وبعد بسبب آنکه اعمال خیر که از ایشان بعمل آورده ایم از برای ایشان باشد وبعضی از اعمال خیر که از ایشان بعمل آورده ایم از برای ایشان باشد وبعضی از اعمال خیر که از ایشان بعمل آورده ایم از برای ایشان باشد وبعضی از اعمال خیر که از ایشان بعمل آورده ایم از برای ایشان باشد

المطهرين وعلى جبرئيل وميكائيل واسرافيل وملك الموت وعلى رضوان
خازن الجنان وعلى مالك خازن النار وروح القدس والروح الامين وحملة
عرشك المقربين وعلى الملكين الحافظين علي بالصلوة التي تحب ان يصلى
بها عليهم اهل السموات واهل الارضين صلوة طيبة كثيرة مباركة زاكية
نامية ظاهرة باطنة شريفة فاضلة تبين بها فضلهم على الاولين والاخرين
اللهم اعط محمدا الوسيلة والشرف والفضيلة واجزه خير ما جزيت نبيا عن امته
اللهم واعط محمدا صلى الله عليه واله مع كل زلفة زلفه ومع كل وسيلة وسيلة
ومع كل فضيلة فضيلة ومع كل شرف شرفا تعطي محمدا واله يوم القيمة افضل
ما اعطيت احدا من الاولين والاخرين اللهم واجعل محمدا صلى الله عليه واله
ادنى المرسلين منك مجلسا واقربهم في الجنة عندك منزلا واقربهم اليك
وسيلة واجعله اول شافع واول مشفع واول قائل وانجح سائل وابعثه المقام
المحمود الذي يغبطه به الاولون والاخرون يا ارحم الراحمين واسئلك ان تصلي
على محمد وال محمد وان تسمع صوتي وتجيب دعوتي وتجاوز عن خطيئتي وتصفح
عن ظلمي وتنجح طلبتي وتقضي حاجتي وتنجز لي ما وعدتني وتقبل عثرتي وتغفر
ذنوبي ولتعفو عن جرمي وتقيل علي ولا تعرض عني وترحمني ولا تعذبني وتعافيني
ولا تبتليني وترزقني من الرزق اطيبه واوسعه ولا تحرمنيه يا رب واقض عني دينه
وضع عني وزره ولا تحملني ما لا طاقة لي به يا مولاي وادخلني في كل خير ادخلت فيه
محمدا وال محمد واخرجني من كل سوء اخرجت منه محمدا وال محمد صلواتك عليه
وعليهم والسلام عليه وعليهم ورحمة الله وبركاته پس سه مرتبه بگو اللهم اني ادعوك
كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگو اللهم اني اسئلك قليلا من كثير مع حاجا

وخلوت وبرى گردانيدن چيزها وبيمار
عيادت كردن از انسان فوت شده
باشد سعى كند بيمار را بام
تربيع بجا آورد و در تعديل ركوع
مقدار ركوع صحيح
دهد پس از برداشتن سر از ركوع قدر ركوع
دو دهم دو در ركوع اول تا آخر
خواند در ركعت سيم و چهارم
دو دو ركعت نماز ميكزارد
دو دو ركعت اول تا آخر
بخواند و بسجده رود و چون
صادق عليه السلام مقدار صد
باشد كه بيست در نگاه دارد
بود باشد در حق او
دهد و نگذارد بر او
باو گويند اين چه كار است
بر او ببخشايد كه فلان
راه رسيد و چون از نماز
كرده فرو ريزد

بی لبه عظیمه وغنا لت عنه قدیر وهو عندی کثیر وهو علیک سهل یسیر
فامنن علی بدعائی انک علی کل شیء قدیر آمین رب العالمین پنجم خواندن ابن دعا است
اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی چون طولانیست بجهة اختصار
از ذکر نکردیم هر که طالبست باقبال بازاد المعاد رجوع کند ششم شیخ مفید در کتاب مقنعه روایت کرده
از ثقة جلیل علی بن همزیار از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که مستحب است انکه بسیار بگوئی در هر وقت از شب
در روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر یا ذا الذی کان قبل کل شیء ثم خلق کل شیء ثم یبقی ویفنی
کل شیء یا ذا الذی لیس کمثله شیء ویا ذا الذی لیس فی السموات العلی ولا فی الارضین
السفلی ولا فوقهن ولا تحتهن ولا بینهن الا یعبد غیره لک الحمد حمدا لا یقوی
علی احصائه الا انت فصل علی محمد وآل محمد صلوة لا یقوی علی احصائها الا
انت مفهم شیخ کفعمی در بلد الامین ومصباح از اخبار رسید بن سعد نقل کرده که هر که بخواند این دعا
را در هر روز ماه رمضان بیامرزد حق تعالی گناهان چهل سالهٔ او را اللهم رب شهر رمضان
الذی انزلت فیه القرآن وافترضت علی عبادک فیه الصیام ارزقنی حج بیتک
الحرام فی هذا العام وفی کل عام واغفر لی الذنوب العظام فانه لا یغفرها غیرک
یا ذا الجلال والاکرام هشتم در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگوید که محدث فیض در خلاصة الاذکار
ذکر فرموده سبحان الضار النافع سبحان الفاضی بالحق سبحان العلی الاعلی سبحانه وبحمده
سبحانه وتعالی نهم شیخ مفید در مقنعه فرموده واز سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسول خدا

است در هر روز صد مرتبه واگر	مطلب دویم	زیاده تر فرستاد افضل است
در اعمال مخصوصه شب و روز	شب اول	ماه مبارک رمضان است

در ان چند عملست اول انکه طلب هلال کند وبعضی استهلال ایشان را واجب دانسته اند وهر چون
رؤیت هلال کرد اشاره هلال نکند بلکه رو بقبله کند ودستها را بآسمان بلند کند خطاب کند هلال را
وبگوید ربی وربک الله رب العالمین اللهم اهله علینا بالامن والایمان والسلامة

نماز برای اموات

نماز برای اموات که ثواب بسیار دارد وقتی که میت را بیاورند
بنماز گاه میت شاد میشود ودر قبر مونس او میباشد
هفت بار بگوید الله اکبر ده بار بگوید اشهد ان لا اله الا الله
ده بار بگوید اشهد ان محمدا رسول الله ده بار بگوید صلی الله علیه وآله
ده بار بگوید اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات ده بار بگوید
اللهم انک امرت بالدعاء ووعدت الاجابة وانا ادعوک کما امرتنی
فاستجب لی کما وعدتنی ده بار بگوید اللهم اغفر لحینا وکبیرنا
وصغیرنا وذکرنا وانثانا وشاهدنا وغائبنا اللهم من احییته منا
فاحیه علی الایمان ومن توفیته منا فتوفه علی الاسلام
اللهم لا تحرمنا اجره ولا تضلنا بعده بعد از ان بگوید
اللهم ان هذا المیت من فضلک ورحمتک وانت خیر مرجو
وارحم من رجی فاغفر له وارحمه وتجاوز عنه وعافه واعف عنه
وارض عنه واجعل له مدخلا حیث یدخل الفرج والرحمة
اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه وان کان مسیئا فتجاوز
عن سیئاته اللهم ان کان زاکیا فاجعله عند من یرضی عنه
اللهم ان کان ضیقا فوسع علیه اللهم ان کان مذنبا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له
اللهم ان کان مکرما فاکرم نزله اللهم ان کان مسیئا فاغفر له

وَالْاِسْلَامِ وَالْمَسَارِّ عَدِّ اِلٰی مَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِیْ شَهْرِنَا هٰذَا وَارْزُقْنَا
خَیْرَهٗ وَعَوْنَهٗ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهٗ وَشَرَّهٗ وَبَلَآئَهٗ وَفِتْنَتَهٗ وروایت شده که حضرت رسول
صلی الله علیه وآله چون رؤیت میکرد هلال ماه رمضان را روی شریف را بجانب قبله میفرمود و میگفت
اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهٗ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْعَافِیَةِ الْمُجَلَّلَةِ
وَدِفَاعِ الْاَسْقَامِ وَالْعَوْنِ عَلَی الصَّلٰوةِ وَالصِّیَامِ وَالْقِیَامِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ
وَذکر فی الوسیلة
اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنَا لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِیْهِ حَتّٰی یَنْقَضِیَ عَنَّا شَهْرُ
رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَغَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا وارد حضرت صادق علیه السلام منقول
که چون رؤیت هلال نمودی بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنَا صِیَامَهٗ
وَاَنْزَلْتَ فِیْهِ الْقُرْاٰنَ هُدًی لِّلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰی
صِیَامِهٖ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِیْهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا فِیْ یُسْرٍ مِّنْكَ وَعَافِیَةٍ
اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ ستم بخواند دعاء جهل وستم صحیفه کامله را در وقت رؤیت
هلال سید بن طاوس راو انکرده که در وقت حضرت امام زین العابدین علیه السلام در راهی میگذشت که نظر کرد بهلال
ماه رمضان پس انحضرت ایستاد وگفت اَیُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِیْعُ الدَّاْبُ السَّرِیْعُ الْمُتَرَدِّدُ فِیْ مَنَازِلِ
التَّقْدِیْرِ الْمُتَصَرِّفُ فِیْ فَلَكِ التَّدْبِیْرِ اٰمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَ
جَعَلَكَ اٰیَةً مِّنْ اٰیَاتِ مُلْكِهٖ وَعَلَامَةً مِّنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهٖ فَحَدَّ بِكَ الزَّمَانَ وَ
امْتَهَنَكَ بِالْكَمَالِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوْعِ وَالْاُفُوْلِ وَالْاِنَارَةِ وَالْكُسُوْفِ فِیْ كُلِّ ذٰلِكَ اَنْتَ
لَهٗ مُطِیْعٌ وَاِلٰی اِرَادَتِهٖ سَرِیْعٌ سُبْحَانَهٗ مَا اَعْجَبَ مَا دَبَّرَ مِنْ اَمْرِكَ وَاَلْطَفَ مَا صَنَعَ فِیْ شَاْنِكَ
جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرِ حَادِثٍ لِاَمْرٍ حَادِثٍ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبَّكَ وَخَالِقِیْ وَخَالِقَكَ
وَمُقَدِّرِیْ وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِیْ وَمُصَوِّرَكَ اَنْ یُّصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ یَّجْعَلَكَ
هِلَالَ بَرَكَةٍ لَّا تَمْحَقُهَا الْاَیَّامُ وَطَهَارَةٍ لَّا تُدَنِّسُهَا الْاٰثَامُ هِلَالَ اَمْنٍ مِّنَ الْاٰفَاتِ وَ
سَلَامَةٍ مِّنَ السَّیِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ لَّا نَحْسَ فِیْهِ وَیُمْنٍ لَّا نَكَدَ مَعَهٗ وَیُسْرٍ لَّا عُسْرَ مَعَهٗ

السلام علیك ایها الخلق المطیع الداب السریع المتردد فی منازل التقدیر المتصرف فی فلك التدبیر امنت بمن نور بك الظلم واوضح بك البهم وجعلك آیة من آیات ملكه وعلامة من علامات سلطانه فحد بك الزمان وامتهنك بالكمال والنقصان والطلوع والافول والانارة والكسوف فی كل ذلك انت له مطیع والی ارادته سریع سبحانه ما اعجب ما دبر من امرك والطف ما صنع فی شانك جعلك مفتاح شهر حادث لامر حادث فاسئل الله ربی وربك وخالقی وخالقك ومقدری ومقدرك ومصوری ومصورك ان یصلی علی محمد وآل محمد وان یجعلك هلال برکة لا تمحقها الایام وطهارة لا تدنسها الاثام هلال امن من الافات وسلامة من السیئات هلال سعد لا نحس فیه ویمن لا نکد معه ویسر لا عسر معه

ابن هدیه فلان نومی نرت راه تو بی قرار و دوش بیهوده وحشتناك هزار شکر در هشت باد کرامت صفرا باد و هزار جرباد و ترویج میسر فرا باد و هزار صحرا باد و میوشاند و هزار خابت او زار و زار و ایمکند

نماز فرزند برای پدر و مادر

دو رکعت و در رکعت اول فاتحه و ده مرتبه در رکعت دوم بعد از فاتحه ده مرتبه قل هو الله احد و للوالدة و للمؤمنین و المؤمنات یعنی الاحیاء منهم و الاموات و در رکعت فاتحه و ده مرتبه قل هو الله احد و للوالد و للمؤمنین و المؤمنات و من دخل بیتی مؤمنا بعد از سلام دهد و مبارکی و چون از نماز فارغ شد بگوید

نماز کسوف

چهار رکعت

عُمْرٍ وَخَيْرٍ لَا يُوبَهُ شَرُّهُ هِلَالَ أَمْنٍ وَإِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَإِحْسَانٍ وَسَلَامَةٍ وَإِسْلَامٍ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضَىٰ مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَزْكَىٰ مَنْ نَظَرَ
إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَفِّقْنَا اللّٰهُمَّ فِيهِ لِلطَّاعَةِ وَالتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنَا
فِيهِ مِنَ الْآثَامِ وَالْحَوْبَةِ وَأَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ النِّعْمَةِ وَأَلْبِسْنَا فِيهِ جُنَنَ الْعَافِيَةِ
وَأَتْمِمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا فِيهِ عَوْناً مِنْكَ عَلَىٰ مَا نَدَبْتَنَا إِلَيْهِ مِنْ
مُفْتَرَضِ طَاعَتِكَ وَتَقَبَّلْهَا إِنَّكَ الْأَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَالْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ آمِينَ آمِينَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ **چهارم** مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات این ماه است والّا در ماههای دیگر
جماع در شب اول مکروه است **پنجم** غسل شب اول ماه کند در روایتی است که هر که در شب اول ماه رمضان غسل
کند خارش بدن باو نرسد تا ماه رمضان آینده **ششم** در نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بریزد تا با
طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده **هفتم** زیارت امام حسین علیه السلام کند تا گناهانش بخشوده شود
و ثواب حجاج و معتمرین را ببرد **هشتم** از این شب ابتدا کند بخواندن هزار رکعت نماز این ماه بنحوی که در
آخر قسم دوم ذکر شد **نهم** دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سوره انعام بخواند و سؤال
کند که حق تعالی کفایت کند او را و نگاه دارد او را از آنچه می ترسد و از درد ها **دهم** بخواند دعای اللّٰهُمَّ
إِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ که در شب آخر ماه شعبان نگذشت **یازدهم** بعد از نماز مغرب دستها را بلند
کند و بخواند این دعا را وارد است از حضرت جواد علیه السلام که در اقبال است اللّٰهُمَّ يَا مَنْ يَمْلِكُ التَّدْبِيرَ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَتُجِنُّ الضَّمِيرُ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَىٰ فَعَمِلَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ
وَلَا مِمَّنْ هُوَ عَلَىٰ غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ اللّٰهُمَّ صَحِّحْ أَبْدَانَنَا مِنَ الْعِلَلِ وَأَعِنَّا عَلَىٰ مَا افْتَرَضْتَ
عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَلِ حَتَّىٰ يَنْقَضِيَ عَنَّا شَهْرُكَ هٰذَا وَقَدْ أَدَّيْنَا مَفْرُوضَكَ فِيهِ عَلَيْنَا
اللّٰهُمَّ أَعِنَّا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَوَفِّقْنَا لِقِيَامِهِ وَنَشِّطْنَا فِيهِ لِلصَّلَاةِ وَلَا تَحْجُبْنَا مِنَ
الْقِرَاءَةِ وَسَهِّلْ لَنَا فِيهِ إِيتَاءَ الزَّكَاةِ اللّٰهُمَّ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا وَصَباً

منقول است که هر کس [illegible] دو رکعت نماز کند
[illegible] در رکعت اول بعد از حمد [illegible]
[illegible] در رکعت دوم [illegible]
[illegible]
نماز رفع حدیث نفس
علمای [illegible] فرموده اند [illegible]
از حضرت صادق علیه السلام منقول است [illegible]
است که شخصی [illegible] شکایت کرد [illegible]
حدیث نفس [illegible]
نماز [illegible] آرزو [illegible]
و از حضرت [illegible] آدم علیه السلام [illegible]
[illegible]
جبرئیل [illegible] لا حول و لا قوة الا بالله

وَلَا تَعَبًا وَلَا سَقَمًا وَلَا عَطَبًا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا الْاِفْطَارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ اَللّٰهُمَّ
سَهِّلْ لَنَا فِيهِ مَا قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِكَ وَيَسِّرْ مَا قَدَّرْتَهُ مِنْ اَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلَالًا
طَيِّبًا نَقِيًّا مِنَ الْاٰثَامِ خَالِصًا مِنَ الْاَصَارِ وَالْاٰجَامِ اَللّٰهُمَّ لَا تُطْعِمْنَا اِلَّا طَيِّبًا غَيْرَ
خَبِيثٍ وَلَا حَرَامٍ وَاجْعَلْ رِزْقَكَ لَنَا حَلَالًا لَا بَثُوبَهُ دَنَسٌ وَلَا اَسْقَامٌ يَا مَنْ عِلْمُهُ
بِالسِّرِّ كَعِلْمِهِ بِالْاِعْلَانِ يَا مُفْضِلًا عَلٰى عِبَادِهِ بِالْاِحْسَانِ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ اَهِّلْنَا لِذِكْرِكَ وَجَنِّبْنَا عُسْرَكَ وَاَنِلْنَا يُسْرَكَ وَاهْدِنَا لِلرَّشَادِ
وَوَفِّقْنَا لِلسَّدَادِ وَاعْصِمْنَا مِنَ الْبَلَايَا وَصُنَّا مِنَ الْاَوْزَارِ وَالْخَطَايَا يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ
عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَلَا يَكْشِفُ لَوْعَةَ الْاِهْمُومِ اِلَّا هُوَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ صِيَامَنَا مَقْبُولًا وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى
مَوْصُولًا وَكَذٰلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنَا مَشْكُورًا وَقِيَامَنَا مَبْرُورًا وَقُرْاٰنَنَا مَرْفُوعًا وَ
دُعَاءَنَا مَسْمُوعًا وَاهْدِنَا لِلْحُسْنٰى وَجَنِّبْنَا الْعُسْرٰى وَيَسِّرْنَا لِلْيُسْرٰى وَاَعِلْ لَنَا الدَّرَجَاتِ
وَضَاعِفْ لَنَا الْحَسَنَاتِ وَاَقْبِلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلٰوةَ وَاسْمَعْ مِنَّا الدَّعَوَاتِ وَاغْفِرْ
لَنَا الْخَطِيْئَاتِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ الْفَائِزِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا
مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ حَتّٰى يَنْقَضِيَ شَهْرُ رَمَضَانَ عَنَّا وَقَدْ قَبِلْتَ فِيهِ
صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا وَزَكَّيْتَ فِيهِ اَعْمَالَنَا وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَاَجْزَلْتَ فِيهِ مِنْ كُلِّ
خَيْرٍ نَصِيبَنَا فَاِنَّكَ الْاِلٰهُ الْمُجِيبُ الرَّبُّ الْقَرِيبُ وَاَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

دراینشب بدعای ماثور از حضرت صادق علیہ السلام اکتفا کنند

اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنْزِلَ الْقُرْاٰنِ
هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَاَنْزَلْتَ فِيهِ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى
وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَاَعِنَّا عَلٰى قِيَامِهِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَسَلِّمْنَا
فِيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَمُعَافَاةٍ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ

حقوق آدم علیہ السلام ابن ذکر را گفت
صاحب نفس اذا ورد علیک بی
حضرت فرمود ان ناصل الاحول
ولا قوۃ الا باللہ واز حضرت
باقر علیہ السلام روایت کردہ کہ
خلف حضرت رسول صلی اللہ
علیہ وآلہ السلام نماز کرد،
باحضرت از دو سہ حدیث
نقل میکنی کہ از انہا یکی کردہ
بود واز دروغ حضرت رسول
باو فرمود بگو توکلت علی
الحی الذی لا یموت والحمد للہ
الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن
لہ شریک فی الملک ولم
یکن لہ ولی من الذل و
کبرہ تکبیرا واین را مکرر
بگو تا بجدی نگذشت کہ
آمرزیدہ شد خدمت الحضوت
وگفت یا رسول اللہ
خداوند

وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمُرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ بعد فرض دعای چہل و چہار و صحیفہ کاملہ را چہار دہم بخواند اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الخ کہ سید در اقبال نقل فرمودہ و با طولانیت پانزدہم بخواند اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا و روایت کہ حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ در ماہ رمضان داخل میشد این دعا را میخواند شانزدہم و نیز روایت کہ حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ در شب اول ماہ رمضان این دعا را میخواندند ✱ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِكَ أَيُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكُ اللَّهُمَّ فَفَرِّغْنَا عَلَى صِيَامِنَا وَقِيَامِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَكَ وَأَنْتَ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَكَ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا يَعِزُّكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُذْنِبُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمُخْطِئُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجَاوَزَ عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مفدم در باب اول گذشت ذکر استحباب خواندن دعای جوشن کبیر در اول ماہ رمضان ہیجدہم بخواند دعاء حج را کہ در اول ماہ گذشت نوزدہم چون ماہ رمضان شروع شود سزاوار است تکثیر تلاوت قرآن و مرویست کہ حضرت صادق علیہ السلام در وقت تلاوت قرآن قبل از قرائت این دعا را میخواندند اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ

(برائے رفع وسوسہ) کہ در وقت تلاوت قرآن بگوید اعوذ باللہ السمیع العلیم من الشیطان الرجیم و بعد از آن بگوید ما شاء اللہ لا قوۃ الا باللہ العلی العظیم و بعد از آن بگوید اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم و بعد از آن بگوید ما شاء اللہ لا قوۃ الا باللہ العلی العظیم و بعد از آن بگوید اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم و بعد از آن بگوید ما شاء اللہ لا قوۃ الا باللہ العلی العظیم

نَظَرِي فِيهِ عِبَادَةً وَقِرَائَتِي فِيهِ فِكْرًا وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِبَارًا وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَعِظُ
بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنِبُ مَعَاصِيَكَ وَلَا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرَائَتِي عَلَى سَمْعِي وَلَا
تَجْعَلْ عَلَى بَصَرِي غِشَاوَةً وَلَا تَجْعَلْ قِرَائَتِي قِرَائَةً لَا تَدَبُّرَ فِيهَا بَلِ اجْعَلْنِي أَتَدَبَّرُ
آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ أَخْذًا بِشَرَائِعِ دِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظَرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَائَتِي
هَذًّا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ وبعد از قرائت قرآن مجید این دعا را بخوانند اللَّهُمَّ إِنِّي
قَدْ قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ مِنْ كِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ الصَّادِقِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَهُ وَيُحَرِّمُ حَرَامَهُ وَيُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ
وَمُتَشَابِهِهِ وَاجْعَلْهُ لِي أُنْسًا فِي قَبْرِي وَأُنْسًا فِي حَشْرِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تُرَقِّيهِ بِكُلِّ
آيَةٍ قَرَأَهَا دَرَجَةً فِي أَعْلَا عِلِّيِّينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

روز اول

ودر آن چند عمل است اول غسل کردن در آب جاری و بهتر سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال دوم کفی از گلاب بر رو و بزند تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری هم بر سر خود بزند تا در آن سال از سرسام ایمن شود سیم دو رکعت نماز اول ماه و تصدق را بعمل آورد چهارم دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد بخواند تا خدا تعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده پنجم بعد از طلوع فجر این دعا بخواند اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَ
تَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
ششم بخواند دعاء چهل و چهارم صحیفه کامله را اگر در شب نخواند هفتم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده
کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه رمضان
در اول سال بعضی روز اول ماه چنانچه علماء نهیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از
برای رضای خدا و بی شائبه اغراض فاسده و ریاء بخواند در آن سال با او نرسد فتنه و گزندی و ما فی
که ضرر رساند بدین او یا بدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلایا

روز دوم نماز اول ماه بجا آورد و دعا بخواند و بعد از نماز اول ماه بجا آورد و دعا بخواند و بعد از نماز اول ماه بجا آورد و دعا بخواند

نماز استخاره دعای توسل

بگفتا ان بخانان کرم کن ارادت گر کمالی بیکدم کن

دقت را بنویسید در سه دقت از آن بسم الله الرحمن الرحیم
نیز من الله العزیز الحکیم
فلان بن فلانه افعل و در سه
دقت بگی بنویسید لا تفعل
جای افعل بنویسید لا تفعل
را در دو مصلای خود دو رکعت
نماز بگذارد و بعد از آن
سجده میکند و چون فارغ شد
صد مرتبه استغفر
الله بگوید و در سجود

ودعا این است اللهم انی اسئلک باسمک الذی دان له کل شیء وبرحمتک التی وسعت
کل شیء وبعظمتک التی تواضع لها کل شیء وبعزتک التی قهرت کل شیء وبقوتک
التی خضع لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت کل شیء وبعلمک الذی احاط بکل شیء
یا نور یا قدوس یا اول قبل کل شیء ویا باقیا بعد کل شیء یا الله یا رحمن صل علی
محمد وآل محمد واغفر لی الذنوب التی تغیر النعم واغفر لی الذنوب التی تنزل النقم
واغفر لی الذنوب التی تقطع الرجاء واغفر لی الذنوب التی تدیل الاعداء و
اغفر لی الذنوب التی ترد الدعاء واغفر لی الذنوب التی یستحق بها نزول البلاء
واغفر لی الذنوب التی تحبس غیث السماء واغفر لی الذنوب التی تکشف الغطاء
واغفر لی الذنوب التی تعجل الفناء واغفر لی الذنوب التی تورث الندم و
اغفر لی الذنوب التی تهتک العصم والبسنی درعک الحصینة التی لا ترام و
عافنی من شر ما احاذر باللیل والنهار فی مستقبل سنتی هذه اللهم رب السموات
السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن ورب العرش العظیم ورب
السبع المثانی والقرآن العظیم ورب اسرافیل ومیکائیل وجبرئیل ورب محمد
صلی الله علیه وآله سید المرسلین وخاتم النبیین اسئلک بک وبما سمیت
به نفسک یا عظیم انت الذی تمن بالعظیم وتدفع کل محذور وتعطی کل جزیل
وتضاعف الحسنات بالقلیل وبالکثیر وتفعل ما تشاء یا قدیر یا الله یا رحمن
صل علی محمد واهل بیته والبسنی فی مستقبل سنتی هذه سترک ونضر وجهی بنورک
واحبنی بمحبتک وبلغنی رضوانک وشریف کرامتک وجسیم عطیتک واعطنی من
خیر ما عندک ومن خیر ما انت معطیه احدا من خلقک والبسنی مع ذلک عافیتک
یا موضع کل شکوی ویا شاهد کل نجوی ویا عالم کل خفیة ویا دافع ما تشاء

برحمته خیرة فی عافیة پس بنشینی و میگوئی اللهم خر لی واختر لی فی جمیع اموری فی یسر منک وعافیة پس دست میزنی بر رقعه ها و آنها را بهم مخلوط میکنی و یکی یکی بیرون می آوری پس هرگاه سه افعل پشت سر هم بیرون آمد آن امر را بجا میآوری که اراده کرده و اگر سه لا تفعل بیرون آمد بجا نیاور آن امر را که نیت کرده و اگر یکی افعل بیرون آمد و دیگر لا تفعل پنج رقعه بیرون آور و بآن نگاه کن هرگاه سه افعل است و دو لا تفعل بجا آور آن امر را و اگر بعکس است بجا نیاور مؤلف گوید که معنی استخاره طلب خیر کردن است پس هر کاری که میخواهی بکنی طلب کن خیر خود را از حق تعالی

مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمُ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى
دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ
وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ
يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَخَافُ ضَرَرَ
عَاقِبَتِهِ وَأَخَافُ مَقْتَكَ إِيَّايَ عَلَيْهِ حِذَارَ أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي
فَأَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصًا مِنْ حَظِّي عِنْدَكَ يَا رَءُوفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ
سَنَتِي هٰذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَنَفِكَ وَجَلِّلْنِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِلصَّالِحِينَ مِمَّنْ مَضَى مِنْ
أَوْلِيَائِكَ وَأَلْحِقْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ
اللَّهُمَّ أَنْ تَحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَاتِّبَاعِي هَوَايَ وَاشْتِغَالِي بِشَهَوَاتِي
فَتَحُولَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونَ مَنْسِيًّا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا
لِسَخَطِكَ وَنِقْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ
زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَفَرَّجْتَ هَمَّهُ
وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَّقْتَهُ وَعْدَكَ وَأَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَبِذٰلِكَ فَاكْفِنِي هَوْلَ
هٰذِهِ السَّنَةِ وَآفَاتِهَا وَأَسْقَامَهَا وَفِتَنَهَا وَشُرُورَهَا وَأَحْزَانَهَا وَضِيقَ الْمَعَاشِ فِيهَا
وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ
سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ
الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتَهَا حَفَظَتُكَ وَأَحْصَتْهَا كِرَامُ مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَعْصِمَنِي أَلَّا
مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

دردانستہ کہ در محفہ الحرفاز
ش طلبغیر کن در صد بکریہ
بگو انجیر اللہ الرحمن الرحیم
محفہ الحرفا نافلہ صبح در دو
رکعت از نافلہ ہای ذوالنیر
استخارہ مندوب ست وبدانکہ
علامہ مجلسی در آخر الدعا محفہ
نقل کردہ کہ در انکہ در ایام
شیخ طاہر در کہ گفت شنیدم
از مشایخ کہ مدام کہ میکردند
از حضرت قائم عجل اللہ فرجہ در
استخارہ با تسبیح انکہ بیت
بدست گرفتہ و دہ مرتبہ صلوات
بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات
اللہ علیہم اجمعین و بعد فارغ
از تسبیح را بگیرد و دانہ دانہ
بشمرد پس اگر یکباق بماند
ابدا دہ و اگر دو باقی بماند
نبا دہ و تسبیح فرو گذارد
صابر

وَ آمِلْ بِنَبِیِّ مُحَمَّدٍ وَ اُنْجِحْ کُلَّ ما سَئَلْتُکَ وَ رَغِبْتُ اِلَیْکَ فیهِ فَاِنَّکَ اَمَرْتَنی بِالدُّعاءِ وَ تَکَفَّلْتَ لی بِالْاِجابَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ فقیر گوید که سید ابن طاوس دعائی در شب اول ماه ذکر فرموده **روز ششم** سنه دویست و یک مردم بیعت کردند با حضرت امام رضا علیه السلام و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بگذارند در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند **شب سیزدهم** اول لیالی بیض است و در آن سه عمل است اول غسل دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید سوم دو رکعت نماز که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر رکعت بعد از حمد یس و تبارک الملک و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده میشود چهار رکعت بدو سلام و در سابق در شرح دعای مجیر گذشت که هر که آنرا در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد **شب پانزدهم** از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سوم شش رکعت نماز بحمد و یس و تبارک و توحید چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل بجا آورد حقتعالی بفرستد بسوی او ده ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موت او که او را ایمن کنند از آتش جهنم روایت شده که از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند که چه میفرمائی در حق کسیکه حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمه ماه رمضان فرمود به به کسیکه نماز کند در نزد قبر آنحضرت در شب نیمه ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ ده مرتبه و پناه ببرد بخداوند تعالی از آتش جهنم حقتعالی او را آزاد از آتش ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در خواب ببیند ملائکه که بشارت دهند او را به بهشت و ملائکه که ایمن گردانند از آتش **روز نیمه** سنه دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد و شیخ مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این روز است بهرحال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت بسیار دارد **شب هفدهم** شب بسیار مبارکیست و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه وآله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روز آن جنگ بدر واقع شد و حقتعالی لشکر اسلام را ظفر داد بر مشرکین

(استخاره با تسبیح)

جواهر فرموده و در جواهر استخاره این معمول نزد بعض اهل زمان ما نسبت داده شده بحضرت صاحب الامر علیه السلام باین نحو که بعد از قرائت و دعا قبضه از تسبیح بگیرد و بشمارد دو تا دو تا اگر یکی ماند بد است و اگر دو تا ماند خوبست و بعضی علماء قبضه ای از تسبیح میگیرند و هشت تا هشت تا میشمارند اگر یکی ماند خوب است و اگر دو تا ماند بد است و اگر سه ماند میانه است و اگر چهار تا ماند بد است و اگر پنج تا ماند خوب است و اگر شش تا ماند بد است و اگر هفت تا ماند نیکو است و اگر هشت تا ماند نهی است

ظفر دارد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علماء فرموده اند که در این روز مستحب است صدقه و شکر خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که در این شب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با اصحاب فرمود کیست امشب برای ما برود از چاه آب بکشد بیاورد اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام براین کار نکردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آن شب شبی بود سرد و باد میآمد و ظلمت داشت پس رسید بچاه آب و آن چاهی بود بسیار کود و تاریک و آنحضرت دلوی نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم بچاه پایین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد در وقت بآمدن که ناگاه بار سختی بر خود با آنحضرت که ابتدا از سختی آن نشست تا برطرف شد پس برخاست و حرکت فرمود که ناگاه بار سختی دیگر مانند آن آمد آن حضرت نشست تا او نیز رد شد دیگر باره برخواست برود مرتبه سیم نیز همان نحو بادی رسید آن حضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را بحضرت رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که سه مرتبه بادی بمن رسید که بسیار سخت بود و مرا از روی فرا گرفت و میکشم بجهة برطرف شدن آن باد ها بود فرمود یا دانستی اینها چه بود یا علی عرض کرد نه فرمود آن اول جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کردند و پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند و اینها فرود آمدند بجهة مدد ما فقیر گوید که اشاره بهمین است قول آنکسیکه گفته که از برای امیر المؤمنین علیه السلام در یک شب سه هزار و سه منقبت بوده و اشاره بهمین نموده سید حمیری در شعر خود در مدح آنحضرت

اقسم بالله و الآیة	و المرء عما قال مسئول	ان علی بن ابیطالب	علی النفی و البر مجبول
کان اذا الحرب بدا نابها	و انجحت عنها البها لیل	یمشی الی الاقران و فی کفه	ابیض ماضی الحد مصقول
شتی العقر نابین اشباله	ابرزه للقص الغیل	ذاک الذی سلم فی لیلة	علیه میکال و جبریل
میکال فی الف و جبریل فی	الف و منکوم سرافیل	لیلة بدر مدد انزلوا	کانهم طیر ابابیل

شب نوزدهم اقل شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی بخوبی و فضیلت آن نمیرسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال میشود و ملائکه و روح که اعظم ملائکه است در آن شب با ذن پروردگار بزمین نازل میشوند و بخدمت امام زمان علیه السلام مشرف میشوند و آنچه برای هر کس مقدر شده است برامام علیه السلام عرض میکنند و اعمال شبهای قدر بر دو نوع است

در اینکه نماز در بارگاه بعضی از اخیار از زاد کرده ایم که در اینجا نیز که حضور محدث کاشانی در تفویر العینین برای اختیار و میدان بعید در ایام هفته نماز غفیله و نماز مغرب اینطلب بسیار مشهور است و اگر چه بافت نشده و از اینجهة از اصل پیش علماء بی گفته در نزد نیست ناظم پس از عصر تا مغرب در دو رکعت در شب یکشنبه شمس پس از نماز عصر تا ظهر در دو رکعت در شب دوشنبه بگذارد پس از عصر تا ظهر در دو رکعت در شب سه شنبه بگذارد پس از عصر تا ظهر در دو رکعت در شب چهارشنبه بگذارد پس از عصر تا ظهر در دو رکعت در شب پنجشنبه بگذارد پس از عصر تا ظهر در دو رکعت در شب جمعه

یکی آنکه در هر سه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است هر شبی اما اول پس از آن چند چیز است اول غسل است علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند دوم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفتم تبه توحید بخواند و بعد از فراغ هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ بگوید در روایت نبوی است که از جای خود برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادر شرا بیامرزد آخر ستم قرآن بمجید را بگشاید و بگذارد در مقابل خود و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِیْهِ وَفِیْهِ اسْمُكَ الْاَكْبَرُ وَاَسْمَآؤُكَ الْحُسْنٰی وَمَا یُخَافُ وَیُرْجٰی اَنْ تَجْعَلَنِیْ مِنْ عُتَقَآئِكَ مِنَ النَّارِ پس هر حاجت که دارد بخواهد چهارم آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَبِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهٖ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِیْهِ وَبِحَقِّكَ عَلَیْهِمْ فَلَا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس صد مرتبه بگوید بِكَ یَا اَللّٰهُ ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ ده مرتبه بِعَلِیٍّ ده مرتبه بِفَاطِمَةَ ده مرتبه بِالْحَسَنِ ده مرتبه بِالْحُسَیْنِ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بِمُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُوْسَی ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را در خبر است که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم ندا میکند از بطنان عرش که حق تعالی امر زید هر که را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده ششم احیا بدارد این شبها را بما نازد بر ملائکه شده هر که احیا کند شب قدر را گناهان او امرزیده شود هر چند بعدد ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد هفتم صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آنکه در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند هشتم بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَمْسَیْتُ لَكَ عَبْدًا دَاخِرًا لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِیْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا اَصْرِفُ عَنْهَا سُوْٓءًا اَشْهَدُ بِذٰلِكَ عَلٰی نَفْسِیْ وَاَعْتَرِفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِیْ وَقِلَّةِ حِیْلَتِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْجِزْ لِیْ مَا وَعَدْتَنِیْ وَجَمِیْعَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَاَتْمِمْ عَلَیَّ مَا اٰتَیْتَنِیْ فَاِنِّیْ

نماز قضاء دین

یک شبانه روز از طلوع آفتاب تا طلوع آفتاب روز شنبه
از زوال تا عصر روز یکشنبه
یک شبانه روز از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز دوشنبه
از زوال تا عصر روز سه شنبه
از زمان دخول تا خروج وقت نماز ظهر روز چهارشنبه
از طلوع فجر تا طلوع آفتاب روز پنجشنبه
از زوال تا عصر روز جمعه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز شنبه
از زوال تا عصر روز یکشنبه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز دوشنبه
از زوال تا عصر روز سه شنبه
از زمان دخول تا خروج وقت نماز ظهر روز چهارشنبه
از طلوع فجر تا طلوع آفتاب روز پنجشنبه
از زوال تا عصر روز جمعه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز شنبه
از زوال تا عصر روز یکشنبه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز دوشنبه
از زوال تا عصر روز سه شنبه
از زمان دخول تا خروج وقت نماز ظهر روز چهارشنبه
از طلوع فجر تا طلوع آفتاب روز پنجشنبه
از زوال تا عصر روز جمعه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز شنبه
از زوال تا عصر روز یکشنبه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز دوشنبه
از زوال تا عصر روز سه شنبه
از زمان دخول تا خروج وقت نماز ظهر روز چهارشنبه
از طلوع فجر تا طلوع آفتاب روز پنجشنبه
از زوال تا عصر روز جمعه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز شنبه
از زوال تا عصر روز یکشنبه
از وقت نماز ظهر تا نماز عصر روز دوشنبه
از زوال تا عصر روز سه شنبه
از زمان دخول تا خروج وقت نماز ظهر روز چهارشنبه
از طلوع فجر تا طلوع آفتاب روز پنجشنبه
از زوال تا عصر روز جمعه

* طالب نماز قضای پدر و مادر خود باشد که اول نماز قضای پدر بخواند و بعد از آن نماز قضای مادر و بعد از آن نماز قضای برادر و بعد از آن نماز قضای خواهر و بعد از آن نماز قضای پسر و بعد از آن نماز قضای دختر و بعد از آن نماز قضای برادر زاده و بعد از آن نماز قضای خواهر زاده و بعد از آن نماز قضای عمو و بعد از آن نماز قضای عمه و بعد از آن نماز قضای دایی و بعد از آن نماز قضای خاله و بعد از آن نماز قضای پسر عمو و بعد از آن نماز قضای دختر عمو و بعد از آن نماز قضای پسر خاله و بعد از آن نماز قضای دختر خاله و بعد از آن نماز قضای پسر دایی و بعد از آن نماز قضای دختر دایی و بعد از آن نماز قضای پسر عمه و بعد از آن نماز قضای دختر عمه و بعد از آن نماز قضای پسر عمو و بعد از آن نماز قضای دختر عمو و بعد از آن نماز قضای پسر خاله و بعد از آن نماز قضای دختر خاله و بعد از آن نماز قضای پسر دایی و بعد از آن نماز قضای دختر دایی و بعد از آن نماز قضای پسر عمه و بعد از آن نماز قضای دختر عمه و بعد از آن نماز قضای پسر عمو و بعد از آن نماز قضای دختر عمو و بعد از آن نماز قضای پسر خاله و بعد از آن نماز قضای دختر خاله و بعد از آن نماز قضای پسر دایی و بعد از آن نماز قضای دختر دایی و بعد از آن نماز قضای پسر عمه و بعد از آن نماز قضای دختر عمه

عَبْدُكَ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْمَهِينُ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ
فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَلَا آيِسًا مِنْ إِجَابَتِكَ وَإِنْ أَبْطَأَ
عَنِّي فِي سَرَّاءَ أَوْ ضَرَّاءَ أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءَ إِنَّكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ و این دعا را کفعمی از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها بخواند
در حال قیام و قعود و رکوع و سجود و علامهٔ مجلسی ره فرموده که بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش
و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مرده
ایشان است و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد
شده است که دعاء جوشن کبیر را در این سه شب بخوانند نفهر گوید که دعاء جوشن در سابق گذشت
و روایت شده که خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض شد که اگر من در لیلة القدر شب قدر را بداند
خداوند بخواهم فرمود عافیت را **فَإِمَّا قَدِيمٌ** یعنی اعمال مخصوصهٔ این شبها پس اعمال
شب نوزدهم چند چیز است اول صد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ دوم صد مرتبه
اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سیم بخواند دعاء یا ذَا الَّذِي كَانَ را که در قسم چهارم گذشت
چهارم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ
فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَفِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ
فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای
این کلمه حاجت خود را ذکر کند **وَشَبِ بیست و یکم** فضیلتش زیاده تر از شب نوزدهم است و باید اعمال آن
شب را از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت قل هو الله و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعاء جوشن
کبیر و غیرها در این شب بعمل آورد و در روایات تاکید شده در غسل و احیاء و جد و جهد در عبادت
در این شب و شب بیست و یکم و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و در چند روایت است که از معصوم
سؤال کردند که معین فرمایید که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند
ما ایسر لیلتین فیما تطلب یا آنکه فرمودند ما علیک أن تفعل خیرا فی لیلتین و نحو ذلک و قال
شیخنا الصدوق فیما املی علی المشایخ فی مجلس واحد من مذهب الامامیة و من اجلی ها بین اللیلتین

رکعتان و الثانیة بعد والیه الکرسی
در رکعت دوم حمد و انا انزلناه فی لیلة القدر
سوره خر و انزلنا هذا القرآن
علی جبل تا آخر سوره بس یک
و ان یجعلوا و یکذا در دوم
خود و یکی یهدی هذا القرآن
و یهدی من یشاء و یکذا در دوم
کل هو من عند ربنا و یکی یهدی
فلا احصی ثناء علیک
منک بگو یک یا الله ده
مرتبه یا محمد ده مرتبه
یا علی ده مرتبه یا فاطمة
ده مرتبه یا حسن ده مرتبه
یا حسین ده مرتبه یا علی بن
علی ده مرتبه یا محمد بن
علی ده مرتبه یا جعفر بن
محمد ده مرتبه یا موسی بن جعفر
ده مرتبه یا علی بن موسی
ده مرتبه یا محمد بن

عذاکرة العلم فهو افضل و بالجمله از این شب شروع کند بدعاهای شبهای دهه آخر که از جمله این دعاست که شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگوئی در دهه آخر ماه رمضان در هر شب اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ يَنْقَضِيَ عَنّي شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتي هذِهِ وَلَكَ قِبَلي ذَنْبٌ اَوْ تَبِعَةٌ تُعَذِّبُني عَلَيْهِ و کفعمی در حاشیه بلد الامین نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر بعد از فرایض و نوافل میخواند اَللّهُمَّ اَدِّ عَنّا حَقَّ ما مَضى مِنْ شَهْرِ رَمَضانَ وَاغْفِرْ لَنا تَقْصيرَنا فيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا مَقْبُولاً وَلا تُؤاخِذْنا بِاِسْرافِنا عَلى اَنْفُسِنا وَاجْعَلْنا مِنَ الْمَرْحُومينَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْمَحْرُومينَ و فرمود هر که بگوید این را بیامرزد حقتعالی تقصیری که از او سر زده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگاه دارد او را از معاصی در بقیه ماه و از جمله سید بن طاوس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر میخواند اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ في كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَصْتَهُ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّهُمَّ وَهذِهِ اَيّامُ شَهْرِ رَمَضانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَياليهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ يا اِلهي مِنْهُ اِلى ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي وَاَحْصى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعينَ فَاَسْئَلُكَ بِما سَئَلَكَ بِهِ مَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِياؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفُكَّ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ وَتَتَقَبَّلَ تَقَرُّبي وَتَسْتَجيبَ دُعائي وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيمَةِ اِلهي وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَبِجَلالِكَ الْعَظيمِ اَنْ تَنْقَضِيَ اَيّامُ شَهْرِ رَمَضانَ وَلَياليهِ وَلَكَ قِبَلي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤاخِذُني بِهِ اَوْ خَطيئَةٌ تُريدُ اَنْ تَقْتَصَّها مِنّي لَمْ تَغْفِرْها لي سَيِّدي سَيِّدي سَيِّدي اَسْئَلُكَ يا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ اِذْ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضيتَ

ده مرتبه یا علی بن محمد و ده مرتبه یا حسن بن علی و ده مرتبه یا حجة بن الحسن [illegible] پس حاجت خود را بطلب راوی گفت در حالی رفت و بعد از مدتی اهل [illegible] شده بود و امر [illegible] از فضل [illegible] شده بود و [illegible] اصلاح شده بود [illegible] مؤلف گوید [illegible] گفته بود [illegible] آنکه ابن علی بعد از نماز حاجت [illegible] اوراده مشهوره [illegible] نماز حاجت [illegible] از دعوات راوندی نقل است از [illegible] امام زین العابدین علیه السلام [illegible] کسی نشسته بود [illegible] [illegible]

عَنِّي فِي هٰذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ
عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللّٰهُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا أَحَدٌ دیبار بگو يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ
وَالْكُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَيْ مُنَفِّسَ غَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ دار جلد
ابن دعا ها است که در کافی مسندا و در مقنعه و مصباح مرسلا نقل شده که میگوئی در لیلة اول یعنی در

شب بیست و یکم يَا مُولِجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَمُولِجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَمُخْرِجَ
الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللّٰهُ يَا
رَحْمٰنُ يَا اللّٰهُ يَا رَحِيمُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي
هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا تُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتَرْضَيَنِي
بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا

وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ | **دعا شب بیست و دویم** | عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

يَا سَالِخَ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِيَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ يَا
عَزِيزُ يَا عَلِيمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَ
مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اللّٰهُ يَا قُدُّوسُ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ
يَا فَرْدُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ

نماز حاجت بزای قوله او
بی گفت دست در او او رد
او را نا بحجاب پیغمبر صلی الله علیه
و آله و فرمود که رو بقبله کن و
دو رکعت نماز کن بدرگاه
خدا پس ثنا گو خدا را و صلوات
بفرست بر رسول خدا و بخوان انا
سوره حم دخان اول سوره
حدید و دو آیه که در آل عمران
است پس سوال کن حاجت خود را
از خدا که خدا عطا میفرماید
و اجابت را و مذکر فرموده شاید
دو آیه اول قل اللهم مالک الملک
باشد یعنی تا غیر حساب
علامه مجلسی فرموده شاید
قل اللهم باشد با آیه شهد الله
و بدانکه دو آینده از امیر
المؤمنین علیه السلام که فرمود هرگاه
بکار شما اراده صالح کند
بروح بخشیم

أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعاء شب بیست و سیم

يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اللهُ يَا قَيُّومُ يَا اللهُ يَا بَدِيعُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

و روایت کرده محمد بن عیسی بسند خود از صالحین علیهم السلام که فرمودند مکرر میکنی در شب بیست و سیم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و هر چه ممکنت شود و هر زمانیکه حاضر شود ترا یعنی یاد آیدت این دعا در روزگار حیات میگوئی بعد از ستایش کردن حقتعالی بزرگوار و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ فلان بن فلان و بجای فلان بن فلان بگو الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيّاً وَحَافِظاً وَقَائِداً وَنَاصِراً

وَدَلِيلًا وَعَيْنًا حَتَّى تُمَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا وبخوانی نیز یا مُدَبِّرَ
الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا مُجْرِيَ الْبُحُورِ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا (یعنی این کلمه حاجات خود را بخواهد اللَّيْلَةَ و
بلند کن دستهای خود را بسوی آسمان یعنی در وقت گفتن یا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ تا آخر و بگوید دعا را در

حال رکوع و سجود و اعاده نشه | دعای شب بیست و پنجم | و مکرر کن این را و بگو از اینجا در شب آخر

يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ
يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا
اللَّهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اللَّهُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا
يَذْهَبُ بِالشَّكِّ عَنِّي وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي فِي إِتْيَانِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ
وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و پنجم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالنَّهَارِ مَعَاشًا وَالْأَرْضِ مِهَادًا وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا يَا اللَّهُ
يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي

(ج ۱۵)

وَاِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و ششم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا يَا مَاجِدُ يَا وَهَّابُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و هفتم

يَا مَادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ اِلَيْكَ قَبْضًا يَسِيرًا يَا ذَا الْجُودِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْآلَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَانًا

خداوند عز و جل را بآن تا روزی کند مرا آنقدر که قرض خود را ادا کنم و استعانت بجویم بآن بر عیال خویش فرمود ای بنده خدا وضو بگیر وضوی کامل پس دو رکعت نماز کن و رکوع و سجود را تمام بجا آور پس بگو یا ماجد یا واحد یا کریم اتوجه الیک بمحمد نبیک نبی الرحمة صلی الله علیه و آله یا محمد یا رسول الله انی اتوجه بک الی الله ربی و ربک و رب کل شیء و اسئلک اللهم ان تصلی علی محمد و اهل بیته و اسئلک نفحة کریمة من نفحاتک و فتحا یسیرا و رزقا واسعا الم به شعثی و اقضی به دینی و استعین به علی عیالی

يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة و
التوبة والتوفيق لما وفقت له محمدا وآل محمد صلى الله عليه وعليهم

دعای شب بیست و هشتم

يا خازن الليل في الهواء وخازن النور في السماء ومانع السماء ان تقع على الارض
الا باذنه وحابسهما ان تزولا يا عليم يا عظيم يا غفور يا دائم يا الله يا وارث
يا باعث من في القبور يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا
والكبرياء والآلاء اسألك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه
الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة
وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت
لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني
فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت

له محمدا وآل محمد | **دعای شب بیست و نهم** | صلى الله عليه وعليهم

يا مكور الليل على النهار ومكور النهار على الليل يا عليم يا حكيم يا رب الارباب
وسيد السادات لا اله الا انت يا اقرب الي من حبل الوريد يا الله يا الله
يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسألك ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع
الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي
وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك

نماز دیگر برای زیاد شدن روزی
چون خواهد بدرگاه تو ... بزرگ
ابتدا کن بحمد دو رکعت نماز
... بعد از آن بگو
... یا محول القوة ...
... لا حول ولا قوة ...
رب اللهم انی عبدک ...
... من فضلک ...
... و عافیتک

نماز دیگر دو رکعت است در رکعت اول
حمد یکمرتبه و انا اعطیناک الکوثر سه مرتبه
و در رکعت دوم حمد یکمرتبه و قل اعوذ برب الفلق سه مرتبه

نماز حاجت ... مشغول ... شب ... نماز ... دو رکعت ...

وَالْاَنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

(دعائے شب بیست و یکم)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِيْ لِكَرَمِ وَجْهِهٖ وَعِزِّ جَلَالِهٖ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهٗ يَا قُدُّوْسُ يَا نُوْرُ يَا نُوْرَ الْقُدُسِ يَا سُبُّوْحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيْحِ يَا رَحْمٰنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اَللّٰهُ يَا عَلِيْمُ يَا كَبِيْرُ يَا اَللّٰهُ يَا لَطِيْفُ يَا جَلِيْلُ يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيْعُ يَا بَصِيْرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاَلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ بَيْتِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْيَائِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِمَاتَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَّاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا تُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاَنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

(بقیۂ اعمال شب بیست و یکم)

کفعمی از سید بن باقی نقل کردہ کہ در شب بیست و یکم بخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَقِمْ لِيْ حِلْمًا تَرُدُّ بِهٖ عَنِّيْ بَابَ الْجَهْلِ وَهُدًى تَمُنُّ بِهٖ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ ضَلَالَةٍ وَغِنًى تَسُدُّ بِهٖ عَنِّيْ بَابَ كُلِّ فَقْرٍ وَّقُوَّةً تَرُدُّ بِهَا عَنِّيْ كُلَّ ضَعْفٍ وَّعِزًّا تُكْرِمُنِيْ بِهٖ عَنْ كُلِّ ذُلٍّ وَّرِفْعَةً تَرْفَعُنِيْ بِهَا عَنْ كُلِّ ضَعَةٍ وَّاَمْنًا تَرُدُّ بِهٖ عَنِّيْ كُلَّ خَوْفٍ وَّعَافِيَةً تَسْتُرُنِيْ بِهَا عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَّعِلْمًا تَفْتَحُ لِيْ بِهٖ كُلَّ يَقِيْنٍ وَّيَقِيْنًا تُذْهِبُ بِهٖ عَنِّيْ كُلَّ شَكٍّ وَّدُعَاءً تَبْسُطُ لِيْ بِهِ الْاِجَابَةَ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ يَا كَرِيْمُ وَخَوْفًا تَنْشُرُ لِيْ بِهٖ كُلَّ رَحْمَةٍ وَّعِصْمَةً تَحُوْلُ بِهَا بَيْنِيْ وَبَيْنَ الذُّنُوْبِ حَتّٰى اُفْلِحَ بِهَا عِنْدَ الْمَعْصُوْمِيْنَ عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

(نماز حاجت) دو رکعت ہے ہر رکعت میں بعد سورۂ فاتحہ سورۂ توحید دس دس مرتبہ پڑھے اور رکوع و سجود میں سو سو مرتبہ تسبیح پڑھے اور سجدہ کے بعد سو مرتبہ درود پڑھے اور سجدہ کے بعد سو مرتبہ استغفار کرے اور سجدہ کے بعد سو مرتبہ یہ کلمات پڑھے لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ پھر سجدہ سے سر اٹھا کر سو مرتبہ درود پڑھے اور سو مرتبہ استغفار کرے اور سو مرتبہ یہ کلمات پڑھے لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ پھر سلام پھیر کر اپنی حاجت طلب کرے ان شاء اللہ تعالیٰ پوری ہوگی۔

و روایت شده که در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد که غسل کرده عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید و حماد را نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حماد نیز خود را بآنحضرت چسبانیده بود و نماز میخواند تا از نمازهای خویش فارغ شدند پس آنحضرت دعا کرد و حماد آمین گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعض از غلمان خود را طلبید و پیش ایستاد و نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای بر خدا و صلوات بر پیغمبر و دعا برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس سر بسجده نهاد و مقدار یک ساعت بجز نفس چیزی از آنجناب شنیده نشد پس از آن این دعا را خواند لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْاَبْصَارِ تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه السلام در شب بیست و یکم و بیست و سیم دعا میخواند تا نیمه شب و بعد از آن شروع مینمود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل دو حج و دو عمره است وَكَانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اِذَا كَانَ الْعَشْرُ الْاَوَاخِرُ اعْتَكَفَ فِي الْمَسْجِدِ وَضُرِبَتْ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ شَعْرٍ وَشَمَّرَ الْمِئْزَرَ وَطَوَى فِرَاشَهُ و بدانکه در این شب در سنه چهلم واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید میشود احزان آل محمد علیهم السلام و اشیاع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام برداشته نشد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زیر آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السلام و لعن بر قاتل امیر المؤمنین علیه السلام روز بیست و یکم روز قتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و مناسبت زیارت آنجناب و کلمات حضرت خضر علیه السلام که بمنزله زیارت آنحضرت است در این روز

(شب بیست و سیم)

در هدیة الزائر ذکر شده از دو شب قدر سابق افضل است و از احادیث بسیار مستفاد میشود که شب قدر همین است و این شب جهنی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و از برای این شب غیر از اعمالیکه با دو شب سابق شریک است چند عمل دیگر است اول خواندن سوره عنکبوت و روم که حضرت صادق علیه السلام قسم یاد فرموده که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت است

بر حضرت صادق علیه السلام و عرض کردم فدای تو شوم از پیش خود دعائی اختراع کرده ام فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پس پناه بر برسول خدا صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آنرا بسوی حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض کردم بچه نحو کنم این نماز را فرمود غسل میکنی و دو رکعت نماز میگذاری مثل نماز فریضه در افتتاح و اختتام و چون سلام گفتی میگوئی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنِّي السَّلَامَ وَاَرْوَاحَ الْاَئِمَّةِ الصَّادِقِينَ سَلَامِي وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

دوم خواند آخر دخان و سیم خواند سوره قدر هزار مرتبه چهارم انکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام اوقات این دعا را اللهم کن لولیک الخ و ذکر آن در ضمن اربعه شبهای دهه اخر بعد از دعاء شب بیست و سیم گذشت پنجم بخواند اللهم امدد لی فی عمری و اوسع لی فی رزقی و اصح لی جسمی و بلغنی املی و ان کنت من الاشقیاء فامحنی من الاشقیاء و اکتبنی من السعداء فانک قلت فی کتابک المنزل علی نبیک المرسل صلواتک علیه و آله یمحوا الله ما یشاء و یثبت و عنده ام الکتاب ششم بخواند اللهم اجعل فیما تقضی و فیما تقدر من الامر المحتوم و فیما تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد و لا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام فی عامی هذا المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل عمری و توسع لی فی رزقی هفتم بخواند بعد از اکه در اقبال یا باطنا فی ظهوره و یا ظاهرا فی بطونه و یا باطنا لیس یخفی و یا ظاهرا لیس یرئی یا موصوفا لا یبلغ بکنونیته موصوف و لا احد محدود و یا غائبا غیر مفقود و یا شاهدا غیر مشهود یطلب فیصاب و لم یخل منه السموات و الارض و ما بینهما طرفة عین لا یدرک بکیف و لا بأین و لا بحیث انت نور النور و رب الارباب احطت بجمیع الامور سبحان من لیس کمثله شئ و هو السمیع البصیر سبحان من هو هکذا و لا هکذا غیره پس دعا میکند به انچه بخواهی هشتم انکه غیر از غسل اول شب غسل نزدیک اخر شب کند و بدانکه از برای غسل احیاء اینشب و زیارت امام حسین علیه السلام و صد رکعت نماز فضیلت بسیار و تاکید شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام که فرمود در شبی که امید بهتر در شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قل هو الله احد را ده مرتبه گفت گفتم فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده بجا اورم فرمود نشسته بجا اورد گفتم اگر قوت نداشته باشم نشسته بجا اورم فرمود بجا اورد همان حالیکه بقفا خفته در فراش خود و از دعائم الاسلام روایت کرده

قربة الی الله تعالی اللهم ان کنت قدرت علی عبدک فلان بن فلان الزکن من بعد ما بسطت علیه رزقک فانظر الی ضعف حالی و قلة حیلتی و اقبل علی بفضل رحمتک یا جواد یا کریم و صل علی محمد و آله و اغنی بحلالک عن حرامک و بطاعتک عن معصیتک و بفضلک عمن سواک یا واسع یا عالم یا قادر یا رحیم یا رحمن یا رحیم یا غفور یا شکور یا حلیم یا کریم یا علی یا عظیم یا ولی یا حمید یا مبدئ یا معید یا رحیم یا ودود یا مجید یا فعال لما یرید یا من اسمه دواء و ذکره شفاء و طاعته غنی اغنی بطاعتک عن معصیتک و بحلالک عن حرامک و بفضلک عمن سواک یا واسع یا عالم یا قادر یا رحیم یا رحمن یا رحیم یا غفور یا شکور یا حلیم یا کریم یا علی یا عظیم یا ولی یا حمید یا مبدئ یا معید یا رحیم یا ودود یا مجید یا فعال لما یرید یا من اسمه دواء و ذکره شفاء و طاعته غنی

رسول صلی الله علیه وآله در دهه اخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع میکرد و کمر خود را محکم می بست
برای عبادت و در شب بیست و یکم اهل خود را بیدار میکرد و انها را که خواب بوده بود اب بصورتشان
میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیگذاشت در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج میفرمود بخوراندن
انها را بکمی طعام و مهیا میکرد انها را برای احیاء این شب از روز پیش و میفرمود که روز را خواب استراحت
کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و میفرمود که محروم کسی است که از خیر این شب محروم بماند و روایت
شده که حضرت صادق علیه السلام بسخت مریض شده بود چون شب بیست و یکم ماه رمضان شد مولای خود را
امر فرمود که حرکتش دادند بمسجد بردند و این شب را در مسجد بود تا بصبح علامه مجلسی ره فرموده که هر مقدار قرآن
که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم الاخلاق و دعای
توبه و روز هفتم این شبها را نیز تا بید حرمت داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر اورد زیرا که در احادیث

شب بیست و هفتم

معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت مثل شب قدر است

بالخصوص غسل وارد شده و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب بندگان را امر میخواندند
از اول شب تا بآخر شب اللهم ارزقنی التجافی عن دار الغرور والانابة الی دار الخلود
والاستعداد للموت قبل حلول الفوت شب اخر ماه شب بسیار مبارکیست و از برای
این شب چند عملست اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم خواندن سوره انعام و کهف و این
و صد مرتبه استغفر الله واتوب الیه چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق
نقل کرده اللهم هذا شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن وقد تصرم واعود
بوجهک الکریم یا رب ان یطلع الفجر من لیلتی هذه او تصرم شهر رمضان و
لک قبلی تبعة او ذنب تزید ان تعذبنی به یوم القاک پنجم بخواند دعاء یا مدبر
الامور که در اعمال شب بیست و سیم گذشت ششم وداع کند ماه رمضان را بدعاهای وداع که شیخ کلینی
و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین انها دعا
چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاوس در اینکرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب
اخر ماه رمضان وداع کند ماه شریف را و بگوید اللهم لا تجعله اخر العهد من صیامی
لشهر رمضان واعوذ بک ان یطلع فجر هذه اللیلة الا وقد غفرت لی
یا مرد حق تعالی او را پیش از انکه صبح کند روزی فرماید او را توبه و انابه سید و شیخ صدوق

والتجا میبرم بانکه نماز
خود را بعمل صحیح بجا اورم
و بنی خود را بمعاصی نیالایم
یا انکه کسی بمن اکرام کند
یا بد خود را بکسی نرسانم
میگویم یا محمد یا رسول الله
انی توجهت الی الله وبک الی ربک
وفی اهل بیتک الی الناس
حاجتی وبک توجهت الی الله
فی حاجتی هذه لتقضی لی
میگویم یا الله یا الله یا الله
که نفس منقطع شود پس میگوید
صل علی محمد وال محمد
وافعل بی کذا وکذا ادعاء
وافعل بی کذا وکذا ادعاء
میخواهی حاجت خود را
از حضرت صادق
علیه السلام
عزوجل که از خزاین خود
بکنی مگر انکه حاجت
تو

از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده اند که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه وآله در جمعة الوداع ماه رمضان چون نظر انحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه ایست از ماه رمضان پس از او وداع کن وبگو اللهم لا تجعله آخر العهد من صیامنا إیاه فإن جعلته فاجعلني مرحوما ولا تجعلني محروما پس بدرستیکه هر که این دعا را در این روز بخواند از دو خصلت بیکو ظفر میابد یا برسیدن بماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا ورحمت بی انتها وسید بن طاوس در کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه وآله که فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گذارد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه وقل هو الله احد ده مرتبه وبگوید در رکوع وسجود هر مرتبه سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر وبعد از هر دو رکعت تشهد بخواند وسلام دهد وچون از تمام ده رکعت فارغ شد وسلام داد هفتاد مرتبه استغفار کند وبعد از استغفار سر بسجده گذارد وبگوید در حال سجود یا حي یا قیوم یا ذا الجلال والإکرام یا رحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما یا أرحم الراحمین یا إله الأولین والآخرین اغفر لنا ذنوبنا وتقبل منا صلوتنا وصیامنا وقیامنا پس بحق آنکه مرا براستی بنبوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک وتعالی که سر از سجده برنداشته باشد که بامرزد خدا او را وقبول فرماید از او ماه رمضان را وبگذرد از گناهان او الخبر وابن نماز در شب عید فطر نیز روایت شده ولکن در آن روایت است که بسبح اربع را در رکوع وسجود عوض تسبیح رکوع وسجود بخواند وبجای اغفر لنا ذنوبنا تا باخر دارد اغفر لي ذنوبي وتقبل صومي وصلوتي وقیامي روز سی ام سید برای روز آخر دعا نقل کرده که اول آن است اللهم إنك أرحم الراحمين وچون در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل ودوم صحیفهٔ کامله را واگر خواسته باشند این دعا مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده اللهم اشرح بالقرآن صدري واستعمل بالقرآن بدني وتولني بالقرآن بصري وأطلق بالقرآن لساني واعني عليه ما أبقيتني فإنه لا حول ولا قوة إلا بك ونیز بخواند این دعا را که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت شده اللهم إني أسئلك إخبات المخبتين وإخلاص الموقنين ومرافقة

نماز حاجت

برادر دوم شود و موکلان او بدرد

باب اعمال ماه رمضان و فضل آن

جوابع دنیا والآخرة

دعای کفعمی در لیلة الاحد

برای حاجت مهمه ذکر کرده که

بنویسد این کلمات را در کاغذ

بیندازد در آب نهر الله لا إله إلا الله

النهر من العبد الله لا إله إلا الله

المولى الجليل رب أني مغلوب

القهر وأنت أرحم الراحمين

فانتصر وآله صل على محمد

وآله واكشف همي وغمي

عفو عني ترحمني يا أرحم

الراحمين

باب اعمال شب آخر ماه رمضان

اعمال شب آخر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

الأبرار واستحقاق حقائق الإيمان والغنيمة من كل بر والسلامة من كل إثم ووجوب رحمتك وعزائم مغفرتك والفوز بالجنة والنجاة من النار **خاتمه** در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است و علامه مجلسی ره در زاد المعاد در فصل آخر اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا میکنم بآنچه که آن بزرگوار نگاشته فرموده **نماز شب اول** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دوم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **سیم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر **هفدهم** دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله **هیجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یکمرتبه بخواند زیرا که مشکلست در یکشب دو هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن **بیستم** و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سیم و بیست و چهارم در هر یک هشت رکعت بهر سوره که میسر شود **بیست و پنجم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **بیست و ششم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **بیست و هفتم**

فرموده ذکر نماز حاجت که در خصوص این مکان باید بعمل آورد و آن چهار رکعت است یعنی بدو سلام میخوانی در رکعت اول حمد و ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و بیست و یکمرتبه توحید و در رکعت سیم حمد و سی و یکمرتبه توحید و در رکعت چهارم حمد و چهل و یکمرتبه توحید و چون سلام نماز دادی و تسبیح خواندی بخوان پنجاه و یکمرتبه توحید و پنجاه مرتبه استغفار کن و پنجاه مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرست و پنجاه مرتبه بگو لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم * پس بگو

نماز حاجت

چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید *

بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد فغفر گوید نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم بدین کیفیت است شش رکعت نماز کند بفاتحة الکتاب ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید

سی ام دوازده رکعت در هر رکعت حمد بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بسلام است **و اما دعاهای روزها** از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده و ما با صل دعا اکتفا مینمائیم دعای روز اول **اللهم اجعل صیامی فیه صیام الصائمین و قیامی فیه قیام القائمین و نبهنی فیه عن نومة الغافلین و هب لی جرمی فیه یا الٰه العالمین و اعف عنی یا عافیا عن المجرمین** روز دوم **اللهم قربنی فیه الی مرضاتک و جنبنی فیه من سخطک و نقماتک و وفقنی فیه لقرائة آیاتک برحمتک یا ارحم الراحمین** روز سیم **اللهم ارزقنی فیه الذهن و التنبیه و باعدنی فیه من السفاهة و التمویه و اجعل لی نصیبا من کل خیر تنزل فیه بجودک یا اجود الاجودین** روز چهارم **اللهم قونی فیه علی اقامة امرک و ارزقنی فیه حلاوة ذکرک و اوزعنی فیه لاداء شکرک بکرمک و احفظنی فیه بحفظک و سترک یا ابصر الناظرین** روز پنجم **اللهم اجعلنی فیه من المستغفرین و اجعلنی فیه من عبادک الصالحین القانتین و اجعلنی فیه من اولیائک المقربین برافتک یا ارحم الراحمین** روز ششم **اللهم لا تخذلنی فیه لتعرض معصیتک و لا تضربنی بسیاط نقمتک و زحزحنی فیه من موجبات سخطک بمنک و ایادیک یا منتهی رغبة**

یا الله الدانی فی علوه یا الله الفاشی فی ملکه یا الله الباقی بعد خلقه یا من بدا فخلق بقدرته و ارتفع فی سمائه فاستوی علی عرشه و دبر جمیع خلقه یا من یحول بین المرء و قلبه و یحیی العظام و هی رمیم انت کما تثنی علی نفسک و فوق ما یثنی علیک خلقک صل علی محمد و آله و افعل بی ما انت اهله فانک اهل التقوی و اهل المغفرة یا الله یا الله یا الله انت الله لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبنا له و نجیناه من الغم و کذلک ننجی المؤمنین یا الله یا الله یا الله انت الملک الحق المبین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الطول و الانعام لا اله الا انت ظهر اللاجین و جار المستجیرین و امان الخائفین اللهم ان کانت ذنوبی قد نزلت بساحتک و احاطت بی سیئاتی فلا یمنعنک ذلک من التفضل علی بجودک و الاحسان الی بطولک یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الطول و الانعام لا اله الا انت ظهر اللاجین و جار المستجیرین و امان الخائفین اللهم ان کانت ذنوبی قد نزلت بساحتک و احاطت بی سیئاتی فلا یمنعنک ذلک من التفضل علی بجودک و الاحسان الی بطولک یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الطول و الانعام لا اله الا انت ظهر اللاجین و جار المستجیرین و امان الخائفین اللهم ان کانت ذنوبی قد نزلت بساحتک و احاطت بی سیئاتی فلا یمنعنک ذلک من التفضل علی بجودک و الاحسان الی بطولک یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الطول و الانعام لا اله الا انت ظهر اللاجین و جار المستجیرین و امان الخائفین اللهم ان کانت ذنوبی قد نزلت بساحتک و احاطت بی سیئاتی فلا یمنعنک ذلک من التفضل علی بجودک و الاحسان الی بطولک

و ذکر کن حاجت خود را *

ایضا نماز حاجت دو رکعت بکیفیتی که در اول ماه گذشت

الرّاغبين روز هفتم اللّهمّ اعنّي فيه على صيامه وقيامه وجنّبني فيه من هفواته
واثامه وارزقني فيه ذكرك بدوامه بتوفيقك يا هادي المضلّين روز هشتم
اللّهمّ ارزقني فيه رحمة الأيتام واطعام الطّعام وافشاء السّلام وصحبة الكرام
بطولك يا ملجأ الآملين روز نهم اللّهمّ اجعل لي فيه نصيبا من رحمتك الواسعة
واهدني فيه لبراهينك السّاطعة وخذ بناصيتي الى مرضاتك الجامعة بمحبّتك
يا أمل المشتاقين روز دهم اللّهمّ اجعلني فيه من المتوكّلين عليك واجعلني فيه
من الفائزين لديك واجعلني فيه من المقرّبين اليك باحسانك يا غاية الطّالبين
روز يازدهم اللّهمّ حبّب الي فيه الاحسان وكرّه الي فيه الفسوق والعصيان
وحرّم علي فيه الخطا والنّسيان بعونك يا غياث المستغيثين روز دوازدهم
اللّهمّ زيّنّي فيه بالسّتر والعفاف واسترني فيه بلباس القنوع والكفاف و
احملني فيه على العدل والانصاف وامنني فيه من كلّ ما اخاف بعصمتك يا
يا عصمة الخائفين روز سيزدهم اللّهمّ طهّرني فيه من الدّنس والأقذار وصيّرني
فيه على كانات الأقدار ووفّقني فيه للتّقى وصحبة الأبرار بعونك يا قرّة
عين المساكين روز چهاردهم اللّهمّ لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من
الخطايا والهفوات ولا تجعلني فيه غرضا للبلايا والآفات بعزّتك يا عزّ
المسلمين روز پانزدهم اللّهمّ ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدري
بانابة المخبتين بأمانك يا أمان الخائفين روز شانزدهم اللّهمّ وفّقني فيه لموافقة
الأبرار وجنّبني فيه مرافقة الأشرار واوني فيه برحمتك الى دار القرار
بالهيتك يا إله العالمين روز هفدهم اللّهمّ اهدني فيه لصالح الأعمال واقض لي
فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج الى التّفسير والسّؤال يا عالما بما في صدور

طالبي بنشيند وبخواند در اول روز
شود بهار ركعت نماز گذارد
وبخواند در هر ركعت فاتحة
الكتاب انعامت مرة ودر ركعت سيم
بگويد يا كريم يا كريم يا كريم
يا عظيم يا عظيم يا عظيم
يا اعظم من كلّ عظيم يا
سميع الدّعاء يا من لا تغيّره
اللّيالي والأيام صلّ على
محمّد وآله وارحم ضعفي و
فقري وفاقتي ومسكنتي فانّك
اعلم بها مني وانت اعلم
بحاجتي يا من رحم الشّيخ
الكبير بعد رجوع بصره اليه
فردّ عليه بصره وقوّته
اقوى بعد طول بلائه
يا من رحم محمّدا صلّى الله عليه وآله وسلّم
بعد الموت وبعثه حيّا

العالمین صل علی محمد و آله الطاهرین روز هجدهم اللهم ینبغی فیه لبرکات انهاره
و نور فیه قلبی بضیاء انواره و خذ بکل اعضائی الی اتباع آثاره بنورک یا
منور قلوب العارفین روز نوزدهم اللهم و فرفیه حظی من برکاته و سهل سبلی
الی خیراته و لا تحرمنی قبول حسناته یا هادیا الی الحق المبین روز بیستم اللهم
افتح لی فیه ابواب الجنان و اغلق عنی فیه ابواب النیران و وفقنی فیه لتلاوة
القرآن یا منزل السکینة فی قلوب المؤمنین روز بیست و یکم اللهم اجعل لی فیه الی
مرضاتک دلیلا و لا تجعل للشیطان فیه علی سبیلا و اجعل الجنة لی منزلا و
مقیلا یا قاضی حوائج الطالبین روز بیست و دوم اللهم افتح لی فیه ابواب فضلک و
انزل علی فیه برکاتک و وفقنی فیه لموجبات مرضاتک و اسکنی فیه بحبوحات
جناتک یا مجیب دعوة المضطرین روز بیست و سیم اللهم اغسلنی فیه من الذنوب و طهرنی
فیه من العیوب و امتحن قلبی فیه بتقوی القلوب یا مقیل عثرات المذنبین روز بیست
و چهارم اللهم انی اسئلک فیه ما یرضیک و اعوذ بک مما یؤذیک و اسئلک
التوفیق فیه لان اطیعک و لا اعصیک یا جواد السائلین روز بیست و پنجم اللهم
اجعلنی فیه محبا لاولیائک و معادیا لاعدائک مستنا بسنة خاتم انبیائک
یا عاصم قلوب النبیین روز بیست و ششم اللهم اجعل سعیی فیه مشکورا و ذنبی فیه
مغفورا و عملی فیه مقبولا و عیبی فیه مستورا یا اسمع السامعین روز بیست و هفتم
اللهم ارزقنی فیه فضل لیلة القدر و صیر امورک فیه من العسر الی الیسر و اقبل
معاذیری و حط عنی الذنب و الوزر یا رؤفا بعبادة الصالحین روز بیست و هشتم
اللهم و فر حظی فیه من النوافل و اکرمنی فیه بإحضار المسائل و قربنی فیه وسیلتی
الیک من بین الوسائل یا من لا تشغله الحاح الملحین روز بیست و نهم اللهم تغشنی

(نماز حاجت)

و کلما غشیها و اظلمت علیهم
یا منیب یا مجیب یا مکرم یا مغیث
یا مکون ایمانهم و مکرم یقینهم
یا مذل کل جبار و عنید یا قاصم
کل شیطان مرید و ایضا نماز حاجت
است بدین طور دو رکعت نماز بکند در رکعت اول بعد
از حمد سوره قدر نه بار و در رکعت دوم بعد از حمد
سوره توحید نه بار چون سلام نماز بگوید بگوید
لا اله الا الله الملک الحق المبین نه بار بعد از آن
صد بار بگوید لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم نه بار بعد از آن بگوید
ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا

فیه بالرحمة وارزقنی فیه التوفیق والعصمة وطهر قلبی من غیاهب التهمة یا رحیما بعبادہ المؤمنین روز سوم اللهم اجعل صیامی فیه بالشکر والقبول علی ما ترضاه وبرضاه الرسول محکمة فروعه بالأصول بحق سیدنا محمد وآله الطاهرین والحمد لله رب العالمین مؤلف گوید که در نقد پیوند تاخیر دعا ها و عبادات مرهاب در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند چون روایتش اعتبار پیدا نمود متعرض ذکر انها نشدم و دعاے روز بیست و هفتم را که عصمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست

بیاورد انشاء الله تعالی و اورد ما ایضا نماز حاجت که جماعت بیارے از علماء مانند شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس و دیگران از نماز غفلت کرده اند از خصوصیات وقت علیه و کیفیت آن موافق روایت سید بن طاوس است که هر گاه قرار حاجت می دهد بسوے خداوند عزوجل پس سه روز متوالی که دوشنبه و پنجشنبه و جمعه باشد روز دوشنبه بگیرد چون روز جمعه شد غسل کند و جامه نو و نظیف بپوشد پس بالای بام که بلند ترین بامها خانه ان باشد رود و رکعت نماز بجا اورد پس دست ها را بسوے آسمان بلند کند و بگوید اللهم انی عملت بما حیل بینی و بین

تم خواندن دو رنعیت

فصل چهارم در بیان اعمال ماه شوال المکرم

که انسب باشد اینجا

شب اول از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای ان احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که انشب کمتر از شب قدر نیست و از برای ان چند عمل است اول غسل است در وقتیکه غروب کرد آفتاب روز احیاء ان شب بنماز و دعا و استغفار و سوال از حضرت تعالی و بیتوته در مسجد پنجم انکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح و عقب نماز عید الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد الحمد لله علی ما هدینا وله الشکر علی ما اولینا چهارم انکه چون نماز مغرب و نافله ان را خواند دستها را بسوے آسمان بلند کند و بگوید یا ذا المن والطول یا ذا الجود یا مصطفی محمد وناصره صل علی محمد وآل محمد واغفر لی کل ذنب احصیته وهو عندک فی کتاب مبین پس بسجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید اتوب الی الله پس هر حاجت که دارد از حضرت تعالی بخواهد که انشاء الله تعالی برآورده خواهد شد و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب بسجده رود و بگوید یا ذا الحول یا ذا الطول یا مصطفیا محمد او ناصره صل علی محمد وآل محمد واغفر لی کل ذنب اذنبته ونسیته انا وهو عندک فی کتاب مبین پس بگوید صد مرتبه اتوب الی الله پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را که فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوصه این شب در باب زیارات بیاید انشاء الله ششم ده مرتبه بگوید ذکر یا ذا اتم الفضل را که در اعمال شب جمعه گذشت هفتم بجا اورد ده رکعت نماز یکه در شب اخر ماه رمضان گذشت هشتم بجا اورد دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد

هزار مرتبه توحید و در دوم یکمرتبه بخواند و بعد از سلام سر بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید اَتُوبُ
اِلَی اللّٰهِ پس بگوید یا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یا مُصْطَفٰی مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا و بجای آن حاجات خود را بطلبد و روایتست
که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام این دو رکعت را باین کیفیت بجا میآورد پس سر از سجده بر میداشت و میفرمود
بحق آن خداوندیکه جانم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا
کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه توحید
صد مرتبه وارد شده لکن نماز را بعد از نماز مغرب و نافله آن باید بجا آورد و شیخ و سید بعد از این نماز
این دعا را نقل کرده اند یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا اَللّٰهُ یا رَحِیمُ یا اَللّٰهُ یا مَلِکُ یا اَللّٰهُ
یا قُدُّوسُ یا اَللّٰهُ یا سَلَامُ یا اَللّٰهُ یا مُؤْمِنُ یا اَللّٰهُ یا مُهَیْمِنُ یا اَللّٰهُ یا عَزِیزُ یا اَللّٰهُ یا
جَبَّارُ یا اَللّٰهُ یا مُتَکَبِّرُ یا اَللّٰهُ یا خَالِقُ یا اَللّٰهُ یا بَارِئُ یا اَللّٰهُ یا مُصَوِّرُ یا اَللّٰهُ یا عَالِمُ
یا اَللّٰهُ یا عَظِیمُ یا اَللّٰهُ یا عَلِیمُ یا اَللّٰهُ یا کَرِیمُ یا اَللّٰهُ یا حَلِیمُ یا اَللّٰهُ یا حَکِیمُ یا اَللّٰهُ یا
سَمِیعُ یا اَللّٰهُ یا بَصِیرُ یا اَللّٰهُ یا قَرِیبُ یا اَللّٰهُ یا مُجِیبُ یا اَللّٰهُ یا جَوَادُ یا اَللّٰهُ یا مَاجِدُ
یا اَللّٰهُ یا مَلِیُّ یا اَللّٰهُ یا وَفِیُّ یا اَللّٰهُ یا مَوْلٰی یا اَللّٰهُ یا قَاضِی یا اَللّٰهُ یا سَرِیعُ یا اَللّٰهُ یا
شَدِیدُ یا اَللّٰهُ یا رَؤُفُ یا اَللّٰهُ یا رَقِیبُ یا اَللّٰهُ یا مَجِیدُ یا اَللّٰهُ یا حَفِیظُ یا اَللّٰهُ یا
مُحِیطُ یا اَللّٰهُ یا سَیِّدَ السَّادَاتِ یا اَللّٰهُ یا اَوَّلُ یا اَللّٰهُ یا آخِرُ یا اَللّٰهُ یا ظَاهِرُ یا اَللّٰهُ
یا بَاطِنُ یا اَللّٰهُ یا فَاخِرُ یا اَللّٰهُ یا قَاهِرُ یا اَللّٰهُ یا رَبَّاهُ یا اَللّٰهُ یا رَبَّاهُ یا اَللّٰهُ یا رَبَّاهُ
یا اَللّٰهُ یا وَدُودُ یا اَللّٰهُ یا نُورُ یا اَللّٰهُ یا رَافِعُ یا اَللّٰهُ یا مَانِعُ یا اَللّٰهُ یا دَافِعُ یا اَللّٰهُ
یا فَاتِحُ یا اَللّٰهُ یا نَفَّاحُ یا اَللّٰهُ یا جَلِیلُ یا اَللّٰهُ یا جَمِیلُ یا اَللّٰهُ یا شَهِیدُ یا اَللّٰهُ یا شَاهِدُ
یا اَللّٰهُ یا مُغِیثُ یا اَللّٰهُ یا حَبِیبُ یا اَللّٰهُ یا فَاطِرُ یا اَللّٰهُ یا مُطَهِّرُ یا اَللّٰهُ یا مَلِکُ (مَلِیکُ) یا اَللّٰهُ
یا مُقْتَدِرُ یا اَللّٰهُ یا قَابِضُ یا اَللّٰهُ یا بَاسِطُ یا اَللّٰهُ یا مُحْیِی یا اَللّٰهُ یا مُمِیتُ یا اَللّٰهُ یا بَاعِثُ
یا اَللّٰهُ یا وَارِثُ یا اَللّٰهُ یا مُعْطِی یا اَللّٰهُ یا مُفْضِلُ یا اَللّٰهُ یا مُنْعِمُ یا اَللّٰهُ یا حَقُّ یا اَللّٰهُ

وَصَمَدَانِیَّتِکَ وَاَنَّهُ لَا قَادِرَ
عَلٰی قَضَاءِ حَاجَتِی غَیْرُکَ
وَقَدْ عَلِمْتُ یَا رَبِّ اَنَّهُ کُلَّمَا
تَظَاهَرَتْ نِعْمَتُکَ عَلَیَّ اشْتَدَّتْ
فَاقَتِی اِلَیْکَ وَقَدْ طَرَقَنِی هَمُّ
کَذَا وَکَذَا بجای کذا و کذا حاجت
خود را ذکر کند وَاَنْتَ بِکَشْفِهِ
عَالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ وَاسِعٌ غَیْرُ
مُتَکَلِّفٍ فَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَی الْجِبَالِ
فَنُسِفَتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَی
السَّمٰوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَی
النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ وَعَلَی
الْاَرْضِ فَسُطِحَتْ وَاَسْئَلُکَ
بِالْحَقِّ الَّذِی جَعَلْتَهُ عِنْدَ
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
وَعِنْدَ عَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ
وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ
وَمُوسٰی

یا مبین یا اللہ یا طیب یا اللہ یا محسن یا اللہ یا مجمل یا اللہ یا مبدئ یا اللہ
یا معید یا اللہ یا باری یا اللہ یا بدیع یا اللہ یا ھادی یا اللہ یا کافی یا اللہ یا
شافی یا اللہ یا علی یا اللہ یا عظیم یا اللہ یا حنان یا اللہ یا منان یا اللہ یا ذا الطول
یا اللہ یا متعالی یا اللہ یا عدل یا اللہ یا ذا المعارج یا اللہ یا صادق یا اللہ یا
صدوق یا اللہ یا دیان یا اللہ یا باقی یا اللہ یا واقی یا اللہ یا ذا الجلال یا اللہ یا ذا
الاکرام یا اللہ یا محمود یا اللہ یا معبود یا اللہ یا صانع یا اللہ یا معین یا اللہ یا
مکون یا اللہ یا فعال یا اللہ یا لطیف یا اللہ یا غفور یا اللہ یا شکور یا اللہ یا نور
یا اللہ یا قدیر یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ
یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ
اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و تمن علی برضاک و تعفو عنی بحلمک
و توسع علی من رزقک الحلال الطیب و من حیث احتسب و من حیث لا احتسب
فانی عبدک لیس لی احد سواک و لا احد اسئله غیرک یا ارحم الراحمین ماشاء
اللہ لا قوۃ الا باللہ العلی العظیم بر بیجده مهر و بگوید یا اللہ یا اللہ یا اللہ یا رب
یا رب یا رب یا منزل البرکات بک تنزل کل حاجة اسئلک بکل اسم فی مخزون
الغیب عندک و الاسماء المشهوراة عندک المکتوبة علی سرادق عرشک ان
تصلی علی محمد و آل محمد و ان تقبل منی شهر رمضان و تکتبنی من الوافدین الی
بیتک الحرام و تضع لی عن الذنوب العظام و تخرج یا رب کنوزک یا ارحم

تمام چهار ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و آیة الکرسی و سه مرتبه قل هو الله احد تا برای او باشد
هر رکعتی ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در ایام دقم شیخ در مصباح فرموده
که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر روز اول روز عید فطر اعمال آن
چند چیز است اول آنکه بخوانی بعد از نماز صبح و نماز عید ان تکبیرات را که در شب بعد از نماز نوافل

وعلی محمد و علی و الحسن
و الحسین علیهم السلام ان تقضی
علی محمد و آل بیته و ان
تقضی لی حاجتی و تیسر امرها
و تکفینی همها فان
فعلت ذلک فلک الحمد
و ان لم تفعل فلک الحمد
غیر جائر فی حکمک و لا متهم
فی قضائک و لا خائف
عدلک بل رضاء خود را
مجملا فی زمین و میگوئی
اللهم ان یونس بن متی
عبدک دعاک و نفسه
و هو عندک فاستجبت له
و انا عبدک ادعوک فاستجب
لی حاجتی صادق علیه السلام فرمود
بنا حاجتی از برای من نیفتاد
میشود و من بخواهم از دنیا
بی بهره

بخواند در وقتی که بخواهی بعد از نماز صبح دعا بیاورد که سید در اینکرده اللهم انی توجهت الیک بمحمد نبیک و نبی الرحمة الخ و شیخ اینها را بعد از نماز عید ذکر فرموده ستم بیرون کردن زکوة فطره است از هر چه صاعی پیش از نماز عید بتفصیلی که در کتب فقهیه است و بدانکه زکوة فطره واجب مؤکد است و شرط قبول روزه ماه رمضان و سبب حفظ تا سال دیگر است و حضرت الی از امقدم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه قد افلح من تزکی و ذکر اسم ربه فصلی چهارم غسل است و بهتر انست که اگر ممکن شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواستی غسل کنی بگو اللهم ایماناً بک و تصدیقاً بکتابک و اتباعاً لسنة نبیک محمد صلی الله علیه و آله پس بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهرنی و دینی اللهم اذهب عنی الدنس پنجم پوشیدن جامه نیکو و بکار بردن بوی خوش و رفتن بعجله در هر مکانی که امکان کردن در زیر اسمان ششم پیش از نماز عید در اول روز افطار کند و بهتر انست که بخرما باشد و شیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقداری از تربت سید الشهداء علیه السلام که شفا است از برای هر دردی هفتم انکه چون مهیا شد از برای رفتن بنماز عید بیرون رود بی که بعد از طلوع آفتاب و انکه بخواند دعائیرا که سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی در اینکرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتیکه مهیا شدی بجهة بیرون رفتن بنماز این دعا را اللهم من تهیأ فی هذا الیوم او تعبأ او اعد و استعد لوفادة الی مخلوق رجاء رفده و نوافله و فواضله و عطایاه فانّ الیک یا سیدی تهیئتی و تعبئتی و اعدادی و استعدادی رجاء رفدک و نوافلک و جوائزک و فواضلک و فضائلک و عطایاک و قد غدوت الی عیدی من اعیاد امة نبیک محمد صلواتک علیه و علی آله و لم افد الیک الیوم بعمل صالح اثق به قد منه و لا توجهت بمخلوق اومّله منه و لکن اتیتک حاضعاً مقراً بذنوبی و اساءتی الی نفسی فیا عظیم یا عظیم یا عظیم اغفر لی العظیم من ذنوبی فانه لا یغفر الذنوب العظام الا انت یا لا اله الا انت یا ارحم الراحمین هشتم خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است در رکعت اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت

ملکم و حاجتم برآورده شد ان شاء الله تعالی
موفق باشید که سید بن طاوس فرموده
جمال الاسبوع کلاهی فرموده
که حاصل این است که هر گاه
از عمل بما لها ما حاجی تمامی
لا اقل چنان باشد تمام تو
مثل انکه هر گاه حاجت مهمه
بطلبی از یکی از پادشاهان دنیا
چون هر گاه حاجی با ایشان رفتی
با نهایت طلب صاف و خوشنودی
ایشان مهیا نمودن و چون هر چه تمامتر
تو را بیرون رفتن نزد ایشان
خاستن از خدا کوشش کن در
تحصیل رضای او و مهیا کردن
اقبال عبادت او را از دنیا
بر ملوک دنیا که اگر چنین باشد
حال تو چنین نیز از تمامی تمام
تا اگر چنین خواهی بود
و چگونه

پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را بخواند اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْرًا وَمَزِيدًا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا سَئَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ پس تکبیر ششم بگوید و بر کوع رود و بعد از رکوع و سجود بر خیزد رکعت دوم را بعد از حمد سوره والشمس بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید و بر کوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهرا علیها السلام بخواند و بعد از نماز عید دعاهای بسیار وارد شده است و شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم صحیفه کامله باشد و مستحب است که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا و اقعود و آنکه برگردد از مصلی از غیر آن راهیکه رفته بود و دعا کند از برای برادران دینی خود بقبولی اعمال تمام زیارت کند امام حسین علیه السلام را و هر قدم بخواند دعای ندبه را که بعد از این بیاید انشاء الله تعالی و سید بن طاوس فرموده که چون از دعا فارغ شود بسجده رود و بگوید اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفٰى وَجَدِيدُهَا لَا يَبْلٰى وَعَظْمُهَا لَا يَبْرٰى پس بگذارد گونه راست را و بگوید اِلٰهِي لَا تَقْلِبْ وَجْهِي فِي النَّارِ بَعْدَ سُجُودِي وَتَعْفِيرِي لَكَ بِغَيْرِ مَنٍّ مِنِّي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْمَنُّ عَلَيَّ پس بگذارد گونه چپ را و بگوید اِرْحَمْ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس برگردد بحال سجده و بگوید اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس بگوید اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ سه مرتبه آنگاه سید فرموده وَلَا تَقْطَعْ يَوْمَكَ هٰذَا بِاللَّعِبِ فِي الْاَعْمَالِ وَاَنْتَ لَا تَعْلَمُ اَمْرُدُ اَمْ مَقْبُولُ الْاَعْمَالِ فَاِنْ رَجَوْتَ الْقَبُولَ فَقَابِلْ ذٰلِكَ بِالشُّكْرِ الْجَمِيلِ وَاِنْ خِفْتَ الرَّدَّ فَكُنْ اَسِيرَ الْحُزْنِ الطَّوِيلِ **روز بیست و پنجم** سنه صد چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع

جایز خواهد بود که امام قنوت را بر نماز خود بگذارد یا نماز خود را بر قنوت امام بگذارد و در نمازهای غلو قنوت نیست و هرگاه منزل خود را ترک کند باید از منزل خود وداع کند چنانکه از بندگان خدای تعالی وداع کرد پس استخاره کند و غسل زیارت بکند و چون داخل حرم شود غسل کند و در جلال او داخل شود و اعراض کرده و پیاده بیاید و چون نظرش بگنبد بیفتد تکبیر بگوید و حاجت خود را بخواهد و بر در حرم بایستد و نماز توقع بجا آورد و بیاید و روزه و اندوه و غم بر او نباشد چنانکه انسان غریب همیشه دلگیر و کبود و گریان است و حق تعالی او را حفظ فرموده از آفات راه اگر کسان بد در حق او ارادهٔ بدی نمایند بقوله تعالی بِاللّٰهِ نَظَرَ

شاه و بعضى روز وفات او را نيمه رجب گفته‌اند و سبب وفات آنحضرت زهرى بوده كه در انگور با آنحضرت خورانيده بودند و روايت شده كه چون هنگام وفات آنحضرت شد چشمهاى خود را گشود و فرمود كه خويشان مرا جمع كنيد چون همه جمع شدند بسوى ايشان نظر كرد و فرمود شفاعت ما نميرسد بكسيكه نماز را سبك بشمارد و اعتنا بشأن او ننمايد

فصل پنجم در اعمال ماه ذى القعده است

بدانكه اين ماه اول ماههاى حرام است كه حقتعالى در قرآن مجيد ذكر فرموده و سيد بن طاوس روايتى نقل كرده كه ذى القعده محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز يكشنبه اين ماه نمازى با فضيلت بسيار از رسولخدا صلى الله عليه و آله روايت كرده كه مجملش آنستكه هر كه آنرا بجا آورد توبه‌اش مقبول و گناهش آمرزيده شود و خصماء او در روز قيامت از او راضى شوند و با ايمان بميرد و دينش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانى گردد و والدينش از او راضى گردند و مغفرت شامل حال والدين او و ذريه او گردد و توسعه رزق پيدا كند و ملك الموت با او در وقت مردن مدارا كند و باسانى جان او بيرون شود و كيفيت آن چنانستكه در روز يكشنبه غسل كند و وضو بگيرد و چهار ركعت نماز گذارد در هر ركعت حمد يكمرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ سه مرتبه و معوذتين يكمرتبه پس استغفار كند هفتاد مرتبه و ختم كند استغفار را به لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بگويد يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَذُنُوبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ فقير گويد ظاهر آنستكه اين استغفار مذكور دعاى بعد از اين نماز بايد بجا آورد و بدانكه روايت شده كه هر كه در يكى از ماههاى حرام سه روز متوالى كه پنجشنبه جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت براى او نوشته شود و شيخ اجل على بن ابرهيم قمى فرموده كه در ماههاى حرام گناهان مضاعف ميشود و همچنين حسنات

روز يازدهم سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا عليه السلام است

شب پانزدهم شب مباركيست خداوند نظر رحمت ميفرمايد بر بندگان مؤمنين خود و كسيكه در اين شب بطاعت حقتعالى مشغول باشد از براى او باشد اجر صد نفر سائح يعنى روزه‌دار ملازم مسجد كه معصيت نكرده باشد خدا را طرفة العينى چنانكه در روايت نبويه است پس اينشب را مغتنم شمارد و مشغول كن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا چه آنكه روايت شده كه هر كه سؤال كند در اين شب حاجتى از خداوند تعالى باو عطا خواهد شد

روز بيست و سيم سنه دويست و سه بقولى شهادت حضرت امام رضا عليه السلام واقع شده و زيارت آنحضرت از نزديك و دور سنت است قال السيد

بن طاوس فی الاقبال و رایت فی بعض تصانیف اصحابنا العجم رضوان الله علیهم انه یستحب ان یزار مولینا الرضا علیه السلام یوم ثالث وعشرین من ذی القعدة من قرب او بعد ببعض زیاراته المعروفة او بما یکون کالزیارة من الروایة بذلک **شب بیست و پنجم** شب دحو الارض است (یعنی پهن شدن زمین از زیر خانه کعبه بر روی آب) و از لیالی شریفه است که رحمت خدا در آن نازل میشود و قیام بعبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی وشا روایتست که گفت من کودک بودم که با پدرم در خدمت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم ماه ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم ع و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه داشته باشد و بروایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام قیام خواهد نمود **روز بیست و پنجم** روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است و در روایتی روزه اش مثل روزه هفتاد سال است و در روایت دیگر کفاره هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بسر آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزی است که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بذکر خدا در این روز اجر بسیاریست و از برای این روز بغیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل وارد است اول نمازیکه در کتب شیعه قمیین روایت شده و آن دو رکعتست در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس دعا کند و بخواند یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِی عَثْرَتِی یَا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ دَعْوَتِی یَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ اِسْمَعْ صَوْتِی وَارْحَمْنِی وَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِی وَمَا عِنْدِی یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ دویم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن اَللّٰهُمَّ دَاحِیَ الْکَعْبَةِ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ وَکَاشِفَ کُلِّ کُرْبَةٍ اَسْئَلُکَ فِی هٰذَا الْیَوْمِ مِنْ اَیَّامِکَ الَّتِی اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِینَ وَدِیعَةً وَاِلَیْکَ ذَرِیعَةً وَبِرَحْمَتِکَ الْوَسِیعَةِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمِیثَاقِ الْقَرِیبِ یَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ کُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلٰی کُلِّ حَقٍّ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ

وظیفه خواهنده حاجت

در پناه هدایت و حمایت اوئی و آن امام زمان تو صلوات الله علیه است پس باید نماز و روزه تو اول بجهة قضاء حاجات آنحضرت باشد و بعد بجهة حوائج دینیه تو و بعد بجهة آن حاجتی که عارض تو شده و قصد آنرا داشته مثلاً هرگاه ظالمی در صدد کشتن و هلاکت تو باشد و تو روزه حاجت گرفتی برای خلاصی از شر او بدانکه اهم از آن حاجت دینیه تو است که آن عفو و رضای حق تعالی باشد از تو و آنکه بر تو اقبال فرماید و عمل تو را قبول خود کند زیرا که در کشته شدن تو دنیای تو فاسد شود هرگاه دین تو سالم باشد بعلاوه آنکه اگر کشته نشوی

الأطهار الهداة المنار دعائم الجبار وولاة الجنة والنار وأعطنا في يومنا
هذا من عطائك المخزون غير مقطوع ولا ممنوع تجمع لنا به التوبة وحسن
الأوبة يا خير مدعو وأكرم مرجو يا كافي يا وافي يا من لطفه خفي الطف
بلطفك وأسعدني بعفوك وأيدني بنصرك ولا تنسني كريم ذكرك بولاية أمرك
وحفظه سرك واحفظني من شوائب الدهر إلى يوم الحشر والنشر وأشهدني أولياءك
عند خروج نفسي وحلول رمسي وانقطاع عملي وانقضاء أجلي اللهم وأذكرني
على طول البلى إذا حللت بين أطباق الثرى ونسيني الناسون من الورى وأحللني
دار المقامة وبوئني منزل الكرامة واجعلني من مرافقي أوليائك وأهل اجتبائك
واصطفائك وبارك لي في لقائك وارزقني حسن العمل قبل حلول الأجل
بريئا من الزلل وسوء الخطل اللهم وأوردني حوض نبيك محمد صلى الله عليه
وآله واسقني منه مشربا رويا سائغا هنيئا لا أظمأ بعده ولا أحلأ ورده ولا
عنه أذاد واجعله لي خير زاد وأوفى ميعاد يوم يقوم الأشهاد اللهم والعن
جبابرة الأولين والآخرين وبحقوق أوليائك المنتاثرين اللهم واقصم
دعائمهم وأهلك أشياعهم وعاليهم وعجل مهالكهم واسلبهم مما لكهم وضيق
عليهم مسالكهم والعن مساهمهم ومشاركهم اللهم وعجل فرج أوليائك
وأرد عليهم مظالمهم وأظهر بالحق قائمهم واجعله لدينك منتصرا وبأمرك
في أعدائك مؤتمرا اللهم احفه بملائكة النصر وبما ألفيت إليه من
الأمر في ليلة القدر منتقما لك حتى ترضى ويعود دينك به وعلى يديه جديدا
غضا وبحقك محضا وبرفض الباطل رفضا اللهم صل عليه وعلى جميع
آبائه واجعلنا من صحبه وأنصاره وابعثنا في كرته حتى نكون في زمانه من

لازم ہے خواہش مند ولکن آکر
عفو و رضای خدا برای تو
حاصل نشود درد دنیا و آخرت
هلال نشود خواهش تو حاصل نخواهد
شد انشاء اللہ برای تو حاصل خواهد شد
کہ بجمال تو نخواهد رسید
و تا آنکہ کفش بہ مقدم بیار
حاجت امام زمان خود را بر
آرائیم خود بہ بینیم آنکہ
دعای ما را بواسطہ
دعوت او بہ بہشت رود بکنم
تو محفوظ نباشد بعون اللہ
کہ چگونہ مقدم بیار و حوائج
و مرادات خود را بر حوائج او
واجب مقدم دار و حوائج او را
اول بر حوائج خود و مرادات
خود مقدم دار تا آنکہ اجابت
حاجات خود و مراد زود
و بسیار تو

آعوانه اللهم ادرك بنا قيامه وآشهدنا آيامه وصل عليه وارد زالينا سلامه والسلام عليه ورحمة الله وبركاته وبدانكه مرحوم مادر رحمه الله در رساله اربعة آيام خود در بيان اعمال روز دحو الارض فرموده كه زيارت حضرت امام رضا عليه السلام در اين روز افضل اعمال مستحبه واكد آداب مسنونه است ومچنين زيارت آنحضرت در روز اول ماه رجب الفرد بين بغايت مؤكد ومحثوث عليه است **روز آخر ماه** سنه دويست وبيست بنابر مشهور حضرت امام محمد تقي عليه السلام بزهر معتصم در بغداد شهيد شد واين بعد از دو سال ونيم تقريبا از فوت مامون گذشته بود چنانكه خود آنجناب ميفرمود الفرج بعد المأمون بثلثين شهرا واين كلمه مشعر است بر آنكه آنحضرت از سوء معاشرت مامون در كمال اذيت وضيق بوده كه مرگ خود را فرج وگشايش خود تعبير نموده چنانكه پدر بزرگوارش حضرت امام رضا عليه السلام در زمان ولايتعهد خود نيز چنين بوده ودر هر جمعه كه از مسجد جامع مراجعت ميفرموده بمأمون كه عرقدار وغبار آلود بوده دستها را بدرگاه الهي بلند ميكرد ومي گفت الهي اگر فرج وگشايش مرا در مرگ من است پس هر چه زودتر مرگ من تعجيل فرما وپيوسته در غم وغصه بود تا از دنيا رحلت فرمود وحضرت امام محمد تقي عليه السلام در وقتيكه وفات كرد از سن شريفش بيست وپنجسال وچند ماهي گذشته بود قبر شريفش در بقعه مباركه كاظمية در پشت سر جد بزرگوارش

حضرت امام موسى | **فصل ششم در اعمال ماه ذي الحجة است** | **عليه السلام واقعت**

بدانكه اينماه از ماههاي شريفه است وچون اينماه داخل ميشد صلحاي صحابه وتابعين اهتمام عظيم در عبادت ميكردند ده روز اول ان ايام معلوم است كه در قرآن مجيد ذكر آن شده است ودر نهايت فضيلت وبركت واز رسول خدا صلى الله عليه وآله مرويست كه عمل خير وعبادت در هيچ ايامي نزد خداي تعالى محبوبتر نيست از اينده روز از براي اين ده عمل است اول روزه گرفتن هر روز اول اينده هر كه ثواب روزه تمام عمر دارد دوم خواندن دو ركعت نماز ما بين مغرب وعشاء در تمام شبهاي اين ده در هر ركعت بعد از حمد بخواند يكمرتبه توحيد واينه **وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ** تا باثواب حاجيان شريك شويم از روز اول تا عصر روز عرفه ودر عقب نماز صبح وپيش از مغرب بخواند اين دعا را كه شيخ وسيد از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده اند

استخارت رجاحي نيست لكن مقتضاي بندگي وظيفه آنست كه چنين كني چنانكه استفتاح ميكني علماء خود را بصلوات بر ايشان صلوات الله عليهم اجمعين

نماز استغاثه در مكاروات كه چون خواستي در شب بخوابي بگذار نزد سر خود ظرفي كه دران آب طاهر باشد وپوشان از آب پارچه نظيف وچون بيدار شدي در آن آب بنگر پاك باقي آن آب در وقت نماز شب از براي نماز بشار آن بكير پاك باقي آن آب در وقت نماز صبح بر وجه خود بكش وآن آب را در وقت نماز بكار دار ركعت نماز كن وبخوان در ركعت اول هر سوره كه بخواهي از قرآن وچون از قرائت فارغ شوي ركوع ميرود

اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَيَّامُ الَّتِيْ فَضَّلْتَهَا عَلَى الْاَيَّامِ وَشَرَّفْتَهَا قَدْ بَلَّغْتَنِيْهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ
فَانْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَاَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيْهَا مِنْ نَعْمَآئِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَهْدِيَنَا فِيْهَا لِسَبِيْلِ الْهُدٰى وَالْعَفَافِ وَالْغِنٰى
وَالْعَمَلِ فِيْهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَوْضِعِ كُلِّ شَكْوٰى وَبِيَا
سَامِعَ كُلِّ نَجْوٰى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيْهَا الْبَلَآءَ وَتُجِيْبَ لَنَا فِيْهَا الدُّعَآءَ وَتُقَوِّيَنَا فِيْهَا وَ
تُعِيْنَنَا وَتُوَفِّقَنَا فِيْهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى وَعَلٰى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ
وَطَاعَةِ رَسُوْلِكَ وَاَهْلِ وِلَايَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَهَبَ لَنَا فِيْهَا الرِّضَا اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ وَلَا تَحْرِمْنَا
خَيْرَ مَا تُنْزِلُ فِيْهَا مِنَ السَّمَآءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوْبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوْبِ وَاَوْجِبْ لَنَا
فِيْهَا دَارَ الْخُلُوْدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدَعْ لَنَا فِيْهَا ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ
وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا دَيْنًا اِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِبًا اِلَّا اَدَّبْتَهُ وَلَا حَاجَةً
مِنْ حَوَآئِجِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِلَّا سَهَّلْتَهَا وَيَسَّرْتَهَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ
يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُجِيْبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْاَرَضِيْنَ وَالسَّمٰوٰتِ
يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَنَا فِيْهَا مِنْ نَفَحَاتِكَ
وَطَلَّفَآئِكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَآئِزِيْنَ بِجَنَّتِكَ وَالنَّاجِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ چہارم در ہر روز از دہم بخواند بیم دعا بیرا کہ
حضرت جبرئیل برای حضرت عیسیٰ علیہما السلام از جانب حضرت الٰہ ہدیۃ آوردہ کہ در ایام این دہہ بخوانند دلش
پنج دعا این است (۱) اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (۲) اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ

در رکوع بیست و پنجم بگوید یا غیاث المستغیثین و در رکوع بیست و ششم یا صریخ المستصرخین و در رکوع بیست و هفتم یا مجیب دعوۃ المضطرین و در رکوع بیست و هشتم یا کاشف کربۃ المکروبین و در رکوع بیست و نهم یا رحیما بعبادہ الصالحین و در رکوع سیام یا رؤفا بعبادہ المذنبین و در رکوع سی و یکم یا ذا الطول و الانعام و در رکوع سی و دوم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سی و سوم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سی و چہارم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سی و پنجم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سی و ششم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سی و هفتم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سی و هشتم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سی و نهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع چہلم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع چہل و یکم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع چہل و دوم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع چہل و سوم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع چہل و چہارم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع چہل و پنجم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع چہل و ششم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع چہل و هفتم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع چہل و هشتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع چہل و نهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع پنجاهم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع پنجاه و یکم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع پنجاه و دوم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع پنجاه و سوم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع پنجاه و چہارم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع پنجاه و پنجم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع پنجاه و ششم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع پنجاه و هفتم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع پنجاه و هشتم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع پنجاه و نهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع شصتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع شصت و یکم یا ذا العز و السلطان و در رکوع شصت و دوم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع شصت و سوم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع شصت و چہارم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع شصت و پنجم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع شصت و ششم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع شصت و هفتم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع شصت و هشتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع شصت و نهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع هفتادم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع هفتاد و یکم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع هفتاد و دوم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع هفتاد و سوم یا ذا العز و السلطان و در رکوع هفتاد و چہارم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع هفتاد و پنجم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع هفتاد و ششم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع هفتاد و هفتم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع هفتاد و هشتم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع هفتاد و نهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع هشتادم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع هشتاد و یکم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع هشتاد و دوم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع هشتاد و سوم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع هشتاد و چہارم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع هشتاد و پنجم یا ذا العز و السلطان و در رکوع هشتاد و ششم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع هشتاد و هفتم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع هشتاد و هشتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع هشتاد و نهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع نودم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع نود و یکم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع نود و دوم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع نود و سوم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع نود و چہارم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع نود و پنجم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع نود و ششم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع نود و هفتم یا ذا العز و السلطان و در رکوع نود و هشتم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع نود و نهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صدم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و یکم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و دوم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و سوم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و چہارم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و پنجم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و ششم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و هفتم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و هشتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و نهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و دهم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و یازدهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و دوازدهم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و سیزدهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و چہاردهم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و پانزدهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و شانزدهم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و هفدهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و هجدهم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و نوزدهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و بیستم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و بیست و یکم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و بیست و دوم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و بیست و سوم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و بیست و چہارم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و بیست و پنجم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و بیست و ششم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و بیست و هفتم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و بیست و هشتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و بیست و نهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و سیام یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و سی و یکم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و سی و دوم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و سی و سوم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و سی و چہارم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و سی و پنجم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و سی و ششم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و سی و هفتم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و سی و هشتم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و سی و نهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و چہلم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و چہل و یکم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و چہل و دوم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و چہل و سوم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و چہل و چہارم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و چہل و پنجم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و چہل و ششم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و چہل و هفتم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و چہل و هشتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و چہل و نهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و پنجاهم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و پنجاه و یکم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و پنجاه و دوم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و پنجاه و سوم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و پنجاه و چہارم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و پنجاه و پنجم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و پنجاه و ششم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و پنجاه و هفتم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و پنجاه و هشتم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و پنجاه و نهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و شصتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و شصت و یکم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و شصت و دوم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و شصت و سوم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و شصت و چہارم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و شصت و پنجم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و شصت و ششم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و شصت و هفتم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و شصت و هشتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و شصت و نهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و هفتادم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و هفتاد و یکم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و هفتاد و دوم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و هفتاد و سوم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و هفتاد و چہارم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و هفتاد و پنجم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و هفتاد و ششم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و هفتاد و هفتم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و هفتاد و هشتم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و هفتاد و نهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و هشتادم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و هشتاد و یکم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و هشتاد و دوم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و هشتاد و سوم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و هشتاد و چہارم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و هشتاد و پنجم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و هشتاد و ششم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و هشتاد و هفتم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع صد و هشتاد و هشتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع صد و هشتاد و نهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع صد و نودم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع صد و نود و یکم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع صد و نود و دوم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع صد و نود و سوم یا ذا العز و السلطان و در رکوع صد و نود و چہارم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع صد و نود و پنجم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع صد و نود و ششم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع صد و نود و هفتم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع صد و نود و هشتم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع صد و نود و نهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویستم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و یکم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و دوم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و سوم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و چہارم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و پنجم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و ششم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و هفتم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و هشتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و نهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و دهم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و یازدهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و دوازدهم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و سیزدهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و چہاردهم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و پانزدهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و شانزدهم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و هفدهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و هجدهم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و نوزدهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و بیستم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و بیست و یکم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و بیست و دوم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و بیست و سوم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و بیست و چہارم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و بیست و پنجم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و بیست و ششم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و بیست و هفتم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و بیست و هشتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و بیست و نهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و سیام یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و سی و یکم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و سی و دوم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و سی و سوم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و سی و چہارم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و سی و پنجم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و سی و ششم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و سی و هفتم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و سی و هشتم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و سی و نهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و چہلم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و چہل و یکم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و چہل و دوم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و چہل و سوم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و چہل و چہارم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و چہل و پنجم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و چہل و ششم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و چہل و هفتم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و چہل و هشتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و چہل و نهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و پنجاهم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و پنجاه و یکم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و پنجاه و دوم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و پنجاه و سوم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و پنجاه و چہارم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و پنجاه و پنجم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و پنجاه و ششم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و پنجاه و هفتم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و پنجاه و هشتم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و پنجاه و نهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و شصتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و شصت و یکم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و شصت و دوم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و شصت و سوم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و شصت و چہارم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و شصت و پنجم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و شصت و ششم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و شصت و هفتم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و شصت و هشتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و شصت و نهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و هفتادم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و هفتاد و یکم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و هفتاد و دوم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و هفتاد و سوم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و هفتاد و چہارم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و هفتاد و پنجم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و هفتاد و ششم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و هفتاد و هفتم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و هفتاد و هشتم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و هفتاد و نهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و هشتادم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و هشتاد و یکم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و هشتاد و دوم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و هشتاد و سوم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و هشتاد و چہارم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و هشتاد و پنجم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و هشتاد و ششم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و هشتاد و هفتم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع دویست و هشتاد و هشتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع دویست و هشتاد و نهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع دویست و نودم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع دویست و نود و یکم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع دویست و نود و دوم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع دویست و نود و سوم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع دویست و نود و چہارم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع دویست و نود و پنجم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع دویست و نود و ششم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع دویست و نود و هفتم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع دویست و نود و هشتم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع دویست و نود و نهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصدم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و یکم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و دوم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و سوم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و چہارم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و پنجم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و ششم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و هفتم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و هشتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و نهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و دهم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و یازدهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و دوازدهم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و سیزدهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و چہاردهم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و پانزدهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و شانزدهم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و هفدهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و هجدهم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و نوزدهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و بیستم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و بیست و یکم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و بیست و دوم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و بیست و سوم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و بیست و چہارم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و بیست و پنجم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و بیست و ششم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و بیست و هفتم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و بیست و هشتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و بیست و نهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و سیام یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و سی و یکم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و سی و دوم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و سی و سوم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و سی و چہارم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و سی و پنجم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و سی و ششم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و سی و هفتم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و سی و هشتم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و سی و نهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و چہلم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و چہل و یکم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و چہل و دوم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و چہل و سوم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و چہل و چہارم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و چہل و پنجم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و چہل و ششم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و چہل و هفتم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و چہل و هشتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و چہل و نهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و پنجاهم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و پنجاه و یکم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و پنجاه و دوم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و پنجاه و سوم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و پنجاه و چہارم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و پنجاه و پنجم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و پنجاه و ششم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و پنجاه و هفتم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و پنجاه و هشتم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و پنجاه و نهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و شصتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و شصت و یکم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و شصت و دوم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و شصت و سوم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و شصت و چہارم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و شصت و پنجم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و شصت و ششم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و شصت و هفتم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و شصت و هشتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و شصت و نهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و هفتادم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و هفتاد و یکم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و هفتاد و دوم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و هفتاد و سوم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و هفتاد و چہارم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و هفتاد و پنجم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و هفتاد و ششم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و هفتاد و هفتم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و هفتاد و هشتم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و هفتاد و نهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و هشتادم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و هشتاد و یکم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و هشتاد و دوم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و هشتاد و سوم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و هشتاد و چہارم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و هشتاد و پنجم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و هشتاد و ششم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و هشتاد و هفتم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع سیصد و هشتاد و هشتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع سیصد و هشتاد و نهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع سیصد و نودم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع سیصد و نود و یکم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع سیصد و نود و دوم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع سیصد و نود و سوم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع سیصد و نود و چہارم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع سیصد و نود و پنجم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع سیصد و نود و ششم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع سیصد و نود و هفتم یا ذا العز و السلطان و در رکوع سیصد و نود و هشتم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع سیصد و نود و نهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع چہارصدم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع چہارصد و یکم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و دوم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع چہارصد و سوم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع چہارصد و چہارم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع چہارصد و پنجم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و ششم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع چہارصد و هفتم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع چہارصد و هشتم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع چہارصد و نهم یا ذا العز و السلطان و در رکوع چہارصد و دهم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع چہارصد و یازدهم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع چہارصد و دوازدهم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع چہارصد و سیزدهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و چہاردهم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع چہارصد و پانزدهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع چہارصد و شانزدهم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع چہارصد و هفدهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و هجدهم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع چہارصد و نوزدهم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع چہارصد و بیستم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع چہارصد و بیست و یکم یا ذا العز و السلطان و در رکوع چہارصد و بیست و دوم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع چہارصد و بیست و سوم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع چہارصد و بیست و چہارم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع چہارصد و بیست و پنجم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و بیست و ششم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع چہارصد و بیست و هفتم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع چہارصد و بیست و هشتم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع چہارصد و بیست و نهم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و سیام یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع چہارصد و سی و یکم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع چہارصد و سی و دوم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع چہارصد و سی و سوم یا ذا العز و السلطان و در رکوع چہارصد و سی و چہارم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع چہارصد و سی و پنجم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع چہارصد و سی و ششم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع چہارصد و سی و هفتم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و سی و هشتم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع چہارصد و سی و نهم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع چہارصد و چہلم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع چہارصد و چہل و یکم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و چہل و دوم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع چہارصد و چہل و سوم یا ذا الجود و الاحسان و در رکوع چہارصد و چہل و چہارم یا ذا الفضل و الامتنان و در رکوع چہارصد و چہل و پنجم یا ذا العز و السلطان و در رکوع چہارصد و چہل و ششم یا ذا الکبریاء و الشان و در رکوع چہارصد و چہل و هفتم یا ذا الملک و الملکوت و در رکوع چہارصد و چہل و هشتم یا ذا العزۃ و الجبروت و در رکوع چہارصد و چہل و نهم یا ذا الرأفۃ و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و پنجاهم یا ذا الآلاء و النعماء و در رکوع چہارصد و پنجاه و یکم یا ذا الحول و القوۃ و در رکوع چہارصد و پنجاه و دوم یا ذا الجلال و الاکرام و در رکوع چہارصد و پنجاه و سوم یا ذا العفو و الرحمۃ و در رکوع چہارصد و پنجاه و چہارم یا ذا المغفرۃ و الرضوان و در رکوع چہارصد و پنجاه و پن

لاشريك له احدا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا (۳) اشهد ان لا اله الا
الله وحده لاشريك له احدا صمدا لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد (۴)
اشهد ان لا اله الا الله وحده لاشريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت و
هو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شئ قدير (۵) حسبي الله وكفى سمع الله
لمن دعا ليس وراء الله منتهى اشهد لله بما دعا وانه بريء ممن برء وان لله
الاخرة والاولى پس حضرت عيسى عليه السلام ثواب بسيار نقل كرد براى خواندن هر يك از اين پنج دعا
را صد مرتبه ودر روايت چنانكه علامه مجلسى ره فرموده اگر كسى هر روز هر يك از اين دعاها را ده مرتبه
بخواند عمل بر وفق اين كرده باشد واگر هر روز هر پنجرا صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود پنج بخواند در هر
روز از اين ده روز اول ذى الحجه تا آنكه از امير المؤمنين عليه السلام منقولست با ثواب بسيار واگر روزى ده مرتبه بخواند
بهتر است لا اله الا الله عدد الليالى والدهور لا اله الا الله عدد ما مواج البحور
لا اله الا الله ورحمته خير مما يجمعون لا اله الا الله عدد الثوى والشجر لا
اله الا الله عدد الشعر والوبر لا اله الا الله عدد الحجر والمدر لا اله الا الله عدد
لمح العيون لا اله الا الله في الليل اذا عسعس والصبح اذا تنفس لا اله الا الله
عدد الرياح في البراري والصخور لا اله الا الله من اليوم الى يوم ينفخ في الصور

روز اول روز بسيار مبارك است ودر آن چند عمل وارد است اول روزه كه ثواب آن مثل ثمانى ماه
نافله روزه خواندن نماز حضرت فاطمه عليها السلام وشيخ فرموده كه روايت شده كه آن چهار ركعت بدو سلام
مثل نماز امير المؤمنين عليه السلام در هر ركعت حمد يكمرتبه وتوحيد پنجاه مرتبه وبعد از سلام تسبيح حضرت
بخواند وبگويد سبحان ذى العز الشامخ المنيف سبحان ذى الجلال الباذخ العظيم
سبحان ذى الملك الفاخر القديم سبحان من يرى اثر النملة في الصفا سبحان
من يرى وقع الطير في الهواء سبحان من هو هكذا ولا هكذا غيره سيم دو ركعت
نماز پيش از زوال كه بيماعت در هر ركعت حمد يكمرتبه وهر يك از توحيد وآية الكرسى قدر ده مرتبه

بوجه صحيح الى وبسزاى ازان
تمام شده باشد پس دو ركعت
نماز ديگر چون سلام نماز
گفتى سه مرتبه تكبير بگو ودست
حضرت فاطمه عليها السلام بخوان
پس بجده برو وبگو صد مرتبه
يا مولاى يا فاطمة اغيثينى
پس بجانب راست رو وبار ديگر
گذار وهمين را صد مرتبه
بگو پس بجده برو وهمين را
صد مرتبه بگو پس بجانب چپ رو وبار
بر زمين گذار وصد مرتبه
بگو پس بار ديگر بجده برو وصد
مرتبه بگو وحاجت خود را
بادكن بدرستيكه خداوند
برميآورد ان شاء الله تعالى
مؤلف گويد كه شيخ حسن بن
فضل طبرسى در مكارم الاخلاق
فرموده نماز استغاثه
بنزول عليها

چهارم هر که از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسْبی حَسْبی حَسْبی مِنْ سُؤالی عِلْمُکَ بِحالی تا حق تعالی کفایت کند شر ظالم را از او و بدانکه در این روز تولد شده حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام و در این روز بروایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه با امیرالمؤمنین علیهما السلام **روز هفتم** سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است **روز هشتم** روز ترویه است و روزه اش فضیلت دارد و روایت شده که کفارهٔ شصت سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته **شب نهم** از لیالی متبرکه و شب مناجات با قاضی الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجاب است و کسیکه آن شب را بعبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است اول بخواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه خداوند بیامرزد او را

اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَمَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَعالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَمُنْتَهی کُلِّ حاجَةٍ یا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی الْعِبادِ یا کَریمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَنْ لا یُواری مِنْهُ لَیْلٌ داجٍ وَلا بَحْرٌ عَجّاجٌ وَلا سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارْتِتاجٍ یا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِیاءٌ اَسْئَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الْکَریمِ الَّذی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَخَرَّ مُوسی صَعِقاً وَبِاسْمِکَ الَّذی رَفَعْتَ بِهِ السَّماواتِ بِلا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلی وَجْهِ ماءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْمَکْتُوبِ الطّاهِرِ الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَیْتَ وَبِاسْمِکَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهانِ الَّذی هُوَ نُورٌ عَلی کُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ یُضیءُ مِنْهُ کُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذا بَلَغَ السَّماواتِ فُتِحَتْ وَاِذا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِکَ الَّذی تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرائِصُ مَلائِکَتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ جَبْرَئیلَ وَمیکائیلَ وَاِسْرافیلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلی جَمیعِ الْاَنْبِیاءِ وَجَمیعِ الْمَلائِکَةِ وَبِالْاِسْمِ الَّذی مَشی بِهِ الْخِضْرُ عَلی قُلَلِ الْماءِ کَما مَشی بِهِ عَلی جَدَدِ الْاَرْضِ وَبِاسْمِکَ الَّذی فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسی وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَاَنْجَیْتَ

نماز استغاثه

دو رکعت نماز میکنی پس بسجده میروی و میگوئی یا فاطمة صد مرتبه پس جانب راست رو را بر زمین میگذاری و صد مرتبه میگوئی پس جانب چپ رو را بر زمین میگذاری و صد مرتبه میگوئی پس بسجده میروی و صد و ده مرتبه میگوئی بعد بگو یا آمِناً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ خائِفٌ حَذِرٌ اَسْئَلُکَ بِاَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَخَوْفِ کُلِّ شَیْءٍ مِنْکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِیَنی اَماناً لِنَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوَلَدی حَتّی لا اَخافَ اَحَداً وَلا اَحْذَرَ مِنْ شَیْءٍ اَبَداً اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

[illegible]

موسیٰ بن عمران ومن معه وبإسمك الذی دعاك به موسیٰ بن عمران من جانب
الطور الأیمن فاستجبت له وألقیت علیه محبة منك وبإسمك الذی به أحیی
عیسیٰ بن مریم الموتیٰ وتکلم فی المهد صبیا وأبرء الأکمه والأبرص بإذنك و
بإسمك الذی دعاك به حملة عرشك وجبرئیل ومیکائیل واسرافیل وحبیبك
محمد صلی الله علیه وآله وملائکتك المقربون وأنبیاؤك المرسلون وعبادك
الصالحون من أهل السموات والأرضین وبإسمك الذی دعاك به ذو النون
إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر علیه فنادیٰ فی الظلمات أن لا إله إلا
أنت سبحانك إنی کنت من الظالمین فاستجبت له ونجیته من الغم وکذلك تنجی
المؤمنین وبإسمك العظیم الذی دعاك به داود فخر لك ساجدا فغفرت له ذنبه
وبإسمك الذی دعاك به آسیة امرأة فرعون إذ قالت رب ابن لی عندك بیتا
فی الجنة ونجنی من فرعون وعمله ونجنی من القوم الظالمین فاستجبت لها دعاءها
وبإسمك الذی دعاك به أیوب إذ حل به البلاء فعافیته وآتیته أهله و
مثلهم معهم رحمة من عندك وذکریٰ للعابدین وبإسمك الذی دعاك به
یعقوب فرددت علیه بصره وقرة عینه یوسف وجمعت شمله وبإسمك
الذی دعاك به سلیمان فوهبت له ملکا لا ینبغی لأحد من بعده إنك أنت
الوهاب وبإسمك الذی سخرت به البراق لمحمد صلی الله علیه وآله وسلم
إذ قال تعالیٰ سبحان الذی أسریٰ بعبده لیلا من المسجد الحرام إلی المسجد الأقصیٰ
وقوله سبحان الذی سخر لنا هذا وما کنا له مقرنین وإنا إلیٰ ربنا لمنقلبون
وبإسمك الذی تنزل به جبرئیل علیٰ محمد صلی الله علیه وآله وبإسمك الذی
دعاك به آدم فغفرت له ذنبه وأسکنته جنتك وأسألك بحق القرآن العظیم

دوانک کہ در زمود در کاہ بی
از شما خواهد استغاثہ کند
بوضو اذن بس دو رکعت نماز
کند پس بعد حمد و درود بگوید یا
محمد یا رسول الله یا علی یا
بین یدی المؤمنین والمؤمنات
بکما استعنت إلی الله تعالیٰ
یا محمد یا علی أستعین بکما یا
غوثا بالله ومحمد وعلی
وفاطمة وبسیماکم یریل
الا قال ذلیل بگوید لا حول
ولا قوة إلا بالله تعالیٰ پس بدرستیکه
درهمانجا غوث فریاد دهنده
رسد انشاء الله تعالیٰ
نماز خضر علیه السلام
چگونگی کردن نماز خضر علیه السلام
طبقه ۴ مبنا شد نسخ مزور
درهم ثانی کیفیت بنا بران
مجلد شریف ما مرقوم
الفقیر عفی عنه

وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ
اِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ اِذَا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرٰى وَاللَّوْحِ وَمَا اَحْصٰى وَبِحَقِّ الْاِسْمِ
الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلٰى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالدُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِاَلْفَيْ
عَامٍ وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ
يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفًى وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْاَنْهَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ
وَكٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓ عٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرٰيةِ مُوسٰى وَاِنْجِيلِ عِيسٰى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلٰى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبِاهِيَا شَرَاهِيَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسٰى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ
سَيْنَاءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَ عَلٰى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النِّيرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ
يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلٰى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ
الْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَغَاثُ وَاِلَيْهِ
يُلْجَاُ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ
وَجَدِّكَ الْاَعْلٰى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلٰى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ
وَمَا اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا اَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ
وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَ
الْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ

(نماز استغاثه)

کہ در رکعات اول از رکعات هفتم انگاب و در ثانی حمد یکبار و سورہ یکبار و بعد از سلام بگوید مثله چهار رکعت نماز است بدو سلام و بعد از نماز بگوید کذا در رکعت دوم بعد از حمد سورہ یکبار و بعد از سلام بگوید چهار رکعت نماز است بدو سلام و بعد از نماز بگوید کذا در رکعت سوم بعد از حمد سورہ یکبار و بعد از سلام بگوید دو رکعت نماز است بدو سلام و بعد از نماز بگوید کذا در رکعت چهارم بعد از حمد سورہ یکبار و بعد از سلام بگوید دو رکعت نماز است بدو سلام و بعد از نماز بگوید کذا در رکعت پنجم بعد از حمد سورہ یکبار و بعد از سلام بگوید دو رکعت نماز است بدو سلام و بعد از نماز بگوید کذا در رکعت ششم بعد از حمد سورہ یکبار و بعد از سلام بگوید دو رکعت نماز است بدو سلام و بعد از نماز بگوید کذا در رکعت هفتم بعد از حمد سورہ یکبار و بعد از سلام بگوید

وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتُجِيبُ لَهُ دُعَائَهُ يَا مُجِيبُ
أَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا
وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ
يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا
صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ خَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تُورِثُ الْقَسَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ
الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ
الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللّٰهُ
وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي كُلِّ بُقْعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا وَأَنِلْ
يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُوَ غَيْرَكَ اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي
وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي
وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ
دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ

فاطمه زهرا علیها السلام دیوار زد
فارغ شود سر بسجده هذه و مید
بار صلوات بر پیغمبر و آل او تا
الله علیهم بفرستد و این فضل
از تعقیبات نماز امام علیه السلام
که من عملها فکانما
در اینجا العتیق یعتق هر کدام
دو رکعت نماز را بگذارد از
باشد که در رکعت نماز دوم
گذارد یا شده ایضاً از
الخضر و بفرد دیگر تا قرار
کاب کور الفتاح شیخ طبرسی
نقل کرده که بیرون آمد از خانه
مقدسه حضرت صاحب الزمان
علیه الصلوة و السلام که هر کرا
بوحضرت الحاجت نادیس
باید که بعد از نصف شب
غسل کند و بجای نماز خود
دو دو رکعت نماز گذارد
در رکعت اول

وَالنَّجَاحِ مَحْبُوراً فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ
وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ
وَاقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلىٰ جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ
الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي
صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي
مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ حُسْنِ
بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَاتِّبَاعِ السُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ
وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي
خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ إِنْعَامِكَ عَلَيَّ قَدِيماً وَحَدِيثاً فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ
فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ
مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ
كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ وَعَلىٰ هٰذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيباً فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ أَوْ
سُوءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا
فَإِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ
الْمُعْطِي الَّذِي لَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُخَيَّبُ آمِلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ
بَلْ يَزْدَادُ كَثْرَةً وَطِيباً وَعَطَاءً وَجُوداً وَارْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَفْنىٰ وَمِنْ

سورۂ حمد را تا «ایّاک نعبد»
و «ایّاک نستعین» رسید صد مرتبه
آن را مکرّر کند و بعد از آن الحمد
را تمام کند و بعد سورۂ
بخواند و بعد از آن تمام
سورۂ «قل هو الله احد» را
یک مرتبه بخواند و در رکوع و در سجود
هفت مرتبه «سبحان ربّی العظیم
و بحمده» و «سبحان ربّی الاعلیٰ و بحمده»
[illegible]

رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ اِنَّ عَطَآئَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُوْرًا وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ دو مرتبه بخواند آن هزار مرتبه تسبیحات عشر را که سید ذکر فرموده و باید در اعمال
روز عرفه سیم بخواند دعاء اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَتَهَيَّأَ را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است
و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه السلام را در زمین کربلا را و بماند در
آنجا تا روز عید تا آنکه از شر آنسال نگاه داشته شود **روز نهم** روز عرفه را اعیاد عظیمه
است اگرچه باسم عید نامیده نشده است و در روز پنجم که حضرت الهی بندگان خوبش را بعبادت و طاعت خود
خوانده و موائد جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیر تر
و رانده تر و خشمناکتر بر او قات خواهد بود در روایتست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال مینمود فرمود باو وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال
میکنی در این روز و حال آنکه امید میرود در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل
احوال شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام
که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت
در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبه مقدسه آنحضرت باشد نوائد
کمتر از کسیکه در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در
باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی سیم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاهای عرفه
شود دو رکعت نماز بجا آورد در رد بر اسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حضرت الهی بگناهان خود تا فارغ شود
بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ادعیه عرفه که از حج ظاهره صلوات الله
علیهم روایت شده و اضافه زیاده از آنست که در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقدار یکه این کتاب گنجایش آنرا
داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحبات روز نهم روز عرفه برای کسیکه ضعف
پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب
عرفه و چون وقت زوال شد رو بر اسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود پیکو بعمل آورد و چون
فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قُلْ يَا اَيُّهَا
الْكَافِرُوْنَ بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه
بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

دعاء ان انت اللهم ان
اطعتك فالحمد لك
وان عصيتك فالحمد لك
منك الروح ومنك الفرج
سبحان من آنم وشكر بسحا
من قدر وعفر اللهم ان
كنت عصيتك فانى قد
اطعتك فيما احب الايمان
اليك وهو الايمان بك
وما خذلت ذلك ولدا ولم
ادع لك شريكا وانا منك
بريء على لا امتناع به عليك
وقد عصيتك يا الهى عما
غير جاحد لربوبيتك ولا
منكر لوحدانيتك ولكن اطعت
هواى وزينى الشيطان فلك
الحجة على والبيان فان
تعذبنى

پس فرمو بخوان این تسبیحات را که مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است سید بن طاوس در اقبال
ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی السَّمَآءِ عَرْشُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْاَرْضِ حُکْمُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ
فِی الْقُبُوْرِ قَضَآؤُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْبَحْرِ سَبِیْلُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی النَّارِ سُلْطَانُهٗ سُبْحَانَ
الَّذِیْ فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْقِیٰمَةِ عَدْلُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ رَفَعَ السَّمَآءَ
سُبْحَانَ الَّذِیْ بَسَطَ الْاَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِیْ لَا مَلْجَاَ وَلَا مَنْجَا مِنْهُ اِلَّا اِلَیْهِ پس بگو سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیة الکرسی
صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ لَهُ الْمُلْکُ
وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَیُمِیْتُ وَیُحْیِیْ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوْتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ
ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ ده مرتبه یَا اَللّٰهُ ده مرتبه
یَا رَحْمٰنُ ده مرتبه یَا رَحِیْمُ ده مرتبه یَا بَدِیْعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ ده مرتبه
یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ ده مرتبه یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ ده مرتبه یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ده مرتبه آمِیْنَ ده مرتبه پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیْدِ یَا مَنْ یَحُوْلُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ
یَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلیٰ وَبِالْاُفُقِ الْمُبِیْنِ یَا مَنْ هُوَ الرَّحْمٰنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوٰی یَا مَنْ لَیْسَ
کَمِثْلِهٖ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ و بخواه حاجت خود را
که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواهد
مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اَللّٰهُمَّ یَا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطٰی
وَیَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیَا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ فِی الْاَوَّلِیْنَ وَصَلِّ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ فِی الْاٰخِرِیْنَ وَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ فِی الْمَلَاِ الْاَعْلیٰ وَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ
فِی الْمُرْسَلِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا وَّآلَهُ الْوَسِیْلَةَ وَالْفَضِیْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالدَّرَجَةَ
الْکَبِیْرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اٰمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهٖ وَلَمْ اَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِیْ فِی الْقِیٰمَةِ
رُؤْیَتَهٗ وَارْزُقْنِیْ صُحْبَتَهٗ وَتَوَفَّنِیْ عَلیٰ مِلَّتِهٖ وَاسْقِنِیْ مِنْ حَوْضِهٖ مَشْرَبًا رَوِیًّا سَآئِغًا

فِیْهِ نِعْمَةٌ لَهَا اِلَیْکَ وَاَنْ
تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِرِضَاکَ فَاِنَّکَ
جَوَادٌ کَرِیْمٌ وبعد از آن تا
نفس وفا کند بگوید یَا کَرِیْمُ
را مکرر بگوید و بعد از آن بگوید
یَا آمِنًا مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ شَیْءٍ
مِنْکَ خَائِفٌ حَذِرٌ اَسْئَلُکَ
بِاَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَخَوْفِ
کُلِّ شَیْءٍ مِنْکَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تُعْطِیَنِیْ اَمَانًا لِنَفْسِیْ وَاَهْلِیْ
وَوُلْدِیْ وَسَائِرِ مَا اَنْعَمْتَ
بِهٖ عَلَیَّ حَتّٰی لَا اَخَافَ
اَحَدًا وَلَا اَحْذَرَ مِنْ شَیْءٍ اَبَدًا اِنَّکَ
عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَحَسْبُنَا
اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ یَا کَافِیَ
اِبْرَاهِیْمَ نُمْرُوْدَ وَیَا کَافِیَ
مُوْسٰی فِرْعَوْنَ اَسْئَلُکَ اَنْ

هَنِيئًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ أَرَهُ فَعَرِّفْنِي فِي الْجِنَانِ وَجْهَهُ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا پس بخوان دعاء ام داود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت پس بگو این تسبیح را که ثواب آن احصا نمیشود از کثرت و ما بجهة اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است سُبْحَانَ اللّٰهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ يَبْقَى رَبُّنَا وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا لَا يُحْصَى وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْسَى وَلَا يَبْلَى وَلَا يَفْنَى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَيَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَأَيَّامِ الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَلَا يَقْطَعُهُ الْأَبَدُ وَتَبَارَكَ اللّٰهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ پس بگو وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای هر سُبْحَانَ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو و چون به أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ رسیدی بگو لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ تا آخر بجای سُبْحَانَ اللّٰهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ میگوئی و بعد از آن بگو وَاللّٰهُ أَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ تا آخر که بجای سُبْحَانَ اللّٰهِ اَللّٰهُ أَكْبَرُ میگوئی پس میخوانی دعاء اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَتَهَيَّأَ را که در اعمال شب جمعه گذشت ص ۳۲ پس بخوان دعاء علی بن الحسین علیه السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتهجد ذکر فرموده اَللّٰهُمَّ أَنْتَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسیار طولانی بود ما ذکر ننمودیم و بخوان نیز در این روز با خشوع و رقت دعای آنحضرت که در صحیفه کامله است و آن دعای چهل و هفتم است و مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت صلوات الله علی منشیها و از جمله دعاهای مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در

تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بجای فلان بن فلان نام شخصی را که از ضرر او میترسد و نام پدر او را بگوید و از حقتعالی طلب کند که ضرر او را رفع نماید و کفایت کند پس بدرستیکه حقتعالی البته کفایت ضرر او خواهد کرد انشاء الله تعالی و بعد از آن بسجده رود و حاجت خود را مسئلت نماید و تضرع و زاری کند بسوی حقتعالی پس بدرستیکه نیست مرد مؤمنی و نه زن مؤمنه که این نماز را بگذارد و این دعا را از روی اخلاص بخواند مگر آنکه گشوده میشود برای او درهای آسمان برای برآمدن حاجات او و دعای او مستجاب میگردد در همان وقت و در همان شب

عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان
با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را
برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَیْسَ
لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ
اَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَاَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ لَا تَخْفٰی عَلَیْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَضِیعُ عِنْدَهُ
الْوَدَائِعُ جَازِی کُلِّ صَانِعٍ وَرَائِشُ کُلِّ قَانِعٍ وَرَاحِمُ کُلِّ ضَارِعٍ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْکِتَابِ
الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَلِلْکُرُبَاتِ دَافِعٌ وَلِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَ
لِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ فَلَا اِلٰهَ غَیْرُهُ وَلَا شَیْءَ یَعْدِلُهُ وَلَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ
اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَرْغَبُ اِلَیْکَ وَاَشْهَدُ
بِالرُّبُوبِیَّةِ لَکَ مُقِرًّا بِاَنَّکَ رَبِّی وَاِلَیْکَ مَرَدِّی اِبْتَدَاْتَنِی بِنِعْمَتِکَ قَبْلَ اَنْ اَکُونَ
شَیْئًا مَذْکُورًا وَخَلَقْتَنِی مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ اَسْکَنْتَنِی الْاَصْلَابَ اٰمِنًا لِرَیْبِ الْمَنُونِ وَ
اخْتِلَافِ الدُّهُورِ وَالسِّنِینَ فَلَمْ اَزَلْ ظَاعِنًا مِنْ صُلْبٍ اِلٰی رَحِمٍ فِی تَقَادُمٍ مِنَ الْاَیَّامِ
الْمَاضِیَةِ وَالْقُرُونِ الْخَالِیَةِ لَمْ تُخْرِجْنِی لِرَاْفَتِکَ بِی وَلُطْفِکَ لِی وَاِحْسَانِکَ اِلَیَّ
فِی دَوْلَةِ اَئِمَّةِ الْکُفْرِ الَّذِینَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَکَذَّبُوا رُسُلَکَ لٰکِنَّکَ اَخْرَجْتَنِی
لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدَی الَّذِی لَهُ یَسَّرْتَنِی وَفِیهِ اَنْشَاْتَنِی وَمِنْ قَبْلِ ذٰلِکَ رَؤُفْتَ بِی
بِجَمِیلِ صُنْعِکَ وَسَوَابِغِ نِعَمِکَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقِی مِنْ مَنِیٍّ یُمْنٰی وَاَسْکَنْتَنِی فِی ظُلُمَاتٍ
ثَلَاثٍ بَیْنَ لَحْمٍ وَدَمٍ وَجِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنِی خَلْقِی وَلَمْ تَجْعَلْ اِلَیَّ شَیْئًا مِنْ اَمْرِی ثُمَّ
اَخْرَجْتَنِی لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدٰی اِلَی الدُّنْیَا تَامًّا سَوِیًّا وَحَفِظْتَنِی فِی الْمَهْدِ طِفْلًا
صَبِیًّا وَرَزَقْتَنِی مِنَ الْغِذَاءِ لَبَنًا مَرِیًّا وَعَطَفْتَ عَلَیَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ وَکَفَّلْتَنِی
الْاُمَّهَاتِ الرَّوَاحِمَ وَکَلَاْتَنِی مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَّمْتَنِی مِنَ الزِّیَادَةِ وَالنُّقْصَانِ
فَتَعَالَیْتَ یَا رَحِیمُ یَا رَحْمٰنُ حَتّٰی اِذَا اسْتَهْلَلْتُ نَاطِقًا بِالْکَلَامِ اَتْمَمْتَ عَلَیَّ

سَوَابِغَ الْاَنْعَامِ وَرَبَّيْتَنِيْ اَيِّدًا فِيْ كُلِّ عَامٍ حَتّٰى اِذَا اكْمَلْتَ فِطْرَتِيْ وَاعْتَدَلَتْ
مِرَّتِيْ اَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِاَنْ اَلْهَمْتَنِيْ مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِيْ بِعَجَائِبِ حِكْمَتِكَ
وَاَيْقَظْتَنِيْ لِمَا ذَرَأْتَ فِيْ سَمَآئِكَ وَاَرْضِكَ مِنْ بَدَآئِعِ خَلْقِكَ وَنَبَّهْتَنِيْ لِشُكْرِكَ وَ
ذِكْرِكَ وَاَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَفَهَّمْتَنِيْ مَا جَآءَتْ بِهٖ رُسُلُكَ وَ
يَسَّرْتَ لِيْ تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَمَنَنْتَ عَلَيَّ فِيْ جَمِيْعِ ذٰلِكَ بِعَوْنِكَ وَلُطْفِكَ ثُمَّ اِذْ خَلَقْتَنِيْ
مِنْ خَيْرِ الثَّرٰى لَمْ تَرْضَ لِيْ يَا اِلٰهِيْ نِعْمَةً دُوْنَ اُخْرٰى وَرَزَقْتَنِيْ مِنْ اَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَصُنُوْفِ
الرِّيَاشِ بِمَنِّكَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ عَلَيَّ وَاِحْسَانِكَ الْقَدِيْمِ اِلَيَّ حَتّٰى اِذَا اَتْمَمْتَ عَلَيَّ
جَمِيْعَ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّيْ كُلَّ النِّقَمِ لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِيْ وَجُرْاَتِيْ عَلَيْكَ اَنْ دَلَلْتَنِيْ اِلٰى
مَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ وَوَفَّقْتَنِيْ لِمَا يُزْلِفُنِيْ لَدَيْكَ فَاِنْ دَعَوْتُكَ اَجَبْتَنِيْ وَاِنْ سَئَلْتُكَ
اَعْطَيْتَنِيْ وَاِنْ اَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِيْ وَاِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنِيْ كُلُّ ذٰلِكَ اِكْمَالًا لِاَنْعُمِكَ
عَلَيَّ وَاِحْسَانِكَ اِلَيَّ فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُبْدِئٍ مُعِيْدٍ حَمِيْدٍ مَجِيْدٍ تَقَدَّسَتْ
اَسْمَآؤُكَ وَعَظُمَتِ الْآؤُكَ فَاَيُّ نَعْمَآئِكَ يَا اِلٰهِيْ اُحْصِيْ عَدَدًا وَذِكْرًا اَمْ اَيُّ عَطَايَاكَ
اَقُوْمُ بِهَا شُكْرًا وَهِيَ يَا رَبِّ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ يُحْصِيَهَا الْعَادُّوْنَ اَوْ يَبْلُغَ عِلْمًا بِهَا
الْحَافِظُوْنَ ثُمَّ مَا صَرَفْتَ وَدَرَاْتَ عَنِّيْ اَللّٰهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَالضَّرَّآءِ اَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ
لِيْ مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَّآءِ وَاَنَا اَشْهَدُ يَا اِلٰهِيْ بِحَقِيْقَةِ اِيْمَانِيْ وَعَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِيْنِيْ
وَخَالِصِ صَرِيْحِ تَوْحِيْدِيْ وَبَاطِنِ مَكْنُوْنِ ضَمِيْرِيْ وَعَلَانِيَةِ مَجَارِيْ نُوْرِ بَصَرِيْ وَاَسَارِيْ
صَفْحَةِ جَبِيْنِيْ وَخُرُوْقِ مَسَارِبِ نَفْسِيْ وَخَذَارِيْفِ مَارِنِ عِرْنِيْنِيْ وَمَسَارِبِ سِمَاخِ سَمْعِيْ
وَمَا ضَمَّتْ وَاَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَايَ وَحَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِيْ وَمَغْرَزِ حَنَكِ فَمِيْ وَفَكِّيْ
وَمَنَابِتِ اَضْرَاسِيْ وَمَسَاغِ مَطْعَمِيْ وَمَشْرَبِيْ وَحِمَالَةِ اُمِّ رَاْسِيْ وَبُلُوْعِ فَارِغِ حَبَائِلِ عُنُقِيْ
وَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ نَامُوْرَةُ صَدْرِيْ وَحَمَائِلُ حَبْلِ وَتِيْنِيْ وَبَنَاطِ حِجَابِ قَلْبِيْ وَاَفْلَاذِ حَوَاشِيْ

الشاهد الشاهد بين فارغ
شدى از ابن بگو اشتباك
اللهم ان نصل على محمد و
الجمل وان تلطف لى وان
تغلب لى وان تمكر لى وان
تخدع لى وان تكيد لى وان
تكيدنى مؤنة فلان بن فلان
وان دعاى حضرت رسول صلى
الله عليه وآله است در روز احد
نماز شهيد ترجمه ذهن دعوت
حافظه در مكارم الاخلاق
روايت شده از صادقين كه بر
باز عفران در ظرف نظيفى
محمد وآله الكرام وانا الرثاء
دلى وواقعه رسول خدا
بنا ولد وقل هو الله احد
ودو قل اعوذ رب الناس و
را بشوى باب دهم باب
باران با اب نظيفى بر ماندان
دران اب
دو

كَيْدِي وَمَا حَوَتْهُ شَرَاسِيفُ أَضْلَاعِي وَحِقَاقُ مَفَاصِلِي وَقَبْضُ عَوَامِلِي وَأَطْرَافُ
أَنَامِلِي وَلَحْمِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَعَصَبِي وَقَصَبِي وَعِظَامِي وَمُخِّي وَعُرُوقِي وَجَمِيعُ جَوَارِحِي
وَمَا انْتَسَجَ عَلَى ذَلِكَ أَيَّامَ رِضَاعِي وَمَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَنَوْمِي وَيَقْظَتِي وَسُكُونِي
وَحَرَكَاتِ رُكُوعِي وَسُجُودِي أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَّ الْأَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ
لَوْ عُمِّرْتُهَا أَنْ أُؤَدِّيَ شُكْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ أَنْعُمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ الْمُوجِبِ
عَلَيَّ بِهِ شُكْرَكَ أَبَدًا جَدِيدًا وَثَنَاءً طَارِفًا عَتِيدًا أَجَلْ وَلَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَالْعَادُّونَ
مِنْ أَنَامِكَ أَنْ نُحْصِيَ مَدَى إِنْعَامِكَ سَالِفِهِ وَآنِفِهِ مَا حَصَرْنَاهُ عَدَدًا وَلَا أَحْصَيْنَاهُ
أَمَدًا هَيْهَاتَ أَنَّى ذَلِكَ وَأَنْتَ الْمُخْبِرُ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَالنَّبَأِ الصَّادِقِ وَإِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا صَدَقَ كِتَابُكَ اللَّهُمَّ وَأَنْبِيَاؤُكَ وَبَلَّغَتْ أَنْبِيَاؤُكَ وَرُسُلُكَ
مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمْ وَهُمْ مِنْ دِينِكَ عَبْرَانِي يَا إِلَهِي أَشْهَدُ
بِمَجْهُودِي فِي جِدِّي وَمَبْلَغِ طَاعَتِي وَوُسْعِي وَأَقُولُ مُؤْمِنًا مُوقِنًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا فَيَكُونَ مَوْرُوثًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي مُلْكِهِ فَيُضَادَّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ وَلَا
وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ فَيُرَفِّدَهُ فِيمَا صَنَعَ فَسُبْحَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ
لَفَسَدَتَا وَتَفَطَّرَتَا سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يُعَادِلُ حَمْدَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خِيَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُخْلَصِينَ وَسَلَّمَ

پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال و اهتمام نمود در دعا و باز دیده‌های مبارکش جاری بود پس گفت

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَخْشَاكَ كَأَنِّي أَرَاكَ وَأَسْعِدْنِي بِتَقْوَاكَ وَلَا تُشْقِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَ
خِرْ لِي فِي قَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قَدَرِكَ حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ
مَا عَجَّلْتَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالنُّورَ

مثال کند درود و ده مثال فکر
ده مثال عمل این بگذارد و ثواب
ثب روز از آسمان و بگذارد و
روه ان الهی این آخر شب
رکعت نماز بجا آرد در هر
رکعت حمد و یکبار قل هو
الله احد و چون فارغ شد
از نماز آن ابر ما یا علی که بگوید
و چون بیرون رود از خانه
و دیباچه در او آخر باشد
کسب کند و ما فقر خواهد بود
نماز زیارت حضرت کاظمان
رکعت چهار است در هر رکعت
نخست سوره قل هو الله احد
خوان و چون از نماز فارغ شود
نکاه ان الله امر زیده شود
نماز دیگر شیخ طوسی در مصباح
در اعمال روز جمعه گفته و آن شش
از عبد الله بن مسعود روایت
نمود

فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَتِّعْنِي بِجَوَارِحِي وَاجْعَلْ سَمْعِي وَبَصَرِي الْوَارِثَيْنِ مِنِّي وَ
انْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَأَرِنِي فِيهِ ثَارِي وَمَآرِبِي وَقَرَّ بِذَلِكَ عَيْنِي اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ
كُرْبَتِي وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَاغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَأَخْسِئْ شَيْطَانِي وَفُكَّ رِهَانِي وَاجْعَلْ لِي
يَا إِلٰهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي سَمِيعًا
بَصِيرًا وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي خَلْقًا سَوِيًّا بِرَحْمَتِكَ بِي وَقَدْ كُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا
رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِي فَعَدَلْتَ فِطْرَتِي رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِي فَأَحْسَنْتَ صُورَتِي رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ
إِلَيَّ وَفِي نَفْسِي عَافَيْتَنِي رَبِّ بِمَا كَلَأْتَنِي وَوَفَّقْتَنِي رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِي رَبِّ
بِمَا أَوْلَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَغْنَيْتَنِي وَ
أَقْنَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِي وَأَعَزَزْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ سِتْرِكَ الصَّافِي وَبَيَّضْتَ
لِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنِّي عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَصُرُوفِ
اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَنَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَكُرُبَاتِ الْآخِرَةِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
فِي الْأَرْضِ اَللّٰهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِي وَمَا أَحْذَرُ فَقِنِي وَفِي نَفْسِي وَدِينِي فَاحْرُسْنِي وَفِي
سَفَرِي فَاحْفَظْنِي وَفِي أَهْلِي وَمَالِي فَاخْلُفْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي
فَذَلِّلْنِي وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْأِنْسِ فَسَلِّمْنِي وَبِدِينِكَ فَلَا تَفْضَحْنِي
وَبِسِرِّيَّتِي فَلَا تَخْزِنِي وَبِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلِنِي وَنِعَمَكَ فَلَا تَسْلُبْنِي وَإِلَى غَيْرِكَ فَلَا تَكِلْنِي
إِلٰهِي إِلَى مَنْ تَكِلُنِي إِلَى قَرِيبٍ فَيَقْطَعُنِي أَمْ إِلَى بَعِيدٍ فَيَتَجَهَّمُنِي أَمْ إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ لِي
وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِيكُ أَمْرِي أَشْكُو إِلَيْكَ غُرْبَتِي وَبُعْدَ دَارِي وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَّكْتَهُ
أَمْرِي إِلٰهِي فَلَا تُحْلِلْ عَلَيَّ غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَا أُبَالِي سُبْحَانَكَ
غَيْرَ أَنَّ عَافِيَتَكَ أَوْسَعُ لِي فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ
وَالسَّمَوَاتُ وَكُشِفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ بِهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ لَا تُمِيتَنِي

رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
کہ کند در نہ جمعہ بعد از
نماز عصر دو رکعت نماز گذارد
بخواند در رکعت اول فاتحہ و
آیۃ الکرسی و قل اعوذ برب
الفلق بیست و پنج مرتبہ در رکعت
دوم فاتحہ و قل ھو اللہ احد و
قل اعوذ برب الناس بیست و پنج مرتبہ چون از نماز فارغ
شود بیست و پنج مرتبہ بگوید
لا حول ولا قوۃ الا باللہ
العلی العظیم از در بنا بر روی
زود تا بیامانند حسنات الہث
را در خواب ہا در بہ بینند
مکان خود را در بہشت
گوید کہ کبت بن ظاری در
فصل عدیم جمال الاسبوع
غاز وا لہ امر نش کا کا ان
نقل کردہ و فرمود و این غاز
است جلیل القدر و
عظیم الشان

علی غضبک ولا تنزل بی سخطک لک العتبی حتی ترضی قبل ذلک
لا الٰہ الا انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبیت العتیق الذی احللتہ البرکۃ
وجعلتہ للناس امنا یا من عفا عن عظیم الذنوب بحلمہ یا من اسبغ النعماء بفضلہ
یا من اعطی الجزیل بکرمہ یا غدتی فی شدتی یا صاحبی فی وحدتی یا غیاثی
فی کربتی یا ولیتی فی نعمتی یا الٰھی والٰہ اٰبائی ابراھیم واسمٰعیل واسحٰق ویعقوب
ورب جبرئیل ومیکائیل واسرافیل ورب محمد خاتم النبیین والٰہ المنتجبین
منزل التوریۃ والانجیل والزبور والفرقان ومنزل کھیعص وطٰہ ویٰس والقرآن
الحکیم انت کھفی حین تعیینی المذاھب فی سعتھا وتضیق بی الارض برحبھا ولولا
رحمتک لکنت من الھالکین وانت مقیل عثرتی ولولا سترک ایای لکنت من
المفضوحین وانت مؤیدی بالنصر علی اعدائی ولولا نصرک ایای لکنت من
المغلوبین یا من خص نفسہ بالتمو والرفعۃ فاولیاءہ بعزہ یعتزون یا من جعلت
لہ الملوک نیر المذلۃ علی اعنافھم فھم من سطواتہ خائفون یعلم خائنۃ الاعین
وما تخفی الصدور وغیب ما تاتی بہ الازمنۃ والدھور یا من لا یعلم کیف ھو الا
ھو یا من لا یعلم ما ھو الا ھو یا من لا یعلمہ الا ھو یا من کبس الارض علی الماء و
سد الھواء بالسماء یا من لہ اکرم الاسماء یا ذا المعروف الذی لا ینقطع ابدا یا
منقض الرکب لیوسف فی البلد القفر ومخرجہ من الجب وجاعلہ بعد العبودیۃ
ملکا یا راد ہ علی یعقوب بعد ان ابیضت عیناہ من الحزن فھو کظیم یا کاشف
الضر والبلوی عن ایوب وممسک ید ابراھیم عن ذبح ابنہ بعد کبر سنہ
وفناء عمرہ یا من استجاب لزکریا فوھب لہ یحیی ولم یدعہ فردا وحیدا یا من
اخرج یونس من بطن الحوت یا من فلق البحر لبنی اسرائیل فانجاھم وجعل فرعون

تمام اسمائے الٰہی جو اس دعا میں مذکور ہیں ان سب کے ذریعہ
میں تجھ سے سوال کرتا ہوں کہ تو مجھ پر رحم فرمائے
اور میرا ذکر دوستوں کے ساتھ کرے
اور میرا نام نیکوں کے ساتھ لکھے
اور میری نماز وصیت کو حضرت
محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی
دعا قبول فرمائے اور رکعتیں
مغرب و عشاء اور رکعتیں
عید و جمعہ اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز
اور روزہ و عید اور نماز

وَجُودِهِ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِنَ يَا مَنْ اَرْسَلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ لَمْ يَبْخَلْ
عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنِ اسْتَنْقَذَ النَّحْرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ وَقَدْ غَدَوْا
فِي نِعْمَتِهِ يَاكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهُ وَقَدْ حَادُّوهُ وَنَادُّوهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا بَدِيُّ يَا بَدِيعُ لَا نِدَّ لَكَ يَا اَوَّلُ لَا اَوَّلَ قَبْلَكَ يَا دَائِمُ لَا نَفَادَ لَكَ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ
الْمَوْتَى يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَعَظُمَتْ
خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَرَاٰنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يُشَهِّرْنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي يَا مَنْ
رَزَقَنِي فِي كِبَرِي يَا مَنْ اٰيَادِيهِ عِنْدِي لَا تُحْصَى وَنِعَمُهُ لَا تُجَازَى يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ
وَالْاِحْسَانِ وَعَارَضْتُهُ بِالْاِسَاءَةِ وَالْعِصْيَانِ يَا مَنْ هَدَانِي لِلْاِيمَانِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ اَعْرِفَ شُكْرَ الْاِمْتِنَانِ يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي وَعُرْيَانًا فَكَسَانِي وَجَائِعًا
فَاَشْبَعَنِي وَعَطْشَانَ فَاَرْوَانِي وَذَلِيلًا فَاَعَزَّنِي وَجَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَوَحِيدًا فَكَثَّرَنِي
وَغَائِبًا فَرَدَّنِي وَمُقِلًّا فَاَغْنَانِي وَمُنْتَصِرًا فَنَصَرَنِي وَغَنِيًّا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَاَمَسَّكَ
عَنْ جَمِيعِ ذٰلِكَ فَابْتِدَاٰنِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ يَا مَنْ اَقَالَ عَثْرَتِي وَنَفَّسَ كُرْبَتِي وَ
اَجَابَ دَعْوَتِي وَسَتَرَ عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي
وَاِنْ اَعُدَّ نِعَمَكَ وَمِنَنَكَ وَكَرَائِمَ مِنَحِكَ لَا اُحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ اَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَنْعَمْتَ اَنْتَ الَّذِي اَحْسَنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَجْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي اَفْضَلْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَكْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ اَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعْطَيْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَغْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَقْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اٰوَيْتَ اَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ
اَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ اَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ اَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَقَلْتَ اَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعَزَزْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعَنْتَ
اَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ اَنْتَ الَّذِي اَيَّدْتَ اَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ اَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ اَنْتَ الَّذِي

عوض دین عفو تو یابد انتقص
الله گم شود دین نماز زوال
توسعه معاش نافع است اثم قسم
دگر نمازهای ایام هفته نماز
روز شنبه سیدبن طاوس رحمه
حضرت امام حسن عسکری
علیهما السلام که فرمود هر که
از کارهای بد از او علیهما السلام که
کند روز شنبه چهار رکعت نماز
گذارد بخواند در هر رکعتی بعد
و قل هو الله احد و انا انزلناه
بنویسد بخدا و ملائکه او
در دو جهان بیمرزند و شهداء و
صالحین رفیق او باشند و
نماز روز یکشنبه دویست رکعت
مرد یکه فرمود هر که روز یکشنبه
چهار رکعت نماز بخواند در هر
رکعتی سوره توحید و سوره
الذی بیده الملک حق تعالی
مکان دهد

عافیت انت الذی اکرمت تبارکت وتعالیت فلک الحمد دائما ولک الشکر
واصبا ابدا ثم انا یا الٰہی المعترف بذنوبی فاغفرها لی انا الذی اسأت انا الذی
اخطأت انا الذی هممت انا الذی جهلت انا الذی غفلت انا الذی سهوت
انا الذی اعتمدت انا الذی تعمدت انا الذی وعدت وانا الذی اخلفت انا
الذی نکثت انا الذی اقررت انا الذی اعترفت بنعمتک علی وعندی وابوء
بذنوبی فاغفرها لی یا من لا تضره ذنوب عباده وهو الغنی عن طاعتهم والموفق
من عمل صالحا منهم بمعونته ورحمته فلک الحمد الٰهی وسیدی الٰهی امرتنی فعصیتک
ونهیتنی فارتکبت نهیک فاصبحت لا ذا براءة لی فاعتذر ولا ذا قوة فانتصر
فبای شیء استقبلک یا مولای ابسمعی ام ببصری ام بلسانی ام بیدی ام برجلی
الیس کلها نعمک عندی وبکلها عصیتک یا مولای فلک الحجة والسبیل
علی یا من سترنی من الآباء والامهات ان یزجرونی ومن العشائر والاخوان
ان یعیرونی ومن السلاطین ان یعاقبونی ولو اطلعوا یا مولای علی ما اطلعت
علیه منی اذا ما انظرونی ولرفضونی وقطعونی فها انا ذا یا الٰهی بین یدیک
یا سیدی خاضع ذلیل حصیر حقیر لا ذو براءة فاعتذر ولا ذو قوة فانتصر
ولا حجة فاحتج بها ولا قائل لم اجترح ولم اعمل سوءا وما عسی الجحود ولو
جحدت یا مولای ینفعنی کیف وانی ذلک وجوارحی کلها شاهدة علی بما قد
عملت وعلمت یقینا غیر ذی شک انک سائلی من عظائم الامور وانک الحکم
العدل الذی لا تجور وعدلک مهلکی ومن کل عدلک مهربی فان تعذبنی
یا الٰهی فبذنوبی بعد حجتک علی وان تعف عنی فبحلمک وجودک وکرمک
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین لا اله الا انت سبحانک انی

اوراد در شب یکشنبہ ہمچنانکہ گذشت بخوانند

نماز روز دوشنبہ و شب سہ شنبہ دہ رکعت بایند کہ در ہر رکعت ... بخوانند ... و توحید دہ مرتبہ ... و قرآن ... روز قیامت ... دہند ...

نماز روز سہ شنبہ و شب چہار شنبہ ... رکعت ... بخوانند ...

اول ... یا مزید ... نماز روز ...

نماز روز چہار شنبہ و شب پنجشنبہ ... رکعت ...

كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الْوَجِلِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلِينَ لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُكَبِّرِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِيَ الْأَوَّلِينَ اللّٰهُمَّ هٰذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجِّدًا وَإِخْلَاصِي
لِذِكْرِكَ مُوَحِّدًا وَإِقْرَارِي بِآلَائِكَ مُعَدِّدًا وَإِنْ كُنْتُ مُقِرًّا أَنِّي لَا أُحْصِيهَا
لِكَثْرَتِهَا وَسُبُوغِهَا وَتَظَاهُرِهَا وَتَقَادُمِهَا إِلَى حَادِثِ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِي بِهِ
مِنْهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِي وَبَرَأْتَنِي مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ مِنَ الْأَغْنَاءِ مِنَ الْفَقْرِ وَكَشْفِ الضُّرِّ وَ
تَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْرِيجِ الْكَرْبِ وَالْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ
وَلَوْ رَفَدَنِي عَلَى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَمِيعُ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا فَدَّوْا
وَلَامُوا عَلَى ذٰلِكَ تَقَدَّسْتَ وَتَعَالَيْتَ مِنْ رَبٍّ كَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ لَا تُحْصَى آلَاؤُكَ
وَلَا تُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَلَا تُكَافَى نَعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعَمَكَ
وَأَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اللّٰهُمَّ إِنَّكَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَ
تَكْشِفُ السُّوءَ وَتُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُغْنِي الْفَقِيرَ وَتَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ
تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتَعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ
مَا أَعْطَيْتَ وَآنِلْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَآلَاءٍ تُجَدِّدُهَا وَبَلِيَّةٍ

بگذارد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد یکبار سوره قل هو الله احد و سوره انا انزلناه خداوند قبول فرماید توبه او را از هر گناهی و رزق فراید باو و بر او درود فرستد

بغشبه روز عرفه نماز نافله روز پنجشنبه ده رکعت نماز گذارد و بخواند در هر رکعتی سوره حمد و قل هو الله احد یازده مرتبه ملائکه باو گویند که حاجت که داری بخواه که برآورده خواهد شد نماز

روز جمعه روز فرخنده که هر که کند و بخواند در هر رکعتی سوره حمد و تبارک الذی بیده الملک و آیه الکرسی هفت مرتبه خداوند او را از هر بدی حفظ کند و شفاعت او را در حق اهل بیت او قبول

تَصْرِفُهَا وَكَرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَةٍ تَغْفِرُهَا
إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَ
أَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَى وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْئُولٌ وَلَا سِوَاكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَأَجَبْتَنِي وَ
سَئَلْتُكَ فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنِي وَفَزِعْتُ
إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نَعْمَآئَكَ وَهَنِّئْنَا عَطَآئَكَ وَاكْتُبْنَا لَكَ
شَاكِرِينَ وَلِآلَآئِكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ
وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ الرَّاغِبِينَ وَ
مُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسِعَ الْمُسْتَقْبِلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
وَحِلْمًا اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ
نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ
السِّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِذٰلِكَ مِنْكَ يَا عَظِيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلَى آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَغَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَإِلَيْكَ
عَجَّتِ الْأَصْوَاتُ بِضُرُوبِ اللُّغَاتِ فَاجْعَلْ لَنَا اَللّٰهُمَّ فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيبًا
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ وَنُورٍ تَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا
وَعَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ أَقِلْنَا فِي هٰذَا الْوَقْتِ
مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ وَلَا تُخَيِّبْنَا مِنْ
رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ

فرمایند و نگه دارد و ما را از شر
هر چه می‌ترسیم از دنیا و آخرت کفایت کند و دعا
ما را بشنود و ما را به آنچه
از او درخواست کرده‌ایم برساند
* از اینجا وقت نزدیک است *

باب سی و دوم در دعاهای روز عرفه

دعای امام حسین علیه السلام در روز عرفه

نقل کرده از سعید بن ابی الفتح که
در روز عرفه نابینا بود و گفت به او گفته شد که
علت نابینایی تو چیست؟ گفت به من گفته شد که
گریه بسیار کردی و من گریه کردم از ترس
اینکه مبادا خداوند مرا عذاب کند
پس گفته شد به من که
خداوند چشم تو را بینا گرداند و
گناهان تو را بیامرزد
پس گریه کردم و گفتم که
این برای من

وَلَا لِفَضْلِ مَا تُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطَائِكَ قَانِطِينَ وَلَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ
يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرَامِ أَمِّينَ
قَاصِدِينَ فَأَعِنَّا عَلَى مَنَاسِكِنَا وَأَكْمِلْ لَنَا حَجَّنَا وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا
إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا فِي بِذِلَّةِ الْأَعْتِرَافِ مَوْسُومَةً اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا
سَأَلْنَاكَ وَاكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِذٌ
فِينَا حُكْمُكَ مُحِيطٌ بِنَا عِلْمُكَ عَدْلٌ فِينَا قَضَاؤُكَ اِقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا
مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الذُّخْرِ وَدَوَامَ الْيُسْرِ
وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَلَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَكَ وَ
رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ
وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَتَابَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا
لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَفِّنَا وَسَدِّدْنَا وَاقْبَلْ نَصْرَنَا عَنَّا يَا خَيْرَ مَنْ
سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْمَاضُ الْجُفُونِ وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ
وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ الْآكُلُّ ذَلِكَ
قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرَضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَ
الْإِنْعَامِ وَالْآلَاءِ الْجِسَامِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ
مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي وَآمِنْ خَوْفِي وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَخْدَعْنِي وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

پس سر و دیدۂ خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیده‌های مبارکش اشک مانند دو مشک بصدا

عجلہ خدا کی عنوانہ علاج کند
از ان سخن نکند دل دعنا ک
شدم و گلہ از گناہای پدرم
بردانم کہ چہ رنجہ از ان نطالعہ
نما مرد دریشت ان کتاب دیدم
نوشتہ کہ از خضرت امام جعفر صادق
علیہ السلام روایت کردہ کہ پیغمبر صلی اللہ
علیہ وآلہ فرمودہ کہ ہر کہ ہر روز
بعد از نماز صبح قبل از تکلم
بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد للہ رب العالمین
حسبنا اللہ ونعم الوکیل
تبارک اللہ احسن الخالقین
ولا حول ولا قوۃ الا
باللہ العلی العظیم ورد خود
انجا کند علت باشد عمال ازان
صحت یابد وحضرت عزت
او را شفا عنایت میفرماید
چون صبح شد فرمود
بجا آورد و

بلند گفت یا اَسْمَعَ السّامِعِینَ یا اَبْصَرَ النّاظِرِینَ وَیا اَسْرَعَ الْحاسِبِینَ وَیا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السّادَةِ الْمَیامِینِ وَاَسْئَلُکَ اللّهُمَّ حاجَتِیَ الَّتِی اِنْ اَعْطَیْتَنِیهَا لَمْ
یَضُرَّنِی ما مَنَعْتَنِی وَاِنْ مَنَعْتَنِیهَا لَمْ یَنْفَعْنِی ما اَعْطَیْتَنِی اَسْئَلُکَ فَکاکَ رَقَبَتِی مِنَ النّارِ لا
اِلهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ لَکَ الْمُلْکُ وَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ یا رَبِّ یا
رَبِّ پس مکرر میگفت یا رَبِّ وکنایکه دوز انحضرت بودند تمام گوش داده بودند بدعاء انحضرت و
اکتفا کرده بودند باین گفتن پس صدایشان بلند شد بگریستن با انحضرت تا غروب کرد آفتاب و بار
کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند مؤلف گوید که کفعمی دعاء عرفه امام حسین علیه السلام را در بلد
الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد
نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ این زیادتی را ذکر فرموده
اِلهِی اَنَا الْفَقِیرُ فِی غِنایَ فَکَیْفَ لا اَکُونُ فَقِیرًا فِی فَقْرِی اِلهِی اَنَا الْجاهِلُ فِی عِلْمِی
فَکَیْفَ لا اَکُونُ جَهُولًا فِی جَهْلِی اِلهِی اِنَّ اخْتِلافَ تَدْبِیرِکَ وَسُرْعَةَ طَوْاءِ مَقادِیرِکَ
مَنَعا عِبادَکَ الْعارِفِینَ بِکَ عَنِ السُّکُونِ اِلی عَطاءٍ وَالْیَأْسِ مِنْکَ فِی بَلاءٍ اِلهِی
مِنِّی ما یَلِیقُ بِلُؤْمِی وَمِنْکَ ما یَلِیقُ بِکَرَمِکَ اِلهِی وَصَفْتُ نَفْسَکَ بِاللُّطْفِ وَالرَّأْفَةِ
لِی قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِی اَفَتَمْنَعُنِی مِنْهُما بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِی اِلهِی اِنْ ظَهَرَتِ الْمَحاسِنُ
مِنِّی فَبِفَضْلِکَ وَلَکَ الْمِنَّةُ عَلَیَّ وَاِنْ ظَهَرَتِ الْمَساوِی مِنِّی فَبِعَدْلِکَ وَلَکَ
الْحُجَّةُ عَلَیَّ اِلهِی کَیْفَ تَکِلُنِی وَقَدْ تَکَفَّلْتَ لِی وَکَیْفَ اُضامُ وَاَنْتَ النّاصِرُ لِی اَمْ
کَیْفَ اَخِیبُ وَاَنْتَ الْحَفِیُّ بِی ما اَنَا اَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِفَقْرِی اِلَیْکَ وَکَیْفَ اَتَوَسَّلُ
اِلَیْکَ بِما هُوَ مُحالٌ اَنْ یَصِلَ اِلَیْکَ اَمْ کَیْفَ اَشْکُو اِلَیْکَ حالِی وَهُوَ لا یَخْفی عَلَیْکَ
اَمْ کَیْفَ اُتَرْجِمُ بِمَقالِی وَهُوَ مِنْکَ بَرْزٌ اِلَیْکَ اَمْ کَیْفَ تُخَیِّبُ اَمَلِی وَهِیَ قَدْ وَفَدَتْ
اِلَیْکَ اَمْ کَیْفَ لا تُحْسِنُ اَحْوالِی وَبِکَ قامَتْ اِلهِی ما اَلْطَفَکَ بِی مَعَ عَظِیمِ جَهْلِی وَ
ما اَرْحَمَکَ بِی مَعَ قَبِیحِ فِعْلِی اِلهِی ما اَقْرَبَکَ مِنِّی وَاَبْعَدَنِی عَنْکَ وَما اَرْاَفَکَ بِی

(دعاء عافیت)

وهل تورث ان دعا الغوائد
وربک ارتحل منها الیه تبتغ
تعالی ان مضمرا ان من رفع نعود
ومن نشده یوم یوم من سیم
کریما ذا ترکه دنا سه دون
بدین حال بودم با ترکه دین
تعدل از آن بدد دعا خبر داد مرا بن
فضه بن نکر خدا را بجا آورد
وزراه بعضی از الطاف کرد بی
بود از انفاق کردن بیان طلب
نزد من آمد و مرضی آورد که
برطرف شده و دعا بحال مسلمان
شد و کلمه شهادت گفت از دنیا
نیکو گردید شیخ کفعمی رضی الله
فرمود که هرگاه در رفع علی باشد
ربک بحال بوضع علی خود
تعالی از او بوضع علی هست
منهم و عجب هر غاز فرضی
بگو با من کیس الارض علی
الماء و سئل الهواء
با شتاء

فَمَا الَّذِي يَحْجُبُنِي عَنْكَ إِلٰهِي عِلَلُ بِاخْتِلَافِ الْآثَارِ وَتَنَقُّلَاتِ الْأَطْوَارِ أَنَّ مُرَادَكَ
مِنِّي أَنْ تَعْرِفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ إِلٰهِي كُلَّمَا أَخْرَسَنِي لُؤْمِي أَنْطَقَنِي
كَرَمُكَ وَكُلَّمَا آيَسَنِي أَوْصَافِي أَطْمَعَنِي مِنْكَ إِلٰهِي مَنْ كَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِيَ
فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مَسَاوِيهِ مَسَاوِيَ وَمَنْ كَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِيَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ
دَعَاوِيهِ دَعَاوِيَ إِلٰهِي حُكْمُكَ النَّافِذُ وَمَشِيَّتُكَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَتْرُكَا لِذِي مَقَالٍ
مَقَالًا وَلَا لِذِي حَالٍ حَالًا إِلٰهِي كَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَنَيْتُهَا وَحَالَةٍ شَيَّدْتُهَا هَدَمَ اعْتِمَادِي
عَلَيْهَا عَدْلُكَ بَلْ أَقَالَنِي مِنْهَا فَضْلُكَ إِلٰهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ أَدُمِ الطَّاعَةَ
مِنِّي فِعْلًا جَزْمًا فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةً وَعَزْمًا إِلٰهِي كَيْفَ أَعْزِمُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ وَكَيْفَ لَا
أَعْزِمُ وَأَنْتَ الْآمِرُ إِلٰهِي تَرَدُّدِي فِي الْآثَارِ يُوجِبُ بُعْدَ الْمَزَارِ فَاجْمَعْنِي عَلَيْكَ بِخِدْمَةٍ
تُوصِلُنِي إِلَيْكَ كَيْفَ يُسْتَدَلُّ عَلَيْكَ بِمَا هُوَ فِي وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ أَيَكُونُ لِغَيْرِكَ
مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَكَ مَتَى غِبْتَ حَتَّى تَحْتَاجَ إِلَى دَلِيلٍ
يَدُلُّ عَلَيْكَ وَمَتَى بَعُدْتَ حَتَّى تَكُونَ الْآثَارُ هِيَ الَّتِي تُوصِلُ إِلَيْكَ عَمِيَتْ عَيْنٌ
لَا تَرَاكَ عَلَيْهَا رَقِيبًا وَخَسِرَتْ صَفْقَةُ عَبْدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّكَ نَصِيبًا إِلٰهِي
أَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ إِلَى الْآثَارِ فَارْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكِسْوَةِ الْأَنْوَارِ وَهِدَايَةِ الِاسْتِبْصَارِ حَتَّى
أَرْجِعَ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتُ إِلَيْكَ مِنْهَا مَصُونَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا وَمَرْفُوعَ الْهِمَّةِ
عَنِ الِاعْتِمَادِ عَلَيْهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلٰهِي هَذَا ذُلِّي ظَاهِرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَهَذَا
حَالِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ مِنْكَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَيْكَ وَبِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَاهْدِنِي
بِنُورِكَ إِلَيْكَ وَأَقِمْنِي بِصِدْقِ الْعُبُودِيَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِلٰهِي عَلِّمْنِي مِنْ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ
وَصُنِّي بِسِتْرِكَ الْمَصُونِ إِلٰهِي حَقِّقْنِي بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَاسْلُكْ بِي مَسْلَكَ أَهْلِ
الْجَذْبِ إِلٰهِي أَغْنِنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي وَبِاخْتِيَارِكَ عَنْ اخْتِيَارِي وَأَوْقِفْنِي

وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
بِي كَذَا وَكَذَا وَارْزُقْنِي دُعَاءَ غَافِثٍ مِنْ
مُحَمَّدٍ تَفْلِكَ دَمَكَ بِكَ طَلَبَ غَافِثٍ كَفَى وَ
انْزِرْ كَرِبَا وَنَسْ بِسْ بِوَيْدِ دَرْ
بَحْلَهْ دَوْرَازْ دَوْرَكْتْ وَرَاغَارْ
شَبْ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا رَاحِمُ
يَا رَحِيمُ يَا سَمِيعَ الدَّعَوَاتِ
يَا مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ وَاصْرِفْ عَنِّي مِنْ شَرِّ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَأَذْهِبْ عَنِّي هَذَا الْوَجَعَ
(وَنَامِ بَرَدَ اَنْ دَرْدَرَا) فَانَّهُ
قَدْ غَاظَ وَكَخَّ وَالْخَاخَ
كُنْدَ دَرْدَ عَاكِفَ غَافِثَ بِتَحَلُّ
بِاذْنِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

عَلٰی مَرَاکِزِ اضْطِرَارِیْ اِلٰهِیْ اَخْرِجْنِیْ مِنْ ذُلِّ نَفْسِیْ وَ طَهِّرْنِیْ مِنْ شَکِّیْ وَ شِرْکِیْ قَبْلَ
حُلُوْلِ رَمْسِیْ بِکَ اَنْتَصِرُ فَانْصُرْنِیْ وَ عَلَیْکَ اَتَوَکَّلُ فَلَا تَکِلْنِیْ وَ اِیَّاکَ اَسْئَلُ فَلَا
تُخَیِّبْنِیْ وَ فِیْ فَضْلِکَ اَرْغَبُ فَلَا تَحْرِمْنِیْ وَ بِجَنَابِکَ اَنْتَسِبُ فَلَا تُبْعِدْنِیْ وَ بِبَابِکَ
اَقِفُ فَلَا تَطْرُدْنِیْ اِلٰهِیْ تَقَدَّسَ رِضَاکَ اَنْ یَّکُوْنَ لَهٗ عِلَّةٌ مِنْکَ فَکَیْفَ یَکُوْنُ لَکَ
عِلَّةٌ مِنِّیْ اِلٰهِیْ اَنْتَ الْغَنِیُّ بِذَاتِکَ اَنْ یَّصِلَ اِلَیْکَ النَّفْعُ مِنْکَ فَکَیْفَ لَا تَکُوْنُ
غَنِیًّا عَنِّیْ اِلٰهِیْ اِنَّ الْقَضَآءَ وَ الْقَدَرَ یَمْنَعَانِیْ وَ اِنَّ الْهَوٰی بِوَثَائِقِ الشَّهْوَةِ اَسَرَانِیْ
فَکُنْ اَنْتَ النَّصِیْرَ لِیْ حَتّٰی تَنْصُرَنِیْ وَ تُبَصِّرَنِیْ وَ اَغْنِنِیْ بِفَضْلِکَ حَتّٰی اَسْتَغْنِیَ بِکَ
عَنْ طَلَبِیْ اَنْتَ الَّذِیْ اَشْرَقْتَ الْاَنْوَارَ فِیْ قُلُوْبِ اَوْلِیَآئِکَ حَتّٰی عَرَفُوْکَ وَ وَحَّدُوْکَ
وَ اَنْتَ الَّذِیْ اَزَلْتَ الْاَغْیَارَ عَنْ قُلُوْبِ اَحِبَّآئِکَ حَتّٰی لَمْ یُحِبُّوْا سِوَاکَ وَ لَمْ یَلْجَئُوْا
اِلٰی غَیْرِکَ اَنْتَ الْمُؤْنِسُ لَهُمْ حَیْثُ اَوْحَشَتْهُمُ الْعَوَالِمُ وَ اَنْتَ الَّذِیْ هَدَیْتَهُمْ حَیْثُ
اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْمَعَالِمُ مَا ذَا وَجَدَ مَنْ فَقَدَکَ وَ مَا الَّذِیْ فَقَدَ مَنْ وَجَدَکَ لَقَدْ
خَابَ مَنْ رَضِیَ دُوْنَکَ بَدَلًا وَ لَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغٰی عَنْکَ مُتَحَوَّلًا کَیْفَ یُرْجٰی سِوَاکَ
وَ اَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْاِحْسَانَ وَ کَیْفَ یُطْلَبُ مِنْ غَیْرِکَ وَ اَنْتَ مَا بَدَّلْتَ عَادَةَ
الْاِمْتِنَانِ یَا مَنْ اَذَاقَ اَحِبَّآئَهُ حَلَاوَةَ الْمُؤَانَسَةِ فَقَامُوْا بَیْنَ یَدَیْهِ مُتَمَلِّقِیْنَ
وَ یَا مَنْ اَلْبَسَ اَوْلِیَآئَهُ مَلَابِسَ هَیْبَتِهٖ فَقَامُوْا بَیْنَ یَدَیْهِ مُسْتَغْفِرِیْنَ اَنْتَ الذَّاکِرُ
قَبْلَ الذَّاکِرِیْنَ وَ اَنْتَ الْبَادِیْ بِالْاِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِیْنَ وَ اَنْتَ الْجَوَادُ
بِالْعَطَآءِ قَبْلَ طَلَبِ الطَّالِبِیْنَ وَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ اِلٰهِیْ وَ هَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرِضِیْنَ
اِلٰهِیْ اَطْلُبْنِیْ بِرَحْمَتِکَ حَتّٰی اَصِلَ اِلَیْکَ وَ اجْدُدْنِیْ بِهِمَّتِکَ حَتّٰی اُقْبِلَ عَلَیْکَ اِلٰهِیْ اِنَّ
رَجَآئِیْ لَا یَنْقَطِعُ عَنْکَ وَ اِنْ عَصَیْتُکَ کَمَا اَنَّ خَوْفِیْ لَا یُزَایِلُنِیْ وَ اِنْ اَطَعْتُکَ
فَقَدْ دَفَعَتْنِیَ الْعَوَالِمُ اِلَیْکَ وَ قَدْ اَوْقَعَنِیْ عِلْمِیْ بِکَرَمِکَ عَلَیْکَ اِلٰهِیْ کَیْفَ

(واز دعاہا اللہ اعلم انحضرت
صادر شد علیہ السلام کہ بگوید
در رکعت دوم بعد از حمد
در رکعت دوم بعد از حمد
کافی در زیر الحمد و سورہ ہا را
بگو اللّٰهُمَّ اِنَّکَ عَفُوٌّ
اَنْعَمُ الَّذِیْنَ زَعَمُوْا مِنْ دُوْنِکَ
فَلَا یَکُوْنُ کَشْفُ الضُّرِّ
عَنْهُمْ وَ لَا تَحَوُّلٌ فَمَنْ
یَمْلِکُ کَشْفَ ضُرِّهٖ وَ تَحَوُّلَهٗ
عَمَّنْ اَحَلَّ غَیْرَهُمْ مَحَلَّهٗ
وَ اَلْبَسَهٗ وَ کَیْفَ ضُرُّهٗ وَ تَحَوُّلُهٗ
اِلَّا مَنْ بِهٖ صَنَعَ مَعَکَ اَلْهٰی
اَنْتَ قَائِلٌ اَنْتَهٰی کَرَمُهٗ
عَفْوُکَ وَ رِضَاکَ بِشَکْرٍ
کَرَمِهٖ وَ عَلَی بِلَا کُنْدٍ
بِمَالَا بِوَضْعِ رَدِّ وَ بِگُوْیَدِ بَا
خَلَاصِ تَنْ وَ تَنْزِیْلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ
مَا هُوَ شِفَآءٌ وَ رَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِیْنَ

أَخِيبُ وَأَنْتَ أَمَلِي أَمْ كَيْفَ أُهَانُ وَعَلَيْكَ مُتَّكَلِي إِلَهِي كَيْفَ أَسْتَعِزُّ وَفِي الذِّلَّةِ أَرْكُنُ
أَمْ كَيْفَ لَا أَسْتَعِزُّ وَإِلَيْكَ نَسَبَتِي إِلَهِي كَيْفَ لَا أَفْتَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَرَاءِ أَقْتَفِي
أَمْ كَيْفَ أَفْتَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي بِوُجُودِكَ أَغْنَيْتَنِي وَأَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُكَ تَعَرَّفْتَ
لِكُلِّ شَيْءٍ فَمَا جَهِلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الَّذِي تَعَرَّفْتَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ فَرَأَيْتُكَ ظَاهِراً فِي
كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنِ اسْتَوَى بِرَحْمَانِيَّتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْباً فِي
دَائِرَةِ مَحَفَّتِ الْآثَارُ بِالْآثَارِ وَمَحَوَتِ الْأَغْيَارُ بِمُحِيطَاتِ أَفْلَاكِ الْأَنْوَارِ يَا مَنِ
احْتَجَبَ فِي سُرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ يَا مَنْ تَجَلَّى بِكَمَالِ بَهَائِهِ
فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الْأَسْرَارُ آهٍ كَيْفَ تَخْفَى وَأَنْتَ الظَّاهِرُ أَمْ كَيْفَ تَغِيبُ وَأَنْتَ
الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وبالجمله كسيكه توفيق يابد

وباين روز را در عرفات باشد ادعيه اعمال بسيار دارد و بهترين اعمال در اين روز دعا است و در تمام
ايام سال اين روز شريف بجهة دعا امتيازي دارد و دعا از براي برادران مؤمن از زنده و مرده
بسيار بايد كرد و روايت وارده در حال عبد الله بن جندب در موقف عرفات و دعاء او براي
برادران مؤمن خود مشهور است و روايت زهد نوبه در حال ثقة جليل القدر معوية بن وهب در موقف
و دعاي او در حق يكي از اشخاص كه در اقاق بودند و روايت او از حضرت صادق عليه السلام در فضيلت
اينكار و شايسته ملاحظه و ديدار است و رجاء واثق از برادران ديني انكه افتدا باين بزرگوار ان نمود
و مؤمنين را در دعا بر خود ايثار نموده و اين گنه كار را در دعاء را يكي از آن اشخاص شمرده و در حال حيوة
و ممات اندعاي خير فراموشم نفرمايند و بخوان در اين روز زيارت جامعه كبيره را و در آخر روز عرفه
بخوان يا رب إِنَّ ذُنُوبِي لَا تَضُرُّكَ وَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِي لَا تَنْقُصُكَ فَأَعْطِنِي مَا لَا
يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وايضا بخوان اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا
عِنْدِي فَإِنْ أَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنِي بِتَعَبِّي وَنَصَبِي فَلَا تَحْرِمْنِي أَجْرَ الْمُصَابِ عَلَى مُصِيبَتِهِ
مؤلف گويد كه سيد بن طاوس در ضمن ادعيه روز عرفه فرموده كه چون نزديك شود غروب آفتاب بگو
بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الدُّعَاءَ وَاين همان دعاي عشرات كه سابق گذشت

ولا تزد الظالمين الا خسارا
عافيت بايد زان هر چه علي
باشد و مصدات ان در خود
ايمان كرفرموده شفاء و
رحمة للمؤمنين ايضا بزاء
دفع وهن بكماع كنيم بجزء
وقنا بخوابد وان كند مهارا
بزدو بسم خود بزند و بكويد
اللهم اني اسئلك باسمك
الذي اذا سئلت به اعطيت
كشفت ما بي من غم وفرجت
له في الارض وجعلته
خلفتك على خلقك ان
تصلي على محمد وعافني
بيديه وان تعافيني من
بس وبخزه وبنشنه كدها
را از اطراف خود جمع كند
واين دعا را بخواند پس از نما
تمتم كند بجهار و تمتم
چهار ذراع از

پس شایسته است دعای عشرات را که در هر صبح و شام مستحب است خواندن آن در آخر روز عرفه ترک نکنند و این ذکر عشرات را که کفعمی نقل کرده همان اذکار آخر دعاء عشرات است که سید نقل فرموده

شب دهم از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیاء آنها مندوب است و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعاء یا آدم الفضل علی البریة که در شب جمعه گذشت[۲۳۳] **روز دهم** روز عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است اول غسل است که در این روز سنت مؤکد است و بعضی از علماء واجب دانسته‌اند دوم نماز عید است بهمان نحو که در عید فطر ذکر شد[۲۳۴] لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود سیم خواندن دعاهائی که وارد شده پیش از نماز عید و بعد از آن و در اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعاهای این روز دعای چهل و هشتم صحیفهٔ کامله باشد که اول آن **اللهم هذا یوم مبارک** است پس از نماز بخواند و دعای چهل و ششم یا من یرحم من لا یرحمه العباد را نیز بخواند چهارم خواندن دعای ندبه است که بعد از این خواهد آمد انشاء الله تعالی پنجم قربانی است که سنت مؤکد است ششم خواندن تکبیرات است برای کسیکه در منی باشد عقیب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و کسانیکه در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیح کافی این است **الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد الله اکبر علی ما هدانا الله اکبر علی ما رزقنا من بهیمة الانعام والحمد لله علی ما ابلانا** و مستحب است تکرار این تکبیرات عقیب نمازها بقدر امکان و خواندن بعد از نوافل روز پانزدهم[۲۳۵] ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام واقعه **شب هیجدهم** شب عید غدیر و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت نماز بیکسلام بکیفیتی مخصوص برای این شب با دعا نقل کرده است **روز هیجدهم** روز عید غدیر و عید الله الاکبر و عید آل محمد علیهم السلام است و عظیمترین اعیاد است و مبعوث نفرموده حضرت حق تعالی پیغمبری را مگر آنکه عهد کرده است این روز را و حرمت او را داشته است و نامش در آسمان روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق ماخوذ و جمع مشهود است و روایت است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است

یکبار باید بگوید و هفت بار اگر از اناء الله باشد و هفت بار اگر از اناء الله باشد و بعضی از علماء فرموده‌اند این دعا را بخواند و بعد از آن عمل کند و بعضی از علماء فرموده‌اند از امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر که بخواند و دست بکند از موضع درد و بگوید بسم الله الله ربی لا اشرک به احدا ثم یمسح بها موضع الالم و یقول اعوذ بالله و اعوذ بقدرة الله و اعوذ بعزة الله و اعوذ بجلال الله و اعوذ بعظمة الله و اعوذ بجمیع الله و اعوذ برسول الله صلی الله علیه و آله و اعوذ بجمیع ما خلق الله من شر ما اجد و احذر

راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه وآله امیر المؤمنین علیه السلام را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولای اویم پس علی مولای او است و پیشوای او است و آن روز هیجدهم ذی الحجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه وآله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گرداند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این روز را عید گردانند و در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت رضا علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز بهر مرد مؤمن و زن مؤمنه که شصت سال گناه ایشان را دارد میبخشد و از آتش جهنم دو برابر آنها آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و بهر که در این روز به برادر آن مؤمن خود صدقه بدهد برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهد و احسان کن در این روز به برادر آن مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفارهٔ شصت سال گناه است و در خبر دیگر است که برابر است با روزهٔ عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره و دوم غسل سیم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر مطهر آن حضرت برساند و از برای این خطاب در این روز سه زیارت مخصوص نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه بامین الله است که از نزدیک و دور خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز و در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی چهارم بخوانند تعویذی را که بیاید از آثار که حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله دعا کرده پنجم دو رکعت نماز کند و بسجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد و بخواند اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ وَاَنَّکَ وَاحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوْلَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَکَ کُفُوًا اَحَدٌ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُکَ وَرَسُوْلُکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ اَمِنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فِیْ شَاْنٍ کَمَا کَانَ مِنْ شَاْنِکَ اَنْ تَفَضَّلْتَ عَلَیَّ بِاَنْ جَعَلْتَنِیْ مِنْ اَهْلِ اِجَابَتِکَ وَاَهْلِ دِیْنِکَ وَاَهْلِ دَعْوَتِکَ وَوَفَّقْتَنِیْ

ما اخاف علی نفسی وردی ابتدا کم گرفتار مرض شدم نماز را بالای بام رود و مقنعه زنی بگذارد که موی او در نماز ظاهر شود پس بسجده رود و بگوید اللّٰهُمَّ رَبَّ اَعْطِنِیْهِ وَاَنْتَ وَهَبْتَهُ لِیْ اللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ فِیْکَ الْمَوْرِدَ یَا اَنْتَ قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ و پس سر بلند نکند تا انکه خوب شود فرزندان او و ذبح نمیدهد و نقل کرده که هر که در روز عید یک گاو را ذبح کند و قبح الی یوم القیامة و بخوانند محمد بن ابراهیم مؤذن و بگذارد در مرض فرزندش و نذر کند که در آن روز چیزی خیرات کند یا روزه بدارد خود از آن کند یا باو بدهد یا بگیرد و امر کند او را که دعا کند برای او و شفا یابد انشاء الله

لِذٰلِكَ فِي مُبْتَدَءِ خَلْقِي تَفَضُّلًا مِنْكَ وَكَرَمًا وَجُودًا ثُمَّ اَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلًا وَالْجُودَ
جُودًا وَالْكَرَمَ كَرَمًا وَاَفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً اِلٰى اَنْ جَدَّدْتَ ذٰلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجْدِيدًا
بَعْدَ تَجْدِيدٍ لَكَ خَلْقِي وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا نَاسِيًا سَاهِيًا غَافِلًا فَاَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِاَنْ
ذَكَّرْتَنِي ذٰلِكَ وَمَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
اَنْ تُتِمَّ لِي ذٰلِكَ وَلَا تَسْلُبْنِيهِ حَتّٰى تَتَوَفَّانِي عَلٰى ذٰلِكَ وَاَنْتَ عَنِّي رَاضٍ فَاِنَّكَ اَحَقُّ
الْمُنْعِمِينَ اَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ بِسَمْعِنَا وَاَطَعْنَا وَاَجَبْنَا دَاعِيَكَ بِمَنِّكَ فَلَكَ
الْحَمْدُ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَصَدَّقْنَا وَاَجَبْنَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مُوَالَاةِ مَوْلَانَا
وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخِي رَسُولِهِ وَالصِّدِّيقِ
الْاَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلٰى بَرِيَّتِهِ الْمُؤَيَّدِ بِهِ نَبِيَّهُ وَدِينَهُ الْحَقِّ الْمُبِينِ عَلَمًا لِدِينِ اللّٰهِ وَمَنَارًا
لِعِلْمِهِ وَعَيْبَةَ غَيْبِ اللّٰهِ وَمَوْضِعَ سِرِّ اللّٰهِ وَاَمِينَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ وَشَاهِدَهُ فِي بَرِيَّتِهِ
اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَاِنَّا يَا رَبَّنَا بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ اَجَبْنَا
دَاعِيَكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَّقْنَاهُ وَصَدَّقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَ
الطَّاغُوتِ فَوَلَّيْنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَاَحْشَرْنَا مَعَ اَئِمَّتِنَا فَاِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسَلِّمُونَ
اٰمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَرَضِينَا بِهِمْ اَئِمَّةً
وَقَادَةً وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللّٰهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا نَبْتَغِي بِهِمْ بَدَلًا
وَلَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيجَةً وَبَرِئْنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَ
الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالْاَوْثَانِ الْاَرْبَعَةِ

وَاَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ وَالاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلَى الْآخِرِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّا نُشْهِدُكَ اَنَّا نَدِيْنُ بِمَا دَانَ بِهٖ مُحَمَّدٌ وَاٰلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَنَقُوْلُ مَا قَالُوْا وَدِيْنُنَا مَا دَانُوْا بِهٖ مَا قَالُوْا بِهٖ قُلْنَا وَمَا دَانُوْا بِهٖ دِنَّا وَمَا اَنْكَرُوْا
اَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالَوْا وَالَيْنَا وَمَنْ عَادَوْا عَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوْا لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّءُوْا مِنْهُ تَبَرَّأْنَا
مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوْا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ اٰمَنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِيْنَا وَاتَّبَعْنَا مَوَالِيْنَا صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذٰلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَ
لَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَاَحْيِنَا مَا اَحْيَيْتَنَا عَلَيْهِ وَاَمِتْنَا اِذَا اَمَتَّنَا عَلَيْهِ اٰلَ مُحَمَّدٍ
اٰمَنَّا فَهِمْ نَاقِرُّ وَاِيَّاهُمْ نُوَالِيْ وَعَدُوَّهُمْ عَدُوُّ اللّٰهِ نُعَادِيْ فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ فَاِنَّا بِذٰلِكَ رَاضُوْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ پس از بعد رد

وصد مرتبہ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وصد مرتبہ شکراً لِلّٰهِ بگوید و روا بنشد که هر کدام این عملها را بجا اورد ثواب کسی
داشته باشد که در روز عید غدیر بزیارت حضرت رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ حاضر شده باشد و با انحضرت
بیعت کرده باشد بر ولایت الخبر و بهتر انکه این نمازها نزد یک بزوال گذارد که حضرت رسول در ان
ساعت امیر المؤمنین علیہ السلام را در غدیر خم بامامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول
قدر رد در رکعت دوم توحید بخواند شیخ غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال بهمین ساعت در هر
رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه و اٰیة الکرسی ده مرتبه و اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ ده مرتبه بخواند که
مقابل صد هزار حج و صد هزار عمره و باعث بر اورد ن خداوند کریم است حوائج دنیا و اخرت او را
باسانی و عافیت و مخفی نماند که در اقبال در روز کردن این نماز سورهٔ قدر مقدم بر اٰیة الکرسی ذکر شده
و علامهٔ مجلسی در زاد المعاد متابعت اقبال نموده و قدر را مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب
دیگر چنین کرده ام لکن فعلا انچه تتبع کردم اٰیة الکرسی را مقدم بر قدر بیشتر دیدم و احتمال انکه در قول
سهو شده از قلم مبارک سید یا ناسخین و این نماز هم در عداد حمد و هم در مقدم داشتن قدر بر اٰیة
الکرسی و با انکه اینعمل مستقلی باشد غیر از ان نماز جلی بعید است و اللّٰه تعالی العالم و بهتر انکه بعد از
این نماز اینعا بخواند رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ الدعاء بطوله هفتم بخواند دعاء ندبه را

وقل هو الله احد خوانده شود
چون دیگر او را نخواند نکند
علی یا این دو سوره بنویسد
و از خصی عادی علی السلام مفوض
است که هر موضعی که علی داشته
باشد از روی اخلاص بگوید
و تنزل من القرآن ما هو شفاء
و رحمة للمؤمنین و محو کند
موضع علت را احتمالا او را
شفا دهد و از خصی امارضا
علیهم السلام بنکه برای دفع تمام
امراض بخوان ازالها یا منزل
الشفاء و منذهب الباس
علی اهله و آله و انزل علینا
الشفاء بسبب ظاهری در
فرج از ابن عباس و ابن کرده که
گفت من در روز خصی امیر
المؤمنین علیه السلام نشسته بودم
پس شخصی را مدد زنان او دیدم
و گفت یا امیر المؤمنین

پس بخوان این دعا را که سید بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّکَ وَالشَّانِ وَالْفَدْرِ الَّذِی خَصَصْتَهُمَا بِهِ دُوْنَ خَلْقِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَاَنْ تَبْدَءَ بِهِمَا فِیْ کُلِّ خَیْرٍ عَاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقَادَةِ وَالدُّعَاةِ السَّادَةِ وَالنُّجُوْمِ الزَّاهِرَةِ وَالْاَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسَةِ الْعِبَادِ وَاَرْکَانِ الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِیْنَةِ النَّاجِیَةِ الْجَارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ خُزَّانِ عِلْمِکَ وَاَرْکَانِ تَوْحِیْدِکَ وَدَعَائِمِ دِیْنِکَ وَمَعَادِنِ کَرَامَتِکَ وَصَفْوَتِکَ مِنْ بَرِیَّتِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ الْاَنْقِیَاءِ الْاَتْقِیَاءِ النُّجَبَاءِ الْاَبْرَارِ وَاُلْبَابِ الْمُسْتَلْهَمِ بِهِ النَّاسُ مَنْ اَتَاهُ نَجَا وَمَنْ اَبَاهُ هَوٰی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَهْلِ الذِّکْرِ الَّذِیْنَ اَمَرْتَ بِمَسْئَلَتِهِمْ وَذَوِی الْقُرْبٰی الَّذِیْنَ اَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنِ اقْتَصَّ اٰثَارَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا اَمَرْتَ وَاَبْطِ عَنْکَ وَهَوَاعَنْ مَعْصِیَتِکَ وَدُلَّ وَاعِبَادَکَ عَلٰی وَحْدَانِیَّتِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَبِحَبِیْبِکَ وَصَفْوَتِکَ وَاَمِیْنِکَ وَرَسُوْلِکَ اِلٰی خَلْقِکَ وَبِحَقِّ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَیَعْسُوْبِ الدِّیْنِ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِیْنَ اَلْوَصِیِّ الْوَفِیِّ وَالصِّدِّیْقِ الْاَکْبَرِ وَالْفَارُوْقِ بَیْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ لَکَ وَالدَّالِّ عَلَیْکَ وَالصَّادِعِ بِاَمْرِکَ وَالْمُجَاهِدِ فِیْ سَبِیْلِکَ لَمْ تَاْخُذْهُ فِیْکَ لَوْمَةُ لَآئِمٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَنِیْ فِیْ هٰذَا الْیَوْمِ الَّذِیْ عَقَدْتَ فِیْهِ لِوَلِیِّکَ الْعَهْدَ فِیْ اَعْنَاقِ خَلْقِکَ وَاَکْمَلْتَ لَهُمُ الدِّیْنَ مِنَ الْعَارِفِیْنَ بِحُرْمَتِهِ وَالْمُقِرِّیْنَ بِفَضْلِهِ مِنْ عُتَقَائِکَ وَطُلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ وَلَا تَشْمَتْ بِیْ حَاسِدِیْ النِّعَمِ اَللّٰهُمَّ فَکَمَا جَعَلْتَهُ عِیْدَکَ الْاَکْبَرَ وَسَمَّیْتَهُ فِی السَّمَاءِ یَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُوْدِ وَفِی الْاَرْضِ یَوْمَ الْمِیْثَاقِ الْمَاْخُوْذِ وَالْجَمْعِ الْمَسْئُوْلِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَقْرِرْ بِهِ عُیُوْنَنَا

(ادعیهٔ عافیت) یعنی کن ندبه و بیهار دستها و پاها از آزار عبادت

من معجزه بیهار و ورد های لیاه دارم بین الرعاد یا مومن کریان استعانت بجوید بر امر عظیم حضرت رسول الزا بعضرت حسن حسین الموعد روز فلک یا معز من ذل یا رعاد بیهار بوزند وان دعا اینست الهی کلما انعمت علی نعمة قل لک عندها شکری وکلما اتیتنی سیئة قل لک عندها استغفاری وکلما ذکرک عبد نعمة فلم یشکرک عندها فقد ذکرک عبد سیئة فلم یستغفرک منها فیا من قل عند نعمة شکر عبده فلم یحرمه ویا من رای فلم یعجل علی العاصی فلم یفضحه ویا من رای علی الخطایا فلم یعاجل من رای علی علیها صل علی محمد و آل محمد واغفر لنا

وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَرَّفَنَا فَضْلَ هٰذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنَا بِهِ
وَشَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللّٰهِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكُمَا وَعَلَى عِتْرَتِكُمَا وَ
عَلَى مُحِبِّيكُمَا مِنِّي اَفْضَلُ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكُمَا اَتَوَجَّهُ اِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَ
رَبِّكُمَا فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ اُمُورِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هٰذَا الْيَوْمِ وَاَنْكَرَ
حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِاِطْفَاءِ نُورِكَ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ
عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَاكْشِفْ عَنْهُمْ وَهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرُبَاتِ اَللّٰهُمَّ
امْلَاْ الْاَرْضَ بِهِمْ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَاَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ وَاگر بتواند بخواند دعاهای مبسوط را که بعد در اقبال روایت کرده تا آنکه چون مؤمنی را
ملاقات کند این تهنیت را بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلَايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ونیز بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنَا بِهٰذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِينَ
بِعَهْدِهِ اِلَيْنَا وَمِيثَاقِهِ الَّذِي وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ اَمْرِهِ وَالْقَوَّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ
يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ دیگر انکه صد مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَتَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوِلَايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وبدانکه در این روز شریف از برای پوشیدن جامه های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال
نمودن و شادی کردن و شاد نمودن شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن
حاجات ایشان و صله ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و
مصافحه با مؤمنین و رفتن بزیارت ایشان و تبسم کردن بر روی ایشان و هدایا فرستادن بر ایشان
و شکر الهی بجا آوردن بجهة نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکثار در عبادات و
طاعات از برای هر یک فضیلت عظیم است و یکدرهم که کسی در این روز به برادر مؤمن خود بدهد

ان ربک انک علی کل شیء قدیر و ابن عباس گفت بخدا سوگند که ما در بعد از بکمال در حالی که رنگ نیکو و قوی نداشت بود رنگ در رنج و درد نمی خوانیم این دعا را مگر آنکه شفا یافتم و داخل شدم بر سلطان کران او مرا سلام می گرداند عز و جل در دل او را از من منقول است که غائله از بدن او زایل کلمه بارت رسید بود از جهت صد سال که در هر روز یک کفاده میشد سالک میگشت پس آن کلاه را شکافتند که بپوشند چیزی در آن ان ان دعائک بنعم الله الملک الحق المبین محمد الله انه لا اله الا هو و الملئکة و اولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو

برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن بمؤمنی در این روز مثل طعام دادن بجمیع پیغمبران
وصدیقان است و در خطبهٔ حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه
دار را در شب وقت افطارش مثل آنکه ده غلام را آزاد کرده باشد شخصی برخاست عرض کرد یا امیر
المؤمنین فدایت چیست فرمود صد هزار پیغمبر و صدیقون و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت
حال کیکه جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامن او هستم بر خداوند تعالی امان دادن او را
از کفر و فقر الخ و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آنست که ذکر شود و این روز روز قبول اعمال
شیعیان و روز برطرف شدن غمهای ایشان است و این روز بیست که حضرت موسی علیه السلام بر سامریان غلبه
کرده و خداوند آتش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام سرد و سلامت کرده و حضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون را
وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان علیه السلام
رعیت خود را بر استخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسولخدا صلی الله علیه وآله ما بین
اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت
آن بنحویکه شیخ ما در مسند دلائل و سائل از کتاب الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذارد دست
راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید وَاَخَیْتُکَ فِی اللّٰهِ وَصَافَیْتُکَ فِی اللّٰهِ
وَصَافَحْتُکَ فِی اللّٰهِ وَعَاهَدْتُ اللّٰهَ وَمَلَائِکَتَهُ وَکُتُبَهُ وَرُسُلَهُ وَاَنْبِیَائَهُ
وَالْاَئِمَّةَ الْمَعْصُومِینَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ عَلٰی اَنِّی اِنْ کُنْتُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفَاعَةَ
وَاُذِنَ لِی بِاَنْ اَدْخُلَ الْجَنَّةَ لَا اَدْخُلُهَا اِلَّا وَاَنْتَ مَعِی انگاه برادر مؤمن بگوید قَبِلْتُ
پس بگوید اَسْقَطْتُ عَنْکَ جَمِیعَ حُقُوقِ الْاُخُوَّةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَالدُّعَاءَ وَالزِّیَارَةَ
و محدث فیض نیز در خلاصة الاذکار صیغهٔ اخوت را قریب بهمین نحو ذکر نموده انگاه فرموده
پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود بلفظیکه دلالت بر قبول نماید پس ساقط
کند از عهدهٔ هر یک جمیع حقوق اخوت را ماسوای دعا و زیارت **روز بیست و چهارم**
بنا بر اشتهار روز بیست که مباهله کرد رسولخدا صلی الله علیه وآله با نصارای نجران و پیش از آنکه خواست
مباهله کند عبا بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام
را داخل در زیر عبا نموده و گفت پروردگارا هر پیغمبر را اهل بیتی بوده است که مخصوصترین خلق بوده

هو الله تعالی شانه الحکیم ان الذین
عند الله الاسلام لله نور
وحکمة وصول وهوه وقدرة
وسلطان وبرهان لا الله الا الله
الله اکبر صفی الله لا الله الا الله
ابراهیم خلیل الله لا الله الا الله
موسی کلیم الله لا الله الا الله
محمد رسول الله وحبیبه
ومن خلفه انکن بالجمیع
الاوضاع والانعام والاسلام
وجمیع العلل وجمیع الصفات
تکفل بالله تکن له ما نالت
اللیل والنهار وهو السمیع
العلیم وصلی الله علی خلقه
محمد وآله اجمعین

درمکارم الاخلاق کفعامی
ملک صدای ذاکت مرحوم نوری
از برای خصوص رسول صلی الله علیه
وآله نوشت حضرت
ابن بقوم زیا

باو خداوندا اینها اهلبیت منند پس از ایشان برطرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی
پس جبرئیل نازل شد و آیه تطهیر در شان ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله آنچهار بزرگوار را
بیرون برد از برای مباهله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیت آنحضرت و آثار نزول عذاب
مشاهده کردند جرئت مباهله ننمودند و استدعای مصالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتری خود را بسائل داد و آیه اِنَّمَا وَلِیُّکُمُ اللّٰهُ در شانش
نازل شد و بالجمله این روز روز شریفی است و در آن چند عمل وارد است اول غسل دویم روزه سیم
دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت و ثواب و آیة الکرسی که در نماز
مباهله است تا هُمْ فِیهَا خَالِدُونَ است چهارم خواندن دعای مباهله که شبیه بدعای سحرهای ماه
رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن ما بین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است
و من اختیار میکنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعاء روز مباهله روایت شده با فضیلت آن از
حضرت صادق علیه السلام میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهَائِکَ بِاَبْهَاهُ وَکُلُّ بَهَائِکَ بَهِیٌّ
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِبَهَائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلَالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ
جَلَالِکَ جَلِیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِجَلَالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَمَالِکَ
بِاَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمَالِکَ جَمِیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِجَمَالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوکَ کَمَا
اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِهَا وَکُلُّ
عَظَمَتِکَ عَظِیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ
نُورِکَ بِاَنْوَرِهِ وَکُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ
مِنْ رَحْمَتِکَ بِاَوْسَعِهَا وَکُلُّ رَحْمَتِکَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ
کُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوکَ کَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ
مِنْ کَمَالِکَ بِاَکْمَلِهِ وَکُلُّ کَمَالِکَ کَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِکَمَالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ کَلِمَاتِکَ بِاَتَمِّهَا وَکُلُّ کَلِمَاتِکَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ
بِکَلِمَاتِکَ کُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ اَسْمَائِکَ بِاَکْبَرِهَا وَکُلُّ اَسْمَائِکَ کَبِیرَةٌ

برای او فرستاد او در کلاه خود گذاشت در دوش ساکن شد و آن حرز این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبِینُ شَهِدَ اللّٰهُ تا آخر آیه لِلّٰهِ نُورٌ وَحِکْمَةٌ وَعِزٌّ وَقُوَّةٌ وَبُرْهَانٌ وَقُدْرَةٌ وَسُلْطَانٌ وَرَحْمَةٌ یَا مَنْ لَا یَنَامُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِبْرٰهِیمُ خَلِیلُ اللّٰهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُوسٰی کَلِیمُ اللّٰهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عِیسٰی رُوحُ اللّٰهِ وَکَلِمَتُهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَصَفِیُّهُ وَصَفْوَتُهُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَسْکُنْ سَکْنَتَکَ بِمَنْ یَسْکُنُ لَهُ مَا فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَبِمَنْ سَکَنَ لَهُ مَا فِی اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرَّیْحَ تَجْرِی

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَآئِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ
كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِیْزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِیَّتِكَ مَاضِیَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِیْ اسْتَطَلْتَ
بِهَا عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِیْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ
بِاَنْفَذِهٖ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَآئِلِكَ بِاَحَبِّهَا وَكُلُّهَا اِلَیْكَ حَبِیْبٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَسَآئِلِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهٖ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِیْفٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهٖ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَآئِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهٖ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَلَآئِكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلُّ عَلَآئِكَ عَالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِعَلَآئِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ اٰیَاتِكَ بِاَعْجَبِهَا وَكُلُّ اٰیَاتِكَ عَجِیْبَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاٰیَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهٖ وَكُلُّ مَنِّكَ
قَدِیْمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ
كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِیْهِ مِنَ الشُّئُوْنِ وَالْجَبَرُوْتِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ وَكُلِّ جَبَرُوْتٍ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِیْبُنِیْ بِهٖ حِیْنَ

آیۃ ربنا ... الشاملین کل بناء وعوامی
الا الی اللہ تصیر الامور
فعود بعجہ ... ازہر ... ان کہ ... مع کل ... اعوذ باللہ الذی ... ناوالبر ... والارض وہو السمیع العلیم
وانبہ ... فضل ... وارد شدہ ... قدرت ... ہمہ ... وہم کن ... کہ ... ای ... بخواند

أَسْئَلُكَ يَا اللهُ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِبَهَاءِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِجَلَالِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ
رِزْقِكَ يَا عَمِيمَ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْئَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَاهُ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعَطَائِكَ
كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْإِتْمَامِ بِالْأَئِمَّةِ مِنْ
آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُولِكَ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ
الْكَبِيرَةَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقِنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي
فِي غَيْبَتِي وَكُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ
وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْئَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ
وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ بِسَخَطِكَ وَالنَّارِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
احْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ
بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ

بفتح الباء اگر ندانستند آنان که کافر شدند که آسمانها و زمین بسته بودند پس گشودیم آنها را و گردانیدیم از آب هر چیز زنده آیا پس ایمان نمی‌آورند و گردانیدیم در زمین کوههای استوار تا نجنبد با ایشان و گردانیدیم در آن راههای فراخ تا راه یابند مردم و گردانیدیم آسمان را سقفی نگاه داشته شده و ایشان از آیات آسمان روگردانند و اوست که آفرید شب و روز و آفتاب و ماه هر یک در فلکی شناورند

کتاب اصداع عارض حضرت رسول صلی الله علیه وآله میکند دستها را میکشود و فاتحه و معوذتین میخواند و بصورت میکشید پس بطرف چپ میدمید بصورت حضرت درد دور میشد از راه دفع صداع دست بکشد بر او و بگوید ان الله یمسک السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا و از دیلم الازار نقلا کرمان را

وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اِسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلْتَ وَتَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِي عِنْدَكَ فَاِنِّي اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْمُصْطَفٰى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَبِحَقِّ اَوْلِيَآئِكَ الَّذِينَ اَنْجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضٰى مِنْ ذُنُوبِي وَاَنْ تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي وَاَعُوذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ اَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي حَتّٰى تَتَوَفَّانِي وَاَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَاَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَاَنْ تَخْتِمَ لِي عَمَلِي بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پنجم بخواند دعائی که شیخ و سید روایت کرده اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ است و شایسته است در این روز تصدق بر فقراء بجهة تأسی بمولای هر مؤمن و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام و زیارت کردن آنحضرت را نسب خواندن زیارت جامعه است **روز بیست و پنجم** روز نشر بهن است و روز بیت که هل اتی در حق اهلبیت نازل شده بجهة آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را بمسکین و یتیم و اسیر دادند و بآب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهلبیت علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تا ساعتی بموالی خود تمام بخشند در تصدق بمساکین و ایتام و سعی در اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعض علماء این روز را روز مباهله میدانند مناسبست زیارت جامعه و دعاء مباهله را نیز در این روز بخوانند **روز آخر ذی الحجه** که اخر سال عربست سزد در اقبال موافق بگرواب ذکر کرده که در رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ مَا

هر طلبی صد دعا عارض شد
و هیچ وجه علاج آن نشد تعویذ
دیگر کلام الله را بر کاغذ و نقش
نوشت برای دفع و نقش مجرب
صد دعا نوشته اند این کلام را نوشته
کرده بر بازو بندد کردن آن زهر تعویذ
مامون و سید کردن آن زهر تعویذ
گرده باشد اگر کسی بر بدن خود
دارد دفع شر کند و هر کاری
که بکند بر آید و نقش
این کلام مامون از کلام
الموقف مامون از کلام
کرده خود را نوشت و دفع شر کند
دفع شر کند و دفع شر کند
الخمس الخمس الخمس
عنها و لا یتفوق من کلام
الخمس الخمس

عَمِلْتُ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ هَبْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتُكَ إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ اللّٰهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي مَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ تُقَرِّبُنِي لَبَّيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ پس چون گفت اینرا شیطان گوید وای بر من هرچه من تعب کشیدم در حق او در ابطال همه را خراب کرد باین کلمات

فصل هفتم

و شهادت دهد سال گذشته را که سال خود را بخیر ختم نمود

در اعمال ماه محرم است بدانکه ایام ماه حزن اهلبیت و شیعیان ایشان است و از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که چون ماه محرم داخل میشد پدرم را کسی خندان نمیدید و اندوه و حزن بر او غالب میشد تا روز دهم چون روز عاشورا میشد از روز مصیبت و حزن و گریه او بود و میفرمود امروز روزیست که حسین علیه السلام شهید شده است

شب اول باید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد و توحید بخواند دو بار در رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس بیستم در رکعت در هر رکعت حمد و پانزده قل هو الله احد در روایت است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را بجا آورد و صبحگاه که اول سال است روزه بدارد مثل کسیست که تمام سال را مداومت بخیر کرده و در امسال محفوظ باشد اگر بمیرد به بهشت برود و نمیرد برای هلال اینماه دعاء مبسوطی ذکر فرموده

روز اول بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است اول روزه است و در روایت دیگر ابن شبیب از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خداوند دعای او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود و بعد از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز میکرد و چون فارغ میشد دستها را بلند میکرد و این دعا را از سر رفعه میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدِيمُ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاَسْئَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ بِالسُّوْءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي لَبَّيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ

عونات ماثوره

النبی ان ولا حول ولا قوة الا بالله و جمال نفع الدواء فیک کما یحول ماء الربیع بقضیب تعویذ بجمله زرد شقیقه بگذارد دست بر محل درد و سم دفعه بگوید باطاهر امور خفیه و یا باطن غیب مفقود او رد علی عبدک الضعیف بالید الجمیله عنه و اصرف عنه ما یخاف من اذی انک رحیم قدیر و بجمله زکی کوثی از حضرت باقر العلوم علیه السلام وارد شده که بگذارد دست بران و بخواند انا انزلناه فی لیلة القدر تا آخر سوره بجهة درد دهان از خشکی و غلبه رطوبت بلغمیه بگذارد دست بران و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الذی لا یضر مع اسمه و اعوذ

يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقَى
يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى يَا مُنْعِمُ يَا مُجْمِلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ
وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اَللّٰهُ
لَا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرَ اِمَّا يَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا تُؤَاخِذْنَا
بِمَا يَقُولُونَ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
اٰمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ شیخ طوسی فرموده
که مستحبست روزهٔ دههٔ اول محرم ولکن روز عاشورا امساك نماید از طعام وشراب تا بعد از
عصر انوقت بقدر رکعتی ترتب تناول نماید وسید در اینکرده فضیلت روزهٔ تمام ماه را وانکه
روزهٔ او نگه میدارد صائم را از هر گناهی **روز نهم** روزی است که حضرت یوسف
علیه السلام از زندان بیرون شده هر که از روز را روزه دارد آسان فرماید خدای تعالی بر او کارهای
مشکل را و برطرف کند از او اندوه را و در روایت نبوی است که دعایش مستجاب شود **روز نهم**
روز تاسوعا است از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود تاسوعا روزی بود که جناب امام
حسین علیه السلام واصحاب شرا در کربلا محاصره کردند وسپاه شام بر قتال آنحضرت اجتماع کردند وابن مرجانه
وعمر سعد خوشحال شدند بسبب کثرت سپاه و بسیاری لشکر که برای آنها جمع شده بود وجناب امام حسین
واصحاب شرا ضعیف شمردند ویقین کردند که یاوری از برای آنحضرت نخواهد آمد واهل عراق
او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب **شب دهم** شب عاشوراء
است وسید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلتهای بسیار نقل کرده از
جمله صد رکعت نماز هر رکعت بحمد وسه مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ وبعد از فراغ از جمیع بگوید سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ هفتاد مرتبه ودر روایت دیگر بعد از الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ استغفار نیز ذکر شده واز جمله چهار رکعت
در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یك از آیة الکرسی وتوحید وفلق وناس را ده مرتبه بخواند وبعد
از سلام صد مرتبه توحید بخواند واز جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد وپنجاه مرتبه توحید

یا کلمات اللہ الخ لا یفضی
منها بی وس قل وس قل وس
الخ هذا وس اشکلت یا رب بایمان
من شکلت به اجعلت به
ومن دعا لک به اجبته
ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تعافنی
اما اجبت وقضیت وراضیتنی
بما اجبت وقضیت وراضیتنی
وفرجت وراضیتنی کلها کرمنا
یا ذا الجلال والاکرام یا الله یا الله
یا الله لا اله الا انت یا
یا غوث یا غوث یا غوث
یا صادق علیه السلام
ان بعد کل شدة رخاء
ان مع العسر یسرا
انا انزلناه فی لیلة القدر

واین نماز مطابق است با نماز امیرالمؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرمود ذکر خدا
بسیار کند و صلوات بسیار بفرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان انهم
میتوانند و در فضیلت احیاء این شب روایت کرده که مثل آنست که عبادت کرده باشد بعبادت جمیع ملائکه
و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا باشد
و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آنجناب نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید الوده بخون
امام حسین علیه السلام در جمله شهداء با آنحضرت **روز دهم** روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام
و روز مصیبت و حزن ائمه اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در
این روز مشغول کاری از کارهای دنیا نگردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه
و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و بنا قرا اشتغال نمایند
بنحویکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزیارت عاشورا
که بعد از این بیاید انشاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آنحضرت و بکدیگر را تعزیت گویند
در مصیبت آنجناب بگویند **اَعْظَمَ اللّٰهُ اُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا**
وَاِیَّاکُمْ مِنَ الطَّالِبِیْنَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمَامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ
و شایسته است در این روز مقتل بخوانند و بکدیگر را بگریانند روایت شده که چون حضرت موسی علیه السلام
مامور شد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزیکه در وقت ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود
که انعالم حدیث نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاهائیکه بر آل محمد علیهم السلام وارد میشود پس گریستند
هر دو سخت شد گریه تن ایشان و روایت شده از ابن عباس که گفت دوست بیمار خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام
رسیدم صحیفه بیرون آورد بخط خود و املاء پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه
بود مقتل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد او را و کی یاری میکند او را و کی با
او شهید میشود پس گریه کرد آنحضرت گریه سختی و مرا بگریه در آورد فقیر گوید که اگر مقام گنجایش بود
مختصر مقتلی در اینجا ذکر میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتب ما در مقتل
و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مرهم را آب دهد مثل کسی باشد که لشکر
آنحضرت را آب داده باشد و یا آنجناب در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید در
این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند زمن نظر رحمت بسوی او کند و بیامرزد برای این روز

عوذات ماثوره

فَتَبَّتَهَا بِالْمَائِدَةِ وَفِی کُلِّ دَوْرٍ مِنْ دَوْرِ التُّعَابِ مَنَعَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ کُلَّ شَیْءٍ اِنَّهُ خَیْرٌ مَانِعًا اَیْضًا از امیرالمؤمنین علیه السلام
مُدِیْنَکَ دَرْتَ بَکَی بِمُوْمِنْ بَجْدِهِ خُودِ پِس مِیْ کُن دَرْدَان دَرْدَکُن را رَبِکُو بِنَیْم اللّٰهِ وَ الشِّفَاءُ اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
عوذه بخط برای درد دندان
میخواند حمد و دو قل اعوذ و قل هو الله احد را و میخواند بنام سوره بسم الله الرحمن الرحیم و بعد از قل هو الله احد میگوید بسم الله الرحمن الرحیم و له ما سکن فی اللیل والنهار و هو السمیع العلیم قلنا یا نار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم و اراد وا به

دعائی نقل کرده است شبیه بدعاء عشرات بلکه ظاهر انست که خواند دعا باشد موافق بعضی روایات آن
وشیخ از عبد الله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعائی نقل کرده که در این روز در
وقت چاشت باید بعمل آورد ما بملاحظهٔ اختصار ذکر نکردیم (هر که طالب است بزاد المعاد رجوع نماید)
و نیز شایسته است که شیعیان در این روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بی انکه قصد روزه کنند
و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند بغذائی که اهل مصیبت میخورند مثل ماست باشیر و امثال انها نه
مثل غذاهای لذیذه و انکه جامه های پاکیزه بپوشند و بندها را بگشایند و استین ها را بالا کنند هیئت
صاحبان مصیبت و علامهٔ مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر انست که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا
که بنی امیه اند در روز را برای برکت و شماتت بر قتل الحضرت روزه میدانستند احادیث بسیار در فضل
این دو روز و روزه انها بر حضرت رسول بسته اند و از طرق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت
روزهٔ این دو روز خصوصا روز عاشوراء وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنة از براء برکت
اذوقه سال را در روز عاشوراء در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشوراء و بی کار بماند روز حق تعالی حوائج دنیا و آخرت
او را برآورد و هر که روز عاشوراء روز مصیبت و اندوه گیرد او را باشد حق تعالی روز قیامت را
روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش روشن بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز
برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند و
در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گردد پس باید که در روز عاشورا
او را مشغول کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل
خانهٔ خود را که تعزیهٔ انحضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیز ترین اولاد و اقارب
خود میباشند و در آن روز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی انکه قصد روزه کند و در آخر روز
بعد از عصر افطار کند اگرچه بشربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر انکه در خصوص آن روز روزهٔ
واجبی بر او شده باشد که بدن را مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن
روز اذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آن
حضرت لعنت کند و بگوید اللهم العن قتلة الحسین علیه السلام مؤلف گوید آن
کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشورا است مجعول و بر حضرت

اللهم اجعلنا ممن ترجو الآخرة من فزع يومئذ آمنين
اللهم ان يوم بركة من في النار وسرور من في الجنان
اللهم هذا يوم تبرك به آل زياد ومروان
اللهم فالعن عبيد الله وآل زياد ومروان
اللهم العن يزيد على ما ارتكب من ذرية نبيك
اللهم العن ابن مرجانة وابن سمية
اللهم العن عمر بن سعد وشمرا
اللهم العن آل ابي سفيان وآل زياد ومروان
اللهم العن يزيد على ما ارتكب من ذرية نبيك
اللهم العن ابن مرجانة وابن سمية
اللهم العن عمر بن سعد وشمرا
اللهم العن آل ابي سفيان وآل زياد ومروان
اللهم العن يزيد على ما ارتكب من ذرية نبيك
اللهم العن ابن مرجانة وابن سمية
اللهم العن عمر بن سعد وشمرا
اللهم العن آل ابي سفيان وآل زياد ومروان
اللهم العن يزيد على ما ارتكب من ذرية نبيك
اللهم العن ابن مرجانة وابن سمية
اللهم العن عمر بن سعد وشمرا
اللهم العن آل ابي سفيان وآل زياد ومروان

رسول صلی الله علیه وآله بسنده وصاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشورا اللهم إن هذا یوم تبرکت به بنو امیة کلام را در اینمقام بسط داده ملخص آنکه تبرک بنی امیه باین یوم مشئوم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیرهٔ قوت واذوقه را در این روز سنت شمردند و آن اذوقه را تا سال دیگر مایهٔ سعادت و سعهٔ رزق و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهل بیت از باب تعریض باینان نهی از این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر اقامهٔ مراسم عید است از توسعه رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقلیم اظفار و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقهٔ بنی امیه و اتباع ایشان بر او جاریست و دیگر التزام بروزه این روز است که اخبار کثیره در فضل او وضع کرده اند و ملتزم بصیام این روز ندامر چها در از وجوه تبرک بیوم عاشورا اینکه دعا و طلب حوائج را در این روز مستحب دانسته اند و بجهة اینکار مناقب و فضائلی برای این روز بجعل و وضع فرا کردند و دعاهائی چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه در خطبهٔ که در بلاد خود در این روز میخوانند برای هر نبی و سیله و شرفی در این روز زیاد میکنند مثل اخماد نار نمرود و قرار سفینهٔ نوح و اغراق جند فرعون و انجاء عیسی از ارهبوان چنانچه شیخ صدوق از جبلهٔ مکیه نقل کرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود والله میکنند این امت پسر پیغمبر خود را در محرم در روز دهم و هر اینه اعدام حق سبحانه و تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و هما نا اینکار شده است و پیشی گرفته است در علم خدا تعالی و من پیدا فرا و را بعهد یکه از مولا یم امیر المؤمنین علیه السلام بمن رسیده تا آنکه جبله میگوید گفتم چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند پس میثم بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که او روزیست که خدا تعالی در او توبهٔ آدم را قبول کرد با اینکه خدا تعالی در زنجه توبهٔ آدم را قبول کرد و گمان میکنند که او روزیست که خدا تعالی یونس را از شکم ماهی بیرون آورد با اینکه خدا تعالی یونس را در بقعه از شکم ماهی بر آورد و گمان میکنند که او روزی است که سفینهٔ نوح بر جودی قرار گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هجدهم ذی حجه بوده و گمان میکنند که او روزیست که خدا در نار را برای موسی در او بشکافت با اینکه این کار در ربیع الاول بود و بالجمله با اینهمه تصریح و تاکید که در خبر میثم شده و در حقیقت از علائم نبوت و امامت و دلیل حقیت طریقهٔ شیعه است که اخبار یقینی چنان زاده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب است که دعائی بر طبق این اکاذیب تلفیق شده و در کتب بعض بیخبران که غافل بوده اند مذکور و بدست عوام داده شده

بگذارد و دندان در دکن را فون کند را از جانب آن هفتم بنه بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و لعن الله اعدائهم اجمعین من الآن الی قیام یوم الدین اللهم ان هذا یوم تبرکت به بنو امیة و ابن آکلة الاکباد اللعین و ولده المشئوم علی لسان نبیک فی کل موطن و موقف و مقام و قد خاب و خسر من تبرک بیوم قتل الحسین سید شباب اهل الجنة و ابن سید الاوصیاء و ابن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین اللهم فالعن یزید بن معاویة علی جمیع قتلة الانبیاء و آل الانبیاء و علی جمیع من شرک فی دم الحسین و بارک علی یزید و آل یزید و اشیاعهم و انصارهم و اعوانهم و حزبهم و اتباعهم و شیعتهم و من رضی بفعله و قضائه و سلم و امر به و اشتاق الی یوم یاتی فیه بکل ما جری علی الحسین علیه السلام من قتله و سبی حرمه و نهب ماله و ایتام اولاده و ذبح اطفاله و ایقاع الخیل علی صدره و ظهره و رضه بحوافرها و قطع رأسه و رفعه علی السنان و نصبه بین الخلائق و سبی نسائه و بناته من بلد الی بلد و من قطر الی قطر و اخذ الجزیة من رأس علی بن الحسین و هو یومئذ غلام لم یبلغ الحلم و ضرب علی فخذه و اخذ الدراهم من ثمن دمه و ثمن ثیابه و ثمن رأسه و ثمن خیمه و ثمن فسطاطه و ثمن ما انتهب من رحله و ثمن ما سلب من ثیابه و ثمن ما سلب من حرمه و ثمن ما سلب من نسائه و بناته و ثمن ما سلب من اطفاله و ثمن ما سلب من عیاله و ثمن ما سلب من اهله و ثمن ما سلب من ولده و ثمن ما سلب من اصحابه و ثمن ما سلب من اقاربه و ثمن ما سلب من اعوانه و ثمن ما سلب من انصاره و ثمن ما سلب من حزبه و ثمن ما سلب من شیعته و ثمن ما سلب من محبیه و ثمن ما سلب من موالیه و ثمن ما سلب من مواشیه و ثمن ما سلب من دوابه و ثمن ما سلب من ابله و ثمن ما سلب من بقره و ثمن ما سلب من غنمه و ثمن ما سلب من ضیاعه و ثمن ما سلب من عقاره و ثمن ما سلب من بساتینه و ثمن ما سلب من نخیله و ثمن ما سلب من زرعه و ثمن ما سلب من ثماره و ثمن ما سلب من مزارعه و ثمن ما سلب من مساکنه و ثمن ما سلب من منازله و ثمن ما سلب من قصوره و ثمن ما سلب من دوره و ثمن ما سلب من مدائنه و ثمن ما سلب من حصونه و ثمن ما سلب من ذخائره و ثمن ما سلب من کنوزه و ثمن ما سلب من اموره و ثمن ما سلب من ملکه و ثمن ما سلب من سلطانه و ثمن ما سلب من ولایته و ثمن ما سلب من امارته و ثمن ما سلب من خلافته و ثمن ما سلب من نبوته و ثمن ما سلب من رسالته و ثمن ما سلب من وحیه و ثمن ما سلب من تنزیله و ثمن ما سلب من تاویله و ثمن ما سلب من تفسیره و ثمن ما سلب من تاویله و ثمن ما سلب من تنزیله و ثمن ما سلب من وحیه و ثمن ما سلب من رسالته و ثمن ما سلب من نبوته و ثمن ما سلب من خلافته و ثمن ما سلب من امارته و ثمن ما سلب من ولایته و ثمن ما سلب من سلطانه و ثمن ما سلب من ملکه و ثمن ما سلب من امره و ثمن ما سلب من کنوزه و ثمن ما سلب من ذخائره و ثمن ما سلب من حصونه و ثمن ما سلب من مدائنه و ثمن ما سلب من دوره و ثمن ما سلب من قصوره و ثمن ما سلب من منازله و ثمن ما سلب من مساکنه و ثمن ما سلب من مزارعه و ثمن ما سلب من ثماره و ثمن ما سلب من زرعه و ثمن ما سلب من نخیله و ثمن ما سلب من بساتینه و ثمن ما سلب من عقاره و ثمن ما سلب من ضیاعه و ثمن ما سلب من غنمه و ثمن ما سلب من بقره و ثمن ما سلب من ابله و ثمن ما سلب من دوابه و ثمن ما سلب من مواشیه و ثمن ما سلب من موالیه و ثمن ما سلب من محبیه و ثمن ما سلب من شیعته و ثمن ما سلب من حزبه و ثمن ما سلب من انصاره و ثمن ما سلب من اعوانه و ثمن ما سلب من اقاربه و ثمن ما سلب من اصحابه و ثمن ما سلب من ولده و ثمن ما سلب من اهله و ثمن ما سلب من عیاله و ثمن ما سلب من اطفاله و ثمن ما سلب من نسائه و بناته و ثمن ما سلب من حرمه و ثمن ما سلب من ثیابه و ثمن ما سلب من رحله و ثمن ما انتهب من خیمه و ثمن فسطاطه و ثمن رأسه و ثمن ثیابه و ثمن دمه و ثمن ما سلب من ثیابه و ثمن ما سلب من حرمه و ثمن ما سلب من نسائه و بناته و ثمن ما سلب من اطفاله و ثمن ما سلب من عیاله و ثمن ما سلب من اهله و ثمن ما سلب من ولده و ثمن ما سلب من اصحابه و ثمن ما سلب من اقاربه و ثمن ما سلب من اعوانه و ثمن ما سلب من انصاره و ثمن ما سلب من حزبه و ثمن ما سلب من شیعته و ثمن ما سلب من محبیه و ثمن ما سلب من موالیه و ثمن ما سلب من مواشیه و ثمن ما سلب من دوابه و ثمن ما سلب من ابله و ثمن ما سلب من بقره و ثمن ما سلب من غنمه و ثمن ما سلب من ضیاعه و ثمن ما سلب من عقاره و ثمن ما سلب من بساتینه و ثمن ما سلب من نخیله و ثمن ما سلب من زرعه و ثمن ما سلب من ثماره و ثمن ما سلب من مزارعه و ثمن ما سلب من مساکنه و ثمن ما سلب من منازله و ثمن ما سلب من قصوره و ثمن ما سلب من دوره و ثمن ما سلب من مدائنه و ثمن ما سلب من حصونه و ثمن ما سلب من ذخائره و ثمن ما سلب من کنوزه و ثمن ما سلب من اموره و ثمن ما سلب من ملکه و ثمن ما سلب من سلطانه و ثمن ما سلب من ولایته و ثمن ما سلب من امارته و ثمن ما سلب من خلافته و ثمن ما سلب من نبوته و ثمن ما سلب من رسالته و ثمن ما سلب من وحیه و ثمن ما سلب من تنزیله و ثمن ما سلب من تاویله و ثمن ما سلب من تفسیره و ثمن ما سلب من تاویله و ثمن ما سلب من تنزیله و ثمن ما سلب من وحیه و ثمن ما سلب من رسالته و ثمن ما سلب من نبوته و ثمن ما سلب من خلافته و ثمن ما سلب من امارته و ثمن ما سلب من ولایته و ثمن ما سلب من سلطانه و ثمن ما سلب من ملکه و ثمن ما سلب من امره و ثمن ما سلب من کنوزه و ثمن ما سلب من ذخائره و ثمن ما سلب من حصونه و ثمن ما سلب من مدائنه و ثمن ما سلب من دوره و ثمن ما سلب من قصوره و ثمن ما سلب من منازله و ثمن ما سلب من مساکنه و ثمن ما سلب من مزارعه و ثمن ما سلب من ثماره و ثمن ما سلب من زرعه و ثمن ما سلب من نخیله و ثمن ما سلب من بساتینه و ثمن ما سلب من عقاره و ثمن ما سلب من ضیاعه و ثمن ما سلب من غنمه و ثمن ما سلب من بقره و ثمن ما سلب من ابله و ثمن ما سلب من دوابه و ثمن ما سلب من مواشیه و ثمن ما سلب من موالیه و ثمن ما سلب من محبیه و ثمن ما سلب من شیعته و ثمن ما سلب من حزبه و ثمن ما سلب من انصاره و ثمن ما سلب من اعوانه و ثمن ما سلب من اقاربه و ثمن ما سلب من اصحابه و ثمن ما سلب من ولده و ثمن ما سلب من اهله و ثمن ما سلب من عیاله و ثمن ما سلب من اطفاله و ثمن ما سلب من نسائه و بناته و ثمن ما سلب من حرمه و ثمن ما سلب من ثیابه و ثمن ما سلب من رحله و ثمن ما انتهب من خیمه و ثمن فسطاطه و ثمن رأسه و ثمن ثیابه و ثمن دمه

والبتّه خواندن این دعا بدعت و محرّم است و آن دعا این است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ سُبْحانَ اللهِ مِلْأَ الْميزانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا وَزِنَةَ الْعَرْشِ بعد از دو سه سطر وارد ده مرتبه صلوات بفرستد و بگوید يا قابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عاشُوراءَ يا رافِعَ اِدْريسَ اِلَى السَّماءِ يَوْمَ عاشُوراءَ يا مُسْكِنَ سَفينَةِ نُوحٍ عَلَى الْجُودِيِّ يَوْمَ عاشُوراءَ يا غِياثَ اِبْراهيمَ مِنَ النّارِ يَوْمَ عاشُوراءَ اِلخ و شك نيست كه اين دعا را يكى از نواصب مدينه با خوارج مسقط با امثال اينها جعل كرده و تتميم ظلم بنى اميّه را نموده تمام شد ملخص كلام صاحب شفاء الصّدور بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است كه ياد آورى از حال حرم امام حسين عليه السلام و دختران و اطفال آنحضرت كه در آنوقت در كربلا اسير اعداء و مشغول بحزن و بكاء بودند و مصيبتهائى بر ايشان گذشته كه در خاطر هيچ آفريده خطور نكند و قلم را تاب نوشتن نباشد و لقد اجاد من قال

فَاجِعَةٌ اِنْ اَرَدْتُ اَكْتُبُها	مُجْمَلَةً ذِكْرَةً لِمُدَّكِرٍ	جَرَتْ دُمُوعى فَحالَ حائِلُها	ما بَيْنَ لَحْظِ الْجُفُونِ وَالزُّبُرِ
وَقالَ قَلْبى بُقْيا عَلَىَّ فَلا	وَاللهِ ما قَدْ طُبِعْتُ مِنْ حَجَرٍ	بَكَتْ لَهَا الْاَرْضُ وَالسَّماءُ وَما	بَيْنَهُما فى مَدامِعٍ حُمُرٍ
من از تحرير اين غم ناتوانم	كه نَضْوِ بيش زد آتش بجانم	ترا طاقت نباشد از شنيدن	شنيدن كى بود مانند ديدن

پس بر حضرت رسول خدا و على مرتضى و فاطمه زهراء و حسن مجتبى و ساير امامان از ذريّه سيّد الشهداء عليهم السلام و ابشان را تعزيت بگو براين مصائب عظيمه با دل بريان و چشم گريان و بخوان اين زيارت را

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْراهيمَ خَليلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِىٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَلِىِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ الْحَسَنِ الشَّهيدِ سِبْطِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْبَشيرِ النَّذيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمامُ الْهادِى الزَّكِىُّ وَعَلى اَرْواحٍ حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَاَقامَتْ فى جِوارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ

طالبين رجوع كنند بكتاب ... از كتاب دعاء ... پيغمبر ... صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مرويست كه بگويد يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا رَحْمٰنُ يا رَحيمُ يا مالِكَ الْمُلْكِ يا اِلٰهَ الْآلِهَةِ يا مَليكَ الْمُلُوكِ يا سَيِّدَ السّاداتِ اِشْفِنى بِشِفائِكَ مِنْ كُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ فَاِنّى عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ اَتَقَلَّبُ فى قَبْضَتِكَ ... بگويد ... اُعيذُ ...

زُوَّارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمٰوٰتِ أَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْأَرَضِينَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَبَائِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْجِبِينَ وَعَلَى ذُرِّيَّاتِهِمُ الْمُهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمُ اللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشُّهَدَاءِ اللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا مَا سَلَامُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى الْحُرِّ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكِ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ أَنَا ضَيْفُ اللّٰهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللّٰهِ وَجَارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قِرًى فَقِرَاكَ

توجید درود وقل اعوذ وردزبان
الهانبوید اعوذ بوجه الله
العظیم وبعزته الذی لایرام
وبقدرته التی لایضام
شری من شرهذا الوجع ومن
شرما فیه ومن شرما احدث
منه پس بشوید از باب باران
ودر وقتی که باشد اثر ودر
وقت جواب باشامد کانشاء
الله مبارک ونافع است ✻
بعد از درد نکرد وقوع رونداشته
کسی خدمت حضرت رسول
صلی الله علیه وآله شکایت کرد
از درد شکم پس فرمود امر کن
فرزندان را که درشب آدینه
شیرینی از عسل بابرکه
آنرا دفن وفرمود که ازدرد
خلاص خواهی شد
کردکه ان شربت را بارانشانا
وفایده نمود ✻

فِي هٰذَا الْوَقْتِ اَنْ تَسْئَلَ اللّٰهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى اَنْ يَرْزُقَنِي فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
اِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ **روز بیست و پنجم** بقول جمعی از علماء در سال
نود و چهار بار روز دوازدهم سال نود و پنج که انسب الراسنة الفقهاء میگفتند حضرت امام زین العابدین

علیه السلام از دنیا | (فصل هشتم در ماه صفر است) | رحلت فرموده

بدانکه ابتداء ماه منحوس است و برای دفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق وارد نشده است از آنچه وارد نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در ابتداء ماه در هر روز ده مرتبه بخواند چنانکه محدث فیض وغیره فرموده یا شَدِيدَ الْقُوٰى وَيَا شَدِيدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ ذَلَّتْ بِعَظَمَتِكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ فَاكْفِنِي شَرَّ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظّٰالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّيِّبِينَ الطّٰاهِرِينَ و بعد دعائی برای هلال ابتداء روایت کرده **روز اول** سنه سی و هفتم شروع بجنگ صفین شد و در این روز سنه شصت و یکم بقولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روز پیشکار تازه میشود در آن آنچه کانت مأتم بالعراق تعدلها * امونة بالشام من اعيادها * و در این روز و بقولی روز ستم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شده **روز سیم** بعد بن طاوس از کتب اصحابنا الامامیه نقل کرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اٰلَ اَبِي سُفْيَانَ و صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواهد و روی **هفتم** بقول شهید و کفعمی و دیگران و بقول شیخین در روز بیست و هشتم سنه پنجاه و شش شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده **روز بیست و یکم** روز اربعین و بقول شیخین در روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام است از شام بمدینه و روز ورود جابر بن عبد الله انصاری است بکربلا بجهة زیارت امام حسین علیه السلام و او اول زائر آنحضرت است و زیارت آنحضرت در این روز مستحب است و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرمود علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یکرکعت نماز

الله و کلاب بکل اهل بلد
اورا شربت عسل بده و تعویذ
کن او را بعوذة محمد هفتم شب
بیع چون امر بر وفق حضرت فرمود
یا مبدل الموفین علیه السلام یا علی
بدرستیکه مراد در این متن نام
است و اما نفع بیشتر آنست که اول
و آن بیشتر است که غالبا در دست
پیدا میشود و در شده یکی از آن
صاحب او آن هفت را بجوید
بخوان و بعد از آن بجوید و بنویس
او را وقعت تا هنگام شب
و تشاورونك عن اليتامى قل اصلاح
تبيعها و تنكحوا المشركات حتى
فاقاسمكما الارض
نظایر عونها

و در این روز است شهادت
حضرت امام موسی علیه السلام
و ابواء که نام منزلست
ما بین مکه و مدینه واقع
شده است

فریضه و نافله در شب و روز گذاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بر دست راست کردن و جبین را
در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و شیخ در هدیه و مصباح این
خصوصیات این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و ما انشاء الله آنرا در باب زیارات نقل خواهیم نمود

روز بیست و هشتم

سنه ۱۱ از قدوم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه
و آله است و روز وفات او روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سن شریف آن حضرت
بنا بر مشهور شصت و سه سال بوده چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در
مکه مردم را دعوت بخدا پرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که بمدینه هجرت فرمود و در سال دهم هجرت
وفات فرمود و امیر المؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آنحضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آنجناب
نماز گذاردند پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آنحضرت نماز گذاردند و حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام آنجناب را در حجره طاهره در همان محلیکه از دنیا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالک روایت
است که چون از دفن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه سلام الله علیها نزد من آمد و گفت ای انس چگونه نفس شما راضی میشود
که خاک بصورت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله بریزید پس گریست و فرمود یا ابتاه اجاب ربا دعاه
یا ابتاه من ربه ما ادناه الخ و لنعم ما قیل ای دو چشمان زیر زمین از چه خاک نشدید
و بروایت معتبر است که آنحضرت مشتی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت

ماذا علی من شم تربة احمد	ان لا یشم مدی الزمان غوالیا	صبت علی مصائب لو انها	صبت علی الایام صرن لیالیا

و شیخ یوسف شامی در درر النظیم نقل کرده که آن حضرت این اشعار را در مرثیه پدر فرموده

قل للمغیب تحت اطباق الثری	ان کنت تسمع صرخی و ندائیا	صبت علی مصائب لو انها
صبت علی الایام صرن لیالیا	قد کنت ذات حمی بظل محمد	لا اخش من ضیم و کان مجالیا
فالیوم اخضع للذلیل و اتقی	ضیمی و ادفع ظالمی بردائیا	فاذا بکت قمریة فی لیلها
شجنا علی غصن بکت اصلا بها	فلاجعلن الحزن بعدک مولیا	و لاجعلن الدمع فیک و شاحیا

روز آخر ماه

سنه دویست و سه بقول شیخ طبرسی و ابن اثیر شهادت امام رضا علیه السلام واقعشده
بانگور مسموم در سن مبارکش به پنجاه و پنج رسیده بود و قبر شریفش واقعشد در خانه حمید بن قحطبه در

قریه سناباد از ارض طوس	فصل هفتم	و در آنخانه است قبر رشید نیز

در ماه ربیع الاول است	شب اول	سال سیزدهم بعثت مبدء هجرت حضرت

و لا امنا هفتم به بی بکی
یکی دانه های جو را و عیال
بنالول پی بر بند اهادر
گرفته و بان سنگی بیندد و
بیندازد از دیوار بیاید و بیخی
گفته اند که با شد است بفعل
در آنجا باشد که ماه در آن
همان است و نیز نقل شده
که ما حبش قطعه سنگی بگیرد
و با آن بنالول و بخواند بران
سم ربه تو آنزلنا هذا القرآن
علی جبل الخ سوره حشر
و بیندازد از دیوار تو و در آن
بگذرد که بر طرف خواهد شد انشاء
و در خبر است که مالیدن
نوره بنالول بر طرف خواهد
کرد از جهت دردهای بدن
روایت شده که چون وضو نازد
برای نماز فریضه بخواند بران
پیش از نماز و بعد از آن آنزلنا هذا القرآن
علی جبل الخ

رسول صلی اللہ علیہ وآلہ بود از مکہ معظمہ بمدینہ منورہ و در آنشب در غار ثور مختفی شد و حضرت امیر علیہ السلام جان خود را فدای جان شریف او نمود و در جای آنحضرت خوابید از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواساة و برادری خود را با حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ بجمیع عالم ظاهر گردانید تا بشرکریمه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ در شانش نازل شد **روز اول** علماء گفته اند مستحب است که برای تشکر نعمت سلامتی رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات اللہ علیهما روزه بدارند و زیارت آن دو بزرگوار در این روز مناسب است و سید در اقبال برآنچه منذ عانی نقل فرموده و در این روز بقول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اول مرض آنحضرت بوده **روز هشتم** سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقعه و حضرت صاحب الامر صلوات اللہ علیه بمنصب جلیل امامت فایز گردید مناسب است آن دو بزرگوار را در این روز زیارت کردن **روز نهم** روز عید بزرگ و روز عید بقر است (یعنی گاوان) و از برای آن شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و در اینجا نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گامانش امرزیده شود و گفته اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه های نو و شکر و عبادت خدا را کردن و این روز روز برطرف شدن غمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده این روز روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواحنا له الفداء و سبب مزید شرافتش خواهد بود **روز دوازدهم** بقول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامه ولادت با سعادت حضرت رسول صلی اللہ علیه وآله است و مستحب است در آن در رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز نیز آنحضرت بمدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنه صد و سی و دو دولت بنی مروان منقرض شد **روز هارد هم** سنه شصت و هفت هارون بن معویه بدکان بجهنم شتافت و در اخبار الدول است که در این بیمرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه اش را بدمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک من بله میباشد و سن عمرش بیست و هفت رسیده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید **شب هفدهم** ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلوات اللہ علیه و شب بسیار مبارکیست و سید نقل کرده که در مثل چنین

تا آخر سوره و بعد از آن بگو اللهم ما انعم علی من نعمة الا انت وحدک لا شریک لک فلک الحمد و لک الشکر بمحمد و آله الطیبین الطاهرین صلواتک علیهم اجمعین و بعد از آن بگو اللهم ما انعم علی من نعمة فی دین او دنیا او عافیة او بلیة او سراء او ضراء او شدة او رخاء او ظاهرة او باطنة فی لیل او نهار بسر او علانیة او فی الاولی او الاخرة فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد بها علی حتی ترضی و لک الحمد بها اذا رضیت و لک الحمد بعد الرضا و بعد از آن بگو اللهم ما انعم علی من نعمة فی دین او دنیا او عافیة او بلیة او سراء او ضراء او شدة او رخاء او ظاهرة او باطنة فی لیل او نهار بسر او علانیة او فی الاولی او الاخرة فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد بها علی حتی ترضی و لک الحمد بها اذا رضیت و لک الحمد بعد الرضا و بعد از آن بگو اللهم ما انعم علی من نعمة فی دین او دنیا او عافیة او بلیة او سراء او ضراء او شدة او رخاء او ظاهرة او باطنة فی لیل او نهار بسر او علانیة او فی الاولی او الاخرة فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد بها علی حتی ترضی و لک الحمد بها اذا رضیت و لک الحمد بعد الرضا و بعد از آن بگو اللهم ما انعم علی من نعمة فی دین او دنیا او عافیة او بلیة او سراء او ضراء او شدة او رخاء او ظاهرة او باطنة فی لیل او نهار بسر او علانیة او فی الاولی او الاخرة فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد بها علی حتی ترضی و لک الحمد بها اذا رضیت و لک الحمد بعد الرضا و بعد از آن بگو اللهم ما انعم علی من نعمة فی دین او دنیا او عافیة او بلیة او سراء او ضراء او شدة او رخاء او ظاهرة او باطنة فی لیل او نهار بسر او علانیة او فی الاولی او الاخرة فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد بها علی حتی ترضی و لک الحمد بها اذا رضیت و لک الحمد بعد الرضا

شب نهم قبل از هجرت بهکمال معراج آنحضرت بوده **روز هفدهم** بنابر مشهور بین علماء امامیه روز ولادت باسعادت حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبد الله صلی الله علیه وآله است ومروی انستکه ولادت باسعادتش در مکهٔ معظمه در خانهٔ خود آنحضرت واقعشده در روز جمعه دو وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان عادل ونیز در این روز شریف سنهٔ هشاد وسه ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقعشده وباعث مزید فضل وشرافت این روز گردیده بالجمله این روز روز بسیار شریفی است واز برای آن چند عملست اول غسل دوم روزه واز برای آن فضیلت بسیار است وروایتشده که هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزهٔ یکسال خدا برای او بنویسد واین روز یکی از آن چهار روزاست که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است سیم زیارت حضرت رسول صلی الله علیه وآله از نزدیك ودور چهارم زیارت امیر المؤمنین علیه السلام همان زیارتیکه حضرت صادق علیه السلام کرده وتعلیم محمد بن مسلم فرموده وبیاید انشاء الله در باب زیارات پنجم در وقتیکه روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا انزلناه ده مرتبه توحید بخواند وبعد از سلام در مصلای خود بنشیند واین دعا بخواند اللهم انت حی لا تموت الخ واین دعای بسیار مهمی است وچون سندش را مستقصی مذکور ندیدیم مراعات اختصار را اهم دیدیم هر که طالب است رجوع بزاد المعاد نماید ششم آنکه مسلمانان این روز را تعظیم بدارند وتصدق وخیرات بنمایند مؤمنین را مسرور کنند وبزیارت مشاهد مشرفه روند وبسیار در اقبال شرح آن را لزوم تعظیم این روز ذکر نموده وفرموده که من یافتم طایفهٔ نصاری وجوی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السلام مینمایند وتعجب کردم که چگونه مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبرانست باین مرتبه از تعظیم باشد که دون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السلام را

فصل دهم در ماه ربیع الثانی وجمادی الاولی وجمادی الاخری

سید بن طاوس برای هر روز از این سه ماه دعائی نقل کرده وشیخ مفید فرموده که در روز دهم ماه ربیع الثانی سنهٔ دویست وسی ودو حضرت امام حسن عسکری علیه السلام متولد شده است در روز شریف بسیار مبارکی است ومستحب است که بشکرانهٔ این نعمت عظمی روزه بدارند ودر روز سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمهٔ زهراء صلوات الله علیها وافاضه فاقرأ ان مظلومه مناسبست زیرا که در روایت صحیحه وارد شده که آنحضرت بعد از پدر بزرگوار خود هفتاد وپنج روز در دنیا بود وفات فرمود

تجلی اول در شرح فضیله فرموده که وجود مبارك حضرت رسول صلی الله علیه وآله ناشر کرده در عدالت انوشیروان چون حضرت رحمة للعالمین است عدالت انوشیروان سبب ساتر شدن خلق

سوره [illegible] من لا تعلمون شیئا وجعل لکم السمع والابصار والافئدة لعلکم تشکرون کذلك اخرج یا ایها الطفل اخرج باذن الله وبزار خضر صادق علیه السلام روایتشده که برای آسان شدن ولادت بنویسد در دوسوی باکاغذی اللهم فارج الهم وکاشف الغم در زمن الذئبا والاخرة ارحمهما فانك ارحم فلانة بنت فلانة رحمة تغنیها بها عن رحمة جمیع خلقك وفرج بها کربتها

وبنابر مشهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده باید وفات آنمخدره در یکی
از این سه روز واقع شده باشد و در روز نیمه سنه سی و شش فتح بصره بر امیر المؤمنین علیه السلام و ولادت حضرت
امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت هر دو امام در این روز مناسبست و اما اعمال ماه جمادی الآخره
پس سید بن طاوس رضی الله عنه نقل کرده است که در این ماه در هر وقت که خواهد چهار رکعت نماز بکند
یعنی بدو سلام در رکعت اول بخواند حمد و یکمرتبه آیة الکرسی و بیست و پنج مرتبه اِنّا اَنزَلناهُ و در رکعت دوم
حمد و یکمرتبه اَلهیکُمُ التَّکاثُر و بیست و پنج مرتبه قُل هُوَ اللهُ و در رکعت سیم حمد و یکمرتبه قُل یا اَیُّهَا
الکافِرُونَ و بیست و پنج مرتبه قُل اَعُوذُ بِرَبِّ الفَلَقِ و در رکعت چهارم حمد و یکمرتبه اِذا جاءَ نَصرُ اللهِ
و بیست و پنج مرتبه قُل اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبحانَ
اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
پس سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ پس سر بسجده گذارد و بگوید سه مرتبه یا حَیُّ یا
قَیُّومُ یا ذَا الجَلالِ وَالاِکرامِ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا رَحیمُ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ پس هر حاجت که دارد
از حقتعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خود شرا و مالشرا و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را
تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد **روز**
سیم سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان بمراسم
تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنمظلومه و نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کنند و سید بن طاوس
در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آنحضرت بعد از ذکر وفات آنحضرت در این روز اَلسَّلامُ
عَلَیکِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ العالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیکِ یا والِدَةَ الحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجمَعینَ
اَلسَّلامُ عَلَیکِ اَیَّتُهَا المَظلُومَةُ المَمنُوعَةُ حَقَّها پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِکَ وَابنَةِ
نَبِیِّکَ وَزَوجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلوةً تُزلِفُها فَوقَ زُلفی عِبادِکَ المُکَرَّمینَ مِن
اَهلِ السَّمواتِ وَاَهلِ الاَرَضینَ بتحقیق که روایت شده است که هر که باین زیارت آنحضرت را زیارت
کند و از خدا طلب آمرزش کند حقتعالی گناهانش را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که نجل
سید بن طاوس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد نقل کرده و گفته که مختص است بروز وفات آنحضرت
که سیم ماه جمادی الآخره باشد و کیفیت زیارت را باین طریق فرموده که نماز میکنی نماز زیارت یا نماز خود

تَکشِفُ بِها غَمَّها وَتُیَسِّرُ وِلادَتَها وَتُقضی بَینَهُم بِالحَقِّ وَهُم لا یُظلَمُونَ وَقیلَ الحَمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمینَ
بجهة باز کردن بسته شده بنویسد اول سوره اِنّا فَتَحنا تا مُستَقیماً و سوره اِذا جاءَ نَصرُ اللهِ و این آیات را وَمِن آیاتِهِ اَن جَعَلَ لَکُم مِن اَنفُسِکُم اَزواجاً لِتَسکُنُوا اِلَیها وَجَعَلَ بَینَکُم مَوَدَّةً وَرَحمَةً اِنَّ فی ذلِکَ لَآیاتٍ لِقَومٍ یَتَفَکَّرُونَ ثُمَّ ادخُلُوا عَلَیهِمُ البابَ فَاِذا دَخَلتُمُوهُ فَاِنَّکُم غالِبُونَ فَفَتَحنا اَبوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنهَمِرٍ وَفَجَّرنَا الاَرضَ عُیُوناً فَالتَقَی الماءُ عَلی اَمرٍ قَد قُدِرَ رَبِّ اشرَح لی صَدری وَیَسِّر لی اَمری

الحضرت تا آن دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و اگر نتواند در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم سوره قل یا ایها الکافرون و چون سلام گوید بگو السلام علیک تا آخر زیارت مذکوره **روز بیستم** سال پنجم یا دوم از بعثت و ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها و اقعده و در آن چند عمل مناسبت اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مومنین سیم زیارت آن بی دنیا و آخرت و بیاید کیفیت زیارت

الحضرت | **فصل یازدهم** | بعد از این ص ۳۱۷

در اعمال هر ماه نوروز و اعمال نامهای روحی است اما اعمال هر ماه نوزده چیز است اول خواندن دعاهای منقول در وقت رویت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سیم صحیفه کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد ۳۱۵ دوم خواندن هفتم تبه سوره حمد برای دفع درد چشم سیم آنکه بپرهیزد از آنچه روایت است که هر که مقید کند خود را بخوردن آن در اول هر ماه امید است که حاجتش در آن ماه روا شود چهارم در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از خدا طلب سوال کند که او را از هر بدی دور دارد و در آن ایمن گرداند و نه بیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از خدا طلب کند و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بسم الله الرحمن الرحیم وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها ویعلم مستقرها ومستودعها کل فی کتاب مبین * بسم الله الرحمن الرحیم وان یمسسک الله بضر فلا کاشف له الا هو وان یردک بخیر فلا راد لفضله یصیب به من یشاء من عباده وهو الغفور الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم سیجعل الله بعد عسر یسرا ما شاء الله لا قوة الا بالله حسبنا الله ونعم الوکیل وافوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین رب انی لما انزلت الی من خیر فقیر رب لا تذرنی فردا وانت خیر الوارثین

واما اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بهترین بوهای خوش خود را خوشبو کن

داخل عقده من لسانی یفقهوا قولی و زکا بعضهم وقیل نوح به بعض ربیعه الصور رجحنا هم بحجاج کالملک بن فلان بن فلان عن بن فلان انعتبا کذلک من انف کبر عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمومنین رؤف رحیم فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم بر این نوشته را هر ماه او نموده و بر او در آن کند در هر الائمه دعاء از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام نقل شده که تعلیم ابن حجاج فرموده چون طولانی بود ذکر نشد

ودر آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله‌های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز
بگذار یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخوان و در رکعت
دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سوره قُلْ
هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
بخوان و بعد از نماز بسجده شکر برو و این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ
الْمَرْضِيِّينَ وَعَلىٰ جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
لَنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتّىٰ لَا أَشْكُرَ أَحَداً غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ
فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتّىٰ لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

چون چنین کنی انشاء الله تو امر نیکو شود و بسیار بگو یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

اما اعمال ماههای رومی پس بدانکه در اینجا اکتفا میکنیم بآنچه که در زاد المعاد است سید جلیل علی بن
طاوس ره روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
وآله داخل شد و برایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم
نمایم شما را دوائیکه جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدواء اطبا نبوده باشم پس حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام و سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلی الله علیه وآله بحضرت امیر
المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان رومی آب باران میگیری و سوره فاتحة الکتاب و آیة
الکرسی و قُلْ هُوَ اللّٰهُ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هر یکرا
هفتاد بار میخوانی و بروایت دیگر سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه اَللّٰهُ أَكْبَرُ
و هفتاد مرتبه لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز
در بامداد و پیشین از آن آب میآشامی بحق آن خداوندی که مرا براستی بر خلق مبعوث گردانیده است
سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بردارد از کسیکه این آب را بیاشامد هر دردی که در

تعویذات مأثوره

(۱) حرز امام ... رسول خدا صلی الله علیه وآله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود اَللّٰهُمَّ ... وَأَعُوذُ بِكَ ... عَظَمَتِكَ ... يَا ... مَنْ ... إِنْ كُنْتَ ... وَلَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ... الظُّلْمِ ... وَلَا تَعُدْ ...

و در غیر کتب مشهوره روایت کرده‌اند که در وقت تحویل ابد غالباً بار بخوانند و بعضی ۳۶۶ مرتبه گفته‌اند يَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلىٰ أَحْسَنِ الْحَالِ و بروایت دیگر يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا مُحَوِّلَ الخ کذا فی زاد المعاد منه رحمه الله

(۲) ... بِسْمِ اللّٰهِ ... إِنَّا ... لَا ...

بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر دو
لوح دیگر برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشته
باشد و فرزند خواهد آب نیسان را بآن نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد
و فرزند نیاورد و از این آب بآن نیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا
دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَآءُ اِنَاثًا
وَیَهَبُ لِمَنْ یَشَآءُ الذُّکُورَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُکْرَانًا وَّاِنَاثًا وَیَجْعَلُ مَنْ یَشَآءُ عَقِیْمًا یعنی حقتعالی
میبخشد هر کرا خواهد دختران و هر کرا خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و
دختران یعنی هر دو را با ایشان عطا میکند و هر کرا خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود
که اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم
داشته باشد و در چشمهای خود قطره از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب
بشوید باذن خدا تعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را
خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و آشامیدن
آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از
زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند و محتاج بحجامت
نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیچ و رعاف و قی نجات یابد و کور
و لال و کر و زمینگیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و درد دیگر موجب افطار روزه و
نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسه‌های جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر کس از این آب بیاشامد و بجمیع دردهائی که در مردم
میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندیکه ترا براستی فرستاده
هر کس این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را
در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و باو عطا
کند از کرامتها آنچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت باو بفرستد و
غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت
و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد و مؤلف گوید که این

إلا الله وحده لا شریک له
وأشهد أن محمداً عبده و
رسوله (۲) مواظبت کند
در صبح و شام بخواندن دعاء
و ذکر سلمان از حضرت فاطمه
صلوات الله علیها نقل کرده
شده در مفاتیح ذکر شده (۳) رقعه
معالجه ... میکردند ...
در آب ... میکردند ...
... (۴) حفظ ...
رضا علیه ... دیده شده که برای
تب به قطعه کاغذ بنویسند
بر قطعه اول بسم الله الرحمن
الرحیم لا تخف انک انت الاعلی
و بر دوم بسم الله الرحمن الرحیم
لا تخف نجوت من القوم
الظالمین و بر سوم

روایت مشهور بعبدالله بن عمر منتهی میشود و بابن سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها و آیات و اذکار با این روش روایت کرده است که بخواند بر آب نیسان فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد هر یک را هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد و سر دیگر بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه در نیسان بیارد و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که بیاشامید آب باران را که پاک کننده بدن شما است و دردها را دفع میکند چنانچه حق تعالی میفرماید وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی میفرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان همین است که اگر جمعی خوانده باشند مجموع این سوره ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند کافی است زیرا که اگر هر یک بخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در اینجا ایام نیسان بیست و سه روز ذکر از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که در هفتم حزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا هشتاد و چهار روز از نوروز است و آن نیز سی روز است و حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یک شب و یک روز سیصد هزار کس از ایشان مردند و باز بسند معتبر از آن حضرت منقول است که حق تعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنا بر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است بدین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر کانون اول کانون آخر شباط آذر نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند

بسم الله الرحمن الرحیم
الا له الخلق والامر تبارک
الله رب العالمین لمحجبه
وجهی قطع سبیله یومئذ
بلیطلانا الکرسی مرتبه
بلی ما انطار کان تجوا احد
بک ان ازرقا ذکره هابیت
اشا الله (۵) نکیه الرحمن
بکنابد و سرّا لا دین و اخل
کن وارای و افام گوید
منتهیه انکه اقربیا الله
میر و ملحد بعد ایام
ترب حواصلت ایجاب بلید
آنست از اتمه علیهم کنند
ترجیح وار بر ان کند بر او
بدفع آن انی آت آشکارات
عوذه الاالهم بخیاء لطاف
نقرات و فیه مالوات آن
و تا انطافه علیات
تصلی علی الحمد و البخیل
ان لا انطو علی فلان بن
فلان و ...

کانها تشرین الآخر و نیسان و حزیران و ایلول اند و هفت دیگر شباط را سوم باب میگیرند و شباط را دو سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشان است بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الأول که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الأنوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم انتهی

(باب سیم در زیارات)

و مشتمل بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه مقدمه در آداب سفرات

چون اراده سفر کنی سزاوار آنست که روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نمائی روز شنبه را یا روز سه شنبه را یا روز پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روز نحس باشد در مهی	زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج	سه و پنج و سیزده با شانزده	بیست و یک با بیست و چار و بیست و پنج

و سفر مکن در محاق شهر و در حالیکه قمر در برج عقرب باشد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی بسفر روی در روایتست که مردی از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام اراده سفر کرد بخدمت آنحضرت رسید تا وداع کند با آنجناب حضرت با او فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هرگاه اراده مینمود که بسفر رود بسوی بعض املاک خود جمع میکرد اهل خود را و سلامتی خود را از خدا با آنچه آسان بود برای او یعنی بدادن صدقه هرچه که ممکن بود و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب میکنداشت و چون بسلامت از سفر مراجعت میکرد شکر میکرد خدا را و تصدق میداد با آنچه که ممکن بود آنمرد وداع کرد و رفت و بجا نیاورد آنچه را که آنحضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه آنخبر بامام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داده شد اگر میپذیرفت و سزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل خود را از ذکور و دو رکعت نماز میکنی اراده و از خدا خیر خود را سؤال مینمائی و آیة الکرسی میخوانی و حمد و ثنای الهی بجا میاوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم میفرستی و میگوئی

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُكَ الْیَوْمَ نَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوُلْدی وَمَنْ كانَ مِنّی بِسَبیلٍ اَلشّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَاحْفَظْ

يا عُلَفُ بَرُوه وَارْجِمْ جِلْدَهُ الرَّقيقَ وَعَظْمَهُ الدَّقيقَ مِنْ فَوْرَةِ الْحَرِيقِ اُخْرُجي يا اُمَّ مِلْدَمٍ يا آكِلَةَ اللَّحْمِ وَشارِبَةَ الدَّمِ حَرُّها وَبَرْدُها مِنْ جَهَنَّمَ اِنْ كُنْتِ آمَنْتِ بِاللّٰهِ الْاَعْظَمِ اَنْ لا تَأْكُلي لِفُلانِ بْنِ فُلانَةَ لَحْماً وَلا تَمُصّي لَهُ دَماً وَلا تَنْهَكي لَهُ عَظْماً وَلا تَثُوري عَلَيْهِ غَمّاً وَلا تُهَيِّجي عَلَيْهِ صُداعاً وَانْتَقِلي عَنْ شَعْرِهِ وَبَشَرِهِ وَلَحْمِهِ وَدَمِهِ اِلى مَنْ زَعَمَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهاً آخَرَ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ سُبْحانَهُ وَتَعالى عَمّا يُشْرِكُونَ و بنویسد بعد از دعا

از بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوبست و در روز هشتم و بیست و سیم خوب نیست —(منه)—

عَلَيْنَا اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا فَضْلَكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللّٰهُمَّ
إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ هٰذَا التَّوَجُّهَ طَلَبًا لِمَرْضَاتِكَ وَ
تَقَرُّبًا إِلَيْكَ فَبَلِّغْنِي مَا أَوْمَلُهُ وَارْجُوهُ فِيكَ وَفِي أَوْلِيَائِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس وداع کن اهل خود را و برخیز و بر در خانه بایست و تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخوان
و سورهٔ حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و همچنین آیة الکرسی را از سه
جانب بخوان و بگو اللّٰهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَّفْتُ أَهْلِي وَمَا لِي وَ
مَا خَوَّلَنِي وَقَدْ وَثِقْتُ بِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَلَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنِي فِيمَا غِبْتُ عَنْهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
الدُّعَاء پس بخوان سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ را یازده مرتبه و سورهٔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ و آیة الکرسی و سورهٔ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بمالد و تصدق کند
بهرچه میسر باشد و بگو اللّٰهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهٰذِهِ الصَّدَقَةِ سَلَامَتِي وَسَلَامَةَ
سَفَرِي وَمَا مَعِي اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِي وَسَلِّمْنِي وَسَلِّمْ مَا مَعِي وَبَلِّغْنِي وَ
بَلِّغْ مَا مَعِي بَلَاغَكَ الْحَسَنَ الْجَمِيلَ و باخود بردارد عصائی از چوب درخت بادام تلخ
روایت شده که هر که بسفری رود و باخود بردارد عصاء بادام تلخ و بخواند وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ
مَدْيَنَ تا وَاللّٰهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ و این در سورهٔ قصص است حق تعالی او را ایمن گرداند
از هر سبع درنده و از هر دزد ظالم کننده و از هر جوان صاحب زهری تا بخانهٔ خود برگردد و با او
باشد هفتاد و هفت ملک که طلب امرزش کنند برای او تا برگردد و عصا را بگذارد و سنت است
که با عمامه بپوشد روی و سر عمامه در زیر حنک بگرداند تا اینکه بتواسبی نرسد از دزد و غرق
شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه السلام باخود بردارد و در وقت برداشتن بگو
اللّٰهُمَّ هٰذِهِ طِينَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ اتَّخَذْتُهَا
حِرْزًا لِمَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ و باخود بردارد انگشتر عقیق و فیروزج و خصوص انگشتری که
عقیق ان زرد باشد و بر یکطرف نقش باشد مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

انهم یکفرون از اهل مدینه یا یکان
وشمان خلل را (۲) نویسد
از برای حفظ از دزد بر بازوی
راست نویسد بسم الله الرحمن
الرحیم الحمد لله رب العالمین
تا آخر سوره بسم الله و بالله
أعوذ بکلمات الله التامات
کلها التی لا یجاوزهن بر
ولا فاجر من شر ما خلق و
ذرء و برء و من شر ما ینزل
و الثاقبة و الطارق الا طارقا
یطرق بخیر یا رحمن و من
النهار و من شر فساق العرب
و العجم و من شر الشیطان
و الانس و من شر کل ذی
شر و من شر کل دابة انت
آخذ بناصیتها

وبر طرف دیگرش محمد وعلی سید بن طاوس را مان الاخطار روا بنگرده از ابو محمد قاسم بن علا
از صافی خادم امام علی النقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از انحضرت که بزیارت جدش
امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری داشته باش که نگینش عقیق سرخ باشد ونقش نگین
ماشاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله باشد وبر روی دیگر نگین محمد وعلی نقش کرده باشند
چون این انگشتر را با خود داری امان یابی از شر دزدان وراه زنان وبرای سلامتی تو تمام تر است
ودین تر احفظ کننده تر است خادم گوید بیرون آمدم وانگشتر بکه حضرت فرمود بهم رسانیدم
وبرگشتم که وداع کنم چون وداع انحضرت کرده برگشتم ودور شدم فرمود که مرا برگردانند چون
برگشتم فرمود ای صافی گفتم لبیک یا سیدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی
بدرستیکه میان طوس ونیشابور شیری برخواهد خورد بتو وقافله را منع خواهد کرد از رفتن
تو پیش برو واین انگشتر را بشیر بنما وبگو مولای من میگوید که دور شو از راه وباید که بر یکطرف
نگین فیروزه الله الملک نقش کنی وبر طرف دیگر الملک لله الواحد القهار زیرا که نقش انگشتر
امیر المؤمنین علیه السلام الله الملک بود چون خلافت بر انجناب برگشت الملک لله الواحد القهار
نقش کرد ونگینش فیروزه بود وچنین نگین امان میبخشد از جوانات درنده وباعث ظفر
وغلبه میشود در جنگها صافی گوید که رفتم بسفر وبخدا سوگند در همان مکان که حضرت فرموده
بود شیر بر سر راه آمد وانچه فرموده بود بعمل آوردم وشیر برگشت چون از زیارت برگشتم انچه
گذشته بود بخدمت انجناب عرض کردم فرمود که بکسی مگو تا زنده باشی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای
من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شبی در طوس نزد یک قبر شریف شیر ابر مبارک گروهی از جنیان
بزیارت قبر انحضرت آمده بودند ان نگین را در دست تو دیدند ونقش را خواندند پس از ان
دست تو بدرد آورده بردند نزد بیماری که داشتند وان انگشتر را در آبی شسته ان آب را به بیمار خود
خوراندند وبیمارشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند وتو در دست راست کرده بودی
ایشان در دست چپ تو کردند تو از انجهت طلب تعجب بسیار کردی وسبب را ندانستی ونزد یک سرخ
یاقوتی یافته برداشتی والحال مراد تو است بیا بازار وا ز انجا هشتاد اشرفی خواهی فروخت این یاقوت
چنانست که برای تو آورده بودند خادم گفت یاقوت را بیا بازار بردم وهشتاد اشرفی فروختم همچنانکه
سید فرموده بود واز حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسیکه بخواند آیة الکرسی را در سفر در

ربی علی علی اطلب سهم رضا
علیک توکلنا وانت الثقة
ابتنا وانت النصیر بنا نار
کونی بردا وسلاما علی ابرهیم
وارادوا به کیدا فجعلناهم
الاخسرین بردا وسلاما
علی فلان بن فلانة ربنا
لا تؤاخذنا ان نسینا او
اخطانا ما الخ سوره حتی
الله لا اله الا هو فاتخذه
وکلا توکل علی الحی الذی
لا یموت وسبح بحمده وکفی
به بذنوب عباده خبیرا
بصیرا لا اله الا الله وحده
لا شریک له صدق وعده
ونصر عبده وهزم الاحزاب
وحده ما شاء الله لا قوة
الا بالله کبت
الله

مرتب سالم بماند و سالم بماند آنچه با اوست و بگوید اللهم اجعل مسیری عبرا و صمتی تفکرا و کلامی ذکرا و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مروی است که فرمود من پروا نمیکنم هرگاه بگوید این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس بسم الله و بالله و من الله و الی الله و فی سبیل الله اللهم الیک اسلمت نفسی و الیک وجهت وجهی و الیک فوضت امری فاحفظنی بحفظ الایمان من بین یدی و من خلفی و عن یمینی و عن شمالی و من فوقی و من تحتی و ادفع عنی بحولک و قوتک فانه لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم مؤلف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما در اینجا اقتصار میکنیم بذکر چند ادب اول آنکه سزاوار است برای شخص هرگاه سوار میشود بسم الله را ترک نکند دوم آنکه نفقه خود را حفظ کند و در جای محکم بگذارد زیرا که روایت شده که از فقه مسافر است حفظ کردن نفقه خود سیم آنکه در سفر اعانت رفقا کند و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند تا حق تعالی برطرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد او را در دنیا از غم و غم و برطرف کند از او اندوه بزرگ روز قیامت را و روایت است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمیکرد مگر با اشخاصی که نشناسند آنحضرت را برای آنکه در رواه اعانت اهانت نماید زیرا که هرگاه میشناختند جناب او را نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند و از اخلاق شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گوسفندی بکشند یکی گفت کشتن گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزمش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میدانم شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نمیآید که از شما امتیازی پیدا کنم زیرا که حق تعالی کراهت دارد که ببیند بنده خود را که فضیلت داده خود را بر رفقایش و بدانکه ثقیلترین مردم در سفر نزد رفقا آنکسیست که با آنکه اعضایش صحیح و سالمست تنبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و منتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند چهارم آنکه مسافر مصاحبت کند با کسیکه نظیر او باشد در انفاق کردن پنجم آنکه نباشد از اول هر منزلی مگر بعد از آنکه ممزوج کند او را باب منزل قبل و شایسته و لازم است برای مسافر که با خود ببرد از خاک بلد خویش و از طینتی که ترتیب بر آن شده است و هر منزلی که وارد میشود مقداری از آن خاک برند در ظرف آب خود و او را حرکت دهد پس

لا اعلن انا و رسلی ان الله قوی عزیز ان الله هم الغالبون و من یعتصم بالله فقد هدی الی صراط مستقیم و صلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهرین (۸)

بر سر قطعه نکو بنویسد و هر قطعه را جمع ناشناخته در سر روز در قطعه اول عقل و در دوم شکر و در سیم بسم الله و در چهارم ما شاء الله لا قوة الا بالله و در پنجم ان الله بالغ امره و در ششم ان الله علی کل شیء قدیر و در هفتم حسبنا الله و نعم الوکیل و در هشتم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و در نهم ما شاء الله کان و در دهم لو لا اذ دخلت جنتک قلت ما شاء الله لا قوة الا بالله و روایت شده که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام گفت مرا از همه چیز باک نیست مگر از سه چیز نماز شب بگو اللهم لا احد لی من نفسی ضرا و لا نفعا الا ما شئت و ما علمت من سوء فعلی و قلت

بگذارد تا اب صاف شود انوقت بنوشد ششم انکه اخلاق خود را نیکو کند وحلم را زینت خود کند
وبباید در آداب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام انچه مناسب اینجا است هفتم انکه توشه از برای
سفر خود بردارد واز شرف ادمی است که توشهٔ خود را نیکو گرداند بخصوص در سفر مکه بلی در سفر
زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ قرار دادن مانند بریانی وحلواها وغیره
محبوب نیست چنانکه بیاید این مطلب در باب زیارت انحضرت ﴿وابن اعم گفته﴾

مِنْ شَرَفِ الْاِنْسَانِ فِی الْاَسْفَارِ	تَطْیِیبُهُ الزَّادَ مَعَ الْاِکْثَارِ	وَلْیُحْسِنِ الْاِنْسَانُ فِی حَالِ السَّفَرِ
اَخْلَاقَهُ زِیَادَةً عَلَی الْحَضَرِ	وَلْیَدْعُ عِنْدَ الْوَضْعِ لِلْاِخْوَانِ	مَنْ کَانَ حَاضِرًا مِنَ الْاِخْوَانِ
وَلْیَکْثِرِ الْمَزْحَ مَعَ الصَّحْبِ اِذَا	لَمْ یُسْخِطِ اللّٰهَ وَلَمْ یَجْلِبْ اَذًی	مَنْ جَاءَ بَلْدَةً فَذَا اَضْیَفُ عَلَی
اِخْوَانِهِ فِیهَا اِلَی اَنْ یَرْحَلَا	یَبَرُّ لَیْلَتَیْنِ ثُمَّ لَا یَاْکُلِ	مِنْ اَکْلِ اَهْلِ الْبَیْتِ فِی الْمَنْزِلِ

هشتم انچه خیلی مهم است در سفر مراعات ان محافظت بر نمازهای فریضه است که بجا اورده شود
باشرایط وحدود در اول وقت چه انکه بسا مشاهده شده از حجاج وزوار که در طریق مسافرت
ضایع کردند نمازهای فریضهٔ خود را بجهت انکه در وقت بجا نیاوردند یا بجا اوردند سواره ودر
محمل یا با تیمم یا با نجاست بدن یا جامه واشال اینها که تمام از بی مبالاتی واستخفاف شان بشان نماز
بوده وحال انکه در روایتست از حضرت صادق علیه السلام که فرمود نماز فریضه بهتر است از بیست
حج وبیست حج بهتر است از خانه که پر از طلا باشد وان طلاها را تصدق دهند تا تمام شود وترک
مکن بعد از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَاللّٰهُ اَکْبَرُ را که تاکید ﴿فصل اقول در آداب زیارت﴾ در ان وارد شده است

وان بسیار است ودر اینجا بچند چیز اکتفا میشود اول غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت
دوم ترک کلام بیهوده ولغو ومخاصمه ومجادله در راه سیم غسل برای زیارت هر امامی وانکه بخواند
دعای وارده از او وبباید ان در اول زیارت وارث چهارم طهارت از حدث کبری وصغری
پنجم پوشیدن جامه های پاک وپاکیزه ونو ونیکو است سفید بودن رنگ ان ششم در وقت
رفتن بروضهٔ مقدسه گامها را کوتاه برداشتن وبا آرامی ووقار بیرون نمودن وخاضع وخاشع
بودن وسر بزیر انداختن وبالا واطراف خود التفات ننمودن هفتم خوشبو نمودن خود را در
غیر زیارت امام حسین علیه السلام هشتم در وقت رفتن بحرم مطهر زیارت بذکر تکبیر وتحمید

لا عذر لی فیه اللهم انی
اعوذ بک ان اتحمل علی
ما لا تحب فیه او امن منه الا
عذر لی فیه دعاء فرمود
وبزبان خود گفت تا کسی نگاه
کرد با غضب وگفت تا کی من
پوسته صدا میکند ومن نجا
میکنم با مردم تکلم کنم زیرا که ان
صدا از نکبت من بیرون میاید و
مردم میشنوند پس دعا کرد از
برای من بشفا اخفش فرمود
هرگاه فارغ شدی از نماز بگو
بگو اللهم ما عملت من خیر
فهو منک لا احدث فیه ناقضا
انچه گذشت در باب زیارت حضرت
صادق علیه السلام وارد شده
برای فراغت کسیکه بیاده رود
باغسل بخورد دعاء رومی
بجهی بسی انام از بوعلی
روایتست

وتسبیح وتهلیل وتمجید مشغول کردن وبصلوات فرستادن بر محمد وآل محمد علیهم السلام دهان را معطر نمودن تمام بر در حرم شریف ایستادن واذن دخول طلبیدن وسعی در تحصیل رقت قلب وخضوع وشکستگی خاطر نمودن بتصور وفکر در عظمت وجلالت قدر صاحب آن مرقد منور وآنکه می بیند ایستادن او را ومیشنود کلام او را وجواب میدهد سلام او را چنانچه بعضی از انها شهادت میدهد در وقت خواندن اذن دخول وتدبر در معجزات ولطیفه که بشیطان وذائران خود دارند وتامل در خرابیهای حال خود وخلافهای کردار ان بزرگوار ان کرده وفرموده های مجد که از ایشان نشنیده واز ارها واز تنها که از او یا ایشان یا بخاصان ودوستان ایشان رسیده که برگشت ان بازگشت ایشانست واگر براستی در خود نگرد قدمها پش از رفتن باز ایستد وقلبش هراسان وچشمش گریان شود واین روح تمام اداب است وشایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار بخاوی ودوانیی که علامه مجلسی در بحار از کتاب عیون المعجزات نقل فرموده اما اشعار بخاوی که شایسته است در اینحال تمثل بانها این است

قالوا غدا نأتی دیارا لیحی	ونُنزِلُ الرَّکبَ بِمَغناهُم	نَکلُ مَن کانَ مطیعاً لَهُم
أصبحَ مسروراً بلقیاهُم	قُلتُ قولی لَتَنُب فاجلَنی	بأبی وَجهٌ أنلتهُم
قالوا ألیسَ العفوُ من شأنهم	لاسیما عمَّن رَجاهُم	فَحَنَت أسعی الی بابهم

ازجوم طورا واخشاهم ✤ واما ان روایت شریف چنین است که رضی ابراهیم جمال که یکی از شیعیان بوده خواست خدمت علی بن بقطین رضی الله عنه برسد چون ابراهیم ناربان بود وعلی بن بقطین وزیر هرون رشید بود وبحسب ظاهر شان ابراهیم نبود که در مجلس علی وارد شود لهذا او را اذن نداد اتفاقا در همان سال علی بن بقطین بحج مشرف شد در مدینه خواست خدمت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مشرف شود حضرت او را اذن نداد روز دوم در بیرون خانه علی ان حضرت را ملاقات نمود عرضه داشت که ای سید من تقصیر من چه بوده که مرا از اذن نداده فرمود بجهة انکه زاده نداده ی برادرت ابراهیم جمال را وحضرت الی با فرموده از انکه سوی تو را قبول فرماید مگر بعد از انکه ابراهیم تو را عفو نماید علی گفت گفتم ای سید ومولای من ابراهیم را من در اینوقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام واو در کوفه است فرمود هرگاه شب داخل شود تنها برو ببقیع بدون انکه کسی از اصحاب وغلامان تو بفهمد در اینجا شتری زین کرده خواهی دید ان شتر را سوار بشو وبکوفه برو بسوی علی بن بقطین شب بقیع رفت وهمان شتر را سوار شد باندک زمانی در خانه ابراهیم جمال

گرفت سپس در ما بین در ... من عارض شده بود تکان میداد ... از انا بخصوص ما روی علیه ... فتح وضو بگیرد با آنکه تازه ... من او ... با آنکه ... ان یغتسل ... منطقی ... الاعلی ... الاعلی ... وقف

وهر شایسته است متمثل شود
(باین اشعار)
ما عهدنا ذا واقف ذلیل
بالباب یمدُ کفَّ سائل
قد عز علی سوء حالی
فاجعل لی ما فعلت عاقل
یا اکرم من رجاه راج
عن بابک لا یرد سائل

وهم بگوید
شاما چه تراسگی بباید
کز من بجوم آن سگ تو شاید
هستم سگکی زحلبس جسته
بر شاخ گل هوات بسته
خود را بخودی کشیده از سر ذل
پیش تو کشیده از سر ذل
اکنن نظری باین سگ خویش
تا سنگم مزن ومرا فراز پیش

رسید شتر را خوابانید و در را کوبید ابراهیم گفت کیست گفت علی بن بقطین ابراهیم گفت علی بن بقطین بر درِ خانهٔ من چه میکند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است و قسم داد که او را اذن دخول دهد چون داخل شد گفت ای ابراهیم آقا و مولی ابا فرمود که عمل مرا قبول ننماید مگر آنکه تو از من بگذری گفت غفر الله لک پس علی بن بقطین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابراهیم را قسم داد که پا روی صورت من گذارد و صورت مرا زیر پای خود بمالد ابراهیم امتناع نمود علی او را قسم داد که چنین کند پس ابراهیم پا بصورت علی بن بقطین گذاشت و رخ او را زیر پای خود بمالید و علی میگفت اَللّٰهُمَّ اَشْهَدْ بار الها تو شاهد باش پس بیرون آمد و سوار شد و همان شب بمدینه برگشت و شتر را بر درِ خانهٔ حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خوابانید آنوقت حضرت او را اذن داد بر آنجناب وارد شد و حضرت از او قبول فرمود از ملاحظهٔ این خبر معلوم میشود که حقوق اخوان بچه اندازه است دهم بوسیدن عتبهٔ عالیه و آستانهٔ مبارکه است و شیخ شهید ره فرموده که اگر زیارت نکند سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم تا بگمان نیفتد که مرا بمکان رسانیده بهتر خواهد بود یازدهم مقدم داشتن پای راست در وقت داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن مانند مساجد دوازدهم رفتن نزد ضریح مطهر بنحویکه خود را بتواند بان بچسباند و توقع آنکه دو بازوان ادبت و هم است زیرا که وارد شده تکیه کردن بر ضریح و بوسیدن آن سیزدهم در وقت زیارت پشت بقبله و رو بقبر منور ایستادن و ظاهر از این ادب مختص بمعصوم است و چون از خواندن زیارت فارغ شد گونهٔ راست را بضریح بگذارد و بحال تضرع دعا کند پس گونهٔ چپ را بگذارد و بخواند خدایا بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند در دعا و الحاح پس برود بسمت سر مطهر رو بقبله بایستد و دعا کند چهاردهم ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر عذری نداشته باشد و در کرو در دپا و غیرها پانزدهم گفتن تکبیر در نزدیکی قبر مطهر پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبر است که هر که تکبیر بگوید پیش روی امام ع و بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر شانزدهم خواندن زیارات ماثوره وارده از سادات امام علیهم السلام و ترک خواندن زیارتهای مخترعه که بعضی بیخردان از عوام آنها را با بعضی از زیارات ملفق کرده و نادانا نزد آن مشغول ساخته شیخ کلینی ره روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شوم

الدنیا و من الآخرة و ذا فقر علی ما احدثت فاقض حاجتی الآخرة و ما هو فی دونی گفت چنان کردم که خواست و نزد حضرت فرمود بود حتی آنکه بیبی را از من زایل کرد و لله الحمد و در روز گذشته عدة الداعی است که حضرت باو فرمود چون ثلث از شب بگذرد بیا نزد من و مشغول نماز شب شود بتو و بگو در سجدهٔ اخیر در رکعت اول یا علی یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا سامع الدعوات یا مجیب المضطرین اکشف عنی ما انت اعلم به منی و اغفر لی ما انت اهله و لا تؤاخذنی بما انا اهله یا من لا یشغله سمع عن سمع و لا تغلطه المسائل و لا یتبرم بالحاح الملحین صل علی محمد و آل محمد و اعطنی من خیر الدنیا و الآخرة ما انت اهله و اصرف عنی من شر الدنیا و الآخرة ما انت اهله یا ارحم الراحمین

از پیش خود دعائی اختراع کردم فرمود والگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر بحضرت رسول صلی الله علیه وآله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن از ابوی او بحضرت الخ هفدهم بجا آوردن نماز زیارت و اقل آن دو رکعت شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روضهٔ مطهره بجا آورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا آورد و اگر بجا آورد آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامهٔ مجلسی ره فرموده که نماز زیارت و غیر از ایشان فقیر در پشت سر و بالای سر کردن بهتر است و علامهٔ بحر العلوم نیز ره در فرموده

وَمِنْ حَدِيثِ كَرْبَلَا وَالْكَعْبَهْ	لِكَرْبَلَا بِأَنَّ عُلُوَّ الرُّتْبَهْ	وَغَيْرُهَا مِنْ سَائِرِ الْمَشَاهِدِ
أَمْثَالُهَا بِالنَّقْلِ ذِي الشَّوَاهِدِ	وَرَاعِ فِيهِنَّ اقْتِرَابَ الرَّمْسِ	وَآثِرِ الصَّلٰوةَ عِنْدَ الرَّأْسِ
وَصَلِّ خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحِيحُ	كَغَيْرِهِ فِي نَدْبِهَا صَرِيحُ	وَالْفَرْقُ بَيْنَ هٰذِهِ الْقُبُورِ
وَغَيْرِهَا كَالنُّورِ فَوْقَ الطُّورِ	فَالسَّوْيُ لِلصَّلٰوةِ عِنْدَهَا نُدِبْ	وَقُرْبُهَا بَلِ الْلُّصُوقُ قَدْ طُلِبْ

هجدهم خواندن سورهٔ یٰسٓ در رکعت اول و سورهٔ الرحمن در رکعت دوم اگر برای ان زیارت یکه نماز ان میخواند کیفیت مخصوصی نکرده باشد و انکه دعا کند بعد از نماز بانچه وارد شده یا بآنچه در خاطر او میرسد برای دین و دنیای خود و تمیم دهد در دعا زیرا که ان باجابت نزدیکتر است نوزدهم شیخ شهید ره فرموده که کسیکه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از انکه زیارت کند و همچنین ترک کند زیارت را و داخل نماز شود اگر وقت نماز شده و اگر نه ابتدا کردن بزیارت اولی است چه ان غایت مقصد او است و اگر در بین زیارت نماز بپا شد مستحب است از برای زائر ان که زیارت را قطع کند و روی او بند بنماز و کراهت دارد ترک ان و بر ناظر حرم لازم است که مردم را امر کند بنماز بیستم شیخ شهید ره از جملهٔ آداب زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضرایح مطهره و هدیه کردن ثواب ان بروح مقدس مزور و نفع ان بزیارت کننده عاید میشود و متضمن تعظیم مزور است بیست و یکم ترک نمودن بخنان ناشایسته و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال بخصلتهای دنیویه که همیشه دم زائر را میگیرد و قبیح و مانع رزق و جالب قساوت قلب است خصوص در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدا تعالی خبر میدهد از بزرگی و جلالت انها در سورهٔ نور فی بیوت اذن الله ان ترفع الآیه بیت و دو در بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیه الزائرین ذکر کرده بیست و سیم وداع کردن امام علیه السلام را

عوذات ماثوره

هذا الوجع فاشفه فانه من عافیتک
انک علی کل شیء قدیر وبالنجاح
ربنا لا تذرنی فردا وانت خیر الوارثین
فاستجبنا له ووهبنا له یحیی
ربنا اغفر لی ولوالدی ولجمیع المؤمنین
یوم یقوم الحساب

در وقت بیرون رفتن از بلد آنحضرت بماثور و با بغیر آن بیت و چهارم توبه و استغفار نمودن بجهة گناهان و بهتر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از زیارت بیست و پنجم انفاق کردن بقدر مقدور بر خادمان آستانهٔ شریفه و سزاوار است که خادم آنمحل شریف از اهل خیر و صلاح و صاحب دین و مروت باشد و تحمل نماید آنچه از زائرین می بینند و خشم خود را بر آنها فرو نشاند و غلظت و درشتی بر آنها ننماید و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کند و غربا را از راهنمائی و دلالت کند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله با بیت خادم را که بحقیقت و راستی مشغول شوند در خدمات لازمه از تنظیف و حراست و محافظت زائران و غیره بیست و ششم انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و ساکنین متعففین بلد امام علیه السلام خصوصاً سادات و اهل علم و منقطعین که بمرارت غربت و تنگدستی مبتلا و همواره علم بتعظیم شعائر الله را برپا نموده و دار اهستند جهاتی را که ملاحظهٔ هریک از آنها کافی است در لزوم اعانت و رعایت بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جملهٔ آداب تجمل کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه در لحظ کردن خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق برجوع و نیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند باید که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی را بلباس پست بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کمی کثرت ایشان را بینند و شناسند و اگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است اگرچه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح و شناعت آنچه متعارف شده فعلاً که زنها با سم تشرف بزیارت خود را از انظار نموده با لباسهای نفیس از خانه ها بیرون میآیند و در حرمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده و فشار به بدنهای ایشان داده با خود را متصل بضرایح مطهره نموده با در قبلهٔ مردمان نشسته مشغول بزیارت خواندن شده و حواس مردم را پریشان نموده عبادان محل را از زایرین و نمازگذاران و منضرعین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمرهٔ صادین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک و فی الحقیقة با بیت این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات و داخل در موبقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باهل عراق فرمود یا اهل العراق بلغنی ان نساءکم یواقفن الرجال فی الطریق اما تغارون

(ج ۲۰)

ای اهل عراق بمن خبر رسیده که زنهای شما مزاحم میشوند بمردها در راه یعنی بر میخورند بنامحرمان در کوچه و بازارها آیا حیا نمیکنید شماها و قال لعن الله من لا یغار و فی الفقیه روی الاصبغ بن نباتة عن امیرالمؤمنین علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی آخر الزمان واقتراب الساعة و هو شر الازمنة نسوة کاشفات عاریات متبرجات من الدین داخلات فی الفتن مائلات الی الشهوات مسرعات الی اللذات مستحلات للمحرمات فی جهنم خالدات بیست و هشتم سزاوار است و فیکه زوار بسیار است کسانیکه سبقت بضریح گرفته‌اند تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند تا دیگران نیز مثل آنها بقرب ضریح فائز گردند مؤلف گوید که ما در مقام زیارات امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد ادابیکه زائر بن الجناب باید مراعات آنها را نماید

فصل دویم در ذکر اذن دخول هر یک از حرمهای شریفه

در اینجا ذکر میشود دو اذن دخول اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد حضرت رسول صلی الله علیه و اله یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی وَقَفْتُ عَلیٰ بابٍ مِنْ اَبْوابِ بُیُوتِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ وَ قَدْ مَنَعْتَ النّاسَ اَنْ یَدْخُلُوا اِلّا بِاِذْنِهِ فَقُلْتَ یا اَیُّهَا الَّذینَ اٰمَنُوا لا تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ اِلّا اَنْ یُؤْذَنَ لَکُمْ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صاحِبِ هٰذَا الْمَشْهَدِ الشَّریفِ فی غَیْبَتِهِ کَما اَعْتَقِدُها فی حَضْرَتِهِ وَ اَعْلَمُ اَنَّ رَسُولَکَ وَ خُلَفائَکَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ اَحْیاءٌ عِنْدَکَ یُرْزَقُونَ یَرَوْنَ مَقامی وَ یَسْمَعُونَ کَلامی وَ یَرُدُّونَ سَلامی وَ اَنَّکَ حَجَبْتَ عَنْ سَمْعی کَلامَهُمْ وَ فَتَحْتَ بابَ فَهْمی بِلَذیذِ مُناجاتِهِمْ وَ اِنّی اَسْتَاْذِنُکَ یا رَبِّ اَوَّلاً وَ اَسْتَاْذِنُ رَسُولَکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ ثانِیاً وَ اَسْتَاْذِنُ خَلیفَتَکَ الْاِمامَ الْمَفْرُوضَ (الْمُفْتَرَضَ) عَلَیَّ طاعَتُهُ فُلانَ بْنَ فُلانٍ بجای فلان بن فلان نام ببرد آن امامرا که میخواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید اَلْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ عَلَیْهِ السَّلامُ و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضا عَلَیْهِ السَّلامُ و همچنین بگوید وَ الْمَلائِکَةَ الْمُوَکَّلینَ بِهٰذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبارَکَةِ ثالِثاً ءَاَدْخُلُ یا رَسُولَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا حُجَّةَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ الْمُقَرَّبینَ الْمُقیمینَ فی هٰذَا الْمَشْهَدِ فَاْذَنْ لی یا مَوْلایَ فِی الدُّخُولِ اَفْضَلَ ما اَذِنْتَ لِاَحَدٍ

دعیت آیاتک وقفت آمرهم
الیک لا ملجأ ولا منجا الا
الیک ابن السریر بکر بنا
الیک ابن اشاء الله تعالی
خواهد یافت ارطب الائمه
جهت درد دندان و امثال آن
نقلست که جابر جعفی از امام
باقر علیه السلام نقل کرده که گفت
نزد امام حسن علیه السلام بودم که
شیطان او را زخمی کرد ... بعضی
از شیبان ابن رسول الله من نخوف
و عرض کرد یا ابن رسول الله
بخانه شما آیا امر بفرمائید
کرد امام حضرت فرمود علیه السلام
از تعوید امام حسن علیه السلام
گفت یا ابن رسول الله
انا انقلبنا الیک
ان فقود
فما میتنا لنا و کان الله تقوی
حکمیا لن یقالوا اعدا امرا لهم
فمودیه دو العضب
بیاران

مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلًا لِذٰلِكَ فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِكَ يَا بَرُّ يَا مُبَارَكُ
وَادْخُلْ وَقُلْ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَارْحَمْنِيْ وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ

اذان دخول

است که علامه مجلسی رح از نسخهٔ قدیمه از مؤلفات اصحاب برای دخول در سرداب مقدس و بقاع منوره
ائمه علیهم السلام نقل فرموده و ان چنانست میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَعَفْوَةٌ نَزَّهْتَهَا
وَمَعَالِمُ زَكَّيْتَهَا حَيْثُ اَظْهَرْتَ فِيْهَا اَدِلَّةَ التَّوْحِيْدِ وَاَشْبَاحَ الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ اَلَّذِيْنَ
اصْطَفَيْتَهُمْ مُلُوْكًا لِحِفْظِ النِّظَامِ وَاَخْبَرْتَهُمْ رُؤَسَاءَ لِجَمِيْعِ الْاَنَامِ وَبَعَثْتَهُمْ لِقِيَامِ
الْقِسْطِ فِيْ اِبْتِدَآءِ الْوُجُوْدِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ مَنَنْتَ عَلَيْهِمْ بِاِنْشَائِكَ اَنْبِيَآئَكَ
لِحِفْظِ شَرَآئِعِكَ وَاَحْكَامِكَ فَاَكْمَلْتَ بِاسْتِخْلَافِهِمْ رِسَالَةَ الْمُنْذِرِيْنَ كَمَا اَوْجَبْتَ
رِيَاسَتَهُمْ فِيْ فِطَرِ الْمُكَلَّفِيْنَ فَسُبْحَانَكَ مِنْ اِلٰهٍ مَا اَرَاَفَكَ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مِنْ
مَلِيْكٍ مَا اَعْدَلَكَ حَيْثُ طَابَقَ صُنْعُكَ مَا فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُوْلَ وَوَافَقَ حُكْمُكَ
مَا قَرَّرْتَهُ فِي الْمَعْقُوْلِ وَالْمَنْقُوْلِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى تَقْدِيْرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيْلِ وَلَكَ
الشُّكْرُ عَلٰى قَضَآئِكَ الْمُعَلَّلِ بِاَكْمَلِ التَّعْلِيْلِ فَسُبْحَانَ مَنْ لَا يُسْئَلُ عَمَّنْ فَعَلَ
وَلَا يُنَازَعُ فِيْ اَمْرِهٖ وَسُبْحَانَ مَنْ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ اِبْتِدَآءِ خَلْقِهٖ وَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ مَنَّ عَلَيْنَا بِحُكَّامٍ يَقُوْمُوْنَ مَقَامَهُ لَوْ كَانَ حَاضِرًا فِي الْمَكَانِ وَلَا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الَّذِيْ شَرَّفَنَا بِاَوْصِيَآءَ يَحْفَظُوْنَ الشَّرَآئِعَ فِيْ كُلِّ الْاَزْمَانِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ
الَّذِيْ اَظْهَرَ لَنَا بِمُعْجِزَاتٍ يَعْجَزُ عَنْهَا الثَّقَلَانِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيْمِ الَّذِيْ اَجْرٰنَا عَلٰى عَوَآئِدِ اِحْسَانِهٖ الْجَمِيْلَةِ فِي الْاُمَمِ السَّالِفِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالثَّنَآءُ
الْعَلِيُّ كَمَا وَجَبَ لِوَجْهِكَ الْبَقَآءُ التَّرْمَدِيُّ وَكَمَا جَعَلْتَ نَبِيَّنَا خَيْرَ النَّبِيِّيْنَ وَ
مُلُوْكَنَا اَفْضَلَ الْمَخْلُوْقِيْنَ وَاَخْبَرْتَهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِيْنَ وَفَّقْنَا لِلسَّعْيِ اِلٰى اَبْوَابِهِمْ

احسانی کرد در دنیا را و بس
برای رد زاد و آورد شد مگر
چون نماز گذارد بگو با الجود
من اعطی بالخیر من نزل
و با ارحم من استرحم ارحم
ضعفی و قلة حیلتی و اغفر
من وجهی و برای رد بها
وارد شده همین قدر بنویسند
ان ابرشیفه را و اتل ما
اوحی الیک من کتاب ربک
لا مبدل لکلماته و لن
عدل من دونه ملتحدا بعهد
در دیدن دو آیات با دو رکعت
شده که بعد از نماز صبح و نماز
مغرب بخواند اللهم انی
اسئلک بحق محمد و آل محمد
علیک ان تصلی علی محمد
و آل محمد و ان تجعل النور
فی بصری و البصیرة
فی دینی و الیقین

الطَّاهِرَةِ اِلیٰ یَوْمِ الدِّینِ وَاجْعَلْ اَرْوٰاحَنٰا تَحِنُّ اِلیٰ مَوْطِئِ اَقْدٰامِهِمْ وَنُفُوسَنٰا تَهْویٰ النَّظَرَ اِلیٰ مَجٰالِسِهِمْ وَعَرَصٰاتِهِمْ حَتّیٰ کَاَنَّنٰا نُخٰاطِبُهُمْ فی حُضُورِ اَشْخٰاصِهِمْ فَصَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مِنْ سٰادَةٍ غٰائِبینَ وَمِنْ سُلاٰلَةٍ طٰاهِرینَ وَمِنْ اَئِمَّةٍ مَعْصُومینَ اَللّٰهُمَّ فَاْذَنْ لَنٰا بِدُخُولِ هٰذِهِ الْعَرَصٰاتِ الَّتِی اسْتَعْبَدْتَ بِزِیٰارَتِهٰا اَهْلَ الْاَرَضینَ وَالسَّمٰوٰاتِ وَاَرْسِلْ دُمُوعَنٰا بِخُشُوعِ الْمَهٰابَةِ وَذَلِّلْ جَوٰارِحَنٰا بِذُلِّ الْعُبُودِیَّةِ وَفَرْضِ الطّٰاعَةِ حَتّیٰ نُقِرَّ بِمٰا یَجِبُ لَهُمْ مِنَ الْاَوْصٰافِ وَنَعْتَرِفَ بِاَنَّهُمْ شُفَعٰاءُ الْخَلاٰئِقِ اِذٰا نُصِبَتِ الْمَوٰازینُ فی یَوْمِ الْاَعْرٰافِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلاٰمٌ عَلیٰ عِبٰادِهِ الَّذینَ اصْطَفیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّٰاهِرینَ پس ببوس عتبه را و داخل شو در حالیکه خاشع و گریان باشی پس بدرستیکه آن اذن دخول است از ایشان

فصل نهم صلوات الله علیهم اجمعین

در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه زهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین در مدینه طیبه بدانکه مستحب مؤکد است در حق قاطبه مردم بخصوص حجاج مشرف شدن بزیارت روضه مطهره و آستانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبدالله صلوات الله وسلامه علیه وآله و ترک زیارت آنحضرت باعث آن میشود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت آنحضرت کنند بر امام است که ایشان را مجبور کند بر رفتن بزیارت آنحضرت زیرا که ترک زیارت آنحضرت موجب جفای محرمست شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هرگاه احدی از شما حج کند باید که حج خود را ختم کند بزیارت ما زیرا که این از تمام حج است و نیز روایت کرده از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه وآله که ترک زیارت آنحضرت بعد از حج جفا و خلاف ادبست و شما را امر باین کرده اند پس بروید بزیارت قبرهای چند که حق تعالی لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از حق تعالی طلب کنید نزد آن قبرها و نیز از ابوالصلت هروی روایت کرده که گفت بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم که چه میفرمائی یا بن رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت میکنند که مؤمنین در بهشت زیارت میکنند پروردگار شانرا از منازل خود کنایه از آنکه معنی حدیث اگر

درست باشد چیست با انکه متضمن است چیزرا که بحسب ظاهر مرا با اعتقاد حق درست نمیاید پس حضرت
جواب اورا فرمودند باین طریق که ای ابا الصلت حضرت الهی پیغمبرش محمد صلی الله علیه وآله را افضل
گردانید از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود
شمرد و زیارت او را از زیارت خود شمرده چنانچه فرموده مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ و فرموده
إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ و حضرت رسول صلی الله علیه
وآله فرموده که هر که مرا زیارت نکند در حال حیوة یا بعد از فوت من چنانست که حضرت الهی را زیارت
کرده باشد الخ و جهری در قرب الأسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که رسول خدا
صلی الله علیه وآله فرموده هر که مرا زیارت نکند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز
قیامت و در حدیثی است که حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود پس رفت بزیارت حضرت
رسول صلی الله علیه وآله و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه
مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه وآله و شیخ طوسی ره در تهذیب
از یزید بن عبد الملک روایت کرده و او از پدرش از جدش که گفت بخدمت حضرت فاطمه سلام
الله علیها مشرف شدم پس آنحضرت ابتدا فرمود بسلام بر من پس از من پرسید که برای چه آمده عرض
کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد مرا پدرم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من
سه روز سلام کند حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند گفتم در حیات او و شما فرمودید
همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی ره فرموده که در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقول است که
حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرموده که هر که امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر
صراط ثابت باشد در روزیکه قدمها از آن لغزد و در مقنعه از حضرت صادق علیه السلام روایت
شده که فرمود هر که مرا زیارت کند کفایت امرش نماید و فقر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در
تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند امام جعفر صادق علیه السلام
و پدرش حضرت باقر علیه السلام را در چشم نکند و بیماری و دردی باو نرسد و مبتلا نمیرد و این
قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله
فقرات او این است که مردی بخدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که ایا زیارت
نیاید کرد پدرترا فرمود بلی عرض کرد چه چیز است از برای انکه زیارت کند او را فرمود که بهشت

(عوذات ماثوره)
أعوذ بالله وأعوذ بقدرة الله
وأعوذ بنور الله وأعوذ
بعظمة الله وأعوذ بجلال
الله وأعوذ بجمال الله وأعوذ
بسناء الله وأعوذ بجميع الله
كفتم ما چیست جمیع الله فرمود
بكل الله وأعوذ بعفو الله
وأعوذ بغفران الله وأعوذ
برسول الله وأعوذ بالأئمة
دام رددهم بان ما را انکاه
گفت على ما شاء من شيء ما أعوذ
اللهم رب الطيبين
در دیده وارد شده که بخواند
بران ایه الکرسی در دل گیرد
خوب شدن آنرا و اگر بیش ازان
دست بر چشم هند و بگوید
أعيذ نوره بصري بنور الله
الذي لا يطفأ وارد شده
نافع است

از برای او است اگر اعتقاد بامامت او داشته باشد و متابعت او کند عرض کرد که اعراض کند از زیارتش و چه خواهد داشت فرمود حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت الخ و احادیث در این باب بسیار است و ما را همین مقدار کافی و وافی است اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله پس چنین است هرگاه وارد شدی انشاء الله مدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد انحضرت شوی بایست نزد در و بخوان آن اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بکن او بر و بمنبر حجره شریفه و دست بمالد بر آن و ببوسد آنرا و بگو السلام علیک یا رسول الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا خاتم النبیین اشهد انک قد بلغت الرسالة و اقمت الصلوة و اتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و عبدت الله مخلصا حتی اتیک الیقین فصلوات الله علیک و رحمته و علی اهل بیتک الطاهرین پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله که دوش چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله است و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و اشهد انک رسول الله و انک محمد بن عبد الله و اشهد انک قد بلغت رسالات ربک و نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل الله و عبدت الله حتی اتیک الیقین بالحکمة و الموعظة الحسنة و ادیت الذی علیک من الحق و انک قد رؤفت بالمؤمنین و غلظت علی الکافرین فبلغ الله بک افضل شرف محل المکرمین الحمد لله الذی استنقذنا بک من الشرک و الضلالة اللهم فاجعل صلواتک و صلوات ملائکتک المقربین و انبیائک المرسلین و عبادک الصالحین و اهل السموات و الارضین و من سبح لک یا رب العالمین

برای ضعف چشم و شکوره
و اردشاه است که نبود بلا به
نفرد را مگر در دعای جوشن کبیر
و از آن باسیل چشم کشاد و روی آن
شاه که مکه فرمان داد از چشم خود
بخواند هفت بار در آب و بر چشم خود
و نیز دانشاه که مکه در دهن
روز بگوید فتحنا و بعینها
بعینک ابصار چشمان از آن مانند
بمانند شیخ کفعمی فرموده که
بجهت رسیدن برای در دچشم
و جمیع دردهای عضاء و تحلیل
چنین بخصوص الامر موکل علیها
برای نفوذ دعا از حضرت ابی عبد الله
و بیناش بر بزند نفوذ
بطلان سحر از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام مروی است که
هر که این دعا را
بخواند

مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَاَمِينِكَ وَنَجِيِّكَ
وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ
اَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَاٰتِهِ الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ
بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ
فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَاِنِّي اَتَيْتُكَ
مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي وَاِنِّي اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي

واگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر را در پشت کتف خود و رو بقبله کن و دستها را بردار و حاجت
خود را بطلب بدرستیکه سزاوار است که بر آورده شود انشاء الله تعالی و ابن قولویه بسند معتبر روایت
کرده از محمد بن مسعود که گفت دیدم حضرت صادق علیه السلام را که بنزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه
و آله آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ
وَهَدَاكَ وَهَدٰى بِكَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا شیخ در مصباح فرموده که چون فارغ شدی
از دعاء در نزد قبر شریف پس برو بنزد منبر و دست بر آن بمال و بگیر دو قبه پائین منبر را که مثل انار
میماند و بمال صورت و چشمهای خود را بآن پس بدرستیکه در آن شفای چشم است و بایست نزد
منبر و حمد و ثنای الهی بجا آور و حاجت خود را بطلب پس بدرستیکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود
که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دریست از درهای بهشت پس میروی
بمقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز میکنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر صلی الله
علیه و آله پس بدرستیکه نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد میشوی یا بیرون
میروی صلوات بفرست بر آنحضرت و نماز گذار در خانه فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام
جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت
اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله آنجا بوده و بگو اَسْئَلُكَ اَيْ جَوَادُ اَيْ كَرِيمُ
اَيْ قَرِيبُ اَيْ بَعِيدُ اَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را
از نزد روضه مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طایفه گفته اند که مدفونست

نگاه دارند بسم الله و بالله بسم الله و ما شاء الله بسم الله و لا حول و لا قوة الا بالله قال موسی ما جئتم به السحر ان الله سیبطله ان الله لا یصلح عمل المفسدین فوقع الحق و بطل ما کانوا یعملون فغلبوا هنالک و انقلبوا صاغرین و نیز از برای دفع شیاطین و جادوگران از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله وارد شده که آیه سخره بخوانند و آن این است ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یغشی اللیل النهار یطلبه حثیثا و الشمس و القمر و النجوم مسخرات

در روضه که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خودش است و فرقه سیم گفته اند که
در بقیع مدفون است و اظهر بیشتر اصحاب ما آن است که زیارت شود آن مظلومه از نزد
روضه و کیفیت آن معظمه زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در این مواضع
از برای زیارت آن ممتحنه بگو: یا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللّٰهُ الَّذی خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ یَخْلُقَكِ
فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صابِرَةً وَزَعَمْنا اَنّا لَكِ اَوْلِیاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصابِرُونَ
لِكُلِّ ما اَتانا بِهِ اَبُوكِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَتى بِهِ وَصِیُّهُ فَاِنّا نَسْئَلُكِ اِنْ كُنّا صَدَّقْناكِ
اِلاّ اَلْحَقْتِنا بِتَصْدیقِنا لَهُما لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنا بِاَنّا قَدْ طَهُرْنا بِوِلایَتِكِ و مستحب است که بگو
اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا
بِنْتَ حَبیبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ صَفِیِّ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ اَمینِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
یا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِیاءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ الْبَرِیَّةِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا
زَوْجَةَ وَلِیِّ اللّٰهِ وَخَیْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ
سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الصِّدّیقَةُ الشَّهیدَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الرَّضِیَّةُ الْمَرْضِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْفاضِلَةُ الزَّكِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الْحَوْراءُ الْاِنْسِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا التَّقِیَّةُ النَّقِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلیمَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْصُوبَةُ اَلسَّلامُ
عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا فاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ
اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْكِ وَعَلى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ اَنَّكِ
مَضَیْتِ عَلى بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ وَمَنْ جَفاكِ فَقَدْ جَفا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذاكِ فَقَدْ

اَلا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ
تَبارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمینَ
اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعاً وَخُفْیَةً
اِنَّهُ لا یُحِبُّ الْمُعْتَدینَ وَلا
تُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ
اِصْلاحِها وَادْعُوهُ خَوْفاً وَطَمَعاً
اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَریبٌ مِنَ
الْمُحْسِنینَ و در بعضی
است که تا تبارک الله رب
العالمین بخوانند و از فضل
رسول صلی الله علیه و آله
شده که هر که [illegible]
[illegible]
در شب [illegible]
[illegible]

اذی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ومن وصلک فقد وصل رسول اللہ
صلی اللہ علیہ وآلہ ومن قطعک فقد قطع رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ
لانک بضعۃ منہ وروحہ الذی بین جنبیہ اشہد اللہ ورسلہ وملائکتہ
انی راض عمن رضیت عنہ ساخط علی من سخطت علیہ متبرء ممن تبرأت
منہ موال لمن والیت معاد لمن عادیت مبغض لمن ابغضت محب لمن
احببت وکفی باللہ شہیدا وحسیبا وجازیا ومثیبا پس صلوات مبفرستی بر حضرت
رسول وائمہ اطہار علیہم السلام مؤلف گوید کہ ما در روز بستم جمادی الاخرہ زیارتی دیگر برای
حضرت فاطمہ صلوات اللہ علیہا نقل کردہ بود علماء نیز زیارت مبسوطی برای او مظلومہ نقل کردہ اند وان
مثل همین زیارت است کہ از شیخ نقل کردیم اول ان السلام علیک یا بنت رسول اللہ است تا
اشہد اللہ ورسلہ وملائکتہ کہ از اینجا بعد باین نحو است اشہد اللہ وملائکتہ
انی ولی لمن والاک وعدو لمن عاداک وحرب لمن حاربک انا یا مولاتی بک
وبابیک وببعلک والائمۃ من ولدک موقنون وبولایتہم مؤمن ولطاعتہم ملتزم
اشہد ان الدین دینہم والحکم حکمہم وہم قد بلغوا عن اللہ عز وجل ودعوا الی
سبیل اللہ بالحکمۃ والموعظۃ الحسنۃ لا تأخذہم فی اللہ لومۃ لائم و
صلوات اللہ علیک وعلی ابیک وبعلک وذریتک الائمۃ الطاہرین اللہم
صل علی محمد واہل بیتہ وصل علی البتول الطاہرۃ الصدیقۃ المعصومۃ
التقیۃ النقیۃ الرضیۃ المرضیۃ الزکیۃ الرشیدۃ المظلومۃ المقہورۃ و
المغصوبۃ حقہا المنوعۃ ارثہا المکورۃ ضلعہا المظلوم بعلہا المقتول
ولدہا فاطمۃ بنت رسولک وبضعۃ لحمہ وصمیم قلبہ وفلذۃ کبدہ
والتحفۃ منک لہ والتحفۃ خصصت بہا وصیتہ وحبیبۃ المصطفی
وقرینۃ المرتضی وسیدۃ النساء ومبشرۃ الاولیاء حلیفۃ الورع والزہد

دہد بس علیک کہ قدحی از آب و
خواند پس از ان محمد وسجود بین
دو سجدہ در قدح پس امر فرمود
کہ از ان آب بر سر و صورت
ریختند بالجملہ اشد و قویتر
دیگر عود نخواہد کرد بتوفیق
ہر گہ رود و ابتدا از حضرت
رسول صلی اللہ علیہ وآلہ کرد اگر
جن سنگی افکند ان سنگ را
بگیرد و بیفکند بہمان موضع کہ
سنگ از انجا افتادہ و بگوید
حسبی اللہ وکفی وسمع اللہ
لمن دعا لیس وراء اللہ منتہی
و نیز از برای شر جنان نگاہ
داشتن مرغ و خروس و کبوتر
و نیز از برای شر جنان در خانہ نا فرشتہ
و نیز از برای شر جنان در زیر
و بیابان و مواضع خلوت
ان از حضرت امام زین العابدین علیہ السلام
مروی است کہ در سر
بلاء بر

وَتُفّاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي شَرَّفْتَ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْهَا
أَنْوَارَ الْأَئِمَّةِ وَأَرْخَيْتَ دُونَهَا حِجَابَ النُّبُوَّةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوٰةً تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا
عِنْدَكَ وَشَرَفِهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَ
آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي حُبِّهَا فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ

مؤلف گوید که شیخ در تهذیب فرموده که آنچه روایت شده در فضل زیارت آنمعظمه بیشتر است از آنکه
احصا شود و علامه مجلسی از مصباح الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده
که فرمود پدرم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حقتعالی او را و ملحق سازد او را بمن در هر
جا که باشم از بهشت

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از بعید

علامه مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاول است فرموده شیخ مفید
و شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را
بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ
پس بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَبِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيبَ اللّٰهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمًا
بِالْقِسْطِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغًا عَنِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُبَشِّرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُنْذِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ

گذارد و بصدای بلند بخواند
أَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُ
أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ
و نیز در بیابان در مواضع موحشه
و هولناک وارد شده است که
بلند اذان گویند خرز چشم زخم
وارد شده آیه وَإِنْ يَكَادُ بخوانند
و نیز از حضرت صادق علیه السلام مرویست که
چون ترسد که چشم او در کسی یا
چشم کسی در او تاثیر کند سه مرتبه
بگوید مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و وارد شده که هرگاه
احدی خود را بهیئت نیکو آراست
پس بخواند وقتیکه از منزل بیرون
میشود و قُلْ أَعُوذُ را تا ضرر نرساند
باو چیزی باذن الله
تعالی

الذی یستضاء بہ السلام علیک وعلی اہل بیتک الطیبین الطاہرین الہادین
المہدیین السلام علیک وعلی جدک عبد المطلب وعلی ابیک عبد اللہ السلام
علی امک امنۃ بنت وہب السلام علی عمک حمزۃ سید الشہداء السلام علی
عمک العباس بن عبد المطلب السلام علی عمک وکفیلک ابیطالب السلام علی
ابن عمک جعفر الطیار فی جنان الخلد السلام علیک یا محمد السلام علیک یا
احمد السلام علیک یا حجۃ اللہ علی الاولین والاخرین والتابع الی طاعۃ رب
العالمین والمہیمن علی رسلہ والخاتم لانبیائہ والشاہد علی خلقہ والشفیع
الیہ والمکین لدیہ والمطاع فی ملکوتہ الاحمد من الاوصاف المحمد لآثر
الاشراف الکریم عند الرب والمکلم من وراء الحجب الفائز بالسباق والفائت
عن اللحاق تسلیم عارف بحقک معترف بالتقصیر فی قیامہ بواجبک غیر منکر
ما انتہی الیہ من فضلک موقن بالمزید من ربک مؤمن بالکتاب المنزل
علیک محلل حلالک محرم حرامک اشہد یا رسول اللہ مع کل شاہد وامحلہا
عن کل جاحد انک قد بلغت رسالات ربک ونصحت لامتک وجاہدت
فی سبیل ربک وصدعت بامرہ واحتملت الاذی فی جنبہ وادعوت الی سبیلہ
بالحکمۃ والموعظۃ الحسنۃ الجمیلۃ وادیت الحق الذی کان علیک وانک
قد رؤفت بالمؤمنین وغلظت علی الکافرین وعبدت اللہ مخلصا حتی اتیک
الیقین فبلغ اللہ بک اشرف محل المکرمین واعلی منازل المقربین وارفع درجات
المرسلین حیث لا یلحقک لاحق ولا یفوقک فائق ولا یسبقک سابق ولا یطمع
فی ادراکک طامع الحمد للہ الذی استنقذنا بک من الہلکۃ وہدانا بک من
الضلالۃ ونورنا بک من الظلمۃ فجزاک اللہ یا رسول اللہ من مبعوث افضل ما

دفع زخم

وبعد از ادای دفع چشم زخم
فاتحہ وسہ مرتبہ آیۃ الکرسی
وسہ بار قل ہو اللہ احد
وقدری صلوات بخواند
وبعد از ان دست بر بینی
خود بکشد
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
وبعد از ان دست بر بینی
خود بکشد
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
وبعد از ان دست بر بینی
خود بکشد
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم
ربنا متکبرین ہذا چشم زخم اللہم

جازیٔ نبیًّا عن امّتہٖ ورسولًا عمّن ارسل الیہ بأبی انت وامّی یا رسول اللہ زرتک
عارفًا بحقّک مقرًّا بفضلک مستبصرًا بضلالۃ من خالفک وخالف اہل بیتک
عارفًا بالہدیٰ الذی انت علیہ بأبی انت وامّی ونفسی واہلی ومالی وولدی انا اصلّی
علیک کما صلّی اللہ علیک وصلّی علیک ملائکتہ وانبیاؤہ ورسلہ صلوٰۃً
متتابعۃً وافرۃً متواصلۃً لا انقطاع لہا ولا امد ولا اجل صلّی اللہ علیک وعلی
اہل بیتک الطیبین الطاہرین کما انتم اہلہ بل دونہا ابکاء وبکوا اللّٰہمّ اجعل
جوامع صلواتک ونوامی برکاتک وفواضل خیراتک وشرائف تحیّاتک وتسلیماتک
وکرامات ورحماتک وصلوات ملائکتک المقربین وانبیائک المرسلین وائمتک
المنتجبین وعبادک الصالحین واہل السموات والارضین ومن سبّح لک یا ربّ
العالمین من الاوّلین والآخرین علی محمّد عبدک ورسولک وشاہدک ونبیّک
ونذیرک وامینک ومکینک ونجیبک وحبیبک وخلیلک وصفیّک
وصفوتک وخاصّتک وخالصتک ورحمتک وخیر خیرتک من خلقک نبیّ الرحمۃ
وخاتم المغفرۃ وقائد الخیر والبرکۃ ومنقذ العباد من الہلکۃ بإذنک وداعیہم الی
دینک القیّم بأمرک اوّل النبیّین میثاقًا واخرہم مبعثًا الذی غشّیتہ فی بحر الفضیلۃ
والمنزلۃ الجلیلۃ والدرجۃ الرفیعۃ والمرتبۃ الخطیرۃ واودعتہ الاصلاب
الطاہرۃ ونقلتہ منہا الی الارحام المطہّرۃ لطفًا منک لہ وتحنّنًا منک علیہ
اذ وکّلت لصونہ وحراستہ وحفظہ وحیاطتہ من قدرتک عینًا عاصمۃً
حجبت بہا عنہ مدالس العہر ومعائب السفاح حتّی رفعت بہ نواظر العباد واجبت
بہ مہبّ البلاد بأن کشفت عن نورہ لادیہ ظلم الاستار والبست حرمک بہ
حلل الانوار اللّٰہمّ فکما خصصتہ بشرف ہذہ المرتبۃ الکریمۃ وذخر ہذہ

کہ رسول خدا عم بر ہمہ خلق است
علیہما خواندہ واصحاب خود را
نیکو گردانیدہ کلمات تعویذ کنید نعوذ باللہ
زخم بر اعدای حق و اثبات وغیرہ کردہ
از امیر المؤمنین علیہ السلام بیم اللہ
الرحمن الرحیم
علی عالم بہ شہاب فاہم بحر
بالبیدر دون عن العالمین علیہ
من زالہ الی قلبہ اضعف عبدہ
قابض بکلاہ وعلیہا دارہ الاقارب
جلالہ رفیق ردیہ رفیق وباب
الکبیر وثلیق قابض البصر
ہل ترکیب من فطور ثم ارجع
البصر کرتین ینقلب الیک
البصر خاسئا وہو حسیر *
بجاہ رفیع وسوسہ
شیطان

الْمَنْقَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَّى بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَقَاتَلَ أَهْلَ الْجُحُودِ
عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَّعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهَدَةِ
أَعْدَائِكَ وَأَوْجَبَتْ لَهُ بِكُلِّ أَذًى مَسَّهُ أَوْ كَبَدٍ أَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ
قَتْلَهُ فَضِيلَةً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ وَتَمْلِكُ بِهَا الْجَزِيلَ مِنْ نَوَالِكَ وَقَدْ أَسَرَّ
الْحَسْرَةَ وَأَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَحْظَ بِمَا مَثَّلَ لَهُ وَحْبُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتٍ تُرْضَاهَا لَهُمْ وَبَلِّغْهُمْ مِنَّا تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَآتِنَا مِنْ
لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِمْ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بدو سلام باهم بسوره که خواهی و چون فارغ شوی تعقیب فاطمهٔ زهراء
سلام الله علیها را بخوان پس بگو اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
تَوَّابًا رَحِيمًا وَلَمْ أَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ رَاغِبًا
تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي وَمُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوبِي مُقِرًّا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي
وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي
لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَتَقَبَّلَ مِنِّي عَمَلِي وَيَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَ
رَبِّي فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ الْمَوْلَى رَبِّي وَنِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ
كَمَا أَوْجَبْتَ لِمَنْ أَتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاقْرَأْ لَهُ بِدُعَا
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

رواست که استفاده کند
بخدا تعالی پس بگوید آمنت
بالله و برسوله علی ما اراد الله
الدین و رضیت بما رضی به
رسول الله صلی الله علیه و آله
فلکذه که در مورد شیطان
رد و قسم است شیطان
وان در میشود بگفتن لا
حول ولا قوة الا بالله العلی
العظیم و شیطان از من وان
در میشود بفرمان من مکون
موکل و آل اصحاب علیهم
موکلند بدکه در بان عذاب ها
گذشت نماز حد بعفو در دیگ
بمعنی عوذات بجهة دفع وسوسه
باقتام الحصر شود بجهة امنی
از درد بخواند در حلقه ها
وقل قل اعوذ برب الناس
الرحمن تا آخر مورد
عقرب رواست که
بمن نظر

عوذه

اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقَمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ
وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزِيْلَ ثَوَابِكَ وَاِنِّيْ لَمُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتَائِبٌ اِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعَائِذٌ
بِكَ فِيْ هٰذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمَالِ الَّتِيْ تَقَدَّمْتَ اِلَيَّ فِيْهَا وَنَهَيْتَنِيْ عَنْهَا وَ
اَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَاَعُوْذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ تُقِيْمَنِيْ مَقَامَ الْخِزْيِ وَالذُّلِّ
يَوْمَ تُهْتَكُ فِيْهِ الْاَسْتَارُ وَتَبْدُوْ فِيْهِ الْاَسْرَارُ وَالْفَضَائِحُ وَتُرْعَدُ فِيْهِ الْفَرَائِصُ
يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْاِفْكِ يَوْمَ الْاِزْفَةِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ
يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ
وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاِذَا كَانَتِ السَّمَآءُ يَوْمَ تَاْتِيْ
كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّوْنَ اِلٰى اللّٰهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ لَا يُغْنِيْ مَوْلًى
عَنْ مَّوْلًى شَيْئًا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ يَوْمَ يُرَدُّوْنَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّوْنَ اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ
الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ وَكَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ مُّهْطِعِيْنَ اِلَى
الدَّاعِ اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ رَجًّا يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ
وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالْمَشْهُوْدِ يَوْمَ تَكُوْنُ
الْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا صَفًّا اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَثَبِّتْ قَدَمِيْ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَلَا
تُخْزِنِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلٰى نَفْسِيْ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيَآئِكَ
مُنْطَلَقِيْ وَفِيْ زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَّاَهْلِ بَيْتِهٖ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَحْشَرِيْ وَاجْعَلْ حَوْضَهٗ
مَوْرِدِيْ وَفِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِيْ وَاَعْطِنِيْ كِتَابِيْ بِيَمِيْنِيْ حَتّٰى اَفُوْزَ بِحَسَنَاتِيْ
وَتُبَيِّضَ بِهٖ وَجْهِيْ وَتُيَسِّرَ بِهٖ حِسَابِيْ وَتُرَجِّحَ بِهٖ مِيْزَانِيْ وَاَمْضِيَ مَعَ الْفَآئِزِيْنَ

مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ إِلٰهَ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ أَنْ تَقْضِيَ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِجَوْرٍ بَلْ أَوْ أَنْ أُلْقَى الْخِزْيَ
وَالنَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ
بِاسْمِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السَّتْرَ السَّتْرَ اللّٰهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذٰلِكَ
الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَإِذَا مَيَّزْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ
فَسُقْتَ كُلًّا بِأَعْمَالِهِمْ زُمَرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي
زُمَرِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جِنَانِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرَوْحٍ كُنِ الْحَضْرَا وَبِحَيِّ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللّٰهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ
بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ
وَبِالْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ
مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللّٰهُمَّ
لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي
فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ
أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاؤُكَ وَأَنْصَارُكَ وَحُجَجُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ
وَأَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجِمَةُ وَحْيِكَ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي سَاعَتِي هٰذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
تَحِيَّةً مِنِّي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ لَا جَعَلَهُ

تعالا با فواهها و اذنابها
و اسماعها و ابصارها و
قوامها عنی و عن آخرین
الا فحوزة النهار ان شاء الله
تعالا و بزیمة شر عقربی
بخواند سلام علی نوح فی
العالمین انا کذلک نجزی
المحسنین انه من عبادنا
المؤمنین و در ابتدا کند
و فی که حضرت نوح علیه
سوار کشتی شد نوح فرمود
را از سوار شدن در کشتی
عقرب گفت من عادت میکنم
با تو که نگویی که ابتدا کنی
سلام علی نوح فی العالمین
و علی فوج فی العالمین
و در چند حدیث وارد شده
است که مالیدن نمک بنیش
زنبور عقرب دفع کند گاز میکند

اللهُ اخر تسلیمی علیک شیخ در مصباح سید در جمال الاسبوع در اعمال روز جمعه فرمود
انکه مستحب است زیارت حضرت رسول و ائمه علیهم السلام در روز جمعه و روایت کرده اند از حضرت صادق
که فرمود هر که خواهد زیارت کند قبر رسول خدا و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای
سایر حجج طاهره علیهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل کند و دو جامه پاکیزه بپوشد
و بیرون رود بصحرائی و بر اثر دیگر بر بام خانه بالا رود و پس چهار رکعت نماز بکذارد رو بام رسول
که مستقر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخیزد رو بقبله و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِیُّ الْمُرْتَضَی
وَالسَّیِّدَةُ الْکُبْرَی وَالسَّیِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْاَوْلَادُ الْاَعْلَامُ وَالْاُمَنَاءُ
الْمُنْتَجَبُونَ حَیْثُ انْقِطَاعِی اِلَیْکُمْ وَاِلَی اٰبَائِکُمْ وَوَلَدِکُمُ الْخَلَفِ عَلَی بَرَکَةِ الْحَیِّ فَقَلْبِی لَکُمْ
مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّی یَحْکُمَ اللهُ بِدِیْنِهِ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لَا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنِّی بِکُمْ
اُقَاتِلُ بِفَضْلِکُمْ مُفَوِّضٌ بِرَجْعَتِکُمْ لَا اُنْکِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا اَزْعُمُ اِلَّا مَا شَاءَ اللهُ سُبْحَانَ
اللهِ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ سُبْحَانَ اللهِ بِاَسْمَائِهِ جَمِیْعِ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَی اَرْوَاحِکُمْ
وَاَجْسَادِکُمْ وَالسَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ مؤلف گوید که در روایات بسیار وارد شده
که از هر کجا سلام و صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و اله و سلم فرستاده شود با نحضرت میرسد
و در روایتی وارد شده که ملکی موکل است بر انکه هر مؤمنی که بگوید صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ
آن ملک در جواب او گوید وَعَلَیْکَ پس از آن بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله عرض کند یا رسول
الله فلانشخص سلام بر شما رسانید آنحضرت فرماید وَعَلَیْهِ السَّلَامُ و در روایت معتبر است که
آنحضرت فرمود هر که زیارت کند قبر مرا بعد از موت من خواهد بود مثل کسیکه هجرت کرده بسوی من
در حیات من پس هرگاه استطاعت ندارید که بزیارت قبر من بیائید سلام بفرستید بسوی من که البته
میرسد بمن و اخبار باین مضمون بسیار است و ما در باب اول در ذکر زیارت حجج طاهره در ایام
هفته دو زیارت برای حضرت رسول صلی الله علیه در روز شنبه نقل کردیم اگر خواستی بانجا
رجوع کن و بغیض خواندن آن خود را نائل بسازو شایسته است صلوات فرستادن بر آنحضرت بآن
صلواتی که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بر انجناب فرستاده در یکی از خطب خود در روز جمعه

(در ادعیه متفرقه زیارات)
در ادعیه که منسوب شده از
کتاب شریف کافی و آن مشتمل بر چند
فصل است فصل اول در بعضی
دعاها که وارده در وقت صبح و شام
و غیر آنها و در باب کیفیت زیارت و آن
ده دعا است اول از آنحضرت
صادق علیه السلام روایت شده
که حضرت علی بن الحسین
علیهما السلام چون از نماز صبح
فارغ میشد آنرا میخواند
و می فرمود هذا بابی و امی
یا رسول الله و علی اهل بیتک
یا ولی الله و دوم از
حضرت صادق علیه السلام
که هر که این دعا را بعد از نماز
صبح بخواند و فوت کند از دنیا
پیش از آنکه بمیرد حضرت
قائم علیه السلام را خواهد دید
و با او از یاران حضرت خواهد بود

چنانچہ در روضہ کافی است اِنَّ اللّٰہَ وَمَلٰٓئِکَتَہٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ یٰٓاَیُّھَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْہِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَحَنَّنْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ کَاَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ وَبَارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلٰی اِبْرٰھِیْمَ وَاٰلِ اِبْرٰھِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ اَللّٰھُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِیْلَۃَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِیْلَۃَ وَالْمَنْزِلَۃَ الْکَرِیْمَۃَ اَللّٰھُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ اَعْظَمَ الْخَلَائِقِ کُلِّھِمْ شَرَفًا یَوْمَ الْقِیٰمَۃِ وَاَقْرَبَھُمْ مِنْکَ مَقْعَدًا وَّاَوْجَھَھُمْ عِنْدَکَ یَوْمَ الْقِیٰمَۃِ جَاھًا وَّاَفْضَلَھُمْ عِنْدَکَ مَنْزِلَۃً وَّنَصِیْبًا اَللّٰھُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا اَشْرَفَ الْمَقَامِ وَحَیَّاکَ السَّلَامُ وَشَفَاعَۃَ الْاِسْلَامِ اَللّٰھُمَّ وَاَلْحِقْنَا بِہٖ غَیْرَ خَزَایَا وَلَا نَاکِثِیْنَ وَلَا نَادِمِیْنَ وَلَا مُبَدِّلِیْنَ بِاللّٰہِ الْحَیِّ الْاَمِیْنِ وبباید در اواخر باب یارات پس ذکر صلوات بر آنحضرت وآل او علیہم السلام

زیارت ائمہ بقیع علیہم السلام

یعنی حضرات امام حسن مجتبیٰ و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیہم السلام چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آری آنچہ در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طہارت و پوشیدن جامہ ہای پاک و پاکیزہ و استعمال بوی خوش و رخصت طلبیدن در دخول و نحو آنہا و بگو ہنگام دخول یا مَوَالِیَّ یَا اَبْنَآءَ رَسُوْلِ اللّٰہِ عَبْدُکُمْ وَابْنُ اَمَتِکُمُ الذَّلِیْلُ بَیْنَ اَیْدِیْکُمُ الْمُضْعَفُ فِیْ عُلُوِّ قَدْرِکُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ جَائَکُمْ مُسْتَجِیْرًا بِکُمْ قَاصِدًا اِلٰی حَرَمِکُمْ مُتَقَرِّبًا اِلٰی مَقَامِکُمْ مُتَوَسِّلًا اِلَی اللّٰہِ تَعَالٰی بِکُمْ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوَالِیَّ ءَ اَدْخُلُ یَا اَوْلِیَآءَ اللّٰہِ ءَ اَدْخُلُ یَا مَلٰٓئِکَۃَ اللّٰہِ الْمُحْدِقِیْنَ بِھٰذَا الْحَرَمِ الْمُقِیْمِیْنَ بِھٰذَا الْمَشْھَدِ وبعد از خشوع و خضوع و رقت داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو اَللّٰہُ اَکْبَرُ کَبِیْرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ کَثِیْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰہِ بُکْرَۃً وَّاَصِیْلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِیْ مَنَّ عَلَیَّ بِطَوْلِہٖ وَسَھَّلَ زِیَارَۃَ سَادَاتِیْ بِاِحْسَانِہٖ وَلَمْ یَجْعَلْنِیْ عَنْ زِیَارَتِھِمْ مَمْنُوْعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس نزدیک قبور مقدسہ ایشان برو و پشت بقبلہ و رو بقبر ایشان

انستودع اللہ العلی الاعلی الجلیل العظیم یعنی ومن یعنی امره استودع اللہ یعنی الرسول والکوفی والمضعف لعلیہ کل شیء یعنی از آنحضرت مرد بین کہ کون داخل شام شوی بگو اللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ عِنْدَ اِقْبَالِ لَیْلِکَ وَاِدْبَارِ نَھَارِکَ وَحُضُوْرِ صَلَوَاتِکَ وَاَصْوَاتِ دُعَائِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ و در عاکی باشد چون بدر خانہ حضرات صادقین علیہما السلام رسد بگو بسم اللہ صلی اللہ علیہ والہ ورود داخل صحن شود میگوید بسم اللہ و باللہ و الی اللہ و فی سبیل اللہ و علی ملۃ رسول اللہ و علی علیہ والہ

کن ربکم السلام علیکم ائمۃ الھدی السلام علیکم اھل التقوی السلام علیکم
ایھا الحجج علی اھل الدنیا السلام علیکم ایتھا القوام فی البریۃ بالقسط السلام علیکم
اھل الصفوۃ السلام علیکم ال رسول اللہ السلام علیکم اھل النجوی اشھد انکم
قد بلغتم ونصحتم وصبرتم فی ذات اللہ وکذبتم وابیٰ الیکم فغفرتم واشھد انکم
الائمۃ الراشدون المھتدون وان طاعتکم مفروضۃ وان قولکم الصدق و
انکم دعوتم فلم تجابوا وامرتم فلم تطاعوا وانکم دعائم الدین واذکان الارض لم تزالوا
بعین اللہ ینسخکم من اصلاب کل مطھر وینقلکم من ارحام المطھرات لم تدنسکم
الجاھلیۃ الجھلاء ولم تشرک فیکم فتن الاھواء طبتم وطاب منبتکم من بکم
علینا ربانا الدین فجعلکم فی بیوت اذن اللہ ان ترفع ویذکر فیھا اسمہ وجعل
صلوتنا علیکم رحمۃ لنا وکفارۃ لذنوبنا اذ اختارکم اللہ لنا وطیب خلقنا
بما من علینا من ولایتکم وکنا عندہ مسمین بعلمکم معترفین بتصدیقنا ایاکم
وھذا مقام من اسرف واخطا واستکان واقر بما جنی ورجی بمقامہ الخلاص وان
یتنفذہ بکم متنفذ الھلکی من الردی فکونوا لی شفعاء فقد وفدت الیکم اذ
رغب عنکم اھل الدنیا واتخذوا ایات اللہ ھزوا واستکبروا عنھا یا من ھو قائم
لا یسھو ودائم لا یلھو ومحیط بکل شیء لک المن بما وفقتنی وعرفتنی بما افتنی علیہ
اذ صد عنہ عبادک وجھلوا معرفتہ واستخفوا بحقہ وما لوا الی سواہ فکانت المنۃ
منک علی مع اقوام خصصتھم بما خصصتنی بہ فلک الحمد اذ کنت عندک فی
مقامی ھذا مذکورا ممکنوبا فلا تحرمنی ما رجوت ولا تخیبنی فیما دعوت بحرمۃ محمد
والہ الطاھرین وصلی اللہ علی محمد وآل محمد بن دعا کن از برای خود ھر چہ خواھی و شیخ
طوسی در تھذیب فرمودہ کہ بعد از آن ھشت رکعت نماز زیارت بکن بعضی از برای ھر امامی دو رکعت

اللھم انک انت السلام ومنک السلام وانت تتوفی نفوسنا ونحیی علیھا
وتحفظ ارواحنا وتبعثھا وتحشرھا وتعرضھا علیک یا رب العالمین
اللھم احفظنی بحفظ الایمان
من بین یدی ومن خلفی ومن
یمینی وعن شمالی ومن فوقی
ومن تحتی ومن قبلی لا الہ
الا انت لا حول ولا قوۃ
الا باللہ نستکفل الغنی
والعافیۃ من کل بلوۃ
اللھم انی اعوذ بک من
عذاب القبر ومن ضیق القبر و
اعوذ بک من سکرات الموت
واعوذ بک اللھم ربنا ان یحضرون
اللھم رب جبرئیل ومیکائیل
رب اسمعیل واسحاق
الخ

وشیخ طوسی و سید بن طاوس گفته اند که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو السلام علیکم ائمتی الهدی ورحمة الله وبرکاته استودعکم الله واقرء علیکم السلام امنا بالله و بالرسول وبما جئتم به ودللتم علیه اللهم فاکتبنا مع الشاهدین پس دعا بسیار کن وازخدا سؤال کن که دیگر مرا بزیارت ایشان برگرداند واخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان وعلامه مجلسی در بحار زیارت مبسوطی از یکی از نسخ قدیمه ایراد فرموده وچون بتصریح ایشان و دیگران بهترین زیارات برای ایشان زیارات جامعه است که انشاء الله بعضی از آنها بعد از این مذکور خواهد شد ما در اینمقام بهمین قدر اکتفا نمودیم و در باب اول در ذکر زیارات حج طاهره علیهم السلام در ایام هفته زیارتی برای جناب امام حسن علیه السلام و زیارتی برای این سه امام دیگر نقل کرده پس از آنها غفلت نشود وبدانکه ما در زیارت هریک از حج طاهره علیهم السلام غیر از ائمه بقیع صلوات الله علیهم صلواتی برای صاحب زیارت ذکر میکنیم و در صلوات بر این بزرگواران اکتفا میکنیم بصلواتی که در اخر زیارات ذکر میشود بآنجا رجوع کن وبعد از صلوات بر ایشان میزان اعمال حسنه خود را سنگین نما ونیز بدانکه کثرت شوق این مهجور شکسته بامثاله مشرفه مرا وادار میکند که از قصیده هائیه فاضل اوحد مادح ال احمد جناب شیخ ارزی رضوان الله علیه که از شیخ الفقهاء العظام خاتم المجتهدین الفخام شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که ارزو میکرد که ان قصیده در نامه عمل او نوشته شود وجواهر در نامه عمل ارزی چند شعر که مناسب با اینمقام است در اینجا ذکر نمود خود را بآن مشمول نمایم قال ارزی

اِنَّ تِلْکَ الْقُلُوْبَ اَقْلَقَهَا الْوَجْدُ	وَاَدْمَی تِلْکَ الْعُیُوْنَ بُکَاهَا	کَانَ اَنْکَی الْخُطُوْبِ لَمْ یَبْکِ مِنْهُ
مُقْلَةٌ لٰکِنِ الْهَوٰی اَبْکَاهَا	کُلَّ یَوْمٍ لِلْحَادِثَاتِ عَوَادٍ	لَیْسَ یَقْوٰی رَضْوٰی عَلٰی مُلْتَقَاهَا
کَیْفَ یُرْجَی الْخَلَاصُ مِنْهُنَّ اِلَّا	بِیَدِ مَامٍ مِنْ سَیِّدِ الرُّسْلِ طٰهٰ	مُعْقِلُ الْخَائِفِیْنَ مِنْ کُلِّ خَوْفٍ
اَوْفَرُ الْعُرْبِ ذِمَّةً اَوْفَاهَا	مَصْدَرُ الْعِلْمِ لَیْسَ اِلَّا لَدَیْهِ	خَبَرُ الْکَائِنَاتِ مِنْ مُبْتَدَاهَا
فَاضَ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَحِلْمٌ	اَخَذَتْ مِنْهُمَا الْعُقُوْلُ نُهَاهَا	تَوَهَّتْ بِاسْمِهِ التَّمْوٰتُ وَالْاَ
رُضْ کَمَا تَوَهَّتْ بِصُبْحٍ ذَکَاهَا	وَغَدَتْ تَنْشُرُ الْقَضَائَ عَنْهُ	کُلُّ قَوْمٍ عَلٰی اخْتِلَافِ لُغَاهَا
طَرِبَتْ لِاسْمِهِ الثَّرٰی فَانْتَشَاهَا	فَوْقَ عُلْوِیَّةِ السَّمَا سُفْلَاهَا	جَادَ مِنْ جَوْهَرِ التَّقَدُّسِ ذَاتًا
نَاهَتِ الْاَنْبِیَاءُ فِی مَعْنَاهَا	لَا تَجُلْ فِی صِفَاتِ اَحْمَدَ فِکْرًا	فَهِیَ الصُّوْرَةُ الَّتِیْ لَنْ تَرَاهَا

اللهم ان اقل محل عن السلام اللهم انی اعوذ بید زعل الحصینة واعوذ بجعل ان عیسی عزقا او خرقا او مزقا او فودا او فجرا او مسخا او قردا او خنزرا او التبع او مون الخنام اقم فی عن میان التوه ولکن اشیع علی فراشی فطاعتک وطاعة رسولک صلی الله علیه و آله مصبا الی غیر محظ او فی الصف الذین نعتهم فی کتابک کانهم بنیان مرصوص اعذنی وذریتی ومادرء فی ذریتی بقل اعوذ برب الفلق تا آخر سوره واعذنی وذریتی ومادرء فی ذریتی بقل اعوذ برب الناس تا آخر سوره

اَیُّ خَلْقِ اللّٰهِ اَعْظَمُ مِنْهُ	وَهُوَ الْغَایَةُ الَّتِی اسْتَقْصَاهَا	قَلْبُ الْحَافِیْنَ ظَهْرَ الْبَطْنِ
فَرَاٰی ذَاتَ اَحْمَدٍ فَاجْتَبَاهَا	لَسْتُ اُنْسِیْ لَهُ مَنَازِلَ قُدْسٍ	قَدْ بَنَاهَا النَّقِیُّ فَاعْلَا بِنَاهَا
وَرِجَالًا اَعِزَّةً فِیْ بُیُوْتٍ	اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ یُعَزَّ حِمَاهَا	سَادَةٌ لَا یُرِیْدُ اِلَّا رِضَی اللّٰهِ
كَمَا لَا یُرِیْدُ اِلَّا رِضَاهَا	خَصَّهَا مِنْ كَمَالِهٖ بِالْمَعَانِیْ	وَبِاَعْلٰی اَسْمَائِهٖ سَمَّاهَا
لَمْ یَكُوْنُوْا لِلْعَرْشِ اِلَّا كُنُوْزًا	خَافِیَاتٍ سُبْحَانَ مَنْ اَبْدَاهَا	كَرَّمَهُمْ اَلْسُنٌ عَنِ اللّٰهِ تُنْبِیْ
هِیَ اَقْلَامُ حِكْمَةٍ قَدَّرَاهَا	وَهُمُ الْاَعْیُنُ الصَّحِیْحَاتُ تَهْدِیْ	كُلَّ عَیْنٍ مَكْفُوْفَةٍ عَنَاهَا
عُلَمَاءٌ اَئِمَّةٌ حُكَمَاءٌ	هُنَدِیْ النَّجْمُ بِاتِّبَاعِ هُدَاهَا	قَادَةٌ عِلْمُهُمْ وَرَاْیُ حِجَاهُمْ
سَمْعُهَا كُلَّ حِكْمَةٍ مَنْظَرَاهَا	مَا اُبَالِیْ لَوْ اَهْمَلَتْ عَلَی الْاَرْ	ضِ السَّمٰوٰتُ بَعْدَ نَیْلِیْ لَاهَا

ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر وغیره

زیارت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه وآله میبایستی نزدیک قبر بگوئی السلام علی رسول الله السلام علی نبی الله السلام علی حبیب الله السلام علی صفی الله السلام علی نجی الله السلام علی محمد بن عبد الله سید الانبیاء وخاتم المرسلین وخیرة الله من خلقه فی ارضه وسمائه السلام علی جمیع انبیائه ورسله السلام علی الشهداء والسعداء والصالحین السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین السلام علیک ایتها الروح الزاکیة السلام علیک ایتها النفس الشریفة السلام علیک ایتها السلالة الطاهرة السلام علیک ایتها النسمة الزاکیة السلام علیک یا ابن خیر الوری السلام علیک یا ابن النبی المجتبی السلام علیک یا ابن المبعوث الی کافة الوری السلام علیک یا ابن البشیر النذیر السلام علیک یا ابن السراج المنیر السلام علیک یا ابن المؤید بالقرآن السلام علیک یا ابن المرسل الی الانس والجان السلام علیک یا ابن صاحب الرایة والعلامة السلام علیک یا ابن الشفیع یوم القیمة السلام علیک یا ابن من جاء الله بالکرامة السلام علیک ورحمة الله وبرکاته اشهد انک قد اختارک الله لک

ویکون التحمید لله علی ما خلق والتحمید لله مثل ما خلق والتحمید لله ملأ ما خلق والتحمید لله ملأ ما بینهما والتحمید لله ملأ ما بینهما وملأ ما شاء من شیء بعد والتحمید لله رضا نفسه وزنة عرشه ومداد کلماته والتحمید لله عدد کل حرف حمد احد والتحمید لله کما ینبغی لوجه ربنا وعز جلاله والتحمید لله بجمیع محامده کلها ما علمنا منها وما لم نعلم والتحمید لله بجمیع ما حمد به نفسه والتحمید لله حمدا لا منتهی لعدده ولا غایة لمنتهاه ولا انقطاع لابده والتحمید لله حمدا لا یحصیه الا هو ولا یؤدیه الا هو ولا الله الا الله العلیم الحلیم ولا الله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السمٰوات ورب الارضین ورب ما بینهما ورب العرش العظیم اللهم انی اعوذ بک من کل شیء انت اخذ بناصیته اللهم انک تعلم ما فی نفسی فاغفر لی ما فی نفسی واعوذ بک من شر نفسی واعوذ بک من شر کل دابة انت اخذ بناصیتها واعوذ بک من شر الاول والآخر والظاهر والباطن وصلوات الله وملائکته وانبیائه ورسله وجمیع خلقه علی محمد وآله وسلم تسلیما کثیرا

دار انعامہ قبل ان یکتب علیک احکامہ او یکلفک حلالہ وحرامہ فتقلک
الیہ طیبا زاکیا مرضیا طاہرا من کل نجس مقدسا من کل دنس وبوئک جنۃ المأوی
ورفعک الی الدرجات العلی وصلی اللہ علیک صلوۃ تقر بہا عین رسولہ وبلغہ
اکبر ما مولہ اللھم اجعل افضل صلواتک وازکاھا وانمی برکاتک واوفاھا
علی رسولک ونبیک وخیرتک من خلقک محمد خاتم النبیین وعلی من نسل من
اولادہ الطیبین وعلی من خلف من عترتہ الطاہرین برحمتک یا ارحم الراحمین
اللھم انی اسئلک بحق محمد صفیک وابراہیم خلیل نبیک ان تجعل سعیھم
مشکورا وذنبھم مغفورا وحوبتھم سعیدۃ وعائبتھم حمیدۃ وحوائجھم
مقضیۃ وافعالھم مرضیۃ وامورھم میمونۃ وشؤنھم محمودۃ اللھم
واحسن لی التوفیق ونفس عنی کل ھم وضیق اللھم جنبنی عقابک وامنحنی ثوابک
واسکنی جنانک وارزقنی رضوانک وامانک واشرکنی فی صالح دعائی والدی
وولدی وجمیع المؤمنین والمؤمنات الاحیاء منھم والاموات انک ولی الباقیات
الصالحات امین رب العالمین پر میخواہی حاجتہای خود را و دو رکعت نماز زیارت بگذار

زیارت جناب فاطمہ بنت اسد

والدہ حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام پس بایستی نزد قبر
انحدہ وبگوئی السلام علی نبی اللہ السلام علی رسول اللہ السلام علی محمد سید المرسلین
السلام علی محمد سید الاولین السلام علی محمد سید الاخرین السلام علی من بعثہ
اللہ رحمۃ للعالمین السلام علیک ایتھا النبی ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام علی
فاطمۃ بنت اسد الھاشمیۃ السلام علیک ایتھا الصدیقۃ المرضیۃ السلام علیک
ایتھا النقیۃ السلام علیک ایتھا الکریمۃ الرضیۃ السلام علیک یا
کافلۃ محمد خاتم النبیین السلام علیک یا والدۃ سید الوصیین السلام علیک

موزد صبح بجا آورد بگوید
بسم اللہ الرحمن الرحیم لا حول
ولا قوۃ الا باللہ العلی
العظیم بی بدرستیکہ مرکبی
ایشان بگوید رشد با وطنان
وبیمی وبوائکی دشمنان
فرع از انواع بلاها وبگوید
چون داخل صحن شود داخل شام
شدہ الحمد رب الصباح
الحمد لفالق الاصباح دو
رکعت الحمد للہ اذا قمت اللیل
بقدر زیارت وبخان بالنہار
وتحیتہ وبعض در عافیت
وبجوار ابرار کرمہ واحشر
وده ابرار فانک وبخان
ربک رب العزۃ عما یصفون
وسلام علی المرسلین و
الحمد للہ رب العالمین و
سبحان اللہ

یا مَنْ ظَهَرَتْ شَفَقَتُهَا عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَرِيَّتُهَا
لِوَلِيِّ اللّٰهِ الْاَمِيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ الطَّاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
عَلٰى وَلَدِكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكِفَالَةَ وَاَدَّيْتِ الْاَمَانَةَ
وَاجْتَهَدْتِ فِيْ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَبَالَغْتِ فِيْ حِفْظِ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَارِفَةٌ بِحَقِّهٖ مُؤْمِنَةٌ بِصِدْقِ
مُعْتَرِفَةٌ بِنُبُوَّتِهٖ مُسْتَبْصِرَةٌ بِنَعْتِهٖ كَافِلَةٌ بِنَزِيْلِهٖ مُشْفِقَةٌ عَلٰى نَفْسِهٖ وَاقِفَةٌ
عَلٰى خِدْمَتِهٖ مُخْتَارَةً رِضَاهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى الْاِيْمَانِ وَالتَّمَسُّكِ بِاَشْرَفِ
الْاَدْيَانِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً طَاهِرَةً زَكِيَّةً نَقِيَّةً فَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْكِ وَاَرْضَاكِ وَ
جَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَاْوٰكِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِيْ بِزِيَارَتِهَا وَتَثْبِيْتِيْ
عَلٰى مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِيْ شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ الْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهَا وَارْزُقْنِيْ مُرَافَقَتَهَا
وَاحْشُرْنِيْ مَعَهَا وَمَعَ اٰبَائِهَا الطَّاهِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ
اِيَّاهَا وَارْزُقْنِيْ الْعَوْدَ اِلَيْهَا اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ وَاِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ فَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهَا وَ
اَدْخِلْنِيْ فِيْ شَفَاعَتِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا
لَدَيْكَ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ پس دو رکعت نماز زیارت بجا لاوے و دعا

میکنی بآنچہ خواہی و منصرف میشوی **زیارت حضرت حمزہ رضی اللہ عنہ در راجد**

چون بزیارت حضرت رفتی میکوئی نزد قبرش اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَسَدَ اللّٰهِ وَاَسَدَ رَسُوْلِهٖ اَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ وَنَصَحْتَ رَسُوْلَ اللّٰهِ وَكُنْتَ بِمَا
عِنْدَ اللّٰهِ سُبْحَانَهٗ رَاغِبًا بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا اِلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا اِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ اَبْتَغِيْ بِزِيَارَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِيْ مُتَعَوِّذًا بِكَ

(ادعیہ صبح و شام)
ثمرون و من نخلها و الارض
انها و الثمرات و الارض
و من نظم و من
الحق من الحق و الارض
الحق من الحق و الارض
بعد موتها و كذلك النشور
يوم يوم قدوس ربنا و رب
الملائكة و الروح سبحان
رحمك سبحانك لا اله
الا انت سبحانك انى كنت
فغفر لى انك انت التواب
و ب على انك انت التواب
الرحيم
ما ذرء على ابن دعا الله
مع رسوله اللهم لك الحمد
الحمد لك و انت الحمد و
و انا عبدك
منقربا الى الله عز و جل
بزيارتك و نحو

مِنَ النَّارِ اِلْتَحَفَّهَا مِثْلَ مَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اَخْطَبُهَا عَلَى ظَهْرِي
فَزِعًا اِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي اَتَيْتُكَ مِنْ شُقَّةٍ بَعِيدَةٍ طَالِبًا فَكَاكَ رَقَبَتِي
مِنَ النَّارِ وَقَدْ اَوْقَرَتْ ظَهْرِي ذُنُوبِي اَتَيْتُ مَا اَسْخَطَ رَبِّي وَلَمْ اَجِدْ اَحَدًا اَفْزَعَ اِلَيْهِ
خَيْرًا اِلَيْكُمْ اَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَةِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا يَوْمَ فَقْرِي وَحَاجَتِي فَقَدْ سِرْتُ اِلَيْكَ
مَحْزُونًا وَاَتَيْتُكَ مَكْرُوبًا وَسَكَبْتُ عَبْرَتِي عِنْدَكَ بَاكِيًا وَصِرْتُ اِلَيْكَ مُفْرَدًا وَاَنْتَ
مِمَّنْ اَمَرَنِي اللّٰهُ بِصِلَتِهِ وَحَثَّنِي عَلَى بِرِّهِ وَدَلَّنِي عَلَى فَضْلِهِ وَهَدَانِي لِمَحَبَّتِهِ وَرَغَّبَنِي
فِي الْوِفَادَةِ اِلَيْهِ وَاَلْهَمَنِي طَلَبَ الْحَوَائِجِ عِنْدَهُ اَنْتُمْ اَهْلُ بَيْتٍ لَا يَشْقَى مَنْ تَوَلَّاكُمْ
وَلَا يَخِيبُ مَنْ اَتَاكُمْ وَلَا يَخْسَرُ مَنْ هَوَاكُمْ وَلَا يَسْعَدُ مَنْ عَادَاكُمْ پس رو بقبلہ میکنی و
دو رکعت نماز زیارت بجا میاوری و بعد از فراغ خود را بقبر میچسبانی و میگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي نَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ بِلُزُومِي لِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
فَاجِرْنِي مِنْ نَقِمَتِكَ فِي يَوْمٍ تَكْثُرُ فِيهِ الْاَصْوَاتُ وَتَشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ وَ
تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا فَاِنْ تَرْحَمْنِي الْيَوْمَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيَّ وَلَا حُزْنٌ وَاِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلًى لَهُ
الْقُدْرَةُ عَلَى عَبْدِهِ وَلَا تُخَيِّبْنِي بَعْدَ الْيَوْمِ وَلَا تَصْرِفْ فِيهِ بِغَيْرِ حَاجَتِي فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ
عَمِّ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ اِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَتَقَبَّلْ مِنِّي وَعْدَ
بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِرَاْفَتِكَ عَلَى جِنَايَةِ نَفْسِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي وَمَا اَخَافُ اَنْ تَظْلِمَنِي
وَلٰكِنِّي اَخَافُ سُوْءَ الْحِسَابِ فَانْظُرِ الْيَوْمَ تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ فِيهِمَا فَكُنِّي مِنَ النَّارِ
وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَلَا هَوِّنْ عَلَيْكَ اَنْ تُهِينَنِي وَلَا تَحْجُبَنَّ عَنْكَ صَوْتِي وَلَا تَقْلِبْنِي
بِغَيْرِ حَوَائِجِي بِاِغْبَاثِ كُلِّ مَكْرُوبٍ مَحْزُونٍ وَيَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرَانِ الْغَرِيبِ
الْمُشْرِفِ عَلَى الْهَلَكَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَانْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَةً لَا اَشْقَى بَعْدَهَا
اَبَدًا وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَعَبْرَتِي وَانْفِرَادِي فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَتَحَرَّيْتُ الْخَيْرَ الَّذِي

عَلَى عَبِيدِكَ وَعَبِيدِكَ وَ
اَوْ مِنْ يَوْمِ عَبِيدِكَ وَاَوْفِ
يُخَلِّدُكَ مَا اسْتَطَعْتَ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ اَصْطَفَاهُ عَلَى فَتْرَةٍ
مِنَ الْاِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْاِخْلَاصِ
وَمِلَّةِ اِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمَا وَاٰلِهِمَا
عَلَى ذٰلِكَ اَحْيَا وَاَمُوتُ
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي
اَحْيِنِي وَاَمِتْنِي اَمِتْنِي
عَلَى ذٰلِكَ وَابْعَثْنِي اِذَا
بَعَثْتَنِي عَلَى ذٰلِكَ اِبْتِغَاءَ
رِضْوَانِكَ وَاِتِّبَاعَ سَبِيلِكَ
اِلَيْكَ الْمَلَاذُ مِنْكَ الْمَعَاذُ
وَفِي اَمْرِي اَلْتَجِئُ
اِلَى بَيْتِ

لا یعطیه احد سواك فلا ترد املی اللهم ان تعاقب فمولی له القدرة علی عبده
وجزائه بسوء فعله فلا احبن الیوم ولا تصرفنی بغیر حاجتی ولا تخیبن شخوصی
ووفادتی فقد انفدت نفقتی وانعبت بدنی وقطعت المفاوز وخلفت
الاهل والمال وما خولتنی واثرت ما عندك علی نفسی ولذت بقبر عم نبیك
صلی الله علیه واله وتقربت به ابتغاء مرضاتك فعد بحلمك علی جهلی و
برأفتك علی ذنبی فقد عظم جرمی برحمتك یا کریم یا کریم مؤلف گوید که مداح جناب
سلام الله علیه وفضیلت زیارت آنحضرت بیش ازان است که ذکر شود فخر المحققین ره در رساله
فخریه فرموده مستحب است زیارت حمزه وباقی شهداء باحد زیرا که روایت شده از حضرت رسول صلی الله علیه
واله که فرموده هر که زیارت نکند مرا وزیارت نکند عم حمزه را هما نا مرا جفا کرده واین فقیر در بیت
الاحزان فی مصائب سیدة النسوان نقل کردم که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از
وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه پنجشنبه بزیارت حمزه وشهداء احد میرفت و
نماز میخواند ودعا میکرد در انجا وترك نکرد تا وفات فرمود ومحمود بن لبید گفته که ان سیدة
جلیله سر قبر حمزه میرفت وگریه میکرد ومن در یکی از روزها بزیارت حمزه مشرف شدم دیدم که
انمظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگریه است من صبر کردم تا گریه اش ساکن گشت نزدیك رفتم وسلام
کردم وگفتم یا سیدة النسوان بحق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از ان گریه ات
فرمود ای اباعمرو برای من شایسته است گریستن زیرا که بمن رسیده است مصیبت بهترین
پدرها رسول خدا صلی الله علیه واله پس فرمود واشوقاه الی رسول الله وانشاد کرد

إذا مات یوما میت قل ذکره		وذکر أبی مذ مات والله أکثر	

وشیخ مفید فرموده وکان رسول الله صلی الله علیه واله یامر فی حیوته بزیارة قبر حمزة علیه السلام وکان یلم به و
بالشهداء ولم یزل فاطمة علیها بعده فانه صلی الله علیه واله بعد الی قبره وترحم والمسلمون یتناوبون
علی زیارته وملازمة قبره زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم باحد میگوئی
در زیارت ایشان السلام علی رسول الله السلام علی نبی الله السلام علی محمد بن عبد الله

اللهم اغفر لهم ما تقدم من ذنبهم وما تاخر
اللهم اجعل اول یومنا هذا خیرا
اللهم اجعل اوسط یومنا هذا خیرا
اللهم اجعل آخر یومنا هذا خیرا
اللهم اغفر لنا ولوالدینا ولاولادنا ولاهلینا ولاعمامنا ولاخوالنا ولاعماتنا ولاخالاتنا
وللمسلمین والمسلمات والمؤمنین والمؤمنات
اللهم اغفر لهم ما علمت منه وما لم اعلم
اللهم اغفر لهم ما ترکت منه وما لم اترك
خواندن این دعا در روز صبح وشام
اللهم انی اسئلك بحق هذا الیوم
اللهم انی اسئلك بحق هذا الصباح
اللهم انی اسئلك بحق آبائی وامهاتی
اللهم انی اسئلك بحق هذا الیوم
اللهم انی اسئلك بحق هذا الصباح
اللهم انی اسئلك بحق آبائی وامهاتی

السَّلَامُ عَلَى آمِلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الْمُؤْمِنُونَ السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْإِيمَانِ وَالتَّوْحِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَأَنْصَارَ
رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ
اخْتَارَكُمْ لِدِينِهِ وَاصْطَفَاكُمْ لِرَسُولِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
وَذَبَبْتُمْ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَجُدْتُمْ بِأَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ
عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ
وَعَرَّفَنَا وُجُوهَكُمْ فِي مَحَلِّ رِضْوَانِهِ وَمَوْضِعِ إِكْرَامِهِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَ
الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حِزْبُ اللَّهِ وَأَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ
فَقَدْ حَارَبَ اللَّهَ وَأَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ الَّذِينَ هُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ
فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ أَنْتُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ
زَائِرًا وَبِحَقِّكُمْ عَارِفًا وَمِنْ زِيَارَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ مُتَقَرِّبًا وَبِمَا سَبَقَ مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَ
مَرْضِيِّ الْأَفْعَالِ عَالِمًا فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَغَضَبُهُ وَسَخَطُهُ اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَثَبِّتْنِي عَلَى قَصْدِهِمْ وَتَوَفَّنِي
عَلَى مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرِّ دَارِ رَحْمَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا
فَرَطٌ وَنَحْنُ بِكُمْ لَاحِقُونَ وَبِحَوْلِهِ سُبْحَانَهُ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

ذکر مناقب معظم له در مدینه منوره

که نزدیک مزار دو رکعت نماز زیارت میگذارد و بر میگردی انشاء الله تعالی

از جمله مساجد قبا است که بنا شده بر پیغمبری از دو راه اول و دوم بنا شده که هر که برود با مسجد دو رکعت نماز در آن گذارد بر گردد با ثواب عمره پس برو با این مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیت مسجد بجا آور و بخوان تسبیح زهراء علیها السلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اولش السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ است و ما آنرا در زیارت اول جامعه قرار میدهیم و با بدرود او اخر باب انشاء الله پس بخوان خدا را و بگو یا کائنا قبل کل شیء و این دعا نیست طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که خواهد بزیارت رجوع کند و نماز میگذارد در

مشربهٔ ام ابراهیم یعنی غرفهٔ مادر حضرت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله که ان مسکن و محل نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله بوده است و در مسجد فضیخ که در نزدیکی مسجد قبا است و از مسجد در شمس نیز میگویند و در مسجد فتح که مسجد احزاب نیز میگویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو یا صریخ المکروبین و یا مجیب دعوة المضطرین و یا مغیث المهمومین اکشف عنی ضری و همی و کربی و غمی کما کشفت عن نبیک صلی الله علیه و آله همه و کفیته هول عدوه و اکفنی ما اهمنی من امر الدنیا و الآخرة یا ارحم الراحمین و نماز بگذار در خانهٔ حضرت امام زین العابدین و خانهٔ امام جعفر صادق علیهما السلام و مسجد سلمان و مسجد ابو ذر و مسجد ابو موسی علیهم السلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباهله اگر قدرت بوانی و دعا میکنی بانچه خواهی انشاء الله تعالی

(زیارت وداع)

هرگاه خواستی از مدینه بیرون آئی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله و بعمل آور انچه پیشتر میکردی پس وداع کن آنحضرت را و بگو السلام علیک یا رسول الله استودعک الله و استرعیک و اقرء علیک السلام امنت بالله و بما جئت به و دللت علیه اللهم لا تجعله اخر العهد مني لزيارة قبر نبيك فان توفيتني قبل ذلك فاني اشهد في مماتي على ما شهدت عليه في حياتي ان لا اله الا انت و ان محمدا عبدك و رسولك صلی الله علیه و آله و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر یونس بن یعقوب فرمود که بگو صلی الله علیک السلام علیک لا جعله الله اخر تسليمي عليك

مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین در بیان تکالیف زوار در مدینهٔ طیبه گفتیم که از چیزهائی که مهم است برای ایشان انکه ما دامیکه در مدینه معظمه هستند فرصت غنیمت دانسته نماز بسیار کنند در مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله که نماز در انجا مقابل ده هزار نماز است بمسجد که در جای دیگر کرده شود و بهترین مکانهای مسجد روضه است که ما بین قبر و منبر است و بدانکه چنانکه شیخ ما در تحفه فرموده مقدار خوابیدن جسد مبارک پیغمبر ما و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین از زمین اشرف از کعبهٔ معظمه باتفاق جمیع فقهاء چنانچه شهید ره در قواعد تصریح بآن نموده و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت صادق علیه السلام مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله

اللهم انك تعلم ضعفنا الا بما قويتنا و انك تعلم فقرنا الا بما اغنيتنا و انك تعلم ذلتنا الا بما اعززتنا و انك تعلم حاجتنا الا بما قضيتها و انك تعلم فاقتنا الا بما اغنيتنا و انك تعلم ما نخاف و ما نحذر و ما نرجو و ما نحاذر و ما نؤمل و ما نحاول و ما نعمل له و ما نسئلك من الامن و السلامة و الرخاء و العافية و الغنى و الكفاف و الفرج و الفتح و الظفر و الغنيمة و العافية و الصحة و السلامة و الاسلام و التوفيق لما تحب و ترضى و الحفظ و العصمة من كل ما تكره و نسئلك تمام نعمتك علينا و على جميع اهل بيتك و اصحابك و اوليائك و اهل طاعتك و نسئلك ان تجعلنا من الذين يدخلون الجنة و ينجون من النار و نسئلك ان تجعلنا من الذين يسعون فيما يقربهم اليك و يزلفهم لديك و نسئلك ان تجعلنا من الذين يخافونك و يرجونك و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبونك و يحبون رسولك و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون اولياءك و يعادون اعداءك و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه و نسئلك ان تجعلنا من الذين يحبون ما احببت و يكرهون ما كرهت و يأمرون بما امرت به و ينهون عما نهيت عنه

ببسیار نماز کم نا توان فرموکه همیشه ترا میسر نمیشود که با نیمکان شریف بیائی الخ وشیخ طوسی ره در تهذیب بسند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه ونماز کردن نزد ستونها واجب نیست بلکه واجب همان نماز پنجگانه در روزه ماه رمضان است ولکن هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او وفرمود بسیار نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است از برای شما وبدانید که ادمی گاهست زیرک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه در امر آخرت زیرک باشد وزیارت کن حضرت رسول الله صلی الله علیه وآله را در هر روز مکرر وهمچنین ائمه بقیع را باندازه که ممکن است تا در وقت که مشاهده کردی حجره حضرت رسول را سلام بکن بر انحضرت ومادامیکه در مدینه هستی مواظب خود باش وخود را حفظ کن از گناهان ومظالم وتدبر وتفکر کن در شرافت انجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای مبارک حضرت رسول صلی الله علیه وآله بر زمینهای آن منتشر شده وآن بزرگوار در کوچه وبازار آن تردد فرموده ودر مسجد آن نماز خوانده وانجا موضع وحی ونزول است وحضرت جبرئیل وملائکه مقربین

انجا فرود میامدند ولنعم ما قیل	ارض مشی جبرئیل فی عرصاتها	والله شرف ارضها وسماءها

ونا ممکن شود تو را تصدق کن در مدینه بخصوص در مسجد وبخصوص بسارات وزیارت رسول را که ثواب جزیل واجر عظیم بر آن مترتب است وعلامه مجلسی ره فرموده که در روایات معتبر وارد شده است که در انجا تصدق کند برابر است باده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق کنند اگر ممکن شود تو را اختیار کن مجاورت آن بلد طیب را که مجاورت در مدینه مستحب است واحادیث مستفیضه در فضیلت آن وارد شده

سقی الله قبرا بالمدینة غیثه	فقد حل فیه الامن بالبرکات	نبی الهدی صلی علیه ملیکه
وبلغ عنا روحه التحفات	وصلی علیه الله ما ذر شارق	ولاحت نجوم اللیل بتدیات

فصل چهارم در فضیلت وکیفیت زیارت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

ودر آن چند مطلب است **مطلب اول** در فضیلت زیارت انحضرت است شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند خلق نفرموده مخلوقی بهتر از ملائکه وبدرستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک وبیایند به بیت المعمور وطواف میکنند بدور آن وچون از طواف انجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند وچون از طواف کعبه فارغ شدند بسوی قبر پیغمبر میایند وسلام میکنند بر انحضرت پس از آن میایند بسوی قبر امیر المؤمنین علیه

(ادعیه صبح وشام)
وتعالت بحمدانک ربی الیک
تقبل منی دعائی وما اقربنی
بهذا الیک ومن حق ضراعتی
الی الضعافا کثیرة وانا
من ذلک اجزع اعظما وانا
ما احسن ما ابلیتنی وانعم
اعظم ما اعطیتنی وافضل
ما اولیتنی واکثر ما انعمت
علی فلک الحمد یا الهی
کثیرا فیما مبارکا علیه
ملا التموات وملا الارض
وملا ما شئت من شئ بعد
وکما ینبغی لوجهک ذرعه
وقدره الجلال والاکرام منتهی
رضاک انا محمد باقر علیه السلام
روایت کرده که هر که بگوید
در وقت طلوع فجر لا اله
الا الله وحده لا شریک
له له الملک وله

وسلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میایند نزد قبر حسین علیه السلام وسلام میکنند بر آنجناب پس
از آن بآسمان بالا میروند ومثل ایشان هر روز نازل میشود تا روز قیامت پس فرمود آنحضرت که هر که
زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را وعارف بحق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام واجب الاطاعه و
خلیفه بلا فصل داند واز روی تجبر وتکبر بزیارت نیامده باشد حقتعالی بنویسد از برای او اجر صد
هزار شهید وگناهان گذشته وآینده او را بیامرزد ومبعوث گردد در روز قیامت از جمله ایمنان
از اهوال آن روز وآسان گرداند بر او حساب را واستقبال نمایند او را ملائکه وچون برگردد از زیارت او را
مشایعت نمایند تا بخانه خود برگردد واگر بیمار شود بعیادت او بیایند واگر بمیرد متابعت جنازه او بکنند
واز برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش وسید عبد الکریم بن طاوس در فرحة الغری از آنحضرت روایت
کرده که فرمود هر که پیاده بزیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود حقتعالی هر گامی ثواب یک حج ویک عمره برای او
بنویسد واگر پیاده برگردد هر گامی ثواب دو حج ودو عمره از برای او بنویسد ونیز از آنحضرت روایت کرده
که بابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیر المؤمنین علیه السلام را عارفا بحقه بنویسد حقتعالی
از برای او بعدد هر گامی حج مقبول وعمره پسندیده ای پسر مارد والله نمیخورد آتش جهنم قدمی را که غبار
آلوده شود در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواه پیاده رود خواه سواره ای پسر مارد بنویس این
حدیث را بآب طلا ونیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود ما میگوئیم که در پشت کوفه قبری هست
که پناه نمیبرد بآن قبر دردناکی مگر آنکه حقتعالی او را شفا کرامت میفرماید مؤلف گوید که از اخبار معتبره
ظاهر میشود که حقتعالی قبر امیر المؤمنین علیه السلام واولاد طاهرینش را معقل خائفین وملجأ مضطرین
وامان اهل زمین قرار داده هر غمناکی که نزد او برود غمش زایل گردد وهر دردناکی که خود را باو بمالد
شفا گیرد وهر که بآن پناه برد در امان باشد سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی
که گفت من وپدرم وعمم حسین بنحو پنهانی در شب رفتیم بزیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام واین در سال
دویست وشصت وچیزی بود ومن کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر آنحضرت دیدیم که آن
قبر مطهر دورش سنگهای سیاه گذاشته شده وبنائی ندارد پس ما نزدیک آن رفتیم بعضی از ما
شروع کرد بخواندن قرآن وبعضی دیگر مشغول بنماز شد وبعضی مشغول بزیارت ودر اینحال بودیم
که ناگاه دیدیم شیری بجانب ما میاید چون نزدیک ما آمد بفاصله یک نیزه ما از آن محل شریف دور شدیم
آن حیوان بنزدیک قبر رفت وشروع کرد بمالیدن ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و

الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر ده مرتبه وصلوات بفرستد بر محمد وآل محمد ده مرتبه وتسبیح کند سی وپنج مرتبه وتهلیل گوید سی وپنج مرتبه وتحمید گوید خدا را سی وپنج مرتبه نوشته نشود در آن روز از غافلین واگر در شب بگوید نیز نوشته نشود در آن شب از غافلین نهم از محمد بن فضیل روایت است که نوشتم بخدمت حضرت امام محمد تقی علیه السلام و از آن حضرت درخواستم که مرا تعلیم فرماید دعائی پس نوشت آنحضرت در جواب من که میگوئی در وقت صبح وشام الله الله الله ربی الرحمن الرحیم لا اشرک به شیئا پس دعا میکنی برای حاجت خود که این کلمات مقدمه است برای سؤال

مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد او برگشت و ما را بحال شیر خبر داد پس ترسان ما برطرف شد و همگی نزد او رفتیم و او را مشاهده کردیم پدید آمد که درد ذراع او جراحتی است و آن دست مجروح بقبر آنحضرت میمالید پس یکباعت با اینحال بود انگاه برفت و ما دیگر باره بحال اول خود بنماز و زیارت و قرائت قرآن برگشتیم و شیخ مفید نقل کرده که روزی هارون الرشید با هنک شکار از کوفه بیرون رفت و بجانب غریین و ثویه توجه نمود و در انجا اهوانی دید فرمان داد تا بازهای شکاری و کلاب معلم را برای شکار اهوان رها کردند و بر اثها باختند اهوان که چنین دیدند فرار کرده بپشته پناه بردند و در انجا بازها را مهلت ندادند بازها در ناچه بیافتادند و تا زبها باز شدند و در اثر ایشان طلب در عجب شد دیگر باره اهوان از فراز پشته بنشیب آمدند بازها و تازیها را هنک ایشان نمودند دیگر باره اهوان بآن پشته پناه بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا مرتبه کارید بنگونه رفت هارون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تجسس کنید و مرد برا که از حال امکان با خبر باشد بیابید غلامان رفتند و از قبیله بنی اسد پیر مردی را حاضر کردند هارون از وی پرسید که حال این پشته چیست و در اینمکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان میدهی قصه را بعرض میرسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا ادبت نکنم و در امان باشی الحال آنچه دانی بگو گفت خبر داد مرا پدرم از پدران خود که میگفتند قبر مطهر امیر المؤمنین علیه السلام در این پشته واقعست و حضرت از آخر مرا امن دادند و او را مخیر قرار داده که هر چه بآن پناه ببرد در امان باشد فقهاء گویند در امثال عربیت که میگویند آحمی من مجیر الجراد یعنی فلانی حمایت کردنش از کسیکه در پناه او است بیشتر است از پناه دهنده ملخها و قصه آن چنانست که مردی بادیه نشین از قبیله طی که نامش مدلج بن سوید بود روزی در خیمه خود نشسته بود دید جماعتی از طایفه طی آمدند و جوال و ظرفهائی با خود دارند پرسید چه خبرست گفتند ملخها ببسیار در اطراف خیمه شما فرود آمده اند مدلج آنها را بکمر بست و برخاست سوار اسب خود شد و نیزه خود را بدست گرفت و گفت بخدا سوگند هر کس متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت آنگاه الجراد فی جواری ثم تریدون اخذه یا این ملخها در جوار و پناه من باشند و شما آنها را بگیرید چنین چیزی نخواهد شد پوسته آنها حمایت کرد تا آفتاب گرم شد ملخها پریدند و رفتند آنوقت گفت این ملخها از جوار من منتقل شدند دیگر خود دانند با آنها و صاحب قاموس گفته ذوالاعواد لقب شخصی خیلی عزیز بوده که بعضی گفته اند جد اکثم بن صیفی بوده طایفه مضر هر سال

مراجعت بادن خدا دعا فرا خواند
مادق علیه السلام مفوض کرد
رفتن نوکر را لمکی ان دعا را
سه مرتبه در وقت صبح و سه مرتبه
در وقت شام اللهم انت الجلی
فرج عن الحسین الخ تفضل
فیها من تزید پس بدرستیکه
پدرم علیه السلام مرفوع کرد ان را از
جدش

فصل دوم

در بعضی دعاهائیکه وارد شده در وقت
خوابیدن و بیدار شدن از آن
هفت دعاست اول از حضرت
مادق علیه السلام که
بگوید سه مرتبه در وقت که
خوابگاه خود را بیاید الحمد لله
الذی علا فقهر و الحمد لله
الذی بطن فخبر
و الحمد لله الذی
ملک فقدر و الحمد
لله الذی

خراجی باو میدادند وچون پیر شد او را بالای سریر می نشاندند و در میان قبایل و میاه عرب بر جنابت خراج او را طواف میدادند و بجد بی عزیز و محترم بود که هر ترسائی خود را بسریر او میرسانید امن میگشت و هر ذلیل و خواری که بنزد سریر او میآمد عزیز و ارجمند میگردید و هر گرسنه که بنزد او میرسید از گرسنگی میرهید انتهی پس هرگاه سریر یکدرجه باین مرتبه از عزت و رفعت رسد چه عجب دارد که حضرت حق تعالی قبر ولی خود را که حامل سریر جبرئیل و میکائیل و امام حسن و امام حسین علیهما السلام بوده اند معقل خائفین و ملجأ فارین و فریاد رس بیچارگان و شفاء دردمندان قرار داده باشد پس درود بر کجا باشی خود را باو برسان و تا ممکن شود خود را باو بچسبان و الحاح کن تا بفریاد تو برسد و ترا از هلاکت دنیا و آخرت نجات دهد

لذا لی الجود تجده زعیما	نجاة العصاة یوم لقاها		عائذ للمؤملین مجیب	سامع ما تیسر من نجوها

در دار السلام از شیخ دهلی نقل شده که روایت کنند جماعتی از صلحاء نجف اشرف که کسی در خواب بد که از هر قریه که در آن مشهد شریف و بیرون آن است ریسمانی کشیده شد متصل بقبه شریفه حضرت

﴿حبل الله المتین امیر المؤمنین صلوات الله علیه پس آنرا محکم گرفت﴾

اذا مت فادفنی الی جنب حیدر	ابی شبر اکرم به و شبیر	فلست اخاف النار عند جواره
ولا اتقی من منکر و نکیر	فصار علی حامی الجوار هو فی الحی	اذا صل فی البیداء عقال بعیر

﴿مطلب دوم در کیفیت زیارت الخضر ثبت﴾

بدانکه زیارات منقوله برای آنحضرت بر دو قسمت یکی مطلقه که مقید بوقتی از اوقات نیست و دیگر مخصوصه که عکس آنست و این زیارات در ضمن دو مقصد بیان میشود **مقصد اول** در زیارات مطلقه است و آنها بسیار است و ما اکتفا میکنیم در اینجا بذکر چند زیارت اول زیارتیست که شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس و دیگران ذکر کرده اند و کیفیت آن چنانست که هرگاه اراده زیارت نماید غسل کند و جامه پاک بپوشد و بچیزی از بوی خوش خود را خوشبو کند و اگر نباشد و نکند نیز مجزی است

وچون از خانه بیرون آمدی بگو اللهم انی خرجت من منزلی ابتغی فضلک و ازور وصی نبیک صلواتک علیهما اللهم فیسر ذلک لی و سبب المزار له و اخلفنی فی عاقبتی و اولی بأحسن الخلافة یا ارحم الراحمین برآورده شود حاجتی که زیارت گویا باشد بذکر الحمد لله

(زیارت امیر المؤمنین علیه السلام در روز عید فطر و قربان و روز جمعه و روز عرفه و روز نیمه شعبان و روز نوزدهم ماه رمضان و روز بیست و یکم ماه رمضان و روز بیست و سوم ماه رمضان و روز بیست و پنجم ماه رمضان و روز بیست و ششم ماه رمضان و روز بیست و هفتم ماه رمضان و روز بیست و هشتم ماه رمضان و روز بیست و نهم ماه رمضان و روز سی ام ماه رمضان و روز اول ماه شوال و روز دوم ماه شوال و روز سوم ماه شوال و روز چهارم ماه شوال و روز پنجم ماه شوال و روز ششم ماه شوال و روز هفتم ماه شوال و روز هشتم ماه شوال و روز نهم ماه شوال و روز دهم ماه شوال و روز یازدهم ماه شوال و روز دوازدهم ماه شوال و روز سیزدهم ماه شوال و روز چهاردهم ماه شوال و روز پانزدهم ماه شوال و روز شانزدهم ماه شوال و روز هفدهم ماه شوال و روز هجدهم ماه شوال و روز نوزدهم ماه شوال و روز بیستم ماه شوال و روز بیست و یکم ماه شوال و روز بیست و دوم ماه شوال و روز بیست و سوم ماه شوال و روز بیست و چهارم ماه شوال و روز بیست و پنجم ماه شوال و روز بیست و ششم ماه شوال و روز بیست و هفتم ماه شوال و روز بیست و هشتم ماه شوال و روز بیست و نهم ماه شوال و روز سی ام ماه شوال و روز اول ماه ذی القعده و روز دوم ماه ذی القعده و روز سوم ماه ذی القعده و روز چهارم ماه ذی القعده و روز پنجم ماه ذی القعده و روز ششم ماه ذی القعده و روز هفتم ماه ذی القعده و روز هشتم ماه ذی القعده و روز نهم ماه ذی القعده و روز دهم ماه ذی القعده و روز یازدهم ماه ذی القعده و روز دوازدهم ماه ذی القعده و روز سیزدهم ماه ذی القعده و روز چهاردهم ماه ذی القعده و روز پانزدهم ماه ذی القعده و روز شانزدهم ماه ذی القعده و روز هفدهم ماه ذی القعده و روز هجدهم ماه ذی القعده و روز نوزدهم ماه ذی القعده و روز بیستم ماه ذی القعده و روز بیست و یکم ماه ذی القعده و روز بیست و دوم ماه ذی القعده و روز بیست و سوم ماه ذی القعده و روز بیست و چهارم ماه ذی القعده و روز بیست و پنجم ماه ذی القعده و روز بیست و ششم ماه ذی القعده و روز بیست و هفتم ماه ذی القعده و روز بیست و هشتم ماه ذی القعده و روز بیست و نهم ماه ذی القعده و روز سی ام ماه ذی القعده و روز اول ماه ذی الحجه و روز دوم ماه ذی الحجه و روز سوم ماه ذی الحجه و روز چهارم ماه ذی الحجه و روز پنجم ماه ذی الحجه و روز ششم ماه ذی الحجه و روز هفتم ماه ذی الحجه و روز هشتم ماه ذی الحجه و روز نهم ماه ذی الحجه و روز دهم ماه ذی الحجه و روز یازدهم ماه ذی الحجه و روز دوازدهم ماه ذی الحجه و روز سیزدهم ماه ذی الحجه و روز چهاردهم ماه ذی الحجه و روز پانزدهم ماه ذی الحجه و روز شانزدهم ماه ذی الحجه و روز هفدهم ماه ذی الحجه و روز هجدهم ماه ذی الحجه و روز نوزدهم ماه ذی الحجه و روز بیستم ماه ذی الحجه و روز بیست و یکم ماه ذی الحجه و روز بیست و دوم ماه ذی الحجه و روز بیست و سوم ماه ذی الحجه و روز بیست و چهارم ماه ذی الحجه و روز بیست و پنجم ماه ذی الحجه و روز بیست و ششم ماه ذی الحجه و روز بیست و هفتم ماه ذی الحجه و روز بیست و هشتم ماه ذی الحجه و روز بیست و نهم ماه ذی الحجه و روز سی ام ماه ذی الحجه)

وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وچون سر بسجدہ بخندق کوفہ بابت وبگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَهْلُ الْكِبْرِيَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَهْلُ التَّكْبِيرِ وَالتَّقْدِيسِ وَالتَّسْبِيحِ وَالْاٰلَاءِ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ عِمَادِي فِي كُلِّ حَالَةٍ اَنْزِلُ بِهَا وَمُعْتَمَدِي
وَاِلَيْهِ اُنِيبُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي وَمَا تَضْمِرُهُ
هَوَاجِسُ الصُّدُورِ وَخَوَاطِرُ النُّفُوسِ فَاَسْئَلُكَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى الَّذِي قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ
الْمُحْتَجِّينَ وَعُذْرَ الْمُعْتَذِرِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اَنْ لَا تَحْرِمَنِي ثَوَابَ زِيَارَةِ
وَلِيِّكَ وَاَخِي نَبِيِّكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَصْدَهُ وَتَجْعَلَنِي مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِينَ وَشِيعَتِهِ
الْمُتَّقِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وچون نمودار شود برای تو قبۂ شریفۂ الخضر بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
عَلَى مَا اخْتَصَّنِي بِهِ مِنْ طِيبِ الْمَوْلِدِ وَاسْتَخْلَصَنِي اِكْرَامًا بِهِ مِنْ مُوَالَاةِ الْاَبْرَارِ السَّفَرَةِ
الْاَطْهَارِ وَالْخِيَرَةِ الْاَعْلَامِ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْيِي اِلَيْكَ وَتَضَرُّعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تَخْفَى عَلَيْكَ اِنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ مولف گوید
که چون در وقت دیدن قبۂ منوره بکمال نشاط وشوق برای زائر روی میدهد که میل دارد در
آنوقت تمام توجه خود را بجناب نماید وهر لسانی وبیانی که تواند مدح وثنای آن بزرگوار گوید
خصوص زائر اگر از اهل علم وکمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد
در آنحال بآن تمثل جوید لذا بخاطر رسید که این چند شعر را از قصیدۂ هائیۂ ازریه که منسوب بامقامات
ذکر نماید رجاء واثق که سلامی از جانب اینضعیف صحیفۂ سوی بآنحضرت قبۂ بیضا بنماید لذا این دعا خبر فراهم نفرمایند والاشعار

اَيُّهَا الرَّاكِبُ الْمُجِدُّ رُوَيْدًا	بِقُلُوبٍ تَقَلَّبَتْ فِي جَوَاهَا	اِنْ تَرَاءَتْ اَرْضُ الْغَرِيَّيْنِ فَاخْضَعْ
وَاخْلَعِ النَّعْلَ دُونَ وَادِي طُوَاهَا	وَاِذَا اَشْمَتْ قُبَّةَ الْعَالَمِ	الْاَعْلَى وَاَنْوَارُ رَبِّهَا تَغْشَاهَا
فَتَوَاضَعْ فَثَمَّ دَارَةُ قُدْسٍ	تَتَمَنَّى الْاَفْلَاكُ لَثْمَ ثَرَاهَا	قُلْ لَهُ وَالدُّمُوعُ سَفْحٌ عَفِيٌّ
وَالْحَشَا تَصْطَلِي بِنَارِ غَضَاهَا	يَا بْنَ عَمِّ النَّبِيِّ اَنْتَ يَدُ اللّٰهِ	اَلَبِيٌّ عَمَّ كُلَّ نَبِيٍّ نَدَاهَا
اَنْتَ قُرْآنُهُ الْقَدِيمُ وَاَوْصَا	فُكَ اٰيَاتُهُ الَّتِي اَوْحَاهَا	خَصَّكَ اللّٰهُ فِي مَآثِرَ شَتَّى
هِيَ مِثْلُ الْاَعْدَادِ لَا تَتَنَاهَى	لَيْتَ عَيْنًا بِغَيْرِ رَوْضِكَ تَرْعَى	قَدِيمًا وَاَنْتَ فِيهَا قَدَاهَا

انگه نمودن کنی خود را بازده حرز
گم نخرده دیا بانها فرمود بگو
اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِقُدْرَةِ
اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِجَلَالِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ
بِسُلْطَانِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِعِمَامِ اللّٰهِ
وَاَعُوذُ بِدِفَاعِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِمَنْعِ
اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِجَمْعِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ
بِمَلَكِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ
وَاَعُوذُ بِرَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ مِنْ شَرِّ مَا
خَلَقَ وَذَرَءَ وَبَرَءَ وَنَشَرَ
کی خود را بان هر وقت که خواهد
چهار را خصوص صادق علیه
مفولت که کیکه بخواند
صد مرتبه قل هو الله احد
رد قبله در خوابگاه خود رود
امر بدن شود از گناهان پاک
مانند روز که از مادر
تهمتکه در

اَنْتَ بَعْدَ النَّبِیِّ خَیْرُ الْبَرَایَا	وَالسَّمَا خَیْرُ مَاهِهَا قَمَرَاهَا	لَکَ ذَاتٌ کَذَا بِهِ حَبَّذَا لَوْلَا
اَنَّهَا مِثْلُهَا لَمَا اَخَاهَا	قَدْ تَرَاضَعْتُمَا بِثَدْیِ ضَلَالٍ	کَانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلِّی غِذَاهَا
یَا اَخَا الْمُصْطَفٰی لَدَیَّ ذُنُوْبٌ	هِیَ عَبْءُ الْفَدَا وَاَنْتَ جَلَاهَا	لَکَ فِی مُرْتَقَی الْعُلٰی وَالْمَعَالِی
دَرَجَاتٌ لَا یُرْتَقٰی اَدْنَاهَا	لَکَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللُّطْفِ صِیْغَتْ	جَعَلَ اللّٰهُ کُلَّ نَفْسٍ فِدَاهَا

وچون بدروازهٔ نجف برسی بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ بَشَّرَنِیْ فِیْ بِلَادِهٖ وَحَمَلَنِیْ عَلٰی دَوَابِّهٖ وَطَوٰی لِیَ الْبَعِیْدَ وَصَرَفَ عَنِّیَ الْمَحْذُوْرَ وَدَفَعَ عَنِّیَ الْمَکْرُوْهَ حَتّٰی اَقْدَمَنِیْ حَرَمَ اَخِیْ رَسُوْلِهٖ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ پس داخل شهر شو وبگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَدْخَلَنِیْ هٰذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبَارَکَةَ الَّتِیْ بَارَکَ اللّٰهُ فِیْهَا وَاخْتَارَهَا لِوَصِیِّ نَبِیِّهٖ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِیْ پس چون بدرگاه اول برسی بگو اَللّٰهُمَّ لِبَابِکَ وَقَفْتُ وَبِفِنَائِکَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِکَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِکَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِیِّکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِیَارَةً مَقْبُوْلَةً وَدُعَاءً مُسْتَجَابًا پس چون بدرهن برسی بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَالْمَقَامَ مَقَامُکَ وَاَنَا اَدْخُلُ اِلَیْهِ اِنَاجِیْکَ بِمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّیْ وَمِنْ سِرِّیْ فَبِنَجْوَایَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذِیْ مِنْ تَطَوُّلِهٖ سَهَّلَ لِیْ زِیَارَةَ مَوْلَایَ بِاِحْسَانِهٖ وَلَمْ یَجْعَلْنِیْ عَنْ زِیَارَتِهٖ مَمْنُوْعًا وَلَا عَنْ وِلَایَتِهٖ مَدْفُوْعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَّ اَللّٰهُمَّ کَمَا مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهٖ فَاجْعَلْنِیْ مِنْ شِیْعَتِهٖ وَاَدْخِلْنِیَ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهٖ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ پس داخل صحن شو وبگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَکْرَمَنِیْ بِمَعْرِفَتِهٖ وَمَعْرِفَةِ رَسُوْلِهٖ وَمَنَّ عَلَیَّ بِطَاعَتِهٖ رَحْمَةً مِنْهُ لِیْ وَتَطَوُّلًا مِنْهُ عَلَیَّ وَمَنَّ عَلَیَّ بِالْاِیْمَانِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَدْخَلَنِیْ حَرَمَ اَخِیْ رَسُوْلِهٖ وَاَرَانِیْهِ فِیْ عَافِیَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَنِیْ مِنْ زُوَّارِ قَبْرِ وَصِیِّ رَسُوْلِهٖ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِیًّا عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُوْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

(ادعیه وقت خوانید)

رفتن از بعد ورود و قبل از آنها
الکافی فرمود و قبل هو الله احد
نوبت دیگر حضرت را بخواهی
از شهر و از بعضی از بیرون
علی من منقول است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمود که
هر که در نجف بر بالای سر
امیر المؤمنین علیه السلام
دو رکعت نماز بگذارد
و در رکعت اول بعد از حمد
توحید و در رکعت دوم
اللهم لا تدعنی فی هذا المکان
ذنبا الا غفرته و لا غما الا
فرجته و لا دینا الا قضیته
و لا حاجة من حوائج الدنیا
و الآخرة الا قضیتها یا ارحم
الراحمین و کذا هر مکان
شریف دیگر
چون کفن حضرت را
باو ملکی کرامت فرمود
که هر که یک بار
سوره توحید بخواند
ثواب آن را
بزیارت کنندگان
قبر آن حضرت
و قبر امام حسین علیه السلام
و قبر سایر ائمه علیهم السلام
بخشد

وَاللهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى هِدَايَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ لِمَا دَعَا اِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اَللّٰهُمَّ
اِنَّكَ اَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَاْتِيٍّ وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ
الرَّحْمَةِ وَبِاَخِيهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَانْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَنْعَشُنِي بِهَا وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ وچون بدر رواق برسی بایست وبگو اَلسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِ
اللهِ اَمِينِ اللهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ
عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى صَاحِبِ السَّكِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى
الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ
عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس داخل رواق شو ودر وقت داخل شدن پای راست را
مقدم دار وبایست بر در حرم وبگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ وَخِيَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللهِ وَاَخِي رَسُولِ اللهِ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِذِمَّتِكَ قَاصِدًا اِلٰى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهًا اِلٰى
مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا اِلَى اللهِ تَعَالٰى بِكَ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
ءَاَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللهِ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِينَ اللهِ ءَاَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ الْمُقِيمِينَ فِي هٰذَا
الْمَشْهَدِ يَا مَوْلَايَ اَتَاْذَنُ لِي بِالدُّخُولِ اَفْضَلَ مَا اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنْ
لَمْ اَكُنْ لَهُ اَهْلًا فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِكَ پس عتبه را ببوس ومقدم دار پای راست را پیش از
پای چپ وداخل شو ودر حال داخل شدن بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلٰى مِلَّةِ
رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی وتوقف نما پیش از رسیدن بقبر ورو بقبر

شیخ کفعمی از جمله زیارات حضرت رسول صلی الله علیه وآله شمرده این زیارت مختصر را تا السلام علی ابی القاسم محمد ورحمة الله وبرکاته منه

لله الذی یحیی الموتی وهو علی کل شیء قدیر پس بدرستیکه چون این را گفت میگوید خدای تبارک وتعالی راست گفت بنده من وشکر نمود هفتم از عبد الرحمن بن حجاج روایت است که حضرت صادق علیه السلام در آخر شب که از خواب برمیخاست صدا را بلند میفرمود بحدیکه اهل خانه بشنوند ومیگفت اللهم اعنی علی هول المطلع ووسع علی ضیق المضجع وارزقنی خیر ما قبل الموت وارزقنی خیر ما بعد الموت

فصل سیم

در ذکر چند دعائی که در وقت بیرون آمدن از منزل خوانده میشود وآن هشت است

کن وبگو اَلسَّلامُ مِنَ اللهِ عَلیٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ اَمینِ اللهِ عَلیٰ وَحْیِهِ وَرِسالاتِهِ وَعَزائِمِ
اَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْیِ وَالتَّنْزیلِ الْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَیْمِنِ عَلیٰ
ذٰلِکَ کُلِّهِ الشّاهِدِ عَلَی الْخَلْقِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الْمَظْلُومینَ اَفْضَلَ وَاَکْمَلَ وَاَرْفَعَ وَاَشْرَفَ ما
صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ وَاَصْفِیائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
عَبْدِکَ وَخَیْرِ خَلْقِکَ بَعْدَ نَبِیِّکَ وَاَخی رَسُولِکَ وَوَصِیِّ حَبیبِکَ الَّذِی انْتَجَبْتَهُ
مِنْ خَلْقِکَ وَالدَّلیلِ عَلیٰ مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاتِکَ وَدَیّانِ الدّینِ بِعَدْلِکَ وَفَصْلِ
قَضائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِهِ الْقَوّامینَ بِاَمْرِکَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرینَ الَّذینَ ارْتَضَیْتَهُمْ اَنْصاراً لِدینِکَ
وَحَفَظَةً لِسِرِّکَ وَشُهَداءَ عَلیٰ خَلْقِکَ وَاَعْلاماً لِعِبادِکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِمْ
اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ وَصِیِّ رَسُولِ اللهِ وَخَلیفَتِهِ
وَالْقائِمِ بِاَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ فاطِمَةَ
بِنْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَ
الْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ
اَلسَّلامُ عَلَی الْاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ
خاصَّةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُتَوَسِّمینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُؤْمِنینَ الَّذینَ
قامُوا بِاَمْرِهِ وَوازَرُوا اَوْلِیاءَ اللهِ وَخافُوا بِخَوْفِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْنا وَعَلیٰ عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ پس برو تا بایستی نزدیک قبر و رو بقبر و پشت
بقبله کن وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا

حُجَّةُ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدٰى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ التُّقٰى السَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْوَفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ وَابْنَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَدَيَّانَ
يَوْمِ الدِّيْنِ وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَيِّدَ الصِّدِّيْقِيْنَ وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّيْنَ وَ
بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَخَازِنَ وَحْيِهٖ وَعَيْبَةَ عِلْمِهٖ وَالنَّامِيَ لِاُمَّةِ نَبِيِّهٖ
وَالتَّالِيَ لِرَسُوْلِهٖ وَالْمُوَاسِيَ لَهٗ بِنَفْسِهٖ وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِهٖ وَالدَّاعِيَ اِلٰى شَرِيْعَتِهٖ وَالْمَاضِيَ
عَلٰى سُنَّتِهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّهٗ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُوْلِكَ مَا حُمِّلَ وَرَعٰى مَا اسْتُحْفِظَ وَ
حَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَاَقَامَ اَحْكَامَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِيْنَ
فِيْ سَبِيْلِكَ وَالْقَاسِطِيْنَ فِيْ حُكْمِكَ وَالْمَارِقِيْنَ عَنْ اَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا لَا تَاْخُذُهٗ
فِيْكَ لَوْمَةُ لَآئِمٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِّنْ اَوْلِيَآئِكَ وَاَصْفِيَآئِكَ
وَاَوْصِيَآءِ اَنْبِيَآئِكَ اَللّٰهُمَّ هٰذَا مَقَرُّ وَلِيِّكَ الَّذِيْ فَرَضْتَ طَاعَتَهٗ وَجَعَلْتَ فِي اَعْنَاقِ
عِبَادِكَ مُبَايَعَتَهٗ وَخَلِيْفَتِكَ الَّذِيْ بِهٖ تَاْخُذُ وَتُعْطِيْ وَبِهٖ تُثِيْبُ وَتُعَاقِبُ وَقَدْ
قَصَدْتُهٗ طَمَعًا لِمَا اَعْدَدْتَهٗ لِاَوْلِيَآئِكَ بِمَعَاظِمِ قَدْرِهٖ عِنْدَكَ وَجَلِيْلِ خَطَرِهٖ لَدَيْكَ
وَقُرْبِ مَنْزِلَتِهٖ مِنْكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ فَاِنَّكَ اَهْلُ
الْكَرَمِ وَالْجُوْدِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلٰى ضَجِيْعَيْكَ اٰدَمَ وَنُوْحٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهٗ

ترجمہ: سلام ہو تجھ پر اے امام ہدیٰ سلام ہو تجھ پر اے علم تقویٰ سلام ہو تجھ پر
اے وصی البر التقی النقی الوفی سلام ہو تجھ پر اے ابا الحسن و الحسین سلام
ہو تجھ پر اے عمود الدین سلام ہو تجھ پر اے سید الوصیین و ابن رب العالمین و دیان
یوم الدین و خیر المومنین و سید الصدیقین و الصفوۃ من سلالۃ النبیین و
باب حکمۃ رب العالمین و خازن وحیہ و عیبۃ علمہ و الناصح لامۃ نبیہ
و التالی لرسولہ و المواسی لہ بنفسہ و الناطق بحجتہ و الداعی الی شریعتہ و الماضی
علی سنتہ اللھم انی اشھد انہ قد بلغ عن رسولک ما حمل و رعی ما استحفظ و
حفظ ما استودع و حلل حلالک و حرم حرامک و اقام احکامک و جاھد الناکثین
فی سبیلک و القاسطین فی حکمک و المارقین عن امرک صابرا محتسبا لا تاخذہ
فیک لومۃ لائم اللھم صل علیہ افضل ما صلیت علی احد من اولیائک و اصفیائک
و اوصیاء انبیائک اللھم ھذا مقر ولیک الذی فرضت طاعتہ و جعلت فی اعناق
عبادک مبایعتہ و خلیفتک الذی بہ تاخذ و تعطی و بہ تثیب و تعاقب و قد
قصدتہ طمعا لما اعددتہ لاولیائک بمعاظم قدرہ عندک و جلیل خطرہ لدیک
و قرب منزلتہ منک صل علی محمد و اٰل محمد و افعل بی ما انت اھلہ فانک اھل
الکرم و الجود و السلام علیک یا مولای و علی ضجیعیک اٰدم و نوح و رحمۃ اللہ
و برکاتہ

پس صحرا بوس و درجاب سر بابیت و بگو یا مولای الیک وفودی و الیک توسلی
الی ربی فی بلوغ مقصودی و اشھد ان المتوسل بک غیر خائب و الطالب بک
عن معرفۃ غیر مردود الا بقضاء حوائجہ فکن لی شفیعا الی اللہ ربک و ربی فی
قضاء حوائجی و تیسیر امورہ و کشف شدتی و غفران ذنبی و سعۃ رزقی و تطویل
عمری و اعطاء سؤلی فی اخرتی و دنیای اللھم العن قتلۃ امیر المومنین اللھم العن

ادعیہ خروج از منزل

ردد فکر از ضرر بعوذ بودن بعود بنیم اللہ حسبی اللہ و توکلت علی اللہ اللھم انی اسئلک بحق اعوذ بک من شر امور کلھا و وعذاب الاخرۃ کما یغفر لھا حتما الا خیر ذاکر اند و لکن نازد او دلالت امر دینا و اخرتی بگاور از خصوص صادق منقول کہ بگو در دفع کار مذہود بودن بر دی بنیم اللہ توکلت علی اللہ لا حول و لا قوۃ الا باللہ اللھم انی اسئلک بحق اعوذ بک من شر ما احاط بہ علمک اللھم اوزعنی ان اشکر نعمتک التی انعمت علی و علی والدی و ان اعمل صالحا ترضاہ و اصلح لی فی ذریتی انی تبت الیک و انی من المسلمین

قَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْاَئِمَّةِ وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا لَا تُعَذِّبُ بِهٖ
اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِيْنَ عَذَابًا كَثِيْرًا لَا انْقِطَاعَ لَهٗ وَلَا اَجَلَ وَلَا اَمَدَ بِمَا شَاقُّوْا وُلَاةَ
اَمْرِكَ وَاَعِدَّ لَهُمْ عَذَابًا لَمْ تُحِلَّهٗ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَادْخِلْ عَلٰى قَتَلَةِ
اَنْصَارِ رَسُوْلِكَ وَعَلٰى قَتَلَةِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَلٰى قَتَلَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلٰى
قَتَلَةِ اَنْصَارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَقَتَلَةِ مَنْ قُتِلَ فِيْ وِلَايَةِ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَجْمَعِيْنَ عَذَابًا
اَلِيْمًا مُضَاعَفًا فِيْ اَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيْمِ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ فِيْهِ
مُبْلِسُوْنَ مَلْعُوْنُوْنَ نَاكِسُوْا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَايَنُوا النَّدَامَةَ وَالْخِزْيَ
الطَّوِيْلَ لِقَتْلِهِمْ عِتْرَةَ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَتْبَاعَهُمْ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ
اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ فِيْ مُسْتَسِرِّ السِّرِّ وَظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ فِيْ اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْ لِيْ قَدَمَ صِدْقٍ فِيْ اَوْلِيَائِكَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتّٰى
تُلْحِقَنِيْ بِهِمْ وَتَجْعَلَنِيْ لَهُمْ تَبَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

پس ضریح را ببوس و بپشت بقبله بایست و رو بجانب قبر امام حسین علیہ السلام کن و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيْعَ الدَّمْعَةِ اَلسَّاكِبَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيْبَةِ الرَّاتِبَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ وَ
اَبِيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اُمِّكَ وَاَخِيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ
ذُرِّيَّتِكَ وَبَنِيْكَ اَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللّٰهُ بِكَ التُّرَابَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ وَ
جَعَلَكَ وَاَبَاكَ وَجَدَّكَ وَاَخَاكَ وَبَنِيْكَ عِبْرَةً لِاُولِي الْاَلْبَابِ يَا بْنَ الْمُنْتَجَبِيْنَ
الْاَطْيَابِ لَتَالِيْنَ الْكِتَابَ وَحُجَجَ سَلَامِيْ لَيْكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ عَلَيْكَ

(ادعیہ خروج از منزل)

وقوف علی ملک و صلہ رسول صلی اللہ علیہ و الہ بجہت از حضرت امام رضا علیہ السلام منقول است کہ ہر کہ از منزل بیرون رود و بگوید بسم اللہ الرحمن الرحیم توکلت علی اللہ لا حول و لا قوۃ الا باللہ العلی العظیم ہر آئینہ کفایت کند او را از شر ہر کہ از منزل بیرون رود و بگوید اللہم انی اعوذ بک ان اضل او اضل او ازل او ازل او اظلم او اظلم او اجہل او یجہل علی فانت جار لی بعزتک یا رب من شر کل دابۃ انت آخذ بناصیتہا ان ربی علی صراط مستقیم و بگوید بسم اللہ آمنت باللہ اعتصمت باللہ توکلت علی اللہ ما شاء اللہ لا حول و لا قوۃ الا باللہ حسبی اللہ و کفی سمع اللہ لمن دعا فاجابہ و بگوید بسم اللہ ما شاء اللہ لا یسوق الخیر الا اللہ ما شاء اللہ لا یصرف السوء الا اللہ ما شاء اللہ کل نعمۃ من اللہ ما شاء اللہ لا حول و لا قوۃ الا باللہ ہر آئینہ محفوظ ماند از شر ہر شیطان و جبار و ہر کہ بخواند قل ہو اللہ احد و آیۃ الکرسی و سہ مرتبہ سبحان اللہ و الحمد للہ و لا الہ الا اللہ و اللہ اکبر و بگوید بسم اللہ توکلت علی اللہ اللہم انی اعوذ بک ان اضل او اضل او ازل او ازل او اظلم او اظلم او اجہل او یجہل علی و بگوید اللہم اصحبنا بنصحک و احفظنا بحفظک و اکلانا بکلاءتک و ارکبنا بقدرتک و اغننا بغناک و اعزنا بعزک و اجرنا بجارک و اکفنا بکفایتک و اقض عنا بقضائک و اجعل لنا مخرجا من کل ما نکرہ و بگوید ما شاء اللہ لا یسوق الخیر الا اللہ ما شاء اللہ لا یصرف السوء الا اللہ ما شاء اللہ کل نعمۃ من اللہ ما شاء اللہ لا حول و لا قوۃ الا باللہ

وَجَعَلَ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْكَ مَا خَابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَلَجَأَ إِلَيْكَ بس
بروز زیارت قبر بابت بگو السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْأَئِمَّةِ وَخَلِيلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْأُخُوَّةِ
السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ وَالْإِيمَانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمٰنِ السَّلَامُ عَلَى مِيزَانِ الْأَعْمَالِ وَ
مُقَلِّبِ الْأَحْوَالِ وَسَيْفِ ذِي الْجَلَالِ وَسَاقِي لِتَسْبِيلِ الزُّلَالِ السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ
الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ التَّقْوَى وَسَمِيِّ
الْبَرِّ وَالنَّجْوَى السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ اللهِ الْبَالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السَّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدَّامِغَةِ
السَّلَامُ عَلَى الصِّرَاطِ الْوَاضِحِ وَالنَّجْمِ اللَّائِحِ وَالْإِمَامِ النَّاصِحِ وَالزِّنَادِ الْقَادِحِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بس بگو اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ
وَوَلِيِّهِ وَنَاصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ
وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ
وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ
مِنْ مُوسَى اللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ
خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس برگرد بجانب سر از برا

زیارت حضرت آدم علیہ السلام و نوح علیہ السلام و در زیارت آدم بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْبَشَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ
صَلَاةً لَا يُحْصِيهَا إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ و در زیارت نوح علیہ السلام بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَبِيَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ

لیعنی مرکبہا خواہد سفر دریا بابس رد ریحانہ ان دعوان فاتحۃ الکتاب را الم نشرح دو از جانب راست و از جانب چپ و هجعین قل هو الله احد را و هجعین قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق را بس بگو اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِي وَ سَلِّمْنِي وَسَلِّمْ مَا مَعِي وَ بَلِّغْنِي مَا مَعِي بَلَاغًا حَسَنًا مستم و بیرون آن حضور مرکبہا است کہ مرکبہا بیرون شدہ از منزل خود در سفر یا در حضر بس بگو بِسْمِ اللهِ آمَنْتُ بِاللهِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ مَا شَاءَ اللهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ

فصل چہارم

در ذکر بعض دعاہا و آداب بعد از نماز

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیر المؤمنین علیه السلام در رکعت اول بعد از سورهٔ فاتحة الکتاب سورهٔ الرحمن بخوان و در رکعت دوم سورهٔ یس و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها را بخوان و طلب امرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةً مِنِّي اِلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَاجْزِنِي عَلَى ذٰلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ بِمَحْدَتُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِاَنَّهُ لَا تَكُونُ الصَّلٰوةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّي يَا رَبِّي وَاَعْطِنِي سُؤْلِي بِمُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِينَ وچهار رکعت دیگر را هدیهٔ آدم و نوح گردان پس سجدهٔ شکر بجا آور و در سجده بگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي فَاكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي وَمَا لَا يَهُمُّنِي وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ پس جانب راست روی را بر زمین گذار و بگو اِرْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعِي اِلَيْكَ وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَاُنْسِي بِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ پس جانب چپ روی را بر زمین گذار و بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبِّي حَقًّا حَقًّا سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعَبُّدًا وَرِقًّا اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفْهُ لِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ پس سر بسجود صد مرتبه بگو شُكْرًا و جهد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالب است و استغفار بسیار بکن که عمل امرزش گناهان است و حاجات خود را از خدا طلب نما که مقام استجابت دعا ها است و سید بن طاوس در مزار و غیر او گفته اند که هر زمان که بجا میاوری چه فریضه و چه نافله ما دامیکه در نجف میباشی بخوان بعد از آن این دعا را اَللّٰهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ اَمْرِكَ وَلَا بُدَّ مِنْ قَدَرِكَ وَلَا بُدَّ مِنْ قَضَائِكَ

از نماز و بعد از آن دو رکعت نماز دیگر بجا آور که افضل از نماز شب است و بعد از آن بسجده رو و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ ... منقول است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که هر که بعد از این نماز بیش از آنکه حرف بگوید این دعا را بخواند ... انشاء الله تعالی ... علیهم السلام ... صلوات الله علیه ... فاجعلنی ... الدنیا والآخرة ... التمادی ... علی کل شیء قدیر ... بجا میاوری ... فارغ

ولا حول ولا قوة إلا بك اللهم فما قضيت علينا من قضاء أو قدرت
علينا من قدر فاعطنا معه صبرا يقهره وبدن مغه واجعله لنا صاعدا في
رضوانك ينمي في حسناتنا وتفضيلنا وسوددنا وشرفنا ومجدنا ونعمائنا وكرامتنا
في الدنيا والآخرة ولا تنقص من حسناتنا اللهم وما اعطيتنا من عطاء أو
فضلتنا به من فضيلة أو اكرمتنا به من كرامة فاعطنا معه شكرا يقهره
وبدن مغه واجعله لنا صاعدا في رضوانك وفي حسناتنا وسوددنا وشرفنا
ونعمائك وكرامتك في الدنيا والآخرة ولا تجعله لنا آثرا ولا بطرا ولا فتنة
ولا مقتا ولا عذابا ولا خزيا في الدنيا والآخرة اللهم انا نعوذ بك من عثرة اللسان
وسوء المقام وخفة الميزان اللهم صل على محمد وآل محمد ولقنا حسناتنا في الممات
ولا ترنا اعمالنا حسرات ولا تخزنا عند قضائك ولا تفضحنا بسيئاتنا يوم نلقاك
واجعل قلوبنا تذكرك ولا تنساك وتخشاك كأنها تراك حتى تلقاك وصل على
محمد وآل محمد وبدل سيئاتنا حسنات واجعل حسناتنا درجات واجعل
درجاتنا غرفات واجعل غرفاتنا عاليات اللهم واوسع لفقيرنا من سعة ما
قضيت على نفسك اللهم صل على محمد وآل محمد ومن علينا بالهدى ما ابقيتنا
والكرامة ما احييتنا وآل الكرامة إذا توفيتنا واحفظ فيما بقي من عمرنا والبركة
فيما رزقتنا والعون على ما حملتنا والثبات على ما طوقتنا ولا تؤاخذنا بظلمنا
ولا تقايسنا بجهلنا ولا تستدرجنا بخطايانا واجعل احسن ما نقول ثابتا في
قلوبنا واجعلنا عظماء عندك واذلة في انفسنا وانفعنا بما علمتنا وزدنا علما نافعا
واعوذ بك من قلب لا يخشع ومن عين لا تدمع ومن صلوة لا تقبل اجرنا من سوء الفقر
يا ولي الدنيا والآخرة

ستد در مصباح الزائر فرموده دعاء دیگر که مستحب است در عقب
نماز زیارت امیر المؤمنین علیه السلام خوانده شود یا الله یا الله یا الله یا مجیب

ثم بكى اللهم اجعلني
مع محمد وآل محمد في كل
عافية وبلاء واجعلني
مع محمد وآل محمد في كل
ومقلب اللهم اجعل
عجائي عجائهم وعمائي
عمائهم واجعلني معهم
في الواطن كلها ولا تفرق
بيني وبينهم انك على
كل شيء قدير دو بار بگو
شده از صفوان جمال كه
ديدم حضرت صادق عليه
دو ركعت نماز زيارت بكند
وگفت اللهم لا تؤيسني
من رحمتك ولا تقطني
من رحمتك ولا تؤمني
مكرك فانه لا يأمن مكرك
الا القوم الخاسرون

دَعْوَةُ الْمُضْطَرِّ بِنَ الخ فقیر گوید که این دعاء همان دعاء صفوان است که معروفست بدعاء علقمه وخواهد آمد انشاء الله در ذیل زیارت عاشوراء و بدانکه مستحب است زیارت سر امام حسین علیه السلام در نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و در وسائل و مستدرک بکتاب برای آن مرقوم داشته اند و در مستدرک از مزار محمد ابن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر امام حسین علیه السلام را نزد سر امیرالمؤمنین علیه السلام و نماز گذارد نزد آن چهار رکعت و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ وَاَشْهَدُ اَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ وَاَنَّ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلٰى لِسَانِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى لَعَنَ اللهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ اَتَيْتُكَ يَا مَوْلايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكَ مُوَالِياً لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِياً لِاَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ مؤلف گوید که اگر این زیارت را در مسجد حنانه بخوانند نیز مناسبست زیرا که شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسین علیه السلام را چنین زیارت کرد و چهار رکعت نماز گذارد و مستور نماند که مسجد حنانه از مساجد شریفه نجف اشرفست و در خبر رسیده که سر مبارک امام حسین علیه السلام آنجا است و در خبریست که حضرت صادق علیه السلام در آنجا دو رکعت نماز کرد پرسیدند از آنحضرت که این چه نمازیست فرمود این موضع سر جدم حسین بن علی علیهما السلام است که آنرا در اینجا گذاشتند چون از کربلا آمدند آنگاه آنرا نزد عبیدالله بن زیاد بردند و در روایتست از آنحضرت که فرمودند در آنجا این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى مَكَانِي وَتَسْمَعُ كَلامِي وَلا يَخْفٰى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ اَمْرِي وَكَيْفَ يَخْفٰى عَلَيْكَ مَا اَنْتَ مُكَوِّنُهُ وَبَارِئُهُ وَقَدْ جِئْتُكَ

ثم از حضرت صادق علیه السلام ... حضرت امیرالمؤمنین ... فارغ از ... اَلْقُرْآنَ ... اَللّٰهُمَّ ... وَكَرَمِكَ ... اِلَيْكَ بِجُودِكَ ... عِبَادِكَ ... اِلَيْكَ ... وَرَسُولِكَ ... الْمُقَرَّبِينَ ... اَللّٰهُمَّ ... الْفَاقَةُ اِلَيْكَ ... اَلْغَنِيُّ ... وَاَنَا الْفَقِيرُ ... اَنْتَ الْغَنِيُّ ... عَلَيَّ ... اَقِلْنِي عَثْرَتِي ... حَاجَتِي ... فَاقْضِ ... لا تُعَذِّبْنِي بِقَبِيحِ مَا تَعْلَمُ ... عَفْوُكَ وَجُودُكَ ... آنگاه ... حضرت ... يَا اَهْلَ التَّقْوٰى ... يَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ

مُسْتَشْفِعاً بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُتَوَسِّلاً بِوَصِيِّ رَسُولِكَ فَأَسْئَلُكَ بِهِمَا ثَبَاتَ الْقَدَمِ وَالْهُدَى وَالْمَغْفِرَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

زیارت دویم

زیارت معروفه بامین الله است که در نهایت اعتبار است و در تمام کتب مزاریه و مصابیح نقل شده است و علامه مجلسی فرموده که آن بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر این مواظبت نمایند و کیفیت آن چنانست که بسندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام زین العابدین علیه السلام بزیارت امیر المؤمنین علیه السلام آمد نزد قبر آنحضرت ایستاد و گریست و گفت اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللهِ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللهُ إِلَى جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَأَلْزَمَ أَعْدَائَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نَعْمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آلَائِكَ مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَثَنَائِكَ

پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَللّٰهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ إِلَيْكَ وَالِهَةٌ وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَأَفْئِدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَأَصْوَاتَ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْإِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْإِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْذُولَةٌ وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَأَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ

وَعَوائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ واصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوائِزَ السّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ وَعَوائِدَ الْمَزِيدِ مُتَواتِرَةٌ وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ وَمَناهِلَ الظِّماءِ مُتْرَعَةٌ اللّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعائِي وَاقْبَلْ ثَنائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيائِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمائِي وَمُنْتَهى مُنايَ وَغايَةُ رَجائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوايَ و در کامل الزیارة بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است أَنْتَ إِلهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلايَ اغْفِرْ لِأَوْلِيائِنا وَكُفَّ عَنّا أَعْدائَنا وَاشْغَلْهُمْ عَنْ أَذانا وَأَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْها الْعُلْيا وَأَدْحِضْ كَلِمَةَ الْباطِلِ وَاجْعَلْها السُّفْلى إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حقتعالی این زیارت و دعاء او را در نامه از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند بقائم آل محمد علیهم السلام پس استقبال نماید صاحبش را ببشارت و تحیت و کرامت انشاء الله تعالی مؤلف گوید که این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب میشود و هم از زیارات مخصوصه روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسه ائمه علیهم السلام خوانده میشود

زیارت سیم سید عبد الکریم بن طاوس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت چون با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم در هنگامیکه آنحضرت نزد ابو جعفر دوانقی میرفتند فرمود که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جدم امیر المؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند بجانب نجف و فرمودند که گامها را کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حقتعالی برای تو بعدد هر گامیکه برمیداری صد هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند میکند و صد هزار حاجت برمیآورد و مینویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهید که بوده باشد یا کشته شده باشد پس آنحضرت میرفتند و من میرفتم با آنحضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح و تنزیه و تهلیل خدا میکردیم تا رسیدیم بتلها پس نظر کردند بجانب راست و چپ و بچوبیکه در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری

وَالْمُنْتَصِرَ لِدِينِكَ وَأَرِهِ ما يُحِبُّ وَما تُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَفِي أَهْلِهِ وَمالِهِ وَفِي شِيعَتِهِ وَفِي عَدُوِّهِ وَأَرِهِمْ مِنْهُ ما يَحْذَرُونَ وَأَرِهِ فِيهِمْ ما يُحِبُّ وَتُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَاشْفِ صُدُورَنا وَصُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ و فرمود که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله فارغ میشد از نماز میگفت اللّهُمَّ اغْفِرْ لِي ما قَدَّمْتُ وَما أَخَّرْتُ وَما أَسْرَرْتُ وَما أَعْلَنْتُ وَإِسْرافِي عَلى نَفْسِي وَما أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللّهُمَّ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَالْمُؤَخِّرُ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ ما عَلِمْتَ الْحَيوةَ خَيْراً

یا فرزند پس آب بدیده بر روی مبارک خود جاری شد و گفت اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ و گفت اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبَاُ الْعَظِیْمُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا
الصِّدِّیْقُ الرَّشِیْدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْبَرُّ الزَّكِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَصِیَّ رَسُوْلِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خِیَرَةَ اللّٰهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ اَشْهَدُ اَنَّكَ حَبِیْبُ اللّٰهِ وَ
خَاصَّتُهُ اللّٰهِ وَخَالِصَتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَلِیَّ اللّٰهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهٖ وَعَیْبَةَ عِلْمِهٖ
وَخَازِنَ وَحْیِهٖ پس خود را بر جبانید و گفت بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ بِاَبِیْ
اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا حُجَّةَ الْخِصَامِ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا بَابَ الْمَقَامِ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا نُوْرَ اللّٰهِ
التَّامِّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ مَا حُمِّلْتَ
وَرَعَیْتَ مَا اسْتُحْفِظْتَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُوْدِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ
حَرَامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ اَحْكَامَ اللّٰهِ وَلَمْ تَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰی اَتَاكَ
الْیَقِیْنُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِكَ پس برخاست حضرت و در بالای سر
حضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را باین زیارت
و این نماز را بکند برگردد بسوی اهل و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش مقبول و
پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت حضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
بر سبیل تعجب (ثواب هر که زیارت کند حضرت را از ملائکه) فرمود بلی و هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه
حضرت را زیارت میکنند بر سبیل که هر قبیله چهل هزار ملک پس حضرت بقهقری
یعنی بر پشت بیرون آمد و در اثنای بیرون آمدن میگفت یا جداه یا سیداه یا طیباه یا طاهراه
لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَرَزَقَنِی الْعَوْدَ اِلَیْكَ وَالْمُقَامَ فِیْ حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ
مَعَكَ وَمَعَ الْاَبْرَارِ مِنْ وُلْدِكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُحْدِقِیْنَ بِكَ
صفوان گفت که بانحضرت عرض کردم که رخصت میدهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را
بایشان بدهم فرمود بلی و در هی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کردم زیارت چهارم

اذا خفت فوتها اذا علمت
الوفاء بحق الله تعالی
اتمالک خشیتک فی
والعلانیة وکلمة الحق
الغضب والرضا والفقر
والغنا واسئلک
نعیما لا ینفد وقرة عین لا
تنقطع واسئلک الرضا بالا
القضاء وبرد العیش بعد
الموت وذة النظر الی وجهک
والشوق الی لقائک من غیر ضراء مضرة
ولا فتنة مضلة اللهم
زینا بزینة الایمان و
اجعلنا هداة مهتدین
اللهم افدنا فیمن هدیت

در مستدرک الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایت است از مولای ما امام محمد باقر علیہ السلام که فرمود با پدرم رفتیم بزیارت قبر جدم امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیہ السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت السلام علی ابی الائمة و خلیل النبوة و المخصوص بالاخوة السلام علی یعسوب الایمان و میزان الاعمال و سیف ذی الجلال السلام علی امیر المؤمنین و وارث علم النبیین الحاکم فی یوم الدین السلام علی شجرة التقوی السلام علی حجة الله البالغة و نعمته السابغة و نقمته الدامغة السلام علی الصراط الواضح و النجم للاح و الامام الناصح و رحمة الله و برکاته انگاه گفت انت وسیلتی الی الله و ذریعتی الی حق موالاتی و تاهیلی فکن لی شفیعا الی الله عز و جل فی الوقوف علی قضاء حاجتی و هی فکاک رقبتی من النار و اصرف فی موقفی هذا بالنجح و بما سئلته کله برحمته و قدرته اللهم ارزقنی عقلا کاملا و لبا راجحا و قلبا ذکیا و عملا کثیرا و ادبا بارعا و اجعل ذلک کله لی و لا تجعله علیّ برحمتک یا ارحم الراحمین **زیارت پنجم** شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابو الحسن ثالث امام علی النقی علیہ السلام که میگوئی نزد قبر امیر المؤمنین علیہ السلام السلام علیک یا ولی الله انت اول مظلوم و اول من غصب حقه صبرت و احتسبت حتی اتاک الیقین فاشهد انک لقیت الله و انت شهید عذب الله قاتلک بانواع العذاب و جدد علیه العذاب جثتک عارفا بحقک مستبصرا بشانک معاد لا عدائک و من ظلمک القی علی ذلک ربی انشاء الله یا ولی الله ان لی ذنوبا کثیرة فاشفع لی الی ربک فان لک عند الله مقاما معلوما و ان لک عند الله جاها و شفاعة و قد قال الله تعالی و لا یشفعون الا لمن ارتضی **زیارت ششم** زیارتیست که جماعتی از علماء روایت کرده اند که از جملهٔ انهاست شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بدرستی

اتشالک عزیمة التشاد و
اتشالک فی الامر و الارشاد و
اتشالک شکر نعمتک و حسن
عافیتک و ادائک حقک و
اتشالک یا رب قلبا سلیما
و لسانا صادقا و استعیذ بک
مما تعلم و اتشالک خیر ما تعلم
و اعوذ بک من شر ما تعلم
فانک تعلم و لا تعلم و انت
علام الغیوب بفهم ارضعت
ما دون عقلی و رداءت کرمی
ان کلانا را بکوید بزرگ دانش و
فهم محفوظا مانده و شاش و
خانه اش و مال و اولادش
اجر نفسی و مالی و ولدی و
اهلی و ذریتی و کل ما هو منی
یا ولی الواحد یا احد الصمد
الذی لم یلد

رفتم با صفوان جمال وجمعی از اصحاب ما بجانب نجف و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم
پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود را کرد بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام وگفت زیارت
میکنم حضرت امام حسین علیه السلام را از اینمکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وصفوان گفت که با
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باینجا آمدیم و حضرت چنین زیارت ونماز کرد ودعا خواند که من میکنم
وفرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن واین دعا را بخوان وهمیشه حضرت امیر المؤمنین وامام
حسین علیهما السلام را باین نحو زیارت کن که من ضامنم برخدا که هرکه ایشان را چنین زیارت کند واین دعا را
بخواند خواه از نزدیک وخواه از دور وهرکه زیارتش مقبول باشد وعملش مزید داده شود وسلامش به
ایشان برسد وپسندیده گردد وحاجتهایش برآورده شود هرچند عظیم باشد مؤلف گوید که تتمه
این خبر در فصل این عمل خواهد آمد در عقب دعای صفوان در روز زیارت روز عاشورا انشاء الله وزیارت حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام این است در وقتیکه بقبر انحضرت بایستی وبگو السلام علیک یا رسول الله السلام
علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله السلام علی من اصطفاه الله
واختصه واختاره من بریته السلام علیک یا خلیل الله ما دجی اللیل و
غسق واضاء النهار واشرق السلام علیک ما صمت صامت ونطق ناطق وذر
شارق ورحمة الله وبرکاته السلام علی مولانا امیر المؤمنین علی بن ابیطالب
صاحب السوابق والمناقب فی النجدة ومبید الکتائب الشدید البأس العظیم المراس
المکین الاساس ساقی المؤمنین بالکأس من حوض الرسول المکین الامین السلام
علی صاحب النهی والفضل والطوائل والمکرمات والنوائل السلام علی قاصم
المؤمنین وقاتل الموحدین وقاتل المشرکین ووصی رسول رب العالمین ورحمة
الله وبرکاته السلام علی من آیده الله بجبرئیل واعانه بمیکائیل وآزلفه
فی الدارین وحباه بکل ما تقر به العین وصلی الله علیه وعلی اله
الطاهرین وعلی اولاده المنتجبین وعلی الائمة الراشدین الذین امروا
بالمعروف ونهوا عن المنکر وفرضوا علینا الصلوات وامروا بایتاء الزکوة

فصل پنجم در بعضی دعاهای روز غدیر وروز نهم از ماه ذی الحجه وروز هیجدهم
از ماه مزبور وغیر آن از روزها

اول از حضرت صادق علیه السلام در خواستم که دعائی مرا تعلیم

وَعَرَّفُونَا صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقِرَائَةَ الْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
عَيْنَ اللهِ النَّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَأُذُنَهُ الْوَاعِيَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبَالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ
السَّابِغَةَ وَنِقْمَتَهُ الدَّامِغَةَ السَّلَامُ عَلَى قَيِّمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ السَّلَامُ عَلَى نَعَمِ اللهِ عَلَى
الْأَبْرَارِ وَنِقْمَتِهِ عَلَى الْفُجَّارِ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَى أَخِي
رَسُولِ اللهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طِينَتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَصْلِ
الْقَدِيمِ وَالْفَرْعِ الْكَرِيمِ السَّلَامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى
شَجَرَةِ طُوبَى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهَى السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ وَنُوحٍ نَبِيِّ اللهِ وَإِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللهِ وَمُوسَى كَلِيمِ اللهِ وَعِيسَى رُوحِ اللهِ وَمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا السَّلَامُ عَلَى نُورِ
الْأَنْوَارِ وَسَلِيلِ الْأَطْهَارِ وَعَنَاصِرِ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَى وَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَبْرَارِ
السَّلَامُ عَلَى حَبْلِ اللهِ الْمَتِينِ وَجَنْبِهِ الْمَكِينِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى
أَمِينِ اللهِ فِي أَرْضِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْحَاكِمِ بِأَمْرِهِ وَالْقَيِّمِ بِدِينِهِ وَالنَّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ
وَالْعَامِلِ بِكِتَابِهِ أَخِ الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَتُولِ وَسَيْفِ اللهِ الْمَسْلُولِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ
الدَّلَالَاتِ وَالْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَالْمُعْجِزَاتِ الْقَاهِرَاتِ وَالْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي
ذَكَرَهُ اللهُ فِي مُحْكَمِ الْآيَاتِ فَقَالَ تَعَالَى وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ
السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَنْبِهِ الْعَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَى حُجَجِ اللهِ وَأَوْصِيَائِهِ وَخَاصَّةِ اللهِ وَأَصْفِيَائِهِ وَخَالِصِيهِ وَأُمَنَائِهِ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ قَصَدْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِينَ اللهِ وَحُجَّتَهُ زَائِرًا عَارِفًا
بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللهِ بِزِيَارَتِكَ فَاشْفَعْ

(ادعیہ برای رزق)
التماس دعا از علماء اعلام من مومن
ومن ندیدم همچو زیارت برای دریافت رزق
اللهم ارزقنی من فضلک
الواسع الحلال الطیب رزقا
واسعا حلالا لا تعنینی بلاءه
ولا تحاسبنی تبعته
فضلا منک علی منا
منی منا حمیدا من خلقک واسعا
سمحا من فضلک واسئلوا الله
فانک ان سألت فضلک
من فضله فمن فضلک
استحل ومن عطیتک استکثر
ومن یدک استمرء
ومن ذا الذی استطاع امضاءها بغیر
ومن ذا الذی استکفی فاضطلع بها دونک
ومن ذا الذی طلب رزقک فی مظانه
فخاب ومن ذا الذی رجاک
فی نائبة فقطعت رجاءه
المسئول ان

إلى عند الله ربي وربك في خلاص رقبتي من النار وقضاء حوائجي حوائج الدنيا
والآخرة بمن حضر وأنصت بجنان وقبر ابوس وبگو سلام الله وسلام ملائكته المقربين
والمسلمين لك يقلوبهم يا أمير المؤمنين والناطقين بفضلك والشاهدين
على أنك صادق أمين صديق عليك ورحمة الله وبركاته أشهد أنك
طهر طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر أشهد لك بأولي الله وولي رسوله
بالبلاغ والأداء وأشهد أنك جنب الله وبابه وأنك حبيب الله ووجهه
الذي يؤتى منه وأنك سبيل الله وأنك عبد الله وأخو رسوله صلى الله عليه
وآله أتيتك منقربا إلى الله عز وجل يا ربك راغبا إليك في الشفاعة أبتغي
بشفاعتك خلاص رقبتي من النار متعوذا بك من النار هاربا من ذنوبي التي
أحطبتها على ظهري فزعا إليك رجاء رحمة ربي أتيتك أستشفع بك يا
مولاي وأتقرب بك إلى الله ليقضي بك حوائجي فاشفع لي يا أمير المؤمنين إلى الله
فإني عبد الله ومولاك وزائرك ولك عند الله المقام المحمود والجاه العظيم
والشأن الكبير والشفاعة المقبولة اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على أمير
المؤمنين عبدك المرتضى وأمينك الأوفى وعروتك الوثقى وحبلك العلياء و
جنبك الأعلى وكلمتك الحسنى وحجتك على الورى وصديقك الأكبر و
سيد الأوصياء وركن الأولياء وعماد الأصفياء أمير المؤمنين ويعسوب الدين وقدوة
الصالحين وإمام المخلصين المعصوم من الخلل المهذب من الزلل المطهر من العيب
المنزه من الريب أخي نبيك ووصي رسولك الباذل على فراشه والمواسي له
بنفسه وكاشف الكرب عن وجهه الذي جعلته سببا لنبوته وآية لرسالته
وشاهدا على أمته ودليلا على حجته وحاملا للوائه وقائدا لمنهاجه وهاديا

دعاجز الضعيف أرزقني وارزق
عيالي من فضلك فإنك ذو
الفضل العظيم بم از ابو بصير
منقول است كه شكايت كردم بحضرت صادق عليه السلام از
خود وخواستم از آنحضرت كه مرا
تعليم فرمايد دعائي كه مرا
بس كند ابن دعا را تعليم
من فرمود كه از زمانيكه من خواندم
تا امروز هيچ محتاج نشدم فرمود
كه دعا را نويس در حال بجود
يا خير مدعو ويا خير
مسئول ويا أوسع من أعطى
ويا خير من دعي أرزقني وأوسع
علي من رزقك وبرني
لرزقك من حيث لا أحتسب
على كل شيء قدير
وتفكر
كه شيخ طوسي اين دعا را در
اخير كفعمي هشتم ناقل نيز
در مصباح ذكر
نموده

وقاضي الحوائج

لِأُمَّتِهِ وَبَدَّ الْبَأْسِ وَنَاجَا الرَّأْسِ وَبَابًا لِيُسْرِهِ وَمِفْتَاحًا لِظَفَرِهِ حَتَّى هَزَمَ
جُيُوشَ الشِّرْكِ بِإِذْنِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِ
رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ صَلٰوةً دَائِمَةً بَاقِيَةً
بِرَبِّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَالشِّهَابَ الثَّاقِبَ وَالنُّورَ الْعَاقِبَ يَا سَلِيلَ
الْأَطَايِبِ يَا سِرَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَلَا يَأْتِي
عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاهُ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ
شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّكَ وَزَائِرُكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ پس شش رکعت نماز زیارت بکن وهر دعا که خواهی بکن وبگو السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ پس اشاره
کن وروی توجه شود بجانب قبر امام حسین علیه السلام وبگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَتَيْتُكُمَا زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَبِّي وَرَبِّكُمَا وَمُتَوَجِّهًا إِلَى اللَّهِ
بِكُمَا وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمَا إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هٰذِهِ وبخوان تا اخر دعای صفوان إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
پس روبقبله کن وبخوان از اول دعا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا
كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ تا وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَكِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ
دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس ملتفت شو بجانب قبر امیر المؤمنین علیه السلام وبگو السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
لَأَجْعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمَا وَلَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا مؤلف گوید که قبل
از این ذکر شد که دعاء صفوان همانست که مشهور شده بدعاء علقمه وبیاید ذکر آن در زیارت روز عاشورا إن شاء الله

زیارت هفتم زیارتیست که سید بن طاوس در مصباح الزائر نقل کرده باین کیفیت که قصد
کن باب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه امیر المؤمنین علیه السلام که ضریح مقدس نمایان میشود پس بگو
سه وهاد مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ وبگو سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ

دعا امر دادن بنده که حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم فرمود
دعا از برای طلب رزق وبرای ادای دین
یا رازق المقلین ویا راحم المساکین
ویا ولی المؤمنین ویا ذا القوة المتین صل علی محمد
وآل محمد وارزقنی
عافیة والغنی ما أحییتنی
چشم او بصیر باشد دعا برای بصر
طلب روزی از خصوص مأثور عن علی
نقل کرده والخصوص فی ذلک عن علی بن الحسین علیهما السلام
دعا علی ما رواه الکلینی
کرحمان یا رحمان یا رحیم یا اللهم
إنی أسألک بحق الشیئة
ومحبة الشیئة
وأسألک بحق الشیئة
وأسألک بما یحق علیک
إذا أردته أن تقول له کن فیکون
أن تصلی علی محمد وآل محمد
وأن تجعل لی من أمری فرجا ومخرجا
وأن ترزقنی من حیث لا أحتسب
ومن حیث لا أعلم
وأن تفتح علی
أبواب رزقک

انبیائہ المرسلین وعبادہ الصالحین وجمیع الشہداء والصدیقین علیک یا
امیر المؤمنین السلام علی آدم صفوۃ اللہ السلام علی نوح نبی اللہ السلام علی ابرہیم
خلیل اللہ السلام علی موسی کلیم اللہ السلام علی عیسی روح اللہ السلام علی محمد حبیب اللہ
ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام علی اسم اللہ الرضی ووجہہ العلی وصراطہ السوی
السلام علی المہذب الصفی السلام علی ابی الحسن علی بن ابیطالب ورحمۃ اللہ
برکاتہ السلام علی خالص الاخلاء السلام علی المخصوص ببدءۃ النساء السلام
علی المولود فی الکعبۃ المزوج فی السماء السلام علی اسد اللہ فی الوغی السلام
علی من شرفت بہ مکۃ ومنی السلام علی صاحب الحوض وحامل اللواء السلام علی
خامس اہل العباء السلام علی الباب علی فراش النبی ومفدیہ بنفسہ من الاعداء
السلام علی قالع باب خیبر والداحی بہ فی الفضاء السلام علی مکلم الفئۃ فی
کہفہم بلسان الانبیاء السلام علی منبع القلیب فی الفلا السلام علی قالع الصخرۃ
وقد عجز عنہا الرجال الاشداء السلام علی مخاطب الثعبان علی منبر الکوفۃ بلسان
الفصحاء السلام علی مخاطب الذئب فی مکلم الجمجمۃ بالنہروان وقد فجرت لعظام
یا لیلا السلام علی صاحب الشفاعۃ فی یوم الورری ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام
علی الامام الزکی حلیف المحراب السلام علی صاحب المعجز الباہر والناطق بالحکمۃ
والصواب السلام علی من عندہ تاویل المحکم والمتشابہ وعندہ ام الکتاب السلام
علی من ردت علیہ الشمس حین توارت بالحجاب السلام علی محیی اللیل البہیم بالتہجد
والاکتئاب السلام علی من خاطبہ جبرئیل بامرہ المؤمنین بغیر ارتیاب ورحمۃ
اللہ وبرکاتہ السلام علی سید الساداۃ السلام علی صاحب المعجزات السلام علی
من عجب من حملاتہ فی الحروب ملائکۃ سبع سموات السلام علی من ناجی الرسول

علی من حلال الرزق وافضل
علی من بسبب فضلک تعیشہ
منک سائغۃ وعطاءک
ممنون فلا تشغلنی عن
شکرک بغیرک یا کفاۃ
تلہمنی طیبہ وتقیلنی
رمضان رموہ ولا
باقلال علی منہا فضر
بعملی کدہ وعملا صدہ
ہمہ اعطنی من ذلک بالا
غنی عن شر ارخلقک و
بلاغا انال بہ رضوانک
واعوذ بک انہا الی من
الدنیا وزینتہا فہا ولا
عجل علی الدنیا بخ
ولا ازلفہا علی ربنا
اجنی من فتنتہا فہرنا
عنی معقولا فیہا علی الی
دار الہوان

فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ صَدَقَاتِ السَّلَامِ عَلَى أَمِيرِ الْجُيُوشِ وَصَاحِبِ الْغَزَوَاتِ السَّلَامُ
عَلَى مُخَاطِبِ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللهِ فِي الظُّلُمَاتِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ رُدَّتْ
لَهُ الشَّمْسُ فَقَضَى مَا فَاتَهُ مِنَ الصَّلٰوةِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى إِمَامِ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَى وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى عِصْمَةِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى قُدْوَةِ
الصَّادِقِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَى آلِ الْأَئِمَّةِ
الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِذِي الْفَقَارِ السَّلَامُ عَلَى سَاقِي أَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ
النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى النَّبَإِ الْعَظِيمِ
السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَنْزَلَ اللهُ فِيهِ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ السَّلَامُ عَلَى
صِرَاطِ اللهِ الْمُسْتَقِيمِ السَّلَامُ عَلَى الْمَنْعُوتِ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بیاندازی خود را بر ضریح و ببوسی و گویی یا امین اللہ یا حجۃ
اللهِ يَا وَلِيَّ اللهِ يَا صِرَاطَ اللهِ زَارَكَ عَبْدُكَ وَوَلِيُّكَ اللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالْمُنِيخُ
رَحْلَهُ بِفِنَائِكَ الْمُتَقَرِّبُ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْمُسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى اللهِ زِيَارَةً مَنْ
هَجَرَ فِيكَ صَحْبَهُ وَجَعَلَكَ بَعْدَ اللهِ حَسْبَهُ أَتَشْهَدُ أَنَّكَ الطُّورُ وَالْكِتَابُ الْمَسْطُورُ
وَالرَّقُّ الْمَنْشُورُ وَبَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُورُ يَا وَلِيَّ اللهِ إِنَّ لِكُلِّ مَزُورٍ عِنَايَةً فَبِمَنْ زَارَهُ
وَقَصَدَهُ وَأَتَاهُ وَأَنَا وَلِيُّكَ وَقَدْ حَطَطْتُ رَحْلِي بِفِنَائِكَ وَلُذْتُ إِلَى حَرَمِكَ
وَلُذْتُ بِضَرِيحِكَ لِعِلْمِي بِعَظِيمِ مَنْزِلَتِكَ وَشَرَفِ حَضْرَتِكَ وَقَدْ أَثْقَلَتِ الذُّنُوبُ
ظَهْرِي وَمَنَعَتْنِي رُقَادِي فَمَا أَجِدُ عِزًّا وَلَا مَعْقِلًا وَلَا مَلْجَأً أَلْجَأُ إِلَيْهِ إِلَّا اللهَ تَعَالَى
وَتَوَسُّلِي بِكَ إِلَيْهِ وَاسْتِشْفَاعِي بِكَ لَدَيْهِ فَهَا أَنَا ذَا نَازِلٌ بِفِنَائِكَ وَلَكَ عِنْدَ
اللهِ جَاهٌ عَظِيمٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللهِ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ پس ببوس ضریح را و

(ادعیہ رزق)
ربنا کن لی الاخیار و آبائی الخ
باللہ انا الغائبۃ نعم القادر
اللہم انی اسئلک الخ اعوذ
بک من آفاتہا و من شر کل ما
تملک انت ناصیتہا و انت آخذ
بقرنہا اللہم من بغی من خلقک
فہا اللہم من کاد دینک فکدہ
و من اراد نبیک فارده و من
عمل لغیرک و لمن نصب لمعلمہ
فاجعل لہ شغلا فی بدنہ و
فی اہلہ و ماله و من شتت
شملہ و افقر عبدک الکذوہ
و اقطع عنہ عون الکفرہ
و اکفنی مکر الملکرہ
و اقمعنی من ذلک بالتقیہ
و اعصمنی من ذلک بالعصمۃ
و الزمنی فرض طاعۃ الوالی و
اشغلنی بشغل الوالی و
اصلح لی ولایۃ من ولیتنی
و اصلح لی ما ولیتنی

ورد خود را بقبلہ کن بگو اللّٰھُمَّ اِنِّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ یَا اَسْمَعَ السَّامِعِیْنَ وَیَا اَبْصَرَ النَّاظِرِیْنَ وَیَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِیْنَ وَیَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِیْنَ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ رَسُوْلِکَ اِلَی الْعَالَمِیْنَ وَبِاَخِیْہِ وَابْنِ عَمِّ الْاَنْزَعِ الْبَطِیْنِ الْعَالِمِ الْمُبِیْنِ عَلِیِّ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ الْاِمَامَیْنِ الشَّہِیْدَیْنِ وَبِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِیْنَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلِیْنَ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَکِیِّ الصِّدِّیْقِیْنَ وَبِمُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْکَاظِمِ الْمُبِیْنِ وَحَبِیْبِ الظَّالِمِیْنَ وَبِعَلِیِّ بْنِ مُوْسَی الرِّضَا الْاَمِیْنِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْجَوَادِ عَلَمِ الْمُہْتَدِیْنَ وَبِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ الصَّادِقِ سَیِّدِ الْعَابِدِیْنَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعَسْکَرِیِّ وَلِیِّ الْمُؤْمِنِیْنَ وَبِالْخَلَفِ الْحُجَّۃِ صَاحِبِ الْاَمْرِ مُظْہِرِ الْبَرَاہِیْنِ اَنْ تُکَشِّفَ مَا بِیْ مِنَ الْہُمُوْمِ وَتَکْفِیَنِیْ شَرَّ الْبَلَاءِ الْمَحْتُوْمِ وَتُجِیْرَنِیْ مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّمُوْمِ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ پس دعا کن برای مرجیہ بخواہی و وداع نما الحضر را

در کردہ مؤلف گوید کہ سید عبد الکریم بن طاوس در فرحۃ الغری روایت کردہ کہ حضرت امام زین العابدین علیہ السلام وارد کوفہ شد و داخل شد در مسجد آن و در مسجد بود ابو حمزہ ثمالی کہ از زہاد اہل کوفہ و مشایخ آنجا بود پس حضرت در رکعت نماز گذاشت ابو حمزہ گفت نشنیدم لہجہ پاکیزہ تر از او نزد بکش رفتم تا بشنوم چہ میگوید شنیدم میگوید اِلٰہِی اِنْ کَانَ قَدْ عَصَیْتُکَ فَاِنِّیْ قَدْ اَطَعْتُکَ فِیْ اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْکَ و این دعا ثبت معروف مؤلف گوید کہ ذکر این دعا بعد از این در اعمال کوفہ بیاید و آنکہ ابو حمزہ گفت کہ آن بزرگوار آمد نزد ستون ہفتم و نعلین را کند و بپای داشت و ردا بر دوش بلند کرد و تکبیری گفت کہ جمیع موہای بدن من از ہیبت آن راست بپای داشت و چہار رکعت نماز گذارد در رکوع و سجود شر ایکو بمل آورد پس بند دعا را خواند اِلٰہِی اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ تا آخر دعا و موافق روایت سابقہ آن بزرگوار برخاست و رفت ابو حمزہ گفت کہ من عقب او رفتم تا مناخ کوفہ و آن مکانی بود کہ شتر ان را در آنجا میخوابانیدند دیدم در آنجا غلامی سیاہ است و با او است شتر گزیدہ و ناقہ گفتم با او ای سیاہ اینہ رکیست گفت او یخفی علیک شمائلہ از سیما و شمایلش او را ثنا خلق او علی بن الحسین است ابو حمزہ گفت پس خود را انداختم روی

فصل ششم

در ذکر ورد دعا جمعہ دین اول

از حضرت صادق علیہ السلام منقول است کہ فرمود بگو اللّٰھُمَّ لَحْظَۃٌ مِنْ لَحَظَاتِکَ تُبَشِّرُ عَلَی الْغَرَرِ مَا یَلِیْہَا الْقَضَاءُ وَتُبَشِّرُ بِمَا یَلِیْہَا الْاِفْضَاءُ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ و در این دعا است کہ از حضرت موسی بن جعفر علیہ السلام روایت شدہ اللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَرُدُّ اِلَیْکَ جَمِیْعَ خَلْقِکَ مَظَالِمَہُمْ اِلَیَّ قِبَلِیْ صَغِیْرَہَا وَکَبِیْرَہَا فَقِیْرَہَا وَغَنِیَّہَا مَا لَمْ یَنَالُنِیْ دَعَائِیْ وَشَفَاعَۃٌ فَاَرُدُّ ذٰلِکَ وَلَہُ عَلَیَّ

قدمها الخضر بوسیدم از اکه انجناب نگذاشت و با دست خود سر مرا بلند کرد و فرمود مکن بجود نشاید مگر برای خداوند عز وجل گفتم با بن رسول الله برای چه اینجا آمدید فرمود که از برای انچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در ان بیایند بسوی آن اگرچه بروش کودکان خود را بر زمین کشند یعنی بیایند هر چند در نهایت سختی باشد راه رفتن برایشان مانند اطفالیکه راه نیفتاده باشند نشسته حرکت مینمایند پس فرمود یا میل داری که زیارت کنی با من قبر جدم علی بن ابیطالب علیه السلام را گفتم بلی پس حرکت فرمود و من در سایه ناقه او بودم و حدیث میکرد مرا تا رسید بنهر نهروان و ان بقعه بود سفید که نور ان میدرخشید پس از شتر خویش پیاده شد و دو طرف روی خود را بر ان مبارک گذاشت و فرمود ای با حمزه این قبر جدم علی بن ابیطالب علیه السلام است پس زیارت کرد انحضرت را بزیارتیکه اول آن السلام علی اسم الله الرضی و نور وجهه المضیء است پس وداع کرد با انقبر مطهر و رفت بسوی مدینه و من برگشتم بسوی کوفه مؤلف گوید که از ذکر نکردن سید این زیارت را در فرحة ناسف میخورم و در جستجوی ان بودم تا اینکه بکتاب زیارات برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل شده ملاحظه کردم زیارتیکه در اول ان این دو جمله با هم دیگر نیافتم مگر این زیارت شریف که جمله اولش موافق است و جمله دوم مختلف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد و اگر کوئی که اول این زیارت سلام الله و سلام ملائکته است نه السلام علی اسم الله گوئیم اول زیارت همان السلام علی اسم الله الرضی است و سلامها شابن بمنزله اذن دخول و طلب اجازت است و شاهد بر اینمطلب تطبیق این زیارت است با زیارت روز مولود که کمال مشابهت را با هم دارند رجوع کن بانجا تا بر تو معلوم شود و نیز بدان که در زیارت ششم و زیارت روز مولود این دو جمله بدون لفظ نور میباشد اما نه در اول زیارت والله العالم و بالجمله ما را از زیارات مطلقه همین هفت زیارت که نقل کردیم کافی است و اگر کسی بیش از این خواسته باشد بخواند زیارات جامعه را و بخواند نیز زیارت بعد طی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که روایتشده بخواندن ان زیارت در هر وقت و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و نماز دران حرم مطهر را زیرا که نماز در نزدان بزرگوار مقابل دویست هزار نماز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز کذارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او حجه و عمره و ما در رهدیه الزائرین اشاره کردیم بفضیلت مجاورت قبر امیر المؤمنین علیه السلام لکن بشرط

فصل هفتم

در ذکر بعض دعاهای وارده برای وقت دفن اندوه و غم و هموم و غیره

و مسلک بر دو از دعاها اول دعائیست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت شده و ان دعا این است

انکه مجاور حق جوار الحضرت را ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار مشکلیست که برای هر کس ممکن

نیست مقام را مقتضی ذکر آن | ذکر وداع امیر المؤمنین ع | نیست طالبین رجوع کنند بکلمه طیبه

چون خواستی وداع کنی الحضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علماء نقل شده

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ
السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جَآءَتْ بِهِ وَدَعَتْ اِلَيْهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي اِيَّاهُ فَاِنْ تَوَفَّيْتَنِي قَبْلَ ذٰلِكَ
فَاِنِّي اَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلٰى مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي حَيٰوتِي اَشْهَدُ اَنَّ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا
وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ
جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسٰى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ
الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَئِمَّتِي وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَحَارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ
وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ فِي اَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ حَارَبَهُمْ لَنَا اَعْدَآءٌ وَنَحْنُ
مِنْهُمْ بُرَآءُ وَاَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّيْطَانِ وَعَلٰى مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ
اَجْمَعِينَ وَمِنْ شِرْكِهِ فِيهِمْ وَمِنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بَعْدَ الصَّلٰوةِ وَالتَّسْلِيمِ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسٰى وَ
عَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ فَاِنْ جَعَلْتَهُ
فَاحْشُرْنِي مَعَ هٰؤُلَآءِ الْمُؤْمِنِينَ الْاَئِمَّةِ اَللّٰهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَالْمُنَاصَحَةِ

وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ | (مقصد دوم) | الْمُوَازَرَةِ وَالتَّسْلِيمِ

در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و اما چند زیارت اول زیارت دوم زیارتیست که
روایت شده از حضرت امام رضا علیه السلام که باین ابی نصر فرمود ای ابن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شود در روز
غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام بدستیکه خدا تعالی میبامرزد در این روز از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه
گناه شصت ساله را و آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در

بتوانم گاه از آن زیارت دو رکعت نماز گذارد پس
قبله دو رکعت نماز گذارد پس
بگو یا ناظر الناظرین و یا سامع
السامعین و یا اسرع الحاسبین
و یا ارحم الراحمین بگو آن
کلمات را هفتاد مرتبه و در هر
مرتبه که گفتی حاجتت را بیان کن
کن دو برابر حضرت رسول صلی الله علیه
و آله میکند فرمود که در اینجا
می باید گفت یا الله و یا الله و یا الله
پس بگو یا الله ربی لا اشرک
به شیئا و توکلت علی الحی
الذی لا یموت پس از حضرت
ما دو علیه السلام منقول است که
برادران یوسف حضرت یوسف
را در چاه افکندند جبرئیل
آمد نزد او و گفت چه میکنی
در اینجا ای پسر جناب یوسف
گفت برادران مرا افکندند در
اینجا گفت دوست دارد
که بیرون آیی از آن
گفت

شب قدر و شب فطر الخبر و بدانکه برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اول زیارت امین الله که
که در زیارت در هر مطلقه گذشت و دوم زیارتیست که بسند های معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام
نقل شده که زیارت کردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بان در روز غدیر در سالیکه متصم الحضرت را
طلبیده بود و کیفیت آن چنانست که چون اراده زیارت نماید بایست بر دریچه منوره و رخصت طلب
نماید و شیخ شهید گفته که غسل میکند و پاکیزه جامه های خود را میپوشد و اذن دخول میطلبد میگوید
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ وَقَفْتُ عَلٰی بَابٍ) و این همان اذن دخول اول است که ما در اول باب نقل کردیم پس پای راست را
مقدم دار و داخل شو و برو بنزدیک ضریح مقدس و پشت بقبله در برابر ضریح بایست و بگو
اَلسَّلَامُ عَلٰی مُحَمَّدٍ رَسُوْلِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَسَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ وَصَفْوَةِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ اَمِیْنِ اللّٰهِ عَلٰی وَحْیِهٖ وَعَزَائِمِ اَمْرِهٖ وَالْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا
اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَیْمِنِ عَلٰی ذٰلِكَ كُلِّهٖ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَصَلَوَاتُهٗ وَتَحِیَّاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلٰی اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَمَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَسَیِّدَ الْوَصِیِّیْنَ وَوَارِثَ عِلْمِ النَّبِیِّیْنَ وَ
وَلِیَّ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَمَوْلَایَ وَمَوْلَی الْمُؤْمِنِیْنَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ یَا مَوْلَایَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ یَا اَمِیْنَ اللّٰهِ فِیْ اَرْضِهٖ وَسَفِیْرَهٗ فِیْ خَلْقِهٖ
وَحُجَّتَهُ الْبَالِغَةَ عَلٰی عِبَادِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا دِیْنَ اللّٰهِ الْقَوِیْمَ وَصِرَاطَهُ
الْمُسْتَقِیْمَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبَاُ الْعَظِیْمُ الَّذِیْ هُمْ فِیْهِ مُخْتَلِفُوْنَ وَعَنْهُ
یُسْئَلُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ اٰمَنْتَ بِاللّٰهِ وَهُمْ مُشْرِكُوْنَ وَصَدَّقْتَ
بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُوْنَ وَجَاهَدْتَ وَهُمْ مُحْجِمُوْنَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّیْنَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتّٰی اَتٰیكَ الْیَقِیْنُ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَی الظَّالِمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
یَا سَیِّدَ الْمُسْلِمِیْنَ وَیَعْسُوْبَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَاِمَامَ الْمُتَّقِیْنَ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِیْنَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُوْ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَوَصِیُّهٗ

ابن لیله عشت فضل و نعم
وجمال است اگر خواست بهرون
خواهد اورد مرا جبرئیل کفن
کفتها مینمایا بد بخوان از بر
باین دعا تا تراز ارجامه بیرون اورد
کفت کدامست اند عا کفت بکو
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ
الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الْمَنَّانُ
بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ذُو
الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ
بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ وَاَنْتَ قَادِرٌ عَلَیْهِ
اورد
اورا در قرآن بعید ذکر فرموده
جهانرا رخصت ماذون علیه
منعولنکه هکاه نزدیک از امر
بیکو اللهم انت لا تکلنی
مثل احد من خلقك فاکفنی
احدی من خلقك وکذا در بعد

وَوارِثُ عِلْمِهِ وَاَمِينُهُ عَلٰى شَرْعِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي اُمَّتِهِ وَاَوَّلُ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَصَدَّقَ
بِمَا اُنْزِلَ عَلٰى نَبِيِّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللّٰهِ مَا اَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِاَمْرِهِ وَ
اَوْجَبَ عَلٰى اُمَّتِهِ فَرْضَ طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَ
جَعَلَكَ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ كَذٰلِكَ ثُمَّ اَشْهَدَ اللّٰهَ تَعَالٰى
عَلَيْهِمْ فَقَالَ اَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللّٰهُمَّ بَلٰى فَقَالَ اللّٰهُمَّ اَشْهَدْ وَكَفٰى بِكَ شَهِيدًا
وَحَاكِمًا بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ اللّٰهُ جَاحِدَ وِلَايَتِكَ بَعْدَ الْاِقْرَارِ وَنَاكِثَ عَهْدِكَ
بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ تَعَالٰى وَاَنَّ اللّٰهَ تَعَالٰى مُوفٍ لَكَ
بِعَهْدِهِ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ
الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَاَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْاُمَّةِ بِذٰلِكَ
الرَّسُولُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَعَمَّكَ وَاَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتَ اللّٰهَ بِنُفُوسِكُمْ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ فِيكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ
وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ
الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَنَّ الثَّابِتَ فِيكَ مَا اٰمَنَ بِالرَّسُولِ الْاَمِينِ
وَاَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَادِلٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
وَاَكْمَلَهُ بِوِلَايَتِكَ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَاَنَّ
هٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذٰلِكُمْ
وَاللّٰهِ وَاَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَعَمِيَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنَا

لِأَمْرِكَ وَأَطَعْنَا وَاتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعُمِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ
لِلْهَوَى مُخَالِفًا وَلِلتُّقَى مُحَالِفًا وَعَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَعَنِ النَّاسِ عَافِيًا غَافِرًا وَإِذَا
عُصِيَ اللَّهُ سَاخِطًا وَإِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَبِمَا عَهِدَ إِلَيْكَ عَامِلًا رَاعِيًا لِمَا اسْتُحْفِظْتَ
حَافِظًا لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغًا مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وُعِدْتَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا انْفَكَكْتَ
ضَارِعًا وَلَا امْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعًا وَلَا انْجَمْتَ عَنْ مُجَاهَدَةِ غَاصِبِيكَ نَاكِلًا
وَلَا أَظْهَرْتَ الرِّضَى بِخِلَافِ مَا يَرْضَى اللَّهُ مُدَاهِنًا وَلَا وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَلَا ضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكَنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِبًا مَعَادَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ
بَلْ إِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَفَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ رَدَدْتَهُمْ فَمَا ازْدَكَرُوا وَوَعَظْتَهُمْ
فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ اللَّهَ فَمَا تَخَوَّفُوا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي
اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَأَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ
الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى
جَمِيعِ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ
صَابِرًا وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِبًا وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَأَقَمْتَ
الصَّلَوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكَوٰةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِيًا
مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ لَا تُحَفِّلُ بِالنَّوَائِبِ وَلَا تَهِنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَلَا تَنْجَمُ
عَنْ مُحَارِبٍ وَافَكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَافْرَى بَاطِلًا عَلَيْكَ وَأَوْلَى لِمَنْ عَنَدَ
عَنْكَ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى صَبْرَ احْتِسَابٍ وَأَنْتَ
أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَصَلَّى لَهُ وَجَاهَدَ وَأَبْدَى صَفْحَتَهُ فِي دَارِ الشِّرْكِ وَالْأَرْضُ مَشْحُونَةٌ
ضَلَالَةً وَالشَّيْطَانُ يُعْبَدُ جَهْرَةً وَأَنْتَ الْقَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةُ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً

بشنو اے بہترین اولاد آدم
ہر اشارہ کہ کردی بجا آوردم
از تو ہر لحظہ التجا بخدا
وز خدا ہر دمے ترا خواہم
ہیچ قوت نیست جز بخدا
ہیچ حول و لا نیست الا بالله
روا باشد کہ انی دعاے خود را
بامر علی مشروط بدانم
تو دانی اللہم صل علی محمد و آل
محمد و اغفر لی ما ذہبی بذلک
علمک فیہ و نسیتہ و احطت بہ
و امنن علی بتمام ما سئلتک
کلہ و بتضعیف و اجبتنی فیہ
خطایای و تبضع لی و تسہل
لی و تزید فی ضعف
علی و تزکی عملی و تضاعف
لی ما رغبت فیہ من فضلک
و لا تنقصنی و لا تحرمنی
یا الہی لحظۃ من الخطایا
و لا طرفۃ من السیئات
تکشف بہا عنی حجبک
و تزیلہا علی ما
انت اہلہ من عفوک
و احسن عائدتک
علیہ

وَلَا تَفَرَّقْهُمْ عَنِّي وَحْشَةً وَلَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعًا لَمْ أَكُنْ مُتَضَرِّعًا اعْتَصَمْتَ بِاللهِ
فَعَزَزْتَ وَآثَرْتَ الْآخِرَةَ عَلَى الْأُولَى فَزَهِدْتَ وَأَيَّدَكَ اللهُ وَهَدَاكَ وَأَخْلَصَكَ
وَاجْتَبَاكَ فَمَا تَنَاقَضَتْ أَفْعَالُكَ وَلَا اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَلَا تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ
وَلَا ادَّعَيْتَ وَلَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللهِ كَذِبًا وَلَا شَرِهْتَ إِلَى الْحُطَامِ وَلَا دَنَّسَكَ الْآثَامُ
وَلَمْ تَزَلْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَيَقِينٍ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
أَشْهَدُ شَهَادَةَ حَقٍّ وَأُقْسِمُ بِاللهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ
سَادَاتُ الْخَلْقِ وَأَنَّكَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللهِ وَوَلِيُّهُ وَأَخُو
الرَّسُولِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُهُ وَأَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مَنْ كَفَرَ
بِكَ وَلَا أَقَرَّ بِاللهِ مَنْ جَحَدَكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللهِ وَلَا إِلَيَّ
مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَى إِلَى وِلَايَتِكَ مَوْلَايَ فَضْلُكَ لَا يَخْفَى وَنُورُكَ لَا يُطْفَأُ وَأَنَّ مَنْ جَحَدَكَ
الظَّلُومُ الْأَشْقَى مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَالْعُدَّةُ لِلْمَعَادِ
مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللهُ فِي الْأُولَى مَنْزِلَتَكَ وَأَعْلَى فِي الْآخِرَةِ دَرَجَتَكَ وَبَصَّرَكَ مَا
عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَحَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَوَاهِبِ اللهِ لَكَ فَلَعَنَ اللهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ
مِنْكَ وَذَائِدِي الْحَقِّ عَنْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْأَخْسَرُونَ الَّذِينَ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ
وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَقْدَمْتَ وَلَا أَحْجَمْتَ وَلَا نَطَقْتَ وَلَا أَمْسَكْتَ
إِلَّا بِأَمْرٍ مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ قُلْتَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرَ إِلَيَّ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدْمًا فَقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَأُعْلِمُكَ أَنَّ مَوْتَكَ وَحَيَاتَكَ مَعِي وَعَلَى سُنَّتِي فَوَاللهِ مَا كَذَبْتُ
وَلَا كُذِبْتُ وَلَا ضَلَلْتُ وَلَا ضَلَّ بِي وَلَا نَسِيتُ مَا عَهِدَ إِلَيَّ رَبِّي وَإِنِّي لَعَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي بَيَّنَهَا

فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِي وَقَلَّتْ حِيلَتِي وَانْقَطَعَ مِنْ خَلْقِكَ رَجَائِي وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا رَجَاؤُكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَقُدْرَتُكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتُعَافِيَنِي كَقُدْرَتِكَ عَلَيَّ أَنْ تُعَذِّبَنِي وَتَبْتَلِيَنِي إِلٰهِي ذِكْرُ عَوَائِدِكَ يُؤْنِسُنِي وَالرَّجَاءُ لِأَنْعَامِكَ يُقَوِّينِي وَلَمْ أَخْلُ مِنْ نِعَمِكَ مُنْذُ خَلَقْتَنِي فَأَنْتَ رَبِّي وَسَيِّدِي وَمَفْزَعِي وَمَلْجَايَ وَالْحَافِظُ لِي وَالذَّابُّ عَنِّي وَالرَّحِيمُ بِي وَالْمُتَكَفِّلُ بِرِزْقِي وَفِي قَضَائِكَ وَقُدْرَتِكَ كُلُّ مَا أَنَا فِيهِ فَلْيَكُنْ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ فِيمَا قَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَتَمْتَ تَعْجِيلُ خَلَاصِي مِمَّا أَنَا فِيهِ

لِنَبِيِّهِ وَبَيَّنَهَا النَّبِيُّ لِي فَإِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ أَلْفِظُهُ لَفْظًا صَدَقْتَ وَاللّٰهِ
وَقُلْتَ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللّٰهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مَنْ فَرَضَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
وِلَايَتَكَ وَأَنْتَ وَلِيُّ اللّٰهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَالذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَالَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ
بِتَفْضِيلِهِ قَالَ اللّٰهُ تَعَالَى وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا
دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالَ اللّٰهُ تَعَالَى أَجَعَلْتُمْ
سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَ
جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَخْصُوصُ بِهَذِهِ حَبَاهُ اللّٰهُ
الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللّٰهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلًا وَلَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا وَأَنَّ اللّٰهَ
تَعَالَى انْتَجَبَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِهَا أَوَّلًا
لِأُمَّتِهِ إِعْلَاءً لِشَأْنِكَ وَإِعْلَانًا لِبُرْهَانِكَ وَدَحْضًا لِلْأَبَاطِيلِ وَقَطْعًا لِلْمَعَاذِيرِ
فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَاتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ
يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَنَهَضَ فِي رَمْضَاءِ الْهَجِيرِ
فَخَطَبَ وَاسْتَمَعَ وَنَادَى فَأَبْلَغَ ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعَ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللّٰهُمَّ بَلَى
فَقَالَ اللّٰهُمَّ اشْهَدْ ثُمَّ قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ
بِيَدِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ

لا احد لك في ذلك احد
عملك فكن بأداء الجزاء
بك ورحمانك للك وارحم
نصرتي واعني بذلك على
وعلى كل داع دعا بالحق
الناصحين وصلى الله على
محمد وآله وسلم تسليما
جعفر بن محمد عن أبيه
كرم وجهه يا مولاي
عليهما يا مولاي
بكر وابن كلما ذكرك
بك على من شئت وانت
بسم الله وبالله ومن الله
الله وفي سبيل الله
وعلى

عاداہ وانصر من نصرہ واخذل من خذلہ فما امن بما انزل اللہ فیک علی
نبیہ الا قلیل ولا اراد اکثرھم غیر تخییر ولقد انزل اللہ تعالی فیک من قبل
وھم کارھون یا ایھا الذین امنوا من یرتد منکم عن دینہ فسوف یاتی اللہ بقوم
یحبھم ویحبونہ اذلۃ علی المومنین اعزۃ علی الکافرین یجاھدون فی سبیل اللہ
ولا یخافون لومۃ لائم ذلک فضل اللہ یؤتیہ من یشاء واللہ واسع علیم انما
ولیکم اللہ ورسولہ والذین امنوا الذین یقیمون الصلوۃ ویؤتون الزکوۃ وھم
راکعون ومن یتول اللہ ورسولہ والذین امنوا فان حزب اللہ ھم الغالبون ربنا
امنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاکتبنا مع الشاھدین ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ
ھدیتنا وھب لنا من لدنک رحمۃ انک انت الوھاب اللھم انا نعلم ان ھذا
ھو الحق من عندک فالعن من عارضہ واستکبر وکذب بہ وکفر وسیعلم الذین
ظلموا ای منقلب ینقلبون السلام علیک یا امیر المومنین وسید الوصیین و
اول العابدین وازھد الزاھدین ورحمۃ اللہ وبرکاتہ وصلواتہ وتحیاتہ
انت مطعم الطعام علی حبہ مسکینا ویتیما واسیرا لوجہ اللہ لا نرید منکم جزاء
ولا شکورا وفیک انزل اللہ تعالی ویؤثرون علی انفسھم ولو کان بھم خصاصۃ
ومن یوق شح نفسہ فاولئک ھم المفلحون وانت الکاظم للغیظ والعافی عن الناس
واللہ یحب المحسنین وانت الصابر فی الباساء والضراء وحین البأس وانت
القائم بالسویۃ والعادل فی الرعیۃ والعالم بحدود اللہ من جمیع البریۃ واللہ
تعالی اخبر عنکما اولا لک من فضلہ بقولہ افمن کان مومنا کمن کان فاسقا لا
یستوون اما الذین امنوا وعملوا الصالحات فلھم جنات المأوی نزلا بما کانوا
یعملون وانت المخصوص بعلم التنزیل وحکم التاویل ونص الرسول ولک المواقف

یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ
اللھم انک انت الغنی
وانک وھنت وفی انک
انجاد ظھری وانک فوق
امرہ اللھم احفظنی بحفظ
الایمان من بین یدی ومن
خلفی وعن یمینی ومن
ومن فوقی ومن تحتی وما
قبلی وادفع عنی بعزتک و
قوتک فانہ لا حول ولا
قوۃ الا بک یا
کریم ومن از سلطان زاد
شدہ بخواند دعا اھلیت
علیھم السلام یا کاشف قبل کل شئ
وبا کائنا بعد کل شئ وبا با قیا
بعد کل شئ صل علی محمد وآل
محمد وافعل بی کذا وکذا
بحاجہ کذا وکذا خلیفہ
حضرت

المشهورة والمقامات المشهورة والايام المذكورة يوم بدر ويوم الاحزاب اذ
زاغت الابصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي
المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا واذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم
مرض ما وعدنا الله ورسوله الا غرورا واذ قالت طائفة منهم يا اهل يثرب
لا مقام لكم فارجعوا ويستاذن فريق منهم النبي يقولون ان بيوتنا عورة وما
هي بعورة ان يريدون الا فرارا وقال الله تعالى ولما راى المؤمنون الاحزاب
قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا
وتسليما فقتلت عزمهم وهزمت جمعهم ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا
وكفى الله المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا ويوم احد اذ تصعدون
ولا تلوون على احد والرسول يدعوهم في اخراهم وانت تذودهم المشركين عن
النبي ذات اليمين وذات الشمال حتى ردهم الله تعالى عنكما خائفين و
نصر بك الخاذلين ويوم حنين على ما نطق به التنزيل اذ اعجبتكم كثرتكم
فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض بما رحبت ثم ولیتم مدبرين
ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين والمؤمنون انت ومن يليك
وعمك العباس ينادي المنهزمين يا اصحاب سورة البقرة يا اهل بيعة الشجرة
حتى استجاب له قوم قد كفنهم المؤنة وتكفلت دونهم المعونة فعادوا اليه
من المثوبة راجين وعد الله تعالى بالتوبة وذلك قول الله جل ذكره ثم
يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء وانت حائز درجة الصبر فائز بعظيم الاجر
ويوم خيبر اذ اظهر الله خور المنافقين وقطع دابر الكافرين والحمد لله رب
العالمين ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون الادبار وكان عهد الله

از اینجا احوال روز عید غدیر است

امام متقی علیہ السلام مولائے ما

بالائے فتح وکشائش امر مولائے

کن بجز ایشان یا من یکفی ولا

یکفی منه شیء

الکفی یا امنی ہم از

حفص امام رضا علیہ السلام

منقول است کہ ہر کہ

ایں زیارت من ہر کجا

یکی از شما ہا نازل شود باید

نازلہ وضوء کامل بگیرد و

رکعت نماز کند اول یا آخر

رکعت و بگوید در رکوع

یا موضع کل شکوی و یا

سامع کل نجوی و یا

کاشف کل بلوی و یا

راحم کل عبرۃ و یا

رافع کل سمکۃ و یا

باعث کل امۃ بعد امۃ

و یا مصطفی محمد صلی اللہ

علیہ وآلہ وسلم

مَسْئُولًا مَوْلَایَ اَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَالْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَ
الْبُرْهَانُ الْمُبِيْنُ فَبَيِّنًا لَكَ بِمَا اٰتَاكَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلٍ وَنَبَّأَكَ شَانُكَ ذِي الْجَهْلِ
شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ جَمِيْعَ حُرُوْبِهٖ وَمَغَازِيْهِ تَحْمِلُ الرَّايَةَ اَمَامَ
وَتَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهٗ ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُوْدِ وَبَصِيْرَتِكَ فِي الْاُمُوْرِ اَمَرَكَ فِي
الْمَوَاطِنِ فَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ اَمِيْرٌ وَكَمْ مِنْ اَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ اِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيْهِ النَّهْيُ
وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِيْ مِثْلِهِ الْهَوٰى فَظَنَّ الْجَاهِلُوْنَ اَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا اِلَيْهِ انْتَهٰى ضَلَّ
وَاللّٰهِ الظَّانُّ لِذٰلِكَ وَمَا اهْتَدٰى وَلَقَدْ اَوْضَحْتَ مَا اَشْكَلَ مِنْ ذٰلِكَ لِمَنْ فَهِمَ
وَاَمْرِيْ بِقَوْلِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ قَدْ يُرٰى الْحَوْلُ الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحِيْلَةِ وَدُوْنَهَا
حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللّٰهِ فَدَعَهَا اَنّٰى لِلْعَيْنِ وَيَنْهَزُ فُرْصَتَهَا مَنْ لَا حُرْمَةَ لَهٗ فِي
الدِّيْنِ صَدَقْتَ وَخَيْرُ الْمُبْطِلُوْنَ وَاِذْ مَا دَرَكَ الثَّاكِلَانِ فَقَالَا نُرِيْدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ
لَهُمَا لَعَمْرِيْ كَمَا مَا تُرِيْدَانِ الْعُمْرَةَ لٰكِنْ تُرِيْدَانِ الْغَدْرَةَ فَاَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا
وَجَدَدْتَ الْمِيْثَاقَ فَجَدَّا فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا عَلٰى فِعْلِهِمَا اَعْفَلَا وَعَادَا وَ
مَا انْتَفَعَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهِمَا خُسْرًا ثُمَّ تَلَاهُمَا اَهْلُ الشَّامِ فَسِرْتَ اِلَيْهِمْ
بَعْدَ الْاَعْذَارِ وَهُمْ لَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ الْحَقِّ وَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّوْنَ
وَبِالَّذِيْ اَنْزَلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ قَبْلَكَ كَافِرُوْنَ وَلِاَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُوْنَ وَقَدْ
اَمَرَ اللّٰهُ تَعَالٰى بِاِتِّبَاعِكَ وَنَدَبَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِلٰى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ مَوْلَایَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَقَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ
اَوْضَحَتِ السُّنَنُ بَعْدَ الدُّرُوْسِ وَفَلَقَ الظُّلَمَ فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلٰى تَصْدِيْقِ التَّنْزِيْلِ
وَلَكَ فَضِيْلَةُ الْجِهَادِ عَلٰى تَحْقِيْقِ التَّاْوِيْلِ وَعَدُوُّكَ عَدُوُّ اللّٰهِ جَاحِدٌ لِرَسُوْلِ اللّٰهِ بَدْءً
بَاطِلًا وَبِحُكْمِهٖ جَائِرًا وَبِنَا مُرْغِمًا وَبِهٖ عَوْدًا يُوْعَزُ بِهٖ اِلَى النَّارِ وَعُمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ

مِنْ اَشْقَى فَاقْتُلْ وَقَتَلَ
جَلَّ وَضَعُفَ قُوَّتُهُ
دُعَاءُ الْغَرِيْبِ الْغَرِيْبِ الْفَقِيْرِ
الَّذِيْ لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ
فِيْهِ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكَ بِخَيْرِ النِّدَاءِ دُعَا
الْحَاكِمُ كَمَا اَنَّكَ تَرْحَمُ
حَتّٰى اِذَا فَقَدَ الرَّاحِمَ
وَهُمْ اَرْحَمُ مَا مُوْجِعٌ ضَارِعٌ
عَلَيْكَ مَعْقُوْلٌ لَكَ رَاءٍ رَفْعٌ
هُمْ وَغَمٌّ يُمْكِنُ دُوْرَكَ
غَاثَ يُمْكِنُ دَارَهٗ وَيُمْكِنُ
يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ
يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَ
رَحِيْمَهُمَا فَرِّجْ هَمِّيْ وَاكْشِفْ
غَمِّيْ بِاَللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ
الصَّمَدِ الَّذِيْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ عَجَّ
وَظَهَرَ فِيْ وَاَذْهَبَ بَلِيَّتِيْ
وَجَوَانِ اَبُو الْكَرَمِ وَ
مُوَذِّنُ بْنُ رَا

بَيْنَ الصَّفَّيْنِ لِلرَّوَاحِ الرَّوَاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَلَمَّا اسْتَسْقَى فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَقَالَ
قَالَ لِي رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا صُبَاحٌ مِنْ لَبَنٍ وَ
تُقْتَلُ الْفِئَةُ الْبَاغِيَةُ فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَى الْعَادِيَةِ
لَعْنَةُ اللهِ وَلَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ أَجْمَعِينَ وَعَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ
سَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
وَعَلَى مَنْ رَضِيَ بِمَا أَتَاكَ وَلَمْ يَكْرَهْهُ وَأَغْمَضَ عَيْنَهُ وَلَمْ يُنْكِرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ
أَوْ لِسَانٍ أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَجَحَدَ حَقَّكَ
أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللهُ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
وَالْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَالْخَطْبُ الْأَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَصْبُ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ
الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكًا وَرَدُّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السِّبْطَيْنِ سِلَالَتِكَ وَعِتْرَةِ
الْمُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْكُمْ وَقَدْ أَعْلَى اللهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَرَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ
وَأَبَانَ فَضْلَكُمْ وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا قَالَ
اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِنَّ الْأَنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا
إِلَّا الْمُصَلِّينَ فَاسْتَثْنَى اللهُ تَعَالَى بِنِيَّتِهِ الْمُصْطَفَى وَأَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ
الْخَلْقِ فَمَا أَعْمَهُ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ وَأَفْرَضُوكَ سِهَامَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرًا وَأَحَادُوا
عَنْ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَى مَا أَجْرَيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ
اللهِ لَكَ فَأَشْبَهْتَ بِهِمَا مِحَنَكَ بِهِمَا مِحَنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ
عَدَمِ الْأَنْصَارِ وَأَشْبَهْتَ فِي الْبَيَاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ أَجَبْتَ
كَمَا أَجَابَ وَأَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى

فِي الْمَنَامِ إِنِّي آذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَانَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَأَمَرَكَ أَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ وَافَيْتَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعًا وَنَزَلْتَ
عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّنًا فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَأَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ
جَلَّ ذِكْرُهُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ
صِفِّينَ وَقَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيلَةً وَمَكْرًا فَأَعْرَضْتَ الشَّكَّ وَعَرَفْتَ الْحَقَّ وَاتَّبَعْتَ
الظَّنَّ أَشْبَهَتْ مِحْنَةُ هَارُونَ إِذْ أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَنَفَرُوا عَنْهُ وَهَارُونُ
يُنَادِيهِمْ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي
قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رَفَعَ الْمَصَاحِفَ
قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخُدِعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَخَالَفُوا عَلَيْكَ وَاسْتَدْعَوْا نَصْبَ
الْحَكَمَيْنِ فَأَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَتَبَرَّأْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَّضْتَهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا اسْفَرَ
الْحَقُّ وَسَفِهَ الْمُنْكَرُ وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَ
الْزَمُوكَ عَلَى سَفَهِ التَّحْكِيمِ الَّذِي أَبَيْتَهُ وَأَجْبَوْهُ وَحَظَرْتَهُ وَأَبَاحُوا دُنْيَاهُمُ الَّتِي
اقْتَرَفُوهُ وَأَنْتَ عَلَى نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَهُدًى وَهُمْ عَلَى سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَعَمًى فَمَالُوا عَلَى
النِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَفِي الْغَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَدْمَاهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ فَمَاتَ بِسَيْفِكَ
مَنْ عَانَدَكَ فَشَفَى وَهَوَى وَأَحْيَى بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهَدَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
غَادِيَةً وَرَائِحَةً وَعَاكِفَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يَحُطُّ الْمَادِحُ وَصْفَكَ وَلَا يَحْبِطُ الْقَوْلُ
فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَأَذْبَهُمْ عَنِ الدِّينِ أَفْئَدَةً
حُدُودُ اللَّهِ بِجُهْدِكَ وَقَلَّلْتَ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ تَخْمُدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ
بِبَنَانِكَ وَهَتْكُ سُتُورَ الشُّبَهِ بِبَيَانِكَ وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ

بحمد و علی صلوات اللہ علیہما
والہما در آخر دعا فرق گوید کہ
ابراہیم بمحمد بفلانکہ از حضرت
امیر المؤمنین علیہ السلام کہ فرمود
رسول صلی اللہ علیہ وآلہ کہ
فرمود دعا خواہم کرد بری
بدعا برداشت گوشہ دامن بدعا
یعنی ضد باحق علی عند ذو
فرمود با کسی کہ راہ راز او
کم رزق او موفق کند کہ در
شکر ذکر کردیم بعض دعا

الا اناخذك في الله لومة لائم وفي مدح الله تعالى لك غنى عن مدح المادحين و
تقريظ الواصفين قال الله تعالى من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه
فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ولما رأيت ان قتلك
الناكثين والقاسطين والمارقين وصدقك رسول الله صلى الله عليه وآله
وعده فوفيت بعهده قلت اما ان ان تخضب هذه من هذه ام متى يبعث اشقاها
واثقا بانك على بينة من ربك وبصيرة من امرك قادم على الله مستبشر ببيعتك
الذي بايعته به وذلك هو الفوز العظيم اللهم العن قتلة انبيائك واوصيائك
انبيائك بجميع لعناتك واصلهم حر نارك والعن من غصب وليك حقه و
انكر عهده وجحده بعد البينة والاقرار بالولاية له يوم اكملت له الدين
اللهم العن قتلة امير المؤمنين ومن ظلمه واشياعهم وانصارهم اللهم
العن ظالمي الحسين وقاتليه والمثابين عدوه وناصريه والراضين بقتله
وخاذليه لعنا وبيلا اللهم العن اول ظالم ظلم آل محمد وما نعيهم حقوقهم
اللهم خص اول ظالم وغاصب آل محمد باللعن وكل متن بما سن الى يوم
القيامة اللهم صل على محمد خاتم النبيين وعلى علي سيد الوصيين وآله
الطاهرين واجعلنا بهم متمسكين وبولايتهم من الفائزين الامنين الذين لا
خوف عليهم ولا هم يحزنون مؤلف گويد كه ما در كتاب هدية الزائرين اشاره كرديم بسند
اين زيارت وانكه اين زيارت را در هر روز از نزديك و دور ميشود خواند و اين فايده جليله ايست
كه البته راغبين در عبادت و واثقين زيارت حضرت شاه ولايت عليه السلام را غنيمت خواهند
شمرد سيم زيارتيست كه در اقبال از حضرت صادق عليه السلام نقل شده كه فرمود هر گاه در روز
عيد غدير نزد قبر شريف حضرت امير المؤمنين عليه السلام باشي نزديك قبر شريف آنحضرت برو بعد
از نماز و دعا و اگر در شهرهاى ديگر باشي اشاره كن بجانب آنحضرت بعد از نماز و دعا اين آيت

فصل هشتم

در ذكر چند دعاى مأثور براى علتها
و مرضها اول از آنحضرت ما را در علت
سنگ مثانه و كليه از دعاى ام داود
بسم الله و بالله كه من تعلقه
لله و عرق نسا كن و عرق ناكن و عرق
على عبد الله ناكه و عرق ناكه
و سنگ مثانه و كليه را بشكن
و از بيخ بر آر بحق
و بگو بسم الله اللهم فرج
و بگو بسم الله اللهم عافيتك
عفو كن و بخش عافيتك
الكشف ضر عني و حرج بلاي
كه اين عمل را بالتماس دعا
دوم از آنحضرت ما را در
منعوليكه بكلي از دست برود
و بگو بسم الله و بالله
و رسول الله صلى الله
عليه و آله و لا حول و لا
قوة الا بالله

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَاَخِي نَبِيِّكَ وَوَزِيرِهِ وَحَبِيبِهِ وَخَلِيلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَ
خَيْرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِيِّهِ وَصَفِيِّهِ وَخَالِصَتِهِ وَاَمِينِهِ وَوَلِيِّهِ وَاَشْرَفِ
عِتْرَتِهِ الَّذِينَ اَمْنَوْا بِهِ وَاٰبَى رُبُوبِيَّتَهُ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِي اِلٰى
شَرِيعَتِهِ وَالْمَاضِي عَلٰى سُنَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلٰى اُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَاَوْصِيَاءِ
اَنْبِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ مَا
حُمِّلَ وَرَعٰى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَاَقَامَ
اَحْكَامَكَ وَدَعَا اِلٰى سَبِيلِكَ وَوَالٰى اَوْلِيَائَكَ وَعَادٰى اَعْدَائَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِينَ
عَنْ سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ اَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا
تَاْخُذُهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ حَتّٰى بَلَّغَ فِي ذٰلِكَ الرِّضَا وَسَلَّمَ اِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَعَبَدَكَ
مُخْلِصًا وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِدًا حَتّٰى اَتَاهُ الْيَقِينُ فَقَبَضْتَهُ اِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَلِيًّا
نَقِيًّا رَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًا مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که سید در مصباح

الزائر بعد از این دو زیارت شریف زیارت دیگر نقل کرده که اختصاص باین روز معلوم نمیشود و آن مرکب از دو

زیارت که علامه مجلسی از	دو زیارت مخصوصه	زیارت سوم تحفه فرزندان

زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس روایت کرده
اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت مذکور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول باین زیارت
تعلیم فرمود از ثقهٔ جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود که چون بیائی بمشهد امیر المؤمنین
پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و بخوش خود را معطر نما و برو با آداب و وقار
و چون برسی بباب السلام یعنی بر در حرم مطهر و بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و بگو السلام
علی رسول الله السلام علی خیرة الله السلام علی النبی الهادی السراج المنیر

اللهم انی اسئلک بحق ما اجد فی
یکی بدست راست موضع
رد دارم مرتبه سیم از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام
امیر المؤمنین علیه السلام در بستر
رسول خدا صلی الله علیه و آله بعد از
او رفت و فرمود با و گفت اللهم
انی اسئلک بحق
وصی آن
الا رحمتک بها و در حضرت
ما دق علیه السلام در بستر که فرمود
میگذارد دست خود را بر
موضع درد و میگوید
اللهم انی اسئلک بحق
القرآن العظیم الذی نزل
به الروح الامین و هو عند
فراء الکتاب لدیک علی حکیم ان
تشفینی بشفائک و تداوینی
بدوائک و تعافینی من
بلائک و صلوات

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الطُّهْرِ الطَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْعَلَمِ الزَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى
الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللهِ
الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللهِ الْحَافِّينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا
الضَّرِيحِ اللَّائِذِينَ بِهِ بس بزد بلب قبر برود بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَامِسَ أَهْلِ الْعَبَاءِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النُّجَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخِلَّاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ
الْأَئِمَّةِ الْأُمَنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَلَظَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنًى السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَنَفَ الْغُفَرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَرُوِّجَ فِي السَّمَاءِ
بِبَيْدَةِ النِّسَاءِ وَكَانَ شُهُودُهَا الْمَلَائِكَةَ الْأَصْفِيَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِصْبَاحَ
الضِّيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّتْهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْحِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ
عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ
لَهُ الشَّمْسُ فَأَمْسَى يَتَمَعَّنُ الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ
وَاسْمِ أَخِيهِ حَيْثُ الْتَطَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ
عَلَى آدَمَ إِذْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلْكَ النَّجَاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ نَجَى وَمَنْ تَأَخَّرَ
عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذِئْبَ الْفَلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ
وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذَوِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ

(ادعیه علل و امراض)

ربخهل وال یحجل علیهم السلام
غیبم از ابو محمد ورزا نبت کریا
غار من شد در کرد در زا نبت لیس
نکلت کردم از نبی خصوصیت اما وجد
نا فرمان فرمود هرگز نماز کند در
نا فرمان فرمود هرگز نماز کند در
تب بکو یا اجود من اعطی و یا
ازیم من سئل و یا ارحم من
ازیم ضعیف و قلة حیلتی و
من رحیمی گفت خواندم ازاد
غافت یا فهم مولانکو بد کرما
در اول یا بسم الله الرحمن الرحیم
علل و امراض مذکور بود فصل
فصل در بعض احراز و عوذ
و اخبر ذکر میشود در علاج جمیع
اول رقائی که مخصوص علاج
حضرت صادق علیه السلام
وصف کرد حضرت فرمود الی
نام هر علتی که اگر بکودک
وصف نخواهد کرد در روز
نزد روز نیم الله
و یا الله

وَفَصْلَ الْخِطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
يَوْمُ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الْمُصَدَّقُ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
بِهِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلّٰهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ
فَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ
وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغَزَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ
آتٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَمُبَيِّنَ
الْمُشْكِلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَغَا مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَالِدَ الْأَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ
الْمَبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ
الْمُكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا طٰهٰ وَيٰسٓ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللهِ الْمَتِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ
فِي صَلٰوتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ

وتوکل علی اللہ فانہ من یتوکل علی اللہ فھو حسبہ ان اللہ بالغ امرہ قد جعل اللہ لکل شیء قدرا اللھم اجعلنی فی کنفک ومنعک وفی جوارک واحفظنی فی امانک ومنعک وارزقنی شدہ کہ مرد سی سال این بجوانند ودر آخر گریند ودو فرزند این شدہ کہ کسب رزق کنند ودر خانہ با اطاعت نمایند بجوانند آیۃ الکرسی را وبگوید اللھم انی اسئلک بحق محمد وعلی وفاطمۃ وحسن وحسین علیھم السلام بان کلمات اعظمک بکلمات اللہ التامۃ کلھا عامۃ من شر ما انت

المعین السلام علیک یا عین اللہ الناظرۃ ویدہ الباسطۃ ولسانہ المعبر عنہ
فی بریتہ اجمعین السلام علیک یا وارث علم النبیین ومستودع علم الاولین
والاخرین وصاحب لواء الحمد وساقی اولیائہ من حوض خاتم النبیین السلام
علیک یا یعسوب الدین وقائد الغر المحجلین ووالد الائمۃ المرضیین ورحمۃ اللہ
وبرکاتہ السلام علی اسم اللہ الرضی ووجہہ المضیئ وجنبہ القوی وصراطہ
السوی السلام علی الامام التقی المخلص الصفی السلام علی الکوکب الدری السلام
علی الامام ابی الحسن علی ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام علی ائمۃ الھدی
ومصابیح الدجی واعلام التقی ومنار الھدی وذوی النھی وکھف الوری والعروۃ
الوثقی والحجۃ علی اھل الدنیا ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام علی نور الانوار
وحجۃ الجبار ووالد الائمۃ الاطھار وقسیم الجنۃ والنار المخبر عن الاثار
المدمر علی الکفار مستنقذ الشیعۃ المخلصین من عظیم الاوزار السلام علی
المخصوص بالطاھرۃ النقیۃ ابنۃ المختار المولود فی البیت ذی الاستار المزوج
فی السماء بالبرۃ الطاھرۃ الرضیۃ والدۃ الائمۃ الاطھار ورحمۃ اللہ
وبرکاتہ السلام علی النبأ العظیم الذی ھم فیہ مختلفون وعلیہ یعرضون
وعنہ یسئلون السلام علی نور اللہ الانور وضیائہ الازھر ورحمۃ اللہ و
برکاتہ السلام علیک یا ولی اللہ وحجتہ وخالصۃ اللہ وخاصتہ اشھد
انک یا ولی اللہ لقد جاھدت فی سبیل اللہ حق جھادہ واتبعت منھاج رسول
اللہ صلی اللہ علیہ والہ وحللت حلال اللہ وحرمت حرام اللہ وشرعت احکامہ
واقمت الصلوۃ واٰتیت الزکوۃ وامرت بالمعروف ونھیت عن المنکر وجاھدت
فی سبیل اللہ صابرا ناصحا مجتھدا محتسبا عند اللہ عظیم الاجر حتی اتیک

والہا منزوی میں تمام کل عین الاعین
وین شیر خدا یا ید الرحمن
لبوقر مود مھدی بن تعوید میکرد
حضرت ابراہیم اسماعیل واسحق را
بجھار مرد انبشہ کرد رجعتی غزالہ
اصحاب حضرت رسول صلی اللہ علیہ
المخلصت الخصص شکایت کردند
ازاذیت کہ ھا فرمود روزند بکوید اھا
بخواہ کہ فرمود روزند بکوید بلا
الاسود العقاب الذی لا یبالی
غلقا ولا ابالیا عرضت علیک
بامر الکتاب ان لا تقوم بی و
اصحاب الرآن بن ھب اللیل و
وبھی الضبع ثعالبا بجیم
روایتہ کہ فرمود امیر المومنین
علیہ کہ فرمود روزند شیر را
ھی جاھا فرمود روزند ثعالبا
بنال وکرگ واشال اھا کبی
اعوذ بربی من الثعالب

الْبَقِيْنِ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيَائَهُ وَرُسُلَهُ أَنِّي وَلِيٌّ
لِمَنْ وَالَاكَ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس
خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَقَامِي وَاَشْهَدُ
لَكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ بِالْبَلَاغِ وَالْأَدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ يَا اَمِيْنَ اللّٰهِ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوْبًا قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَنَعَتْنِي مِنَ الرُّقَادِ وَذِكْرُهَا
يُقْلِقُ اَحْشَائِي وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلَى
سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ وَمُوَالَاتَكَ بِمُوَالَاتِهِ
كُنْ لِي اِلَى اللّٰهِ شَفِيْعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيْرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيْرًا پس باز خود را بقبر بچسبان وقبر را
ببوس وبگو يَا وَلِيَّ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ يَا بَابَ حِطَّةِ اللّٰهِ وَلِيُّكَ وَزَائِرُكَ وَاللَّائِذُ بِقَبْرِكَ
وَالنَّازِلُ بِفِنَائِكَ وَالْمُنِيْخُ رَحْلَهُ فِي جِوَارِكَ يَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللّٰهِ فِي قَضَاءِ
حَاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْجَاهَ الْعَظِيْمَ وَ
الشَّفَاعَةَ الْمَقْبُوْلَةَ فَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَمِّكَ وَاَدْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى ضَجِيْعَيْكَ اٰدَمَ وَنُوْحٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ
عَلَى الْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِيْنَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ انگاه شش رکعت نماز زیارت
بکن دو رکعت برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ودو رکعت برای جناب آدم علیه السلام ودو رکعت برای جناب
نوح علیه السلام وبسیار بخوان خدا بتعالی را که باجابت خواهد رسید انتهی مؤلف گوید که صاحب مزار کبیر
گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد وعلامه مجلسی ره
فرموده که این زیارت بهترین زیارات است وسند های معتبره در کتب معتبره مذکور است وظاهر
بعضی از روایات آنست که خصوصیت باین روز ندارد ودر هر وقت که این زیارت را بعمل آورند خوب
است مؤلف گوید که اگر کسی گوید که چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه وآله یا مبعث آن حضرت

من کل آب مشتاب پد دار
حضرت صادق علیه السلام
کجون در زند دیگ جوان در
مود اول نه الکوه دیگ من در را
عن علیک بعزة الله
وعزیمه محمد صلی الله علیه
واله وعزیمه سلیمان بن
داود وعزیمه امیر المؤمنین
علی بن ابیطالب علیه السلام
والائمة الطاهرین علیهم السلام
من بعده پس بدرستیکه
خواهد شد از توانا تعالی
شرم روا نباشد که حضرت
رسول صلی الله علیه واله
با امیر المؤمنین علیه السلام
همگاه واقعشد در روضه
بابلنه بگو بسم الله الرحمن
الرحیم ولا حول ولا قوة الا
بالله العلی العظیم بس
بدرستیکه

زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روایت نشده با
آنکه شایسته بود که زیارت مخصوصی برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد
جواب گوئیم که این بجهت شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاک است با هم که هرکه
زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این
از قرآن آیه ﴿أَنْفُسَنَا﴾ است و هو فی آیة المباهلة نفس المصطفی لیس غیره ایّاها و از اخبار بسیار
از روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود مردی اعرابی
بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از
منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو میشوم و میایم بزیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل
نمیشود و ملاقات میکنم علی بن ابیطالب علیه السلام را پس مرا مانوس میکند بحدیث و مواعظ خود
و من بر میگردم با حال اندوه و حسرت بر ندیدن تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده
و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسیکه دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان
این را بقوم خود از جانب من و هر که برود بزیارت او پس بتحقیق که بنزد من آمده و من جزا خواهم داد
او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام مرویست
اسکه چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن عظام آدم و بدن نوح و جسم علی بن ابیطالب را
بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را
و علی علیه السلام بهترین اوصیا را و در زیارت ششم گذشت که فرمودند رو بقبر امیرالمؤمنین
علیه السلام باایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللهِ الخ

(غیر ذلک ولقد اجاد الشیخ جابر فی تخمیسه للقصیدة الازریة بقوله)

مشیرًا الی القبة العلویة	فاعتمد للنبی اعظم رمس	فیه للطهر احمد ای نفس
او تری العرش فیه انور شمس	فتواضع فثم دارة قدس	تتمنی الافلاک لثم ثراها

(و حکیم سنائی)	مرتضائی که کرد یزدانش	همره جان مصطفی جانش	(وگفته)
هر دو یک قبله و خردشان دو	هر دو یک روح و کالبدشان دو	دو رونده چو اختر گردون	دو برادر چو موسی و هرون
هر دو یکدر ز یک صدف بودند	هر دو پیرایهٔ شرف بودند	تا نه بگشاد علم حیدر در	ندهد سنت پیمبر بر

(برای حوائج زیارت)
خدا و نیت حق و تحمل بر طرف میکند
از نوائبه و خواهد از انواع بلا
فصل دهم
در ذکر چند دعا که موجز است
و برای حوائج دنیا و آخرت نافع
است اول دعائی است که از حضرت
صادق علیه السلام مرویست که
اللهم انی اسئلک بکلماتک و
اللهم اعنّی
لا تنفعنی
و فرج و قضائک
فی قدرتک
ما عملت و لا اتمم ما انعم
و اتصل عنانه و تنفیذ
تنیقی
و انقض
فیه قد ثلث
ذلک عنی

سیم از زیارات مخصوصه زیارت شب مبعث و روز آن است یعنی بیست و هفتم
رجب و روز آن سه زیارت است اول زیارت رجبیه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِیائِهِ
که در اعمال ماه رجب گذشت (ص ۱۲۳) و آن زیارتی است که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده
میشود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن المشهدی آن را از زیارات مخصوصه شب مبعث نیز شمرده اند
و چون آن زیارت را خواندی فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و دعاء بخوان هر دعا
دوم زیارت اَلسَّلامُ عَلٰی اَبِی الْاَئِمَّةِ وَمَعْدِنِ النُّبُوَّةِ است که علامه مجلسی آن را از زیارات
مطلقه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است بشب بیست و هفتم رجب چنانکه ما
در هدیة الزائر از او ذکر کردیم سیم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند باین طریق
که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبه
شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبی طالِبٍ اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِهِ
وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ پس داخل شو و بایست نزدیک
قبر آنحضرت بنوعیکه رو بخود را بجانب قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر
بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ آدَمَ خَلیفَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ نُوحٍ صَفْوَةِ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُوسٰی كَلیمِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ رُسُلِ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اِمامَ الْمُتَّقینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
وارِثَ عِلْمِ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبَاُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
اَیُّهَا الصِّراطُ الْمُسْتَقیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَریمُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا
الْوَصِیُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الرَّضِیُّ الزَّكِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْبَدْرُ الْمُضیءُ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الْاَكْبَرُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْفارُوقُ الْاَعْظَمُ

شود لکن بگو اَللّٰهُمَّ اَغْنِنی عَنْ هَوْلِ یَوْمِ الْقِیامَةِ وَاَخْرِجْنی مِنَ الدُّنْیا سالِماً وَزَوِّجْنی مِنَ الْحُورِ الْعینِ وَاكْفِنی مَؤُنَتی وَمَؤُنَةَ عِیالی وَمَؤُنَةَ النّاسِ وَاَدْخِلْنی بِرَحْمَتِكَ فی عِبادِكَ الصّالِحینَ
سیم این دعاء شریفست که کفعمی گفته کلماتی جامع دنیا و آخرت است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمیلَ وَسَتَرَ الْقَبیحَ وَلَمْ یَهْتِكِ السِّتْرَ عَنّی یا كَریمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَیا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ كُلِّ نَجْوٰی وَیا مُنْتَهٰی كُلِّ شَكْوٰی یا كَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ الْمَنِّ یا مُبْتَدِئاً كُلَّ نِعْمَةٍ قَبْلَ اسْتِحْقاقِها یا رَبَّنا یا سَیِّدَنا یا مَوْلانا

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عَلَمَ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ الْكُبْرٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللّٰهِ وَ
خَالِصَتَهٗ وَاَمِيْنَ اللّٰهِ وَصَفْوَتَهٗ وَبَابَ اللّٰهِ وَحُجَّتَهٗ وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللّٰهِ وَسِرَّهٗ
وَعَيْبَةَ عِلْمِ اللّٰهِ وَخَازِنَهٗ وَسَفِيْرَ اللّٰهِ فِىْ خَلْقِهٖ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ
اٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُوْلَ وَتَلَوْتَ
الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَتَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُ اللّٰهِ
وَجَاهَدْتَ فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَجُدْتَ
بِنَفْسِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُجَاهِدًا عَنْ دِيْنِ اللّٰهِ مُوَقِّيًا لِرَسُوْلِ اللّٰهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ اللّٰهِ رَاغِبًا
فِيْمَا وَعَدَ اللّٰهُ وَمَضَيْتَ لِلَّذِىْ كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيْدًا وَشَاهِدًا وَمَشْهُوْدًا فَجَزَاكَ اللّٰهُ
عَنْ رَسُوْلِهٖ وَعَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهٖ مِنْ صِدِّيْقٍ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ
اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلَامًا وَاَخْلَصَهُمْ اِيْمَانًا وَاَشَدَّهُمْ يَقِيْنًا وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ وَاَعْظَمَهُمْ
غَنَاءً وَاَحْوَطَهُمْ عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَ
اَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَاَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَاَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَاَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ فَقَوِيْتَ
حِيْنَ وَهَنُوْا وَلَزِمْتَ مِنْهَاجَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ
خَلِيْفَتَهٗ حَقًّا لَمْ تُنَازَعْ بِرَغْمِ الْمُنَافِقِيْنَ وَغَيْظِ الْكَافِرِيْنَ وَضَغْنِ الْفَاسِقِيْنَ وَ
قُمْتَ بِالْاَمْرِ حِيْنَ فَشِلُوْا وَنَطَقْتَ حِيْنَ تَتَعْتَعُوْا وَمَضَيْتَ بِنُوْرِ اللّٰهِ اِذْ وَقَفُوْا
فَمَنِ اتَّبَعَكَ فَقَدِ اهْتَدٰى كُنْتَ اَلَدَّهُمْ كَلَامًا وَاَشَدَّهُمْ خِصَامًا وَاَصْوَبَهُمْ
مَنْطِقًا وَاَسَدَّهُمْ رَاْيًا وَاَنْجَعَهُمْ قَلْبًا وَاَكْرَمَهُمْ يَقِيْنًا وَاَحْسَنَهُمْ عَمَلًا وَاَعْرَفَهُمْ
بِالْاُمُوْرِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَبًا رَحِيْمًا اِذْ صَارُوْا عَلَيْكَ عِيَالًا فَحَمَلْتَ اَثْقَالَ مَا عَنْهُ
ضَعُفُوْا وَحَفِظْتَ مَا اَضَاعُوْا وَرَعَيْتَ مَا اَهْمَلُوْا وَشَمَّرْتَ اِذْ جَبُنُوْا وَعَلَوْتَ اِذْ

يا اعانا و يا غياثاه صل على محمد و آل محمد و اسئلك ان لا تجعلني في النار الخ
يعطى ان يحضر ما دون عليه بحمد الله ان شاء الله تعالى
منولك انت تحيي كل شيء و انت على كل شيء قدير و انت على كل شيء وكيل و انت على كل امر توكل به ثقة و عدة
كل امر من كرب يضعف عنه الفؤاد و تقل فيه الحيلة
و يخذل عنه القريب و
و يشمت به العدو و
و يعيى فيه الامور و تنزل
بك و تكاد به الملمات و
فيه من سوالك ففرجت عنه و
كشفته و كفيته فانت
ولي كل نعمة و صاحب
كل حاجة و منتهى كل رغبة
فلك الحمد

هلعوا وصبرت اذ جزعوا كنت على الكافرين عذابا صبا وغلظة وغيظا وللمؤمنين
غيثا وخصبا وعلما لم تفلل حجتك ولم يزغ قلبك ولم تضعف بصيرتك و
لم تجبن نفسك كنت كالجبل لا تحركه العواصف ولا تزيله القواصف كنت
كما قال رسول الله صلى الله عليه وآله قويا في بدنك متواضعا في نفسك عظيما
عند الله كبيرا في الارض جليلا في السماء لم يكن لاحد فيك مهمز ولا لقائل فيك
مغمز ولا لخلق فيك مطمع ولا لاحد عندك هوادة يوجد الضعيف الذليل
عندك قويا عزيزا حتى تاخذ له بحقه والقوي العزيز عندك ضعيفا حتى
تاخذ منه الحق القريب والبعيد عندك في ذلك سواء شانك الحق والصدق
والرفق وقولك حكم وحتم وامرك حلم وعزم ورايك علم وحزم اعتدل بك
الدين وسهل بك العسير واطفئت بك النيران وقوي بك الايمان وثبت
بك الاسلام وهدت مصيبتك الانام فانا لله وانا اليه راجعون لعن
الله من قتلك ولعن الله من خالفك ولعن الله من افترى عليك ولعن الله
من ظلمك وغصبك حقك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به انا الى
الله منهم براء لعن الله امة خالفتك وجحدت ولايتك وتظاهرت عليك
وقتلتك وحادت عنك وخذلتك الحمد لله الذي جعل النار مثويهم
وبئس الورد المورود اشهد لك يا ولي الله وولي رسوله صلى الله عليه وآله
بالبلاغ والاداء واشهد انك حبيب الله وبابه وانك جنب الله ووجهه
الذي منه يؤتى وانك سبيل الله وانك عبد الله واخو رسوله صلى الله عليه
وآله اتيتك زائرا لعظيم حالك ومنزلتك عند الله وعند رسوله متقربا الى
الله بزيارتك راغبا اليك في الشفاعة ابتغي بشفاعتك خلاص نفسي متعوذا

ولك الحق فاضلا مؤمن گوید که این دعا همان دعای حضرت رسول صلی الله علیه وآله است در یوم بدر و احزاب و نیز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است که در روز عاشورا در کربلا خواند و غیر از این نیز دو دعای دیگر از آنحضرت مرویست که در آن روز خواندند که یکی این دعا است که تعلیم حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود در آن وقتی که او را بسینه خود چسبانید و خونها در بدن مبارکش میجوشید برای حاجت و مهم و اندوه و بلاهای سخت و امر عظیم دشوار بحق یس والقرآن الحکیم و بحق طه والقرآن العظیم یا من یقدر علی حوائج السائلین یا من یعلم ما فی الضمیر یا منفسا عن المکروبین

بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَزِعًا إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ
رَبِّي أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ إِلَى اللهِ وَأَتَقَرَّبُ بِكَ إِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِكَ
حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ
وَلَكَ عِنْدَ اللهِ الْمَقَامُ الْمَعْلُومُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى عَبْدِكَ وَأَمِينِكَ الْأَوْفَى وَعُرْوَتِكَ
الْوُثْقَى وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ
سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ
وَقُدْوَةِ الصِّدِّيقِينَ وَإِمَامِ الصَّالِحِينَ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَ
الْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ وَالْبَائِتِ عَلَى
فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَبَبًا
لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزَ الرِّسَالَةِ إِلَيْهِ وَدِلَالَةً وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَحَامِلَ الرَّايَةِ وَقَائِدَ الْكَتِيبَةِ
وَهَادِيًا لِأُمَّتِهِ وَبَدْءَ الْبَأْسِ وَتَاجَ الرَّأْسِ وَبَابَ النَّصْرِ وَمِفْتَاحَ الظَّفَرِ وَحَتْفَ
هَزْمِ جُنُودِ الشِّرْكِ بِأَيْدِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِكَ
وَمَرْضَاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ وَمُجْتَادُونَ نَكْبَتِهِ حَتَّى فَاضَتْ
نَفْسُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَانْسَلَبَ بَرْدَهَا وَمَسَحَهُ عَلَى وَجْهِهِ وَأَعَانَ
مَلَائِكَتَكَ عَلَى غُسْلِهِ وَتَجْهِيزِهِ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَوَارَى شَخْصَهُ وَقَضَى دَيْنَهُ وَأَنْجَزَ
وَعْدَهُ وَأَلْزَمَ عَهْدَهُ وَاحْتَذَى مِثَالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحِينَ وَجَدَ أَنْصَارًا نَهَضَ
مُسْتَقِلًّا بِأَعْبَاءِ الْخِلَافَةِ مُضْطَلِعًا بِأَثْقَالِ الْإِمَامَةِ فَنَصَبَ رَايَةَ الْهُدَى فِي عِبَادِكَ
وَنَشَرَ ثَوْبَ الْأَمْنِ فِي بِلَادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِي بَرِّيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتَابِكَ فِي خَلِيقَتِكَ
وَأَقَامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ وَأَبَادَ الْفَتْرَةَ وَسَدَّ

يا مفرجا عن المغموم يا راحم الطفل الصغير يا من لا يحتاج إلى التفسير صل على محمد وآل محمد وافعل بي كذا وكذا وحاجتي هو ... عند ... ربك هو ... وكف ... عني ... من ذلك ولا أكثر ... وبين ... كلما ... عليم ... منهم ... منولنكه يا اللهم ... يا مالك ... أن تفعل بي كذا وكذا أنت ... أن ... حضرت الحاجة ...

الْفُرْجَةَ وَفَضْلَ الْمَاكِثَةِ وَالْفَاطِمَةَ وَالْمَارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسِيرَتِهِ وَلُطْفِ شَاكِلَتِهِ وَجَمَالِ سِيرَتِهِ مُقْتَدِيًا بِسُنَّتِهِ
مُتَعَلِّقًا بِهِمَّتِهِ مُبَاشِرًا لِطَرِيقَتِهِ وَامْتِثَالُهُ نَصْبُ عَيْنَيْهِ بِعَمَلِ عِبَادِكَ عَلَيْهَا
وَيَدْعُوهُمْ إِلَيْهَا إِلَى أَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ اللّٰهُمَّ فَكَمَا لَمْ يُؤْثِرْ فِي
طَاعَتِكَ شَكًّا عَلَى يَقِينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً زَاكِيَةً نَامِيَةً
يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ فِي جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بوس ضریح او روی راست خود را بگذار بر آن و بعد از آن روی چپ را و مثل
کن بمثل قبله و نماز زیارت بجا آور و دعا هر چه خواهی بعد از نماز دعا کن و بگو بعد از فرستادن تسلیم
اللّٰهُمَّ إِنَّكَ بَشَّرْتَنِي عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فَقُلْتَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمُ اللّٰهُمَّ وَإِنِّي مُؤْمِنٌ
بِجَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ فَلَا تَقْفِنِي بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفًا
تَفْضَحُنِي فِيهِ عَلَى رُؤُسِ الْأَشْهَادِ بَلْ قِفْنِي مَعَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى التَّصْدِيقِ بِهِمُ اللّٰهُمَّ
وَأَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَأَمَرْتَنِي بِاتِّبَاعِهِمُ اللّٰهُمَّ وَإِنِّي عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ
مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِزِيَارَةِ أَخِي رَسُولِكَ وَعَلَى كُلِّ مَأْتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ وَزَارَهُ
وَأَنْتَ خَيْرُ مَأْتِيٍّ وَأَكْرَمُ مَزُورٍ فَأَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ
يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَكَ إِيَّايَ مِنْ زِيَارَتِي
آخَا رَسُولِكَ فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُوكَ
رَغَبًا وَرَهَبًا وَتَجْعَلَنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللّٰهُمَّ إِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيَارَةِ مَوْلَايَ

کہ بیان کرد کہ اللہم لا تجعلنی من الغافلین و لا تخلنی من القصیر یعنی خدایا قرار مده مرا از کاهلان و کسانی که ایمان ایشان ناقص و غیر ثابت است یا آنکه قرار مده مرا از کسانی که انکار امامت او نمایند و از راه بیرون روند مانند ستور یعنی همچنان که ستور را هر که خواهد براند و هر کار که خواهد بکند هر کجا خواهد ببرد و بر هر که خواهد بگذارد من نخواهم که مقصر باشم در امر تو یعنی چنان نباشم که هیچ خود را مقصر ندانم بلکه چنان باشم که همیشه خود را مقصر درگاه تو بدانم و هم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است که از اهل بادیه را بسیار نزد کلمه که دعا کرد بیان آن اللهم ان تعذبنی فاهل لذلک و ان تغفر لی فاهل لذلک انا

علی بن ابیطالب و لابنیه و معرفته فاجعلنی ممن ینصره و ینتصر به و من علی
بنصرک له یدینک اللهم و اجعلنی من شیعته و توفنی علی دینه اللهم اوجب
لی من الرحمة و الرضوان و المغفرة و الاحسان و الرزق الواسع الحلال الطیب
ما انت اهله یا ارحم الراحمین و الحمد لله رب العالمین مؤلف گوید که در روایت معتبر
منقول است که حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع
کنان به سرعت آمد و ایستاد بر در خانه امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت رحمک الله یا ابا الحسن
کنت اول القوم اسلاما و اخلصهم ایمانا و آشدهم یقینا و اخوفهم لله و شرح بسیار
از فضائل آنحضرت را قریب بهمین عبارت که در همین زیارت مذکور است پس اگر در این روز این زیارت
نیز خوانده شود مناسبت و اصل آن کلمات که بمنزله زیارت روز شهادت است در هر ده ذکر کرده ایم هر که خواهد
بآنجا رجوع کند و نیز بدانکه ما پیش ازین در ضمن اعمال شب مبعث کلامی از رحلة ابن بطوطه نقل
کردیم که متعلق بود باین روضه شریفه صلوات الله علی مشرفها شایسته است بآنجا رجوع شود

فصل پنجم

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب مسلم است بدانکه کوفه یکی از آن
چهار بلد بیت که حق تعالی از اختیار فرموده و طور سینین تفسیر بان شده و در روایتست که آن حرم
خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیر المؤمنین علیه السلام است و یکدرهم تصدق در آن بجای
میشود بصد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در آن حساب میشود بصد رکعت **و اما**
فضیلت مسجد کوفه پس زیاده از انستکه ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از
آن چهار مسجدی است که سزاوار است شد رحال شود بسمت آنها بجهة درک فیوضات آنها و یکی
از آن مواطن است که مسافر مخیر است در آن ما بین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل
حج مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر بجای آورده شود و در روایات وارد شده
که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی
هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه افضل
است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و این قول بود از امام محمد باقر علیه السلام در روایتی که نوفلی

اللهم انک انت ذکرهم از اذکار وارده
لک انک انت ذکرهم
مروی است که گفت شنیدم از حضرت
صادق علیه السلام که میگفت چون
الحاح میکرد در آن در دعا میخواند
خدایا بحق یحیی بن زکریا و بحق
امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و
حسین صلوات الله علیهم
باز دهم از ربیع الثانی مناسب
که گفتیم بعضی مشایخ روایت
کرده اند که حضرت صادق علیه السلام
چون از نماز فارغ میشد این
دعا را میخواند و آنرا از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده اند
و الحاح میکرد و آنرا بسیار میخواند
اللهم انی اسئلک بحق المتکلمین بآیاتک
و بحق الصامتین لعظمتک و بحق
الناظرین لوجهک و بحق الساجدین
لعزتک و بحق الحافظین لحرمتک
و بحق العابدین لربوبیتک و بحق
الحامدین لالائک و بحق المسبحین
لسبحات نورک و بحق المهللین
لجلالک و بحق الذاکرین لقدرتک
و بحق الخائفین من سطوتک و بحق
الراجین لرحمتک و بحق المتوکلین
علیک و بحق المحبین لوجه نبیک
و بحق المتقربین الیک بالصلوة علیه
و آله و بحق من علمت ان قلبه
مخلص لک و لسانه صادق فیک و
عمله خالص لک و بحق من اطاعک
بالخضوع لامرک و بحق من اجابک
بالتضرع لوجهک و بحق من اخلص
لک بالتوحید لذکرک و بحق من
اشتاق الیک بالتعظیم لشأنک و
بحق من توکل علیک بالتفویض
لامرک و بحق من رجاک بالتصدیق
لوعدک و بحق من خافک بالتعفیر
لوجهه بین یدیک و بحق من
تواضع لک بالخشوع لوجهک و
بحق من ذل لک بالاستکانة
لعظمتک و بحق من تقرب الیک
بالانابة الیک و بحق من اقبل
علیک بالمحبة لک و بحق من
اعرض عن کل شیء رغبة فیما
عندک و بحق من ترک الدنیا
طلبا لما لدیک و بحق من

اگر مرد بداند کہ چہ فضیلت دارد مسجد کوفہ مر اورا از شہرہا و در خانہ را و در راحلہ کند و بسوی این مسجد بیاید
و فرمود کہ نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافلہ برابر عمرہ مقبولہ و برتر است دیگر نماز فریضہ نافلہ در آن
مثل حج و عمرہ یک بار با رسول خدا صلی اللہ علیہ و آلہ کردہ باشند شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کردہ اند
از ہرون بن خارجہ کہ حضرت صادق علیہ السلام بمن فرمود ای ہرون چہ مقدار مسافت است بین تو و بین مسجد
کوفہ بکیل میشود گفتم نہ فرمود بجا میاور بہ ہمہ نمازہای خود را در آنجا گفتم نہ فرمود اگر من نزد یک
آن مسجد بودم امید داشتم کہ از من فوت نمیشد یک نماز در آن و ہیچ میدانی کہ چیست فضیلت آن
موضع نبوده بنده صالحی و نہ پیغمبری مگر آنکہ نماز گذارده در مسجد کوفہ حتی آنکہ رسول خدا صلی اللہ
علیہ و آلہ در شبیکہ او را بمعراج میبردند جبرئیل با آنحضرت گفت میدانی کہ در کجائی یا رسول اللہ الآن
مقابل مسجد کوفہ میباشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت نماز گذارم
پس جبرئیل از حضرت عالی اذن طلبکرد حضرت عالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آمد آنحضرت را و آنجناب دو
رکعت نماز گذاشت در آن و بدرستیکہ جانب راست آن باغی است از باغہای بہشت و میان آن باغ
است از باغہای بہشت و عقب آن باغی است از باغہای بہشت و بدرستیکہ نماز واجب در آن برابر
است با ہزار نماز و نافلہ در آن مقابلست با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر
عبادتست و اگر مردم بدانند کہ چہ فضیلت است در آن بیایند بسوی آن اگرچہ بر دوش کودکان خود
بر زمین کشند و در روایت دیگر است کہ نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافلہ مقابل عمرہ
و گذشت در زیارت ہفتم حضرت امیر علیہ السلام اشارہ بفضیلت این مسجد شریف و از بعضی روایات
معلوم میشود کہ جانب راست این مسجد افضلست از جانب چپ آن **و اما اعمال مسجد کوفہ** پس بگو کہ در مصباح الزائر و غیرہ است آنکہ چون داخل کوفہ شدی بگو بِسْمِ اللّٰہِ
وَ بِاللّٰہِ وَ فِی سَبِیلِ اللّٰہِ وَ عَلٰی مِلَّۃِ رَسُولِ اللّٰہِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَ آلِہِ اَللّٰھُمَّ اَنْزِلْنِی
مَنْزِلًا مُبَارَکًا وَ اَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزِلِینَ پس روانہ شو بسوی مسجد کوفہ و در حال رفتن بگو
اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَ الْحَمْدُ لِلّٰہِ وَ سُبْحَانَ اللّٰہِ تا وارد شوی بدر مسجد پس بایست نزد
در و بگو اَلسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِنَا رَسُولِ اللّٰہِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰہِ وَ آلِہِ الطَّاہِرِینَ اَلسَّلَامُ
عَلٰی اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ اَبِی طَالِبٍ رَحْمَۃُ اللّٰہِ وَ بَرَکَاتُہُ وَ عَلٰی مَجَالِسِہِ وَ مَشَاہِدِہِ

وَ اَنْتَ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ وَ لَا اٰخِرَ
بِفَضْلِ مَا اَنْتَ وَ لَا اٰخِرَ
مَا اَعْلَمُ بِہٖ اَنْتَ الْعَالِمُ
بِرَدِّ هم رواست کہ جبرئیل
خدمت حضرت رسول صلی اللہ
علیہ و آلہ آمد و عرض کرد کہ
میخواہد هر گاہ خواہی تو را عبادت
کنی در روضہ من عبادت نمائی
در سنمای خود را بلند کن بسوی
من و بگو اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ
خَالِدًا مُخَلَّدًا لَکَ
اَلْحَمْدُ لَا مُنْتَہٰی لَکَ دُونَ
عِلْمِکَ وَ لَکَ اَلْحَمْدُ
لَا اَمَدَ لَکَ دُونَ مَشِیَّتِکَ
وَ لَکَ اَلْحَمْدُ مَحْمُودًا
لِقَائِلِہٖ اَلْحَمْدُ لَکَ
کُلَّہٗ وَ لَکَ اَلْحَمْدُ
اَلْحَمْدُ کُلَّہٗ وَ لَکَ
اَلْحَمْدُ کُلَّہٗ وَ لَکَ
اَلْحَمْدُ کُلَّہٗ وَ لَکَ
اَلنُّورُ

وَمَقَامِ حِكْمَتِهِ وَآثَارِ آبَائِهِ آدَمَ وَنُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَتِبْيَانِ بَيِّنَاتِهِ آلِ السَّلَامِ
عَلَى الْإِمَامِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذِي فَرَّقَ اللَّهُ بِهِ
بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ وَالشِّرْكِ وَالتَّوْحِيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ
عَنْ بَيِّنَةٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِ الْمُنْتَجَبِينَ وَزَيْنُ الصِّدِّيقِينَ وَ
صَابِرُ الْمُمْتَحَنِينَ وَأَنَّكَ حُكْمُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَقَاضِي أَمْرِهِ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَاقِدُ
عَهْدِهِ وَالنَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكَهْفُ النَّجَاةِ
وَمِنْهَاجُ التُّقَى وَالدَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمُهَيْمِنُ الْقَاضِي الْأَعْلَى يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ
أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى أَنْتَ وَلِيِّي وَسَيِّدِي وَوَسِيلَتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس داخل مسجد
بشوی ومؤلف گوید که بهتر آنست که از دریکه در عقب مسجد است که مشهور است بباب الفیل داخل شوی
پس میگوئی اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِاللَّهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ الصَّادِقِينَ
النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا رَضِيتُ
بِهِمْ أَئِمَّةً وَهُدَاةً وَمَوَالِيَ سَلَمْتُ لِأَمْرِ اللَّهِ لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مَعَ اللَّهِ
وَلِيًّا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا حَبِيبِيَ اللَّهُ وَأَوْلِيَاءُ اللَّهِ أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنَّ عَلِيًّا وَالْأَئِمَّةَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
أَوْلِيَائِي وَحُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ انگاه برو بجانب ستون چهارم که در جنب باب انماط
وبرابر ستون پنجم است وان ستون حضرت ابراهیم علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن
دو رکعت اول با حمد و قل هو الله احد و دو رکعت دیگر با حمد و انا انزلناه فی لیلة القدر
پس چون فارغ شدی از نماز تسبیح حضرت زهراء علیها السلام را بگو و بعد از ان بگو السلام علی عباد
الله الصالحین الراشدین الذین اذهب الله عنهم الرجس و طهرهم تطهیرا

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهَا وَلَكَ الْمَجْدُ كُلُّهَا وَلَكَ الْعَظَمَةُ كُلُّهَا
وَلَكَ الدُّنْيَا كُلُّهَا وَلَكَ الْآخِرَةُ كُلُّهَا وَلَكَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ كُلُّهُ وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ
وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَسِرُّهُ اللَّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الْأَبَدِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَلَكَ الْحَمْدُ جَلِيلَ الثَّنَاءِ عَدْلَ الْقَضَاءِ
وَلَكَ الْحَمْدُ حَسَنَ الْبَلَاءِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي السَّمَاءِ
وَفِي الْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ فِي الْأَرْضِ الْمِهَادِ
وَلَكَ الْحَمْدُ طَاقَةَ الْعِبَادِ وَ
لَكَ الْحَمْدُ سَعَةَ الْبِلَادِ وَ
لَكَ الْحَمْدُ فِي الْجِبَالِ الْأَوْتَادِ
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ
إِذَا يَغْشَى

وَجَعَلَهُمْ أَنْبِيَاءَ مُرْسَلِينَ وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَهفتم بگو سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي
الْعَالَمِينَ بر بگو نَحْنُ عَلَى وَصِيَّتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ الَّتِي أَوْصَيْتَ بِهَا ذُرِّيَّتَكَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَنَحْنُ مِنْ شِيعَتِكَ وَشِيعَةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَعَلَيْكَ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالصَّادِقِينَ وَنَحْنُ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ
وَدِينِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ وَلِوَلَايَةِ مَوْلَانَا عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى
وَصِيِّهِ وَخَلِيفَتِهِ الشَّاهِدِ لِلّٰهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَى خَلْقِهِ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الصِّدِّيقِ
الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْمُبِينِ الَّذِي أَخَذْتَ بَيْعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ رَضِيتَ بِهِمْ أَوْلِيَاءَ
وَمَوَالِيَ وَحُكَّامًا فِي نَفْسِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَفِيَّ وَحَلِّي وَإِحْرَامِي وَإِسْلَامِي
وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي أَنْتُمُ الْأَئِمَّةُ فِي الْكِتَابِ وَفَصْلُ الْمَقَامِ
وَفَصْلُ الْخِطَابِ وَأَعْيُنُ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَأَنْتُمْ حُكَّامُ اللّٰهِ وَبِكُمْ حَكَمَ اللّٰهُ وَبِكُمْ
عُرِفَ حَقُّ اللّٰهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ أَنْتُمْ نُورُ اللّٰهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَمِنْ
خَلْفِنَا أَنْتُمْ سُنَّةُ اللّٰهِ الَّتِي فِيهَا سَبَقَ الْقَضَاءُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَا لَكُمْ مُسَلِّمٌ تَسْلِيمًا
لَا أُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانِي بِكُمْ وَمَا كُنْتُ
لِأَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانِيَ اللّٰهُ اللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى مَا هَدَانَا

ولک الحمد فی النهار اذا تجلی
ولک الحمد فی الآخرة والاولی
ولک الحمد فی الماء والقرآن
العظیم وسبحان الله وبحمده
والارض جمیعا قبضته
یوم القیمة والسموات
مطویات بیمینه سبحانه و
تعالی عما یشرکون سبحان
الله وبحمده کل شیء هالک
الا وجهه تبارکت ربنا و
تعالیت وبارکت و
تقدست خلقت کل شیء
بقدر ربنا وقهرت کل شیء
بعز ربنا وعلوت فوق کل
شیء بارتفاعک وعلت
کل شیء بقوتک واستعلیت
کل شیء بحکمتک وعلیک
توکلت الرسل بکل

اعمال ذکر القضاء وبیت الطشت

بدانکہ ذکر القضاء دکانچہ بود در مسجد کہ امیر المؤمنین علیہ السلام بر دکان می نشستند وقضاوت وحکم میفرمودند ودر آنموضع ستون کوتاهی بوده کہ بران نوشته بوده انه کر بما ان الله یأمر بالعدل والاحسان وبیت الطشت عبارت محلیست کہ ظاهر شده حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام در باب ان دختر بیشوهر کہ بکوفه در میان اب بود کہ زالوئی در شکمش داخل شده وکرها از میکند ن خون بزرگ شده بود وشکم ان دختر را بزیر بزرگ

کرده بود برادران دختر گمان حمل باو بردند و خواستند او را بکشند برای حکم ان نزد امیر المؤمنین علیه السلام
آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و ان دختر را در پس ان پرده نشاندند و قابله
کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیر المؤمنین این دختر ابستن است
و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی ان نشاندند
ان زالوکه بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست دراز
کرد و از کوههای شام قطعهٔ برف آورد و نزد بالت ان طشت نهادند انچه از ان از شکم دختر بیرون
آمد و نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد انست که بعد از اعمال ستون چهارم میروند بوسط مسجد
و اعمال انجا را بجا میآورند و اعمال دکهٔ القضاء و بیت الطشت را در اخر همه بعد از فراغ از دکهٔ
حضرت صادق علیه السلام بجا میآورند ولکن مابهمان ترتیبی که سید بن طاوس در مصباح الزائر و علامهٔ
مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر مینمائیم و اگر کسی خواسته باشد بترتیب
مشهور عمل نماید اعمال دکهٔ القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون چهارم بجا بیاورد و بگذارد
در اخر بعد از اعمال دکهٔ حضرت صادق علیه السلام بجا اورد بالجمله میگوئیم پس برو بسوی دکهٔ القضاء و در
انجا دو رکعت نماز کن بمحمد و مهر شوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را و بگو

يَا مَالِكِي وَمَلِيكِي وَمُنْعِمِي بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ وَجْهِي خَاضِعٌ لِمَا
تَعْلُوهُ الْأَقْدَامُ لِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ لَا تَجْعَلْ هَذِهِ الشِّدَّةَ وَلَا هَذِهِ
الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً بِاسْتِيصَالِ الشَّافَةِ وَامْنَحْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ تَمْنَحْ بِهِ أَحَدًا مِنْ
غَيْرِ مَسْئَلَةٍ أَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَزَكِّ عَمَلِي وَبَارِكْ لِي فِي أَجَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ
مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **اعمال بیت الطشت** که متصل
است بدکهٔ قضا نماز کن در انجا دو رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو اللَّهُمَّ إِنِّي دَخَلْتُ
تَوْحِيدِي إِيَّاكَ وَمَعْرِفَتِي بِكَ وَإِخْلَاصِي لَكَ وَإِقْرَارِي بِرُبُوبِيَّتِكَ وَدَخَلْتُ
وِلَايَةَ مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ
فَزَعِي إِلَيْكَ عَاجِلًا وَآجِلًا وَقَدْ فَزِعْتُ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ يَا مَوْلَايَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ

الفاضل المجلسي يا ذا الجلال والاكرام
المؤمنين يا نصير كل مؤمن ومؤمنة
الخلق يا سلطان كل الاله
الا انت وحدك لا شريك
لك لا انقطع عمرك ولا
تنقل الا اليك انت موضع
الا اليك ومنتهى رغبتنا و
الهنا وتلقاء وجهك نحاول و
رواية كه مرحوم مجلسي علیه الرحمة ذکر
امير المؤمنين علیه السلام بجا اورد و
كه از دريافتن ان و دعا عاجز
فوت حق ان نميتوانم كه ان كلام
الاجابة را بر زبان اورد كه ان كلام
دعا است فرمود كه بگو اللهم
انت الملك بيدك الملك الاعظم
الاجل الاكرم الخلق والامر تهدي
النور الى الضياء الظلمان
الله محمد

فی موقفی هذا وسئلتک مادتی من نعمتک وازاحة ما اخشاه من نقمتک والبرکة فیما رزقتنیه وتحصین صدری من کل هم وجائحة ومعصیة فی دینی ودنیای واخرتی یا ارحم الراحمین ونقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت

دو رکعت | (بیان نماز و دعاء در وسط مسجد) | نماز کردند

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد میخوانی با قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون پس وقتیکه سلام دادی تسبیح زهراء علیها السلام را بخوان و بگو اللهم انت السلام ومنک السلام والیک یعود السلام ودارک دار السلام حینا ربنا منک بالسلام اللهم انی صلیت هذه الصلوة ابتغاء رحمتک ورضوانک ومغفرتک وتعظیما لمسجدک اللهم فصل علی محمد وال محمد وارفعها فی علیین وتقبلها منی یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که اینمقام را دکة المعراج گفته اند وظاهرا بملاحظه آنستکه در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه واله از حقتعالی رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز گذاشت و در اول فصل روایت آن گذشت

اعمال ستون هفتم و آن مقامیست که در آن حقتعالی توفیق توبه بادم علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو بقبله و بگو بسم الله وبالله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه واله ولا اله الا الله محمد رسول الله السلام علی ابینا ادم وامنا حواء السلام علی هابیل المقتول ظلما وعدوانا علی مواهب الله ورضوانه السلام علی شیث صفوة الله المختار الامین وعلی الصفوة الصادقین من ذریته الطیبین اولهم واخرهم السلام علی ابرهیم واسمعیل واسحق ویعقوب وعلی ذریتهم المختارین السلام علی موسی کلیم الله السلام علی عیسی روح الله السلام علی محمد بن عبد الله خاتم النبیین السلام علی امیر المؤمنین وذریته الطیبین ورحمة الله وبرکاته السلام علیکم فی الاولین السلام علیکم فی الاخرین

مع نور ونور من نور ونور فی نور ونور علی کل نور ونور فوق کل نور ونور تضیئ به کل ظلمة ویکسر به کل شدة وکل شیطان مرید وکل جبار عنید لا تقر به ارض ولا یقوم به سماء ویامن به کل خائف ویبطل به سحر کل ساحر وبغی کل باغ وحسد کل حاسد ویتصدع لعظمته البر والبحر ویستقل به الفلک حین یتکلم به الملک فلا یکون للموج علیه سبیل وهو اسمک الاعظم الاعظم الاجل الاجل النور الاکبر الذی سمیت به نفسک واستویت به علی

اَلسَّلَامُ عَلٰى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ شُهَدَآءِ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ
اَلسَّلَامُ عَلَى الرَّقِيْبِ الشَّاهِدِ عَلَى الْاُمَمِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ پس نماز میکنی نزدیک ستون جہا
رکعت میخوانی در رکعت اول حمد و انا انزلناہ و در رکعت دوم حمد و قل ہو اللہ احد و در
رکعت سیم و چہارم ہمچنین نحو و چون فارغ شدی بگو تسبیح زہراء علیہا السلام را پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّيْ قَدْ اَطَعْتُكَ فِي الْاِيْمَانِ مِنِّيْ بِكَ مَنًّا
مِنْكَ عَلَيَّ لَا مَنًّا مِنِّيْ عَلَيْكَ وَاَطَعْتُكَ فِيْ اَحَبِّ الْاَشْيَآءِ لَكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ
وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيْكًا وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِيْ اَشْيَآءَ كَثِيْرَةٍ عَلٰى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ
وَلَا الْخُرُوْجِ عَنْ عُبُوْدِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِيَّتِكَ وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَاَزَلَّنِي
الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ غَيْرَ ظَالِمٍ لِيْ وَاِنْ
تَعْفُ عَنِّيْ وَتَرْحَمْنِيْ فَبِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيْمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوْبِيْ لَمْ تَبْقَ لَهَا اِلَّا
رَجَآءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَهَ الْحَرَمَيْنِ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهٗ
وَاَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهٗ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ وَلَمْ تَظْلِمْنِيْ شَيْئًا وَاِنْ
تَغْفِرْ لِيْ فَبِحَقِّ اَنْتَ يَا سَيِّدِيْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا
الْعَوَّادُ بِالذُّنُوْبِ اَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّيْ اَسْئَلُكَ
يَا كَنْزَ الضُّعَفَآءِ يَا عَظِيْمَ الرَّجَآءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكٰى يَا مُمِيْتَ الْاَحْيَآءِ
يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذِيْ بَعَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ
رَوِيَ الْمَآءُ وَحَفِيْفُ الشَّجَرِ وَنُوْرُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَخَفْقَانُ
الطَّيْرِ فَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ يَا عَظِيْمُ بِحَقِّكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الصَّادِقِيْنَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهِ الصَّادِقِيْنَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلٰى عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلٰى
فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَاِنَّ حُقُوْقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ اَفْضَلِ

عمرتک وآفوض امرک الیک
بیدک والفضل بیدک و
اسئلک بک وبالذین ان
تفعل علی محمد وآل محمد
وان تفعل بی کذا وکذا
بجای کذا وکذا الحاجت خود را
یاد کند از امور دنیا و آخرت
مروی است که حضرت صادق علیہ السلام
املاء کرد بر من این دعا را و فرمود که
دعا جامع دنیا و آخرت است بگو
بعد از حمد و ثنای خدا و درود
وصل اللہم انک انت اللہ لا الہ
الا انت الملک الکریم و انت
اللہ لا الہ الا انت انت الحق
الحکیم و انت اللہ لا الہ الا انت
انت الواحد الصمد و انت اللہ
لا الہ الا انت انت الملک
القدوس و انت اللہ لا الہ الا
انت انت السلام المؤمن و

اِنْعامِكَ عَلَيْهِمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ
صَلِّ عَلَيْهِمْ يا رَبِّ صَلوٰةً دائِمَةً مُنْتَهىٰ رِضاكَ وَاغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي
وَبَيْنَكَ وَارْضَ عَنِّي خَلْقَكَ وَاَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ كَما اَتْمَمْتَها عَلىٰ آبائِي مِنْ قَبْلُ
وَلا تَجْعَلْ لِاَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ عَلَيَّ فِيها امْتِنانًا وَامْنُنْ عَلَيَّ كَما مَنَنْتَ عَلىٰ آبائِي
مِنْ قَبْلُ يا كٓهٰيٰعٓصٓ اَللّٰهُمَّ كَما صَلَّيْتَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَاسْتَجِبْ لِي دُعائِي فِيما سَأَلْتُ
يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ پس برو بسجده و در سجده بگو يا مَنْ يَقْدِرُ عَلىٰ حَوائِجِ السّائِلِينَ
وَيَعْلَمُ ما فِي ضَمِيرِ الصّامِتِينَ يا مَنْ لا يَحْتاجُ اِلَى التَّفْسِيرِ يا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ
وَما تُخْفِي الصُّدُورُ يا مَنْ اَنْزَلَ الْعَذابَ عَلىٰ قَوْمِ يُونُسَ وَهُوَ يُرِيدُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ
فَدَعَوْهُ وَتَضَرَّعُوا اِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمُ الْعَذابَ وَمَتَّعَهُمْ اِلىٰ حِينٍ قَدْ تَرىٰ مَكانِي
وَتَسْمَعُ دُعائِي وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلانِيَتِي وَحالِي صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي ما
اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دِينِي وَدُنْيايَ وَآخِرَتِي پس هفتاد مرتبه بگو يا سَيِّدِي پس سر از سجده بردار و بگو
يا رَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْمَوْضِعِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ رِزْقِكَ
رِزْقًا حَلالًا طَيِّبًا تَسُوقُهُ اِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خائِضٌ فِي عافِيَةٍ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمِينَ مؤلف گوید که در مزار قدیم در دعای اینمقام بعد از يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ و پیش
از سجده ذکر کرده دعای اَللّٰهُمَّ يا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكارِهِ که از ادعیه صحیفه سجادیه است
در باب اول گذشت پس از آن فرمود آنگاه بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَ
لا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي
وَتَجاوَزْ عَنِّي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ آنگاه بسجده برو و بگو يا مَنْ
يَقْدِرُ عَلىٰ حَوائِجِ السّائِلِينَ الخ و بدان نیز که احادیث در فضیلت این ستون هفتم بسیار وارد
شده و شیخ کلینی بسند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین علیه السلام رو باین ستون نماز میکرد و نزدیک
میایستاد که میان آنحضرت و ستون آنقدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر

وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الشَّدِيدُ الْمِحالِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعالِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْمَنِيعُ الْقَدِيرُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الشَّكُورُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَنّانُ الْمَنّانُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَلِيمُ الدَّيّانُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْجَوادُ الْماجِدُ وَاَنْتَ

وارد شده است که در هر شب هفتصد هزار ملک از آسمان نازل میشوند و نزد ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر با این عدد میآیند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت

و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه‌السلام منقول است که ستون هفتم مقام حضرت ابرهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی بسند صحیح از ابو اسمعیل سراج روایت کرده که معویة بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزهٔ ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبغ بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را بمن نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام است که نزد آن نماز میکرد و امام حسن علیه‌السلام نزد ستون پنجم نماز میکرد و چون امیرالمؤمنین علیه‌السلام حاضر نبود امام حسن علیه‌السلام در آنجای او نماز میخواند و هی من باب کند، و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است

عمل ستون پنجم بدانکه از جملهٔ مواضع ممتازهٔ مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کند و حاجات خود را از حضرت ملتمس الطلب بخواهد زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابرهیم خلیل الرحمن علیه‌السلام بوده است و منافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکن است که آن حضرت در همهٔ اینمواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه‌السلام منقول است که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه‌السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه‌السلام است و بالجمله از احادیث معلوم میشود که نزد ستون هفتم و پنجم اشرف است از سایر جاهای مسجد و سید بن طاوس گفته که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی بگو

اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمیعِ اَسْمائِکَ کُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَ ما لا نَعْلَمُ وَ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ الْکَبیرِ الْاَکْبَرِ الَّذی مَنْ دَعاکَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَ مَنْ سَئَلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَ مَنِ اسْتَنْصَرَکَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَ مَنِ اسْتَغْفَرَکَ بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَ مَنِ اسْتَعانَکَ بِهِ اَعَنْتَهُ وَ مَنِ اسْتَرْزَقَکَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَ مَنِ اسْتَغاثَکَ بِهِ اَغَثْتَهُ وَ مَنِ اسْتَرْحَمَکَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَ مَنِ اسْتَجارَکَ بِهِ اَجَرْتَهُ وَ مَنْ تَوَکَّلَ عَلَیْکَ بِهِ کَفَیْتَهُ وَ مَنِ اسْتَعْصَمَکَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَ مَنِ اسْتَنْقَذَکَ بِهِ مِنَ النّارِ اَنْقَذْتَهُ وَ مَنِ اسْتَعْطَفَکَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَ مَنْ اَمَّلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ الَّذِی اتَّخَذْتَ

...اَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْاَحَدُ وَ اَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغائِبُ الشّاهِدُ اِلّا اَنْتَ وَ اَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْباطِنُ وَ اَنْتَ الظّاهِرُ اِلّا اَنْتَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ قَدْ تَمَّ نُورُکَ فَهَدَیْتَ وَ بَسَطْتَ یَدَکَ فَاَعْطَیْتَ رَبَّنا وَجْهُکَ اَکْرَمُ الْوُجُوهِ وَ جِهَتُکَ خَیْرُ الْجِهاتِ وَ عَطِیَّتُکَ اَفْضَلُ الْعَطایا وَ اَهْنَؤُها تُطاعُ رَبَّنا فَتَشْکُرُ وَ تُعْصی رَبَّنا فَتَغْفِرُ لِمَنْ شِئْتَ تُجیبُ الْمُضْطَرَّ وَ تَکْشِفُ الضُّرَّ وَ تَشْفِی السُّقْمَ وَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَ تَعْفُو عَنِ الذُّنُوبِ لا تُجازی اَیادیکَ وَ لا تُحْصی نِعَمُکَ وَ لا یَبْلُغُ مِدْحَتَکَ قَوْلُ قائِلٍ اَللّهُمَّ ...

بِهِ آدَمَ صَفِيًّا وَنُوحًا نَجِيًّا وَاِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا وَمُوسٰى كَلِيمًا وَعِيسٰى رُوحًا وَمُحَمَّدًا
حَبِيبًا وَعَلِيًّا وَصِيًّا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَتَعْفُوَ عَمَّا سَلَفَ
مِنْ ذُنُوبِي وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
يَا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمَلْهُوفِينَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون
پنجم دو رکعت نماز گذارد که آن مصلای ابراهیم علیه السلام است و بگو السلام علی آبینا آدم و امنا
حوا الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم رو بقبله خوانده بشد **عمل ستون سیم**

مقام امام زین العابدین علیه السلام انگاه برو بسوی دکه امام زین العابدین علیه السلام
و آن در نزد ستون سیم است از طرف متصل بباب کنده مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل
است باد کهٔ باب امیر المؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده باب کنده که مسدود شده و گفته شد
که شایسته است آنکه نماز بقدر پنج ذراع مناخر ستون بعمل آورده شود زیرا که دکه در محل بوده
و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس همینکه سلام داد
و تسبیح نمودی پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ يَبْقَ لَهَا
اِلَّا الرَّجَاءُ عَفْوُكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلٰهَ الْحَرَمَيْنِ اِلَيْكَ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ مَا لَا
اَسْتَوْجِبُهُ وَاَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي لَمْ تَظْلِمْنِي
شَيْئًا وَاِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرُ رَاحِمٍ اَنْتَ يَا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوَّادُ
بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ وَاَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ
فَاِنِّي اَسْئَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكٰى يَا
مُمِيتَ الْاَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ
شُعَاعُ الشَّمْسِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَخَفَقَانُ الطَّيْرِ فَاَسْئَلُكَ
اَللّٰهُمَّ يَا عَظِيمُ بِجَلَالِكَ يَا كَرِيمُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الصَّادِقِينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الصَّادِقِينَ

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ
عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ
الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ أَفْضَلِ الْمَعَالِمِ عَلَيْهِمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ
عِنْدَهُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتُكَ الْأَئِمَّةَ مُنْتَهَى
رِضَاكَ وَاغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَأَتِمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَمَا أَتْمَمْتَهَا
عَلَى آبَائِي مِنْ قَبْلُ يَا مُخَلِّصُ اللَّهُمَّ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ
لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ پس بر بیجده وجانب راست رو را بر زمین گذار وبگو یا سیدی
یا سیدی یا سیدی صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَاغْفِرْ لِي وبسیار بگو این کلمه
را با خشوع وگریه پس جانب چپ را بر زمین گذار واین کلمات را بگو پس دعا کن بانچه میخواهی مؤلف گوید
که در بعض مجامیع غیر معتبره ومشهور بین مردم انست که در اینمقام بجا میآورند علیرا که حضرت صادق
علیه السلام تعلیم یکی از اصحاب خود نموده ولکن مقید باینمقام نیست وگفته ان چنانست که از
آنحضرت نقل شده که بعضی از اصحاب خود فرمودند که ای پاچی حاجتی بامداد نمیروی که گذر کنی
بمسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آنمسجد پس بگو الٰهی اِنْ
كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ
وَلَدًا وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًا وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ
لَكَ وَلَا الِاسْتِكْبَارِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنِ الْقُوَّةِ
لَكَ وَلَكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَيَانِ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي
فَبَعْدَ ذُنُوبٍ غَيْرِ ظَالِمٍ لِعَبْدِكَ وَإِنْ تَعْفُ عَنِّي وَتَرْحَمْنِي فَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ
وبگو نه غدرت بحول الله وقوته غدرت بغیر حولی منی ولا قوة ولکن بحول
الله وقوته یا رب اسئلك برکة هذا البیت وبرکة اهله واسئلك ان ترزقنی
رزقا حلالا طیبا نسوقه الی بحولك وقوتك وانا خائض فی عافیتك

وزیارت او ودعا وزیارت قائم
وقضا ما یفعل بعد عملك والصلوة
لایاء علیه وعملك والصلوة
ولا ینقضی وتولی وقبل
تعلم انی اعطیتنی من جمیع
خیر الدنیا والاخرة وما
علمت منه ومما لا اعلم
واجرنی من السوء کله عاجله
ما علمت منه ومما لا اعلم
ما نزل بهم او معونة من عمار
منهم کبعضهم مارد
علیه عرضکه وبعد ما یوضع دعائی
فیه بل بگو یا من لا یشغله
یا احد یا صمد یا من لم یلد
ولم یولد ولم یکن له کفوا
احد یا غنی یا کریم یا اجود
یا من سئل واکرم من
اعطی الامان

وشیخ شهید ومحمد بن المشهدی این عمل را از برای صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده اند
در دو رکعت حمد وتوحید ودر دو رکعت دیگر حمد وقد گفته اند وبعد از سلام تسبیح زهرا
علیها السلام ودر رحلت معتبر از ابو حمزهٔ ثمالی منقول است که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه
دیدم که شخصی از درِ کنده داخل شد از همه کس خوشرو تر وخوشبو تر وپاک جامه تر وعمامه بر سر
وپیراهن ودراعه پوشیده ودو نعل عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند ونزد ستون
هفتم ایستاد ودستها را تا برابر گوش بلند کرد وتکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از هشت
راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد در رکوع وسجود شرایط را بعمل آورد پس بعد از نماز خواند
الٰهی ان کنت قد عصیتک وخواند تا رسید به یا کریم پس بسجود رفت ومکرر یا کریم گفت
آنقدر که بکنفس فاکند پس در سجود گفت یا من یفیض علی حوائج السائلین وخواند تا مضاف
مرتبه یا سیدی که در اعمال ستون هفتم ذکر شد چون سر از سجده برداشت ونیک ملاحظه کردم حضرت
امام زین العابدین علیه السلام بود پس تهای مبارکش را بوسیدم وپرسیدم که از برای چه آمده بدینجا
فرمود از برای اینکه دیدم که بعد از نماز در مسجد کوفه ودر روایتی که در ذیل زیارت هفتم نقل کرده ابو
حمزه را باخود برد بزیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اعمال باب الفرج معروف بمقام نوح علیه السلام

چون از عمل ستون سیم فارغ شد برود بدرگاه باب امیر المؤمنین علیه السلام وآن مقابلیست که متصل است بدر یکه از مسجد بسوی خانهٔ امیر المؤمنین علیه السلام مفتوح میشده پس چهار رکعت
نماز کن بحمد وهر سوره که خواستی از قرآن وچون فارغ شدی تسبیح کن پس بگو اللهم صل علی
محمد وآل محمد واقض حاجتی یا الله یا من لا یحجبه سائله ولا ینفد نائله یا قاضی الحاجات
یا مجیب الدعوات یا رب الارضین والسموات یا کاشف الکربات یا واسع
العطیات یا دافع النقمات یا مبدل السیئات حسنات عد علی بطولک و
فضلک واحسانک واستجب دعائی فیما سئلتک وطلبت منک بحق نبیک
ووصیک واولیائک الصالحین صفت نماز دیگر در این مقام وآن نقل کرده
همین که فارغ شدی تسبیح کردی پس بگو اللهم انی حللت بساحتک لعلمی بوجد انبیائک و

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

الله یا الله قلت ولقنا الله
نوح فنعم المجیبون نبی حضرت
فرمود که رسول خدا صلی الله
علیه وآله میگفت نعم المجیب
انت ونعم المدعو
ونعم المسئول انت لک وجود
وهلک وانت لک وجود
وقدرتک وحجتک وبیانک
وانت لک علی کل شیء
احصیته وجمعته
آرکانک کلها وحی محمد
وحی الاوصیاء بعد محمد
ان تفعل علی محمد وآل
وان تفعل بی کذا وکذا
همدم در روایتی که شخصی موسوم
بابو جعفر از اهل کوفه بحضور
صادق علیه السلام عرض کرد که مرا
دعائی بیاموز که بجهت آن از حضور
بگوید یا من ازجوده

صَمَدٌ اِنْبَتِّلُ وَاَنَّهٗ لَا قَادِرَ عَلٰی قَضَاءِ حَاجَتِیْ غَیْرُكَ وَقَدْ عَلِمْتُ یَا رَبِّ اَنَّهٗ
كُلَّمَا شَاهَدْتُ نِعْمَتَكَ عَلَیَّ اشْتَدَّتْ فَاقَتِیْ اِلَیْكَ وَقَدْ طَرَقَنِیْ یَا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ
اَمْرِیْ مَا قَدْ عَرَفْتَهٗ لِاَنَّكَ عَالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذِیْ وَضَعْتَهٗ عَلَی
السَّمٰوٰتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَی الْاَرَضِیْنَ فَانْبَسَطَتْ وَعَلَی النُّجُوْمِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَی الْجِبَالِ
فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذِیْ جَعَلْتَهٗ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِیٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ
وَعِنْدَ الْحُسَیْنِ وَعِنْدَ الْاَئِمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعِیْنَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ لِیْ یَا رَبِّ حَاجَتِیْ وَتُیَسِّرَ عَسِیْرَهَا وَتَكْفِیَنِیْ مُهِمَّهَا
وَتَفْتَحَ لِیْ قُفْلَهَا فَاِنْ فَعَلْتَ ذٰلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ
غَیْرُ جَائِرٍ فِیْ حُكْمِكَ وَلَا حَائِفٍ فِیْ عَدْلِكَ پس میگذاری طرف راست رود را بر زمین و میگوئی
اَللّٰهُمَّ اِنَّ یُوْنُسَ بْنَ مَتّٰی عَبْدُكَ وَنَبِیُّكَ دَعَاكَ فِیْ بَطْنِ الْحُوْتِ فَاسْتَجَبْتَ لَهٗ
وَاَنَا اَدْعُوْكَ فَاسْتَجِبْ لِیْ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ ودعا کن بآنچه میخواهی پس طرف چپ را بگذار و بگو
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَمَرْتَ بِالدُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْاِجَابَةِ وَاَنَا اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَصَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ یَا كَرِیْمُ پس بیشانی را بر زمین گذار و بگو یَا مُعِزَّ
كُلِّ ذَلِیْلٍ وَیَا مُذِلَّ كُلِّ عَزِیْزٍ تَعْلَمُ كَرْبِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَفَرِّجْ عَنِّیْ یَا كَرِیْمُ

ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور

وآن چنانست که چهار رکعت نماز
میکنی در هر رکعت بعد از حمد سوره قدر یک مرتبه و توحید پانزده مرتبه و چون فارغ شدی دست بر دار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ یَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُیُوْنُ
وَلَا تُحِیْطُ بِهِ الظُّنُوْنُ وَلَا یَصِفُهُ الْوَاصِفُوْنَ وَلَا تُغَیِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَلَا تُفْنِیْهِ الدُّهُوْرُ
تَعْلَمُ مَثَاقِیْلَ الْجِبَالِ وَمَكَایِیْلَ الْبِحَارِ وَوَرَقَ الْاَشْجَارِ وَرَمْلَ الْقِفَارِ وَمَا اَضَاءَتْ
بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَاَظْلَمَ عَلَیْهِ اللَّیْلُ وَوَضَعَ عَلَیْهِ النَّهَارُ وَلَا تُوَارِیْ مِنْكَ
سَمَاءٌ سَمَاءً وَلَا اَرْضٌ اَرْضًا وَلَا جَبَلٌ مَا فِیْ اَصْلِهٖ وَلَا بَحْرٌ مَا فِیْ قَعْرِهٖ اَسْئَلُكَ

یا من امن من تعظله عند کل عثرة و یا من یعطی القلیل الکثیر و یا من اعطی من سئله و رحمة من لم یسئله و علی من لم یعرفه اعطنی من جمیع خیر الآخرة و الدنیا و وقنی من جمیع شر الآخرة و الدنیا فانه غیر منقوص ما اعطیته و زدنی من سعة فضلك یا کریم یا واهب العطایا و قاضی الحوائج و المنن یا محمد یا علی یا محمد اکفیانی فانکما کافیای و انصرانی فانکما ناصرای یا مولای یا صاحب الزمان ادرکنی اسئلك دعاء المضطر الیك الراجی لرحمتك الخائف من عذابك اللهم صل علی محمد و آل محمد و فرج عنی و عجل فرجی و سهل مخرجی و اکشف همی و غمی و کربی و ضیقی و بلوی و ما قد غلبنی و ما قد خفت و ما قد حذرت و ما قد احاط به علمك منی و ما قد عرفت و ما قد انکرت و ما قد ضیعت من فرائضك و سننك و حدودك و ما قد استحفظتنی و ما قد استودعتنی و ما قد استرعیتنی و ما قد ائتمنتنی علیه و ما قد وکلت به حافظی و ما قد وکلت به حافظ دینی و دنیای و آخرتی و ما قد وکلت به حافظ ما بین جنبی و قلبی و ما قد وکلت به حافظ لسانی و سمعی و بصری و شعری و بشری و لحمی و دمی و مخی و عظامی و عصبی و قراری و قیامی و قعودی و رکوعی و سجودی و تشهدی و تسلیمی و مضجعی و مرقدی و مثوای و محیای و مماتی و ما قد وکلت به حافظ ما یخرج من ابن آدم و ما یلج فیه و ما قد وکلت به حافظ ما فوقی و ما تحتی و ما قد وکلت به حافظ ما بین یدی و ما خلفی و ما قد وکلت به حافظ ما عن یمینی و ما عن شمالی و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی اللیل و ما یخرج فی النهار و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی النهار و ما یخرج فی اللیل و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الارض و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی السماء و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی البحر و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الجبال و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الفلوات و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الاودیة و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الاشجار و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الانهار و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الظلمة و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الضیاء و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الریاح و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الثلج و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی البرد و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الغمام و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی المطر و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الرعد و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی البرق و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الشجر و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الدواب و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الطیر و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الوحش و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الهوام و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الحیات و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی العقارب و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الخنافس و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الدود و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الحشرات و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الهوام و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الحیات و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی العقارب و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الخنافس و ما یخرج منها و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الدود و ما یخرج منه و ما قد وکلت به حافظ ما یلج فی الحشرات و ما یخرج منها

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَیْرَ اَمْرِیْ اٰخِرَهٗ وَخَیْرَ اَعْمَالِیْ خَوَاتِیْمَهَا وَخَیْرَ اَیَّامِیْ یَوْمَ اَلْقَاکَ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِیْ بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ کَادَنِیْ فَکِدْهُ وَمَنْ بَغَانِیْ بِهَلَکَةٍ فَاَهْلِکْهُ وَاکْفِنِیْ مَا اَهَمَّنِیْ مِمَّنْ دَخَلَ مِنْهُ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنِیْ فِیْ دِرْعِکَ الْحَصِیْنَةِ وَاسْتُرْنِیْ بِسِتْرِکَ الْوَاقِیْ یَا مَنْ یَکْفِیْ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَلَا یَکْفِیْ مِنْهُ شَیْءٌ اِکْفِنِیْ مَا اَهَمَّنِیْ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَصَدِّقْ قَوْلِیْ وَفِعْلِیْ یَا شَفِیْقُ یَا رَفِیْقُ فَرِّجْ عَنِّیْ الضِّیْقَ وَلَا تُحَمِّلْنِیْ مَا لَا اُطِیْقُ اَللّٰهُمَّ احْرُسْنِیْ بِعَیْنِکَ الَّتِیْ لَا تَنَامُ وَارْحَمْنِیْ بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیْمُ اَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِیْ وَعَلٰی قَضَائِهَا قَدِیْرٌ وَهِیَ لَدَیْکَ یَسِیْرٌ وَاَنَا اِلَیْکَ فَقِیْرٌ فَمُنَّ عَلَیَّ بِهَا یَا کَرِیْمُ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ بِیَدِهٖ مِیْرَوَدِ وَمِیْکُوْئِیْ اِلٰهِیْ قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ اَحْصَیْتَ ذُنُوْبِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاغْفِرْهَا یَا کَرِیْمُ پس بر زمین میگذاری طرف راست روی خود را و میگوئی اِنْ کُنْتُ بَیْنَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ افْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ وَلَا تَفْعَلْ بِیْ مَا اَنَا اَهْلُهٗ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ پس بر زمین میگذاری طرف چپ روی خود را و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ یَا کَرِیْمُ پس پیشانی را بر زمین میگذاری و میگوئی اِرْحَمْ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَکَانَ وَاعْتَرَفَ مؤلف گوید که این دعا را وَاغْفِرْهَا یَا کَرِیْمُ همان دعا یافتم که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل شده **اعمال محراب امیر المؤمنین** علیه السلام پس نماز کن در مکانیکه ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در رکعت بعد سوره و هرگاه که سلام داری تسبیح کردی پس بگو یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیْلَ وَسَتَرَ الْقَبِیْحَ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْ بِالْجَرِیْرَةِ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ وَالسَّرِیْرَةَ یَا عَظِیْمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوٰی یَا مُنْتَهٰی کُلِّ شَکْوٰی یَا کَرِیْمَ الصَّفْحِ یَا عَظِیْمَ الرَّجَاءِ یَا سَیِّدَهٗ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

عجل الفرج ولما فرغ اجعله من ذخائر العالم فوزدهم روایت شده که این دعا را هر که بخواند اللهم رب السموات السبع وما یظلن ورب الارضین السبع وما یقللن ورب العرش العظیم ورب جبرئیل وميكائيل واسرافيل ورب القرآن العظيم اسئلك بالذي تقوم به السماء وبه تقوم الارض وبه تفرق بين الجمع وبه تجمع بين المتفرق وبه تفرق بين الاحباء وبه احصيت عدد الرمال ووزن الجبال وكيل البحور ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا تا آخر حاجت خود را و بطلب حاجت خود بپردازد

وافعل بی ما انت اهله | مناجات حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام | اهله یا کریم

اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ اِلَّا مَنْ اَتَی اللّٰهَ بِقَلْبٍ
سَلِیْمٍ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰی یَدَیْهِ یَقُوْلُ یٰلَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُوْلِ سَبِیْلًا وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ یُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِیْمَاهُمْ فَیُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِیْ وَ
الْاَقْدَامِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَجْزِیْ وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ
شَیْئًا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ الظّٰلِمِیْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَیْئًا وَ
الْاَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِیْهِ وَاُمِّهٖ وَاَبِیْهِ وَصَاحِبَتِهٖ
وَبَنِیْهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ یَوْمَئِذٍ شَاْنٌ یُّغْنِیْهِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ
یَفْتَدِیْ مِنْ عَذَابِ یَوْمِئِذٍ بِبَنِیْهِ وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِیْهِ وَفَصِیْلَتِهِ الَّتِیْ تُؤْوِیْهِ وَمَنْ فِی
الْاَرْضِ جَمِیْعًا ثُمَّ یُنْجِیْهِ كَلَّا اِنَّهَا لَظٰی نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰی مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْمَوْلٰی وَ
اَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْعَبْدَ اِلَّا الْمَوْلٰی مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ
وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَمْلُوْكَ اِلَّا الْمَالِكُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ وَاَنَا الذَّلِیْلُ وَهَلْ
یَرْحَمُ الذَّلِیْلَ اِلَّا الْعَزِیْزُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَخْلُوْقَ
اِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْعَظِیْمُ وَاَنَا الْحَقِیْرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْحَقِیْرَ اِلَّا الْعَظِیْمُ مَوْلَایَ
یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْقَوِیُّ وَاَنَا الضَّعِیْفُ وَهَلْ یَرْحَمُ الضَّعِیْفَ اِلَّا الْقَوِیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ
اَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقِیْرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْفَقِیْرَ اِلَّا الْغَنِیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْمُعْطِیْ وَاَنَا
السَّائِلُ وَهَلْ یَرْحَمُ السَّائِلَ اِلَّا الْمُعْطِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْحَیُّ وَاَنَا الْمَیِّتُ وَهَلْ
یَرْحَمُ الْمَیِّتَ اِلَّا الْحَیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْبَاقِیْ وَاَنَا الْفَانِیْ وَهَلْ یَرْحَمُ الْفَانِیَ اِلَّا
الْبَاقِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الدَّائِمُ وَاَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الزَّائِلَ اِلَّا الدَّائِمُ مَوْلَایَ

اللهم اني اسئلك الامان یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم واسئلك الامان یوم یعض الظالم علی یدیه یقول یا لیتنی اتخذت مع الرسول سبیلا واسئلك الامان یوم یعرف المجرمون بسیماهم فیؤخذ بالنواصی والاقدام واسئلك الامان یوم لا یجزی والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده شیئا ان وعد الله حق واسئلك الامان یوم لا ینفع الظالمین معذرتهم ولهم اللعنة ولهم سوء الدار واسئلك الامان یوم لا تملك نفس لنفس شیئا والامر یومئذ لله واسئلك الامان یوم یفر المرء من اخیه وامه وابیه وصاحبته وبنیه لكل امرئ منهم یومئذ شان یغنیه واسئلك الامان یوم یود المجرم لو یفتدی من عذاب یومئذ ببنیه وصاحبته واخیه وفصیلته التی تؤویه ومن فی الارض جمیعا ثم ینجیه كلا انها لظی نزاعة للشوی مولای یا مولای انت المولی وانا العبد وهل یرحم العبد الا المولی مولای یا مولای انت المالك وانا المملوك وهل یرحم المملوك الا المالك مولای یا مولای انت العزیز وانا الذلیل وهل یرحم الذلیل الا العزیز مولای یا مولای انت الخالق وانا المخلوق وهل یرحم المخلوق الا الخالق مولای یا مولای انت العظیم وانا الحقیر وهل یرحم الحقیر الا العظیم مولای یا مولای انت القوی وانا الضعیف وهل یرحم الضعیف الا القوی مولای یا مولای انت الغنی وانا الفقیر وهل یرحم الفقیر الا الغنی مولای یا مولای انت المعطی وانا السائل وهل یرحم السائل الا المعطی مولای یا مولای انت الحی وانا المیت وهل یرحم المیت الا الحی مولای یا مولای انت الباقی وانا الفانی وهل یرحم الفانی الا الباقی مولای یا مولای انت الدائم وانا الزائل وهل یرحم الزائل الا الدائم مولای

ابو بصیر و ابن بکیر و ابن عمار از حضرت صادق علیہ السلام روایت کردہ اند کہ حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام این دعا را املاء فرمود بر حضرت رسالت پناہ صلی اللہ علیہ و آلہ و فرمود کہ ہر کہ این دعا را بخواند در مسجد کوفہ و نماز کند در آنجا دو رکعت نماز و بعد از آن این دعا را بخواند حق تعالی حاجت او را روا گرداند و او را از آتش دوزخ آزاد گرداند و در روز قیامت با امن و امان محشور گرداند و او را از ترس و خوف روز قیامت ایمن گرداند و او را در بہشت با محمد و آل محمد صلی اللہ علیہ و آلہ جمع گرداند و او را از ہول و فزع اکبر ایمن گرداند و او را با صالحان و نیکان رفیق گرداند و او را از شر شیاطین و از شر ہر ستمگر و از شر ہر کس کہ قصد او کند نگاہ دارد و او را از شر ہر کس کہ بخواہد او را بترساند و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بفریبد و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بکشد و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بگیرد و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بزند و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بدزدد و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بسوزاند و از شر ہر کس کہ بخواہد او را غرق گرداند و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بکشد و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بگیرد و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بزند و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بدزدد و از شر ہر کس کہ بخواہد او را بسوزاند و از شر ہر کس کہ بخواہد او را غرق گرداند

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا الرَّازِقُ مَوْلَايَ
يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ
أَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُبْتَلَى إِلَّا الْمُعَافِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ
الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْهَادِي
وَأَنَا الضَّالُّ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَ
أَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمٰنُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا
الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ إِلَّا السُّلْطَانُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَأَنَا
الْمُتَحَيِّرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيِّرَ إِلَّا الدَّلِيلُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُذْنِبُ
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ إِلَّا الْغَفُورُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا الْمَغْلُوبُ
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلَّا الرَّبُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنَا الْخَاشِعُ وَ
هَلْ يَرْحَمُ الْخَاشِعَ إِلَّا الْمُتَكَبِّرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ وَارْضَ عَنِّي
بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ وَالطَّوْلِ وَالْأَمْنِ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات دعاء طویلی
از حضرت نقل کرده، ستی بدعا اما آن مقام را کجا باشد ذکر آن نیست و میخواهی نیز در اینمقام شریف دعا
را کند در مسجد زربک ذکر میکنیم انشاء الله و بدانکه ما در رهدیه الزائرین اشاره کردیم باختلاف در محل
که محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروف است یا آن محراب متروک و گفتیم
که نهایت احتیاط در آن است که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک

اعمال ذکر حضرت صادق علیه السلام

پس برو بسوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقعست
در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه ایجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی تسبیح تمام کن پس بگو
يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَيَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَإٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا

عَنِّي وَارْزُقْنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَالتَّعَمُّدِ وَالثَّبَاتِ فِي دِينِكَ
اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نَفْسِي فِي دِينِكَ وَقُوَّتِي فِي عِبَادَتِكَ وَفَهْمًا
فِي خَلْقِكَ وَكَفِّنِي مِنْ نَخْوَةِ وَيَسْتَحِي وَيَحْمِي بِوَرَعٍ وَخَجَلٍ
وَعَبِّنِي فِيمَا عِنْدَكَ وَوَفِّقْنِي لِأَسْلَكَ عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ
رَسُولِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَ
الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَ
الْقَسْوَةِ وَالْفَقْرِ وَالذِّلَّةِ وَ
وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ نَفْسٍ
لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ
وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَمِنْ
صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ وَمِنْ
نَفْسٍ وَأَهْلٍ وَذُرِّيَّتِي مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ
إِنَّهُ لَا

عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ وَيَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ
وَيَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ غَيْرُهُ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمُ
عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس بخوان هر چه خواهی

مؤلف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز میگوئیم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم در ترتیب اعمال مسجد آنست که بعد از اینمقام بجا آورند اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را که ما موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از اعمال ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی بنحو مشهور عمل نمائی رجوع کن بآنجا و

اعمال این دو مقام را | ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه | بجا آور ان شاء الله تعالی

از حضرت صادق علیه السلام روایتست که کسیکه دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند در هر رکعت حمد و دو قل اعوذ و سورهٔ اخلاص و کافرون و نصر و قد و سبح اسم ربک الاعلی و چون سلام دهد تسبیح زهراء علیها السلام بگوید پس بطلب از خدا هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را روا کرده و دعایش مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که این ترتیب در سوره ها موافق روایت سید بن طاوس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در اعمال سورهٔ قد در بعد از سبح اسم است و شاید ترتیب در اینها لازم نباشد همچنین

باید بعد از حمد این | زیارت جناب مسلم بن عقیل قدس الله روحه و نور ضریحه | هفت سوره را خواند ان شاء الله

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و بایست نزد او و بگو
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَصَاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبَابِرَةُ الطَّاغِينَ الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ
جَمِيعُ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ الْمُقِرِّ بِتَوْحِيدِهِ سَائِرُ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنَامِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرَامِ صَلٰوةً تُقَرِّبُهَا أَعْيُنُهُمْ وَيَرْغَمُ بِهَا أَنْفُ شَانِئِهِمْ مِنَ
الْجِنِّ وَالْأِنْسِ أَجْمَعِينَ سَلَامُ اللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ
الْمُرْسَلِينَ وَأَئِمَّتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَ
الزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَقُتِلْتَ عَلَى مِنْهَاجِ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ حَتّٰى

يجب به منك أحمد ولا أبعد
من دونك ملكا ولا أقرب
ولا أوثر نفسه هلكة ولا أبعد
بعدا إياك سألت الثناء على
ربك والتصديق بكلماته و
اتباع رسوله اللهم فاجعل
لي قدم صدق عندك ولا تجعل
لأحد عليه فضلا اللهم
إني أسألك كما وفقتني من فضلك
وقربتني منك وجعلتني
أرجو ما عندك أن تفعل بي
ما أنت أهله من الخير
وتغفر لي وترحمني
وتجعلني ممن
تنجيه من
مقته
وعذابه
اللهم
اجعل
لي في
هذا
المقام
قدم صدق
في الجنة
مع محمد
وآل محمد
وارزقني
من فضلك
وأرغب
اللهم عار
النار
وشنار
العيوب
وأنت
تعلم
ما
أريد
ولا
أعلم
ما
تريد

لَفِيتَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ رَاضٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَبَذَلْتَ
نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّةِ اللهِ وَابْنِ حُجَّتِهِ حَتَّى أَتَيْتَكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ
وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْجَبِ الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ
وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ
وَلَعَنَ اللهُ مَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنِ افْتَرَى عَلَيْكَ وَلَعَنَ
اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَايَعَكَ وَغَشَّكَ وَخَذَلَكَ
وَأَسْلَمَكَ وَمَنْ أَلَبَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَبِئْسَ
الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَأَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَكَ مَا وَعَدَكَ جِئْتُكَ
زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمْ مُسَلِّمًا لَكُمْ تَابِعًا لِلسَّلَفِ وَنَاصِرًا لَكُمْ مُعِدًّا حَتَّى يَحْكُمَ اللهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ
وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ قَتَلَ
اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْأَبَدِيَّةِ الْأَلِيمَةِ وَدَرْمَزَارِ كَبِيرِ ابْنِ كَلِمَاتِ را بِمَنْزِلَهٔ اذْنِ دُخُولِ قَرَارْدَادَهْ
گفته پس داخل شو و بجا بیار خود را بقبر و بروایت سابقه است که اشاره کن بضریح بجناب و بگو السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى
مَا مَضَى عَلَيْهِ الْبَدْرِيُّونَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ وَ
نُصْرَةِ أَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَأَوْفَرَ جَزَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفَى
بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَأَطَاعَ وُلَاةَ أَمْرِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ

ذات ابن الحاج ولا أمن ذات بهاد
ولا أعلى ولا أطلال تنعما
فون بعض تذبح الحمد على من
قتال من خلفك تعلم خاتمة
الأعين وما تخفي الصدور و
أشهد عما شهدت به على
قتلك وشهدت ملا ملائكة
أولوا العلم لا إله إلا أنت
العزيز الحكيم ومن أوجب
على ما شهدت على نفسك و
شهدت ملا ملائكة وأولوا
العلم فاكتب شهادتي فكان
شهادته اللهم أنت السلام
ومنك السلام إليك يا
ذا الجلال والإكرام أن تفك
رقبتي من النار موافق گوید
کہ این دعا را بیخ خلوه در ضمن
بعد از رکعت بجا آرد و ما فاته
شب دکر فرموده و علامه
علیه رواه

وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ حَتّٰى بَعَثَكَ اللّٰهُ فِي الشُّهَدَاۤءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ
السُّعَدَاۤءِ وَاَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلًا وَاَفْضَلَهَا غُرَفًا وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي
الْعِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاۤءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
اُولٰۤئِكَ رَفِيقًا اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلٰى بَصِيرَةٍ
مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ
رَسُولِهِ وَاَوْلِيَاۤئِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ پس نماز کن دو رکعت
در طرف سر مطهّر آنجناب کن پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدَعْ لِي
ذَنْبًا و این همان دعائیست که در حرم حضرت عباس علیه السلام خوانده میشود و باید ذکرش و اگر خواستی
وداع کنی جناب مسلم را بخوان همان وداعی که در زیارت جناب عباس علیه السلام ذکر میشود

زیارت هانی بن عروه رحمة الله و رضوانه علیه

میایستی در نزد قبر او و سلام میکنی بر رسولخدا صلی الله علیه و آله و میگوئی سَلَامُ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَصَلَوَاتُهُ
عَلَيْكَ يَا هَانِيَ بْنَ عُرْوَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ
وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا فَلَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَشَى قُبُورَهُمْ نَارًا اَشْهَدُ اَنَّكَ لَقِيتَ اللّٰهَ وَهُوَ
رَاضٍ عَنْكَ بِمَا فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدَاۤءِ وَجُعِلَ
رُوحُكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاۤءِ بِمَا نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ مُجْتَهِدًا وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي
ذَاتِ اللّٰهِ وَمَرْضَاتِهِ فَرَحِمَكَ اللّٰهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
وَجَمَعَنَا وَاِيَّاكُمْ مَعَهُمْ فِي دَارِ النَّعِيمِ وَسَلَامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت
نماز کن و هدیه کن او را و بخوان از برای او و دعا کن از برای خود با آنچه میخواهی پس وداع کن او را با آنچه در وداع مسلم میگفتی

فصل ششم در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه

(دعای فرج یا غوث)
از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که این دعا را در نماز وتر
بخواند ... و ذلک ...
کاین دعای ابو فرج ...
پیغمبر رسول صلی الله علیه و آله
کرده که آن معروف است ... الامن
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
الْاِيمَانَ وَالتَّصْدِيقَ بِنَبِيِّكَ
وَالْعَافِيَةَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاۤءِ
وَالشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَالنِّعَمِ
... الناس ...
از ابو حمزه ...
این دعا را ... النبیم
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ...

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانه حضرت ادریس
و حضرت ابرهیم و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آنحضرت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
با بو بصیر فرمود ای ابو محمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله فرود آید با اهل و
عیالش و منزل آنحضرت باشد و حقتعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده
و هر که در آن مسجد اقامت نماید چنانست که در خیمه رسولخدا صلی الله علیه و آله اقامت نموده است و هیچ
مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایلست بسوی آن مسجد و در آن مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری
هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند در آن مسجد مگر آنکه بر میگردد با حاجت بر آمده شده و
هیچکس در آن مسجد امان نمیطلبد مگر آنکه امان مییابد از هر چه که میترسد گفتم فضیلت این است که
از برای این مسجد است حضرت فرمود زیادتر بگویم از برایت عرض کردم بلی فرمود که آن از جمله بقعه هائی است
که خدا دوست میدارد که او را در آنها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه میآیند بزیارت آن
مسجد و عبادت میکنند خدا را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم بشما همه نماز را در آن مسجد میکردم
پس فرمود ای ابا محمد آنچه وصف نکردم از فضیلت این مسجد بیشتر از آن است که گفتم من عرض کردم فدایت شوم
حضرت قائم علیه السلام همیشه در آن مسجد خواهد بود فرمود بلی الخ

و اما اعمال مسجد سهله

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر غمناکی که چنین کند
و دعا کند حقتعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست
نزد در و بگو بِسْمِ اللهِ وَ بِاللهِ وَ مِنَ اللهِ وَ اِلَى اللهِ وَ مَا شَاءَ اللهُ وَ خَيْرُ الْاَسْمَاءِ لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ
عَلَى اللهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِكَ
وَ بُيُوتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي
فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صَلَوٰتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَ رِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطًا وَ دُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَابًا
وَ حَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَ انْظُرْ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا
الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّي اَبَدًا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
وَ الْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ دِينِ نَبِيِّكَ وَ وَلِيِّكَ وَ لَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ

وَ بِجَمِيعِ مَا اُنْزِلَ بِهِ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَ اَنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ وَ لِقَائَهُ حَقٌّ وَ صَدَقَ اللهُ وَ بَلَّغَ الْمُرْسَلُونَ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ سُبْحَانَ اللهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللهُ اَنْ يُسَبَّحَ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللهُ اَنْ يُحْمَدَ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللهُ اَنْ يُهَلَّلَ وَ اللهُ اَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللهُ اَنْ يُكَبَّرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ وَ خَوَاتِيمَهُ وَ سَوَابِغَهُ وَ فَوَائِدَهُ وَ بَرَكَاتِهِ وَ مَا بَلَغَ عِلْمَهُ عِلْمِي وَ مَا قَصَرَ

هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ
تَوَجَّهْتُ وَمَرْضَاتَكَ طَلَبْتُ وَثَوَابَكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
اَللّٰهُمَّ فَاقْبِلْ بِوَجْهِكَ إِلَيَّ وَأَقْبِلْ بِوَجْهِي إِلَيْكَ پس بخوان آیۃ الکرسی و معوذتین را
و تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو هفتم تبه و تکبیر بگو هفتم تبه یعنی
مرتبه از سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر را هفتم تبه بگو پس بگو اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا شَرَّفْتَنِي
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلٰوتِي وَدُعَائِي وَطَهِّرْ
قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وسید بن طاؤس فرموده
که چون اراده کردی که بمسجد سهله روی پس تا بین مغرب و عشاء در شب چهارشنبه وارد آنجا شوکه افضل
اوقات دیگر است پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را بجا آور پس برخیز دو رکعت نماز تحیت
مسجد کن قریب الله وچون فارغ شدی دستهایت را بسمت آسمان بلند کن و بگو أَنْتَ اللّٰهُ لَا
إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ
رَازِقُهُمْ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَبَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا أَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ
وَأَخْفَى أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ
وَأَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا سَامِعَ
الدُّعَاءِ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ أَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ نَزَّلْتَ
بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السَّاعَةَ

عن احضانه ... انبیاء ... وتحفظ ... وعن یمینی ... وعن یساری ... وعن فوقی ... وعن تحتی ... وعن الآفات ... وعن الآلام ... وعن الشك ... وتفضل قلبی ... وتشرح ... وتفضل ... وتفضل ... وتجعل ... وتجعل ... وتجعل ... اللهم ... وتقضی ... وتجمع ... التجمع ... الشفاعة

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ پس بسجده برو وخشوع کن وبخوان خدا را بهر
مرحبه که میخواهی پس نماز میکذاری در کوشه که طرف مغرب وشمالست دو رکعت وانموضع خانه حضرت
ابراهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا بجنبك عمالقه رفت وچون از نماز فارغ شدی تسبیح بکن وپس ازان
بکو اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهَا قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ أَحْصَيْتُ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا اللّٰهُمَّ اخْبِنِي مَا كَانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْرًا لِي وَأَمِتْنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ
خَيْرًا لِي عَلَى مُوَالَاةِ أَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز میکذاری در کوشه دیکر که در سمت مغرب بقبله است دو رکعت ودستهارا
بلند میکنی وميكوئی اللّٰهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ
وَرَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي بِأَحْسَنِ قَبُولٍ
وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بسجده
برو وبکذار دو طرف صورت را بر خاك پس بر کوشه که در طرف مشرقست دو رکعت نماز کن وبر دستها
بکا وبکو اللّٰهُمَّ إِنْ كَانَتِ الذُّنُوبُ وَالْخَطَايَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ
لِي إِلَيْكَ صَوْتًا وَلَمْ تُجِبْ لِي دَعْوَةً فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ يَا اللّٰهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِثْلُكَ
أَحَدٌ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تُقْبِلَ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتُقْبِلَ بِوَجْهِي إِلَيْكَ وَلَا تَحْجُبْنِي حِينَ أَدْعُوكَ
وَلَا تُحَرِّمْنِي حِينَ أَرْجُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گويد كه از بعض كتب مزاريه غير معروفه نقل
شده كه بعد از ان سر بر کوشه دیکر که در طرف مشرق واقعشده ودو رکعت نماز کن اورا انجا وبکو
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللّٰهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
خَيْرَ عُمُرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ فِيهِ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ دُعَائِي وَاسْمَعْ نِدَائِي يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ

انك انت العلي العظيم
انت القادر على ما تشاء
اللهم اني اعوذ بك من
هواول الدنيا والآخرة
وبوائقهم وكبائرهم
الفتنة من كل وآفة
ان تنزل عندي فقد
على الحزن وان يكون ذلك
منهم فرجا على ما
او يغني من بلاء يصيبني منهم
لا قوة الا به ولا امر الا
احتمالا له فلا تبتلني يا الهي
عقاب انه فيغنيني ذلك عن
ذكرك ويشغلني عن عبادتك
انك انت العاصم المانع الدافع
الواقع من ذلك كله انك
اللهم الرقائم

یا قادِرُ یا قاهِرُ یا حَیُّ یا مَیُّوتُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی
بَیْنی وَبَیْنَکَ وَلا تَفْضَحْنی عَلی رُؤُسِ الْأَشْهادِ وَاحْرُسْنی بِعَیْنِکَ الَّتی لا تَنامُ وَ
ارْحَمْنی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطّاهِرینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس نماز میکند اورا در خانه که در وسط مسجد است دو رکعت میکند
بِاسْمِ مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا فَعّالاً لِما یُریدُ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ
قَلْبِهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحُلْ بَیْنَنا وَبَیْنَ مَنْ یُؤْذینا بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ یا
کافِیَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَلا یَکْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِکْفِنَا الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا
اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بگذارد روطرف روی خود را بر خاک مالد گویند که اینمکان شریف را بنهان معروف
است بمقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که بعد از دو رکعت نماز در این مقام بخواند
دعای اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی لا تُرَدُّ الْعُیُونُ الخ و این دعا در اعمال ذکر باب امیر المؤمنین
علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد باینجا رجوع شود ردر نزدیک همین مکان بفاصلهٔ بست معروف بمقام مهدی
مناسب است زیارت الخضر در آن محل شریف و از بعض کتب مزار تهم نقل شده که شایسته است زیارت
کند الخضر را در اینمحل در حالیکه ایستاده باشد باین زیارت سَلامُ اللّٰهِ الْکامِلِ التّامِّ
الشّامِلِ الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم ص ۱۱۷
دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاوس از اینکه از زیارات سرداب مقدس شمرده بعد از دو رکعت نماز

(ذکر نماز و دعاء در مسجد زید رحمه الله)

پس بمرقی بمسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن میکند اورا و دستها را میکشاید
و میگوید اِلٰهی قَدْ مَدَّ اِلَیْکَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ یَدَیْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِکَ اِلٰهی قَدْ جَلَسَ
الْمُسیئُ بَیْنَ یَدَیْکَ مُقِرّاً لَکَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَراجِیاً مِنْکَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلٰهی
قَدْ رَفَعَ اِلَیْکَ الظّالِمُ کَفَّیْهِ راجِیاً لِما لَدَیْکَ فَلا تُخَیِّبْهُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ فَضْلِکَ
اِلٰهی قَدْ جاءَ الْعائِدُ اِلَی الْمَعاصی بَیْنَ یَدَیْکَ خائِفاً مِنْ یَوْمٍ یَتَخَوَّفُ فیهِ الْخَلائِقُ

یا آنچه مرا بسوی معصیت او فرا میخواند
بر آن ما عیب کن و آنچه مرا از آن باز میدارد
بر رغبت آن و امید بها را بر من آسان گردان
و از آنچه میترسم از عذاب او مرا ایمن گردان
و آنچه را بر من میترسانی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان
و آنچه را بر من آسان میکنی بر من دشوار گردان
و آنچه را بر من دشوار میکنی بر من آسان گردان

بَيْنَ يَدَيْكَ إِلٰهِي جَاءَكَ الْعَبْدُ الْخَاطِئُ فَزِعًا مُشْفِقًا وَرَفَعَ إِلَيْكَ طَرْفَهُ حَذِرًا
رَاجِيًا وَفَاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَغْفِرًا نَادِمًا وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ مَا أَرَدْتُ بِمَعْصِيَتِي
مُخَالَفَتَكَ وَمَا عَصَيْتُكَ إِذْ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِكَ جَاهِلٌ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ
مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِنَظَرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلٰكِنْ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَأَعَانَنِي عَلٰى ذٰلِكَ شِقْوَتِي
وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَمِنَ الْآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ
أَعْتَصِمُ إِنْ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَيَا سَوْأَتَاهُ غَدًا مِنَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ
إِذَا قِيلَ لِلْمُخِفِّينَ جُوزُوا وَلِلْمُثْقِلِينَ حُطُّوا أَفَمَعَ الْمُخِفِّينَ أَجُوزُ أَمْ مَعَ الْمُثْقِلِينَ أَحُطُّ
وَيْلِي كُلَّمَا كَبِرَ سِنِّي كَثُرَتْ ذُنُوبِي وَيْلِي كُلَّمَا طَالَ عُمُرِي كَثُرَتْ مَعَاصِيَ فَكَمْ
أَتُوبُ وَكَمْ أَعُودُ أَمَا آنَ لِي أَنْ أَسْتَحْيِيَ مِنْ رَبِّي اللّٰهُمَّ فَبِحَيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ
لِي وَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ پس گریه کن وصورت بخاك گذار وبگو ارْحَمْ
مَنْ أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس بگذار طرف راست رو را وبگو إِنْ
كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس بگذار طرف چپ را وبگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ
فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس برگرد بحال سجود وبگو الْعَفْوَ الْعَفْوَ صد مرتبه

مؤلف گوید که این مسجد از مساجد شریفه کوفه است ومنسوب بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب
امیر المؤمنین علیه السلام واز ابدال بشمار میرفته ودر جنگ جمل در رکاب آنحضرت بشهید شده واین دعا که
ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب میخوانده ودر نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعة بن صوحان
است که او نیز از اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام واز عارفین بحق آنجناب واز بزرگان اهل ایمان است
وچندان فصیح وبلیغ بوده که امیر المؤمنین علیه السلام او را خطیب شحشح گفته ویمهارت در خطابه
فصاحت در لسان او را ثنا فرموده ودر بلاغت مؤنه وکثرت معونه مدح نموده ودر شبی که آن
حضرت از دنیا رحلت فرمود وفرزندان آنجناب جنازه نازنینش را از کوفه بنجف حمل نمودند
صعصعه از جمله مشیعین بود وچون از کار دفن آنحضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر

اللهم وأنزل على من لم تكنه
والنبي ذرعا لحصين
واحفظني بركة الواد وحلة
عافيتك الناقعة وصدق
قولك وفعالك وبارك لي في
ولدي وأهلي ومالي اللهم
ما قدمت وما أخرت وما
أعلنت وما أسررت وما
أنت أعلم به مني أنت المقدم
وأنت المؤخر وأنت على
كل شيء قدير اغفر لي يا أرحم
الراحمين بيست وسيم از عقد
بن منم روايت كه حضرت
امام محمد باقر عليه السلام فرمود بخوان
اللهم أوسع علي من رزقك
وامدد لي في عمري واغفر لي
ذنبي واجلني من تنصرهم
لديك ولا تستبدل بي غيرهم
بيست وچهار مرد روايت شده
كه حضرت صادق عليه السلام
را بخواندند

مقدس ایستاد و مشتی از خاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا امیر المؤمنین گوارا باد ترا کرامتهای خدا ای ابو الحسن بتحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی و جهاد تو عظیم بود و بآنچه آرزو داشتی رسیدی و تجارت سودمند کردی و بنزد پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریه سختی و بگریه در آورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت مجلس روضه شد که در آن دل شب منعقد گردید و صعصعه بمنزلهٔ روضه خوان بود و مستمعین جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان آنحضرت و چون این کلمات بپایان رسید روی بجانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر آقازادگان کردند و ایشان را تعزیت و تسلیت گفتند پس جملگی بکوفه مراجعت نمودند و بالجمله مسجد صعصعه از مساجد شریفهٔ کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مبارک مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده اَللّٰهُمَّ یَا ذَا الْمِنَنِ السَّابِغَةِ وَالْآلَاءِ الْوَازِعَةِ الدُّعَاءَ و ظاهر عمل آنحضرت آنستکه این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال اوست نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را خوانده اند احتمال داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد و لهذا در کتب علماء در اعمال ماه رجب نیز ذکر شده و ما نیز چون آن دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم بهمان اکتفا کردیم بتکرار نپرداختیم

طالبین بآنجا رجوع	فصل هفتم	کنند انشاء الله

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسین صلوات الله علیه و آدابیکه زائر آنجناب باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و کیفیت زیارت آنحضرت و در آن سه مقصد است

مقصد	در فضیلت زیارت آنحضرت است	اول

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیطهٔ بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و باعث مغفرت و خفت حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و بر آمدن حاجات و رفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که بزائر آن قبر شریف رسد آنستکه گناهانش آمرزیده شود و آنکه حقتعالی جان و مالش را حفظ کند تا او را باهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حقتعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا و در روایات

یا من یشکر الیسیر و یعفو عن الکثیر و هو الغفور الرحیم اغفر لی الذنوب التی ذهبت لذتها و بقیت تبعتها بیست و پنجم و نیز روایت شده که آنحضرت این دعا را میخواندند یا نور یا قدوس یا اول الاولین و یا آخر الآخرین یا رحمن یا رحیم اغفر لی الذنوب التی تغیر النعم و اغفر لی الذنوب التی تحل النقم و اغفر لی الذنوب التی تهتک العصم و اغفر لی الذنوب التی تنزل البلاء و اغفر لی الذنوب التی تدیل الاعداء و اغفر لی الذنوب التی تعجل الفناء و اغفر لی الذنوب التی تقطع الرجاء و اغفر لی الذنوب التی تظلم الهواء و اغفر لی الذنوب التی تکشف

بسیار است که زیارت آنحضرت غم زائر را زایل میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر ماه بکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب میشود برای او هر درهمی هزار درهم بلکه بده هزار درهم و چون رو بقبر آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال او کنند و چون برمیگردد مشایعت و میخانند و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میآیند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند و ایشان را بشارتها میدهند و حق تعالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین علیه السلام بیش از اهل عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت ردو میکند که کاش زوار آنحضرت بود از بسکه مشاهده میکند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در اینباب بسیار است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره بپاره از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر یک روایت ابن قولویه و کلینی و سید بن طاوس و دیگران در روایت کرده اند بسندهای معتبره از ثقهٔ جلیل القدر معویة بن وهب بجلی کوفی که گفت بکوفه بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آنحضرت را که در مصلای خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود و میگفت ای خداوندی که مخصوص گردانیدهٔ ما را بکرامت و وعده دادهٔ ما را باشفاعت و طول مر سالت را بما داده و ما را وارث پیغمبران گردانیدهٔ و ختم کرده بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر گردانیدهٔ و علم گذشته و آینده را بما عطا کرده و دلهای مردمرا بسوی ما مایل گردانیده اغفر لی و لإخوانی و زوار قبر أبی الحسین بن علی صلوات الله علیهما بیامرز مرا و برادران مرا و زیارت کنندگان قبر ابیعبدالله الحسین علیه السلام را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون آورده اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثواب تو در صلهٔ ما و برآورده گردانیدن حوائج پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان ما داخل کرده اند و مراد ایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاند را و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده بایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در ورود و شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوند دشمنان ما عیب کردند بر ایشان بیرون آمدن ایشان را بزیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت ایشان فارحم

الشکاء واغفر الذنوب التی ترد الدعاء واغفر الذنوب التی ترد الغیث واغفر الذنوب وشقم وبزان دعا از آنحضرت مقبول شد باعتقاد فی کربتی وبلائی فیغیث وبا اعتقاد فی رغبتی فی مودة وبان دعا دعا امیر المؤمنین علیه السلام کنت الأثار وعلمت علی الاحجار واللمت علی الافواه من الناس واللقوب فلیرغب عبد الیک علانیة والقلوب الیک منیبة اللهم اعطنا افضل ما تعطی احدا من عبادک فی مغفرة وبا اذا سئلت اعطیت واذا رغبت الیک اجبت واذا دعیت اجبت واذا طلبت وجدت واذا قرعت فتح لک فاعطنا ما سئلناک فانا نسئلک ان تعطینا ما لا یرزا منک نقصان فانک انت الوهاب فکن یا رب لنا رحیما اللهم لا تدع لنا ذنبا الا غفرته ولا غما الا فرجته ولا عیبا الا سترته ولا حاجة من حوائج الدنیا والآخرة هی لک رضی الا قضیتها یا ارحم الراحمین وفی رحمتک ان

تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتى غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتى تَقَلَّبُ عَلى قَبْرِ اَبى عَبْدِاللّهِ عَلَيْهِ السَّلامُ پس رحم کن آن روهارا که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه هائی را که میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده هارا که بجهت شفقت بر ما آب دیده ها ریخته و رحم کن آن دلهارا که جزع کرده اند و سوخته اند برای مصیبت ما و رحم کن آن فریادها را که در مصیبت ما بلند کرده اند خداوندا آنجانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت با این نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم فدایت شوم اگر آنچه من از شما شنیدم در حق کسی میکردید که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرگز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو بآنحضرت پس چه مانع است ترا از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوفی از احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر میماندم نزد قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسولخدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السّلام آیا نمیخواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه میکنند آیا نمیخواهی از آنها باشی که در روز قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه میکند

(مقصد دوم)

در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و آن چند چیز است اول سه روز روزه دار پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سیم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام بصفوان دستور العمل داد و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت عبد بن کثیر فرموده که چون اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و در روز سیم غسل کن و اهل و عیال خود را بسوی خود جمع کن و بگو اَللّهُمَّ اِنّى اَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسى وَ اَهْلى وَ مالى وَ وُلْدى وَ كُلَّ مَنْ كانَ مِنّى بِسَبيلٍ اَلشّاهِدَ مِنْهُمْ وَ الْغائِبَ اَللّهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِكَ بِحِفْظِ الْاِيمانِ وَ احْفَظْ عَلَيْنا اَللّهُمَّ اجْعَلْنا فى حِرْزِكَ وَ لا تَسْلُبْنا

دعای امام محمد تقی علیه السلام

مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ مِنْ اَعْضاءِ ... اَلْعالَمِ وَ اَرْفَعُ ... مِنَ الدُّنْيا وَ زَهِّدْنى ... وَ ما عَنّى وَ رَغِّبْنى فيها ...

این جمله مقابل جمله اول است حاصلش آنست که ترجمه کرچنان مکن که دنیا از من بگیری و رغبت من بدنیا باشد بلکه دنیا را بمن بده و رغبتم را بگیر که زهد در آن در رغم شد

باب هفتم

علی بن ابراهیم از پدرش از ... از ابن محبوب از ... از عبد الرحمن بن ... از حضرت صادق علیه السلام عطا کرده ... اَللّهُمَّ ... وَ لِيَ ... اِنْ ... عَلَيْهِ ... اَهْلِهِ ... مِنْ ... وَ ... مِنَ الطّاعَةِ ... اَللّهُمَّ ... اَلْجَميلِ ... مِنْ ... اِلَيْكَ ... وَ ... اِلَيْكَ

نِعَمَكَ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ
انگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لا اله الا الله والله اکبر والحمد لله
و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل و صلوات الله علیهم بفرست و زیاده بفت بارامی و وقار
و روا نیست که حضرت الی خلق میکند از عرض زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر فرقی هفتاد هزار ملک
که تسبیح میکنند خدا تعالی را و استغفار میکنند برای او و برای زوار امام حسین علیه السلام تا انکه
روز قیامت برپا شود و نیز از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون بزیارت امام حسین علیه السلام
بروی زیارت کن انحضرت را محزون و غمناک و ژولیده مو و غبار آلوده و گرسنه و تشنه که انحضرت
با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و انرا وطن خود قرار مده سیم انکه
در سفر زیارت انحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند برنج و حلواها قرار ندهد و خوراک خود را
نان با لبن یعنی شیر ماست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمودند ام که جماعتی
بزیارت امام حسین علیه السلام میروند و با خود سفره ها برمیدارند که در انها بزغاله های بریان و حلواها
هست و اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برنمیدارند و در حدیث معتبر
دیگر منقول است که انحضرت بمفضل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از انکه
زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر از انکه زیارت کنید مفضل گفت پشت مرا شکستی فرمودکه
والله اگر بزیارت قبر پدران خود بروید اند و هکین و غمناک میروید و بزیارت انحضرت که میروید
سفره ها با خود برمیدارید بلکه میباید ژولیده مو و گرد آلود بروید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است
برای غنیا و تجار که ملاحظه این مطلب را در این سفر ننمایند و هرگاه در بلاد یکه در بین راه ایشان است
تا کربلا بعضی دوستان ایشان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزل ایشان سفره
ناها خورهای انها را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانیها مملو میکنند قبول نکنند و
بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما تغذی با این نحو غذاها شیخ کلینی روایت
کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلیبه انحضرت اقامه ماتم نمود برای انحضرت و گریه
و گریستند و بر رخها و خدمتکاران ناحیه که اشکهای انها خشکید و دیگر اشکشان نیامد پس
از یکهفته برای ان مخدره هدیه فرستادند چونکه معتاد بودند که مرغ قطا گفته اند برای انکه از خوردن
ان قوت بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون ان محترمه انرا دید پرسید این چیست

دفاعن من عند
وزدنا من فضلك انا اليك راغبون
وعافيته وزدنا من فضلك انا اليك راغبون
بدنوبه وقضيت عنك
خطيئته وتاته عنك
بكربته وضعفت عنك
وتته وقلت جلت
عنه اسباب
عنه كل باطل والخائه
الى اول مقام من بيتك
خضوعي لديك
اليك اشتاق اللهم
من هو ينزل اليه
كفضي عنه
كفضي عنه وانهل اليك
اليها اليه اللهم
منطقي ذل مقامي
خضوعي اليك
اللهم اهد
والبصيرة من

گفتند هدیه است که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید بان در ما قرحسین علیه السلام فرمود لَسْنا فِي عُرْسٍ فَمَا نَصْنَعُ بِهَا ما که در عروسی نیستیم ما را چه باین خوراك پس امر فرمود انرا از خانه بیرون بردند چهارم از چیزهائی که در سفر زیارت امام حسین علیه السلام مندوبست تواضع و فروتنی و خشوع و راه رفتن مانند بندهٔ ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت آنحضرت سوار میشوند بر این مراکب جدیده که بقوهٔ بخار بسرعت حرکت مینماید و امثال آن باید خیلی ملتفت خود باشند که تجبر و تکبر نکنند و بر سایر زائرین و بندگان خدا که بسختی و مشقت بکربلا میروند بزرگی ننمایند و آنها را بچشم حقارت نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده اند که آنها از مخصوصین دقیانوس و بمنزلهٔ وزراء او بودند وقتیکه حقتعالی رحمت خود را شامل حال آنها فرمود و بفکر خداپرستی و اصلاح کار خود بر آمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کناره گیرند و در غاریه ماوی گرفته بعبادت خدا مشغول شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند همینکه سر میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها بود گفت یا اخوتاه جاءت مسکنة الآخرة و ذهب ملك الدنیا انزلوا عن خیولکم و امشوا علی ارجلکم ای برادران این راه راه آخرتست و باید بنحو فقیری و مسکنت رفت و ملك و ریاست دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها باید پیاده شوید و با پای پیاده بدرگاه حقتعالی بروید تا شاید بر و دگار شما بر شما رحم نماید و گناهی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و در آنروز آن محترمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شد و خون از آنها متقاطر گردید پس زائرین این قبر مطهر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زیارت آنجناب از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حقتعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و راه را مانند راه رفتن بندهٔ ذلیل بپیم انکه اگر در این راه زوار پیاده دیدند که وامانده و خسته شده و از او استعانت خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام نمود و او را بمنزل برسانند و مبادا با او استخفاف و بی اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابوهرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام که فرمود بمردمیکه در نزد او بودند چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست

اللهم اجعل التقوی عند القبور و الخشوع عند الزیارة و الخوف عند المصیبة و اجعل الذکر عند الصیحة و افضل الذکر عند موضع الخشیة و التسلیم عند الشبهات و الصمت و الخوف و طاعتك و الهرب الیك عن معصیتك و التقرب الیك بالخلل و الرغبة و الرهبة الیك و الرضا بما خلقت و من آرجوه علی من لا ارجوه و من اخشی علی من لا اخشاه و من اصانعه علی من لا اصانعه و من احمده علی من لا احمده و من اعظمه علی من لا اعظمه و من اهابه علی من لا اهابه و من اعطاه علی من لا اعطاه و من اخافه علی من لا اخافه و من اعاقبه علی من لا اعاقبه و من اعفو عن من لا اعفو عنه و من اتضرع الیه فی من لا اتضرع الیه و من اتوکل علیه فی من لا اتوکل علیه و من اثق به فی من لا اثق به و من اسئله فی من لا اسئله و من ارغب الیه فی من لا ارغب الیه و من اتوسل الیه فی من لا اتوسل الیه و من اتقرب الیه فی من لا اتقرب الیه و من اتوجه الیه فی من لا اتوجه الیه و من اتوسل الیه فی من لا اتوسل الیه و من اتقرب الیه فی من لا اتقرب الیه و من اتوجه الیه فی من لا اتوجه الیه

از بین انها مردی از اهل خراسان وگفت پناه میبرم بخدا از انکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی از امر شما فرمود اری تو خود یکی از آن اشخاص هستی که سبک شمردی وخوار نمودی مرا انمرد گفت پناه میبرم بخدا که من خوار نموده باشم شما را فرمود ای بر تو وای یا نشنیدی فلانکس را در وقتیکه نزد یک بجحفه بودیم با تو گفت مرا بقدر یکمیل سوار کن که بخدا سوگند من خسته شدم بخدا سوگند که تو سر بتو او بلند نکردی واستخفاف باو نمودی وهر کسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده وحرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که ما در ادابی پارت در ادب تمام کلامی بار وایتی از علی بن یقطین که مناسبت با اینمقام ذکر کردیم بآنجا رجوع کن که در آن موعظه نیکوئی است واین ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزوار امام حسین علیه السلام ندارد لکن چون این مطلب در راه زیارت انحضرت خیلی اتفاق میافتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم شنیدم از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم مروزی که بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حسین بن علی علیه السلام میرویم ما بانجائی که در حجیم فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است انچه بر حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت بنمائی با هر که رفیق تو است وبر تو لازم است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازم است بر تو که با خدا بسیار بکنی ولازم است که جامه ها یت پاکیزه باشد ولازم است که غسل کنی پیش از انکه داخل حا بر شوی ولازم است که با خشوع در وقت باشی ونماز بسیار بکنی وصلوات بر محمد وال محمد بسیار بفرستی وباید که خود را نگاه داری از چیزهائی که سزاوار نیست تو را و باید که زیبا خود را از حرام وشبهه بپوشانی واحسان بر برادران مؤمن پریشان خود بکنی واگر کسی را ببینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی ومخارج خود را میان خود وایشان برابر قسمت کنی ولازم است بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است وپرهیز کاری از چیزهائی که خدا از انها نهی کرده است وترک کنی خصومت وبسیار قسم خوردن ومجادله ومنازعه که در آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج وعمره از برای تو ومستوجب میشوی از جانب ان کسیکه طلب ثواب او کرده بمال خرج کردن واز اهل خود دور افتادن اینکه برگردی بامرزش گناهان ورحمت وخوشنودی خدا هفتم در روایت ابو حمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام حسین علیه السلام منقول است که چون بهنوار سیدی بارهای خود را در انجا بکن او روغن بر خود بمال وسر مکش وگوشت مخور ما را میکه در انجا مقیم میباشی هشتم غسل باب فرات که روایات در فضیلت ان بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که غسل کند باب فرات وزیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزیکه

عبادی من خلقی فی ارضی وما
احسن بلاءک عندی واعظم
نعمائک علی کیف اکون علی
ذلک النعم وما احصیها او
فطرت بالنعم وتعرض للنعم
وسهوت عن الذکر وکیف
الجهل بعد العلم وحسن
الرجاء الی الاثام وصرت الی
اللهو من الخوف والحزن فما
اصغر حسناتی واقلها فی کثرة
ذنوبی واعظمها علی قدر
خلقی وضعفی کیف بی وبما
اثقل اصلی فی قبر اجلی واقصر
اجلی فی بعد املی وما انا
فی علانیتی بن لا احجل
ان انجنی ولا اعتذر
ان انکلت

از مادر متولد شده باشد و اگرچه گناهان کبیره بوده باشد و در روایتی است که خدمت آنحضرت عرض شد که بسا شود که ما بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم و دشوار باشد بر ما غسل زیارت بسبب سرما یا غیر آن فرمود که هر که غسل کند در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که بشماره در نیاید و از بشیر دهّان روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که بزیارت قبر حسین بن علی علیه السلام برود پس وضو بگیرد و غسل کند در فرات برندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حقتعالی برای او حجّه و عمره و در بعضی روایاتست که غسل کن از فرات از موضعی که برابر قبر آنحضرت واقعست و خوبست چنانکه از بعضی روایات استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه اَللّهُ اَکْبَرُ و صد مرتبه لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد پس چون خواستی داخل حایر مقدس شوی از دری که در جانب مشرق واقعست داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام بیوسف کناسی فرموده اند دوم در روایت ابن قولویه است که حضرت صادق علیه السلام بمفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان که ترا بهر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرهیمَ خَلیلِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسی کَلیمِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عَلِیٍّ وَصِیِّ رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الشَّهیدُ الصِّدّیقُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبارُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِکَ وَاَناخَتْ بِرَحْلِکَ اَلسَّلامُ عَلی مَلائِکَةِ اللّهِ الْمُحْدِقینَ بِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَیْتَ الزَّکوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللّهَ مُخْلِصاً حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ پس بسوی قبر روانه میشوی و هر قدم که برمیداری یا میگذاری مثل ثواب کسی دارد که در خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون بنزدیک قبر رسیدی دست بر قبر بمال و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ پس میروی و متوجه نماز میشوی و هر رکعت که میکنی

وَاَوْلَیْتَ اِنْ لَمْ تُعِنّی عَلی ... ما اَوْلَیْتَ رَبِّ ما اَتْحَفْتَ بِهِ ... ما اَوْلَیْتَ اِنْ لَمْ تَرْحَمْهُ وَاَنْزَلْتَ الْبَلاءَ ... عَمّا اِنْ لَمْ تَتَدارَکْهُ وَاَسْوَدَّ وَجْهی ... اِنْ لَمْ تَتَغَمَّدْهُ رَبِّ کَیْفَ ... اِنْ لَمْ تَتَفَضَّلْهُ رَبِّ قَدْ ... اَنّی لی ... رَبِّ کَیْفَ اَطْلُبُ ... اَتَّکِلُ رَبِّ ... عَلی ... الدُّنْیا وَاَنَا اَبْکی عَلی ... الدُّنْیا وَلا اَبْکی ... حَسْرَتی عَلی ... عِصْیانی وَتَعَرُّضی ... رَبِّ دَعَتْنی دَواعِی الدُّنْیا فَاَجَبْتُها ... وَرَکَنْتُ اِلَیْها ... دَواعِی الْآخِرَةِ فَتَثَبَّطْتُ عَنْها ... اِلی داعِی الْاِجابَةِ وَالْمُسارَعَةِ ... اِلَیْها کَما اَسْرَعْتُ اِلی ... الدُّنْیا وَحُطامِهَا الْهامِدِ ... الدُّنْیا وَسَرابِهَا الذّاهِبِ ... الْبائِدِ ... وَشَوِّقْنی ...

نزد انحضرت مثل ثواب کسی داری که حج وعمره هزار مرتبه کرده باشد وهزار بنده آزاد کرده باشد
وهزار مرتبه از برای خدا جهاد پیاده باشد باپیغمر مرسل الخبر باز دهم از ابو سعید مدائنی منقول است
که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام وپرسیدم که بروم بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو
بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود رسول خدا صلی الله علیه وآله نیکترین نیکان وپاکیزه ترین پاکیزگان
ونیکوکارترین نیکوکاران وچون انحضرت را زیارت کنی نزد سر انحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام را بخوان ونزد پاهای انحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد انحضرت دو
رکعت نماز بکن ودر آن دو رکعت سوره یس والرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو
خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی وفاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح
علی علیه السلام این است سُبْحَانَ الَّذِی لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِی لَا یَبِیدُ مَعَالِمُهُ
سُبْحَانَ الَّذِی لَا یُفْنِی مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِی لَا یُشْرِكُ أَحَدًا فِی حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِی
لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ الَّذِی لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِی لَا إِلَهَ غَیْرُهُ وتسبیح حضرت
فاطمه علیها السلام این است سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ
سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى
بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفَا وَوَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ دوازدهم
آنکه نماز فریضه ونافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا که نماز نزد انحضرت مقبولست
سدیر بن طاوس گفته که جد وجهد کن که از تو فوت نشود فریضه ونافله در حایر شریف همانا روایت شده که
نماز واجبی نزد انحضرت برابر است باحج ونماز نافله باعمره مؤلف گوید که در روایت مفضل گذشت
بسیاری جای نماز در حایر شریف ودر روایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که زیارت
کند انحضرت را ودو رکعت نماز باچهار رکعت نزد انحضرت بکند ثواب حج وعمره برای او نوشته شود و
آنچه از اخبار ظاهر میشود آنست که نماز زیارت وغیر آنرا در عقب قبر انحضرت ودر بالا سر کردن هردو
خوبست واگر در بالا سر کند عقب باید که محاذی اصل قبر مقدس نباشد ودر روایت ابو حمزه ثمالی
است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد سر انحضرت دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول سوره حمد و
سوره یس بخوان ودر رکعت دوم سوره حمد وسوره الرحمن بخوان واگر خواهد در پشت قبر نماز را

علی ذلک ونحوه ونحن نقول اللهم ربنا آمنا بما أنزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين وبنحن
عن توفیقك فی أداء ما كلفتنا علی
ضمانك وقبولك فاجعلنا من الراضين بقضائك المسلمين لأمرك المخلصين لوجهك
فی هذه الدنیا حتی نلقاك یوم القیامة بقلوب مخلصة وأعمال زاكیة ونفوس مطمئنة
فی قیامنا من رقدة الموت وأهوال القبور وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین
وسلم تسلیما كثیرا والحمد لله رب العالمین

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی نماز کن آنچه خواهی اما این دو رکعت نماز زیارت ناچار است نزد هر قبری که زیارت کنند و ابن قولویه از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که بشخصی فرمود ای فلان چه مانعست ترا که هر گاه حاجتی برای تو رو دهد بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه چهار رکعت نماز گذاری نزد او پس حاجت خود را طلب کنی بدرستیکه نماز فریضه نزد آنحضرت معادلست با حج و نماز نافله معادلست با عمره سیزدهم بدانکه عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعاء است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه یکی از چیزهائی است که در عوض شهادت حقتعالی با نحضرت لطف فرموده و زائر باید این غنیمت را از دست ندهد و بتضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طول زیارات آنحضرت ادعیه بسیاری با مضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعائی در اینجا ذکر میکردم و بهتر آنستکه از دعاهای صحیفه کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاهاست و ما در اواخر باب بعد از زیارات جامعه دعائی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود و بجهة آنکه این محل را خالی نگذاریم این دعای مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر میکنیم و آن دعا این است که میگوئی در آن حرم شریف در حالیکه دستها را بسوی آسمان بلند کرده باشی اَللّٰهُمَّ قَدْ تَرىٰ مَكانى وَتَسْمَعُ كَلامى وَتَرىٰ مَقامى وَتَضَرُّعى وَمَلاذى بِقَبْرِ حُجَّتِكَ وَابْنِ نَبِيِّكَ وَقَدْ عَلِمْتَ يا سَيِّدى حَوائِجى وَلا يَخْفىٰ عَلَيْكَ حالى وَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِابْنِ رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ وَاَمينِكَ وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً بِهِ اِلَيْكَ وَاِلىٰ رَسُولِكَ فَاجْعَلْنى بِهِ عِنْدَكَ وَجيهاً فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ وَاَعْطِنى بِزِيارَتى اَمَلى وَهَبْ لى مُناىَ وَتَفَضَّلْ عَلَىَّ بِشَهْوَتى وَرَغْبَتى وَاقْضِ لى حَوائِجى وَلا تَرُدَّنى خائِباً وَلا تَقْطَعْ رَجائى وَلا تُخَيِّبْ دُعائى وَعَرِّفْنِى الْاِجابَةَ فى جَميعِ ما دَعَوْتُكَ مِنْ اَمْرِ الدّينِ وَالدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَاجْعَلْنى مِنْ عِبادِكَ الَّذينَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلايا وَالْاَمْراضَ وَالْفِتَنَ وَالْاَعْراضَ مِنَ الَّذينَ تُحْييهِمْ فى عافِيَةٍ وَتُميتُهُمْ فى عافِيَةٍ وَتُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فى عافِيَةٍ وَتُجيرُهُمْ مِنَ النّارِ فى عافِيَةٍ وَوَفِّقْ لى بِمَنٍّ مِنْكَ صَلاحَ ما اُؤَمِّلُ فى نَفْسى وَاَهْلى وَوُلْدى وَاِخْوانى وَمالى وَجَميعِ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَىَّ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ چهاردهم از جمله

اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَواحِشِ كُلِّها ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ وَمِنْ رَفيعِ الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ وَمِنْ شَرِّ ما اَعْلَمُ وَمِنْ شَرِّ ما لا اَعْلَمُ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ اَشْتَرِىَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ وَالْجَفاءَ بِالْحِلْمِ وَالْجَوْرَ بِالْعَدْلِ وَالْقَطيعَةَ بِالْبِرِّ وَالْجَزَعَ بِالصَّبْرِ وَالْهُدىٰ بِالضَّلالَةِ وَالْكُفْرَ بِالْاِيمانِ

مؤلف گوید که این دعا مشتمل است بر مضامین عالیه و عبدالرحمن بن سیابه آنکس است که حضرت صادق علیه السلام او را وصی نافع قرار داد ...

اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بر الحضرات و روایت شده که میبایستی پشت سر
نزد کف شریف الحضرت و صلوات میفرستی بر پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم و بر حسین صلوات الله
علیه و سید بن طاوس در مصباح الزائرین صلوات را برای الحضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده
اللهم صل علی محمد و آل محمد و صل علی الحسین المظلوم الشهید قتیل العبرات
و آبیر الکربات صلوة ناميه زاكيه مباركة بصعد اولها و لا ينفد اخرها
افضل ما صليت على احد من اولاد الانبياء و المرسلين يا رب العالمين اللهم
صل على الامام الشهيد المقتول المظلوم المخذول و السيد القائد و العابد الزاهد
الوصي الخليفة الامام الصديق الطهر الطاهر الطيب المبارك و الرضي المرضي و
النقي الهادي المهدي الزاهد الناشد الجاهد العالم الامام الهادي سبط الرسول و قرة
عين البتول صلى الله عليه و آله وسلم اللهم صل على سيدي و مولاي كما عمل
بطاعتك و نهى عن معصيتك و بالغ في رضوانك و اقبل على ايمانك غير قابل
فيك عذرا و سترا و علانية بدعوة العباد اليك و بذلهم عليك و قام بين
يديك يهدم الجور بالصواب و يحيي السنة بالكتاب فعاش في رضوانك مكدودا
و مضى على طاعتك و في اوليائك مكدوحا و قضى اليك مفقودا لم يعصك في
ليل و لا نهار بل جاهد فيك المنافقين و الكفار اللهم فاجز و خير جزاء الصابرين
الابرار و ضاعف عليهم العذاب في لقائيه العقاب فقد قاتل كريما و قتل مظلوما
و مضى مرحوما يقول انا ابن رسول الله محمد و ابن من زكى و عبد فقتلوه بالعمد المعتمد
قتلوه على الايمان و اطاعوا في قتله الشيطان و لم يراقبوا فيه الرحمن اللهم
فصل على سيدي و مولاي صلوة ترفع بها ذكره و تظهر بها امره و تعجل بها نصره
و اخصه بافضل قسم الفضائل يوم القيمة و زده شرفا في اعلى عليين و بلغه
اعلى شرف المكرمين و ارفعه من شرف رحمتك في شرف المقربين في الرفيع الاعلى

دوستان او آمد در منزل ما نازل
گویید من بنوی او دهم مر
تو بمن گفت بمن رسید که بدت
چونه گذاشتی رای ما گفتم نه
بمن زار دو گفت اینرا بکو عاقبت
کن دار گفت ان معاش کن من
خوشحال شدم و بنزد مادر
رفتم و دران باب خبر دادم بی
در آخر ان روز دو رقعه بمن
از صدقات بدادم گرای من
کبی بهانکه او برای من
سرمایه از خانه هانا برخیزید
بی درد کاغذ نشستم و مشغول
کبر شدم بی حضرت الازان
کبر مراجعت بیاده دو رکعت
بی دو تسبیح رسید دو رکعت
کبح زدم بنزد مادر رفتم
و گفتم بجواهم حج زدم مادر
گفت کرا دادم گفت
زاید عبد الرحمن

وَبَلِّغْهُ الْوَسِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْجَلِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيلَةَ
اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ عَنَّا اَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ اِمَامًا عَنْ رَعِيَّتِهِ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ
كُلَّمَا ذَكَرَهُ وَكُلَّمَا لَمْ يَذْكُرْهُ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ اَدْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَزُمْرَتِكَ وَاسْتَوْهِبْنِي
مِنْ رَبِّكَ وَرَبِّي فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ جَاهًا وَقَدْرًا وَمَنْزِلَةً رَفِيعَةً اِنْ سَاَلْتَ
اُعْطِيتَ وَاِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ اَللّٰهَ اللّٰهَ فِي عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ لَا تُخَلِّنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ
وَالْاَمْوَالِ لِسُوْءِ عَمَلِي وَقَبِيحِ فِعْلِي وَعَظِيمِ جُرْمِي فَاِنَّكَ اَمَلِي وَرَجَائِي وَثِقَتِي وَمُعْتَمَدِي وَ
وَسِيلَتِي اِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ اِلَى اللّٰهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ اَعْظَمُ حَقًّا وَ
لَا اَوْجَبُ حُرْمَةً وَلَا اَجَلُّ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ لَا خَلَّفَنِي اللّٰهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي
وَجَمَعَنِي وَاِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ الَّتِي اَعَدَّهَا لَكُمْ وَلِاَوْلِيَائِكُمْ اِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اَبْلِغْ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَارِدٌ عَلَيْنَا
مِنْهُ السَّلَامُ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذَكَرَهُ السَّلَامُ وَكُلَّمَا لَمْ يَذْكُرْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

مؤلف گوید که ما از زیارت تراد در اعمال روز عاشورا نقل کردیم بعد ازان در اعمال روز غدیر خم زیارت طاهره علیهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مخصوص بر امام حسین علیه السلام نیز در ان مندرج خواهد بود و خواندن ان را نیز ترک مکن پانزدهم از جمله اعمال این روضهٔ منوره دعای مظلومست بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در حرم مصور بخواند و دعا چنانست که شیخ الطائفه در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام بخواند و ان دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعْتَزُّ بِدِينِكَ وَاَكْرَمُ بِهُدَاكَ وَقَلَّ
يُذِلُّنِي بَشَرٌ وَهَيَّنَنِي بِاَذِيَّتِهِ وَيُعِينُنِي بِوَلَاءِ اَوْلِيَائِكَ وَيَهْتَنِي بِدَعْوَاهُ وَقَدْ جُئْتُ
اِلَيْكَ مَوْضِعَ الدُّعَاءِ وَضَمَانِكَ الْاِجَابَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِدْنِي عَلَيْهِ
السَّاعَةَ السَّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مَوْلَايَ اِمَامِي مَظْلُومٌ اسْتَعْدِي عَلٰى
ظَالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ النَّصْرَ اینقدر مکرر کند که نفس منقطع شود پس از جمله اعمال این حرم

بول ازمزم را اهل کرم و مردم بار
ان بول را با رغبت شمال شد مثل آب
شاید ان بول کرده زاد را فاده
بشر بدهم بتو گفتم مرد کرد را فاده
کریم مشرف شوم و خواستم که
بول شما را بخورند زد کنم بن بکیر
رفتم و اعمال حج را بجا اوردم و
بر کنم بعد بنیم و با جمعی از مردم
فضلت خصوصا در علیه السلام مرتبه
شدم و دران اوقات حضرت در
عالم رویا دیدم من نشستم در
از من حجت منم از من شرع کردند
جوان بودم بن مردم شرع کردند
در رجوع الکردن از انحضرت ان
جناب جواب انها را میدادند و من قدر
نا انکه حجت کردند حضرت
بمن اشاره کردند بانان
جناب شدم فرمودند انا طلقه ان
گفتم فدایتشوم من عبد
الرحمن

دعائی است که ابن فهد در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که از برای ادعائی
باشد بشوی خداوند عزوجل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید یا ابا عبد الله اشهد
انک تشهد مقامی و تسمع کلامی و انک حی عند ربک ترزق فاسئل ربک و ربی فی قضاء
حوائجی بدرستیکه حاجت او برآورده میشود انشاء الله تعالی هفدهم از جمله اعمال دو رکعت نماز
است در ان حرم مطهر نزد سر مقدس با سوره الرحمن و سوره تبارک ابن طاوس روایت کرده که
هر که این نماز را بخواند خداوند منان منویسد برای او بیست و پنج حجه مقبوله مبروره که با رسول خدا
صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد هجدهم از اعمال در ان قبه شامیه استخاره است و کیفیت ان
چنانست که علامه مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الاسناد حمیری است فرمود بنده صحیح
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند
که بایستد نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام و الحمد لله و لا اله الا الله و سبحان الله بگوید و
خدا را بزرگوارئ یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانچه سزاوار او است و صد مرتبه طلب خیر از خدا
بکند البته حقتعالی انچه خیر او است در ان امر باو مینماید و پیش او میآورد و موافق روایات دیگر طلب
خیر باین نحو میکند که صد مرتبه میگوید استخیر الله برحمته خیرة فی عافیة نوزدهم شیخ اجل
کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه فی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر گاه زیارت کردید
حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و بدرستیکه ملائکه شب و روز از حفظه
حاضر میشوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه میکنند با ایشان ملائکه که در حائرند جواب نمیدهند
ایشانرا از شدت گریه و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع
فجر که در ایند و وقت ساکت میشوند پس ملائکه حفظه منتظر میشوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که
در این دو وقت با ایشان تکلم مینمایند و ایشان سؤال مینمایند از خبرهائی از امر آسمان و اما ما بین این
دو وقت ملائکه حائر نطق نمیکنند و از دعا و گریه ان حضرت دست نمیکشند و نیز از انحضرت روایت کرده که حقتعالی
چهار هزار ملک را موکل کرده است بقبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گرد آلود هیبت اصحاب مصیبت
میگیرند بر انحضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میآیند و ان چهار هزار ملک
بالا میروند پس پیوسته گریه میکنند تا طلوع صبح و احادیث باین مضمون بسیار است و از این روایات
ظاهر میشود که گریستن بر انحضرت در ان حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال

پدرم بهم اول بدرم را
پدرم گفتم پدرم و فدایت کرد
فتح دوم یعنی حضرت عزیز
و غمگین شد و گوارا در گوارا و را
عارض شد و فرمود خدا او را
رحمت کند پس پدرم گریست و گفت
گذاشت گفتم فرمود پس از
کجا توانی رفت پاداش پس شروع
کردم بقصه ان مرد یکه امد و
هزار درهم بمن داد عبد الرحمن
گفت که حضرت فرمود
ندادن من قسم را تمام کنم
گفتم فرمود تو فدای هزار
درهم اگر دانچه گردی گفتم
دو گردم از انها جنس فرمود
احسنت پس فرمود انها وصیتی
بکنم ترا گفتم چرا نفرمائید فرمود
ملازمت کن براتی در کنار
دار انها نات تا شریک نشوی
در مرد در اموال ایشان همچنین
وجع فرمود ما بین دو انگشت
خود بسوی او

ان بقعه مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای انحضرت و از حدیثی
که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد میشود که تضرع ملائکه درگاه خدا در لعنت
کردن بر قاتلان امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیهما السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه
کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین اند و بیمارے اند و ایشان بخوبیکه اگر کسی انها را بشنود
خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است
که حضرت صادق علیه السلام باو فرمود بمن خبر رسیده که گروهی میآیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و
مردمانی از غیر ایشان و زنانیکه برای انحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمه ماه شعبان است
پس بعضی قرائت میکنند و بعضی قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و سائر مصائب را ذکر مینمایند
و پاره نوحه گری میکنند و برخی مرثیه میخوانند پس گفتم ارے فدایتشوم من مشاهده کرده ام پاره از انچه
بیان فرمودے پس فرمود حمد خداوند را که قرار داد در میان مردم کسانرا که نزد ما میآیند و ما را مدح میکنند
و مرثیه میخوانند برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانیکه طعنه میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر
ایشان و تهدید مینمایند ایشانرا و زشت میشمارند کارهای ایشانرا و در صدد همین حدیثست که هر که
بزیارت او میرود بر او میگرید و هر که بزیارت او نمیرود در مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد
هر که او را ببیند میآورد و ترحم میکند هر که نظر میکند بسوی قبر پیرش در بابین پای او افتاده و بیتابانه
که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین
و او را بکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از او اب فرات را که سگان
میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود
و نیز این قول او که هر که از زیارت او کوتاهی کند از امیر المؤمنین علیه السلام فرمود و مادرم فدای حسین شهید
در پشت کوفه بخدا قسم گویا می بینم جانوران وحشی را از هر نوعی که گرد نهارا کشیده اند بر قبر او و بر او
گریه میکنند شبانا صباح فَاِذَا کَانَ کَذٰلِکَ فَاِیَّاکُمْ وَالْجَفَاءَ و اخبار در این باب بسیار است
بیستم سید بن طاوس فرمود که مستحب است او را که هر وقت از زیارت انحضرت فارغ شود خواهد که از
روضه مقدسه بیرون رود خود را بضریح بچساند و ببوسد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَالِصَ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا قَتِیلَ الظُّمْاٰءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا غَرِیبَ الْغُرَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ

قولت در بیست و نکفی و خلاف و علت نکردن
و بیست موعد که ملایکه را زیارت کردن و
گریه بوده مال را زیارت کردن و
چه بخواهی بگوئی نوشتن مریم هندی
نوشتن مریم بشوی در مال
ایشان بواسطه امانت و صلاح
کردن نوشتن عبد الرحمن گفت
متابعت کردم را از انحضرت
حفظ کردم یعنی قاریان کوفه
و چندان مال پیدا کردم هزار درهم را زاد
راه سیصد هزار درهم را زاد
روایت دیگر و از شنیدن کرانه
حضرت علی بن الحسین علیهما السلام است
و در آخر این زیارت این دعا را
بیست و هشتم از ماه محبوب و این
شب که حضرت صادق علیه السلام فرمود که
دعا را تعلیم شخصی فرمود که
اللهم از انسان

سلام مودّع لا سئم ولا قالٍ فإن أمض فلا عن ملالة وإن أقم فلا عن سوء ظن بما وعد
الله الصابرين لأجعله الله آخر العهد مني لزيارتك وردّ قني الله العود إلى مشهدك
والمقام بفنائك والقيام في حرمك وإياه أسئل أن يسعدني بكم ويجعلني معكم

(مقصد سیم)

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است ✤ بدانکه زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسمت یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگری مخصوصه که عکس آنست و باید ذکر این	مطلب اوّل	زیارات در ضمن سه مطلب

در زیارات مطلقهٔ حضرت امام حسین علیه السلام است و آنها بسیار است و ما در اینجا بذکر چند زیارت

از آنها	(زیارت اوّل)	اکتفا میکنیم

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر
و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخن در میان ما یونس بود که
سنش از همه ما بزرگتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم در مجلس این قوم یعنی ولاة عباسی
پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی و ما را یاد آوردی پس بگو اللهم ارزقنا الرخاء والسرور که آنچه
میخواهی از ثواب بازجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین
را یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله علیک یا أبا عبد الله که سلام میرسد
بآنحضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود نمانند که حضرت ابو عبد الله الحسین شهید شد مگر بعلم الله
اسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در میان آنها است و هر که در بهشت و در آتش
است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود همه گریستند بر ابی عبد الله الحسین
علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدامست فرمود نگریست بر آنحضرت بصره
و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون
بزیارت آنحضرت روی پس غسل کن در کنار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه و ساده
شو پس بدرستیکه تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو در وقت رفتن الله
اکبر ولا إله إلا الله وسبحان الله و هر ذکریکه متضمن تمجید و تعظیم حضرت الهی باشد و صلوات

(دعا بعد از حج و تا آخر)
ارجعنا الی الاوطان منقلبین
الی الاوطان راضین
معافین غانمین
مأجورین غیر خائبین
ولا مخذولین
آمین رب العالمین
وصلی الله علی محمد
وآله الطاهرین
وسلم تسلیما کثیرا

بفرست بر محمد و اہلبیت او و انکہ بر سی بدر حائر پس بگو السلام علیک یا حجۃ اللہ و ابن حجتہ
السلام علیکم یا ملائکۃ اللہ و زوار قبر ابن نبی اللہ پس دہ گام برو از پس بایست و سی مرتبہ
بگو اللہ اکبر پس برو بجانب قبر از پیش رو و مقابل کن روے خود را بار و الحضرت و قرار دہ قبلہ را
ما بین دو کتف خود یعنی پشت بقبلہ باش پس بگو السلام علیک یا حجۃ اللہ و ابن حجتہ
السلام علیک یا قتیل اللہ و ابن قتیلہ السلام علیک یا ثار اللہ و ابن ثارہ
السلام علیک یا وتر اللہ الموتور فی السموات و الارض اشہد ان دمک سکن
فی الخلد و اقشعرت لہ اظلۃ العرش و بکی لہ جمیع الخلائق و بکت لہ السموات
السبع و الارضون السبع و ما فیہن و ما بینہن و من یتقلب فی الجنۃ و النار من
خلق ربنا و ما یری و ما لا یری اشہد انک حجۃ اللہ و ابن حجتہ و اشہد انک
قتیل اللہ و ابن قتیلہ و اشہد انک ثار اللہ و ابن ثارہ و اشہد انک وتر اللہ
الموتور فی السموات و الارض و اشہد انک قد بلغت و نصحت و وفیت و اوفیت
و جاہدت فی سبیل اللہ و مضیت للذی کنت علیہ شہیدا و مستشہدا و شاہدا
و مشہودا انا عبد اللہ و مولاک و فی طاعتک و الوافد الیک الہمس کمال المنزلۃ
عند اللہ و ثبات القدم فی الہجرۃ الیک و السبیل الذی لا یخلج دونک من الدخول
فی کفالتک التی امرت بہا من اراد اللہ بدءکم بکم یبین اللہ الکذب و بکم یباعد
اللہ الزمان الکلب و بکم فتح اللہ و بکم یختم اللہ و بکم یمحو ما یشاء و یثبت و بکم
یفک الذل من رقابنا و بکم یدرک اللہ ترۃ کل مومن یطلب بہا و بکم تنبت الارض
اشجارہا و بکم تخرج الارض ثمارہا و بکم ینزل السماء قطرہا و رزقہا و بکم
یکشف اللہ الکرب و بکم ینزل اللہ الغیث و بکم تسبح الارض التی تحمل ابدانکم
و تستقر جبالہا عن مراسیہا ارادۃ الرب فی مقادیر امورہ تہبط الیکم و تصدر من
بیوتکم و الصادر عما فصل من احکام العباد لعنت امۃ قتلتکم و امۃ خالفتکم

من کل تبعۃ و القول فی
کل حجۃ و الصدق فی
الموالین و انصاف الناس
من نفسی و ما علی بہا
من اعطاء النصف من جمیع
موالی الحق و الرضا
من قلیل النفی و کثیر
فی القول فی و نعم الاشباہ
و انک کل علیہا لکل
و بعد الرضا و تسلیک
و کل ما یکون فیہ الخیرۃ
یعمود الامور کلہا لابعضہا
تاکیدا تاکیدا
لباب الامر الذی فیہ العافیۃ
و الفتح و افضل ما یتاہ و یتیہ
لہ فرجہ و من قدرت لہ
علی مقدرۃ من خلقک
فہو عنی بتعمیہ و یتصہ
و لیا یدہ و یلہ

وَامَّهُ حَمَدَتْ وِلَايَتَكُمْ وَامَّهُ ظَاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَامَّهُ شَهِدَتْ وَلَمْ تَسْتَشْهِدْ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَأْوَاهُمْ وَبِئْسَ وِرْدُ الْوَارِدِينَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس بگوید سه مرتبه وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ پس سه مرتبه بگو
أَنَا إِلَى اللّٰهِ مِمَّنْ خَالَفَكَ بَرِيءٌ پس بر میخیزی و میروی نزد قبر فرزند الحضر علی بن الحسین علیه السلام
که در نزد پای پدرش مدفونست پس میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ خَدِيجَةَ وَفَاطِمَةَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ لَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ میگوئی اینرا سه مرتبه وسه مرتبه أَنَا إِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ پس بر میخیزی و
اشاره میکنی بدست خود بسوی شهداء رضی الله عنهم ومیگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فَلَيْتَ أَنِّي مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
عَظِيمًا پس برمیگردی ومیگردانی قبر ابو عبد الله علیه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر میباشی
وشش رکعت نماز میگذاری وچون چنین کردی زیارت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد
مؤلف گوید که شیخ طوسی در تهذیب وصدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده اند
وشیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل کردم ودر این کتاب این
زیارت را اختیار کردم زیرا که آن باعتبار و روایت اصح زیارتست نزد من وهمین زیارت شریف ما را
کافی ووافیست انتهی **زیارت دیگر** شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام
که فرموده میگوئی نزد حسین علیه السلام اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
حُجَّةَ اللّٰهِ فِي أَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ عَلَى خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ حَيًّا وَمَيِّتًا پس گوئی تو راست رو را بر قبر بگذار و برو

وعلى من يليه وعن يساره
ومن خلفه ومن قدامه
وامنعه أن يصل إليك بسوء
عن جارك وجل ثناؤه وتعالى
ولا إله غيرك أنت ربي
وأنا عبدك اللهم أنت
رجائي في كل كربة وأنت
ثقتي في كل شدة وأنت
لي في كل نزلة وثقة و
عدتي في كم من كرب يضعف
عنه الفؤاد وتقل فيه
الحيلة ويخذل فيه
الصديق ويشمت به العدو
بك وبكلوتك إليك أنزل
إليك فيه عجزي وقلة
فرجته وكفيته فأنت
ولي كل نعمة وصاحب
كل حاجة ومنتهى كل رغبة
فلك الحمد كثيرا
ولك

اَشْهَدُ اَنَّكَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ جِئْتَ مُقِرًّا بِالذُّنُوْبِ لِتَشْفَعَ لِيْ عِنْدَ رَبِّكَ
يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ پس باد کن ائمه علیهم السلام را بنامهای ایشان یکیک و بگو اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حُجَجُ اللّٰهِ پس بگو
اُكْتُبْ لِيْ عِنْدَكَ مِيْثَاقًا وَعَهْدًا اِنِّيْ اَتَيْتُكَ مُجَدِّدًا الْمِيْثَاقَ فَاشْهَدْ لِيْ عِنْدَ
رَبِّكَ اِنَّكَ اَنْتَ الشَّاهِدُ **زیارت سیم** زیارت مختصری است که سید بن طاوس
در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده بحذف اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که فرمود جابر چه مقدار مسافت است بین شما و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و
بعض روز فرمود زیارت میکنی امشب ترا گفتم بلی فرمود ای جابر خوشنود نکنم ترا باشارت ندهم ترا ثواب
ایشان گفتم بلی فدایتشوم فرمود بدستیکه مردی از شما که مهیا شود برای زیارت و مژده دهند
اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش سوار یا پیاده موکل گرداند حق تعالی با او هزار
ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد بقبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام
فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السلام بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد
بود مقابل هر کلمه از آن هزار حسنه الهی گفت گفتم کدامست آن کلمات فدایتشوم فرمود میگوئی
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوْسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَخَيْرِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
الْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطَّاهِرِ الرَّاضِيِ الْمَرْضِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ الْاَكْبَرُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِيْ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ
وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ الْحَافِّيْنَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ
الْمُلْحِدِيْنَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِيْنُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس بیا بسوی قبر مطهر و از برای تو خواهد بود بهر قدمیکه برداری و بگذاری ثواب کسی که در راه خدا

الذی فاضلا لیس منهم
لیس منهم و در بعضی نسخ که حضرت
صادق علیه السلام فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله
فرمود که بخواند این زیارت را هر که
آشکار کند قول الفاسقین و
عملهم و قول الائمة و
وقتال المجاهدین و قعودهم و
المصطفین و قعودهم و
الذاکرین و قعودهم و
العلماء و قعودهم و
الخاشعین و قعودهم و
حلم الفقهاء و سیرهم و
خشیة المتقین و ورعهم و
وتصدق المؤمنین و ورعهم و
وزهاد المحبین و ورعهم و
اللهم انی اسئلک قول
الشاکرین و عملهم و
وفقه المتقین اللهم
انی اسئلک خوف العابدین
لک و عملهم

کشته شده و در خون خود مغلطد پس چون رسید نزد قبر او بایستاد دست خود را بر قبر بمال و بگو السلام
علیک یا حجة الله فی ارضه پس برو بجانب نماز و از برای تست هر رکعتی که بجا آوری نزد ان حضرت
مثل ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار
موقف با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر و گذشت این روایت باختلاف کمی در ثواب زیارت

زیارت چهارم از معویة بن عمار منقول است که
امام حسین علیه السلام بروایت مفضل بن عمر
بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم
فرمود که بگو السلام علیک یا ابا عبد الله صلی الله علیک یا ابا عبد الله رحمک
الله یا ابا عبد الله لعن الله من قتلک و لعن الله من شرک فی دمک و لعن الله من
بلغه ذلک فرضی به انا الی الله من ذلک بریء

زیارت پنجم بسند معتبر
منقول است که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود بابراهیم بن ابی البلاد که چون بزیارت امام حسین علیه السلام بروی
چه میگوئی گفت میگویم السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول
الله اشهد انک قد اقمت الصلوة و اتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت
عن المنکر و دعوت الی سبیل ربک بالحکمة و الموعظة الحسنة و اشهد ان
الذین سفکوا دمک و انتحلوا حرمتک ملعونون معذبون علی لسان داود و
عیسی بن مریم ذلک بما عصوا و کانوا یعتدون حضرت فرمود بلی چنین است

زیارت ششم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بعمار ساباطی فرمود که چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بگو
السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک
یا ابا عبد الله السلام علیک یا سید شباب اهل الجنة و رحمة الله و برکاته
یا من رضاه من رضی الرحمن و سخطه من سخط الرحمن السلام علیک یا امین الله
و حجة الله و باب الله و الدلیل علی الله و الداعی الی الله اشهد انک قد حللت
حلال الله و حرمت حرام الله و اقمت الصلوة و اتیت الزکوة و امرت بالمعروف
و نهیت عن المنکر و دعوت الی سبیل ربک بالحکمة و الموعظة الحسنة و

انا ائتمن منک و خوف العابدین
لک و یقین المتوکلین علیک
و توکل المؤمنین بک اللهم
انک بحاجة عالم غیر معلم
و انت غنی واسع غیر مکلف
و انت الذی لا تحتمل نائلک
و لا تنفد نائل
مدحتک قول قائل و لا تبلغ
نعتک صفة نعت
تقول و فوق ما نقول اللهم
اجعل لی فرجا قریبا و اجرا
عظیما و ذکرا جمیلا اللهم
انک تعلم ان علی ظلمی نفسی
و اشراعها علیها المراتع لک
ضدا و لا اتخذ لک
و لا ولدا و لا صاحبة
انا السائل و بابک لا تخیبه
انا الذی لا تشقی
بمنعی و لا تشقی
سمع و لا بصر عن
و لا یده

اَشْهَدُ اَنَّكَ وَمَنْ قُتِلَ مَعَكَ شُهَدَآءُ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّ قَاتِلَكَ فِي النَّارِ اَدِينُ اللهَ بِالْبَرَائَةِ مِمَّنْ قَتَلَكَ وَمِمَّنْ قَاتَلَكَ وَشَايَعَ عَلَيْكَ وَمِمَّنْ جَمَعَ عَلَيْكَ وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ يُعِنْكَ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

مؤلف گوید که این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقولست **زیارت هفتم** شیخ در مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مولایمان حسین علیه السلام و استدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت که بآن نحو رفتار بکنم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سیم پس جمع کن اهل و عیال خود را بنزد خود و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَوْدِعُكَ الدعاء پس دعائی تعلیم او فرموده که بگوید در وقتیکه بفرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان او مانند روزیکه مادر او را متولد کرده پس هرگاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَطَهُورًا وَحِرْزًا وَشِفَآءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَسَهِّلْ لِي بِهِ اَمْرِي و چون از غسل فارغ شوی بپوش دو جامه طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانی است که حقتعالی در شان او فرموده و در زمین قطعه ها است نزدیک بیکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشت زار است و خرماستانها است دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک آب و زیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو بجانب حائر بحال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی مینویسد از برای تو بهر گامی که برمیداری حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیده گریان و بسیار کن ذکر اَللهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و ثنا بر خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بسیار کن لعن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری جستن از کسانیکه در اول پایه ظلم و جور را بر اهلبیت گذاشتند پس هرگاه رسیدی بدر حائر بایست و بگو اَللهُ اَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً

الحاح الملحين اسئلك ان تفرج عني في ساعتي هذه من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب انك تحيي العظام وهي رميم انك على كل شيء قدير يا من قل شكري له فلم يحرمني وعظمت خطيئتي فلم يفضحني وراني على المعاصي فلم يجبهني وخلقني للذي خلقني له فصنعت غير الذي خلقني له فنعم المولى انت يا سيدي وبئس العبد انا وجدتني ونعم الطالب انت ربي وبئس المطلوب الفيتني عبدك ابن عبدك ابن امتك بين يديك ما شئت صنعت بي اللهم هدأت الاصوات وسكنت الحركات وخلا كل حبيب بحبيبه وخلوت بك انت

وَاَصِیلاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ
جَائَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَاتَمَ النَّبِیِّینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْمُرْسَلِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا حَبِیبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ اَمِیرِ
الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدِّیقُ الشَّهِیدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا مَلَائِکَةَ اللّٰهِ
الْمُقِیمِینَ فِی هٰذَا الْمَقَامِ الشَّرِیفِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا مَلَائِکَةَ رَبِّیَ الْمُحْدِقِینَ بِقَبْرِ الْحُسَیْنِ
عَلَیْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ مِنِّی اَبَداً مَا بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ پس میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ
عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَالتَّارِکُ لِلْخِلَافِ عَلَیْکُمْ وَالْمُوَالِی
لِوَلِیِّکُمْ وَالْمُعَادِی لِعَدُوِّکُمْ قَصَدَ حَرَمَکَ وَاسْتَجَارَ بِمَشْهَدِکَ وَتَقَرَّبَ اِلَیْکَ
بِقَصْدِکَ ءَاَدْخُلُ یَا رَسُولَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یَا نَبِیَّ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ ءَاَدْخُلُ
یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ ءَاَدْخُلُ یَا فَاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ ءَاَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ یَا
اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ پس اگر دلت خاشع و دیده ات گریان شد
پس آن علامت رخصت است پس داخل شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِی هَدَانِی
لِوِلَایَتِکَ وَخَصَّنِی بِزِیَارَتِکَ وَسَهَّلَ لِی قَصْدَکَ پس میروی تا در قبه مطهره و بایست
محاذی بالای سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ
نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرٰهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ
مُوسٰی کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ

المحبوب الی فاجعل خلوتی منک اللیلة العتق من النار یا من لیست لعالم فوقه صفة یا من لیس لمخلوق دونه منعة یا اول قبل کل شیء و یا آخرا بعد کل شیء یا من لیس له عنصر و یا من لیس لآخره فناء و یا اکمل منعوت و یا اسمع المعطین و یا من یفقه بکل لغة یدعی بها و یا من عفوه قدیم و بطشه شدید و ملکه مستقیم اسئلک باسمک الذی شافهت به موسی یا الله یا رحمن یا رحیم یا لا اله الا انت اللهم انت الصمد اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تدخلنی الجنة برحمتک سی ام از یونس روایت است که بحضرت امام رضا علیه السلام

محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث امیر المؤمنین علیه السلام السلام علیک
یا بن محمد المصطفی السلام علیک یا بن علی المرتضی السلام علیک یا بن
فاطمة الزهراء السلام علیک یا بن خدیجة الکبری السلام علیک یا ثار الله و
ابن ثاره والوتر الموتور اشهد انک قد اقمت الصلوة و اتیت الزکوة و امرت
بالمعروف و نهیت عن المنکر و اطعت الله و رسوله حتی اتیک الیقین فلعن الله
امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک و لعن الله امة سمعت بذلک فرضیت
به یا مولای یا اباعبد الله اشهد انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة و الارحام
المطهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها و لم تلبسک من مدلهمات ثیابها و اشهد
انک من دعائم الدین و ارکان المؤمنین و اشهد انک الامام البر التقی الرضی
الزکی الهادی المهدی و اشهد ان الائمة من ولدک کلمة التقوی و اعلام الهدی
و العروة الوثقی و الحجة علی اهل الدنیا و اشهد الله و ملائکته و انبیائه و
رسله انی بکم مؤمن و بایابکم موقن بشرایع دینی و خواتیم عملی و قلبی لقلبکم
سلم و امری لامرکم متبع صلوات الله علیکم و علی ارواحکم و علی اجسادکم و
علی اجسامکم و علی شاهدکم و علی غائبکم و علی ظاهرکم و علی باطنکم

بس بیاند از خود دا بر قبر و بوس از او بگو بابی انت و امی یا بن رسول الله بابی انت و امی یا اباعبد
الله لقد عظمت الرزیة و جلت المصیبة بک علینا و علی جمیع اهل السموات و
الارض فلعن الله امة اسرجت و الجمت و تهیات لقتالک یا مولای یا اباعبد الله
قصدت حرمک و اتیت الی مشهدک اسئل الله بالشان الذی لک عنده و
بالمحل الذی لک لدیه ان یصلی علی محمد و آل محمد و ان یجعلنی معکم فی الدنیا و الاخرة

پس بر خیز برو در رکعت نماز در بالای سر بکذار بخوان در اندر رکعت هر سوره که خواهی پس چون از نماز فارغ شدی بگو

عرض کردم مرا تعلیم فرما دعای
که چگونه زیارت کنم و با من رفیق
گردد پس فرمود بگو یا من دلیل
علی نفسه و رشد فی امره
و ذلل فی قضیه
اسئلک الامن و الایمان

باب هفتم

در زیارت بعض اجزاء و ادعیه
در زیارت مختص شدن از کتاب
موضع کامل الزیارات و بعضی کرمهای
صاحب الله عزوجل رضی الله عن
از مصنفان رضی الله عن
نامهای قدس سره است و ان چند
املاست اول از حضرت موسی
بن جعفر علیهما السلام و بسیاری
رسول صلی الله علیه و آله و
امیر المؤمنین علیه السلام و
امام شهید یحیی بن زید و آل محمد
ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان یحیینی من هذا النعیم
و زیر جز خصوص عالم علیهما
نعیم الله الرحمن الرحیم
باخی

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ صَلَّیْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لِاَنَّ الصَّلٰوةَ وَ
الرُّكُوْعَ وَالسُّجُوْدَ لَا يَكُوْنُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّیْ اَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارُدَّ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ
اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّیْ اِلٰى مَوْلَایَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْ مِنِّیْ وَاْجُرْنِیْ عَلٰى ذٰلِكَ بِاَفْضَلِ اَمَلِیْ وَرَجَائِیْ فِيْكَ وَفِیْ
وَلِيِّكَ يَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِيْنَ پس برخیز و برو تا پای قبر اخضر و بایست نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام
وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُوْمُ وَابْنُ الْمَظْلُوْمِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهٖ پس بیفکن خود را بر قبرش و ببوس آن را و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِيِّهٖ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيْبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ
عَلٰى جَمِيْعِ الْمُسْلِمِيْنَ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ پس برو
بیا از دریکه پایین پای علی بن الحسین علیهما است متوجه شو بسوی شهداء وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ وَاَحِبَّائَهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَصْفِيَاءَ اللّٰهِ وَاَوِدَّائَهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا اَنْصَارَ دِيْنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَمِيْرِ
الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ
اَبِیْ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْوَلِیِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِیْ عَبْدِ اللّٰهِ بِاَبِیْ اَنْتُمْ وَاُمِّیْ
طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِیْ فِيْهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيْمًا فَيَا لَيْتَنِیْ كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوْزَ
مَعَكُمْ پس برگرد بیا بالای سر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای اهل و اولاد و پدر و
مادر و برادران خود زیرا که در آن روضه مطهره رد نمیشود دعاء دعا کننده و نه سؤال سؤال کننده مؤلف گوید
این زیارت معروف بزیارت وارث و ماخذش کتاب مصباح المتهجد شیخ طوسی است که از کتب بسیار

لیس فی النسخ الموجودة عندنا من المصباح بعد التشهد وابن التشهد ولکنه موجود فی کتب العلامة المجلسی (منه)

باقی بر رحمتی انشاء الله
فاعنی ولا تکلنی الی غیری
فترد عینی ابدا واصل به
قال کذلک یفعل زین العابدین علی الحسین علیهما السلام
الرحمن الرحیم نیم کردن خود بر خدا
سدد ذن اقول والاذن
الشاهدین والرکعة
الآیاسة من الجن والانس والشیاطین ومن
یعبد الاوثان نیم بالله العزیز
نیم الله القاهر الباغی الملک الاکبر
الجبار الذی قام به السموات
والارض ثم استوی علی العرش
نیم الله الرحمن الرحیم دوقع
القول علیهم بما ظلموا فهم
لا یتکلمون قال اخسؤا فیها ولا

معتبره معروفه نزد علماء است و من این زیارت را بلا واسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهدا
همین بود که ذکر شد فَیَا لَیْتَنِی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ پس این زیادتیها که بعضی بعد از این ذکر
کرده اند (فِی الْجِنَانِ مَعَ النَّبِیِّینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِینَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیقًا
السَّلَامُ عَلٰی مَنْ کَانَ فِی الْحَائِرِ مِنْکُمْ وَعَلٰی مَنْ لَمْ یَکُنْ فِی الْحَائِرِ مَعَکُمْ الخ) تمامی اینها زیادی و فضولی
است شیخ ما در کتاب لؤلؤ مرجان فرموده این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر
جسارت ارتکاب بر بدعت و جسارت افزودن بر فرموده امام علیه السلام چنان شایع و متعارف شده که البته چند
هزار مرتبه در شب و روز در حضور مرقد منور ابی عبد الله الحسین علیه السلام و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیاء
و مرسلین علیهم السلام باواز بلند خوانده میشود و احدی بر ایشان ایراد نمیکند و از گفتن این دروغ و ارتکاب
این معصیت نهی نمینمایند و کم کم این کلمات در مجموعه هائی که در زیارت و ادعیه احمقان از عوام جمع میکنند
و گاهی اسمی برای آن میگذارند جمع شده و چاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه این احمق بمجموعه آن احمق
نقل گردیده و کار بجائی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه را دیدم که آن دروغهای قبیحه را
برای شهداء میخواند دست بر کتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح نیست چنین اکاذیب
در چنین محضری گفت مگر مروی نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم گفتم در کدام کتاب گفت
مفتاح الجنان ساکت شدم چه کسیکه در بی اطلاعی کارش باینجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب شمرد
و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست پس شیخ مرحوم کلام را در این مقام طول داده فرموده که بحال
خود گذاشتن عوام در امثال این امور جزئیه و بدعتهای مختصره مثل غسل اویس قرن و آش ابو الدرداء تابع
و مخلص حقیقی معویه و روزه صمت که در روز سخن نگویند و غیر آن که احدی بر مقام نهی بر نیامده سبب تجری
شده که در هر ماه و سال پیغمبر و امام تازه پیدا میشود و دسته دسته از دین خدا بیرون میروند انتهی کلامه
رفع مقامه این فقیر گوید خوب تامل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلعست بر مذاق شرع مقدس
چگونه این مطلب همی عظیم و عقده بزرگ در دل او گردیده چون میداند مفاسد این کار را بر خلاف آنانکه
از علوم اهلبیت علیهم السلام محروم و بی بهره ماندند و بدانستن ضغثی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا کردند که امثال
این مطالب را چیزی ندانند بلکه تصحیح و تصویب نموده و عمل بر وفق آن نمایند لاجرم کار بجائی رسد که کتاب
مصباح المتهجد و اقبال و مهج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر و بلد الامین و جنة الواقیة و مفتاح
الفلاح و مقباس و ربیع الاسابیع و تحفه و زاد المعاد و امثال این کتب متروک و مهجور شود و این مجموعه های احمقانه

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ
وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَ
خَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ
فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا وَجَعَلْنَا
عَلٰی قُلُوبِهِمْ اَکِنَّةً اَنْ یَفْقَهُوهُ
وَفِی اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِذَا ذَکَرْتَ
رَبَّکَ فِی الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا
عَلٰی اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا وَاِذَا قَرَأْتَ
الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَیْنَکَ وَبَیْنَ
الَّذِینَ لَا یُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ
اَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
فَاَغْشَیْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ
اَلْیَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰی اَفْوَاهِهِمْ وَ
تُکَلِّمُنَا اَیْدِیهِمْ فَهُمْ لَا یَنْطِقُونَ
لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِی الْاَرْضِ جَمِیعًا
مَا اَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ وَ
لٰکِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَیْنَهُمْ اِنَّهُ
عَزِیزٌ حَکِیمٌ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ

شایع شود که در دعای مجیر که از دعاهای معتبره مرویه است در هشاد موضع ان کلمه بِمَعْقُولِكَ زیاد کنند وکسی انکار نکند و در دعای جوشن کبیر که مشتمل بر صد فصل است برای هر فصلی یک خاصیتی وضع کنند و باور نمایند با اینکه با ذات مأثوره زیارت منجمه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبره مرویه با مضامین عالیه وکلمات فصیحه بلیغه دعائی بی ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعای جنبی گذارند و ذکر کنند عرش از انا نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیر و سراسیمه نماید از جمله انکه العیاذ بالله جبرئیل بحضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که این دعا را با خود دارد او را عذاب نکنم اگرچه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده باشد و مرا در هیچوقت سجده نکرده باشد من ان بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نماز گذار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار کرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب بعدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعهٔ زمین بدهم و ثواب هر نبوت و رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابراهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم با مجرد انکه این دعای بزرگوار جنبی را بخواند یا با خود دارد و بیاموزد و شرم دارم که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیهٔ شیعه که بمرتبهٔ متقن و محکم بوده که غالب انها که استنساخ مینمودند خود شان از اهل علم بودند و این روی نسخی که بخط اهل علم و تصحیح شدهٔ علماء بوده مقابله و تصحیح مینمودند و اگر اختلافی بوده در حاشیه بان اشاره میکردند مثلا در دعای مکارم الاخلاق و بَلِّغْ بِإِيمَانِي در حاشیه اش اشاره میکنند در نسخهٔ ابن اشناس و أَبْلِغْ بِإِيمَانِي است و در روایت ابن شاذان اَللّٰهُمَّ اَبْلِغْ إِيمَانِي است یا مثلا فلان کلمه بخط ابن سکون بجنین است و بخط شهید چنین و همکذا کار بجائی رسیده که منحصر بکتاب مفتاح شده که فی الجمله وصفی را شنیده و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردیده و این نیست جز بی اعتنائی اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علماء و فقهاء اهلبیت اطهار و نهی ننمودن از امثال این بدع و اضافات و دس و دسائس و تحریف جاهلین و جلو نگرفتن از نا اهلان و از تصرفات بیجا تا کار بجائی رسیده که دعاها موافق سلیقه ها تلفیق شده و زیارتها و منجمه ها و صلواتها اختراع شده و مجموعه های بیمقدار از دعاهای دس شده چاپ شده و بچه مفتاحها متولد گشته و کم کم سرایت کرده

بسم اللہ الرحمن الرحیم
یا من دل علی ذاته بذاته و تنزه عن مجانسة مخلوقاته یا من احتجب عن عقول البشر بسرادقات عزه و تقدس عن ابصار النظار بغواشی نوره و بهائه یا من لا تحویه الاماکن و لا تأخذه السنات و لا النوم یا من لا یشغله سمع عن سمع و لا تغلطه المسائل و لا تحیره اللغات یا من لا یتبرم بالحاح الملحین و لا یمله دوام الطلبات یا من عفوه لذة للعاصین و تجاوزه غایة الآمال للمذنبین یا من ضمن لمحبیه ان یقلبهم فی المنقلب من رحمته و رضوانه و لا یثویهم غیر مهاد کرامته و غفرانه یا من اذن لعبده فی مسألته و دعائه و وعده ان یستجیب له ما دعاه یا من اکرم عباده الداعین ان اجابهم بما یریدون و اعطاهم ما یتمنون و آتاهم قبل ان یسألوه بذل الاقتدار علیه و سابغ الجود لدیه یا من ادعیته خزائن الخزائن و مسألته افضل المسئولات و اعطیته نیل الآمال و اجزل العطیات یا من ابواب سمائه لداعیه مفتحة و سبل آلائه لقاصدیه مسهلة و مناهل رأفته لشاربیه مترعة و مطالب فضله لطالبیه غیر ممتنعة یا من ارضه لمن عصاه مقلة و سماؤه لمن جحده مظلة و کیف تقلبه لمن توکل علیه کافلة و کیف تخیب طالبا انت امله و کیف تعدم راجیا انت اهله و انت اهل التقوی و اهل المغفرة یا من ذکرت نفسک بالرحمة لعبادک و وعدت نفسک بالعفو عن خلقک و بسطت یدیک بالرحمة امام فرط نقمتک و سبقت رحمتک غضبک و عفوک عقوبتک و جودک خیفة منعک و حلمک عاجل امرک و اناتک بادر نهیک و تودد الیهم بالنعم ان عادوا لما نهیتهم عنه و تحنن علیهم بالتوبة ان تابوا الیک و ان اقبلوا علیک و ان توکلوا علیک و ان اعتصموا بک و ان اتخذوک ثقة و ان استجاروا بک و ان اتخذوک حرزا و ان اتخذوک ذخرا و ان اتخذوک کهفا و ان اتخذوک حسبا و ان اتخذوک ولیا و ان اتخذوک حاکما و ان اتخذوک حکما و ان اتخذوک شفیعا و ان اتخذوک وکیلا و ان اتخذوک ظهیرا و ان اتخذوک مفزعا و ان اتخذوک ملجأ و ان اتخذوک مهربا و ان اتخذوک منجی و ان اتخذوک مأمنا و ان اتخذوک مفرا و ان اتخذوک مستقرا و ان اتخذوک مستراحا و ان اتخذوک مستعاذا و ان اتخذوک مستغاثا و ان اتخذوک مستجارا و ان اتخذوک مستکفیا و ان اتخذوک مستنصرا و ان اتخذوک مستهدیا و ان اتخذوک مستعینا و ان اتخذوک مستغفرا و ان اتخذوک مستشفعا و ان اتخذوک مستسقیا و ان اتخذوک مستطعما و ان اتخذوک مستکسیا و ان اتخذوک مستعیذا و ان اتخذوک مستجیرا و ان اتخذوک مستغیثا و ان اتخذوک مستنجدا و ان اتخذوک مستظهرا و ان اتخذوک مستعصما و ان اتخذوک مستحفظا و ان اتخذوک مستکفیا و ان اتخذوک مستنصرا و ان اتخذوک مستهدیا و ان اتخذوک مستعینا و ان اتخذوک مستغفرا و ان اتخذوک مستشفعا و ان اتخذوک مستسقیا و ان اتخذوک مستطعما و ان اتخذوک مستکسیا و ان اتخذوک مستعیذا و ان اتخذوک مستجیرا و ان اتخذوک مستغیثا و ان اتخذوک مستنجدا و ان اتخذوک مستظهرا و ان اتخذوک مستعصما و ان اتخذوک مستحفظا

حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود کذب من زعم ان کلام الله مخلوق فهو کافر کذب من زعم ان الله لا یری فی الآخرة فقد کفر بقولنا ان الله خالق کل شیء و لیس کمثله شیء و لا یحد و لا یحس و لا یدرک بالحواس الخمس و لا یشبه الناس و لا یزول و لا یتحرک و لا یتبعض و لا یتجزی و لا یقع علیه الحدود و لا تحیط به الجهات الست و لا یحویه مکان و لا یکتنفه زمان و لا یوصف بالاعضاء و الجوارح و لا بالحرکات و السکنات و لا بالقیام و القعود و لا بالقرب و البعد و لا بالظلمة و النور و لا بالرطوبة و الیبوسة و لا بالثقل و الخفة و لا بالطول و العرض و لا بالکم و الکیف و لا بالمکان و الحیز و لا بالمساحة و الجسمیة و لا بالتحیز و الجهة و لا بالتبعیض و التجزیة و لا بالتغیر و الاستحالة و لا بالتأثر و الانفعال و لا بالتألم و الالتذاذ و لا بالشهوة و النفار و لا بالغضب و الرضا و لا بالحزن و الهم و لا بالخوف و الامن و لا بالجوع و الشبع و لا بالعجز و القدرة و لا بالضعف و القوة و لا بالصحة و السقم و لا بالسمع و الصمم و لا بالبصر و العمی و لا بالحیاة و الموت و لا بالجهل و العلم و لا بالفکر و الروية و لا بالحیل و الرویة و لا بالحرکة و الفعل و لا بالقول و الکلام و لا بالصوت و النغمة و لا بالخط و اللغة و لا بالحرکة و السکون و لا بالاجتماع و الافتراق و لا بالمماسة و المباینة و لا بالمحاذاة و المقابلة و لا بالمساواة و المفاضلة و لا بالزیادة و النقصان و لا بالتجزی و الابعاض و لا بالحدود و الاقطار و لا بالاجزاء و الادوات و لا بالتغیر و الاستحالة و لا بالتأثر و الانفعال و لا بالتألم و الالتذاذ و لا بالشهوة و النفار و لا بالغضب و الرضا و لا بالحزن و الهم و لا بالخوف و الامن و لا بالجوع و الشبع و لا بالعجز و القدرة و لا بالضعف و القوة و لا بالصحة و السقم و لا بالسمع و الصمم و لا بالبصر و العمی و لا بالحیاة و الموت و لا بالجهل و العلم و لا بالفکر و الروية و لا بالحیل و الرویة و لا بالحرکة و الفعل و لا بالقول و الکلام و لا بالصوت و النغمة و لا بالخط و اللغة و لا بالحرکة و السکون و لا بالاجتماع و الافتراق و لا بالمماسة و المباینة و لا بالمحاذاة و المقابلة و لا بالمساواة و المفاضلة و لا بالزیادة و النقصان و لا بالتجزی و الابعاض و لا بالحدود و الاقطار و لا بالاجزاء و الادوات و لا بالتغیر و الاستحالة

بنا بر کتب سیده و شایع و رواج گشته مثلاً کتاب منتهی الآمال ابن احقر را تازه طبع کردند بعض از کتاب آن بسلیقه خود در آن تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن بشیر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام در دستها و از کار افتاده بود الحمد لله در تابستان مانند دو چوب خشک میگردید الحمد لله در زمستان خون از آنها میچکید الحمد لله و بر اینجا الخ این مثال بود الحمد لله در این دو سطر عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سلیقه خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا ام کلثوم بسلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل از مخدرات شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حمید بن قحبه نوشته لکن احتیاط کرده قحطبه را نقطه بدل و نوشته و عبد ربه را اصلاح دیده عبد الله نوشته شود و زحر بن قیس که بحاء مهمله است در زحر که جا بوده بجیم نوشته وام سلمه را غلط دانسته و تا ممکنش بوده ام السلمه کرده الی غیر ذلک و غرض از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی آنکه این تصرفاتی را که این شخص کرده بسلیقه خود این را کمال دانسته و خلافش را ناقص فرض کرده و حال آنکه همین چیز بکمال است باعث نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهائی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها و زیارات داخل میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعض تصرفات مینمائیم و آن را کمال فرض مینمائیم بدانیم که همان چیزها بمثل همین سبب نقصان و بی اعتباری آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما بهیچ وجه در این باب مداخله نکنیم و هرچه دستور العمل داده اند بهمان رفتار نموده و از آن تخطی ننمائیم و دیگر غرضم آن بود که معلوم شود هرگاه نسخه که مؤلفش زنده و حاضر و نگهبان او باشد اینطور کنند با دیگر نسخ چه خواهند کرد و بکتابهای چاپی بکجا اعتماد است مگر کتابی که از مصنفات مشهوره علمای معروفین باشد و بنظر ثقة از علماء آن فن رسیده و امضا فرموده باشد روایت شده در حال ثقه جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب ابو هاشم جعفری آن کتاب را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام از مطالعه تصفح فرمود پس از آن فرمود هذا دینی و دین آبائی کله و هو الحق کله همه این دین من و دین پدران من است و تمامش حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بر کثرت علم و فقاهت و جلالت و دیانت جناب یونس مطلع بوده است بهمین اکتفا نکرده در عمل کردن از روی کتاب او تا آنکه آن را بنظر مبارک امام نخود رسانیده و نیز روایت شده از بورق بوشنجانی هراتی که مردی معروف بصدق و صلاح و ورع بوده که در سامره خدمت امام

(بعض اجزاء زاد المعاد)

خود را نفی کنی که ابن ادریس از کتاب
نقل آن شده لیکن بعضی بشیر
و نقل کتب بشیر کعب بن مالک
و نقل کتب ابن شعلب ابیها *
زمن یخشیٰ ان تستلب
فلیعلم ابن معالب العلاب
بن یلدبه کرد پس ... الیه
ایمان و کیف
عمن ... الیه
وان ... علیها
لی فواد ...
عمیت عین ...
ضحی عن ...
تحجب عن ...
تعرفت ذلک ... بعد ذلک
و قولک لا یجعل لیه
فیه فالعیب ...
اختصره لقاما ...
فی الدنیا ... و
فی الآخرة فلک ...
ذلک قدر

حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب بوم و لیله شیخ جلیل الفقیه فضل بن شاذان نیشابوری را بحضرت داد
و گفت فدایتشوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی و ورق ورق از اول تا آخر ملاحظه نمائی حضرت فرمود هذا صحیح ینبغی
ان تعمل به این کتاب صحیح است و شایسته است که بآن عمل نمائی الی غیر ذلک و این احقر را اینکه میدانستم مذاق
مردم این زمان و عدم اهتمام ایشان را در امثال این امور برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها
و زیارات منقوله در این کتاب حتی الامکان از نسخه‌ها اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود و بقدر یکه
از عهده برآیم تصحیح آن نمایم تا عامل بآن از روی اطمینان عمل نماید ان شاء الله بشرط انکه کاتبین و ناسخین
تصرف در آن ننمایند و خوانندها اختراع و سلیقه‌ها خود را کار گذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از
عبد الرحیم قصیر نقل کرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایتشوم من از پیش خود دعائی اختراع
کرده‌ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی از اتکا بگذار و برای من نقل مکن و نگذاشت که آن دعاء
جعل کرده خود را نقل کند و خود حضرت برای او دستور العمل لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مرقده روایت کرده
از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است مرد شما شبهه پس مباشید بدون نشانه
و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نیابد در آن شبهه مگر کسیکه بخواند دعاء غریق را گفتم چگونه است
دعای غریق فرمود میگوئی یا الله یا رحمن یا رحیم یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک
پرگفتم یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلبی علی دینک حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عز و جل
مقلب است قلوب و ابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک
کافیست تامل در این دو حدیث شریف برای تنبه کسانی که در دعاها بسلیقه خود بعضی کلمات زیاد میکنند
و پاره تصرفات مینمایند و الله العاصم **مطلب دوم** در زیارت حضرت عباس بن علی بن
ابیطالب علیهم السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمائی که زیارت کنی قبر عباس بن علی علیه السلام را و آن بر کنار فرات محاذی حائر
است میایستی بر در روضه میگوئی سلام الله و سلام ملائکته المقربین و انبیائه المرسلین
و عباده الصالحین و جمیع الشهداء و الصدیقین و الزاکیات الطیبات فیما تغدو
و تروح علیک یا بن امیر المؤمنین اشهد لک بالتسلیم و التصدیق و الوفاء و النصیحة
لخلف النبی صلی الله علیه و آله المرسل و السبط المنجب و الدلیل العالم و الوصی المبلغ

انخفا قلت سبحان الله اتخفا
یعنی لک و افعل هذه و نحن
نفعل ذلک و اجعل المعلل
فیما لیه و عن اعمالنا یا
اللهم و اعلیه علیه علانیة
حاضن تکون من غیظ
شفاء و من حقی علیه قضاء
و صل اللهم دعائی بالاجابة
و انجح نکاحی بالتیسیر و کم
عنا قلیلا و اوعدت القاتلین
و عرفنی ما وعدت فی اجابة
المضطرین انک ذو الفضل
العظیم و المن الکریم گفت
بن مفرق شدند فورد جمع
شدند مگر برای قرائت خبر
مؤمن مومن مهلک شیعه
الجسر ز حضرت امام رضا
علیه السلام روایت است از پدران خود
مامون گفت

وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَاَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَافِدًا اِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَنَابِعٌ وَاَنَا لَكُمْ تَابِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّي بِكُمْ وَبِاٰبَائِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ خَالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قَتَلَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْاَبْدِيِّ فِي الْاَلْسِنِ پس داخل روضہ شود و در ابصر بیچسبانا و بگوا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَعَلٰى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى عَلَيْهِ الْبَدْرِيُّونَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِي جِهَادِ اَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ الذَّابُّونَ عَنْ اَحِبَّائِهِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَاَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفٰى جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفّٰى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللّٰهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَاَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلًا وَاَفْضَلَهَا غُرَفًا وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقًا اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى بَصِيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید کہ خوب است این زیارت را پشت سر قبر رو بقبلہ بخوانی چنانکہ شیخ در

وارد شد ابو الحسن علیہ السلام
موسی الرضا علیہ فضہ حمید
بن قحطبہ بہرون کہ زائر
لباس او و زائر بجہید وجلالہ
حمید و زائر بجاہ رفیع کہ بود
انزا کہ تن تنکہ شب زمانہ کہ بود
اعلی و با او رفیع بود و زائر
و گفت با قم ابن رفیع زائر
گریبان لباس او الحسن علیہ
تو حمید با نخفیف گفت فلانہ
تو گردم بلد رسی کہ با نجاح
با قم است رفیع زائر گریبان با قم
تو حمید ان فرعون تعوذ بالی
کہ انزا از خود و در تعوذ بالی حمید
گفت ممکنت کہ مال المشرف
گفتہ بان بین فرعون کہ ان تعوذ بالی
است کہ ہمکہ بنگاہ دارد در تعوذ بالی
خود رفع میشود بلا از او و شیطان از او
بالی او و ہمکہ از شیطان از او
بالی اللہ تعوذ بالی حمید

تھذب نرمو ثم ادخل فانکب علی القبر وقل وانت مستقبل القبلۃ السلام علیک ایھا العبد الصالح ونیز بدانکہ زیارت جناب عباس موافق روایت مذکور ہمین بود کہ ذکر شد لکن سید بن طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد ازین فرمودند کہ پس برو بمث بالا سر و رکعت نماز کن و بعد از آن انچہ خواہی نماز کن و بخوان خدا را بدانچہ خواہی و بگو در عقب نماز اللھم صل علی محمد وآل محمد ولا تدع لی فی ھذا المکان المکرم والمشھد المعظم ذنبا الا غفرتہ ولا ھما الا فرجتہ ولا مرضا الا شفیتہ ولا عیبا الا سترتہ ولا رزقا الا بسطتہ ولا خوفا الا امنتہ ولا سملا الا جمعتہ ولا غائبا الا حفظتہ وارددتہ ولا حاجۃ من حوائج الدنیا والاخرۃ لک فیھا رضی ولی فیھا صلاح الا قضیتھا یا ارحم الراحمین پس برگرد بسوی ضریح و زیارت ھا بایست و بگو السلام علیک یا ابا الفضل العباس ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن اول القوم اسلاما واقدمھم ایمانا واثبتھم بدین اللہ واحوطھم علی الاسلام اشھد لقد نصحت للہ ولرسولہ ولاخیک فنعم الاخ المواسی فلعن اللہ امۃ قتلتک ولعن اللہ امۃ ظلمتک ولعن اللہ امۃ استحلت منک المحارم وانتھکت حرمۃ الاسلام فنعم الصابر المجاھد المحامی الناصر والاخ الدافع عن اخیہ المجیب الی طاعۃ ربہ الراغب فیما زھد فیہ غیرہ من الثواب الجزیل والثناء الجمیل والحفک اللہ بدرجۃ ابائک فی جنات النعیم اللھم انی تعرضت لزیارۃ اولیائک رغبۃ فی ثوابک ورجاء لمغفرتک وجزیل احسانک فاسئلک ان تصلی علی محمد وآلہ الطاھرین وان تجعل رزقھم دارا وعیشھم قارا وزیارتی بھم مقبولۃ وجوائحی بھم طیبۃ وادرجنی ادراج المکرمین واجعلنی ممن ینقلب من زیارۃ مشاھد احبائک مفلحا منجحا قد استوجب غفران الذنوب وستر العیوب وکشف الکروب انک اھل التقوی واھل المغفرۃ وچون خواھی وداع کنی نزدیک تر پس برو بنزدیک

بسم اللہ الرحمن الرحیم
بسم اللہ انی اعوذ بالرحمن منک ان کنت تقیا او غیر تقی اخذت باللہ السمیع البصیر علی سمعک وبصرک لا الہ الا ھو لک علی ولا علی سمعی ولا علی بصری ولا علی شعری ولا علی بشری ولا علی دمی ولا علی لحمی ولا علی عصبی ولا علی عظامی ولا علی مالی ولا علی ما رزقہ ربی ستر بینک وبینی لا الہ الا اللہ الستر ابتغاء وجہ اللہ بہ من سطوات الجبارۃ والقراعنۃ عن جبرئیل عن میکائیل وعن اسرافیل عن ورائی ومحمد صلی اللہ علیہ وآلہ

شریف و بگو اخبر اکه در روایت ابو حمزهٔ ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده اند اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِيكَ
وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتَابِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي قَبْرَ ابْنِ اَخِي رَسُولِكَ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ اٰبَائِهِ
فِي الْجِنَانِ وَعَرِّفْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَاَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِي عَلَى الْاِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ
اَبِيطَالِبٍ الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْبَرَائَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنِّي قَدْ رَضِيتُ
بِذٰلِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر
و مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها هر دعائی که میخواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت
سید بحار علیه السلام الخ حاصلش آنستکه فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد برخود برادر خود را
و جان خود را فدای او نمود تا آنکه دربار بر او دو دستش را قطع کردند حق تعالی در عوض دو دست
او دو بال باو عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابیطالب پرواز میکند
و از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلتی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهداء است و جمیع
شهدا از او در روی مقام اوست و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار سال داشت بود
و آنکه امّ البنین مادر عباس علیه السلام در مقام او و برادران اعمامی او بیرون مدینه در بقیع میشد و در مقام
ایشان چنان ندبه و گریه میکرد که هر که از آنجا میگذشت گریان میگشت گریستن دوستان عجبی نیست
مروان بن الحکم که بزرگ دشمنی بود خاندان نبوت را چون بر امّ البنین عبور میکرد از اثر گریه او گریه میکرد و
این اشعار را از امّ البنین در مرثیهٔ حضرت ابو الفضل علیه السلام در دیگر پسرانش نقل شده

یَا مَنْ رَاٰی الْعَبَّاسَ کَرَّ عَلٰی جَاهِیرِ النَّقَدِ	وَوَرَاءُ مِنْ اَبْنَاءِ حَیْدَرَ کُلُّ لَیْثٍ ذُو لِبَدِ		
اَنْبِئْتُ اَنَّ اَبَا فَضْلٍ اُصِیبَ بِرَاْسِهِ مَقْطُوعُ یَدِ	وَبِلِی عَلٰی شِبْلِی اَمَالَ بِرَاْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ		
وَلَهَا	لَوْ کَانَ سَیْفُكَ فِی یَدَیْكَ لَمَا دَنٰی مِنْكَ اَحَدٌ		اَیْضًا
لَا تَدْعُونِّی وَیْكِ اُمَّ الْبَنِینَ	تُذَکِّرِینِی بِلُبُوثِ الْعَرِینِ	کَانَتْ بَنُونَ لِی اُدْعٰی بِهِمْ	

آنا بی الله مطلع علی
بمکانك منی وتسمع کلامی
منی اللهم لا تجعله جهلة
آنا لك ان تستفزنی وتجعلنی
اللهم انك انت الغفار اللهم انك
انك الغفار وان ابی بن محمد
حکایت عجیبی است که روایت
کرده از ابو الفضل هروی
که گفت مولای من علی بن موسی
الرضا علیه السلام روزی نشسته
بود در منزل خود و اعلام داد بر او
رسول مأمون و گفت که تو را
امیر میطلبد پس امام رضا علیه السلام
و مرا گفت مطلبد مرا مأمون
در اوقوف مگر جهة کاری عجب
و بخدا که نمیدانم با من کاری
کردن جهة این کلمات کرا
حتم رسول خدا صلی الله
علیه وآله بمن

وَالْيَوْمَ اَصْبَحْتُ وَلَا مِنْ بَيْنِ	اَرْبَعَةٌ مِثْلُ نُسُوْرِ الرُّبَى		قَدْ وَاصَلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِيْنِ
نَازَعَ الْحِرْصَانُ اَشْلَائَهُمْ	فَكُلُّهُمْ اَمْسٰى صَرِيْعًا طَعِيْنَ		يَا لَيْتَ شِعْرِيْ اَكَمَا اَخْبَرُوْا

مطلب بِاَنَّ عَبَّاسًا قَطِيْعُ الْيَمِيْنِ **سیم**

در زیارات مخصوصه حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام است و ان چند زیارت است اول زیارت اول رجب و نیمه ان و نیمه شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اول ماه رجب البته حق تعالی بیامرزد او را و از ابن ابی نصر منقول است که از حضرت امام رضا علیه السلام سوال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده اند که این زیارت که ذکر میشود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است ولکن شهید علاوه کرده بر ان شب اول رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را پس بجب فرموده ایشان این زیارت برای شش وقت است و کیفیت ان زیارت این است هر گاه خواستی زیارت کنی ابا عبد الله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و بایست بر در قبه مطهره انحضرت رو بقبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از این بیاید در از ذن دخول زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران پس داخل شو و بایست نزد ضریح مقدس و صد مرتبه بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ صَفِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ وَابْنَ حَبِيْبِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيْرَ اللّٰهِ وَابْنَ سَفِيْرِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُوْرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْنَ

ابو الصلت گفت همراه امام رضا علیه السلام بیرون رفتم نزد مامون چون نظر حضرت بر مامون افتاد این خبر را تا آخر خواند پس زمانیکه حضرت با او مقابل مامون نظر کرد بسوی او مامون گفت ای ابو الحسن امر کردم که صد هزار درهم بتو بدهند و بتو ندادند هر حاجتی که داری پس چون امر بر آن گردانید مامون نظر در فقرات امام کرد گفت اراده کردم من در اراده کرده است خدا و آنچه اراده کرده است خدا بهتر بوده است

هفتم ذی قعده حضرت جواد علیه السلام نافرزند بزرگوار خود علی نقی علیه السلام را در مدینه بیرون آورد تا آنکه در قریه صریا که از قرای مدینه است بمنزل رسید و در آنجا وفات نمود و در خانه خود دفن کرد امام علی نقی علیه السلام در صریا بخاک سپرد

الرَّحْمٰنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْاٰنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةٍ الَّذِي مَنْ
دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْآمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبِيبَةَ عِلْمِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَوْضِعَ سِرِّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا
أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
الْإِسْلَامِ فَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ
اللّٰهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللّٰهُ فِيهَا بِأَبِي
أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ أَشْهَدُ لَقَدِ اقْشَعَرَّتْ لِدِمَائِكُمْ أَظِلَّةُ الْعَرْشِ
مَعَ أَظِلَّةِ الْخَلَائِقِ وَبَكَتْكُمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَسُكَّانُ الْجِنَانِ وَالْبَرِّ
وَالْبَحْرِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللّٰهِ إِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ
بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ وَلِسَانِي عِنْدَ اسْتِنْصَارِكَ فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي
وَبَصَرِي سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا الْمَفْعُولَا أَشْهَدُ أَنَّكَ طُهْرٌ طَاهِرٌ
مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهِّرٍ طَهُرْتَ وَطَهُرَتْ بِكَ الْبِلَادُ وَطَهُرَتْ أَرْضٌ
أَنْتَ بِهَا وَطَهُرَ حَرَمُكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَمَرْتَ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ وَدَعَوْتَ
إِلَيْهِمَا وَأَنَّكَ صَادِقٌ صِدِّيقٌ صَدَقْتَ فِيمَا دَعَوْتَ إِلَيْهِ وَأَنَّكَ ثَارُ اللّٰهِ فِي الْأَرْضِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللّٰهِ وَعَنْ أَبِيكَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ أَخِيكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَهُ
مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ خَيْرَ جَزَاءِ الصَّابِرِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ

الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَأَسِيرِ الْكُرُبَاتِ صَلٰوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً
يَصْعَدُ أَوَّلُهَا وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ أَنْبِيَائِكَ
الْمُرْسَلِينَ يَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ انگاہ قبر مطہر را ببوس و رو و راست خود را بر قبر گذار و بعد ازاں
رو بچپ را انگاہ دور قبر بگرد و طواف کن و چہار جانب قبر را ببوس شیخ مفید رحمہ فرمود انگاہ بر رو بسوی
قبر علی بن الحسین و بایست نزد قبر بجانب و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ
الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنُ رَيْحَانَةِ رَسُولِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُخَيَّبٍ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ أَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللّٰهُ
سَعْيَكَ وَأَجْزَلَ ثَوَابَكَ وَأَلْحَقَكَ بِالدَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ حَبْثُ الشَّرَفُ كُلُّ الشَّرَفِ
وَفِي الْغُرَفِ السَّامِيَةِ كَمَا مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ
أَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ أَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ إِلٰى رَبِّكَ فِي حَطِّ الْأَثْقَالِ عَنْ
ظَهْرِي وَتَخْفِيفِهَا عَنِّي وَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي لَكَ وَلِلسَّيِّدِ أَبِيكَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْكُمَا بس بجہان خود را بر قبر و بگو زَادَ اللّٰهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْآخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيَا
وَأَسْعَدَكُمْ كَمَا أَسْعَدَ بِكُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَعْلَامُ الدِّينِ وَنُجُومُ الْعَالَمِينَ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس روکن بسوی شہداء و بگو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
اللّٰهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ وَأَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ وَأَنْصَارَ
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَأَنْصَارَ الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَجَاهَدْتُمْ فِي
سَبِيلِهِ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ فَزْتُمْ وَاللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا
يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ
أَشْهَدُ أَنَّكُمُ الشُّهَدَاءُ وَالسُّعَدَاءُ وَأَنَّكُمُ الْفَائِزُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلٰى وَالسَّلَامُ

بانسبت الانتساب بربنا
بسبب الانقطاع له طلبنا
هو لا الله الا الله محمد
رسول الله صلى الله عليه
وعلى اله اجمعين يازدهم
قول امام حسين عليه
اللهم من اولى العادى
فمن ما والى ومن نجا الا
بمجاى فمن مجاى اللهم
صل على محمد وال محمد
واسمع بذلك واجز دعاى
واجعل ما به عندك و
موالى واحبتى فيك بلوائه
من اقتران الاشقياء ثم
الشقاوة سعيك الى
لا تؤها ولم تشقى متين
ولا اردد بطيبة متين
ولا تلبسها فرح

علیکم ورحمة الله وبرکاته بعد ازان باز گرد و بیا نزد یک سر مبارک آنحضرت و نماز
زیارت بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سید بن
طاوس برای حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم زیارتی مشتمل بر اسامی انها نقل
کرده ما بملاحظهٔ اختصار و شیوع و اشتهار ان از ذکر نمودیم **دویم** زیارت نیمه رجب
غیر از زیارتیکه گذشت و ان زیارتیست که شیخ مفید ره در مزار نقل کرده که از زیارات
مخصوصهٔ نصف رجبست که از اغفیله میگویند یعنی نیمهٔ رجب را اغفیله میگویند نه زیارت را
بسبب غفلت عامهٔ مردم از فضیلت ان پس چون قصد کردی زیارت آنحضرت را در انوقت
وارد شو صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو الله اکبر و بایست در نزد قبر منور
و بگو السلام علیکم یا آل الله السلام علیکم یا صفوة الله السلام علیکم یا خیرة
الله من خلقه السلام علیکم یا سادة السادات السلام علیکم یا لهوث الغابات
السلام علیکم یا سفن النجاة السلام علیک یا ابا عبد الله الحسین السلام علیک
یا وارث علم الانبیاء ورحمة الله وبرکاته السلام علیک یا وارث آدم صفوة
الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل
السلام علیک یا وارث اسمعیل ذبیح الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله
السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله
السلام علیک یا ابن محمد المصطفی السلام علیک یا ابن علی المرتضی السلام
علیک یا ابن فاطمة الزهراء السلام علیک یا ابن خدیجة الکبری السلام علیک
یا شهید ابن الشهید السلام علیک یا قتیل ابن القتیل السلام علیک یا ولی الله
وابن ولیه السلام علیک یا حجة الله وابن حجته علی خلقه اشهد انک قد
اقمت الصلوة واتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وزرت بوالدیک
وجاهدت عدوک واشهد انک تسمع الکلام وترد الجواب وانک حبیب الله

لا الله الا الله العظیم الحلیم لا الله الا الله رب السموات السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن وما تحتهن ورب العرش العظیم لا الله الا الله کان الله وکیلی علی کل ما اهمنی وکل من بغی علی من خلقه من انس ومن جن ومن شیاطینهم ومن الوحوش والسباع ومن خلق الله ما قد علمت وما لا اعلم ومن شر کل دابة انت اخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم فان تولوا فقل حسبی الله لا الله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم ما شاء الله کان وما لم یشا لم یکن اشهد ان الله علی کل شیء قدیر وان الله قد احاط بکل شیء علما اللهم انی اعوذ بک من شر کل ذی شر انت آخذ بناصیته ان ربی علی صراط مستقیم

غیر المغضوب علیهم ولا الضالین ولا المطعون ولا الطاعون ولا الوباء ولا الداء ولا السوء ولا الشر ولا الجن ولا الجان ولا الشیاطین ولا الشیطان ولا ما یدب فی اللیل والنهار الا طارق یطرق بخیر یا رحمن یا رحمن یا رحمن یا رب یا رب یا رب انک ارحم الراحمین صل علی محمد وآله الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا

دعای امان از جن و انس

بسم الله الرحمن الرحیم

وَخَلِيلُهُ وَنَجِيبُهُ وَصَفِيُّهُ وَابْنُ صَفِيِّهِ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ زُرْتُكَ مُشْتَاقًا
فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللهِ يَا سَيِّدِي وَأَسْتَشْفِعُ إِلَى اللهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِأَبِيكَ
سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَبِأُمِّكَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَلَا لَعَنَ اللهُ قَاتِلَيْكَ وَلَعَنَ
اللهُ ظَالِمَيْكَ وَلَعَنَ اللهُ سَالِبَيْكَ وَمُبْغِضَيْكَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلَّى
اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ انگاه قبر مطهر را ببوس و متوجه شو بسوی علی بن
الحسین علیهما السلام و بجناب او زیارت کن و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ
لَعَنَ اللهُ قَاتِلَيْكَ وَلَعَنَ اللهُ ظَالِمَيْكَ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِزِيَارَتِكُمْ وَبِمَحَبَّتِكُمْ
وَأَبْرَءُ إِلَى اللهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس برو
تا بر سر بقیور شهداء رضوان الله علیهم پس بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُنِيخَةِ بِقَبْرِ
أَبِي عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا طَاهِرِينَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا مُمَهَّدُونَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَبْرَارُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ
الْحَافِّينَ بِقُبُورِكُمْ أَجْمَعِينَ جَمَعَنَا اللهُ وَإِيَّاكُمْ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَتَحْتَ عَرْشِهِ
إِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد ازان برو بجهر عباس
بن امیر المؤمنین علیهما السلام چون برسی بانجا بایست بدرجه انجناب بگو سَلَامُ اللهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ
الْمُقَرَّبِينَ تا آخر زیارت انحضرت که پیش ازین گذشت ص۴۳۳

سیم زیارت نیمه شعبان است

بدانکه احادیث بسیار در فضیلت زیارت انحضرت در نیمه شعبان وارد شده است و بر است در
اینباب انکه بچند بن سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده
که هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله
الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان بدرستیکه ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت میطلبند و زیارت
انحضرت میایند پس خوشا بحال انکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و با اینشب
پنج پیغمبر اولوالعزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین
راوی گفت پرسیدم که بچه سبب ایشانرا اولوالعزم مینامند فرمود بجهة انکه ایشان مبعوث

دعای شریف کل دائه ان تاخذ بناصیتهما ان ترحم علی عاصرها
مستفهم یعنی پس از دعای مجرب
روایت شده از انکه گفت حضرت
رسول خدا صلی الله علیه و آله
فرمود که هر که این دعا را در هر
صبح و شام بخواند موکل میشود
حفظ الله او بحفظ او و نشد که او را
حفظ کند از پیش رو و از پشت سر
و از طرف راست و طرف
چپش و در دو امان خدا و نگاه
و جل باشد و اگر سعی کند
خلایق تا از جن و انس که ضرر
باو رسانند نتوانند و ان
دعا اینست بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله خیر الاسماء بسم
الله رب الارض و السماء بسم
الله الذی لا یضر مع اسمه
شیء فی الارض و لا فی السماء بسم الله

شده اند بمشرق ومغرب وجن وانس واما الفاظ زیارت پس دو نحو نقل شده یکی همان زیارتست که
برای اول رجب نقل شد دیگر زیارتیست که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام
نقل کرده ان زیارت چنین است میایستی نزد قبر انحضرت ومیگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الزَّکِیُّ اُودِعُکَ شَهَادَةً مِنِّی لَکَ تُقَرِّبُنِی اِلَیْکَ فِی
یَوْمِ شَفَاعَتِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قُتِلْتَ وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجَاءِ حَیٰوتِکَ حَیِیَتْ قُلُوبُ
شِیعَتِکَ وَبِضِیَاءِ نُورِکَ اهْتَدَی الطَّالِبُونَ اِلَیْکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ نُورُ اللّٰهِ
الَّذِی لَمْ یُطْفَأْ وَلَا یُطْفَأُ اَبَدًا وَاَنَّکَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذِی لَمْ یَهْلِکْ وَلَا یَهْلِکُ اَبَدًا وَ
اَشْهَدُ اَنَّ هٰذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُکَ وَهٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَهٰذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِکَ
لَا ذَلِیلَ وَاللّٰهِ مُعِزُّکَ وَلَا مَغْلُوبَ وَاللّٰهِ نَاصِرُکَ هٰذِهِ شَهَادَةٌ لِی عِنْدَکَ اِلَی
یَوْمِ قَبْضِ رُوحِی بِحَضْرَتِکَ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ چهار

زیارت شبهای قدر است بدانکه اخبار بسیار در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان
خصوص شب اول ونیمه واخران ودر خصوص شب قدر بسیار است واز حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول
که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست وسیم ماه رمضان وان شبی است که امید هست
شب قدر باشد ودر ان شب هر امر محکمی جدا ومقدر میشود مصافحه کنند با او وروح بیست چهار ملک
وپیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت انحضرت در اینشب ودر حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق
مرویست که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم از بطنان عرش ندا میکند که حق تعالی امر زنده
که زائر قبر حسین علیه السلام امده ودر روایتست که هر که شبقدر نزد قبر انحضرت باشد ودو رکعت نماز
گذارد نزد انحضرت یا انجه که بهتر شود از حضرت حق سؤال کند هشت را وپناه برد از انش حضرت حق باو عطا
فرماید سؤال او را وپناه دهد او را از انش واین قول بوده از حضرت صادق علیه السلام ودر اینکه که هر که زیارت کند
قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان وبمیرد در راه زیارت از برای او عرض حال خواهد بود وبا وبکوبند در داخل
بهشت شود بدون خوف وبیم واما الفاظیکه زیارت کرده میشود حضرت امام حسین علیه السلام بان در لیلة قدر پس جائز
است که شیخ ومفید ومحمد بن المشهدی وابن طاوس وشهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند وان
زیارت را انحضرت بانشب وعید یعنی روز عید فطر وقربان قرار داده اند وشیخ محمد بن المشهدی باسناد معتبر خود از ان حضرت

وعلی اللّٰه توکلت وبه اللّٰه اعتصمت
علی ما یحب ویرضی بسم اللّٰه علی اهلی
ونفسی ومالی وولدی وما رزقنی ربی
ومن عقلنی بسم اللّٰه علی ما اعطانی
ربی بسم اللّٰه علی نفسی بسم اللّٰه علی
دینی بسم اللّٰه علی اهلی بسم اللّٰه علی
ما رزقنی ربی بسم اللّٰه الذی لا یضر
مع اسمه شیء فی الارض ولا فی
السماء وهو السمیع العلیم بسم
اللّٰه ربی لا اشرک به احدا اللّٰه اللّٰه
ربی لا اشرک به شیئا اللّٰه اکبر اللّٰه اکبر
اللّٰهم انی اعوذ بک من شر نفسی
واعوذ بک من شر کل دابة انت
اخذ بناصیتها واجل ما اخافه
واحذر عن جمیع ما خلقت اللّٰهم
انی اعوذ بک من شر کل سلطان عنید
ومن شر کل جبار شدید ومن شر
کل شیطان مرید ومن شر کل جبار
عنید ومن شر قضاء السوء ومن
کل دابة انت اخذ بناصیتها
انک علی صراط
مستقیم

صادق علیه السلام روایت کرده و گفته که آنحضرت فرمودند وقتیکه اراده کردی زیارت کنی ابی عبدالله الحسین علیه السلام را پس برو بمشهد آنحضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس روی خود را بجانب آنحضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الصِّدِّیقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ اَبَا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتَلَوْتَ الْکِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذٰی فِی جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتّٰی اَتٰیکَ الْیَقِینُ اَشْهَدُ اَنَّ الَّذِینَ خَالَفُوکَ وَحَارَبُوکَ وَالَّذِینَ خَذَلُوکَ وَالَّذِینَ قَتَلُوکَ مَلْعُونُونَ عَلٰی لِسَانِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰی لَعَنَ اللهُ الظَّالِمِینَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ وَضَاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِیمَ اَتَیْتُکَ یَا مَوْلَایَ یَابْنَ رَسُولِ اللهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّکَ مُوَالِیًا لِاَوْلِیَائِکَ مُعَادِیًا لِاَعْدَائِکَ مُسْتَبْصِرًا بِالْهُدَی الَّذِی اَنْتَ عَلَیْهِ عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَکَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ پس بچسبان خود را بر قبر و روی خود را بر آن گذار پس میروی بجانب سر مقدس و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللهِ فِی اَرْضِهِ وَسَمَائِهِ صَلَّی اللهُ عَلٰی رُوحِکَ الطَّیِّبِ وَجَسَدِکَ الطَّاهِرِ وَعَلَیْکَ السَّلامُ یَا مَوْلَایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار صورت خود را بر آن و بگرد بجانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گذار و نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود ترا پس از آن برو بسمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ وَابْنَ مَوْلَایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ لَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ وَضَاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِیمَ و دعا کن بآنچه میخواهی پس زیارت کن شهدا را در حالیکه میل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الصِّدِّیقُونَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ جَاهَدْتُمْ فِی سَبِیلِ اللهِ

وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ حَفِیظٌ اِنَّ وَلِیِّیَ اللهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتَابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

چهاردهم دعاء حضرت رسول صلی الله علیه و آله اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَفْتَقِرَ فِی غِنَاکَ اَوْ اَضِلَّ فِی هُدَاکَ اَوْ اَذِلَّ فِی عِزِّکَ اَوْ اُضَامَ فِی سُلْطَانِکَ اَوْ اُضْطَهَدَ وَالْاَمْرُ اِلَیْکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَقُولَ زُورًا اَوْ اَغْشٰی فُجُورًا اَوْ اَکُونَ بِکَ مَغْرُورًا

پانزدهم دعائیست از حضرت امام محمد باقر علیه السلام از ابو حمزه ثمالی روایت که گفت از

وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْاَذٰى فى جَنْبِ اللّٰهِ وَنَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ حَتّٰى اَتٰيكُمُ الْيَقينُ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْيآءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ جَزآءِ الْمُحْسِنينَ وَجَمَعَ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ فى مَحَلِّ النَّعيمِ پس میروی بزیارت عباس بن امیرالمؤمنین علیهما السلام میبینکردی بانجا و ایستادی نزد آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ جاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقينُ لَعَنَ اللّٰهُ الظّالِمينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاٰخِرينَ وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرْكِ الْجَحيمِ پس نماز تطوع کند در مسجد آنجناب هرچه خواهد و بیرون رود

پنجم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه در یکشب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمهٔ شعبان و در روایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که فرمود سه شب است که هرکه زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سیم ماه رمضان و شب عید شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام منقولست کسیکه زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمهٔ شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یکسال بنویسد حقتعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمرهٔ مقبوله و برآورده شود برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هرکه شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آنسال بدانکه علماء از برای این دو عید شریف دو زیارت نقلکرده اند یکی زیارت سابقه که بجهة لیالی قدر ذکر شد و دیگر این زیارتست و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت سابقه مال روزهای عیدین است و این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت آنحضرت را در این دو شب پس بایست بر در قبهٔ مطهره و نظر بیفکن بجانب قبر و بگو بجهة استیذان

يا مَوْلاىَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الذَّليلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْمُصَغَّرُ فى عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكَ جآءَكَ مُسْتَجيراً بِكَ قاصِداً اِلٰى حَرَمِكَ

حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است ... خواستم که ... از ظالمی بترسند ... پس حضرت ... کسی که ... از آنچه بیم دارد ... بگو ... بسم الله ... از شر ... ایمن ... زیرا که ... و آن ... از ... روزی ... پس ... کلمات ... بخواند ... رفع شر از ... الرحمن الرحیم

بِسْمِ اللّٰهِ ... تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ حَسْبِيَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ اُمُورى كُلِّها وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْىِ الدُّنْيا وَعَذابِ الْاٰخِرَةِ ... از ... ایمن ...

مُتَوَجِّهاً اِلٰى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلاً اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى بِكَ ءَ اَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ ءَ اَدْخُلُ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ ءَ اَدْخُلُ يَا مَلٰٓئِكَةَ اللّٰهِ الْمُحْدِقِينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ فِي هٰذَا الْمَشْهَدِ

پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای راست را بر پای چپ و بگو

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْنِي مُنْزَلاً مُبَارَكاً وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ پس بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبِيراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيراً وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَاَصِيلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِي مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ بِاِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلَا عَنْ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس داخل شو و چون برابر روضه مبارکه بایست محاذی قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ اَمِينِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ حُجَّةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰى اسْتُبِيحَ حُرْمَتُكَ وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً پس بایست در نزد سر مقدس با دل خاشع و چشم گریان و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَطَلَ الْمُسْلِمِينَ يَا مَوْلَايَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ

از محمد بن سنان روایت شده و نقل شده در حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که وقتی که مأمون دختر خود را بعقد حضرت امام محمد تقی علیه السلام در آورد حضرت برای او نوشت که از برای هر زنی صداق است از اموال شوهرش و خداوند صداق ما را در اموال و نفوس شما قرار داده است که صداق ما امور دنیا است و من بکابین دخترت آنچه را که وسائل آسمانی است که بمن رسیده قرار دادم پدرم و مادرم از پدرش جناب موسی بن جعفر و مادر سیده از پدرش جعفر و مادرش سیده از پدرش محمد و مادر سیده از پدرش علی بن الحسین و مادر سیده از پدرش حسین و مادر سیده از برادرش حسن و مادر سیده از پدرش امیر المؤمنین علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم

ثَبَاتِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ
مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا

پس بچسبان خود را بقبر بگو إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا مَوْلَايَ أَنَا مُوَالٍ لِوَلِيِّكُمْ وَ
مُعَادٍ لِعَدُوِّكُمْ وَأَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي
وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ يَا مَوْلَايَ أَتَيْتُكَ خَائِفًا فَأَمِّنِّي وَأَتَيْتُكَ
مُسْتَجِيرًا فَأَجِرْنِي وَأَتَيْتُكَ فَقِيرًا فَأَغْنِنِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْتَ مَوْلَايَ حُجَّةُ
اللّٰهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَمْنُ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَبِظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ
وَآخِرِكُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ التَّالِي لِكِتَابِ اللّٰهِ وَأَمِينُ اللّٰهِ الدَّاعِي إِلَى اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَأُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً

سمعت بذلك فرضيت به پس دو رکعت نماز نزد سر آنحضرت بکن وچون سلام گفتی بگو
اللّٰهُمَّ إِنِّي لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
فَإِنَّهُ لَا تَجُوزُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ
وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ اللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى سَيِّدِي الْحُسَيْنِ
بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَاجْزِنِي عَلَيْهِمَا
أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ پس بچسبان خود را بقبر وبوس
انزاو بگو السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَأَبِيرِ الْكَرْبَاتِ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمْتَهُ
بِكَرَامَتِكَ وَخَصَصْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ

وَاَكْرَمْتَهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْاَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ
مِنَ الْاَوْصِيَاءِ فَاَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النَّصِيحَةَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ حَتَّى اسْتَنْقَذَ
عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَبَاعَ
حَظَّهُ مِنَ الْاٰخِرَةِ بِالْاَدْنَى وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطَاعَ مِنْ
عِبَادِكَ اُولِي الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ
فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَاْخُذُهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ حَتَّى سُفِكَ فِي
طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ لَعْنًا وَبِيلًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا

پس بگرد بجانب علی بن الحسین علیهما السلام وانجناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است پس بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهِيدُ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي عِشْتَ
سَعِيدًا وَقُتِلْتَ مَظْلُومًا شَهِيدًا پس رکن بگو قبور شهداء رضوان الله علیهم وبگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الذَّابُّونَ عَنْ تَوْحِيدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي فُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيمًا پس برو بمشهد عباس بن علی علیهما السلام وبایست نزد ضریح شریف
انجناب وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَالصِّدِّيقُ الْمُوَاسِي اَشْهَدُ اَنَّكَ
اٰمَنْتَ بِاللّٰهِ وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَدَعَوْتَ اِلَى سَبِيلِ اللّٰهِ وَوَاسَيْتَ بِنَفْسِكَ
فَعَلَيْكَ مِنَ اللّٰهِ اَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ پس بجانب خود از قبر بگو بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي
يَا نَاصِرَ دِينِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الصِّدِّيقُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ عَلَيْكَ مِنِّي السَّلَامُ مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
پس نماز کن در نزد سر انحضرت دو رکعت وبگو بعد از آن انچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام

دفع شر الوسواس اللهم انی
اسئلک بما عرفنی علیه
وفقنی علی الله ویسهل
منه ما تعسر وتیسر
وادفع به عنی کل مکروه بقبول
یا رب عوافه عنا وخوفه
خیبا وارسل اللهم ثاجه
واقطع علی واقض حاجتی
عنی وانقها واقطع
اواء الظفر والجنی فیما
دعوتک وفوز النعیم فیما
یا رجوتک والفنی اللهم
بالنجاح وخصه بالصلاح
وارده اسباب الخیر

یعنی بخوان دعاء اللهم انی صلیت الخ پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد انحضرت
انچه خواهی مگر انکه مستحب است انجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی و چون خواهی وداع کنی ان
حضرت را بایست در نزد سر او و بگو السلام علیک یا مولای سلام موذع لا
قال ولا سئم فان انصرف فلا عن ملالة وان اقم فلا عن سوء ظن بما وعد الله
الصابرین یا مولای لاجعله الله اخر العهد مني لزیارتك وورزقني العود الیك
والمقام في حرمك والكون في مشهدك امین رب العالمین پس بوس ضریح او وجمع
بدن خود را بر ان بمالد بدرستیکه ان باعث امان و عزت است و بیرون برود از نزد انحضرت بطوریکه روی
بجانب قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو السلام علیك یا باب المقام السلام علیك یا شهر
الله ان السلام علیك یا حجة الخصام السلام علیك یا سفینة النجاة السلام
علیکم یا ملائکة ربي المقیمین في هذا الحرم السلام علیك ابدا ما بقیت وبقي
اللیل والنهار وبگو انا لله وانا الیه راجعون ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظیم پس برو بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند پس در روقتیکه چنین کردی مثل کسی باشی
که زیارت کرده خدا را در عرش **ششم** زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است بدانکه انچه از اهل
بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب
زیاده از انست که احصا شود و ما بجهة تشویق زائرین بذکر چند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از بشیر
دهان منقول است که گفت عرض کردم بخدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت میشود و روز
عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام میگذرانم فرمود که نیك میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین
علیه السلام برود باشناسائی حق انحضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره
مبرورهٔ مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند انحضرت را در روز عید بتوفیق
حق تعالی برای او ثواب صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند ان
حضرت را در روز عرفه با معرفت حق انحضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده
مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل میشود برای من ثواب موقف عرفات

وارغام انفها الاعداء وانفس جمیع
خناق عدوها وانفس اللهم بینهما
واطلق عنهما وبین اللهم بینهما
حتی تکون خیرة مفضلة عاجلة
بالنصر مسبلة للدمع آتیة
للنفع باقیة الضع آتیة
ملیء بالمن یدیه ای یجود
اللهم انك انطقني بالهدی والهمني التقوی
ووفقني لطاعتك وارزقني
والاعمل لما یرضیك عني
عفوك وارحمها آوجهها
خطایا فقد لاحظتها اعین
الاصطلام واشهد جنبها
على عدوك اللهم انك
والتخفض بها

پس انحضرت نظر کرد بسوی من مانند کسیکه خشمناک باشد و فرمود که ای بشر هرگاه مؤمنی برود بزیارت قبر امام حسین علیه السلام در روز عرفه و غسل کند در فرات پس متوجه شود بسوی قبر انحضرت بنویسد حضرت الهی از برای او هر گامی که برمیدارد حجی که با همه مناسک بعمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره غیر مقبول و در احادیث کثیره بسیار معتبره وارد شده که حضرت الهی در روز عرفه اول نظر رحمت بسوی زائران قبر امام حسین علیه السلام میافکند پیش از انکه نظر باهل موقف عرفات کند و در حدیث معتبر از رفاعه منقول است که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زر نداشتم که بحج روم ولکن عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از اینصورت اهل منی دران بودند اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترک حج کنند هر اینه حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترک زیارت قبر انحضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد ازان فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود بسوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف بحق انحضرت باشد و با نکبت نرود همراه او میشوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و اما کیفیت زیارت انحضرت پس چنانست که علماء اهله و رؤساء مذهب ملة فرموده اند چون خواستی انحضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن باشد و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش و قصد زیارت انحضرت کن در حالتیکه با آرامی و وقار و ناز باشی پس چون بدر خانه برسی بگو الله اکبر و بگو الله اکبر کبیرا و الحمد لله کثیرا و سبحان الله بکرة و اصیلا و الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق السلام علی رسول الله صلی الله علیه و آله السلام علی امیر المؤمنین السلام علی فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین السلام علی الحسن و الحسین السلام علی علی بن الحسین السلام علی محمد بن علی السلام علی جعفر بن محمد السلام علی موسی بن جعفر السلام علی علی بن موسی السلام علی محمد بن علی السلام علی علی بن محمد السلام علی الحسن بن علی السلام علی الخلف الصالح المنتظر السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله عبدک و ابن عبدک و

من الغبار و خف تعویقها
لاجابة ورد دعائها اتاک عن
وقطعها الاسباب رغبتی
من اجلها قد انفض ظهری
من ثقلها و فظنی من الا
ذرت الیک علیک عن الخلائق
و عفوک عن الذنبین و
رجعت للماصین فاقبل
بقی هو کلا علیک ظاهرا
بقی بین یدیک شاکیا
بقی الیک سائلا ما لا
استوجبه من توقع علیم
و لا استحقه من تنفس الفقر
مستقلالک اتای و اثقا
مولای بک اللهم فاقبل
اعیا بالفتح و تطول

ابن آمنة الموالی لولیتک المعادی لعدوک استجار بمشهدک وتقرب الی الله
بقصدک الحمد لله الذی هدانی لولایتک وخصنی بزیارتک وسهل لی قصدک
پس داخل روضه شو وبایست محاذی سر وبگو السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السلام
علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابراهیم خلیل الله السلام
علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام
علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث امیر المؤمنین السلام علیک
یا وارث فاطمة الزهراء السلام علیک یا بن محمد المصطفی السلام علیک یا بن
علی المرتضی السلام علیک یا بن فاطمة الزهراء السلام علیک یا بن خدیجة
الکبری السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور اشهد انک قد
اقمت الصلوة واتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر واطعت
الله حتی اتیک الیقین فلعن الله امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن
الله امة سمعت بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد الله و
ملائکته وانبیاءه ورسله انی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی و
خواتیم عملی ومنقلبی الی ربی فصلوات الله علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم
وعلی شاهدکم وعلی غائبکم وظاهرکم وباطنکم السلام علیک یا بن خاتم
النبیین وابن سید الوصیین وابن امام المتقین وابن قائد الغر المحجلین الی
جنات النعیم وکبت لاتکون کذلک وانت باب الهدی وامام التقی والعروة
الوثقی والحجة علی اهل الدنیا وخامس اصحاب الکساء غذتک ید الرحمة
ورضعت من ثدی الایمان ورببت فی حجر الاسلام فالنفس عن رضاک بفراقک
ولا اشاکک فی حیوتک صلوات الله علیک وعلی اباءک وابنائک السلام

اقول علی ان نفعل ذلک عن
وان نفعل ذلک عن
التعریف الاصح وخصنی من
یعنی الاکرم یا قال و
علی ان اشرح ان نفعل و
حمل علی یرضوانک و اهلی
علی یا حسانک و اهلی
عمره و قبح و
عمره و لا اعجل و
و اشد و یا الا قال ازدی و
و قربها و اهلها و اصلح لها
امره و اهلی بها عمری و
ارضی بوجهه و
تشهد انک
عفو و
اللهم انی اسئلک
و اصلح لی فیه
سبیل الغوایة و

عَلَيْكَ يَا صَرِيعَ الْعَبْرَةِ السَّاكِبَةِ وَقَرِينَ الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ فَقُتِلْتَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَقْهُورًا وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَ مَوْتُورًا وَأَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبِيكَ وَأُمِّكَ وَأَخِيكَ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ
مَعَكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّينَ بِقَبْرِكَ وَالشَّاهِدِينَ لِزُوَّارِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ
عَلَى دُعَاءِ شِيعَتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي
يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ
وَأَلْجَمَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَأَتَيْتُ
مَشْهَدَكَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ
يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ
وَكَرَمِهِ پس ببوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر در هر دو رکعت هر سوره که میخواهی
بخوان و چون فارغ شدی بگو اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا يَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ
التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ التَّحِيَّةَ وَالسَّلَامَ اللَّهُمَّ وَهَاتَانِ
الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَإِمَامِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي وَاجْزِنِي عَلَى ذَلِكَ
أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس برخیز و برو بسوی
پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر بجناب در نزد پای

فقیه واقع شده است
بالاستقامة و الباقی
و قد شکک فیه
و الکرام و الکلام
الحفظ و الحراسة و جنبنی
و سهل لی خزنة الأقدار
و اطول لنا و الحاصل قرن
فی السبق بین خلق الرواحل
حتی تقر بنا و العبید
تسهل و عود الشدید و لقه
اللهم و سفر و بلغ ما
الوافیة و مبق فیه عنهم
المافیة و جمع الاستقلال
دلیل بجاوزة الاموال
و بلاغ و وفور الکفاف

ای بعبد الله علیه السلام است پس بگو السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن
نبی الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن الحسین الشهید
السلام علیک ایها الشهید ابن الشهید السلام علیک ایها المظلوم ابن المظلوم
لعن الله امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة سمعت
بذلک فرضیت به السلام علیک یا مولای السلام علیک یا ولی الله
وابن ولیه لقد عظمت المصیبة وجلت الرزیة بک علینا وعلی جمیع
المؤمنین فلعن الله امة قتلتک وابرء الی الله والیک منهم فی الدنیا والآخرة
پس توجه کن بجانب شهداء وزیارت کن ایشانرا وبگو السلام علیکم یا اولیاء الله
واحبائه السلام علیکم یا اصفیاء الله واوداءه السلام علیکم یا انصار
دین الله وانصار نبیه وانصار امیر المؤمنین وانصار فاطمة سیدة نساء
العالمین السلام علیکم یا انصار ابی محمد الحسن الولی الناصح السلام علیکم یا
انصار ابی عبد الله الحسین الشهید المظلوم صلوات الله علیهم اجمعین بابی انتم و
امی طبتم وطاب الارض التی فیها دفنتم وفزتم والله فوزا عظیما یا لیتنی کنت
معکم فافوز معکم فی الجنان مع الشهداء والصالحین وحسن اولئک رفیقا
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته پس برگرد بجانب سر امام حسین علیه السلام وبسیار دعا
کن از برای خود واز برای اهل وعیال وبرادران مؤمن خود وبگو بن طاوس در مهوج الدعوات پس
برو بمشهد جناب عباس رضی الله عنه همینکه رسیدی بانجا بایست نزد قبر جناب وبگو السلام علیک
یا ابا الفضل العباس بن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام
علیک یا ابن اقرب القوم اسلاما واقدمهم ایمانا واقومهم بدین الله واحوطهم علی
الاسلام اشهد لقد نصحت لله ولرسوله ولاخیک فنعم الاخ المواسی فلعن

اللهم اجعل الآباء والجمال اللهم
یا عظیم الشأن یا جمیل الفضل
من الأمان والنهار یا نافع
من الهلکات واقطع عنی
فظع المصوصة بعد ذلک
والعن من یعوقه یعوقه
حتی تکون السلامة فیه
مما خفت والمأمن فیه
اللهم ما نافع والعسر ما نافع
والقوة ما نافع والأمن
ما رافع ذا الذل ذا الطول ذا
المن والقوة والحول وانت
علی کل شیء قدیر وبالاجابة جدیر
(ربع تحیس)
(ربع مناجات مطلب ورزق)
اللهم ارزقنی علی عیالی
ورزق ذلک عبدک

اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ
وَانْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِي النَّاصِرُ وَ
الْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاغِبُ فِيمَا زُهِدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ
الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ وَأَلْحَقَكَ اللهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي دَارِ النَّعِيمِ إِنَّهُ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ پس بیفکن خود را بر قبر و بگو اللَّهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَلِزِيَارَةِ أَوْلِيَائِكَ قَصَدْتُ
رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَرَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ إِحْسَانِكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي بِهِمْ دَارّاً وَعَيْشِي بِهِمْ قَارّاً وَزِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً
وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَاقْلِبْنِي بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً بِأَدْعِيَتِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ
أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِهِ وَالْقَاصِدِينَ إِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بوس ضریح را
و نماز کند نزد انحضرت نماز زیارت و انچه خواسته باشی و چون خواهی وداع کنی انحضرت را بگو انچه
را که پیش ذکر کرد بهر در وداع انحضرت

هفتم زیارت عاشوراء است بدانکه زیارات منقوله
در روز عاشوراء چند زیارتست و ما در اینجا بملاحظه اختصار بذکر دو زیارت اکتفا میکنیم و در
باب دوم در اعمال روز عاشوراء نیز زیارتی نقل کرده ایم مطالبی که مناسب با اینمقام است و اما ان دو
زیارت اول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح ان چنانکه
شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح کرفرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن
عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت نکند حسین بن علی علیهما السلام را در
روز دهم محرم تا انکه نزد قبر انحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب صد
هزار حج و صد هزار عمره و صد هزار جهاد که ثواب انها مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند با
خلعت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثوابست
از برای کسیکه بوده باشد در شهرهای صور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر انحضرت در روز
این روز فرمود هرگاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالای در و بر بام بلند در خانه خود و اشاره کند
بسوی انحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلان انحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز

کند و بکند این کار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او و امر کند
کسانی را که در خانه اش هستند هرگاه از ایشان تقیه نمیکند بگریستن بر آنحضرت و برپا دارد در خانهٔ
خود مصیبت را باظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را بمصیبت ایشان بحسین علیه السلام
و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن
میشوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل میشوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم و کفیلم از
برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که میگویند أَعْظَمَ
اللهُ أُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا وَإِيّاكُمْ مِنَ الطّالِبِينَ
بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْإِمامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ یعنی بزرگ فرماید خداوند
اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان خون او با ولی او امام
مهدی از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آن روز را در پی حاجتی چنان کن زیرا که آن روز
نحسی است که برآورده نمیشود در آن حاجت مؤمن و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او
و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز چیزی را پس
هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزیکه ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود
از برای او در اهلش که ذخیره برای ایشان نهاده پس هرگاه بجا آورند این عمل را بنویسد حقتعالی برای ایشان
ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد و از برای او است
مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدیق و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد
از زمانیکه خلق فرموده حقتعالی دنیا را تا زمانیکه بپای شود قیامت صالح بن عقبه و سیف بن
عمیره گفته اند که گفت علقمة بن محمد حضرمی که گفتم بحضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفرما مرا دعائی که بخوانم
آنرا در این روز هرگاه زیارت کنم آنجناب را از نزدیک و دعائی که بخوانم آنرا هرگاه زیارت نکنم او را از نزدیک
و بخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه ام فرمود بمن ای علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن
دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس بگو در وقت اشاره بآنحضرت بعد از گفتن
تکبیر این قول را (یعنی زیارت آتیه را) پس بدرستیکه تو هرگاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده ای بآن
چیزیکه دعا میکند بآن زائران آنحضرت از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار هزار درجه

حتی من الضیق آمالی المنقطع
انتهی من سعة الرزق اللهم
بانصب بنهایة واحتی من
العیش بالکثیر دوامه
واکتنی اللهم بسابل النعم
وبلابیب الدعة فانی بارئ
منتظر لانعامك بحذف
الضیق ولتطولك بقطع
النعمی والتفضلك بازاحة
التعب ولعصول حبل
بکرمك بالتیسیر وامطر
اللهم علی سماء رزقك
بسجال الدیم واغنی من
خلقك بعوائد النعم
ارم مقاتل الاقتار منی
واحمل کشف الضر عنی
علی مطایا الاعجال الا
محق الضیق بسیف
بسجال واعتقد
بیك

وبوده باشد مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا مشارکت کنی ایشان را در درجات ایشان
وشناخته نشوی مگر در جمله شهیدانی که شهید شده اند با آنحضرت ونوشته شود برای تو ثواب زیارت هر
پیغمبری ورسولی وثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزیکه شهید شده است سلام
خدا بر آنحضرت وبر اهلبیتش میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَآئِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا
مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمٰوٰتِ
عَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوٰتِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللّٰهُ فِيهَا
وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى
اللّٰهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَاَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَوْلِيَآئِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَنَا سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ اللّٰهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ وَ
لَعَنَ اللّٰهُ بَنِي اُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَلَعَنَ اللّٰهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللّٰهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ
اللّٰهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَنْتَ وَاُمِّي
لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِي اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَكْرَمَنِي اَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ
ثَارِكَ مَعَ اِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اِنِّي اَتَقَرَّبُ
اِلَى اللّٰهِ وَاِلَى رَسُولِهِ وَاِلَى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاِلَى فَاطِمَةَ وَاِلَى الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ بِمُوَالَاتِكَ

نسئله الافضال والمزيد
بحوله الاموال والحسنى من
ضيق الاقلال واقضى عنى
سوء الحذر وانقطاع الرجاء
غدقا واسعا من عليم بذلك
طلقا وفاجئنى بالثروة
والمال وانعشنى به من
الاقلال وصحنى بالاستظهار
ومتنى بالتمكن من الزيارة
انك ذو الطول العظيم و
الفضل العميم والمن القديم
وانت الجواد الكريم
اللهم انى اعوذ بك من
ملمات نوازل البلاء و
اهوال عظائم القضاء فاعذنى
ربى من ضنك غمة البلاء
والجئنى من

راه شنیدم که فرمود طریق مرحوم آیة الله میرزای شیرازی بزرگ طاب ثراه این بود و این طریق را نقل فرموده بغیر از زیارت حضرت امیر که صد مرتبه تکبیر فرمودند که ایشان این طریق را اصح طرق صحیح و صحیح بین هیچ
یک نشنیدم ایدهم الله تعالی که مؤمنین این عاصی را از دعا فراموش نفرمایند (العبد محمد علی الطهرانی)

لیس فی النسخ کلمۃ الذی بعد المحمود لکم

وبالبرائة ممن اسس اساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره
عليكم وعلى اشياعكم برئت الى الله واليكم منهم واتقرب الى الله ثم اليكم
بموالاتكم وموالاة وليكم وبالبرائة من اعدائكم والناصبين لكم الحرب
وبالبرائة من اشياعهم واتباعهم اني سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم و
ولي لمن والاكم وعدو لمن عاداكم فاسئل الله الذي اكرمني بمعرفتكم و
معرفة اوليائكم ورزقني البرائة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا والاخرة
وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا والاخرة واسئله ان يبلغني المقام
المحمود لكم عند الله وان يرزقني طلب ثاري مع امام هدى ظاهر ناطق بالحق
منكم واسئل الله بحقكم وبالشان الذي لكم عنده ان يعطيني بمصابي بكم افضل
ما يعطي مصابا بمصيبته مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام وفي
جميع السموات والارض اللهم اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات
ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا محمد وال محمد ومماتي ممات محمد
وال محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به بنو امية وابن اكلة الاكباد اللعين
ابن اللعين على لسانك ولسان نبيك صلى الله عليه واله في كل موطن وموقف
وقف فيه نبيك صلى الله عليه واله اللهم العن ابا سفيان ومعوية و
يزيد بن معوية عليهم منك اللعنة ابد الابدين وهذا يوم فرحت به ال زياد
وال مروان بقتلهم الحسين صلوات الله عليه اللهم فضاعف عليهم اللعن
منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا وايام
حيوتي بالبرائة منهم واللعنة عليهم وبالموالات لنبيك وال نبيك عليه و
عليهم السلام (پس بگو صد مرتبہ) اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمد وال محمد

ممن قاتلك ونصب لك
الحرب وبالبرائة ممن اسس
اساس الظلم والجور عليكم
واتوب الى الله والى رسوله

تعلق وتبقى من ازرك
البلاء النعم واجن من
مفاتيح القدر من
النعيم ومن عطاياك
اجعلني اللهم من حزبك من
عبادك وحفاظ وصالحي
عبادك عند الله واني
يا غمة اللهم رب
البعيد البلاء فاخرجها و
ارض البلاء فادفعها و
غصة المحن فاكشفها
نمس النوائب فانزعها
وحبال التوى فاكففها و
كرب الذهن فاصرفها
عوائق الامور ما ضاق التلاء
واردني مطايا الكرام
واحملني على مطايا الكرامة
واصحبني بالة العز
وانملني الغمر
ونجني

وَاخِرُ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَ
تَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا بِرَفْعِ صَدْرِ مَرْتَبَهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ
بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ بِرَفْعِ كُوفَهُ اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ
ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَاْ بِهِ اَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِيَ وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ
خَامِسًا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّٰهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا وَاٰلَ اَبِي
سُفْيَانَ وَاٰلَ زِيَادٍ وَاٰلَ مَرْوَانَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ بِرَفْعِ بَجْدَهِ هَرْدُو وَمِيكُوئَ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلٰى مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَظِيمِ رَزِيَّتِي اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي
شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحَابِ
الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقمه گفت كه فرمود حضرت باقر
عليه السلام كه اگر بتواني كه زيارت كني آنحضرت را در هر روز پس زيارت كن در خانهٔ خود بكن كه خواهد بود
براي تو جميع اين ثوابها و روايت كرده محمد بن خالد طيالسي از سيف بن عميره كه گفت بيرون رفتم با صفوان
بن مهران و جمعي ديگر از اصحاب خودمان بسوي نجف بعد از خروج حضرت صادق عليه السلام از حيره بجانب مدينه
پس زماني كه مفارقت نمود ما را از زيارت يعني زيارت امير المؤمنين عليه السلام گردانيد صفوان صورت خود را
بجانب مشهد ابو عبد الله عليه السلام پس گفت از براي ما كه زيارت كنيم حسين عليه السلام را از اينمكان از نزديكي
مقدس امير المؤمنين عليه السلام كه از اينجا ايما و اشاره كرد بسلام بر آنحضرت جناب صادق عليه السلام و من در خدمتش
بوديم سيف گفت پس خواند صفوان همان زيارتي را كه روايت كرده بود علقمه بن محمد حضرمي از حضرت باقر عليه السلام
در روز عاشوراء آنگاه دو ركعت نماز كرد نزد سر امير المؤمنين عليه السلام و وداع گفت بعد از آن نماز را بسوي
امير المؤمنين عليه السلام را و اشاره كرد بجانب قبر حسين عليه السلام بسلام در حالتيكه گردانيده بود روي خود را بجانب
و وداع كرد بعد از زيارت او را و از دعاهائي كه بعد از نماز خواندني بود يا الله
يا الله يا مجيب دعوة المضطرين يا كاشف كرب المكروبين يا غياث

على بارت يا الاثك وكف
بلائك ودفع ضرك
ادفع عني كلا كل عذابك
واصرف عني اليم عقابك
واعذني من طوارق الدهور
واعذني من سوء عواقب
الامور ولوثني من جميع
المحذور واصنع صفاء
البلاء عن امري في اشاد
عني عدي عني وعن
العبد المذنب العبد الفعال
* منا جات طلب قريب *
اللهم اني قصدت اليك
بخالص توبة نصوح وثبت
عقيدي صحيح ودعاء قلبي
فسيح واعلان قولي صريح
اللهم فتقبل مني على
التوبة واقالني

المستغيثين يا صريخ المستصرخين ويا من هو أقرب إلي من حبل الوريد ويا من
يحول بين المرء وقلبه ويا من هو بالمنظر الأعلى وبالأفق المبين ويا من هو الرحمن
الرحيم على العرش استوى ويا من يعلم خائنة الأعين وما تخفي الصدور ويا من
لا يخفى عليه خافية يا من لا تشبه عليه الأصوات ويا من لا تغلطه الحاجات
ولا يبرمه إلحاح الملحين يا مذل كل فوت ويا جامع كل شمل ويا بارئ
النفوس بعد الموت يا من هو كل يوم في شأن يا قاضي الحاجات يا منفس الكربات
يا معطي السؤلات يا ولي الرغبات يا كافي المهمات يا من يكفي من كل شيء ولا يكفي
منه شيء في السموات والأرض أسئلك بحق محمد خاتم النبيين وعلي أمير المؤمنين
وبحق فاطمة بنت نبيك وبحق الحسن والحسين فإني بهم أتوجه إليك في مقامي
هذا وبهم أتوسل وبهم أتشفع إليك وبحقهم أسئلك وأقسم وأعزم عليك
وبالشأن الذي لهم عندك وبالقدر الذي هم عندك وبالذي فضلتهم على
العالمين وباسمك الذي جعلته عندهم وبه خصصتهم دون العالمين و
بأبيهم وابنت فضلهم من فضل العالمين حتى فاق فضلهم فضل العالمين
جميعا أسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تكشف عني غمي وهمي وكربي
وتكفيني المهم من أموري وتقضي عني ديني وتجيرني من الفقر وتجبرني من الفاقة
وتغنيني عن المسئلة إلى المخلوقين وتكفيني همم من أخاف همه وعسر من أخاف
عسره وحزونة من أخاف حزونته وشر من أخاف شره ومكر من أخاف مكره
وبغي من أخاف بغيه وجور من أخاف جوره وسلطان من أخاف سلطانه و
كيد من أخاف كيده ومقدرة من أخاف مقدرته علي وترد عني كيد الكيدة
ومكر المكرة اللهم من أرادني فأرده ومن كادني فكده واصرف عني كيده و

الغفاري وصفوان الأنصاري وأبي الأرقم وأبي ذر الغفاري وسلمان المحمدي
الفارسي وأبي أيوب الأنصاري وقنبر مولى أمير المؤمنين وأبي شريح الخزاعي
وأبي ليلى المزني وبريدة الأسلمي وأبي ثابت وأبي سعيد ابني وهب الخزرجيين
وعمرو بن الحمق الخزاعي وحبيب بن مظاهر الأسدي وأبي الهيثم بن التيهان
وسهل بن حنيف الأنصاري وخزيمة بن ثابت ذي الشهادتين وعدي بن حاتم
الطائي وعدي بن عدي الكندي وأبي قتادة الحارث بن ربعي الأنصاري
وأبي الطفيل عامر بن واثلة الكناني وأبي رافع مولى رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي الحمراء مولى رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي عمرة مولى رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي شافع مولى رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي رزين مولى رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي سلمى راعي إبل رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي سلمى راعي غنم رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي مويهبة مولى رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي رويفع الأنصاري
وأبي عمرة الأنصاري وأبي الأسود الدؤلي وأبي مرثد الغنوي وأبي كبشة مولى
رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي سلمى راعي إبل رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي سلمى راعي غنم رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي مويهبة مولى رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي رويفع الأنصاري وأبي عمرة الأنصاري وأبي الأسود الدؤلي وأبي مرثد الغنوي
وأبي كبشة مولى رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي سلمى راعي إبل رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي سلمى راعي غنم رسول الله صلى الله عليه وآله وأبي مويهبة مولى رسول الله صلى الله عليه وآله
وأبي رويفع الأنصاري وأبي عمرة الأنصاري وأبي الأسود الدؤلي وأبي مرثد الغنوي

مکروہ وبأسہ وآمانیہ وامنعہ عنی کیف شئت وانی شئت اللھم اشغلہ
عنی بفقر لا تجبرہ وببلاء لا تستره وبفاقة لا تسدها وبسقم لا تعافیہ وذل
لا تعزہ وبمسکنة لا تجبرها اللھم اضرب بالذل نصب عینیہ وادخل
علیہ الفقر فی منزلہ والعلة والسقم فی بدنہ حتی تشغلہ عنی بشغل شاغل
لا فراغ لہ وانسہ ذکری کما انسیتہ ذکرک وخذ عنی بسمعہ وبصرہ ولسانہ ویدہ
ورجلہ وقلبہ وجمیع جوارحہ وادخل علیہ فی جمیع ذلک السقم ولا تشفہ
حتی تجعل ذلک لہ شغلا شاغلا بہ عنی وعن ذکری واکفنی یا کافی ما لا یکفی
سواک فانک الکافی لا کافی سواک ومفرج لا مفرج سواک ومغیث لا مغیث
سواک وجار لا یجار سواک غلب من کان جارہ سواک ومغیثہ سواک ومفزعہ
الی سواک ومهربہ الی سواک وملجاہ الی غیرک ومنجاہ من مخلوق غیرک فانت
ثقتی ورجائی ومفزعی ومهربی وملجائی ومنجائی فبک استفتح وبک استنجح
وبمحمد والِ محمد اتوجہ الیک واتوسل واتشفع فاسئلک یا الله یا الله یا
الله فلک الحمد ولک الشکر والیک المشتکی وانت المستعان فاسئلک
یا الله یا الله یا الله بحق محمد والِ محمد ان تصلی علی محمد والِ محمد وان
تکشف عنی غمی وهمی وکربی فی مقامی هذا کما کشفت عن نبیک همہ وغمہ
وکربہ وکفیتہ هول عدوہ فاکشف عنی کما کشفت عنہ وفرج عنی کما
فرجت عنہ واکفنی کما کفیتہ واصرف عنی هول ما اخاف مولہ ومؤونة ما
اخاف مؤونتہ وهم ما اخاف همہ بلا مؤونة علی نفسی من ذلک واصرف فی بقضاء
حوائجی وکفایة ما اهمنی همہ من امر اخرتی ودنیای یا امیر المؤمنین ویا ابا عبد الله
علیک منی سلام الله ابدا ما بقیت وبقی اللیل والنهار ولاجعلہ الله اخر

ما دعا الی امرک مطیعا عنہ
واجعل اللھم بالتوبہ عنہ
ظلمة الاصرار وارفع بها ما
قدمتہ من الاوزار واکفنی
لباس التقوی وجللنی بر
الهدی فقد خلعت ربق
الخاطی عن عنقہ

جلد محوکز پوست شتر
کرہ کہ بچیزی اکندہ کنند
تا ناقہ بخیال بچہ خود حیران
شدہ شیر دہد ودر ایجا مراد
آن شاید برای آن باشد
کہ ارادہ شدہ باشد بآن
کہ من در وقت مصیبت
کناہ کردن گویا شیر دادن کن
وجان ندہ شتم ومجسمہ شیر دہ
بودم واگر نہ مصیبت
نافرمانی نمیکردم

یتبدد وبک مستعینا
علی قضی بعیر تبک
وفی من الکرہ
بعضیک مقارنا بہ لا
ول ولا قوۃ

علیکما سلام الله ابدا ما بقیت

الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَلَا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي حَيٰوةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهٖ
وَاَمِتْنِي مَمَاتَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلٰى مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ
طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَيَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَنَّكُمَا زَائِرًا
وَمُتَوَسِّلًا اِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمَا وَمُتَوَجِّهًا اِلَيْهِ بِكُمَا وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمَا اِلَى اللّٰهِ فِي
حَاجَتِي هٰذِهٖ فَاشْفَعَا لِي فَاِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ وَالْجَاهَ الْوَجِيْهَ وَالْمَنْزِلَ
الرَّفِيْعَ وَالْوَسِيْلَةَ اِنِّي اَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِرًا لِنُجْحِ الْحَاجَةِ وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنَ اللّٰهِ
بِشَفَاعَتِكُمَا اِلَى اللّٰهِ فِي ذٰلِكَ فَلَا اَخِيْبُ وَلَا يَكُوْنُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ
يَكُوْنُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا بِقَضَاءِ جَمِيْعِ حَوَائِجِي وَتَشْفَعَا لِي
اِلَى اللّٰهِ اَنْقَلَبْتُ عَلٰى مَا شَاءَ اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ مُفَوِّضًا اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ
مُلْجِاً ظَهْرِي اِلَى اللّٰهِ مُتَوَكِّلًا عَلَى اللّٰهِ وَاَقُوْلُ حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفٰى سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعٰى
لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللّٰهِ وَوَرَاءَكُمَا يَا سَادَتِي مُنْتَهٰى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَوْدِعُكُمَا اللّٰهَ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لَكُمَا اِنْصَرَفْتُ
يَا سَيِّدَيَّ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَوْلَايَ وَاَنْتَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكُمَا
مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذٰلِكَ اِلَيْكُمَا غَيْرُ مَحْجُوْبٍ عَنْكُمَا سَلَامِي
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ وَاَسْئَلُهُ بِحَقِّكُمَا اَنْ يَشَاءَ ذٰلِكَ وَيَفْعَلَ فَاِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ اِنْقَلَبْتُ
يَا سَيِّدَيَّ عَنْكُمَا تَائِبًا حَامِدًا لِلّٰهِ شَاكِرًا رَاجِيًا لِلْاِجَابَةِ غَيْرَ اٰيِسٍ وَلَا قَانِطٍ اٰيِبًا عَائِدًا
رَاجِعًا اِلٰى زِيَارَتِكُمَا غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمَا وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمَا بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ اِلَيْكُمَا وَاِلٰى زِيَارَتِكُمَا بَعْدَ اَنْ زَهِدَ
فِيْكُمَا وَفِي زِيَارَتِكُمَا اَهْلُ الدُّنْيَا فَلَا اَخَّبَنِيَ اللّٰهُ مَا رَجَوْتُ وَمَا اَمَّلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا اِنَّهٗ
قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ سیف بن عمیرہ گوید کہ سؤال کردم از صفوان و گفتم کہ علقمہ بن محمد این دعا را برای

ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم
باستبد خودم حضرت صادق علیه السلام با بنمکان پس بجا اورد مثل انچه را که ما بجا اورد پس در زیارت ودعا
کرد باین دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز گذاشت چنانچه ما نماز گذاشتیم ووداع کرد
چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را و
بخوان این دعا را و زیارت کن بآن پس بدرستیکه من ضامنم برخدا برای هر که زیارت کند باین زیارت
و دعا کند باین دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش بآنحضرت
برسد و محجوب نماند و حاجت او قضا شود از جانب خدا تعالی بهر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید
برنگرداند ای صفوان یا قسم این زیارت را باین ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیه السلام
بهمین ضمان و او از حسین علیه السلام بهمین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام بهمین ضمان و حسن از پدرش امیر
المؤمنین علیه السلام بهمین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه وآله بهمین ضمان و
رسول خدا صلی الله علیه وآله از جبرئیل بهمین ضمان و جبرئیل از خدا تعالی بهمین ضمان و بتحقیق که
خداوند عز وجل قسم خورده بذات مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت
از نزدیک یا دور و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میپذیرم از او خواهش او را
هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را پس باز نگردد از حضرت من ناامید و خسار و بازش گردانم
با چشم روشن بر او ردن حاجت و فوز بجنت و ازادی از اتش و رخ و قبول کنم شفاعت او را در
حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرمود بخدا شمن ما اهلبیت که در حق او قبول نشود قسم خورد
حضرت تعالی باین بر ذات اقدسش و گواه گرفته ما را بر انچه که گواهی دادند بآن ملائکه ملکوت او پس
جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا بسوی تو بجهة سرور و بشارت تو و شادی و بشارت
علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده
باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز
پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام با من فرمود ای صفوان هرگاه روی داد از برای تو بسوی خدای
عز وجل حاجتی پس زیارت کن باین زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه
از پروردگار خود حاجت را که بر او وارده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را بر رسول
خود بجود و امتنان خویش والحمد لله مؤلف گوید که در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب

دعای علقمه الموصلی الواقف بدیر
نینوی وداع نبی وداع ذی الدنا
الدنوحة وذا قبر المنوحة وهذا نا
علی ما اقترفت والنقل فی
کلا وبمن واحضره اللهم
صلوة العبد راجیا للوعد
خائفا من الوعید خالقا
شعر رایه ومفضحة اوتحتما
فاعتک مستشفعا
بالمهاریع بعد سمع منی
الانجاز واد خلنی اللهم
عرضه بنتک وعفوتک
وتحل امنتک وکفتک
ما اکلت وتوالت عفوک
وجد علی اللهم
الاجر من الانکفاء والفوز
والغنیم اللهم منا سلک
بحق وانقضاء بحق
بقبول

حاج سید احمد رشتی بملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آنحضرت باو که چرا شما عاشورا نمیخوانید عاشوراء عاشوراء و الحکایة برا ما انشاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ثامن الاسلام نوری رحمه الله فرموده اما از زیارت عاشوراء پس در فضل و مقام آن بس که از سخن شاهد زیارات نیست که بظاهر از انشای و املای معصومی باشد هرچند که از قلوب مطهرهٔ ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا بانجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که بهمین ترتیب از زیارت ولعن و سلام و دعا از حضرت احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین و از او بخاتم النبیین صلی الله علیه و آله رسیده و بحسب تجربه مداومت بآن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد و دفع اعادی بی نظیر ولکن احسن فوائد آن که از مواظبت آن بدست آمده فایده ایست که در کتاب دار السلام ذکر کردم و اجمال آن انکه ثقهٔ صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف و پیوسته مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقهٔ امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما مشغول اصلاح مواخوت خود بود و شبها در مقبرهٔ خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و معروف بمزار بسر میبرد و او را همسایه بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک معلم میرفتند تا انکه بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا انکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلیکه آن مرد صالح بیتوته میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکوئی است پس نزد او رفت و گفت من مبدأ فرمید و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و نبودی از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب پس بکدام عمل باینمقام رسیدی گفت چنان است که گفتی و من در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجهٔ استاد اشرف حداد فوت شد و در اینمکان او را دفن کردند و اشاره کرد بموضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب وفات او حضرت ابی عبد الله الحسین ع سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبهٔ سیم امر فرمود بر رفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سعه و نعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را نمیشناخت و محلهٔ او را نمیدانست پس در بازار حداد از آن از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجهٔ بود گفت آری دیروز وفات کرد و او را در فلان امکان و همان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او بزیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصائب او میکرد گفت نه گفت مجلس تعزیه داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میخوانی او را نقل کرد گفت از آن مواظبت داشت بزیارت عاشوراء **در فوائد زیارت عاشوراء**

(ذریعة الوسائل الی المسائل)

منك لي وافية بذلك بما أرجو الفوز لدیك * (يا أرحم الراحمين) * يا ما يا كاشف ظلم * اللهم إني أسألك بحق مولاي علي بن موسى الرضا * تمكن من ولايك حتى آمان * العدل وقطع الباطل بحق * وأحي الحق وأبطل الباطل و * وأجعل الناس وأظهر الشر * وأزل الفساد وقوى الأمور * بنا الجور وعد على الظلم * بالإنكاف ولا تجعل * إلا من أمنك اللهم ربنا * الظلم وبث الجبابرة * أعداء بمنك وأجعل * عنه بمن شئت وأعز من * أهل الجور وأذل الكفر

غیر معروفه است که باز زیارت معروفه متداول له در اجر و ثواب شریک است بی مشقت گفتن صد مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و این برای آنانکه شغل مهمی دارند فوز است عظیم و کیفیت آن بنحویکه در مزار قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هر کس دوست دارد زیارت کند الخضر را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و برود بصحراء یا در بام خانه خود آنگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بسوی الخضر بسلام و متوجه شود باین سلام و اشاره و نیت بآن جهتیکه در آن است ابو عبد الله الحسین علیه السلام یعنی و کند بکربلای معلی آنگاه با خشوع و استکانت بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَلْبَشِيرِ اَلنَّذِيرِ وَ ابْنَ سَيِّدِ اَلْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ اَلْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَ ابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا اَلْوِتْرُ اَلْمَوْتُورُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا اَلْإِمَامُ اَلْهَادِي اَلزَّكِيُّ وَ عَلَى أَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَ أَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَ وَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَ بَقِيَ اَللَّيْلُ وَ اَلنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ اَلرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ فِي اَلْمُؤْمِنِينَ وَ اَلْمُسْلِمِينَ وَ فِي أَهْلِ اَلسَّمٰوَاتِ وَ أَهْلِ اَلْأَرَضِينَ أَجْمَعِينَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلْحُسَيْنِ وَ عَلَى آبَائِكَ اَلطَّيِّبِينَ اَلْمُنْتَجَبِينَ وَ عَلَى ذُرِّيَّتِكَ اَلْهُدَاةِ اَلْمَهْدِيِّينَ لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَ تَرَكَتْ نُصْرَتَكَ وَ مَعُونَتَكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ اَلظُّلْمِ لَكُمْ وَ مَهَّدَتْ اَلْجَوْرَ عَلَيْكُمْ وَ طَرَقَتْ إِلَى أَزِمَّتِكُمْ وَ تَحَيُّفِكُمْ وَ جَارَتْ ذٰلِكَ فِي دِيَارِكُمْ وَ أَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَ مَوَالِيَّ وَ أَئِمَّتِي مِنْهُمْ وَ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ أَسْأَلُ اللّٰهَ اَلَّذِي أَكْرَمَ مَوَالِيَّ مَقَامَكُمْ وَ شَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَ شَأْنَكُمْ أَنْ يُكْرِمَنِي بِوَلَايَتِكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ اَلْإِيتِمَامِ بِكُمْ وَ بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ أَسْأَلُ اللّٰهَ اَلْبَرَّ اَلرَّحِيمَ أَنْ يُرْزُقَنِي مَوَدَّتَكُمْ وَ أَنْ يُوَفِّقَنِي لِلطَّلَبِ بِثَارِكُمْ مَعَ اَلْإِمَامِ اَلْمُنْتَظَرِ اَلْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي اَلدُّنْيَا

وَ يَجْعَلَ اللّٰهُمَّ اَلْهَمَّ اَلْبَيَاتَ وَ اَلْبَلَاءَ وَ يُنْزِلَ عَلَيْهِمُ اَلثَّلَاثَ وَ اَلْمَنَّ جَهْوَةَ اَلنَّكَبِ لَوْنَ مِنَ اَلْحَوْفِ وَ يَكُنَّ اَللُّهُوفَ وَ يَرْبَعَ اَلْجَائِعَ وَ يَحْفَظَ اَلضَّائِعَ وَ يَأْوِيَ اَلطَّرِيدَ وَ يَعُودَ اَلْفَقِيدَ وَ يُغْنِيَ اَلْفَقِيرَ وَ يَجْبُرَ اَلْكَسِيرَ وَ يُوَفِّرَ اَلْكَبِيرَ وَ يَرْحَمَ اَلصَّغِيرَ وَ يُعِزَّ اَلْمَظْلُومَ وَ يَبْذُلَ اَلنَّوَالَ وَ يُفَرِّجَ اَلْغُمُومَ وَ يُغْنِيَ اَلْفُقَرَاءَ وَ يُكْنِيَ اَلْأَرَامِلَ وَ يَمُونَ اَلْأَيْتَامَ وَ يَمْلَأَ اَلْعُرُوَ وَ يُكْمِلَ اَلذِّمَامَ وَ يُعْلِيَ اَلشَّأْنَ وَ يُقَوِّيَ اَلْإِيمَانَ وَ يُذِلَّ اَلْفُرْقَانَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اَلدَّيَّانُ اَلنَّعِمُ اَلْمَنَّانُ

* مناجات شکر خدا *

اَللّٰهُمَّ لَكَ اَلْحَمْدُ

وَالْاٰخِرَةِ وَاَنْ يُبَلِّغَنِيَ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ لَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَسْئَلُ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّكُمْ
وَبِالشَّاْنِ الَّذِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ يُعْطِيَنِيْ بِمُصَابِيْ بِكُمْ اَفْضَلَ مَا اَعْطٰى مُصَابًا
بِمُصِيْبَةٍ اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ يَا لَهَا مِنْ مُصِيْبَةٍ مَا اَفْجَعَهَا وَاَنْكَاهَا
لِقُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُسْلِمِيْنَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِيْ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ
وَاجْعَلْنِيْ عِنْدَكَ وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ فَاِنِّيْ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ
بِمُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّيْ اَتَوَسَّلُ وَ
اَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالطَّيِّبِيْنَ
مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِيْ
مَمَاتَهُمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ
وَهٰذَا يَوْمٌ تَجَدَّدُ فِيْهِ النِّقْمَةُ وَتَنْزِلُ فِيْهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِيْنِ يَزِيْدَ وَعَلٰى
اٰلِ يَزِيْدَ وَعَلٰى اٰلِ زِيَادٍ وَعُمَرَ بْنِ سَعْدٍ وَالشِّمْرِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ وَالْعَنْ مَنْ رَضِيَ
بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ اَوَّلٍ وَاٰخِرٍ لَعْنًا كَثِيْرًا وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَاَسْكِنْهُمْ جَهَنَّمَ
وَسَاءَتْ مَصِيْرًا وَاَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلٰى كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَتَابَعَهُمْ وَسَاعَدَهُمْ
وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ وَاَفْعَالِهِمْ وَاَشْيَاعِهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلٰى كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِذٰلِكَ لَعَنَاتِكَ الَّتِيْ لَعَنْتَ
بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ وَكُلَّ غَاصِبٍ فِيْ كُلِّ جَاحِدٍ وَكُلَّ كَافِرٍ وَكُلَّ مُشْرِكٍ وَكُلَّ شَيْطَانٍ رَجِيْمٍ
وَكُلَّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيْدَ وَاٰلَ يَزِيْدَ وَبَنِيْ مَرْوَانَ جَمِيْعًا اَللّٰهُمَّ وَضَعْفَ
غَضَبِكَ وَسَخَطِكَ وَعَذَابَكَ وَنِقْمَتَكَ عَلٰى اَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ
اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَمِيْعَ الظَّالِمِيْنَ لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ اِنَّكَ ذُوْ نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
وَالْعَنْ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ اٰلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَنْ اَرْوَاحَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَقُبُوْرَهُمْ

وَتَوَالِ اِلَى الْاٰلِ وَمِلْءَ الْاٰلِ وَمِلْءَ
الْقَفَا وَكَثِيْفَ وَالْاٰلِ وَالْاٰلِ وَلَكَ
وَتَوَالِ اِلَى الْبَيْعِ الْقَضَاءِ وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلٰى مَنِّيْ عَطَائِكَ
وَتَحْمُوْدٌ بِالْاٰلِ وَجَلِيْلٍ
الْاٰلِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى
لِحَسَانِكَ الْكَثِيْرِ وَجَزِيْلِكَ
الْعَزِيْزِ وَتَكْمِيْلِ الْكَثِيْرِ
وَرَفِيْعِ الْعَيْشِ وَلَكَ الْحَمْدُ
رَبِّ عَلٰى تَمَامِكَ لَكَ قَلِيْلِ الْكَثِيْرِ
وَاَعْطَائِكَ وَاَفِيْ الْاَجْرِ وَ
عَطَائِكَ مُتَصِلِ الْوَزِيْرِ وَقَبُوْلِكَ
مَتَى الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَرَضِيَ
بِاَفْضَلِ الْاَجْرِ وَتَسْهِيْلِكَ
مَتَوَضِّعِ الْوَعْرِ وَتَسْهِيْلِكَ
الْاَمْرِ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْبَلَاءِ
الْمَعْرُوْفِ وَاَفِيْ الْمَعْرُوْفِ وَ
رَفِيْعِ الْعَرْفِ وَاَوَّلِ الْاَوَّلِ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى
فَاتِحِهِ

وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الْعِصَابَةَ الَّتِي نَازَلَتِ الْحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَحَارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ
اَصْحَابَهُ وَاَنْصَارَهُ وَاَعْوَانَهُ وَاَوْلِيَآئَهُ وَشِيعَتَهُ وَمُحِبِّيهِ وَاَهْلَ بَيْتِهِ وَذُرِّيَّتَهُ
وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَلَبُوا حَرِيمَهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ اللّٰهُمَّ
وَالْعَنْ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ اَجْمَعِينَ اِلٰى
يَوْمِ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ وَعَلٰى مَنْ سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ
وَوَاسَاكَ بِنَفْسِهِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ
وَعَلٰى رُوحِكَ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَعَلٰى تُرْبَتِكَ وَعَلٰى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَهُمْ رَحْمَةً
وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا بْنَ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَيَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا بْنَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا شَهِيدُ يَا بْنَ الشَّهِيدِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي
هٰذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ
وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ اَلسَّلَامُ عَلَى
الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَآءِ مِنْ وُلْدِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَآءِ
مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ اَلسَّلَامُ عَلٰى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَ
عَلَيْكَ اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَآءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
عَلَيْهِ اَلسَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَيْكَ اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَآءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ
يَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَيْكِ اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ

التکلیف وذکر الضعیف وغائۃ اللھیز و
لک الحمد علی سعدہا اللھم و
ورد وام اقضا اللھ وصرف
اخالک وجہد افعالک
وقوالی قوالک ولک الحمد
علی ناجز مطالبۃ العقاب
وترک مناقصۃ العذاب
وتسہیل طریق النار والزلفۃ
عیث التمادی لک الامتنان

مناجات طلب حوائج

جدیر من امرتہ بالدعاء
ان یدعوک ومن وعدتہ
بالاجابۃ ان یرجوک و
الی اللھم حاجۃ قد
عجز عن نعمہا جہدی وکلت
فیہا طاقتی وضعف عن
مرامہا قوتی وسولت

لَكَ الْعَزَآءُ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَآءَ فِي اَخِيكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى الْاَرْوَاحِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَآءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُمُ الْعَزَآءَ فِي مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ
بِثَارِهِ مَعَ اِمَامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بسجده برو وبگو اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَى جَمِيعِ مَا نَابَ مِنْ خَطْبٍ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ اَمْرٍ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكَى فِي عَظِيمِ
الْمُلِمَّاتِ بِحُجَّتِكَ وَاَوْلِيَآئِكَ وَذٰلِكَ لِمَا اَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَبِيرِ
اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ
وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمَوْرُودِ وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ
اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ وَاسَوْهُ بِاَنْفُسِهِمْ وَبَذَلُوا دُونَهُ مُهَجَهُمْ وَجَاهَدُوا
مَعَهُ اَعْدَآئَكَ اِبْتِغَآءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَآئَكَ وَتَصْدِيقًا بِوَعْدِكَ وَخَوْفًا مِنْ وَعِيدِكَ
اِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَآءُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **هشتم زیارت اربعین است**

یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب ومصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه ویک رکعت نماز گذاشتن که مراد هفده رکعت فریضه وسی وچهار رکعت نافله است در هر شب وروز وزیارت اربعین کردن وانگشتر در دست راست کردن وجبین را در سجده بر خاک گذاشتن وبسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن وگفته زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز بدو نحو رسیده یکی زیارتیست که شیخ در تهذیب ومصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن مولایم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللّٰهِ وَحَبِيبِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللّٰهِ وَنَجِيبِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَى صَفِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى اَسِيرِ الْكُرُبَاتِ
وَقَتِيلِ الْعَبَرَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ

الفائز بكرامتك اكرمته بالشهادة وحبوته بالسعادة واجتبيته بطيب الولادة
وجعلته سيدا من السادة وقائدا من القادة وذائدا من الذادة واعطيته
مواريث الانبياء وجعلته حجة على خلقك من الاوصياء فاعذر في الدعاء و
منح النصح وبذل مهجته فيك ليستنقذ عبادك من الجهالة وحيرة الضلالة
وقد توازر عليه من غرته الدنيا وباع حظه بالارذل الادنى وشرى آخرته
بالثمن الاوكس وتغطرس وتردى في هواه واسخطك واسخط نبيك واطاع من عبادك
اهل الشقاق والنفاق وحملة الاوزار المستوجبين النار فجاهدهم فيك صابرا
محتسبا حتى سفك في طاعتك دمه واستبيح حريمه اللهم فالعنهم لعنا وبيلا
وعذبهم عذابا اليما السلام عليك يابن رسول الله السلام عليك يابن سيد
الاوصياء اشهد انك امين الله وابن امينه عشت سعيدا ومضيت حميدا و
مت فقيدا مظلوما شهيدا واشهد ان الله منجز ما وعدك ومهلك من خذلك
ومعذب من قتلك واشهد انك وفيت بعهد الله وجاهدت في سبيله حتى اتيك
اتيك اليقين فلعن الله من قتلك ولعن الله من ظلمك ولعن الله امة سمعت
بذلك فرضيت به اللهم اني اشهدك اني ولي لمن والاه وعدو لمن عاداه بابي انت
وامي يابن رسول الله اشهد انك كنت نورا في الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة
لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك المدلهمات من ثيابها واشهد انك
من دعائم الدين واركان المسلمين ومعقل المؤمنين واشهد انك الامام البر
التقي الرضي الزكي الهادي المهدي واشهد ان الائمة من ولدك كلمة التقوى
واعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا واشهد اني بكم مؤمن
وبايابكم موقن بشرايع ديني وخواتيم عملي وقلبي لقلبكم سلم وامري لامركم

هفدهم حجاب حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

يا من اذا استعذت به اعاذني واذا استجرت به عند الشدائد اجارني واذا استغثت به عند النوائب اغاثني واذا استنصرت به على عدوي نصرني واعانني اليك المفزع وانت الثقة فاقمع عني من ارادني واغلب لي من كادني يا من قال ان ينصركم الله فلا غالب لكم يا من نجا نوحا من القوم الظالمين يا من نجا لوطا من القوم الفاسقين يا من نجا هودا من القوم العادين يا من نجا محمدا صلى الله عليه وآله من القوم الكافرين نجني من اعدائي واعدائك باسمائك

مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ
وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس دو رکعت نماز میکنی و دعا میکنی بانچه میخواهی و بر میگردی
و دیگر زیارتیست که از جابر منقولست و کیفیت آن چنان است که از عطا روایت شده که گفت با جابر
بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن
طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد هست
پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام
و سه مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون بهوش آمد شنیدم که میگفت اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا آلَ اللهِ الخ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه
که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آنرا نیز بخواند رجوع کند
بزیارت نیمه رجب ص ۴۴۱ و همانرا بخواند مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی و
ایام متبرکه بغیر از این اوقات که ذکر شد نیز افضل است خصوصاً اوقاتیکه بآنحضرت نسبتی داشته باشد
مانند روز مباهله و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه و از روایتی
مستفاد میشود که حقتعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیای
ایشان را بزیارت او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر
امام حسین علیه السلام را در هر جمعه آمرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مسکنش
در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت در خواب دیدم
که رقعه ها از آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند
در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب خواهد شد ص ۴۸۶
و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت
امام حسین علیه السلام را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت
و هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرریست هر که آنرا بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت
و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال

يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ لَا سَبِيلَ لَهُمْ
عَلَى مَنْ تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ وَ
اسْتَجَارَكَ بِالرَّحِيمِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى إِنَّ
بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ
يُبْدِئُ وَيُعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ
فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ
حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

مجدهم حجاب حضرت امام موسی علیه السلام
تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَتَحَصَّنْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ
وَاسْتَعَنْتُ بِذِي الْكِبْرِيَاءِ وَ
الْمَلَكُوتِ مَوْلَايَ اسْتَسْلَمْتُ
إِلَيْكَ فَلَا تُسْلِمْنِي وَتَوَكَّلْتُ
عَلَيْكَ فَلَا تَخْذُلْنِي وَلَجَأْتُ
إِلَى ظِلِّكَ الْبَسِيطِ فَلَا تَطْرَحْنِي
أَنْتَ الْمَطْلَبُ وَإِلَيْكَ
الْمَهْرَبُ

صالحه در الهاى ثواب مضاعف است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت
آنحضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقولی یافت نشده بلی در روز نیم ماه شعبان
که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعائی از ناحیه شریفه بیرون آمده که باید آنرا خواند و ما
آنرا در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرها در روز فضیلت
زیادی دارد و ما در اینجا بذکر دو روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است قناعت میکنیم روایت اول
ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر گاه اراده یکی از شما را کند که
ما را زیارت کند باید غسل کند و از خانه اش با قصد ما متوجه بیابان باشد با لا رود بر پشت بام بلند تر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره کند بسلام
کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد روایت دوم از حنان بن سدیر از پدرش منقول است
که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای سدیر زیارت میکنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز عرض کردم
که فدای تو کردم نه فرمود شما چه جفا کارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه فرمود در هر ماه
زیارت میکنید گفتم نه فرمود در هر سال او را زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت
کرده ام فرمود ای سدیر چه جفا کارید شما با امام حسین علیه السلام ایا ندانستید که خدا تعالی را در هر روز
هزار فرشته است و در تهذیب و فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده موی گرد آلوده که میگریند بر
آنحضرت و زیارت میکنند و دست نمیشویند و چه میشود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر
حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج نوبه و در هر روزه یکمرتبه گفتم فدایت شوم پس ما و بین او فرسخهای بیابان
فرمود بمن که بالا رو ببام خانه ات پس نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را بسوی آسمان
پس قصد کن جانب قبر آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ نوشته میشود برای تو زیارتی و ازین زیارت حج و عمره است سدیر گفت بنا
شد که بجا آوردم ابتدا در ماه بیشتر از بیست مرتبه و در صدد زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت
چیزیکه مناسب بمقام بود **تذییل** در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام
بدانکه روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد و مرض است مکرر لک وانا نستشفی
ان بلاقها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در اینباب متواتر است و سبب این تربت
مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آنستکه ذکر شود و من در کتاب فوائد الرضویه که در تراجم علماء امامیه
است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمة الله جزائری قدس سره نوشتم که آنسید جلیل در تحصیل علم

(ج ۳۰)

زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ بروشنی ماه مطالعه مینموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب بسیار و چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده بود پس بجهة روشنی چشم خود تربت مقدسهٔ حضرت سید الشهداء و تراب مراقد شریفهٔ ائمهٔ عراق علیهم السلام اکتحال میکرد و ببرکت آن تربتها چشمش روشن میگشت و نیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما بواسطهٔ معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استبعاد نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیوة الحیوان نقل کرده که افعی هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور میشود حقتعالی او را الهام فرموده که برای رفع کوری خود چشم خود را بر رازیانج تر بمالد لاجرم با چشم کور از بیابان قصد میکند بساتین و جاهائی را که رازیانج در آنجا باشد اگرچه مسافت طویل در بین باشد پس خود را میرساند باین گیاه و چشم خود را بر آن میمالد و روشنی چشم او بر میگردد و این مطلب را زمخشری وغیره نیز نقل کرده اند پس هرگاه حقتعالی در این گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که مار کور بیابان برود و بهرهٔ خود را از آن بگیرد چه عجب و استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلوات الله علیه و آله که در راه او خودش و عترتش کشته شده شفاء از جمیع امراض و فوائد و برکات قرار داده باشد که شیعیان و محبان از آن بهره ها برند و ما در اینمقام بذکر چند خبر قناعت میکنیم اول روایت شده که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می بینند که از برای کاری بزمین میاید از او التماس میکنند که برای ما تسبیح و تربت قبر امام حسین علیه السلام هدیه بیاور دوم بسند معتبر منقولست که شخصی گفت حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بستهٔ متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی بود از آنمرد که آورده بود پرسیدم که این خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آنحضرت از جامه و غیر آنها چیزی بجائی نمیفرستد مگر آنکه این خاک را در میانش میگذارد و میفرماید این امانست از بلاها باذن و مشیت خدا سیم روایتست که عبدالله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که یکشخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام بر میدارد و منتفع میشود و دیگری بر میدارد و منتفع نمیشود فرمود که نه والله هرکه بردارد و اعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته منتفع میشود چهارم از ابوحمزهٔ ثمالی روایتست که عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام که می بینم اصحاب ما میگیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را و طلب شفا از آن میکنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل و همچنین است خاک قبر جدم رسولخدا صلی الله علیه و آله و قبر امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر علیهم السلام پس بگیر از آنخاک که آن شفای هر درد است و سپری است برای دفع هر چه از آن ترسی و

ن و القلم و ما یسطرون و القرآن المجید ... و انه لقسم لو تعلمون عظیم ... والله ولیی و نعم الوکیل
بسم از کتاب ... شیخ کلینی منقولست ... از حضرت امام رضا علیه السلام ... خواب ... برای حضرت ...
مصباح ... دعا ... منقول از کتاب ... سید بن طاوس ... اللهم ... ربنا ...

هیچ چیز بان برابری نمیکند از چیزهائی که از آن شفا طلب میکنند بغیر از دعا و چیزیکه از فاسد میکند
انسکه در ظرفها و جاها بد میگذارند و انها که معالجه بآن میکنند کراست بقین ایشان هر که
بقین داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه بان کند او را کافی خواهد بود و محتاج بدوا
دیگر نخواهد شد و فاسد میگردانند ان تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بران میمالند و بهر
چیزکه میگذرند آن تربت از ابو میکنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد میبرند فرزندان آدم
را بران و خود را بران میمالند که اکثر نیکی و بوی خوش بر طرف میشود و هیچ تربت از خانه بیرون
نمیآید مگر محبها میشوند از شیاطین و کافران جن از برای ان تربت انقدر که عدد ایشان را کسی بغیر از
خدا احصا نمیتواند کرد و ان تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بران میمالند ملائکه
نمیگذارند ایشان را که داخل خانه شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیمار را که بان معالجه نمایند
البته در اندک ساعت شفا میابد پس چون تربت را بردارید پنهان کنید و نام خدا بران ببرید و بخوانید و شنیده ام
که بعضی از انها که تربت برمیدارند از اسباب میشمارند حتی بعض از ایشان انرا در توبره چهارپایان
میاندازند یا در ظرف طعام یا چیزهائیکه دست بران ببرد مالیده شود از خوردنیها و جوالها پس
چگونه شفا یابد از ان کسیکه باین نوع از اطعمه دارد ولکن دلی که در ان یقین نیست و سبک میشمارد
چیزیرا که صلاحش در ان است عمل خود را فاسد میکند پنجم روایتشده که هرگاه یکی از شما خواهد
که بردارد تربت را باطراف انگشتان بردارد و قدری مثل نخود است پس بوسد انرا و بر هر دو دیده گذارد
و بر سایر بدن بمالد و بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَثَوٰى فِيهَا
وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَاَبِيهِ وَاُمِّهِ وَاَخِيهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَبِحَقِّ الْمَلٰٓئِكَةِ الْحَافِّينَ بِهِ
اِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَآءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ وَبُرْءًا مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجَاةً مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ وَحِرْزًا مِمَّا اَخَافُ
وَاَحْذَرُ بر انرا استعمال نماید و روایتشده که مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام انکه بران سوره انا
اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بخواند و نیز روایتشده که هرگاه تربت را بخورد یا بکسی بخوراند بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَآءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
مؤلف گوید که فوائد تربت شریفه انحضرت بسیار است از جمله انکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن
و کفن را بان نوشتن و دیگر بهده کردن بران است که روایتشده که بهده بران هفت جا بر امید رد

(دعا و رزق و غیره)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاِلَيْهِ الْمَآلُ وَالْعَوْدُ وَالْمَرْجِعُ وَالْمَاٰبُ وَاَفْضَلُ الذِّكْرِ بَعْدَ الْاِسْتِغْفَارِ
بِالْاِسْتِغْفَارِ لَهُ وَلِمَنْ يَحُقُّ عَلَيْكَ حَقُّهُ وَلِمَنْ يَحُقُّ عَلَيْكَ حَقُّهُ وَلِمَنْ يَحُقُّ عَلَيْكَ حَقُّهُ
اَلثَّانِي كَانَ مَعْرِفَةُ اَمْرِهِ
اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ رِزْقِي فِي السَّمَآءِ فَاَنْزِلْهُ وَاِنْ كَانَ فِي الْاَرْضِ فَاَظْهِرْهُ وَاِنْ كَانَ بَعِيدًا فَقَرِّبْهُ
وَاِنْ كَانَ قَرِيبًا فَيَسِّرْهُ وَاِنْ كَانَ قَلِيلًا فَكَثِّرْهُ وَ
بِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيْهِ فِيهِ
بست و دو دعاء دفع شر
ابلیس معول از بخشی
اَللّٰهُمَّ اِنَّ اِبْلِيسَ عَدُوٌّ
مِنْ بَعِيدٍ لَهُ بَرَاٰنِي مِنْ خَرْدَةٍ
لَا اَرَاهُ وَاَنْتَ تَرَاٰنِي مِنْ خَرْدَةٍ
لَا تَرَاهُ وَاَنْتَ اَقْوٰى عَلَى
اَمْرِهِ كُلِّهِ وَهُوَ لَا يَقْوٰى
عَلَى شَيْءٍ

یعنی باعث قبول نماز میشود که باسمانها بالا میرود و دیگر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن و بان تسبیح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آنستکه در دست ادمی تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و معلومست که این تسبیح غیر از آن تسبیحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالی وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ وعارف رومی در معنی این گفته

گر ترا از غیب چشمی باز شد	با تو ذرات جهان هم راز شد	نطق خاک و نطق آب و نطق گل	
هست محسوس حواس اهل دل	جمله ذرات در عالم نهان	با تو میگویند روزان و شبان	
ما سمیعیم و بصیر و با هشیم	با شما نامحرمان ما خامشیم	از جمادی سوی جان جان شوید	
غلغل اجزای عالم بشنوید	فاش تسبیح جمادات ایدت	و سوسه نا و بلها بر دایدت	

بالجمله این تسبیحی که در این روایتست تسبیحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین علیه السلام را و بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ بامر او نبویسد حق تعالی از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بگرداند سنگهای را که از تربت امام حسین علیه السلام میسازند بعدد تسبیح پخته پس یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود و اگر تسبیحی را در دست نگاه دارد و تسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته میشود هفتم در حدیث معتبر منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام بعراق تشریف اوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و عرض کردند که دانسته ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفای هر دردست اما باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان بخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند أَصْبَحْتُ اللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ وَجِوَارِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلِيقَتِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ حَصِينَةٍ وَهِيَ وِلَايَةُ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحْتَجِزًا مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ إِلَيَّ بِأَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ الْإِخْلَاصِ فِي الْأَعْرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ

دعاء دفع ابلیس

مِنْ أَمَلِكَ اللّٰهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ بِأَمْرِكَ وَلَا أَقْوَى إِلَّا بِمَا قَوَّيْتَنِي بِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا رَبِّ اللّٰهُمَّ إِنَّ آرَاءَ وَأَهْوَاءَ وَأَمَانِيَّ وَظُنُونَ كَاذِبَةٌ فَلَا تُحَقِّقْهَا وَاكْفِنِي شَرَّهَا وَاجْعَلْ كُلَّ ذٰلِكَ فِي تَحْقِيقِ رَجَائِكَ وَتَصْدِيقِ دُعَائِكَ بِإِلٰهِ الْحَقِّ آمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

بیت وشم و نیز بعضی از خواص آنحضرت که دلالت بر آن دارد که حق تعالی او را از هر بلا و آفت ایمن گردانید و بعضی از کلمات آنحضرت که دلالت بر آن دارد که حق تعالی او را از هر بلا و آفت ایمن گردانید

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

جَمِيعًا مُوقِنًا اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ اُوَالِي مَنْ وَالَوْا وَاُعَادِي
مَنْ عَادَوْا وَاُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِذْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ
شَرِّ كُلِّ مَا اَتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ بِحُرْمَةِ الْاَعَادِي عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّا
جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ
وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ اَبِيهِ وَبِحَقِّ اُمِّهِ وَبِحَقِّ اَخِيهِ وَبِحَقِّ وَلَدِهِ الطَّاهِرِينَ
اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ وَاَمَانًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ سُوْءٍ پس تسبیح را برجبین
خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا
باشد تا صبح و در روایت دیگر منقول است که هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید
چنین کند تا حرزی باشد او را و از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان علماء آنست که خوردن گل
و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بقصد شفا بقصد لذت
بقدر نخودی بلکه احوط آنست که بقدر عدسی باشد و خوبست که تربت را در دهان بگذارد و بعد از
ان جرعه از آب بخورد و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ
كُلِّ دَآءٍ وَسُقْمٍ علامه مجلسی ره فرموده احوط آنست که مهر و تسبیح تربت انحضرت را نخرند و نفروشند
بلکه هدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد
نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام
را بفروشد چنانست که گوشت انحضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که شیخ ما محدث متبحر
ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من بخدمت مرحوم
والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود کرده است مادرم
او را از جا کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چرا آنکه باشود در زیر ران و اقعود و شکنه
کرد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا بحال دو مهر شکسته ام ولکن عهد کرد که من بعد در
جیب پایین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدم در خواب دید بدون
آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام بزیارت

(دعا بعد نماز پیش بردن)

اصل علی محمد و آل محمد الخ
گفت بی سم می نویسان کلمات را
خوانیم بی خدا قلم را زنده کرد
بیت و چها را از خصوصیت سو
صلی الله علیه و آله منقوش
که هر که بخواهد اجلش تاخیر
پسند و فضولت پیدا کند
روشنان خود را فزون
بد محفوظ بماند بی بوگوید
سم مرتبه در وقت دخول در
شب و سم مرتبه در وقت خروج
در صبح بسبحان الله ولا اله الا الله
و منتهی العلم و مبلغ الرضا
و ذکره الخیر الخ
بیت و پنجم نقلست از
کتاب نثر اللئالی تالیف سید
سعید علی بن فضل الله
الحسینی راوندی که مردی
بحضرت علی بن موسی الرضا علیهما السلام
شکایت کرد از دین خود و فرمود
بگو اللهم ربنا الخ

او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را
بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید و با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در
مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یکیک را میخواند و چیزی از آنها
باو میداد پس نوبت ببرادر مزبور سلمه الله رسید حضرت نظری براو افکند مانند کسیکه در غضب
باشد و التفات فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود
شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی و الآن در ذهنم است که
گویا قاب شانه ترمه باو داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و
والده حکایت را برای ایشان بیان کرد والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

فصل هشتم

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام و ذکر مسجد براثا
و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتملست بر چند مطلب

مطلب اول — (در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است)

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که
زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که هر که او را
زیارت کند مثل آنستکه زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین علیه السلام را و در روایت
دیگر مثل آنستکه امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر هر که او را زیارت کند بهشت
از برای اوست و شیخ جلیل محمد بن شهرآشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقل کرده که خطیب مؤلف آن کتاب
بسند خود از علی بن خلال نقل نموده که گفت هیچ امر دشواری مرا رو نداد که بعد از آن بروم بنزد قبر
حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل بآنجناب شوم مگر آنکه خدا آنرا از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده
شد در بغداد زنیکه میدوید پس باو گفتند که بکجا میروی گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای
پسرم که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب در آنجا حاضر بود استهزاء کرد بآن زن و گفت پسرت در زندان
مرد آن زن گفت خداوندا از تو سؤال میکنم بحق آنکسیکه او را در زندان شهید کردند که مرادش همان حضرت
است که قدرت خود را بمن بنمائی ناگاه پسر آن زن را رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزاء کرده بود
بجنایت او گرفتند و شیخ صدوق از ابراهیم بن عقبه روایت کرده که گفت نوشتم بخدمت امام علی نقی ع
و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت ابی عبد الله الحسین علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما السلام

الهم و منفس الغم و مذهب الاحزان و مجیب دعوة المضطرین یا رحمن الدنیا والآخرة و رحیمهما انت رحمتی و رحمن کل شیء فارحمنی رحمة تغنینی بها عن رحمة من سواک و تقضی بها عنی الدین

پس هرگاه بقدر پری زمین طلا بر آن باشی حق تعالی ادا فرماید از تو

باب ششم

در ذکر خواص بعضی سور و آیات و ذکر بعض ادعیه و مطالب متفرقه و آن مشتمل بر چهل امر است

اول شیخ کلینی در کافی از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که هر کس بخواند مسبحات یعنی سوره حدید و حشر و صف و جمعه و تغابن و اعلی را پیش از خواب نمیرد تا درک نماید حضرت قائم علیه السلام را

یعنی انکہ کدام یک از ایشان زیارت بہتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرمودہ بودند ابو عبد اللہ علیہ السلام مقدم است و زیارت ایشان معتبر و ثوابش بزرگتر است و اما کیفیت زیارت کاظمین علیہما السلام پس بدانکہ زیارات دو قسم است بعضی مختص است بہر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک مابین ان دو امام است اما زیارت مختص بامام موسی علیہ السلام پس چنانکہ سید بن طاؤس در مزار نقل نموده انستکہ چون خواستی حضرت را زیارت کنی سزاوار است کہ غسل کنی پس روانہ شوی بزیارت با تأنی و وقار همینکہ بدر حرم رسیدی بایست و بگو اللہ اکبر اللہ اکبر لا الہ الا اللہ واللہ اکبر الحمد للہ علی ھدایتہ لدینہ والتوفیق لما دعا الیہ من سبیلہ اللھم انک اکرم مقصود و اکرم مأتی وقد اتیتک متقربا الیک بابن بنت نبیک صلواتک علیہ وعلی آبائہ الطاہرین وابنائہ الطیبین اللھم صل علی محمد وآل محمد ولا تخیب سعیی ولا تقطع رجائی واجعلنی عندک وجیھا فی الدنیا والآخرۃ ومن المقربین پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو بسم اللہ وباللہ وفی سبیل اللہ وعلی ملۃ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ اللھم اغفر لی ولوالدی ولجمیع المؤمنین والمؤمنات پس همینکہ رسیدی بدرجہ شریفہ بایست واذن طلب کن و بگو ادخل یا رسول اللہ ادخل یا نبی اللہ ادخل یا محمد بن عبد اللہ ادخل یا امیر المؤمنین ادخل یا ابا محمد الحسن ادخل یا ابا عبد اللہ الحسین ادخل یا ابا محمد علی بن الحسین ادخل یا ابا جعفر محمد بن علی ادخل یا ابا عبد اللہ جعفر بن محمد ادخل یا مولای یا ابا الحسن موسی بن جعفر ادخل یا مولای یا ابا جعفر ادخل یا مولای محمد بن علی پس داخل شو و چهار مرتبہ بگو اللہ اکبر پس بایست مقابل قبر و قبلہ را پشت کف خود قرار بدہ پس بگو السلام علیک یا ولی اللہ وابن ولیہ السلام علیک یا حجۃ اللہ وابن حجتہ السلام علیک یا صفی اللہ وابن صفیہ السلام علیک یا امین اللہ وابن امینہ السلام علیک یا نور اللہ فی ظلمات الارض السلام علیک یا امام الھدی السلام علیک یا علم الدین و

واگر نہ در جوار حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ خواهد بود در میان دو ستون کہ کنایت از روضہ رسول صلی اللہ علیہ وآلہ فرمود هر که بخواند هفتاد بار آیہ اول سورہ بقره و آیہ آخر آن و دو آیہ بعد از آن و سه آیہ آخر بقره را نمیماند در خانہ او مال خود چیزی را اگر بگذارد و شیطان و فراموشی نکند قرآن را تا زنده باشد و نیز دو رکعت نماز کند در حضرت امام محمد باقر علیہ السلام که در هر رکعت سوره انا انزلناه را بخواند و صد بار آن بگوید مثل کسی باشد که کشته از دنیا مراجعت کرده در روز اول و هفتاد هزار گناه او را بیامرزند و اگر آیہ الکرسی بخواند مثل کسی باشد که در روز اول در خون خود طپیده باشد و یکصد و سی مرتبہ

اَلنَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خازِنَ عِلْمِ النَّبِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نائِبَ الْاَوْصِیاءِ السّابِقِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَعْدِنَ الْوَحْیِ
الْمُبِینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْعِلْمِ الْیَقِینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَیْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلِینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الصّالِحُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الزّاهِدُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الْعابِدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ السَّیِّدُ الرَّشِیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَ وَصِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ
ما حَمَّلَکَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ
اَحْکامَ اللّٰهِ وَتَلَوْتَ کِتابَ اللّٰهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذیٰ فِی جَنْبِ اللّٰهِ وَجاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ
جِهادِهِ حَتّٰی اَتاکَ الْیَقِینُ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلیٰ ما مَضیٰ عَلَیْهِ آباؤُکَ الطّاهِرُونَ
وَاَجْدادُکَ الطَّیِّبُونَ الْاَوْصِیاءُ الْهادُونَ الْاَئِمَّةُ الْمَهْدِیُّونَ لَمْ تُؤْثِرْ عَمًی عَلیٰ
هُدًی وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلیٰ باطِلٍ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ
وَاَنَّکَ اَدَّیْتَ الْاَمانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِیانَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّکٰوةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً حَتّٰی
اَتاکَ الْیَقِینُ فَجَزاکَ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَاَشْرَفَ الْجَزاءِ اَتَیْتُکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُقِرّاً بِفَضْلِکَ مُحْتَمِلاً لِعِلْمِکَ مُحْتَجِباً بِذِمَّتِکَ عائِذاً بِقَبْرِکَ
لائِذاً بِضَرِیحِکَ مُسْتَشْفِعاً بِکَ اِلَی اللّٰهِ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ
مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِکَ وَبِالْهُدَی الَّذِی اَنْتَ عَلَیْهِ عالِماً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ وَبِالْعَمَی
الَّذِی هُمْ عَلَیْهِ بِاَبِی اَنْتَ وَاُمِّی وَنَفْسِی وَاَهْلِی وَمالِی وَوَلَدِی یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً بِزِیارَتِکَ اِلَی اللّٰهِ تَعالیٰ وَمُسْتَشْفِعاً بِکَ اِلَیْهِ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ

رَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَيَتَجَاوَزَ عَنْ سَيِّئَاتِي وَيَمْحُوَ عَنِّي خَطِيئَاتِي وَ
يُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ وَيَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَيَغْفِرَ لِي وَلِأَبَائِي وَلِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي
وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ
پس بیاندازد خود را بر قبر و ببوسد آنرا و بگذارد دو طرف روی خود را بر آن و دعا کند بآنچه میخواهی پس برگردد
بجانب سر و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ
أَنَّكَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَأَنَّكَ مَعْدِنُ التَّنْزِيلِ وَصَاحِبُ التَّأْوِيلِ وَحَامِلُ
التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْعَالِمُ الْعَادِلُ وَالصَّادِقُ الْعَامِلُ يَا مَوْلَايَ أَنَا أَبْرَءُ إِلَى اللهِ
مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِمُوَالَاتِكَ فَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَأَجْدَادِكَ
وَأَبْنَائِكَ وَشِيعَتِكَ وَمُحِبِّيكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بکن بهر
دو آن سورهٔ یس و الرحمن یا هر چه آسان باشد از قرآن پس دعا کن بآنچه میخواهی زیارت دیگر
برای حضرت موسی علیه السلام شیخ مفید و شیخ شهید و محمد بن المشهدی فرموده اند چون خواستی زیارت
کنی آنجناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و آداب
دخول بطلب پس داخل حرم شو در حالیکه میگوئی بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللهِ بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر
حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام شوی پس چون ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نُورَ اللهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ
جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوْلَيْتَ بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ اللهِ حَقًّا أَبْرَءُ إِلَى اللهِ مِنْ أَعْدَائِكَ
وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِمُوَالَاتِكَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ

دعای کمیل در آن نیز خوانده میشود
دعای زیارت امام موسی بخوان
قرآن که تمام شد بس بگو اللهم
اکفنی عنی الملائکة سه مرتبه
صادق علیه السلام انکار کرد که
فرمود هر که ایمان بخدا و روز
قیامت دارد و انکار آن
خواندن قل هو الله احد را
در عقب فریضه پس بدرستیکه
کسیکه بخواند آنرا جمع میفرماید
حق تعالی برای او خیر دنیا و
آخرت را و بیامرزد او را و پدر
و مادر و اولاد او را و هفتم
دیگر از آنحضرت روایت کرده
که هر که سورهٔ الهیکم التکاثر
را بخواند نزد خواب نگاه
داشته شود از عذاب قبر
دیگر از آنحضرت روایت

مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس خود را بر قبر بیفکن و ببوسکن و گونه های خود را
بر او بگذار پس برگرد از آنجا و بیا بجانب سر و بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَشْهَدُ
اَنَّكَ صَادِقٌ اَدَّيْتَ نَاصِحًا وَقُلْتَ اَمِينًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا لَمْ تُؤَثِّرْ عَمًى عَلَى الْهُدٰى
وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلَى بَاطِلٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى اٰبَائِكَ وَاَبْنَائِكَ الطَّاهِرِينَ بس
ببوس قبر منور را و دو رکعت نماز زیارت گذار و بعد از این دو رکعت هر نماز که خواهی بکن پس از آن بیا بجده
برو و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اعْتَمَدْتُ وَاِلَيْكَ قَصَدْتُ وَبِفَضْلِكَ رَجَوْتُ وَقَبْرَ اِمَامِي
الَّذِي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ وَبِهِ اِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي اَوْجَبْتَ عَلَى
نَفْسِكَ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَا كَرِيمُ پس بر روی راست خود را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ
قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا پس بر جانب چپ خود را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ
قَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا وَتَصَدَّقْ
عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ پس برگرد بجده و بگو شُكْرًا شُكْرًا صد مرتبه پس سر از سجده بردار و
دعا کن بآنچه خواهی از برای هر که میخواهی و دوست داری را مولف گوید سید جلیل علی بن طاوس رضی الله
عنه در مصباح الزائر بعد از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام این صلوات را بر انحضرت که مخصوص
است برشمه از فضائل و مناقب عبادت و مصائب بجناب نقل کرده البته زائر از فیض خواندن آن
خود را محروم نکند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَصِيِّ
الْاَبْرَارِ وَاِمَامِ الْاَخْيَارِ وَعَبْدِكَ الْاَنْوَارِ وَوَارِثِ السَّكِينَةِ وَالْوَقَارِ وَالْحِكَمِ وَالْاٰثَارِ
الَّذِي كَانَ يُحْيِي اللَّيْلَ بِالنَّهَارِ اِلَى السَّحَرِ بِمُوَاصَلَةِ الْاِسْتِغْفَارِ حَلِيفِ التَّهَجُّدِ الطَّوِيلَةِ
وَالدُّمُوعِ الْغَزِيرَةِ وَالْمُنَاجَاتِ الْكَثِيرَةِ وَالضَّرَاعَاتِ الْمُتَّصِلَةِ وَمَفْزَعِ النَّهْيِ وَالْعَدْلِ
وَالْخَيْرِ وَالْفَضْلِ وَالنَّدٰى وَالْبَذْلِ وَمَاْلَفِ الْبَلْوٰى وَالصَّبْرِ وَالْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ
وَالْمَقْهُورِ بِالْجَوْرِ وَالْمُعَذَّبِ فِي قَعْرِ السُّجُونِ وَظُلَمِ الْمَطَامِيرِ ذِي السَّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ
الْقُيُودِ وَالْجَنَازَةِ الْمُنَادٰى عَلَيْهَا بِذُلِّ الْاِسْتِخْفَافِ فِي الْوَارِدِينَ عَلَى جَدِّهِ الْمُصْطَفٰى وَاَبِيهِ

کریمه که اگر خوانند شود سوره
حمد یک مرتبه هفتاد مرتبه تمام
در کاغذ کرده شود و روح با وجعی
خواهد داشت نفع عظیم حاصل
موسی بن جعفر علیهما السلام
بیمار را دارد شفا یابد اگر خوانند
کوبک دو هفته بسر نرسد
اعوذ برب الفلق و سر مرتبه
قل اعوذ برب الناس و صد مرتبه
تعویذ کند و اگر بخواند بخانه
و مکان موانست داشته باشد بلاها
محفوظ بماند از بلاها تا روز یکه
وفات کند و هم فرمود که
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده که فرمود بفضل الله
تعالی که خود را کن خود را از
فضل صبح و بخدا کن خود را از
شر شیطان رجیم بسم الله الرحمن الرحیم
نماز صبح بجماعت بخواند
و بعد از نماز بگوید الحمد لله
که بخواند

الْمُرْتَضٰى وَاُمِّهِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ بِارْثٍ مَغْصُوبٍ وَوِلَاءٍ مَسْلُوبٍ وَاَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَرَحِمٍ
مَطْلُوبٍ وَسَهْمٍ مَشْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا صَبَرَ عَلٰى غَلِيظِ الْمِحَنِ وَتَجَرَّعَ غُصَصَ الْكُرَبِ
وَاسْتَسْلَمَ لِرِضَاكَ وَاَخْلَصَ الطَّاعَةَ لَكَ وَمَحْضَ الْخُشُوعَ وَاسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ
وَعَادَى الْبِدْعَةَ وَاَهْلَهَا وَلَمْ يَلْحَفْهُ فِي شَيْءٍ مِنْ اَوَامِرِكَ وَنَوَاهِيكَ لَوْمَةُ
لَائِمٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً نَامِيَةً مُنِيفَةً زَاكِيَةً تُوجِبُ لَهُ بِهَا شَفَاعَةَ اُمَمٍ مِنْ خَلْقِكَ
وَقُرُونٍ مِنْ بَرَايَاكَ وَبَلِّغْهُ عَنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَاٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا
وَاِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ وَالنَّجَاوِ ذِي الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اما زیارت مختص بامام محمد تقی علیه السلام پس همان سر بزرگوار فرموده اند که پس متوجه شوی بسوی
قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون باستاد نزد قبر
الحضر پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى
اٰبَائِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَبْنَائِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَوْلِيَائِكَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى فِي
جَنْبِهِ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ اَنْبَتُّكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا
لِاَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس ببوس قبر را و روی خود را بر آن نه پس دو رکعت نماز زیارت
کن و بعد از آن هر نماز که خواهی بکن ار پس برو بسجده و بگو اِرْحَمْ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ
وَاعْتَرَفَ پس بجانب دست راست بگذار و بگو اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس دست
چپ را بگذار و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس برگرد
بسجده و بگو صد مرتبه شُكْرًا شُكْرًا پس برو بکنار خود زیارت دیگر برای حضرت امام محمد تقی علیه السلام سید بن
طاوس در مزار فرموده چون زیارت تمام کردی حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را میایستی نزد قبر حضرت جواد علیه السلام و میگوی

از اذن خواهی رسالت و طلب شفاعت
از پیش رو از پشت سر و از
بالای سر و پایین پای خود
و هرگاه داخل شوی سلطان
جائر بخوان سه مرتبه از اول
و فکنه نظر باو فکنی و شمار
بدست چپ خود در سر خود
را بهمان حال که انگشتان را جمع
کرده برای شمارده بگذار باشد
تا از نزد او برگردی بعضی گفته اند که خواندن
سوره را ترک مکن تا از نزد او
برگردی پس بازدهم در
حدیث از امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که برای ایمنی از
سوختن و غرقشدن بخواند
اللّٰهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَ
هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَمَا
قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ
الْاَرْضُ جَمِيعًا

ارادہ بگوئے السلام علیک یا ابا جعفر محمد بن علی البر التقی الامام الوفی السلام
علیک ایہا الرضی الزکی السلام علیک یا ولی اللہ السلام علیک یا نجی اللہ السلام
علیک یا سفیر اللہ السلام علیک یا سر اللہ السلام علیک یا ضیاء اللہ السلام علیک
یا سناء اللہ السلام علیک یا کلمۃ اللہ السلام علیک یا رحمۃ اللہ السلام علیک
ایہا النور الساطع السلام علیک ایہا البدر الطالع السلام علیک ایہا الطیب من
الطیبین السلام علیک ایہا الطاہر من المطہرین السلام علیک ایہا الایۃ العظمی
السلام علیک ایہا الحجۃ الکبری السلام علیک ایہا المطہر من الزلات السلام
علیک ایہا المنزہ عن المعضلات السلام علیک ایہا العلی عن نقص الاوصاف السلام
علیک ایہا الرضی عند الاشراف السلام علیک یا عمود الدین اشہد انک ولی
اللہ وحجتہ فی ارضہ وانک جنب اللہ وخیرۃ اللہ ومستودع علم اللہ وعلم الانبیاء
وارکن الایمان وترجمان القرآن واشہد ان من تبعک علی الحق والہدی وان
من انکرک ونصب لک العداوۃ علی الضلالۃ والردی ابرء الی اللہ والیک
منہم فی الدنیا والاخرۃ والسلام علیک ما بقیت وبقی اللیل والنہار ویکرر صلوات
بر انحضرت اللہم صل علی محمد واہل بیتہ وصل علی محمد بن علی الزکی التقی والبر
الوفی والمہدی النقی ہادی الامۃ ووارث الائمۃ وخازن الرحمۃ وینبوع
الحکمۃ وقائد البرکۃ وعدیل القرآن فی الطاعۃ وواحد الاوصیاء فی الاخلاص
والعبادۃ وحجتک العلیا ومثلک الاعلی وکلمتک الحسنی الداعی الیک و
الدال علیک الذی نصبتہ علما لعبادک ومترجما لکتابک وصادعا بامرک و
ناصرا لدینک وحجۃ علی خلقک ونورا تخرق بہ الظلم وقدوۃ تدرک بہا
الہدایۃ وشفیعا تنال بہ الجنۃ اللہم وکما اخذ فی خشوعہ لک حظہ

فہم الفصیح والتمیز المطلوب ومرادی (نعوذ باللہ) ارادی ذلیل شدن
انسب بسر کش در کوش
آسمان من فی السموات والارض طوعا وکرہا
وبسوی او رجعون ورزرین
سمیعہ یعنی زمینی کہ بانوار ان
ازانہا بخواند لقد جاءکم
رسول من انفسکم عزیز
علیہ ما عنتم حریص علیکم
بالمؤمنین رؤف رحیم
فان تولوا فقل حسبی اللہ
لا الہ الا ہو علیہ توکلت
وہو رب العرش العظیم
ورای بسیار شدن کشیدہ
عجز اللہم انی اسئلک ما ہادی
وبکوید یا ہادی

وَاسْتَوْفِ مِنْ خُبْثِكَ نَصِيبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَضْعَافَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى وَلِيٍّ ارْتَضَيْتَ
طَاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَآتِنَا فِي مُوَالَاتِهِ مِنْ لَدُنْكَ
فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَالصَّفْحِ الْجَمِيلِ پس نماز زیارت
بجا آور و بعد از سلام بگو اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ الدُّعَاءُ زیارت دیگر مختص
بآنحضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را پس غسل کن و
خود را پاکیزه نما و در جامه پاک بپوش و بگو در زیارت از جناب اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
الْإِمَامِ النَّقِيِّ التَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى
صَلَاةً كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً مُتَوَاتِرَةً كَأَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ عِلْمِ
النَّبِيِّينَ وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ أَنْتَ
زَائِرٌ عَارِفٌ بِحَقِّكَ مُعَادٍ بِالْأَعْدَائِكَ مُوَالٍ لِأَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ
آنگاه حاجت خود را سؤال کن بعد از آن نماز کن در رقبه که در آن قبر امام محمد تقی علیه السلام است چهار رکعت
در نزد سر آنحضرت دو رکعت برای زیارت امام موسی کاظم و دو رکعت برای امام محمد تقی علیهما السلام و نماز کن
در نزد سر امام موسی کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست الهاء را قبله خود گردانیدن
مؤلف گوید که از کلام شیخ صدوق ظاهر میشود که در زمانها قبر شریف حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت
جواد علیه السلام جدا و قبه و در علیحده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند و در قبه حضرت جواد
علیه السلام میرفتند که آن هم بنای علیحده داشته و اما زیارت مشترک میان دو امام علیهما السلام پس آن
هم بر دو قسم است قسم اول آنکه آنرا برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد قولویه
قمی در کامل الزیارة از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر یک از آن دو امام چنان
بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ
فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَدَا لِلَّهِ فِي شَأْنِهِ أَنْتَ زَائِرٌ عَارِفٌ

ذکر علی فنالی ذوای یجوع
عند و ذکر کرده بخواند او
کفایت به فی علی یحزنه
موج من فوقهم موج الاقوام
عز و جل و من فی بعض الله
له نورا فما له من نور و دوا
ایمنی از در زخم بخواند دوا
و حجاب دود قل ادعوا الله
او ادعوا الرحمن ما و کم تکرر
دوا از دم و بزخم کلبی
از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده که در مورد ملول
نوید از قرأت اذا زلزلت
الأرض زلزالها زیرا که هر
ابتوده را دوا فی خود بخواند
زنا نماید حق تعالی او را زلزله
ابدا و بغیر زلزله و در بعض
و من باغ از آفات دنیا تا
بمیرد و در وقت مردن او
ملک کریم از روز

بِحَقِّكَ مُعادِياً لِأَعْدائِكَ مُوالِياً لِأَوْلِيائِكَ فَاشْفَعْ لي عِنْدَ رَبِّكَ يا مَوْلايَ

(زیارت دیگر)

و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلافی آن را ذکر نموده اند
قسم دوم زیارتی است که بخوانند آن هر دو امام علیهما السلام را زیارت شوند و آن چنان است که شیخ مفید و
شهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه ایستادی نزد ضریح طاهر میگوئی

اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا وَلِيَّيِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا حُجَّتَيِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا نُورَيِ اللهِ
فِي ظُلُماتِ الْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنَّكُما قَدْ بَلَّغْتُما عَنِ اللهِ ما حَمَّلَكُما وَحَفِظْتُما مَا اسْتُودِعْتُما
وَحَلَّلْتُما حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتُما حَرامَ اللهِ وَأَقَمْتُما حُدُودَ اللهِ وَتَلَوْتُما كِتابَ اللهِ وَصَبَرْتُما
عَلَى الْأَذى فِي جَنْبِ اللهِ مُحْتَسِبَيْنِ حَتّى أَتاكُمَا الْيَقينُ أَبْرَأُ إِلَى اللهِ مِنْ أَعْدائِكُما وَ
أَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِوِلايَتِكُما أَتَيْتُكُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّكُما مُوالِياً لِأَوْلِيائِكُما
مُعادِياً لِأَعْدائِكُما مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذي أَنْتُما عَلَيْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكُما
فَاشْفَعا لي عِنْدَ رَبِّكُما فَإِنَّ لَكُما عِنْدَ اللهِ جاهاً عَظيماً وَمَقاماً مَحْمُوداً پس ببوس تربت
شریف را و بگذار روی راست را پس برو بجانب سر مقدس و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا حُجَّتَيِ اللهِ
فِي أَرْضِهِ وَسَمائِهِ عَبْدُكُما وَوَلِيُّكُما زائِرُكُما مُتَقَرِّباً إِلَى اللهِ بِزِيارَتِكُما اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْ لي لِسانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيائِكَ الْمُصْطَفَيْنَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ مَشاهِدَهُمْ وَاجْعَلْني
مَعَهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و
بخوان خدا را بآنچه بخواهی مؤلف گوید که چون در این زمانها تقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای
مختصر برای زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم میفرمودند که شیعیان از آسیب طاغیان زمان محفوظ
باشند و اگر زائر طالب زیارت طولانی باشد بخواند زیارت جامعه را که بهترین زیارات است از برای
ایشان خصوصاً این زیارت از آنها که از حدیثش ظاهر میشود که مزید اختصاصی بحضرت امام موسی
علیه السلام دارد و این زیارت بعد از این در اول زیارات جامعه مرقوم خواهد شد رجوع بآنجا شود (۴۳)
و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود وداع کند آن دو جناب را بدعاهای
وداع که از آنجمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب نقل نموده فرموده که چون خواهی وداع

کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر بگو السلام علیک یا مولای یا ابا الحسن ورحمة الله
وبرکاته استودعک الله واقرء علیک السلام امنا بالله وبالرسول وبما جئت
به ودللت علیه اللهم اکتبنا مع الشاهدین وهمچنین در وداع حضرت امام محمد تقی
علیه السلام فرمو میگوئی السلام علیک یا مولای یا ابن رسول الله ورحمة الله وبرکاته
استودعک الله واقرء علیک السلام امنا بالله وبرسوله وبما جئت به ودللت
علیه اللهم اکتبنا مع الشاهدین پس سوال کن از خدا که این اخر زیارت تو نباشد دیگر
توفیق برگشتن بیابی وقبر را ببوسی ودستهای خود را بر قبر گذاری مؤلف گوید از چیزها یکه مناسبست
در اینجا نقل شود حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در جنة المأوی
ونجم الثاقب نقل کرده ودر نجم ثاقب فرمود که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه
که در آن فواید بسیار است ودر این زمان نظیر بکمتر واقعه هرآینه کافی بود در شرافت ونفاست آن پس
بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور ایده الله تعالی نقل کرد که در زمان من هشتاد تومان مال امام علیه السلام
جمع شد پس رفتم بنجف اشرف ببیت تومان از آن را دادم بجناب علم الهدی والتقی شیخ مرتضی علی الله مقامه
وبیست تومان بجناب شیخ محمد حسین مجتهد کاظمینی وبیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شروقی
وباقی ماند در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد حسن کاظمینی
ال بنی ایده الله پس چون مراجعت کردم ببغداد خوش داشتم که تعجیل کنم در ادای انچه باقی بود در ذمه
من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم بزیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام وپس از ان رفتم خدمت
جناب شیخ سلمه الله وقدری از آن بیست تومان را دادم وباقی را وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس
بتدریج بر من حواله کنند که باهلش برساند وعزم کردم بر مراجعت ببغداد در عصر انروز وجناب شیخ
خواهش کرد بمانم منعقد شدم که باید مزد عمله کار خانه شعر بافی را که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد
هفته را در عصر پنجشنبه میدادم پس برگشتم چون ثلث از راه را القریبا طی کردم سید جلیلی را دیدم که
از طرف بغداد روبمن میآید چون نزدیک شد سلام کرد ودستهای خود را گشود برای مصافحه ومعانقه و
فرمود اهلا وسهلا ومرا در بغل گرفت ومعانقه کردیم ومرد دیگر را بوسید پر وبر سر عمامه سبز وشئ
داشت وبر رخسار مبارکش خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد وفرمود حاجی علی خیر است بکجا میروی گفتم

گفت میگردی فردا در آن وقت در قبرها رمضان ومیگذارند ومیگذارند اعمال بخود ومیگوید
اللهم انی اسئلک بکلماتک المنزل ومافیه وفیه اسمک
الاعظم الاکبر واسمائک الحسنی ومایخاف ویرجی
ان تجعلنی من عتقائک
من النار ودعا میکند بانچه
حاجت دارد شانزدهم
شیخ کفعمی در مصباح صغیر
فیض در خلاصة الأذکار وغیرهما
کردیم ودر بعض کتب اصحاب
امامیه که من کمتر خواسته باشد
در جواب بیند یکی از ایشان
واما مان علیهم السلام را یا یکی از
ایشان را یا پدر
بخواند سوره شمس ولیل
وقدر وقل یا ایها الکافرون
وسوره اخلاص ومعوذتین
وآیة الکرسی بخواند مد

کاظمین علیهما السلام از زیارت کردم و برمیگردم ببغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم باسیدی
متمکن نیستم فرمود هستی برگرد تا شهادت دهم برای تو که از موالیان جد من امیرالمؤمنین علیه السلام
واز موالیان ماقائی و شیخ شهادت دهد زیرا که خدا تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بتو
بمطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم نوشته بمن دهد که من از موالیان اهلبیت علیهم
السلام و انرا در کفن خود بگذارم پس گفتم توجه میدانی و چگونه شهادت میدهی فرمود کسیکه حق را
باو مینمایند چگونه ان رساننده را نمیشناسد گفتم چه حق فرمود انچه رساندی بوکیل من گفتم وکیل تو
کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است فرمود وکیل من است و بجناب آقا سید محمد گفته بود که
در خاطر خطور کرد که این سید جلیل مرا باسم خواند با انکه او را نمیشناسم پس بخود گفتم شاید او مرا
میشناسد و من او را فراموش کرده ام باز در نفس خود گفتم که این سید از حق سؤال از من چیزی میخواهد
وخوش دارم که از مال امام علیه السلام چیزی باو برسانم پس گفتم که ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده
بود رجوع کردم در امر ان بجناب شیخ محمد حسن برای انکه ادا کنم حق شما یعنی سؤال ترا از من او پس در روی من
تبسمی کرد و فرمود اری رساندی بعضی از حق ما را بوکیل ما در نجف اشرف پس گفتم انچه اذکر در
قبول شد فرمود اری پس در خاطرم گذشت که این سید میگوید بالتبعیة بعلماء اعلام وکلاء ما و این
در نظر بزرگ امد پس گفتم علماء وکلاء ند در بعض حقوق سادات و مرا غفلت گرفت انتهی انگاه فرمود
برگرد جدم را از زیارت کن پس برگشتم و دست راست او در دست چپ من بود چون براه افتادیم بدیوار
طرف راست ما نهرها بسفید صاف جاریست و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیران همه با ثمر در
یکوقت با انکه موسم انها نبود بر بالای سرها سایه انداخته گفتم این نهرها و این درختها چیست فرمود هر کس از
موالیان ما که زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم سؤالی کنم فرمود سؤال
کن گفتم شیخ عبدالرزاق مرحوم مرحومی بود مدرس روزی نزد او رفتم شنیدم که میگفت کسیکه در طول عمر
خود دو روز ها روزه باشد و شبها بعبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره بجا آرد و در میان صفا و مروه بمیرد
واز موالیان امیرالمؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود اری والله برای او چیزی نیست پس از
حال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیرالمؤمنین علیه السلام است فرمود اری او هر که متعلق است
بتو پس گفتم سید ما برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم قراء تعزیه امام حسین علیه السلام میخوانند که سلیمان
اعمش امد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هود جد ما

سورة انعام من صلوات بر محمد وآل او صد مرتبه روز جمعه
بر خود بجناب رالت خواهد دید
هر که زیارت کرده یا او را شاء الله
تکلم خواهد کرد یا او را شاء الله
هر که بخواهد در دو رکعت نماز
که این علوم را بیاموزد بخواند انشاء الله
بعد از انکه این دعا را بخواند انشاء الله
آنت الحق الذی لا یزول و
الایمان تعرف منه منازل بندگان
و انت الذی تعرف منه منازل
الانبیاء و انت تعلم ما کنت
اقبل منها و ما کنت لا تقبل
و ما اردت منها و لا تکن لا تعلم
و لا اعتقاد منک الا الله الا انت
فانت لک یا الله الرحمن الرحیم
و انت لک یا الله صل علی محمد
و علی جمیع ملائکتک و انبیائک
و رسلک و علی عبدک و ابن امتک
و علی جمیع المؤمنین
و المؤمنات

میان زمین و آسمان پس سؤال کرد که کیست دران هودج گفتند با و فاطمهٔ زهراء و خدیجهٔ کبرے علیهما السلام پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت امام حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دیدرقعه ها بیرا که از هوا میرسید و دران مکتوبست اَمانٌ مِنَ النّارِ لِزُوّارِ الحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ فی لَیْلَةِ الجُمُعَةِ اَمانٌ مِنَ النّارِ یَوْمَ القِیٰمَةِ این حدیث صحیح است فرمود اری راست و تمام است گفتم سید ما صحیح است که میگویند هر کس زیارت نکند حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود اری والله واشک از چشمان مبارکش جاری شد و گریست گفتم سید ما مسئلة فرمود بپرس گفتم سنهٔ هزار و دویست و شصت و نُه حضرت رضا علیه السلام را زیارت کردم و در رود در رود یکی از نهرهای شرقیه را که از بادیه نشینان طرف شرقی نجف اشرف اند ملاقات کردم و او را ضیافت کردم و از او پرسیدم که چگونه است ولایت رضا علیه السلام گفت هشت است امروز پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیه السلام خورده ام چه حد دارد منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آن حضرت روئیده در مهمانخانهٔ جناب این صحیح است علی بن موسی الرضا علیه السلام میآید و او را از منکر و نکیر خلاص میکند فرمود اری والله جد من ضامن است گفتم سید ما مسئلهٔ کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من حضرت رضا علیه السلام را مقبولست فرمود قبولست انشاء الله گفتم سید ما مسئلهٔ فرمود بسم الله گفتم حاجی محمد حسین بزاز باشی پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبولست یا نه و او با من رفیق و شریک در مخارج بود در زیارت حضرت رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبولست گفتم سید ما مسئلة فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل بغداد و صفر ما بود زیارتش قبولست پس تارک شد گفتم سید ما مسئلة فرمود بسم الله گفتم این کلمه را شنیدی یا نه زیارت او قبولست یا نه جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر پیوسته بلهو و لعب مشغول بودند و آن شخص ما در خود را نیز کشته بود پس رسید بمرد در راه بموضعی از جادهٔ وسیعه که در طرف آن بنائین و مواجه بلدهٔ شریفهٔ کاظمین است و موضع از آن جاده که متصل است به بنائین از طرف راست آن که از بغداد میآید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت بیوراز او را داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنهٔ این دو بلد همیشه کناره میکردند از راه رفتن در آن قطعه از زمین پس بدم آنجا برآکه در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سید من این موضع مال بعضی از ایتام سادات است تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیر المؤمنین علیه السلام و ذریهٔ او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب امکان در طرف راست

فاطمة سیدة نساء العالمین
وبحق الحسن والحسین سیدی شباب اهل
الجنة علیهم السلام اجمعین السلام
ان صل علی محمد وال محمد
موقوفها مفدم و بزرد
خلاصه است نقلا عن بعض
الکتب که نافع در کار اداب
المعیده تالیف محمد بن بحر
بحره از حارث بن زرح
از پدر از جدش نقل کرده
که گفت بفرزندان خویش
هرگاه اند وهگین ساخت
شما را امری پس بشتابید
احکام از شما ها مگر در حالیکه
ظاهر باشد و در فرائض نقصانی
ظاهر باشد و یا او با شد
بی بخواند هفتم تبه و القی
وهفت مرتبه

باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند و از متمولین معروفین عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتم سید نام او است که میگویند زمین باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است فرمود چه کار داری باین و از جواب اعراض نمود پس رسیدم بر بقیه آب که از شط دجله میکشند برای مزارع و بساتین الحدود و از جاده میگذرد و انحراف و راه میشود بسمت بلد یکی راه سلطانی است و دیگری راه سادات و انجناب میلکرد براه سادات پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی برویم فرمود نه از این راه خود میرویم پس آمدیم و چند قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس دیدیم و هیچ کوچه و بازار نرفتیم که خود را در صحن مقدس دیدیم پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی بطرف پایین پا است و در در رواق مطهر مکث نمود و اذن دخول نخواند و داخل شد و در در حرم ایستاد پس فرمود زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود اَدْخُلُ یَا اللّٰهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ و همچنین سلام کردند بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا رسیدند در سلام بحضرت عسکری علیه السلام و فرمود اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْکَرِیَّ انگاه فرمود امام زمان خود را میشناسی گفتم چرا نمیشناسم فرمود سلام کن بر امام زمان خود گفتم اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ یَا بْنَ الْحَسَنِ پس تبسم نمود و فرمود عَلَیْکَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ پس داخل شد بر در حرم مطهر و ضریح مقدس را چسبید و بوسید پس فرمود بمن زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود کدام زیارت را میخواهی گفتم هر زیارت که افضل است مرا بان زیارت بده فرمود زیارت امین الله افضل است انگاه مشغول شد بخواندن و فرمود اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا اَمِینَیِ اللّٰهِ فِی اَرْضِهِ وَحُجَّتَیْهِ عَلَی عِبَادِهِ الخ و چراغهای حرم را دنبال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است ولکن حرم روشن و منور است بنوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها مانند چراغی بودند که در روز در آفتاب روشن کنند و مرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این امور نمیشدم چون از زیارت فارغ شد از سمت پایین پا آمدند بپشت سر در طرف شرقی ایستادند و فرمودند اما زیارت میکنی جدت حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت میکنم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند و مؤذنها از اذان مغرب فارغ شدند پس بمن فرمود نماز کن و طول بده بجماعت پس تشریف بردند در مسجد پشت سر حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود بانفراد ایستادند در طرف راست امام جماعت

والشمس والضحی و الم نشرح را
در رکعت اول و در رکعت دوم انا انزلناه و قل یا ایها الکافرون را
بخواند و در رکعت سوم قل هو الله احد و در رکعت چهارم
قل اعوذ برب الناس را بخواند و بعد از نماز تعقیب بخواند
بهر یک از اینها که خواهد و بعد از تعقیب سجده شکر بجا آورد

محاذی او و من داخل شدم در صف اول و برای من مکانی پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد
بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرانی با و بدهم و
شب او را نگاه دارم که مهمان باشد ناگاه بخاطرم آمد که ابتدا کن بود و آیات و معجزات گذشته را
ملتفت شدم از انقیاد من امر او را در مراجعت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و خواندن مرا
باسم با آنکه او را ندیده بودم و گفتن او موالیان ما و اینکه من شهادت میدهم و در بدن نهر جاری و
درختان میوه دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب شد برای یقین من باینکه او حضرت
مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری
علیه السلام که امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم تبسم کرد
و جواب داد پس آمدم در نزد کفشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که
ابن سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم بخانه مهماندار خود و شبرا ببردم چون صبح شد رفتم نزد
جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت و فحی
نمود از اظهار این قصه و افشاء این سر و فرمود خداوند ترا موفق کند پس از آن مخفی میداشتم و با احدی
اظهار ننمودم تا آنکه بگماه از این قضیه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را دیدم که
آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصه امروز گفتم چیزی ندیدم باز اعاده کرد انکار
بشدت انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی **مطلب دقیق**
رفتن بمسجد شریف براثا و نماز کردن در آنست بدانکه مسجد براثا از مساجد معروفه متبرکه است و واقع
شده در بین بغداد و کاظمین در راه زوار و غالبا از فیض آن محروم و اعتنائی بآن ندارند با همه
فضایل و شرافتی که برای او نقل شده حموی که از مورخین سنه ششصد است در معجم البلدان گفته براثا
محله بود در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و برای آن مسجد جامعی بوده که شبیان در آن
نماز میگذاشتند و خراب شده و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفه عباسی شبیان در آن
مسجد جمع میگشتند و سب صحابه مینمودند راضی بالله امر کرد که ناگهانی در آنمسجد بریختند و هر که را
یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کردند و باز بهمین هوا نمود شبیان این خبر را با مبلغ الزام
بغداد بحکم ماکانی رسانیدند بحکم حکم کرد باعاده بنا و وسعت و احکام آن و نوشت در صدر آن
اسم راضی بالله را و بیوسته انمسجد معمور و محل اقامه نماز بود تا بعد از سنه چهارصد و بیاض

بعضی بهشت مرده که در خواب
گذاشته میشود بخوابد و بهشت
که مطلب خود را اگر در شب
اول نبیند در شبهای بعد
از هفت شب بخاطر نیاورد
گفته شده غریب است
مجدهم و نیز در خلاصة
الأذکار است که از حضرت
زهراء صلوات الله علیها
روایت است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله بر من وارد
شد در وقتیکه دختر را بر
خود زفاف کرده بودم و میخواستم
بخوابم فرمود با فاطمه بخواب
مگر آنکه بخوانی بر علی بجای آورده
ختم قرآن کنی و بمیرانی شیطان
خود را و مؤمنین را از
خود خوشنود گردانی و بهشت
بکنی این را فرمود و داخل
نماز شد من توقف کردم
تا نماز خود را تمام
کرد

که معطل مانده تا الآن و براثا پیش از بناء بغداد قریه بوده که گمان مردم آنست که علی علیه‌السلام مرور کرده
بآن در زمانیکه بمقاتله خوارج نهروان میرفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شده در حمامیکه
در آن قریه بوده و باین براثا منسوبست ابو شعیب براثی عابد و او اول کسیست که در براثا ساکن شده
کوخی یعنی خانه که از نی ساخته بود و عبادت خدا میکرد در آن تا آنکه گذشت بکوخ او دختری از اولاد
مستوفیان کبار از ابناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها همینکه نظرش بابو شعیب افتاد و حال
او را دید از احوال خوش آمد و جذبه ابو شعیب و را کشید بحدیکه اسیر او گردید لاجرم نزد آن عابد
زاهد آمد و گفت من اراده کرده‌ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط آنکه از این زیّ و هیئت
مجرد شوی آن نعمت و قبول نمود و از آنچه مالک بود تجرد اختیار کرد و متلبس شد بلباس نساک
ابو شعیب و را تزویج نمود همینکه آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیری دید که ابو شعیب برای حفظ از
رطوبت زمین انداخته زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر وقتیکه این قطعه حصیر را
از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید یا ابن آدم تجعل بینی و بینک
حجاباً و انت غداً فی بطنی یعنی ای پسر آدم مابین من و خود حجاب قرار میدهی و حال آنکه فردا در شکم من
خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم به نیکوتر
وجهی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین جمله‌ای از روایات
که در فضیلت این مسجد شریف است ذکر کردیم و گفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد
معلوم میشود که اگر هر کدام از آن در هر مسجدی باشد سزاوار است که انسان شد رحال نماید و طیّ
منازل کند تا بفیض نماز و دعا در آن مستفیض و متبرک شود اول مقرّ بودن حقتعالی که در آن زمین
فرود نیامد نبی با لشکرش جز پیغمبر یا وصی او دوم آنکه خانه حضرت مریم است سیم آنکه زمین حضرت
عیسی علیه‌السلام است چهارم بودن چشمه در آنجا که برای مریم ظاهر شده پنجم ظاهر کردن حضرت امیر علیه‌السلام
آن چشمه را باعجاز خود ششم بودن سنگ سفید متبرک که مریم حضرت عیسی را بر آن گذاشته در آنجا
هفتم بیرون آوردن حضرت آن سنگ را از آنجا باعجاز و نصب نمودن او رو بسمت قبله و نماز کردن بسوی آن
هشتم نماز کردن حضرت امیرالمؤمنین و دو نواده او حضرت مجتبی و سیدالشهداء علیهم السلام در آنجا
نهم توقف حضرت در آنجا چهار روز بجهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دهم نماز کردن پیغمبران
خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه‌السلام در آنجا یازدهم بودن قبر پیغمبری در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد

منقول است از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که ... پنج کار ... بجا آوری ... قل هو الله احد ... استغفار ... سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر ... مؤلف گوید که کفعمی ... وقت خواب ...

که شیخ مرحوم فرموده که قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد براثا است و از قدم برگشتن آفتاب برای حضرت امیر علیه السلام در انجا و با این شرافت و فضایل و بروز آیات طیبه و معاجز عدیده در آن معلوم نیست از هر اثر نفیس از یکی انجا برود با انکه در سر راهشان است و مکرر از آنجا میگذرند و اگر اتفاقا کسی بخواهد در آن فیض ها را نماید چون با نجار رسد و به بیند در مسجد بسته است از زدن جزئی پولی بجهة باز کردن در آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید و حال انکه گاه شود برای محض تماشای بغداد و عمارات جبارین در آن مصرف ها کند چه رسد بمصارف عظیمه قیمت فضول معاش و امتعه بخسه بهود بان ان که گرفتن ان از متممات زیارت غالب از زوار است

مطلب سیم — در زیارت نواب اربعه

والله المستعان

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی — وجناب ابو جعفر محمد بن عثمان

وشیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی — وشیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم

بدانکه از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلدهٔ طیبهٔ کاظمین رفتن ببغداد است بجهة زیارت این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از انها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و بفیض زیارت انها نائل گردد زیرا که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام بزرگی و جلالت قدر ایشان کسی نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و وساطت میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بیشمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل بعصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنان که این بزرگوار در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن عرایض و رقعه های حاجت خلق بود بآنحضرت حال نیز همان منصب شریف متحمل شده و باید رفع حاجت کرده رسانند و نسخه ها نوشته میشود بتوسط ایشان بآنحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل و مناقب ایشان زیاده از انست که ذکر شود و همینقدر برای ترغیب زوار بزیارت ایشان کافیست

و اما کیفیت زیارت ایشان پس بنحو یست که شیخ طوسی ره در تهذیب و سید بن طاوس ره در مصباح الزائر ذکر کرده اند و نسبت داده اند اذا بجناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده باب زیارت ایشان آنست که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او بامیر المؤمنین و بر خدیجهٔ کبری و بر فاطمهٔ زهراء و بر امام حسن و امام حسین و بر همه ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوئی السلام علیک یا فلان بن فلان (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدر و شرافت او را میبری) اشهد انک

مثل آنرا که در رکعت نماز گوید نوزدهم و بیستم در خلاصة الاذکار است که در وقت مطالعه بخواند اللهم انی اسئلک من کلمات لوهم و آکرم ما فیهن الفهم اللهم اتم علینا انوار رحمتک و انشر علینا کنوز علومک برحمتک یا ارحم الراحمین بیستم روایت شده که شخصی خدمت حضرت امام محمد تقی علیه السلام عرض کرد که قرض بسیار دارم حضرت فرمودند که استغفار بسیار بکن و در نماز از بسیار بخواندن سورهٔ انا انزلناه بپرست و بیکبار در حدیث دیگر که مضمون مخالف است حضرت صادق علیه السلام شکایت تنگی نفس و کثرت اندوه را که مبرد مرغم تند میکرد

باب المولی ادّیت عنه وادّیت الیه ما خالفته ولا خالفت علیه قمت خاصّا وانصرفت سابقا جئتك عارفا بالحقّ الذی اتیت علیه وانك ماخوذ فی النادبة والسفارة السلام علیك من باب ما اوسعه ومن سفیر ما امنك ومن ثقة ما امكنك اشهد ان الله اختصك بنوره حتی عاینت الشخص فادّیت عنه وادّیت الیه پس برمیگردی وباز سلام میکنی بر رسولخدا تا صاحب الزمان علیهم السلام پس ازان میگوئی جئتك مخلصا بتوحید الله وموالاة اولیائه والبرائة من اعدائهم ومن الذین خالفوك یا حجة المولی وبك الیهم توجهی وبهم الی الله توسّلی پس دعا میکنی وسؤال میکنی از حضرت آنچه را که میخواهی که اجابت میشود انشاء الله مؤلف گوید وسزاوار است نیز آنکه زیارت شود در بغداد شیخ اجلّ اعلم المقام ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی رحمة الله مرقده که شیخ ورئیس شیعه واوثق واثبت ایشان بود در حدیث وکتاب شریف کافی را که روشنی چشم شیعه است در مدت بیست سال تالیف نمود والحق منّت عظیم بر شیعه مخصوص بر اهل علم فهاد وبجهة جلالت وعظمت شان ائمه علیهم السلام ابن اثیر او را مجدّد مذهب امامیه در رأس مأة ثالثه شمرده بعد از انکه مولای ما حضرت ثامن الائمة صلوات الله علیه مجدّد این مذهب در مأة ثانیه شمرده وما در کتاب هدیه ذکر کردیم بیشتر علمائی که در مشاهد مشرفه مدفونند هر که طالبست بآنجا رجوع نماید **مطلب چهارم** در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است بدانکه از تکالیف زوّار در کاظمین رفتن بمدائن است بجهة زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله علیه که اوّل ارکان اربعه ومخصوص بشرافت سلمان منّا اهل البیت ومنخرط در سلک اهل بیت نبوّت وعصمت ودر فضیلت او جناب رسولخدا صلی الله علیه وآله فرموده سلمان بحر لا ینزف وکنز لا ینفد سلمان منّا اهل البیت بمنح الحکمة وبؤتی البرهان وحضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را مثل لقمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را بهتر از لقمان فرموده وحضرت باقر علیه السلام او را از متوسّمین شمرده واز روایات مستفاد شده که اسم اعظم میدانست واز محدّثین بنفخ بوده واز براء ایمان ده درجه است واو در درجه دهم بوده وعالم غیب بر او مناپا بوده واز تحف بهشت در دنیا میل فرموده وبهشت مشتاق وعاشق او بوده وخدا ورسول او را دوست

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

میداشتند و حقتعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده بمحبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشانست
و آیاتی در مدح او و اقران او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشده
امر میکرده از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع گرداند او را بعلم منایا و بلایا و انساب و
شبها برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات
الله علیهما و آلهما چیزهائی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل
آنرا نداشته و رسید بمرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرمود اَدْرَکَ سَلْمَانُ الْعِلْمَ الْاَوَّلَ وَالْعِلْمَ
الْآخِرَ وَهُوَ بَحْرٌ لَا یُنْزَحُ وَهُوَ مِنَّا اَهْلَ الْبَیْتِ سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او دریائی است
که هرچه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهلبیت است و برای شوق زائرین و رغبت شان بزیارت
آنجناب کافی است تأمل در اختصاص و امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امت باینکه حضرت امیر المؤمنین
در یکشب از مدینه بمداین رفت و بدست مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد بر او با صفوفی بسیار
از ملائکه و همانشب بمدینه مراجعت فرمود زهی شرافت مودت و محبت بخانواده رسالت که انسان را
باین مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آنجناب پس بدانکه سید بن طاوس در مصباح
الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکتفا میکنیم بهمان زیارت اول آن و در هدیه
نقل کردیم زیارت چهارم آنرا که شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی آنجناب را میایستی
نزد قبر او رو بقبله و میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَی رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ اَلسَّلَامُ
عَلَی اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلَامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومِینَ الرَّاشِدِینَ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْمَلَائِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ رَسُولِ اللهِ الْاَمِینِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُودِعَ اَسْرَارِ السَّادَةِ الْمَیَامِینِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَقِیَّةَ اللهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْمَاضِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَطَعْتَ اللهَ کَمَا اَمَرَکَ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ کَمَا نَدَبَکَ وَتَوَلَّیْتَ
خَلِیفَتَهُ کَمَا اَلْزَمَکَ وَدَعَوْتَ اِلَی الْاِهْتِمَامِ بِذُرِّیَّتِهِ کَمَا وَفَّقَکَ وَعَلِمْتَ الْحَقَّ یَقِیناً
وَاعْتَمَدْتَهُ کَمَا اَمَرَکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ بَابُ وَصِیِّ الْمُصْطَفَی وَطَرِیقُ حُجَّةِ اللهِ الْمُرْتَضَی

و حضرت عیسی علیه السلام بشهر دیگر گذشتند دندانهای ایشان ریخته بود و روهایشان باد کرده بود فرمود که در وقت خواب دهانرا باز کنید و برهم مگذارید چنان کردند آن علتها از ایشان زایل شد

بیست و سیم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که چون کسی از صاحبان بلا را ببینی سه مرتبه آهسته بگو که او نشنود اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی عَافَانِی مِمَّا ابْتَلَاکَ بِهِ وَلَوْ شَاءَ فَعَلَ که هر که چنین کند هرگز آن بلا باو نرسد و در روایت دیگر است که بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی عَافَانِی مِمَّا ابْتَلَاکَ بِهِ وَفَضَّلَنِی عَلَیْکَ وَعَلَی کَثِیرٍ مِمَّنْ خَلَقَ و آهسته بگو که او نشنود

بیست و چهارم از حضرت امام جعفر

وَابْنَ اللّٰهِ فِيمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْأَصْفِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ
النُّجَبَاءِ الْمُخْتَارِينَ لِنُصْرَةِ الْوَصِيِّ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَاحِبُ الْعَاشِرَةِ وَالْبَرَاهِينِ وَالدَّلَائِلِ
الْقَاهِرَةِ وَأَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَدَّيْتَ
الْأَمَانَةَ وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذٰى فِي جَنْبِهِ حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَحَظَّ مِنْ قَدْرِكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ آذَاكَ فِي مَوَالِيكَ لَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ أَعْنَتَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ لَامَكَ فِي سَادَاتِكَ لَعَنَ اللّٰهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ
الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ
يَا مَوْلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ وَبَدَنِكَ الطَّاهِرِ وَأَلْحَقَنَا
بِمَنِّهِ وَرَأْفَتِهِ إِذَا تَوَفَّانَا بِكَ وَبِمَحَلِّ السَّادَةِ الْمُبَايِنِينَ وَجَمَعَنَا مَعَهُمْ بِجِوَارِهِمْ فِي
جَنَّاتِ النَّعِيمِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى أَخَوَيْكَ الشِّيعَةِ الْبَرَرَةِ
مِنَ السَّلَفِ الْمُبَايِنِينَ وَأَدْخَلَ الرَّوْحَ وَالرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلَفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْحَقَنَا وَ
إِيَّاهُمْ بِمَنْ تَوَلَّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس بخوان انا انزلناه فی لیلة القدر هفت مرتبه پس بجا بیاور نماز مندوب انچه خواهی مؤلف گوید که
چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بیا بیت نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سید در اخر زیارت
چهارم ذکر فرموده اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ أَنْتَ بَابُ اللّٰهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَالْمَأْخُوذُ
عَنْهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتَ حَقًّا وَنَطَقْتَ صِدْقًا وَدَعَوْتَ إِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ
عَلَانِيَةً وَسِرًّا أَتَيْتُكَ زَائِرًا وَحَاجَاتِي لَكَ مُسْتَوْدَعًا وَهَا أَنَا ذَا مُوَدِّعُكَ
أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَأَمَانَتِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ

آنگاه خدا را بسیار بخوان و بگرد مؤلف گوید که چون زائر این زیارت سلمان مشرف شد پس از

نماز فریضه عقیب منفرد کند
گاه زیبا تر است و بجا آرد
برادران که در روی او زیبا
کن و زائر آنرا بخواند و در
رهایی او در زمین و بگو اللهم
انی قد سمعت دعوة محمد
بعض خدایا بامن او را بخشا
چون چنین کند خدا ان نزدیک
زائر گردد و بیاورد او را
نام کند خدا که آرزو خواهد از او
نام نکند خدا که آرزو خواهد باو بخشد
بگوید و آرزو خواهد باو بخشد
بیت و پنجم مرتبه بگوید در
وقت کفن کردن و سفارش عمه
اینجا دعا را بخواند بسم الله
بالله اللهم عفوك عن
فلان (و نام او را بگوید) عفوك
یا ذا الجلال والاکرام
یا ارحم الراحمین

زیارت در تکلیف بگذارد اول نماز کردن در طاق کسری در رکعت یا زیاد تر چون انجا مصلای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار ساباطی که امیر المؤمنین علیه السلام بمدائن آمد و نزول فرمود در ایوان کسری با او بود دلف ابن مجر پس نماز کرد در انجا بعد از آن برخاست و بدلف فرمود برخیز یا من و در خدمت الحضرت بوجا یعنی از اهل ساباط پرگردش کرد در منازل کسری بدلف میفرمود از برای کسری در اینمکان چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا قسم چنین است که میفرمائی پس با انجناب در تمام ان مواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سید و مولای من چنان شما با نجاها مطلعید گویا شما این چیزها را در اینجاها نهاده اید و روایت شده که دران وقتیکه حضرت بر مدائن مرور میفرمود آثار کسری و خرابی از مشاهده میشود یکی از آن اشخاص که در خدمت الحضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند

جرت الریاح علی رسوم دیارهم	فکانهم کانوا علی میعاد		

حضرت فرمود چرا نخواندی کم ترکوا من جنات وعیون وزروع ومقام کریم ونعمة کانوا فیها فاکهین کذلک واورثناها قوما اخرین فما بکت علیهم السماء والارض وما کانوا منظرین پس از ان فرمود ان هؤلاء کانوا واردین فاصبحوا موروثین لم یشکروا النعمة فسلبوا دنیاهم بالمعصیة اتاکم وکفر النعم لا تحل بکم النقم فهکذا

(حاصل این مقام را حکیم خاقانی بشعر در اورده انجا که فرموده)

هان ایدل عبرت بین از دیدنظر کن هان	ایوان مدائن را آیینه عبرت دان
پرویز که بنهادی بر خوان ترحه زرین	زین ترحه کو برخوان دور کم ترکوا برخوان

دوم زیارت کردن جناب حذیفة بن الیمان که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه وآله وخاصان امیر المؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین و دانستن نامها ایشان و اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد خلیفه ثانی بر او نماز نمیکرد و از جانب او والی مدائن بود پس او را عزل کرد و جناب سلمان والی انجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه والی انجا شد و مستقر بود تا نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رفتی مبارک باو و فرمان همایون باهل مدائن صادر شد و از خلافت خود و استقرار حذیفه در انجا بنحو یکه بود اطلاع دادند ولکن حذیفه بعد از حرکت الحضرت از مدینه بجانب بصره بجهة دفع شر اصحاب جمل و قبل از نزول موکب همایون بکوفه وفات کرد و در همان مدائن مدفون شد از ابو حمزة ثمالی روایت است که چون حذیفه خواست

التکلم بمصحیت دیگر فرمود کی این دعا بخواند با قرار این دعا تاثیر کونی ان تجعل وتبقی للذی خط القلم والارض حنفا مسلما وما انا من المشرکین ان صلوتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلک امرت وانا من المسلمین اللهم منک ولک بسم الله وبالله والله اکبر اللهم صل علی محمد وآل محمد وتقبل من فلان بن فلان وام فرزندان او پس انرا

علامه مجلسی در حلیه فرموده بدانکه عقیقه فرزندست مؤکدات و کسیکه قادر بران باشد و بعضی از علماء واجب میدانند

وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را بعمل کردن باین نصیحتهای نافعه فرمود ای پسر جان

من ظاهر کن ما یوسی از آنچه که در دست مردم است که در این یأس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم

حاجات خود را که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در آن هستی بهتر باشی از روز گذشته

و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز وداع و نماز آخر تو است و مکن کاری را که از آن عذر بخواهی

و بدانکه در جنب مرقد جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منسوب بحضرت امام حسن عسکری

که آنرا ساخته یا در آنجا نماز خوانده معلوم نیست از فیض دو رکعت نماز تحیت در آن محل شریف

خود را محروم نکند

فصل هشتم

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس و الجنة المدفون بارض الغربة بضعة سید الوری

مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه و علی آبائه و اولاده ائمة الهدی اما فضیلت

زیارت آنحضرت پس بیشتر از آنستکه احصا شود و ما در اینجا بتبرک میقینیم بنقل چند خبر و نقل میکنیم

اکثر آنرا از تحفة الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه فرمود زود باشد که پاره از تن

من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حقتعالی بهشت را از برای او

واجب گرداند و بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که پاره از بدن من در خراسان

مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حقتعالی غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را

زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامرزد دوم بسند معتبر منقولستکه حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود

که هر که زیارت کند قبر فرزندم علی را او را نزد خدا بتعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی

استبعاد کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که

چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند یا یکشب نزد آنحضرت بماند چنان

باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی

چون روز قیامت میشود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود

اما پیشینیان پس نوح و ابرهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین

علیهم السلام اند پس ریسمانها میکشند در پایه عرش پس می نشینند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و بدرستیکه

زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطای ایشان از همه بیشتر خواهد بود

سیم از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که فرمود در خراسان بقعه هست که بران زمانی

آنست که در روز هفتم واقع
شود و اگر تأخیر کنند تا بلوغ بعد
طفل بر پدر سنت است و بعد
از بلوغ تا آخر عمر بر خود سنت
است و در احادیث معتبره
بسیار وارد شده است که عقیقه
واجب است بر کسیکه او را فرزند
بهم رسد و در احادیث بسیار
منقول است که هر فرزندی گرو
عقیقه است یعنی اگر نکند بلاها
در معرض مرگ و انواع بلاها
است و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که عقیقه لازمست
بر کسیکه غنی باشد و کسیکه
فقیر باشد هرگاه بهم رساند
بکند و اگر بهم نرساند
باید و اگر عقیقه را برای او نکنند
تا وقتی که قربانی برای او کنند
کفایت از عقیقه میکند و در حدیث دیگر منقول
است که

خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند
آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور بدمند پرسیدند یا ابن رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن در
زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا
را زیارت کرده است و بنویسد حقتعالی از برای او بسبب آن زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره
مقبوله و من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت چهارم بچندین سند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که
گفت خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با
هزار حج پس من این حدیث را بخدمت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار حج هست از برای
کسیکه آنحضرت را زیارت کند و حق او را شناسد پنجم بدو سند معتبر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود هر که مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم بنزد او در سه موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از
اهوال آنها در وقتی که نامه های نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه های بدکاران در دست چپ
ایشان پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که زود باشد
که کشته شوم بزهر با ظلم و ستم و مدفون شوم در پهلوی هرون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل
تردد شیعیان و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت
کنم در روز قیامت و سوگند میخورم بخدائی که محمد ص را گرامی داشته است به پیغمبری و برگزیده است او را
بر جمیع خلایق که هر که از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود آمرزش گناهان
از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آن خداوندیکه ما را گرامی داشته است بعد از محمد ص بامامت
و مخصوص گردانیده است ما را بوصیت آنحضرت سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر من گرامیتر از
هر گروهی اند بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس بر روی او قطره از باران برسد
البته حقتعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند هفتم بسند معتبر منقولست که محمد بن سلیمان از
امام محمد تقی علیه السلام پرسید که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس بمدینه رفت و زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله را کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرت امیر المؤمنین علیه السلام را کرد و حق
او را میشناخت و میدانست که او حجت خدا است بر خلق او و او درگاه خدا است که از آن در بخدا باید
رسید پس سلام کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت
ببغداد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس بشهر خود برگشت و در این وقت خدا آنقدر

آنحضرت پرسیدند که ما طلب کردیم گوسفند برای عقیقه و بدست نیامد چه میفرمائید تصدق کنیم قیمتش را فرمود که طلب کنید تا بیابید خدا دوست میدارد خوانیدن طعام و ریختن خون را

و در حدیث دیگر پرسیدند که فرزندیکه در روز هفتم بمیرد عقیقه اش میباید کرد فرمود که اگر پیش از ظهر بمیرد عقیقه ندارد و اگر بعد از ظهر بمیرد عقیقه بکنند

و در حدیث معتبر از عمر بن یزید منقولست که بخدمت آنحضرت عرض کرد که نمیدانم که پدرم برای من عقیقه کرده است یا نه فرمود که عقیقه بکن پس او در پیری خود را عقیقه کرد

و در حدیث حسن از آنحضرت

حال باو روزه کرده است که حج میتواند رفت کدام بهتر است از برای اینمرد که حج واجب خود را کرده است
که برگردد و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت کند فرمود که بلکه برود بر
پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از خلیفه خوف
تشنیع هست مشم شیخ صدوق در کتاب من لایحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که
فرمود در میان دو کوه طوس قطعه از زمین است که از بهشت برداشته شده است هر که داخل شود در آن
ایمن خواهد بود در روز قیامت از آتش نهم و نیز از آنحضرت روایت کرده که فرمود من ضامنم از جانب حق تعالی
بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را بطوس در حالیکه عارف بحق آنحضرت باشد دهم
شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که مردی از صالحین دید در خواب حضرت رسول صلی الله
علیه و آله را عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله از فرزندان تو کدام یک را من زیارت کنم
فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده اند نزد من و بعضی کشته شده اند گفتم کدام یک از آنها را زیارت
کنم یا پراکنده شدن مشاهدات فرمود زیارت کن آنکه را که بتو نزدیکتر است یعنی محل تو بقبر او نزدیکتر است و او
مدفون است بزمین غربت گفتم یا رسول الله از این فرمایش رضا را قصد کردند فرمود بگو صلی الله علیه
بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که در وسایل و مستدرک
ابوابی ذکر شده در استحباب تبرک بمشهد امام رضا علیه السلام و مشاهد ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار
زیارت حضرت رضا بر زیارت امام حسین علیهما السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مندوب
و عمره مندوبه و چون این کتاب گنجایش تطویل ندارد ما بهمین چند خبر که عشره کامله است اکتفا کردیم

(و اما کیفیت زیارت آنحضرت)

پس بدانکه از برای ان بزرگوار زیارات چندی نقل شده و زیارت مشهوره آنحضرت زیارتی است که در
کتب معتبره مذکور است و شیخ جلیل الشان محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق است
منسوب گردانیده اند و از مزار این قول به قوه معلوم میشود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد
و کیفیت آن موافق کتاب من لایحضره الفقیه چنانست که چون اراده نمائی زیارت کنی قبر امام رضا
علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ
طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ لِي قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَاَجْرِ عَلَى لِسَانِي مِدْحَتَكَ وَالثَّنَاءَ
عَلَيْكَ فَاِنَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُورًا وَشِفَاءً وميگوئی در

منقول است که فرزندان را در روز هفتم نام میکنند از اینجا معلوم میشود که عقیقه پیش از نام کردن است و مستحب است که سر بتراشند و وزن موی سر را نقره یا طلا تصدق میکنند و باید که در آن روز یا روز چهارم یا روز دهم عقیقه را ذبح کنند و این عقیقه را برای قابله که ماما گویند بدهند و مستحب است که ران راست گوسفند را بقابله بدهند و مستحب است که در روز هفتم یا روز چهاردهم یا روز بیست و یکم گوسفند عقیقه بکشند و فرمود که هر گاه پسر را بمکتب میبری در روز هفتم گوسفند عقیقه بکش و نام پسر را در روز هفتم و بروز موی سر او تصدق کن و در حدیث دیگر وارد شده است که در روز هفتم گوسفند را ذبح کنند و سر را بقابله بدهند و ران راست را نیز بدهد

وقت بیرون رفتن بسم الله وبالله والی الله والی ابن رسول الله حسبی الله توکلت علی
الله اللهم الیک توجهت والیک قصدت وما عندک اردت پس چون بیرون روی
بر در خانه خود بایست وبگو اللهم الیک وجهت وجهی وعلیک خلفت اهلی ومالی وما
خولنی ربک وثقت فلا تخیبنی یا من لا یخیب من اراده ولا یضیع من حفظه صل
علی محمد وآل محمد واحفظنی بحفظک فانه لا یضیع من حفظت پس مرگاه رسید
بسلامت انشاء الله پس مرگاه خواهی بیارت برو غسل بکن وبگو در وقتیکه غسل میکنی اللهم طهرنی و
طهر لی قلبی واشرح لی صدری واجر علی لسانی مدحتک ومحبتک والثناء علیک
فانه لا قوة الا بک وقد علمت ان قوام دینی التسلیم لامرک والاتباع لسنة نبیک
والشهادة علی جمیع خلقک اللهم اجعله لی شفاء ونورا انک علی کل شیء قدیر
پس پوش پاکیزه ترین جامه های خود را وبر وپای برهنه بارامی ووقار ودلت بیاد خدا باشد و
الله اکبر ولا اله الا الله وسبحان الله والحمد لله بگو وگامهای خود را کوتاه بردار
وچون داخل روضه مقدسه شوی بگو بسم الله وبالله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه
وآله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله
وان علیا ولی الله پس برو بنزد ضریح وقبله را در پشت خود بگیر ورو برو الحضرت بایست وبگو
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله
وانه سید الاولین والاخرین وانه سید الانبیاء والمرسلین اللهم صل علی
محمد عبدک ورسولک ونبیک وسید خلقک اجمعین صلوة لا بقوی علی احصائها
غیرک اللهم صل علی امیر المؤمنین علی بن ابیطالب عبدک واخی رسولک الذی
انتجبته بعلمک وجعلته هادیا لمن شئت من خلقک والدلیل علی من بعثته
برسالاتک ودیانا لدینک بعد لک وفصل قضائک بین خلقک والمهیمن
علی ذلک کله والسلام علیه ورحمة الله وبرکاته اللهم صل علی فاطمة

مبلغ هدیه که بحرم کسی خواهد بدهد
واقل آنچه نوشته کرده فقیر
آنست که مبلغ دو هزار دینار
باشد هفتاد است وخوردن
گوشت عقیقه بخود وزوار
قبیله زن خود وبه باشد
چهار ربع گوسفند باید بود
در زیارت دیگر وارد شده
است که بقبیله تلک گوسفند
را بدهند ومشهور میان
علمای ان است که عقیقه با
شتر یا گوسفند باید بود
واز خصوصیات مقام تحقیق باقیه
منقول است که حضرت رسول صلی
الله علیه وآله در روز ولادت
اذان در گوش حسنین صلوات
الله علیهما گفتند وحضرت
فاطمه علیها در روز هفتم
از ایشان عقیقه کردند
وبقبیله پاه گوسفند را
دادند

بِنْتِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَلِيِّكَ وَأُمِّ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ الطُّهْرَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ النَّقِيَّةِ التَّقِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ
نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ صَلٰوةً لَا يَبْقٰى عَلٰى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْقَائِمَيْنِ فِي خَلْقِكَ
وَالدَّلِيلَيْنِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانَيِ الدِّينِ بَعْدَ لِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ
بَيْنَ خَلْقِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَالدَّلِيلِ
عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانِ الدِّينِ بَعْدَ لِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ
سَيِّدِ الْعَابِدِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ بَاقِرِ
عِلْمِ النَّبِيِّينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ
وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِّ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
عَبْدِكَ الصَّالِحِ وَلِيِّكَ فِي خَلْقِكَ النَّاطِقِ بِحِكْمَتِكَ وَالْحُجَّةِ عَلٰى بَرِيَّتِكَ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضٰى عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ الْقَائِمِ بِعَدْلِكَ وَ
الدَّاعِي إِلٰى دِينِكَ وَدِينِ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلٰوةً لَا يَبْقٰى عَلٰى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَالدَّاعِي إِلٰى سَبِيلِكَ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
الْعَامِلِ بِأَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَحُجَّتِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَبِيِّكَ وَشَاهِدِكَ عَلٰى
خَلْقِكَ الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلٰى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
أَجْمَعِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حُجَّتِكَ وَوَلِيِّكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ صَلٰوةً تَامَّةً نَامِيَةً
بَاقِيَةً تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَتَنْصُرُهُ بِهَا وَتَجْعَلُنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللّٰهُمَّ إِنِّي
أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَأُوَالِي وَلِيَّهُمْ وَأُعَادِي عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ

نامه اشرح وبابا کرمش
نباشد بجمالله نارسش نباشد
نباشد وگرنه نباشد بکمال
نارسش وگرنه نباشد
نارسش وگرنه نباشد اقلا رسش نباشد
گوسفند نباشد وگرنه فضلها نباشد
نارسش هفت نباشد وبجمالله نباشد
نکشد نباشد وبجمالله نباشد
نجمالله نباشد ومنع نباشد
نکشد نباشد وگوشش نبرند
نکشد وبجمالله نباشد
نباشد وبجمالله نباشد
گوسفند نباشد ولنگ نباشد
نباشد کرمان راه رفتن دشوار
نباشد اتار وحدیث منقول
حضرت صادق علیه السلام
کرعقیقه از بابا نرسیده باشد
گوسفندی کرنباشد خوب
غرض گوشت است هرچند فربه
نباشد همان است

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس
می نشینی نزد سر انحضرت و میگوئی اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا حُجَّةَ
اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمٰاتِ الْأَرْضِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا عَمُودَ الدِّينِ
اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ اٰدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ
اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ اِسْمٰعِيلَ
ذَبِيحِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ عِيسٰى
رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ اَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَلِيِّ اللّٰهِ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ فٰاطِمَةَ
الزَّهْرٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبٰابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلٰامُ
عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعٰابِدِينَ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ مُحَمَّدِ
بْنِ عَلِيٍّ بٰاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
الصّٰادِقِ اَلْبٰارِّ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ اَلْبٰارُّ التَّقِيُّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ
حَتّٰى اَتٰاكَ الْيَقِينُ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ پس خود را بر
ضریح بچسبانی و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ صَمَدْتُ مِنْ اَرْضِي وَقَطَعْتُ الْبِلٰادَ رَجٰاءَ
رَحْمَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي وَلَا تَرُدَّنِي بِغَيْرِ قَضٰاءِ حٰاجَتِي وَارْحَمْ تَقَلُّبِي عَلٰى قَبْرِ اَخِي رَسُولِكَ
صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يٰا مَوْلٰايَ اَتَيْتُكَ زٰائِراً وَافِداً عٰائِذاً مِمّٰا
جَنَيْتُ عَلٰى نَفْسِي وَاخْطَبْتُ عَلٰى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شٰافِعاً اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ فَقْرِي وَفٰاقَتِي فَلَكَ
عِنْدَ اللّٰهِ مَقٰامٌ مَحْمُودٌ وَاَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ پس دست راست بلند میکنی و دست چپ را بر قبر

و مشهور میان علماء آنست که شش انگشت کم عقیقه پسر باشد و عقیقه دختر هفت و گمان قوی این است که از برای هر دو گوسفند هر آنست موافق اخبار و معتبر است بسیار و از برای هر دو گوسفند هم جایز است و مستحب است که پدر و مادر از گوشت عقیقه بخورند بلکه بهتر آنست که از طعامی که در آن بخشیده باشند بخورند و خوردن مادر از آن بیشتر است و بهتر آنست که عیال پدر و مادر هم از آن بخورند و از آن گوشت ایشان میفرستند و طعام میخورند و دست از آن نمی کشند و واقع آنست که با اینها عمل نمی کنند بلکه معمول کردن این طعام

میگذارد ومیگوئی اللهم انی اتقرب الیک بحبهم وبولایتهم اتولی آخرهم بما تولیت به اولهم وابرء من کل ولیجة دونهم اللهم العن الذین بدلوا نعمتک واتهموا نبیک وجحدوا ابا اباتک وسخروا بامامک وحملوا الناس علی اکتاف آل محمد اللهم انی اتقرب الیک باللعنة علیهم والبراءة منهم فی الدنیا والآخرة یا رحمن پس برمیگردی وپشت پای آنحضرت میبوسی ومیگوئی صلی الله علیک یا ابا الحسن صلی الله علی روحک وبدنک صبرت وانت الصادق المصدق قتلک الله من قتلک بالایدی والالسن پس تضرع ومبالغه کن در لعنت کردن بر کشنده امیر المؤمنین وقاتلان حسن وحسین علیهما السلام وقاتلان جمیع اهلبیت رسول خدا صلی الله علیه وآله پس از پشت قبر برو ونزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سوره یس ودر رکعت دوم سوره الرحمن بخوان وجهد کن در دعا وتضرع وبسیار دعا کن از برای خود وپدر ومادر خود وجمیع برادران مؤمن خود وانچه خواهی نزد سر آنحضرت بمان وباید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف گوید که این زیارت بهتر بن زیارات آنحضرت است ودر فقیه وعیون وکتب علامه مجلسی وغیره وسخروا بامامک که در اخر زیارتست باو وبهم است یعنی ولعنت کن خداوندا کسانیرا که استهزاء نمودند بامام تا میکه توانند جهة ایشان مقرر فرمودی ولکن در مصباح الزائر سخروا بآیاتک است واین نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه انکه مراد از ایات ائمه علیهم السلام اند چنانکه در خبر صقر بن ابی دلف در فصل پنجم از باب اول معلوم شد وبدان نیز که لعنت کردن بر قاتلان ائمه علیهم السلام بهتر بانی که کرده شود خوبست واگر این عبارت را که از بعضی ادعیه اخذ شده بخواند شاید انسب باشد اللهم العن قتلة امیر المؤمنین وقتلة الحسن والحسین علیهم السلام وقتلة اهل بیت نبیک اللهم العن اعداء آل محمد وقاتلتهم وزدهم عذابا فوق العذاب فی هوان وذلا فوق ذل وخزیا فوق خزی اللهم دعهم الی النار دعا وارکسهم فی الیم عذابک رکسا واحشرهم وانبا عهم الی جهنم زمرا ودر تحفة الزائر است که شیخ مفید ذکر کرده که مستحب است که بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السلام

نصد ق کنند هر خوب وکار جوان عفیفه هیچ زنت نفهمد وانتصد ق فاکردن فایده ندارد بلکه باید صبر کنند تا بهم رسند وشرط نیست که ما عفیفه بخورد عفیفه صاحض میشوند نفهمد باشند اما صلحاء وفضلاء العلماء هرات است انتهی نفهمد که بد کرده است مشهور کراهت شکستن نماز نافله است ودر طاب بکثرة عفیفه است وقطع نماز واجب بهر عذری ظاهرا بعد التلبس بها مشروط بعدم ضرر مهم است اما اگر اهم از مهم نباشد نافلت فریضه مشهور جواهر فرموده اما اگر اهم باشد مثل انکه پدر ومادر او را صدا کنند یا ببیند که دزد میخواهد مال همسایه را ببرد یا ببیند که حیوان همسایه را میخواهد بکشد یا ببیند که آتش در خانه همسایه افتاده ومیخواهد بسوزاند یا ببیند که حیوان همسایه را میخواهد بکشد یا ببیند که آتش در خانه همسایه افتاده ومیخواهد بسوزاند یا ببیند که دزد میخواهد مال همسایه را ببرد یا ببیند که پدر ومادر او را صدا کنند

ان واقف نشد بر نهی وزجر

والله العالم

آن

این دعا بخوانند اللهم انی اسئلک یا الله الدائم فی ملکه القائم فی عزه المطاع
فی سلطانه المتفرد فی کبریائه المتوحد فی دیمومیة بقائه العادل فی بریته
العالم فی قضیته الکریم فی تاخیر عقوبته الهی حاجاتی مصروفة الیک وآمالی
موقوفة لدیک وکلما وفقتنی من خیر فانت دلیلی علیه وطریقی الیه یا
قدیرا لا تؤده المطالب یا ملیا یلجأ الیه کل راغب ما زلت مصحوبا منک بالنعم
جاریا علی عادات الاحسان والکرم اسئلک بالقدرة النافذة فی جمیع الاشیاء
وقضائک المبرم الذی تحجبه بایسر الدعاء وبالنظرة التی نظرت بها الی
الجبال فتشامخت والی الارضین فتسطحت والی السموات فارتفعت والی
البحار فتفجرت یا من جل عن ادوات لحظات البشر ولطف عن دقائق خطرات
الفکر لا تحمد یا سیدی الا بتوفیق منک یقتضی حمدا ولا تشکر علی اصغر منة
الا استوجبت بها شکرا فمتی تحصی نعماؤک یا الهی وتجازی آلاؤک یا مولای
وتکافئ صنائعک یا سیدی ومن نعمک یحمد الحامدون ومن شکرک یشکر
الشاکرون وانت المعتمد للذنوب فی عفوک والناشر علی الخاطئین جناح
سترک وانت الکاشف للضر بیدک فکم من سیئة اخفاها حلمک حتی دخلت
وحسنة ضاعفها فضلک حتی عظمت علیها مجازاتک جللت ان یخاف منک
الا العدل وان یرجی منک الا الاحسان والفضل فامنن علی بما اوجبه
فضلک ولا تخذلنی بما یحکم به عدلک سیدی لو علمت الارض بذنوبی لساخت
بی او الجبال لهدتنی او السموات لاختطفتنی او البحار لاغرقتنی سیدی سیدی
سیدی مولای مولای مولای قد تکرر وقوفی لضیافتک فلا تحرمنی ما وعدت
المتعرضین لمسئلتک یا معروف العارفین یا معبود العابدین یا مشکور الشاکرین

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که در وقت ختنه کردن پسر این دعا بخوانند واگر در آن وقت میسر نشود تا بالغ شدن طفل هر وقت که میسر شود بر آن طفل بخوانند که از او حرارت آهن را از کشتن وغیر آن رفع میکند دعا این است اللهم هذه سنتک وسنة نبیک صلواتک علیه وآله واتباع منا لک ولنبیک بمشیتک وبارادتک وقضائک وحجل بکسر حاء یعنی تباه وفاسد نابود شد لامر اردته وقضاء حتمته وامر انفذته واذقته حر الحدید فی ختانه وحجامته بامر انت اعرف به منی اللهم فطهره من الذنوب وزد فی عمره وادفع

یا جلیس الذاکرین یا محمود من حمده یا موجود من طلبه یا موصوف من وحده
یا محبوب من احبه یا غوث من اراده یا مقصود من اناب الیه یا من لا یعلم
الغیب الا هو یا من لا یصرف السوء الا هو یا من لا یدبر الامر الا هو یا من لا
یغفر الذنب الا هو یا من لا یخلق الخلق الا هو یا من لا ینزل الغیث الا هو
صل علی محمد وآل محمد واغفر لی یا خیر الغافرین رب انی استغفرک استغفار
حیاء واستغفرک استغفار رجاء واستغفرک استغفار انابة واستغفرک
استغفار رغبة واستغفرک استغفار رهبة واستغفرک استغفار طاعة
واستغفرک استغفار ایمان واستغفرک استغفار اقرار واستغفرک استغفار
اخلاص واستغفرک استغفار تقوی واستغفرک استغفار توکل واستغفرک
استغفار ذلة واستغفرک استغفار عامل لک ما رب منک الیک فصل
علی محمد وآل محمد وتب علی وعلی والدی بما تتوب وتوب علی جمیع خلقک
یا ارحم الراحمین یا من تسمی بالعفو الرحیم یا من تسمی بالعفو الرحیم یا من تسمی
بالعفو الرحیم صل علی محمد وآل محمد واقبل توبتی وزک عملی واشکر سعیی
وارحم ضراعتی ولا تخیب مسئلتی یا غوث المستغیثین
وابلغ امتی سلامی ودعائی وشفعهم فی جمیع ما سئلتک واوصل هذه الیهم
کما ینبغی لهم وزدهم من ذلک ما ینبغی لک بامضائی لا یحصیها غیرک ولا حول ولا قوة الا بالله
العلی العظیم وصلی الله علی اطیب المرسلین محمد وآله الطاهرین مؤلف گوید

کہ علامہ مجلسی در بحار از بعض مؤلفات قدماء اصحاب ما در آداب زیارت امام رضا علیہ السلام نقل
کردہ کہ معروف است بجودیہ و در آخر آن زیارتست کہ نماز زیارت بجا آورد و تسبیح کند و هدیہ نماید
آنرا بآنحضرت پس بگو اللهم انی اسئلک یا الله الدائم وابن دعا را تا آخر نقل کرد پس هرگاه

(تفال بقرآن مجید)

ارادہ کنی تفال بقرآن مجید را پس بگو اللهم انی اسئلک بکتابک المنزل وما فیه وفیه اسمک الاکبر
واسماؤک الحسنی وما یخاف ویرجی ان تجعلنی فی کل ساعة من ساعات اللیل والنهار
فی ذمتک وجوارک وامان من کل سوء انک علی کل شیء قدیر پس بگشا قرآن را و بنظر
اول صفحہ نظر کن و بگو اللهم بحق هذا القرآن وبحق من ارسلته به الی خلقک عهدک
ووحیک وکتابک المنزل وما فیه وفیه اسمک الاکبر واسماؤک الحسنی وما یخاف ویرجی
ان تجعلنی فی کل ساعة من ساعات اللیل والنهار فی ذمتک وجوارک وامان من کل سوء
انک علی کل شیء قدیر پس بگشا قرآن را و بنظر اول صفحہ نظر کن و بگو اللهم بحق
هذا القرآن وبحق من ارسلته به الی خلقک عهدک ووحیک وکتابک المنزل وما فیه
وفیه اسمک الاکبر واسماؤک الحسنی وما یخاف ویرجی ان تجعلنی فی کل ساعة من
ساعات اللیل والنهار فی ذمتک وجوارک وامان من کل سوء انک علی کل شیء قدیر
پس بگشا قرآن را و بنظر اول صفحہ نظر کن و بگو اللهم بحق هذا القرآن وبحق من
ارسلته به الی خلقک عهدک ووحیک وکتابک المنزل وما فیه وفیه اسمک الاکبر
واسماؤک الحسنی وما یخاف ویرجی ان تجعلنی فی کل ساعة من ساعات اللیل والنهار
فی ذمتک وجوارک وامان من کل سوء انک علی کل شیء قدیر پس بگشا قرآن را و بنظر
اول صفحہ نظر کن و بگو اللهم بحق هذا القرآن وبحق من ارسلته به الی خلقک عهدک
ووحیک وکتابک المنزل وما فیه وفیه اسمک الاکبر واسماؤک الحسنی وما یخاف ویرجی
ان تجعلنی فی کل ساعة من ساعات اللیل والنهار فی ذمتک وجوارک وامان من کل سوء
انک علی کل شیء قدیر پس بگشا قرآن را و بنظر اول صفحہ نظر کن و بگو اللهم بحق
هذا القرآن وبحق من ارسلته به الی خلقک عهدک ووحیک وکتابک المنزل وما فیه
وفیه اسمک الاکبر واسماؤک الحسنی وما یخاف ویرجی ان تجعلنی فی کل ساعة من
ساعات اللیل والنهار فی ذمتک وجوارک وامان من کل سوء انک علی کل شیء قدیر

در آن مشهد مقدس اگر بارها ترا خواندی این دعارا ترک مکن زیارت دیگر زیارتیست که ابن قولویه از
از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند چون بنزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضیٰ الْاِمامِ التَّقِیِّ النَّقِیِّ وَحُجَّتِکَ عَلیٰ مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ
وَمَنْ تَحْتَ الثَّریٰ الصِّدّیقِ الشَّهیدِ صَلٰوةً کَثیرَةً تامَّةً زاکِیَةً مُتَواصِلَةً
مُتَواتِرَةً مُتَرادِفَةً کَاَفْضَلِ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِکَ زیارت دیگر زیارتی
است که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده میایستی نزد قبر آنحضرت بعد از آنکه غسل زیارت کرده
و پاکیزه ترین جامه‌ها خودرا پوشیده باشی و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْهُدیٰ وَالْعُرْوَةَ
الْوُثْقیٰ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلیٰ ما مَضیٰ عَلَیْهِ آباؤُکَ
الطّاهِرُونَ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ لَمْ تُؤْثِرْ عَمیً عَلیٰ هُدیً وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلیٰ باطِلٍ
وَاَنَّکَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَاَدَّیْتَ الْاَمانَةَ فَجَزاکَ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ
خَیْرَ الْجَزاءِ اَتَیْتُکَ بِاَبی وَاُمّی زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً
لِاَعْدائِکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار دو طرف
روی خود را بر آن پس بگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ الْاِمامُ الْهادی وَالْوَلِیُّ الْمُرْشِدُ اَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ مِنْ اَعْدائِکَ
وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ بِوِلایَتِکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ پس دو رکعت
نماز زیارت بجا آور و بعد از آن هرچه خواستی نماز کن و بگرد بطرف پا پس دعا کن بآنچه میخواهی انشاء الله
مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در ایام و اوقات شریفه مخصوصه بآنحضرت فضیلت بسیار دارد
خصوصاً در ماه رجب و بیست و سیم ذی القعده و بیست و پنجم آن و ششم ماه رمضان چنانکه
در محل خود در اعمال ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که بآنحضرت اختصاص دارد
و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگفتی

دیدم که علامه مجلسی از بعض مؤلفات اصحاب از خط شیخ یوسف قطیفی نقل کرده و او از خط آیة الله علامه که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که فرموده هرگاه اراده کردی که استخاره کنی از کتاب عزیز بگو بعد از بسمله اِنْ کانَ فی قَضائِکَ وَقَدَرِکَ اَنْ تَمُنَّ عَلیٰ شیعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ بِفَرَجِ وَلِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلیٰ خَلْقِکَ فَاَخْرِجْ اِلَیْنا آیَةً مِنْ کِتابِکَ نَسْتَدِلُّ بِها عَلیٰ ذلِکَ پس میگشائی مصحف را و میشمری شش ورق و از ورق هفتم میشمری شش سطر و نظر میکنی در آن مطلب از آن پس [illegible] و شیخ شهید در ذکری فرموده و از جمله استخارها

لاجعله الله اخر تسلیمی علیك واگر خواستی بگو السلام علیك یا ولی الله و
رحمة الله وبرکاته اللهم لاتجعله اخر العهد من زیارتی ابن نبیك وحجتك
علی خلقك واجمعنی وایاه فی جنتك واحشرنی معه وفی حزبه مع الشهداء و
الصالحین وحسن اولئك رفیقا واستودعك الله وانستر عیك واقرء علیك
السلام امنا بالله وبالرسول وبما جئت به ودللت علیه فاکتبنا مع الشاهدین
مؤلف گوید که در اینجا چند مطلب است که شایسته ومناسبست ذکرش اول بسند معتبر از حضرت
امام علی نقی علیه السلام منقولست که هر که را بسوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جدم
حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس در حالی که غسل کرده باشد ونزد سر انحضرت دو رکعت
نماز بکند ودر قنوت نماز حاجت خود را بطلبد پس بدرستیکه مستجاب میشود مگر آنکه از برای گناهی
یا قطع رحمی سؤال کند بدرستیکه موضع قبر انحضرت بقعه ایست از بقعه های بهشت وهیچ مؤمنی
او را زیارت نمیکند مگر آنکه حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد میکند وداخل بهشت میگرداند
دوم علامه مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد شیخ بهائی که شیخ ابو القاسم
حسین بن احمد فقیه را از یاد نموده که هر گاه زیارت کند حضرت امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام را
پس بر نزد ان امام بجای او در نماز جعفر را برای او نوشته شود بهر رکعتی ثواب کسیکه هزار حج وهزار
عمره بجا آورده باشد وهزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد وهزار مرتبه بجهاد ایستاده باشد با
پیغمبر مرسل وبرای او است هر گاه میکه برمیدارد ثواب صد حج وصد عمره وصد بنده آزاد کردن در راه
خدا تعالی نوشته شود برای او صد حسنه ومحو شود از او صد سیئه وکفیت نماز جعفر در اعمال
روز جمعه گذشت سیم روایتیست از محول بجستانی که چون مأمون طلبکرد امام رضا علیه السلام را از
مدینه بخراسان حضرت بجهت وداع با قبر پیغمبر صلی الله علیه وآله داخل مسجد شد ومکرر با قبر
انحضرت وداع میکرد وبیرون میآمد وبر میگشت نزد قبر ودر هر دفعه صدای مبارکش بگریه
بلند بود من نزد یك انحضرت رفتم وسلام کردم بر او جواب داد پس تعزیت گفتم او را بان سفر
فرمود مرا زیارت کن هما نا من بیرون میشوم از جوار جدم ومیمیرم در غربت ودفن میشوم در بقعه
هرون وشیخ یوسف بن حاتم شامی در در النظیم فرموده که روایت کرده اند جماعتی از اصحاب

استخاره بعدد است واین نمونه
چند از عصرهای گذشته
پیش از زمان سید کبیر عابد
رضی الدین علی بن طاوس قدس سره الاقدس
الفقیه الحجی بطا ورمشهد غری
رضی الله عنه ورضا عنه
این استخاره را با جمیع مرتبان خود
از آنجا عن از مشایخ خود تا آن
شیخ کبیر فاضل جمال الدین بن
الطهر از والد ش رضی الله عنهما
از سید رضی الدین مذکور از
حضرت صاحب الامر علیه السلام
والتماس سر منیر وکشف آن
نامه منیر پس بیجواند این دعا را
سر منیر اللهم انی اسألك بتجلی
لیلیة بما فیها من الامور
آنت بها علیم

امام رضا علیه السلام که انحضرت فرمود زمانیکه من خواستم بیرون بیایم از مدینه بسوی خراسان جمع کردم عیال خود را و امر نمودم ایشانرا که بر من گریه کنند تا بشنوم گریه ایشانرا پس تقسیم کردم در بین ایشان دوازده هزار دینار و گفتم بایشان که بر نمیگردم بسوی عیال هرگز پس گرفتم ابو جعفر جواد را و بردم او را بمسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را بانقبر شریف و خواستم حفظ او را ادب بسوی خدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع وکلان و حشم خود را بشنیدن و اطاعت فرمایش او و آنکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشانرا که او قایم مقام من است و بند عبد الکریم بن طاوس روایت کرده که زمانیکه مامون حضرت امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه بخراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه بسوی بصره و بکوفه نرفت و از بصره توجه فرمود براه فارس بسوی بغداد و از انجا بقم و داخل قم شد اهل قم پیشباز انحضرت آمدند و با هم مخاصمه میکردند در باب ضیافت انحضرت و هر کدام میل داشتند که ان بزرگوار بر او وارد شود حضرت فرمود که شتر من مامور است یعنی هر کجا او فرود آمد من انجا وارد میشوم پس ان شتر آمد تا در یکخانه خوابید و صاحب انخانه در شب انروز در خواب دیده بود که حضرت امام رضا علیه السلام فرزند پیغمبر بمهمانی او خواهد بود پس چندی نگذشت که انمحل مقام رفیعی گشت و در زمان مامون رتبه معموره است و شیخ صدوق بسند خود از اسحق بن راهویه نقل کرده که گفت چون امام رضا علیه السلام به نیشابور آمد و خواست از انجا حرکت نماید جمع شدند خدمت انحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند یابن رسول الله تو از نزد ما مرو و برای ما یکحدیثی بفرما تا کما استفاده کنیم از از جناب تو انحضرت در عماریه نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیهم السلام فرمود شنیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود شنیدم جبرئیل میگفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من عذابی ابن حدیث شریف را فرمود و حرکت نمود چون شتر ده گام افتاد صدا زدما را و فرمود بشروطها و انا من شروطها و ابو الصلت روایت کرده که چون امام رضا علیه السلام به سرخس رسید در وقتیکه بنزد مامون میرفت گفتند یابن رسول الله ظهر شده است نماز نمیکنید پس فرمود اذان و اقامه طلبید گفتند آب همراه نداریم پس بدست مبارک خود زمین را کاوید انفلق انجا

فقال مولای والحمد لله اللهم ان کان الامر انقلاب فقد نطقت بالرکاکة انجاره وبوایده وحنت بالکرائم انامه وقبایله فبحق من انزلت علیه فی اللیل والنهار وتقضی ایامه مرورا اللهم اما اولی فاقضی واما فاقضی فاقض اللهم ان رجائی الی انجز لی بنی بکره بکفیه ازنده وبنت میکره حاجت را اگر عدالت قضیه جنس پس ان افعل است یعنی بجا اورد اگر مالک است لا تفعل است بعد مکن انکار دانا بعکس بعنی فاقی خوبست و جنبد و بقصد استخاره کنند فیخیر گوید

که انحضرت وهر که با انحضرت بود وضو ساختند واثرش تا امروز باقیست وچون داخل سناباد شد پشت مبارك خود را گذاشت بکوهیکه دیگها از آن میتراشند وفرمود که خداوند انفع بخش باین کوه وبرکت داد هرچه در ظرفی گذارند که از اینکوه تراشند وفرمود که از برای انحضرت دیگها از سنك تراشیدند وفرمود که طعام انحضرت را نپزند مگر در انديگها پس از آن تا امروز مردم دیگها وظرفها از آن تراشیدند وبرکت یافتند چهار مرصاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست وپنجم ذی الحجه سنهٔ هزار وشش شاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید دید که حرم مطهر را عبد المؤمن خان اوزبکی غارت نکرده وسوای مجمر طلا دیگر چیزها در انجا نگذاشته ودر بیست وهشتم ذی الحجه از مشهد بعزیمت رفت وهر را استرداد کرده بعد از نظم انجا رجعت بمشهد نمود یکماه در انجا توقف نموده وصحن مقدس را مرمت کرده خدام بقعهٔ مبارکه را احسان ورعایت فرموده معاودت بعراق فرمود ودر اواخر سنهٔ هزار وهشت مجددًا شاه عباس بمشهد مقدس رفته زمستان را در انجا گذرانیده وخدمت خادم باشی گری آستانهٔ مقدسه را خود متقلد ومشغول بود چنانچه شبها بامقراض سر شمعها را میگرفت شیخ بهائی علیه الرحمه بالبداهه این رباعی را انشاد کرد

پروانهٔ شمع روضهٔ خلد اباین	مقراض باحتیاط زن ای خادم	ترسم ببرد بشهپر جبریل امین		

ودر سنهٔ هزار ونه بنا بنذر یکه شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت ودر بیست وهشت روز انمسافت بعید را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در اینباب انگاشته

غلام شاه مردان شاه عباس	شه والا گهر خاقان امجد	بطوف مرقد شاه خراسان		
پیاده رفت با اخلاص بیحد	بآنکه گفته پیاده رفت شد تاریخ رفتن	ز اصفاهان پیاده تا بمشهد		

(۱۰۰۹)

وچون بمشهد مقدس رسید صحن مبارك را وسعت داد وایوان علی شیر که درگاه روضهٔ متبرکه از آنجا بوده ودر یك گوشهٔ صحن اتفاق افتاده بود وبدنما بود در وسط قرار داد وایوانی مقابل آن در طرف دیگر بساخت وخیابانی از دروازهٔ غربی شهر تا شرقی طرح کردند که از هر طرف بصحن رسیده از میان ایوانها بگذشت وچشمها وقنوات احداث کرده بشهر آورد وهر یک از میان خیابان حوضی بزرك در وسط صحن احداث نمود که اب از حوض گذشته بخیابان شرقی جاری شود ودر بناهای مذکور کتیبه ها بخط میرزا محمد رضای صدر الکتاب علیرضای عباسی ومحمد رضای امامی رقم شد وهم شاه عباس قبهٔ مطهره را بطلا تذهیب کرد چنانچه در کتیبهٔ قبهٔ مطهره بآن اشاره شده

تفحص بعضی از معجزات بعضی از زوار وتعطف وتبادر ارباب حاجات باستخاره از انها در ارتفاع حاجات وبعضی از انها مراستخاره در شفا یافتن مریض وبرگشتن بعضی از زوار که بیمار بودند بنا بنذر که کرده بودند بنا وسر شده

وبنا بانکه بیت ششم این است که من کلاه که کما مسلش این است که من نیافتم حدیث صحیح در این خصوص ولکن استخاره کنند برای هر خیر ولکن نیافتم احادیث بسیار که امر شده بان بعضی از ان بر قضاء حاجات اخوان در ان بعنوان وبنا بر توسلات بارباب حاجات از انبیاء واولیاء در انجا از زوار در چندان ذکر شاه که در خیابان بنا نیست واستخاره در انجا بسیار است وبعضی از حاجات انان از انکه تکلیف کردند بعضی از زوار که از برای او بیت استخاره کردن برای او بیت کرده بیت

وصورت ان کتیبه چنین است ✦ بسم الله الرحمن الرحیم ✦ من عظایم توفیقات الله سبحانه
ان وفق السلطان الاعظم مولی ملوک العرب والعجم صاحب النسب الطاهر النبوی والحسب
الباهر العلوی تراب اقدام خدام هذه العتبة المطهرة اللاهوتیه غبار نعال زوار هذه الروضة
المنورة الملکوتیه مروج آثار اجداده المعصومین السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه عباس
الحسینی الموسوی الصفوی بهادر خان فاستعد بالمجی ماشیا علی قدمیه من دار السلطنة
اصفهان الی زیارة هذا الحرم الاشرف وقد تشرف بزیته هذه العتبة من خلص ماله فی سنة
الف وعشر وتم فی سنة الف وست وعشر

پنجم شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جمله از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته واما آنچه ظاهر
شده برای ما بعد از شهادت آنحضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدس آنحضرت وعلامات وعجایبی
که مشاهده کرده اند خلق بسیار وعام وخاص تصدیق آن نموده اند ومخالف وموالف اقرار بآن نموده اند
بسیار بلکه از حد حصر خارج است وهمانا در آن مشهد مقدس کور مادرزاد وابرص شفا یافته اند
ودعاها مستجاب شده وحاجات برآورده شده وشدائد وملمات برطرف شده وما بسیاری از اینها را
خود مشاهده کرده ایم وعلم ویقینی که شک در آن راه نیابد پیدا نموده ایم وشیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات
الهداة بعد از نقل این کلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن الحسن الحر میگوید که من
دیدم ومشاهده کردم بسیاری از این معجزات را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده ویقین برای من
حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدتی که مجاور من در مشهد مقدس که بیست و
شش سال میشود وشنیدم چیزهائی در این باب که از حد تواتر گذشته ودر خاطر ندارم که من دعا
کرده باشم در این مشهد واز خدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شده الحمد لله وتفصیل این مقام
گنجایش ندارد لهذا اکتفا کردیم باجمال مؤلف این کتاب عباس قمی گوید که در هر زمان انفدر کرامات
ومعجزات از این روضه مقدسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل وتتابع گذشته نیست وما در باب دوم
در اعمال شب بیست وهفتم رجب اشاره کردیم بچیزیکه مناسب باینمقام بود وفعلا مقام را گنجایش تطویل
نیست بهتر آنکه این فصل را باین چند شعر خاتمه دهیم وچند شعر را که از جامی نقل شده در مدح آنحضرت نقل نمائیم

سلام علی آل طه ویس	سلام علی روضة حل فیها	سلام علی آل خیر النبیین	امام یباهی به الملک والدین

امام بحق شاه مطلق که آمد	حریم درش قبله گاه سلاطین	شه کلخ عرفان گل شاخ احسان		

انتخابی که مباشر استخاره میشود
مجوز اعتماد استخاره رای خود کند
که انا صلاح است که بگوید بکند
یا نکند ومجوز اعتماد رای شخص که
باو کفته استخاره کند که انا
مصلحت است در فعل یا در
ترک واین از چیزهائیست که
بالملک در مخزن عمومی ثبت
باستخاره ان ربقضای حاجتها
علامه مجلسی قدس سره فرموده که کلام
غیر خالی از قوت نیست بجهة
عمومات خصوص در وقتی که
قصد کند نائب را برای خود
که بگوید بشخص مخیر یکن یا
مکن چنانکه بیاید بان اشاره
فرموده واین جمله ایست که
دالملک در استخاره دارد
وقتا لجبا خاصة لکن ادلا
وحوه انسکه صاحب خانه
خود برای استخاره کند
برای

در درج امکان مه برج تمکین — علی بن موسی الرضا کز خدایش — رضا شد لقب چون رضا بود از امن
ز فضل و شرف عینی اورا جهانی — اگر نبودت تیره چشم جهان بین — پی عطر روبند حوران جنت
غبار در شرا بگیسوی مشکین — اگر خواهی آری بکف دامن او — برد دامن از هر چه جز اوست رحمن

(فصل دهم)

در زیارت ائمهٔ سترمن رای علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر و در آن دو مقام است مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد شدی بسر من رای انشاء الله و خواستی زیارت کنی ایشان را و امام همام علیهما السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول حرمها شریفه با مانی و وقار روانه شو تا بدر حرم مطهر و اذن دخول عمومی را که در اول اهل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن ان دو بزرگوار را با این الفاظ که اصح زیارتست السلام علیکما یا ولیی الله السلام علیکما یا حجتی الله السلام علیکما یا نوری الله فی ظلمات الارض السلام علیکما یا من بدا الله فی شانکما انتکما اراد عارفا بحقکما معادیا لاعدائکما موالیا لاولیائکما مؤمنا بما امنتما به کافرا بما کفرتما به محققا لما حققتما مبطلا لما ابطلتما اسئل الله ربی وربکما ان یجعل حظی من زیارتکما الصلوة علی محمد و آله وان یرزقنی مرافقتکما فی الجنان مع آبائکما الصالحین واسئله ان یعتق رقبتی من النار ویرزقنی شفاعتکما و مصاحبتکما ویعرف بینی وبینکما ولا یسلبنی حبکما وحب آبائکما الصالحین و ان لا یجعله آخر العهد من زیارتکما وینشرنی معکما فی الجنة برحمته اللهم ارزقنی حیهما وتوفنی علی ملتهما اللهم العن ظالمی آل محمد حقهم وانقم منهم اللهم العن الاولین منهم والآخرین وضاعف علیهم العذاب والبغهم وبأشیاعهم ومتبعیهم اسفل درک من الجحیم انک علی کل شیء قدیر اللهم عجل فرج ولیک وابن ولیک واجعل فرجنا مع فرجهم یا ارحم الراحمین

خود زیارت هر کرا فائده باشد در حضری و کدام زیارت مستحب باشد در سفر و کدام زیارت مستحب باشد در هر دو و کدام زیارت مستحب باشد در یکی از این هر سه و کدام زیارت مستحب باشد در هیچ یک از این هر سه و کدام زیارت مستحب باشد در هیچ یک از این هر سه و کدام زیارت مستحب باشد در هیچ یک از این هر سه

ازائمه علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر و در آن دو مقام است مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد شدی بسر من رای انشاء الله و خواستی زیارت کنی ایشان را و امام همام علیهما السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول حرمها شریفه با مانی و وقار روانه شو تا بدر حرم مطهر و اذن دخول عمومی را که در اول اهل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن ان دو بزرگوار را با این الفاظ که اصح زیارتست السلام علیکما یا ولیی الله السلام علیکما یا حجتی الله السلام علیکما یا نوری الله فی ظلمات الارض السلام علیکما یا من بدا الله فی شانکما انتکما اراد عارفا بحقکما معادیا لاعدائکما موالیا لاولیائکما مؤمنا بما امنتما به کافرا بما کفرتما به محققا لما حققتما مبطلا لما ابطلتما اسئل الله ربی وربکما ان یجعل حظی من زیارتکما الصلوة علی محمد و آله وان یرزقنی مرافقتکما فی الجنان مع آبائکما الصالحین واسئله ان یعتق رقبتی من النار ویرزقنی شفاعتکما و مصاحبتکما ویعرف بینی وبینکما ولا یسلبنی حبکما وحب آبائکما الصالحین و ان لا یجعله آخر العهد من زیارتکما وینشرنی معکما فی الجنة برحمته اللهم ارزقنی حیهما وتوفنی علی ملتهما اللهم العن ظالمی آل محمد حقهم وانقم منهم اللهم العن الاولین منهم والآخرین وضاعف علیهم العذاب والبغهم وبأشیاعهم ومتبعیهم اسفل درک من الجحیم انک علی کل شیء قدیر اللهم عجل فرج ولیک وابن ولیک واجعل فرجنا مع فرجهم یا ارحم الراحمین

وکدام زیارت مستحب باشد در احیاء شهور و کدام زیارت مستحب باشد در اعیاد و کدام زیارت مستحب باشد در هر روز از روزهای هفته

نفل مشترک بعد از وضوء و غسل و تیمم و نماز و دعا و زیارت و سجده و شکر و تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر و استغفار و صلوات بر پیغمبر و آل او و لعن بر دشمنان آل محمد و سلام بر ائمه و رحمت و برکات الهی بر ایشان و حمد خدا و ثنای او و شکر او و توبه و انابه و رجوع و توکل و تفویض و تسلیم و رضا و صبر و شکیبائی و امید و رجاء و خوف و خشیت و ترس و بیم و محبت و عشق و شوق و ذکر و یاد و فکر و تدبر و تأمل و تعقل و تفقه و تعلم و تعلیم و دعوت و ارشاد و امر بمعروف و نهی از منکر و جهاد و مرابطه و هجرت و زهد و ورع و عبادت و خشوع و خضوع و تذلل و تواضع و انکسار و رقت و بکاء و خوف و رجاء و حزن و اندوه و غم و ترک دنیا و اعراض از دنیا و ترک لذات و شهوات و ترک حرام و شبهه و مکروه و ترک فضول و ترک ما لا یعنی و ترک ما لا فائده فیه و ترک ما لا ینفع و ترک ما یضر و ترک ما یشغل عن الله و ترک ما یبعد عن الله و ترک ما یحجب عن الله و ترک ما یقسی القلب و ترک ما یمیت القلب و ترک ما یظلم القلب و ترک ما یعمی القلب و ترک ما یصم القلب و ترک ما یبکم القلب و ترک ما یشل القلب و ترک ما یمرض القلب و ترک ما یفسد القلب و ترک ما یخرب القلب و ترک ما یهلک القلب و ترک ما یدمر القلب و ترک ما یحرق القلب و ترک ما یغرق القلب و ترک ما یدفن القلب و ترک ما یقتل القلب و ترک ما یعدم القلب و ترک ما یفنی القلب و ترک ما یبطل القلب و ترک ما یعطل القلب و ترک ما یشقی القلب و ترک ما یتعس القلب و ترک ما یخیب القلب و ترک ما یخسر القلب و ترک ما یحرم القلب و ترک ما یمنع القلب و ترک ما یحجب القلب و ترک ما یقطع القلب و ترک ما یبعد القلب و ترک ما یشغل القلب و ترک ما یلهی القلب و ترک ما یغفل القلب و ترک ما یسهو القلب و ترک ما یضل القلب و ترک ما یزیغ القلب و ترک ما یمیل القلب و ترک ما یحول القلب و ترک ما یقلب القلب و ترک ما یغیر القلب و ترک ما یبدل القلب و ترک ما یحرف القلب و ترک ما یکذب القلب و ترک ما یخون القلب و ترک ما یغدر القلب و ترک ما یمکر القلب و ترک ما یخدع القلب و ترک ما یسرق القلب و ترک ما یزنی القلب و ترک ما یلوط القلب و ترک ما یسحق القلب و ترک ما یقذف القلب و ترک ما یشتم القلب و ترک ما یسب القلب و ترک ما یلعن القلب و ترک ما یکفر القلب و ترک ما یشرک القلب و ترک ما یجحد القلب و ترک ما ینکر القلب و ترک ما یعاند القلب و ترک ما یستکبر القلب و ترک ما یتجبر القلب و ترک ما یطغی القلب و ترک ما یبغی القلب و ترک ما یعتدی القلب و ترک ما یظلم القلب و ترک ما یفسد القلب و ترک ما یخرب القلب و ترک ما یهلک القلب و ترک ما یدمر القلب و ترک ما یحرق القلب و ترک ما یغرق القلب و ترک ما یدفن القلب و ترک ما یقتل القلب و ترک ما یعدم القلب و ترک ما یفنی القلب و ترک ما یبطل القلب و ترک ما یعطل القلب و ترک ما یشقی القلب و ترک ما یتعس القلب و ترک ما یخیب القلب و ترک ما یخسر القلب و ترک ما یحرم القلب و ترک ما یمنع القلب و ترک ما یحجب القلب و ترک ما یقطع القلب و ترک ما یبعد القلب و ترک ما یشغل القلب و ترک ما یلهی القلب و ترک ما یغفل القلب و ترک ما یسهو القلب و ترک ما یضل القلب و ترک ما یزیغ القلب و ترک ما یمیل القلب و ترک ما یحول القلب و ترک ما یقلب القلب و ترک ما یغیر القلب و ترک ما یبدل القلب و ترک ما یحرف القلب و ترک ما یکذب القلب و ترک ما یخون القلب و ترک ما یغدر القلب و ترک ما یمکر القلب و ترک ما یخدع القلب و ترک ما یسرق القلب و ترک ما یزنی القلب و ترک ما یلوط القلب و ترک ما یسحق القلب و ترک ما یقذف القلب و ترک ما یشتم القلب و ترک ما یسب القلب و ترک ما یلعن القلب و ترک ما یکفر القلب و ترک ما یشرک القلب و ترک ما یجحد القلب و ترک ما ینکر القلب و ترک ما یعاند القلب و ترک ما یستکبر القلب و ترک ما یتجبر القلب و ترک ما یطغی القلب و ترک ما یبغی القلب و ترک ما یعتدی القلب

وجهد میکنی بدرد عا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی نزدیک قبر
ایشان برو و در رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و در رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی
بکن که مستجاب است و این مسجد پهلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام
دران نماز میکرده اند مؤلف گوید که این زیارت موافق روایت کامل الزیارة بود و شیخ محمد بن المشهدی
و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده اند با اختلاف جزئی و بعد از فقره فِي الْجَنَّةِ
بِرَحْمَتِهِ فرموده اند انگاه برو و بپندار خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس ایشان را و بگذار طرف راست
و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اَللّٰهُمَّ اَرْزُقْنِي حُجَّهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلٰى مِلَّتِهِمْ
تا اخر زیارت که گذشت پس گفته اند که چهار رکعت نماز بگذار نزد یک سر مقدس و بعد از نماز زیارت
هر چند نماز که خواهی بگذار الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانه خود دفن شدند و برای آن زمانی
بود که گاهی باز میکردند و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند و گاهی بسته بود و آن
بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت میکردند و در صدر همین خبر زیارت
مذکور است که غسل میکنی و نیز در قبر ایشان سه بار اگر توانی رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل شباک
که باز میشود بسوی قبر و چنین زائر نماز زیارت خود را در مسجد بکند و چون بهمت موالیان آنخانه
برداشته شد و بجای آن قبه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد اکنون مسجد داخل به حرم شد و الان معروف
است که ایوان مستطیل که در صحن پشت سر عسکریین علیهما السلام متصل است بر روان همان مسجد
مذکور است بهر حال زوار از این جهة اسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوصه هر کدام و
مشترک میان هر دو بزرگوار در کتب مزار یاد مذکور است اگر را غب شدند نسخه آن بیاراست و اگر زائر را
حالی و مجالی باشد مناسبست که زیارت جامعه کبیره را که بعد از این مذکور گردد انشاء الله تعالی بخواند
زیرا که صدور آن کلمات بلیغه از برای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف بعظمت جلالت
ائمه از مصدر جلال حضرت هادی علیه السلام است سید بن طاوس در مصباح الزائر برای هر یک از این دو
بزرگوار زیارت مبسوط با صلوات بر ایشان و دعا بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته است عمل
بآن اگرچه موجب تطویلست زیرا که فواید بسیار در آن مندرجست فرصت هرگاه رسد بهتر من رای
غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و روانه شو با ناني و وقار

استفاده میشود که مسلمان
باید از دوستی کفار و عجم
و میل بایشان و قشبه بایشان
اجتناب کند در مسلک ما
سلوک نکند قال الله تعالی
قد کانت لکم اسوة حسنة
فی ابراهیم والذین معه اذ
قالوا لقومهم انا برءاؤا
منکم و مما تعبدون من
دون الله کفرنا بکم و بدا بیننا و
بینکم العداوة و البغضاء
ابدا الخ صدوق در روایت
کرده از حضرت صادق علیه السلام
که فرمود هر که خدا را دوست
بدارد و بخواهد که خدا
دوستش بدارد باید که
دشمن مرا دشمن بدارد و
دوست مرا دوست بدارد

بلکه نقل شده که در وان پشت
سر مقدس و یکدرع از حرم
مطهر نیز مسجد است (منه)

تا بر سر بدر حرم شریف انگاہ کہ رسید طلب خصت کن وبگو ءَ اَدْخُلُ یَا نَبِیَّ اللّٰہِ ءَ اَدْخُلُ یَا
اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ ءَ اَدْخُلُ یَا فَاطِمَۃُ الزَّھْرَآءُ سَیِّدَۃَ نِسَآءِ الْعَالَمِیْنَ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ عَلِیَّ بْنَ
الْحُسَیْنِ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَ اَدْخُلُ
یَا مَوْلَایَ مُوْسَی بْنَ جَعْفَرٍ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ عَلِیَّ بْنَ مُوْسٰی ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ مُحَمَّدَ بْنَ
عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَ اَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یَا مَلٰٓئِکَۃَ اللّٰہِ الْمُوَکَّلِیْنَ بِھٰذَا الْحَرَمِ الشَّرِیْفِ پس داخل شو

ودر وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی ہادی علیہ السلام رو بقبر
وپشت بقبلہ وصد مرتبہ اَللّٰہُ اَکْبَرُ بگو وبگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ
مُحَمَّدٍ الزَّکِیَّ الرَّاشِدَ النُّوْرَ الثَّاقِبَ وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ
اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سِرَّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبْلَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اٰلَ
اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خِیَرَۃَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَۃَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا اَمِیْنَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَقَّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا نُوْرَ الْاَنْوَارِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا زَیْنَ الْاَبْرَارِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَلِیْلَ
الْاَخْیَارِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عُنْصُرَ الْاَطْھَارِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّۃَ الرَّحْمٰنِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رُکْنَ الْاِیْمَانِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَی الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ الصَّالِحِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلَمَ الْھُدٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا
حَلِیْفَ التُّقٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَمُوْدَ الدِّیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فَاطِمَۃَ الزَّھْرَآءِ سَیِّدَۃِ نِسَآءِ الْعَالَمِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الْاَمِیْنُ الْوَفِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الْعَلَمُ الرَّضِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ

بسلامتی ما بسوی ما ای ما و شما
من بر شما و شمان من بر ما و بر همه
همچنانکه ایشان بر ما و بر شما
وهذا در دنیا و عقبی و رحمت خدا و برکات او بر
شده که فلان علی الجهار بیشه نکرد و
خود را بکفار نسبت نکرد و از خصوص رسول
مانند و را بانکه از خصوص رسول
صلی الله علیه و آله منصوب شد
کرده شما را بلند بلکه از اکابر بلند
دینش را بلند و شعبه مکرد و اند
و کبران خود را شعبه های
دین خود و کبران دینهای
خود را جهل ند و سبیل ان خود را
زیاد کرد ند و ما ها شا را بخود را
دین خود و دینش امیکند ان بلند
چون نامه در عوض الفاظ بلند
رسید کسی بیان ان کرد عالی من
بود و نوشت که انحضرت
را فرستاد او

أَيُّهَا الزَّاهِدُ النَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا التَّالِي لِلْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبَيِّنُ لِلْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
النَّجْمُ اللَّائِحُ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ
فِي بَرِيَّتِهِ وَأَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ وَشَاهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى
وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى وَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ الْمُبَرَّءُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمَخْصُوصُ بِكَرَامَةِ اللَّهِ وَ
الْمَحْبُوبُ بِحُجَّةِ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَةُ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي يَلْجَأُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ
وَتُحْيِي بِهِ الْبِلَادُ وَأَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنِّي بِكَ وَبِآبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ مُوقِنٌ مُقِرٌّ
وَلَكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَاتِمَةِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَأَنِّي وَلِيٌّ
لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ
بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بوس ضریح او بگذار و رو
براستر ایران پس طرف چپ را بگذار و بگو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى
حُجَّتِكَ الْوَفِيِّ وَوَلِيِّكَ الزَّكِيِّ وَأَمِينِكَ الْمَرْضِيِّ وَصَفِيِّكَ الْهَادِي فِي صِرَاطِكَ
الْمُسْتَقِيمِ وَالْجَادَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةِ الْوُسْطَى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيِّ الْمُتَّقِينَ
وَصَاحِبِ الْمُخْلَصِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ
بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ
الْمَبْلُوِّ بِالْفِتَنِ وَالْمُخْتَبَرِ بِالْمِحَنِ وَالْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبَلْوَى وَصَبْرِ الشَّكْوَى مُرْشِدِ
عِبَادِكَ وَبَرَكَةِ بِلَادِكَ وَمَحَلِّ رَحْمَتِكَ وَمُسْتَوْدَعِ حِكْمَتِكَ وَالْقَائِدِ إِلَى
جَنَّتِكَ الْعَالِمِ فِي بَرِيَّتِكَ وَالْهَادِي فِي خَلِيقَتِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَانْتَجَبْتَهُ

زیارت کند و کلمات خوب بالفور بر
دل او گذرد و از خلق خلیفه گردد
و بعد فرماید و فائز و رستگار
گردیده و شاد برآمده و نیز
بر خدا لازم است که شما را
در بهشت با ما جمع گرداند
نظر کند و فرماید ای پسر
کی امر کرده شما را باین گفتن
بت ما یعنی کی امر فرموده لکن
پروردگار من امر کرده مرا
بگفتن این در وقت بجا آوردن
دیدار تا شما را خبر دهد
فرموده و لا ترکنوا إلى الذين
ظلموا فتمسكم النار وما لكم
من دون الله من أولياء ثم
لا تنصرون مضمون در
این فرموده اندک معنی میل
اندک بکنید بصحبت ایشان
بشوید آنکه شما را
بتمامی آتش در بر گیرد
و کسی نیست که شما را
از عذاب خدا نگاه دارد

وَاخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُولِكَ فِي اُمَّتِهِ وَ اَلْزَمْتَهُ حِفْظَ شَرِيعَتِهِ فَاسْتَقَلَّ بِاَعْبَاءِ
الْوَصِيَّةِ نَاهِضاً بِهَا وَ مُضْطَلِعاً بِحَمْلِهَا لَمْ يَعْثُرْ فِي مُشْكِلٍ وَ لَا هَفَا فِي مُعْضِلٍ
بَلْ كَشَفَ الْغُمَّةَ وَ سَدَّ الْفُرْجَةَ وَ اَدَّى الْمُفْتَرَضَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَقْرَرْتَ نَاظِرَ نَبِيِّكَ
بِهِ فَرَقِّهِ دَرَجَتَهُ وَ اَجْزِلْ لَدَيْكَ مَثُوبَتَهُ وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ بَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ
سَلَاماً وَ اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلاً وَ اِحْسَاناً وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَاناً اِنَّكَ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ پس نماز زیارت بکذار و چون سلام دادی بگو یَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ
وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَ الْمِنَنِ الْمُتَتَابِعَةِ وَ الْاٰلَاءِ الْمُتَوَاتِرَةِ وَ الْاَيَادِي الْجَلِيلَةِ وَ
الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَ اَعْطِنِي سُؤْلِي وَ اجْمَعْ شَمْلِي
وَ لُمَّ شَعْثِي وَ زَكِّ عَمَلِي وَ لَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي وَ لَا تُزِلَّ قَدَمِي وَ لَا تَكِلْنِي
اِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً وَ لَا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَ لَا تُبْدِ عَوْرَتِي وَ لَا تَهْتِكْ سِتْرِي وَ
لَا تُوحِشْنِي وَ لَا تُؤْيِسْنِي وَ كُنْ بِي رَؤُفاً رَحِيماً وَ اهْدِنِي وَ زَكِّنِي وَ طَهِّرْنِي وَ صَفِّنِي وَ اصْطَفِنِي
وَ خَلِّصْنِي وَ اسْتَخْلِصْنِي وَ اصْنَعْنِي وَ اصْطَنِعْنِي وَ قَرِّبْنِي اِلَيْكَ وَ لَا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَ
الْطُفْ بِي وَ لَا تَجْفُنِي وَ اَكْرِمْنِي وَ لَا تُهِنِّي وَ مَا اَسْئَلُكَ فَلَا تَحْرِمْنِي وَ مَا لَا اَسْئَلُكَ
فَاجْمَعْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ
بِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ بِحُرْمَةِ اَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ اَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ
وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفِ الْبَاقِي صَلَوَاتُكَ وَ بَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ
اَجْمَعِينَ وَ تُعَجِّلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِاَمْرِكَ وَ تَنْصُرَهُ وَ تَنْتَصِرَ بِهِ لِدِينِكَ وَ تَجْعَلَنِي فِي جُمْلَةِ
النَّاجِينَ بِهِ وَ الْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَتِهِ وَ اَسْئَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِي دَعْوَتِي وَ
قَضَيْتَ لِي حَاجَتِي وَ اَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَ كَفَيْتَنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَ اٰخِرَتِي يَا اَرْحَمَ

[illegible]

يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عَوْنَ الضُّعَفَاءِ

الراحمین یا نور یا برهان یا منیر یا مبین یا رب اکفنی شر الشرور وآفات الدهور
وأسئلك النجاة یوم ینفخ فی الصور ودعا کن برای هرچه خواهی وبسیار بگو یا عدتی
عند العدد ویا رجائی والمعتمد ویا کهفی والسند یا واحد یا احد یا قل هو
الله احد أسئلك اللهم بحق من خلقت من خلقك ولم تجعل فی خلقك مثلهم
احدا صل علی جماعتهم وافعل بی کذا وکذا وبجای این کلمه حاجت بخواه همانا روایت
شده از انحضرت که فرموده من از خداوند عزوجل خواستم کرانا امید برنگرداند کسی را که بخواند
این دعا را در روضه

زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام من بعد از من

شیخ بسند معتبر از انحضرت روایت کرده که فرمود قبر من در سر من رای امان است از برای اهل وجانب
از بلاها وعذاب خدا مجلسی اول اهل دو جانب را شیعه وسنی معنی کرده وفرموده که برکت انحضرت
دوست ودشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ وسید
بن طاوس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام را بجا آور وجمیع انچه را که در
زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا آوردی پس بایست نزد ضریح انحضرت وبگو
السلام علیك یا مولای یا أبا محمد الحسن بن علی الهادی المهتدی ورحمة الله
وبرکاته السلام علیك یا ولی الله وابن أولیائه السلام علیك یا حجة الله
وابن حججه السلام علیك یا صفی الله وابن أصفیائه السلام علیك یا
خلیفة الله وابن خلفائه وأبا خلیفیه السلام علیك یا ابن خاتم النبیین
السلام علیك یا ابن سید الوصیین السلام علیك یا ابن أمیر المؤمنین السلام
علیك یا ابن سیدة نساء العالمین السلام علیك یا ابن الأئمة الهادین السلام
علیك یا ابن الأوصیاء الراشدین السلام علیك یا عصمة المتقین السلام
علیك یا إمام الفائزین السلام علیك یا رکن المؤمنین السلام علیك یا
فرج المهمومین السلام علیك یا وارث الأنبیاء المنتجبین السلام علیك یا

دعا منفذ الغرقی ویا منجی الهلکی
یا محسن یا مجمل یا منعم ویا
مفضل انت الذی سجد لك
سواد اللیل ونور النهار
وضوء الفجر وشعاع الشمس
ودوی الماء وخفق الشجر
یا الله یا الله یا الله انت
وحدك لا شریك لك
بی میکند اللهم افعل
چنین وچنان بجای برخیزد
خود را ذکر میکند بی بدن
انجا خود را بخواهی خواهی
کمتر باشد ان شاء الله
صالح شیخ کفعمی از صناع النبی
نقل کرده که هر که بنویسد لفظ
بسم الله را بر درب خانه
مکان خود از من از هلاک
خواهد گشت در آنجا که کاربند
دعا کند فرعون

خازن علم وصی رسول الله السلام علیک ایها الداعی بحکم الله السلام علیک
ایها الناطق بکتاب الله السلام علیک یا حجة الحجج السلام علیک یا هادی
الامم السلام علیک یا ولی النعم السلام علیک یا عیبة العلم السلام علیک
یا سفینة الحلم السلام علیک یا ابا الامام المنتظر الظاهرة للعاقل حجته و
الثابتة فی الیقین معرفته المحتجب عن اعین الظالمین والمغیب عن دولة الفاسقین
والمعید ربنا به الاسلام جدیدا بعد الانطماس والقرآن غضا بعد الاندراس
اشهد یا مولای انک اقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت
عن المنکر ودعوت الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة وعبدت
الله مخلصا حتی اتیک الیقین اسئل الله بالشأن الذی لکم عنده ان یتقبل زیارتی
لکم ویشکر سعیی الیکم ویستجیب دعائی بکم ویجعلنی من انصار الحق واتباعه و
اشیاعه ومواليه ومحبیه والسلام علیک ورحمة الله وبرکاته پس ببوس ضریح را
وبگذار طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را گذار و بگو اللهم صل علی سیدنا محمد واهل
بیته وصل علی الحسن بن علی الهادی الی دینک والداعی الی سبیلک علم الهدی
ومنار التقی ومعدن الحجی ومأوی النهی وغیث الوری وسحاب الحکمة وبحر الموعظة
ووارث الائمة والشهید علی الامة المعصوم المهذب والفاضل المقرب والمطهر
من الرجس الذی ورثته علم الکتاب والهمته فصل الخطاب ونصبته علما لاهل
قبلتک وقرنت طاعته بطاعتک وفرضت مودته علی جمیع خلیقتک اللهم
فکما اناب بحسن الاخلاص فی توحیدک واردی من خاض فی تشبیهک وحامی عن
اهل الایمان بک فصل یا رب علیه صلوة یلحق بها محل الخاشعین ویعلو
فی الجنة بدرجة جده خاتم النبیین وبلغه منا تحیة وسلاما وآتنا

خداوند زود هلاک نکرد و
مهلت داد او را با ادعای او
ربوبیت را بجهت آنکه نوشته
بود بر در منزل خود بسم الله را
و حقتعالی وحی فرمود بموسی وقتی
که از خدا خواست سرعت هلاک
او را تو نظر میکنی بکفر او و من
نظر میکنم بآنچه نوشته بر در خود
سی و یکم شیخ ابن فهد روایت کرده
است که روزی ابو الدرداء را
خبر دادند که خانه ات سوخته است
گفت نسوخته است دیگری خبر
داد باز چنین گفت تا سه مرتبه
پس معلوم شد که خانه های اطراف
همه سوخته خانه او نسوخته
گفتند از چه راه دانستی که خانه
تو نسوخته است گفت زیرا
که شنیدم از رسول خدا صلعم که
هر که در صبح این دعا بخواند در
آن روز بدی باو
نمیرسد

مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ
وَمَنٍّ جَسِيمٍ پس نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شوی بگو یا دَائِمُ یا دَیْمُومُ یا حَيُّ یا قَيُّومُ
یا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعِظَامِ وَیَا فَارِجَ الْغَمِّ وَیَا بَاعِثَ الرُّسُلِ وَیَا صَادِقَ الْوَعْدِ وَیَا حَيُّ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيِّهِ عَلِيِّ بْنِ عَمْرٍو وَصِهْرِهِ عَلَى
ابْنَتِهِ الَّذِي خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرَائِعَ وَفَتَحْتَ بِهِمَا التَّأْوِيلَ وَالطَّلَائِعَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا
صَلَاةً يَشْهَدُ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ وَيَنْجُو بِهَا الْأَوْلِيَاءُ وَالصَّالِحُونَ وَأَتَوَسَّلُ
إِلَيْكَ بِفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالِدَةِ الْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ وَسَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ الْمُشَفَّعَةِ
فِي شِيعَةِ أَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهَا صَلَاةً دَائِمَةً أَبَدَ الْآبِدِينَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ
وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ وَالْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ التَّقِيِّ
سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْإِمَامَيْنِ الْخَيِّرَيْنِ الطَّيِّبَيْنِ التَّقِيَّيْنِ النَّقِيَّيْنِ الطَّاهِرَيْنِ
الشَّهِيدَيْنِ الْمَظْلُومَيْنِ الْمَقْتُولَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا غَرَبَتْ صَلَاةً
مُوَالِيَةً مُتَوَالِيَةً وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ
مِنْ خَوْفِ الظَّالِمِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْإِمَامَيْنِ السَّيِّدَيْنِ
مِفْتَاحَيِ الْبَرَكَاتِ وَمِصْبَاحَيِ الظُّلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى لَيْلٌ وَمَا أَضَاءَ
نَهَارٌ صَلَاةً تَغْدُو وَتَرُوحُ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ فِي عِبَادِ اللهِ
وَالنَّاطِقِ فِي عِلْمِ اللهِ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَالْوَصِيِّ النَّاصِحِ لِأُمَّتِهِ
الْهَادِيَيْنِ الْمَهْدِيَّيْنِ الْوَافِيَيْنِ الْكَافِيَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ
لَكَ فَلَكٌ صَلَاةً تُنْمِي وَتَزِيدُ وَلَا تَفْنَى وَلَا تَبِيدُ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ
مُوسَى الرِّضَا وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى الْإِمَامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنْتَجَبَيْنِ فَصَلِّ
عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ صُبْحٌ وَدَامَ صَلَاةً تُرْفِعُهُمَا إِلَى رِضْوَانِكَ فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ مِنْ

ذکر دوم بجواند دعا را
بدی یا وبزند دعا را
دعا را بخواند بود اللهم
انت ربی لا الٰه الا انت
علیک توکلت وانت رب
العرش العظیم ولا حول و
لا قوة الا بالله العلی العظیم
ما شاء الله کان وما لم
یکن لم یکن اعلم ان الله علی
کل شیء قدیر وان الله قد
احاط بکل شیء علما اللهم
انی اعوذ بک من شر
نفسی ومن شر کل ذی شر
ومن شر کل ذی شر ومن
شر الجن والانس ومن شر
کل آیة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی
صراط مستقیم سوره دوم
بخ کلینی و عیاشی

جِنانِكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي الْقَائِمَيْنِ
بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْبَرَيْنِ بِالْمَحَنِ الْهَائِلَةِ وَالصَّابِرَيْنِ فِي الْأَحَنِ الْمَاثِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا
كِفَاءَ أَجْرِ الصَّابِرِينَ وَإِزَاءَ ثَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلَوٰةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرِّفْعَةَ وَأَتَوَسَّلُ
إِلَيْكَ يَا رَبِّ بِإِمَامِنَا وَمُحَقِّقِ زَمَانِنَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَالشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ فِي النُّورِ
الْأَزْهَرِ وَالضِّيَاءِ الْأَنْوَرِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ الْمُظَفَّرِ بِالتَّعَادَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ عَدَدَ الثَّمَرِ
وَأَوْرَاقِ الشَّجَرِ وَأَجْزَاءِ الْمَدَرِ وَعَدَدَ الشَّعَرِ وَالْوَبَرِ وَعَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ
وَأَحْصَاهُ كِتَابُكَ صَلَوٰةً يَغْبِطُهُ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ وَاحْشُرْنَا فِي
زُمْرَتِهِ وَاحْفَظْنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَاحْرُسْنَا بِيَدِ وَلَيِّهِ وَانْحَفْنَا بِوِلَايَتِهِ وَانْصُرْنَا
عَلَى أَعْدَائِنَا بِعِزَّتِهِ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَّابِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَإِنَّ
إِبْلِيسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِينَ قَدِ اسْتَنْظَرَكَ لِإِغْوَاءِ خَلِيفَتِكَ فَأَنْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَكَ
لِإِضْلَالِ عَبِيدِكَ فَأَمْهَلْتَهُ بِسَابِقِ عِلْمِكَ فِيهِ وَقَدْ عَشَّشَ وَكَثَّرَ جُنُودَهُ
وَأَزْحَمَ جُيُوشَهُ وَانْتَشَرَتْ دُعَاتُهُ فِي أَقْطَارِ الْأَرْضِ فَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَأَفْسَدُوا
دِينَكَ وَحَرَّفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبَادَكَ شِيَعًا مُتَفَرِّقِينَ وَأَحْزَابًا
مُتَمَرِّدِينَ وَقَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْيَانِهِ وَتَمْزِيقَ شَأْنِهِ فَأَمْهِلْ أَوْلَادَهُ وَجُيُوشَهُ
وَطَهِّرْ بِلَادَكَ مِنْ أَخِيرِ أَعْوَانِهِ وَأَخْيَلِ أَفْيَائِهِ وَأَرِحْ عِبَادَكَ مِنْ مَذَاهِبِهِ وَقِبَابِهِ
وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ وَابْسُطْ عَدْلَكَ وَأَظْهِرْ دِينَكَ وَقَوِّ أَوْلِيَائَكَ وَأَدْرِجْ
أَعْدَائَكَ وَأَوْرِثْ دِيَارَ إِبْلِيسَ وَدِيَارَ أَوْلِيَائِهِ أَوْلِيَائَكَ وَخَلِّدْهُمْ فِي الْجَحِيمِ وَ
أَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ وَاجْعَلْ لِعَائِنَكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ فِي مَنَاحِسِ الْخَلِيقَةِ وَ
مَشَاوِبِهِ الْفِطْرَةِ دَائِرَةً عَلَيْهِمْ وَمُوَكَّلَةً بِهِمْ وَجَارِيَةً فِيهِمْ كُلَّ صَبَاحٍ وَ
مَسَاءٍ وَغُدُوٍّ وَرَوَاحٍ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا

برحمتك عذاب النار يا ارحم الراحمين پس دعا کن بانچه خواهی از برای خود و برادرانت
انگاه زیارت کن ملکهٔ دنیا و آخرت والدهٔ امام قائم علیهما السلام را و قبر آن معظمه پشت ضریح مولای ما امام
حسن عسکری علیه السلام است پس بگو السلام على رسول الله صلى الله عليه وآله
الصادق الأمين السلام على مولانا أمير المؤمنين السلام على الأئمة الطاهرين
الحجج الميامين السلام على والدة الإمام والمودعة أسرار الملك العلام والحاملة
لأشرف الأنام السلام عليك أيتها الصديقة المرضية السلام عليك يا شبيهة
أم موسى وابنة حواري عيسى السلام عليك أيتها التقية النقية السلام عليك
أيتها الرضية المرضية السلام عليك أيتها المنعوتة في الإنجيل المخطوبة
من روح الله الأمين ومن رغب في وصلتها محمد سيد المرسلين والمستودعة
أسرار رب العالمين السلام عليك وعلى آبائك الحواريين السلام عليك و
على بعلك وولدك السلام عليك وعلى روحك وبدنك الطاهر أشهد أنك
أحسنت الكفالة وأديت الأمانة واجتهدت في مرضات الله وصبرت في
ذات الله وحفظت سر الله وحملت ولي الله وبالغت في حفظ حجة الله ورغبت
في وصلة أبناء رسول الله عارفة بحقهم مؤمنة بصدقهم معترفة بمنزلتهم
مستبصرة بأمرهم مشفقة عليهم مؤثرة هواهم وأشهد أنك مضيت على
بصيرة من أمرك مقتدية بالصالحين راضية مرضية تقية نقية زكية
فرضي الله عنك وأرضاك وجعل الجنة منزلك ومأواك فلقد أولاك
من الخيرات ما أولاك وأعطاك من الشرف ما به أغناك فهناك الله بما منحك
من الكرامة وأمراك پس بالا میکنی سر خود را و میگوئی اللهم إياك اعتمدت ولرضاك
طلبت وبأوليائك إليك توسلت وعلى غفرانك وحلمك اتكلت وبك

دعاء وقت خواب

و ولایة من افترض الله طاعته ما شاء الله کان وما لم یشأ لم یکن پس هر کسیکه بگوید این را در نزد خواب حفظ کند حق تعالی او را از دزد غارت کننده و از خراب شدن و طلب آمرزش کند برای او ملائکه سی و چهارم و نیز در عدة الداعی است که خواندن انا انزلناه فی لیلة القدر بر هر چیزیکه ذخیره و پنهان میکنند حرز است از برای او بنابر آنچه روایت شده از ایشان علیهم السلام سی و پنجم و نیز از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که هر که بخواند صد آیه از قرآن از هر آیه که باشد پس بگوید هفت مرتبه یا الله پس اگر بخواند بر سنگی خدا بشکافد آنرا سی و ششم و نیز از آنحضرت

اعْتَصَمْتُ وَبِقُبُورِ أُمِّ وَلِيِّكَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا
وَثَبِّتْنِي عَلَى مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا
وَاحْشُرْنِي مَعَهَا وَمَعَ وَلَدِهَا كَمَا وَفَّقْتَنِي لِزِيَارَتِهِ وَلَدِهَا وَزِيَارَتِهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِ طه
وَبِسٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ إِلَى الْفَائِزِينَ
الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ
قَبِلْتَ سَعْيَهُ وَتَبَرَّرْتَ أَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهَا وَارْزُقْنِي
الْعَوْدَ إِلَيْهَا أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا وَأَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَةِ
وَلَدِهَا وَشَفَاعَتِهَا وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
سَادَاتِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مؤلف گوید روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که زید شحام
عرض کرد بخدمتش که چه ثوابست از برای کسیکه زیارت نماید یکی از شما امامان را فرمود مثل آنکه زیارت
کرده حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله و مادر ثابق نقل کردیم در روایتی که از حضرت صادق علیه السلام
نقل شده که هر که زیارت نماید امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او
حجه و عمره و در همه تتبع آثار این نقل کردیم در فضائل جناب حکیمه دختر حضرت امام محمد تقی علیه السلام را که قبر
شریفش پایین پا چسبیده بضریح عسکریین علیهما السلام است و گفتیم که در کتب مزار در زیارت مخصوصه برای
امنطقه ذکر نشده با امر بیّنه و فیصله که از برای او است پس مزار او است و آن زیارت کنند با الفاظی که
در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقل شده یا زیارت کنند او را با این الفاظ که در زیارت عمه مکرمه
حضرت فاطمه بنت موسی علیه السلام وارد شده و آن چنانست که میایستی رو بقبله و میگوئی السَّلَامُ عَلَى آدَمَ
صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى

نقل کرده که کسیکه بخواند
قل هو الله احد را در روز
جمعه یکصد مرتبه بعد از
نماز عصر خود و روز سی ام
ماه مبارک رمضان را بجهاه فرار
نکند از گناهان مگر آنکه او را
فرشته که با او باشد از گناهان
آنروز و از حضرت صادق
روایت کرده که هر که یکصد مرتبه
بخواند قل هو الله احد را بعد
از نماز عصر روز جمعه
آمرزیده شود گناهان او
اگرچه بسیار باشد مانند کف
دریا و گویند ای بنده خدا
نماز را از سر گیر که گناهان
تو را نمیبیند و نیز
از حضرت صادق علیه السلام
روایت شده که کسیکه یکبار
قل هو الله احد را بخواند
ثواب آن مثل ثواب
صدقه دادن است بر
صد نفر از اولاد اسماعیل
و نیز از آن حضرت
روایت شده که کسیکه
قل هو الله احد را بخواند
در وقت خواب
امید میرود که
اهل النار

كَلِيمِ اللهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَيْرَ خَلْقِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خَاتَمَ
النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ
شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ
النَّاظِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
الطَّاهِرَ الطُّهْرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّقِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَاجِكَ
وَوَلِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ
رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ وَلِيِّ
اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللهِ السَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ النَّقِيِّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ
اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا
بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللهَ أَنْ يُرِيَنَا
فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرَائَةِ مِنْ
أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينِ مَا أَتَى

ی دهنم و بنده دعدة الداع
فلکرده ابن رقیه را برای حفظ
زرارة عن بزوه و جاروبا و
زرارة عنها از ضرر کرم و طاعون
کرا زرارا فاسد میکند و گفت
ان حنانکم بنویسد بر جها
بارجه فی باجها دفعه فی کذارد
در جها رفع و بگذارد الطاعون
در جها رطب زعم انها
الدود و انها الذباب و
الهوام و الحیوانات التی تخرج
من هذه الارض فالزرع الا
تخرا یکما خرج ابن متی من
بطن الحوت فان لم یفعلوا
ارسلت علیکم ثوابا من
نار و عذابا فلا تنتصران
الزرع الی الذین خرجوا
من دیارهم و هم الوف حذر
الموت فقال لهم الله
موتوا فماتوا ثم احیوا
منذا

(دعا حفظ زر آزاد افتاد)

به محمد و به رضی نطلب بذلک وجهک یا سیدی اللهم رضاک والدار الآخرة یا حکیمة اشفعی لی فی الجنة فان لک عند الله شانا من الشان اللهم انی اسئلک ان تخصنی بالسعادة فلا تسلب منی ما انا فیه ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم استجب لنا وتقبله بکرمک وعزتک وبرحمتک و عافیتک وصلی الله علی محمد وآله اجمعین وسلم تسلیما یا ارحم الراحمین

مؤلف گوید معروف است که در نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور جمله از سادات عظام است که از جمله انها است حسین پسر امام علی نقی علیه السلام و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن انچه بنظر میرسد ان است که سید جلیل القدر و عظیم الشان بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولاء ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و برادرش حسین بن علی تعبیر ببطین میکردند و تشبیه میکردند این دو برادر را بدو جد شان دو سبط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و در روایت ابو الطیب است که صدای حضرت حجة صلوات الله علیه شبیه بود بصدای حسین و در شجرة الأولیاء تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی یزدی ذکر او لاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است که حسین فرزند انحضرت از زهاد و عباد بود و با امامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متتبع ماهر بیابد غیر از انچه ذکر شد چیزیکه دلالت کند بر جلالتش و نیز بداند انکه امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام را در نزدیکی بلد بکمتر از سه فرسخی مزار پر شهور و بجلالت شان و بروز کرامات معروف عامه مردم بزیارتش مشرف میشوند و نذرها و هدایا بآن بیارند و بانجا میبرند و حاجات میطلبند و اعراب انحدود و تمام از او خوف دارند و حساب میبرند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکرش نیست و برانست در جلالت انجناب که قابلیت و صلاحیت امامزاده داشت و فرزند بزرگوار هادی علیه السلام بود و در فوت او حضرت امام حسن عسکری علیه السلام گریبان خود را چاک فرمود و شیخ مائة الاسلام نوری نور الله مرقده اعتقاد عظیمی بزیارت ان بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارکش سعی فرموده و صورت کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد السید الجلیل ابی جعفر محمد بن الامام ابی الحسن علی الهادی علیه السلام عظیم الشان جلیل القدر کان من الشیعة نزعم انه الامام بعد ابیه علیه السلام فلما توفی نص ابوه علی اخیه ابی محمد الزکی علیه السلام وقال لاحمد لله شکرا فقد احدث فیک

امرا خلفه ابوه فی المدینة طفلا وقدم علیه فی سامراء مشدا وانهض الی الرجوع الی الحجاز ولما بلغ بلد علی تسعة فراسخ مرض وتوفی ومشهده هناك ولما توفی شق ابو محمد علیه ثوبه وقال فی جواب من عابه علیه فدشق موسی علی اخیه هرون وکانت وفاته فی حدود اثنین وخمسین بعد المائتین وبالجمله چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهر وبگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللّٰهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللّٰهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ اٰمَنّا بِاللّٰهِ وَ بِالرَّسُولِ وَبِمٰا جِئْتُمٰا بِهِ وَدَلَلْتُمٰا عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنٰا مَعَ الشّٰاهِدِینَ اَللّٰهُمَّ لاٰ تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیٰارَتِی اِیّٰاهُمٰا وَارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِمٰا وَاحْشُرْنِی مَعَهُمٰا وَمَعَ اٰبٰائِهِمَا الطّٰاهِرِینَ وَاُلْفَافِ الْحُجَّةِ مِقٰامِی فِیهِمْ مِنْ ذُرِّیَّتِهِمٰا یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِینَ

در اداب سرداب مطهر وکیفیت زیارت حجة الله علی العباد وبقیة الله فی البلاد الامام المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه وعلی اٰبائه وقبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که در کتاب هدیه از کتاب تحیه تذکر دهیم وان امر اینست که این سرداب مطهر را اهل دخانه ان برزگوار ان بوده وراه دخول در ان سرداب در قدیم قبل از بناء جدید وساختن صحن وقبه از پشت سر زدیك بقبر زجس خاتون بوده وشاید حال در رواق باشد انجا پایین میروند ودر الان در از نار یکی داشت چون از انجا میگذشتند بدر سرداب غیبت میرسیدند که حال اهینه کاری شده ویخره از طرف قبله بصحن عسکریین علیهما السلام باز میشود وان در از وسط این سرداب باز میشد که حال کاشی دیوار بجای ان از پشت کل صحرا بساخته اند وهمه اعمال این سرداب از بکه میشد ولهذا شهید اول در مزار بعد از زیارت عسکریین علیهما السلام زیارت سرداب را ذکر کرده پس از ان زیارت زجس خاتون را ودر یکصد وسال وچیزی قبل مؤید مسند احمد خان دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرد وصحن ان دو امام علیهما السلام را بنحویکه الان موجود است جدا نمود وبرای ان روضه ورواق وقبه عالیه برپا نمود وبرای سرداب مطهر صحنی علیحده وایوانی ورواقی وبلکه جدا ودهلیزی وسرداب مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود وان راه اول وپله ها ودر سرداب بالمره مسدود شد ونشانی از انها نیست ومحلی برای مجاورین بعضی از ابواب واگذار نمانده ولکن محل جمله از زیارات که اصل سرداب شریف است تغییری نکرده واما

در انقدار یکه فعلا در خانه سرداب میشود تکه بخانه اخبار بها شاره میشود تکه

اسپند ان وخواندن اذن دخول پس بحسب استقراء دو هم زیارات وتصریح علماء برهر دیکه ازانجا
مرسوم شده دخول دراخرها زهرا اما میکه باشد بابیت رغایت کرده ودراخرها محرم بی اذن داخل نباید
شد الحال شروع کنیم درکیفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص سرداب مطهر همان زیارتیست که بعد
ازاین بیاید واول آن اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللّٰهِ است ودراخر آن اسپند ان میشود و
بابیت ازدر سرداب پیش ازیابین رفتن ازپله ها خواند واذن دخولی دیگر سید بن طاوس
نقلکرده قریب بهمان اذن دخول اول که درفصل دویم ازباب زیارات نقلکردیم[۳۱] واذن دخولی دیگر
علامه مجلسی ازنسخه قدیمه نقلکرده که اول آن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَعَفَوْتَ
شَرَّفْتَهَا است که مانیز ازبعد ازان اذن دخول عمومی نقلکردیم پس بآنجا رجوع نمائید وبیان کلمات
اسپند ان کن پس ازآن برود داخل سرداب مطهر شود وزیارت کند انحضرت را بانچه خود دستور العمل
داده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی ره درکتاب شریف احتجاج روایتکرده که ازناحیه
مقدسه بیرون آمد بسوی محمد حمیری بعد ازجواب ازمسائلی که ازانحضرت سوال کرده بود
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا لِأَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلَا مِنْ أَوْلِيَائِهِ تَقْبَلُونَ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِي النُّذُرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ مرگاه خواسید توجه کنید بسوی
ما بسوی خدا وندتبارك وتعالی وبسوی ما پس بگوئید چنانکه خدا تعالی فرموده سَلَامٌ عَلَى
اٰلِ يٰسٓ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَرَبَّانِيَّ اٰيَاتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ وَ
دَيَّانَ دِينِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللّٰهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
اللّٰهِ وَدَلِيلَ اِرَادَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ كِتَابِ اللّٰهِ وَتَرْجُمَانَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
فِي اٰنَاءِ لَيْلِكَ وَاَطْرَافِ نَهَارِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللّٰهِ الَّذِي اَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِي
ضَمِنَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا اَلْعَلَمُ اَلْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ اَلْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ
اَلْوَاسِعَةُ وَعْدًا غَيْرَ مَكْذُوبٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
تَقْعُدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَءُ وَتُبَيِّنُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي وَتَقْنُتُ اَلسَّلَامُ

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

یا امیر و سید و مولای انام و انعم بر من
زمین فرو مبر و در زیر من و انعم بر من
میاد از زمین خدا باشد تا نام
من و نام شیخ کفعمی از کتاب جنتی
نقلکرده که مرحوم حاج ملا فتحعلی
صاحب نقل کنی و سلطان نژ
فرمودند داده بکن اردستانی
را بجهنم خود و بگو صلی الله
علی محمد و آله اللهم انی
اسئلک بامنک کل الخیر و فاعلم
و اذا امر به و ذکر فیما انا فیه
الشیطان و در کتاب من لا
یحضره الفقیه از حضرت صادق
علیه السلام کرکیکه بیمار
باشد سه روز و در نماز بنشیند
در رکعت اول بعد الحمد انا
انزلناه آیه را بیاورد
من

عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ وَتُكَبِّرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَتُمْسِي السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى
وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ
الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ أُشْهِدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَأَهْلُهُ وَ
أُشْهِدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ حُجَّةٌ
وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَمُوسَى بْنَ
جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ
وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنَّ رَجْعَتَكُمْ
حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي
إِيمَانِهَا خَيْرًا وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَأَنَّ نَاكِرًا وَنَكِيرًا حَقٌّ وَأَشْهَدُ أَنَّ النُّشُورَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ
حَقٌّ وَأَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ
وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ شَقِيَ مَنْ خَالَفَكُمْ
وَسَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَأَشْهَدُ عَلَى مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَلِيٌّ لَكَ بَرِيءٌ مِنْ
عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ وَالْبَاطِلُ مَا أَسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمُنْكَرُ
مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَنُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ
آمِينَ وبعد از ان ایستاده بگو اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ
وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَأَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورَ
الثَّبَاتِ وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ

الرحمن الغفور الخبير الشيطان الرجيم ونكوبد
كه كه بخواهد حافظ شما
زيارت شود منوال نكند
روز بگيرد وقرآن بخواند
خصوص ايام كه در ان
خوردن نور نشاط خصوص
اگر نيز دست دهد بكلام زيبا
راه فهم ودفع حافظه نافع
است وخوردن حلوا وگوشت
وذبح كردن وعمل وعدد
بمقصود بحفظ است ونقاشه
كاردزدانها كه بجز بريدن
است انكه كند ودر سعد
وطبرزد ذاما وعبام گرفته
ودرم بوكند وصوف كرده
ودرشنبه دم بخورند لكن
سرد ونرم الا بخورند ولكن
ولذ كند وهلكذا وبگويند
هر روز بعد از نماز فجر
پيش از انكه تكلم
كند

البصائر من عندك وبصري نور الضياء وسمعي نور الحكمة وموداتي نور
الموالاة لمحمد والہ علیہم السلام حتی ألقاك وقد وفيت بعهدك ومشاقك
فتغشيني رحمتك يا ولي يا حميد اللهم صل على محمد حجتك في أرضك وخليفتك
في بلادك والداعي إلى سبيلك والقائم بقسطك والثائر بأمرك ولي المؤمنين و
مبير الكافرين ومجلي الظلمة ومنير الحق والناطق بالحكمة والصدق وكلمتك
التامة في أرضك المرتقب الخائف والولي الناصح سفينة النجاة وعلم الهدى
ونور أبصار الورى وخير من تقمص وارتدى ومجلي العمى الذي يملأ الأرض
عدلا وقسطا كما ملئت ظلما وجورا إنك على كل شيء قدير اللهم صل على
وليك وابن أوليائك الذين فرضت طاعتهم وأوجبت حقهم وأذهبت
عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم انصره وانتصر به لدينك وانصر به
أولیائك وأولیائه وشيعته وأنصاره واجعلنا منهم اللهم أعذه من شر
كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه و
عن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه من أن يوصل إليه بسوء واحفظ
فيه رسولك وآل رسولك وأظهر به العدل وأيده بالنصر وانصر ناصريه
واخذل خاذليه واقصم قاصميه واقصم به جبابرة الكفر واقتل به الكفار
والمنافقين وجميع الملحدين حيث كانوا من مشارق الأرض ومغاربها برها
وبحرها واملأ به الأرض عدلا وأظهر به دين نبيك صلى الله عليه وآله
واجعلني اللهم من أنصاره وأعوانه وأتباعه وشيعته وأرني في آل محمد
عليهم السلام ما يأملون وفي عدوهم ما يحذرون إله الحق آمين يا ذا الجلال
والإكرام يا أرحم الراحمين زیارت دیگر منقول از کتب معتبره علماء بایت بردر

یا حی یا قیوم لا تأخذه سنة ولا نوم
علیه ولا یؤوده وهم بجانب
عقب نماز ظهر و عصر بجانب
راست قبله نزدیک بجانب
واجتناب کند از چیزهائی که سبب
نسیان میشود و آن خوردن سیب
ترش و کشنیز تر و بیدمشک و بیدستر و
موش و بول دراب ایستاده و
هماندن الواح قبرها و وضو ساختن
بین دو وزن و دور راه رفتن و
نشستن زنده و نخسبیدن تا طلوع
فجر و کثرت قهقهه و کثرت مضاجعه
و کثرت هموم و احزان و دوام دنیا
و کثرت اشتغال و علائق و نظر
افکندن بدار کشیده و دور دادن
بین نظارتش چهل شبانه روز
فهذه نذکرة از

حرم المحضر ویکو السلام علیک یا خلیفۃ اللہ وخلیفۃ اٰبائہ المہدیین السلام
علیک یا وصی الاوصیاء الماضین السلام علیک یا حافظ اسرار رب العالمین
السلام علیک یا بقیۃ اللہ من الصفوۃ المنتجبین السلام علیک یا بن الانوار
الزاہرۃ السلام علیک یا بن الاعلام البامرۃ السلام علیک یا بن العترۃ الطاہرۃ
السلام علیک یا معدن العلوم النبویۃ السلام علیک یا باب اللہ الذی لا یؤتی
الا منہ السلام علیک یا سبیل اللہ الذی من سلک غیرہ ہلک السلام علیک
یا ناظر سدرۃ طوبی وسدرۃ المنتہی السلام علیک یا نور اللہ الذی لا یطفی السلام
علیک یا حجۃ اللہ التی لا تخفی السلام علیک یا حجۃ اللہ علی من فی الارض والسماء
السلام علیک سلام من عرفک بما عرفک بہ اللہ ونعتک ببعض نعوتک التی
انت اہلہا وفوقہا اشہد انک الحجۃ علی من مضی ومن بقی وان حزبک ہم
الغالبون واولیاءک ہم الفائزون واعداءک ہم الخاسرون وانک خازن
کل علم وفاتق کل رتق ومحقق کل حق ومبطل کل باطل رضیتک یا مولای
اماما وہادیا وولیا ومرشدا الا ابتغی بک بدلا ولا اتخذ من دونک ولیا
اشہد انک الحق الثابت الذی لا عیب فیہ وان وعد اللہ فیک حق لا ارتیاب
لطول الغیبۃ وبعد الامد ولا اتخبر مع من جہلک وجہل بک منتظر متوقع
لایامک وانت الشافع الذی لا تنازع والولی الذی لا تدافع ذخرک اللہ لنصرۃ
الدین واعزاز المؤمنین والانتقام من الجاحدین المارقین اشہد ان بولایتک
تقبل الاعمال وتزکی الافعال وتضاعف الحسنات وتمحی السیئات فمن جاء
بولایتک واعترف بامامتک قبلت اعمالہ وصدقت اقوالہ وتضاعفت حسناتہ
ومحیت سیئاتہ ومن عدل عن ولایتک وجہل معرفتک واستبدل بک غیرک

حضور صادق علیہ السلام کو فرمودہ
دعاء کہ پیش از ان عمل باید
پس از ان بزیارت اول کہ عمل
است پس بنا دارد گفتن کہ
چنانکہ کتاب میکند از عمل
چیست فرمود میگوید اللہم
انت الاول فلیس قبلک شیء
وانت الاخر فلیس بعدک
شیء وانت الظاہر فلیس
فوقک شیء وانت الباطن
فلیس دونک شیء وانت
العزیز الحکیم

خاتمہ

در بعضی از آداب وداع
بموت است

بدانکہ چون برکی آثار مودت
ظاہر شود اول کہ بکند باید
باحوال او بیندازد از انچہ
خودش است کہ سزاوار
العزت در پیش
دارد

كَتَبَهُ اللهُ عَلَى مِنْخَرِهِ فِي النَّارِ وَلَمْ يَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلًا وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَزْنًا أُشْهِدُ اللهَ وَأُشْهِدُ مَلَآئِكَتَهُ وَأُشْهِدُكَ يَا مَوْلَايَ بِهٰذَا ظَاهِرًا كَبَاطِنِهِ
وَسِرُّهُ كَعَلَانِيَتِهِ وَأَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى ذٰلِكَ وَهُوَ عَهْدِي لَدَيْكَ وَمِيثَاقِي لَدَيْكَ
إِذْ أَنْتَ نِظَامُ الدِّينِ وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَعِزُّ الْمُوَحِّدِينَ وَبِذٰلِكَ أَمَرَنِي رَبُّ الْعَالَمِينَ
فَلَوْ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمَادَتِ الْأَعْمَارُ لَمْ أَزْدَدْ فِيكَ إِلَّا يَقِينًا وَلَكَ إِلَّا حُبًّا
وَعَلَيْكَ إِلَّا مُتَّكِلًا وَمُعْتَمِدًا وَلِظُهُورِكَ إِلَّا مُتَوَقِّعًا وَمُنْتَظِرًا وَلِجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ
مُتَرَقِّبًا فَأَبْذُلُ لَكَ نَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلَنِي رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
التَّصَرُّفُ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكْتُ أَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ وَأَعْلَامَكَ
الْبَاهِرَةَ فَهَا أَنَا ذَا عَبْدُكَ الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ أَرْجُو بِهِ الشَّهَادَةَ بَيْنَ
يَدَيْكَ وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ
بِكَ وَبِآبَائِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللهِ تَعَالَى وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ يَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً فِي أَيَّامِكَ لِأَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي
وَأَشْفِيَ مِنْ أَعْدَائِكَ فُؤَادِي مَوْلَايَ وَقَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ الْخَاطِئِينَ الْتَائِهِينَ الْخَائِفِينَ
الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَقَدِ اتَّكَلْتُ عَلَى شَفَاعَتِكَ وَرَجَوْتُ يَا مَوْلَايَ
وَشَفَاعَتِكَ مَحْوَ ذُنُوبِي وَسَتْرَ عُيُوبِي وَمَغْفِرَةَ زَلَلِي فَكُنْ لِوَلِيِّكَ يَا مَوْلَايَ عِنْدَ
تَحْقِيقِ أَمَلِهِ وَاسْئَلِ اللهَ غُفْرَانَ زَلَلِهِ فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَتَمَسَّكَ بِوَلَايَتِكَ
وَتَبَرَّمَ مِنْ أَعْدَائِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْجِزْ لِوَلِيِّكَ مَا وَعَدْتَهُ
اللّٰهُمَّ أَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَأَعْلِ دَعْوَتَهُ وَانْصُرْهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَعَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَظْهِرْ كَلِمَتَكَ التَّامَّةَ وَمُغَيِّبَكَ فِي أَرْضِكَ
الْخَائِفَ الْمُتَرَقِّبَ اللّٰهُمَّ انْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا اللّٰهُمَّ وَاعْزِزْ

وقت رخصت ہونے کے کہے کہ اور آخر ہو جائے
اور رخصت ہونے کا کلمہ اور تودیع کا کلمہ کہے
اور رخصت ہونے کے وقت یہ بھی کہے
کہ اگر میں زندہ نہ رہوں تو میرا
کفن دفن اور میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا
اور میرے بعد میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا
اور میرے بعد میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا
اور میرے بعد میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا
اور میرے بعد میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا
اور میرے بعد میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا
اور میرے بعد میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا
اور میرے بعد میرے اہل و مال
کی نگہداشت کرنا

بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَاَطْلَعَ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْاُفُولِ وَاَجْلَى بِهِ الظُّلْمَةَ وَاَكْشَفَ
بِهِ الْغُمَّةَ اَللّٰهُمَّ وَامِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ اَللّٰهُمَّ امْلَأْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلًا
وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا اِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
اَئْذَنْ لِوَلِيِّكَ فِي الدُّخُولِ اِلَى حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلَى اٰبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بر وبنزد سر اب غیبت اکتفی ویبان رود در برابر در رضا
خود بگیرد و تنحنح کن مانند کسیکه رخصت داخل شدن طلبد و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بگو
و پا بین رو بنا تی وضو قلب و دو رکعت نماز در عرصهٔ سر اب بکن پس بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَعَرَّفَنَا
اَوْلِيَائَهُ وَاَعْدَائَهُ وَوَفَّقَنَا لِزِيَارَةِ اَمِيرِنَا وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَ
لَا مِنَ الْغُلَاةِ الْمُفَوِّضِينَ وَلَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقَصِّرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ اَوْلِيَائِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرَامَةِ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَبَوَارِ اَعْدَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي اَرَادَ
اَهْلُ الْكُفْرِ اِطْفَائَهُ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ وَاَبَدَهُ بِالْجَهْوَةِ حَتَّى يُظْهِرَ
عَلَى يَدِهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاكَ صَغِيرًا وَاَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيرًا
وَاَنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ حَتَّى يُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطَّاغُوتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰبَائِهِ
وَاَعْوَانِهِ عَلَى غَيْبَتِهِ وَنَائِبِهِ وَاسْتُرْهُ سِتْرًا عَزِيزًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ قِبَلِكَ حِرْزًا وَاشْدُدْ
اَللّٰهُمَّ وَطْاَتَكَ عَلَى مُعَانِدِيهِ وَاحْرُسْ مَوَالِيَهُ وَزُوَّارَهُ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلَتْ
قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِنُصْرَتِهِ مَشْهُورًا وَاِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ لِقَائِهِ
الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا وَاَقْدَرْتَ بِهِ عَلَى خَلِيقَتِكَ رَغْمًا فَاَنْهِضْ
بِعِنْدَكَ وَجِيهًا ظَاهِرًا مِنْ حُضُرِي مُؤْتَزِرًا كَفَنِي حَتَّى اُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الثَّانِي
اَثْنِيَ عَلَى اَمْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ اَللّٰهُمَّ طَالَ الِانْتِظَارُ

اگر خواهد در حال غیبت امام علیہ السلام از اعمال شایسته انجام دهد و مال خود بکار برد و از او نشوند و حرمت و ندامت نبرد بعد از نماز زیارت حضرت رضا علیہ السلام خود را برای خویشان و فرزندان و همسایگان و اهل محل مناسب حال خود داند و صبر کند که زیاده از ثلث را اختیار ندارد مؤمن خود طلبد و هر کرا که غیبت کرده باشد یا اذیتی رسانیده باشد اگر حاضر باشد از ایشان التماس کند که او را حلال کند و اگر حاضر نباشد از فرزندان مؤمن التماس کند که برای او استغفار کنند و بر امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر خدا مقدس الهی یابد

وَثَمِتَ مِنَّا الْفُجَّارُ وَصَعُبَ عَلَيْنَا الْأَنْصَارُ اللَّهُمَّ أَرِنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمَيْمُونِ
فِي حَيَاتِنَا وَبَعْدَ الْمَنُونِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ هَذِهِ
الْبُقْعَةِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتُ فِي وُصْلَتِكَ الْحِبَالَ
وَهَجَرْتُ لِزِيَارَتِكَ الْأَوْطَانَ وَأَخْفَيْتُ أَمْرِي عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِتَكُونَ شَفِيعًا
عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي وَإِلَى آبَائِكَ وَمَوَالِيَّ فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَإِسْبَاغِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ
وَسَوْقِ الْإِحْسَانِ إِلَيَّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَصْحَابِ الْحَقِّ وَقَادَةِ الْخَلْقِ
وَاسْتَجِبْ مِنِّي مَا دَعَوْتُكَ وَأَعْطِنِي مَا لَمْ أَنْطِقْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صَلَاحِ دِينِي وَدُنْيَايَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

پس داخل صفه شود و دو رکعت نماز کند و بگوید اللَّهُمَّ عَبْدُكَ الزَّائِرُ فِنَاءَ وَلِيِّكَ الْمَزُورِ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ
عَلَى الْعَبِيدِ وَالْأَحْرَارِ وَأَنْقَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً
مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتَابٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
الْعَهْدِ بِهِ وَلَا بِزِيَارَتِهِ وَلَا تَقْطَعْ أَثَرِي مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِيَارَةِ أَبِيهِ وَجَدِّهِ اللَّهُمَّ
أَخْلُفْ عَلَيَّ نَفَقَتِي وَانْفَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي فِي دُنْيَايَ وَاجْعَلْنِي لِإِخْوَانِي وَأَبَوَيَّ وَ
جَمِيعِ عِتْرَتِي أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الَّذِي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَهَلَكَ عَلَى
يَدَيْهِ الْكَافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِئْتُكَ زَائِرًا لَكَ وَلِأَبِيكَ
وَجَدِّكَ مُتَيَقِّنًا الْفَوْزَ بِكُمْ مُعْتَقِدًا إِمَامَتَكُمْ اللَّهُمَّ اكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّيَارَةَ
لِي عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بَلَاغَ الصَّالِحِينَ وَانْفَعْنِي بِحُبِّهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

زیارت دیگر زیارتیست که سید بن طاوس نقل کرده آن چنانست که میگوئی السَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ
وَالْعَالِمِ الَّذِي عِلْمُهُ لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَى مُحْيِي الْمُؤْمِنِينَ وَمُبِيرِ الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَى
مُهْدِيِ الْأُمَمِ وَجَامِعِ الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَى خَلَفِ السَّلَفِ وَصَاحِبِ الشَّرَفِ السَّلَامُ عَلَى

حُجَّةِ الْمَعْبُودِ وَكَلِمَةِ الْمَحْمُودِ السَّلَامُ عَلَى مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلِّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ
عَلَى وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتِمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ
السَّلَامُ عَلَى السَّيْفِ الشَّامِرِ وَالْقَمَرِ الزَّاهِرِ وَالنُّورِ الْبَاهِرِ السَّلَامُ عَلَى شَمْسِ الظَّلَامِ
وَبَدْرِ التَّمَامِ السَّلَامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَنَضْرَةِ الْأَيَّامِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الصَّمْصَامِ
وَفَلَّاقِ الْهَامِ السَّلَامُ عَلَى الدِّينِ الْمَأْثُورِ وَالْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَى بَقِيَّةِ اللَّهِ
فِي بِلَادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنْتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَلَدَيْهِ مَوْجُودٌ
آثَارُ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَيَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ
قِسْطًا وَعَدْلًا وَيُمَكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنَّكَ وَ
الْأَئِمَّةَ مِنْ آبَائِكَ أَئِمَّتِي وَمَوَالِيَّ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ أَسْتَلِكَ
يَا مَوْلَايَ أَنْ تَسْئَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صَلَاحِ شَأْنِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَغُفْرَانِ
ذُنُوبِي فَالْأَخْذُ بِيَدِكَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي إِلَيَّ وَلِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ كَافَّةً إِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ بس بجا اور نماز زیارت را بنحو یکہ پیش از این ذکر نمود بجا بعنی
دوازده رکعت بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهرا علیها بگوید و هدیه کند بروی آنحضرت
و چون از نماز زیارت فارغ شد بگو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ
الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَمُبِيرِ الْكَفَرَةِ
وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحُجَّةِ وَالصَّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَالصِّدْقِ
وَكَلِمَتِكَ وَعَيْبَتِكَ وَعَيْنِكَ فِي أَرْضِكَ الْمُرْقِبِ الْخَائِفِ لِوَلِيِّكَ النَّاصِحِ سَفِينَةِ
النَّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَالْوِتْرِ الْمَوْتُورِ وَ
مُفَرِّجِ الْكَرْبِ وَمُزِيلِ الْهَمِّ وَكَاشِفِ الْبَلْوَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ

شود دعا را و باشد دفع کند
کاین امور را فابکا و اینا بد
و بعض لطف و رحمت رود دگار
دعا را و آخر بخیر عزیز
او عبد سد و بداند کہ چون توکل
بر حق تعالی کند امور او را کفایت
او باحسن وجوه صورت خواهد
یافت و بداند کہ اگر وعده بإجابت
بداند بدون مشیت الهی نفع
بایشان نمیتواند رسانید و
ضرر از ایشان دفع نمیتواند
کرد و ان خداوند کہ ایشان را
افریده است از او بایشان
مهربانتر است و باید کہ در
اشغال در مقام رجاء و امید
باشد و از رحمت الهی بسیار
امیدوار باشد و از شفاعت
رسول خدا صلی الله علیه و آله
و حضرات ائمه معصومین
علیهم السلام امید عظیم داشته
باشد و منتظر
قدوم

الهادين والقادة المباهين ما طلعت كواكب الانهار واورقت الاشجار وانبعث
الاثمار واختلف الليل والنهار وغردت الاطيار اللهم انفعنا بحبه واحشرنا
في زمرته وتحت لوائه | ذكر صلوات بر آنحضرت | اله الحق امين رب العالمين

اللهم صل على محمد واملأ بيته وصل على ولي الحسن ووصيه وواريثه
القائم بامرك والغائب في خلقك والمنتظر لاذنك اللهم صل عليه وقرب
بعده وانجز وعده واوف عهده واكشف عن بابه حجاب الغيبة واظهر بظهوره
صحائف المحنة وقدم امامه الرعب وثبت به القلب واقم به الحرب وابده
بجندك من الملائكة مسومين وسلطه على اعدائك اجمعين والهمه ان
لا يدع منهم ركنا الا هدده ولا اماما الا قدده ولا كيدا الا رده ولا فاسقا الا
حده ولا فرعون الا اهلكه ولا عنيدا الا منكده ولا علما الا نكسه ولا سلطانا
الا كسبه ولا نجما الا قصفه ولا مطرا الا حرقه ولا جندا الا فرقه ولا
منبرا الا اخرقه ولا سيفا الا كسره ولا صنما الا رضه ولا دما الا ارقه ولا
اجورا الا ابادة ولا حصنا الا هدمه ولا بابا الا ارتمه ولا قصرا الا خربه
ولا سكانا الا افنته ولا سهلا الا اوطأه ولا جبلا الا اصعده ولا كنزا الا
اخرجه برحمتك يا ارحم الراحمين مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول آن
الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر بود فرموده که بروایت دیگر منقول است که بگوید
بعد از داخل شدن در سرداب مقدس السلام على الحق الجديد پس زیارت را تا ذکر دعا نماز
زیارت انگاه فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت میکنی هر دو رکعت بیکسلام و میخوانی بعد از
ان دعائی را که از آنحضرت روایت شده اللهم عظم البلاء وبرح الخفاء وانكشف
الغطاء وضاقت الارض ومنعت السماء واليك يا رب المشتكى وعليك
المعول في الشدة والرخاء اللهم صل على محمد واله الذين فرضت علينا طاعتهم

(آداب اموات)
شرف ایشان بدانند وبدانند
کرامتی را که نزد حاضر میشوند
وشنیدن سخن ایشان را وسلام
ایشان بر او وقوف حاضر میشوند
وسلام میکنند بر او را شنیدن سخن ایشان را
مستحب است مر زائر را که بعد از فراغ از زیارت
اعمال مذکوره در اینجا نماز زیارت بجا آورد
شاید که مستجاب شود دعای او
که مشروع است نزد قبور
وصیت نمودن بترک گریه
وعویل کردن وخلاص کردن خود را
از ضغطه قبر وعذاب آن
وصیت کردن بانفاق در راه خدا
وادخال سرور بر عیال میت
وصیت کردن بقضای دین
وصیت کردن بصدقه
وصیت کردن بانکه نفس خود را
بعوض او کفند

فعرفنا بذلك منزلتهم فرحّ عنا بحقهم فرجا عاجلا كلمح البصر او هو اقرب من
ذلك يا محمد يا علي يا علي يا محمد انصراني فانكما ناصراي واكفياني فانكما
كافياي يا مولاي يا صاحب الزمان الغوث الغوث الغوث ادركني ادركني ادركني

مؤلف گوید که این دعای شریف است وسزاوار است خواندن ان در انجا مکرر ودر غیر انجا بامکان ومادر باب
اول ذکر کردیم اینده عا را با اختلاف جزئی در زیارت دیگر زیارتی است که سید بن طاوس نقل کرده فرموده
دو رکعت نماز بگذارد وبگوید بعد ازان سلام الله الكامل التام الشامل الخ وما این زیارت را
در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه بآنحضرت از کلم طیب نقل کردیم بآنجا رجوع شود مؤلف گوید
که سید بن طاوس در مصباح الزائر فصلی در اعمال شهر رجب مقدس ایراد کرده ودر ان شش زیارت نقل
کرده پس ازان فرموده وملحق میشود باین فصل دعاء ندبه وزیارتیکه مولای ما صاحب الامر علیه السلام بود
بان زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح وان زیارت هفتم حساب میشود ودعاء عهد یکه امر شده بتلاوت
ان در حال غیبت ودعائیکه از انحضرت در وقتیکه از انحضرت شریف بخواهند برگردند پس شروع کرد
بذکر این چهار امر تا تمام در این کتاب مبارک بمناسبت ان مزکور نموده وان چهار امر را ذکر میکنیم امر
اول دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر وقربان وغدیر وروز جمعه بخوانند
وان دعا این است الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد نبيه واله وسلم
تسليما اللهم لك الحمد على ما جرى به قضائك في اوليائك الذين استخلصتهم
لنفسك ودينك اذ اخترت لهم جزيل ما عندك من النعيم المقيم الذي لا زوال له
ولا اضمحلال بعد ان شرطت عليهم الزهد في درجات هذه الدنيا الدنية وزخرفها
وزبرجها فشرطوا لك ذلك وعلمت منهم الوفاء به فقبلتهم وقربتهم وقدمت
لهم الذكر العلي والثناء الجلي واهبطت عليهم ملائكتك وكرمتهم بوحيك
ورفدتهم بعلمك وجعلتهم الذريعة اليك والوسيلة الى رضوانك فبعض
اسكنته جنتك الى ان اخرجته منها وبعض حملته في فلكك ونجيته ومن

فعرفنا بذلك منزلتهم فرج عنا بحقهم فرجا عاجلا كلمح البصر او هو اقرب من
ذلك يا محمد يا علي يا علي يا محمد انصراني فانكما ناصراي واكفياني فانكما
كافياي يا مولاي يا صاحب الزمان الغوث الغوث الغوث ادركني ادركني ادركني

مؤلف گوید که این دعای شریف است وسزاوار است خواندن ان در انجا مکرر ودر غیر انجا بامکان ومادر باب
اول ذکر کردیم اینده عا را با اختلاف جزئی در زیارت دیگر زیارتی است که سید بن طاوس نقل کرده فرموده
دو رکعت نماز بگذارد وبگوید بعد ازان سلام الله الكامل التام الشامل الخ وما این زیارت را
در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه بآنحضرت از کلم طیب نقل کردیم بآنجا رجوع شود مؤلف گوید
که سید بن طاوس در مصباح الزائر فصلی در اعمال شهر رجب مقدس ایراد کرده ودر ان شش زیارت نقل
کرده پس ازان فرموده وملحق میشود باین فصل دعاء ندبه وزیارتیکه مولای ما صاحب الامر علیه السلام بود
بان زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح وان زیارت هفتم حساب میشود ودعاء عهد یکه امر شده بتلاوت
ان در حال غیبت ودعائیکه از انحضرت در وقتیکه از انحضرت شریف بخواهند برگردند پس شروع کرد
بذکر این چهار امر تا تمام در این کتاب مبارک بمناسبت ان مزکور نموده وان چهار امر را ذکر میکنیم امر
اول دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر وقربان وغدیر وروز جمعه بخوانند
وان دعا این است الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد نبيه واله وسلم
تسليما اللهم لك الحمد على ما جرى به قضائك في اوليائك الذين استخلصتهم
لنفسك ودينك اذ اخترت لهم جزيل ما عندك من النعيم المقيم الذي لا زوال له
ولا اضمحلال بعد ان شرطت عليهم الزهد في درجات هذه الدنيا الدنية وزخرفها
وزبرجها فشرطوا لك ذلك وعلمت منهم الوفاء به فقبلتهم وقربتهم وقدمت
لهم الذكر العلي والثناء الجلي واهبطت عليهم ملائكتك وكرمتهم بوحيك
ورفدتهم بعلمك وجعلتهم الذريعة اليك والوسيلة الى رضوانك فبعض
اسكنته جنتك الى ان اخرجته منها وبعض حملته في فلكك ونجيته ومن

چگونه است ان وصیت بنوح
فرمود تا ما موجود شود وفان او
رجع شده باشد بسوی زوال
بگوید اللهم فاطر السموات
والارض عالم الغيب والشهادة
الرحمن الرحيم انی اعهد
الیك انی فی هذه الحیاة الدنیا
اشهد الله وکفی به شهیدا وانت
له وان محمدا صلی الله
علیه وآله عبدك ورسولك
وان الساعة آتیة لا ریب
فیها وان الله یبعث من
فی القبور وان الخلائق
وعدك وقولك الحق وان ما
انزلته فی الکتاب علی
النار حق وان
وان الدین کما وصفت
وان الاسلام کما شرعت
وان قولی

امن معه من الملكة برحمتك وبعض اتخذته لنفسك خليلا وسلك لسان
صدق في الآخرين فاجتبته وجعلت ذلك عليا وبعض كلمته من شجرة تكليما
وجعلت له من اخيه ردءا ووزيرا وبعض اولدته من غير اب وابنته البينات
وايدته بروح القدس وكل شرعت له شريعة ونهجت له منهاجا وتخيرت له
اوصياء مستحفظا بعد مستحفظ من مدة الى مدة اقامة لدينك وحجة على
عبادك ولئلا يزول الحق عن مقره ويغلب الباطل على اهله ولا يقول احد لو
لا ارسلت الينا رسولا منذرا واقمت لنا علما هاديا فنتبع اياتك من قبل ان
نذل ونخزى الى ان انتهيت بالامر الى حبيبك ونجيبك محمد صلى الله عليه واله
فكان كما انتجبته سيدا من خلقته وصفوة من اصطفيته وافضل من اجتبيته
واكرم من اعتمدته قدمته على انبيائك وبعثته الى الثقلين من عبادك و
اوطأته مشارقك ومغاربك وسخرت له البراق وعرجت بروحه الى سمائك و
اودعته علم ما كان وما يكون الى انقضاء خلقك ثم نصرته بالرعب في حفوفه
بجبرئيل وميكائيل والمسومين من ملائكتك ووعدته ان تظهر دينه على الدين
كله ولو كره المشركون وذلك بعد ان بوأته مبوء صدق من اهله وجعلت له
ولهم اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين فيه اياته
بينات مقام ابراهيم ومن دخله كان امنا وقلت انما يريد الله ليذهب عنكم
الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا ثم جعلت اجر محمد صلواتك عليه واله
مودتهم في كتابك فقلت قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى وقلت ما
سئلتكم من اجر فهو لكم وقلت ما اسئلكم عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ
الى ربه سبيلا فكانوا هم السبيل اليك والمسلك الى رضوانك فلما انقضت

وان الله هو الحق المبين
وانزل عليك الكتاب تبيانا لكل شيء
انك رضيت بنبينا محمد صلى الله عليه واله
ربنا وبعثنا رسولا يتلو عليهم آياتك
اللهم ان كتابك وآياتك امرت
اللهم انت ربي لا اله الا انت
وعدك الحق ووعدك الصدق
وانك على كل شيء قدير
اللهم صل على محمد
واله ولا تكلني الى نفسي
طرفة عين ابدا وانجز
قولك وعدك لي
انك لا تخلف الميعاد

أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ
الْمُنْذِرَ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ
وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ
أَنَا نَبِيَّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى وَأَحَلَّهُ
مَحَلَّ هَرُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَرُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَ
زَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ
إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ
وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لَحْمُكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمُكَ
مِنْ دَمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَرْبُكَ حَرْبِي وَالْإِيمَانُ مُخَالِطٌ لَحْمَكَ وَدَمَكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي
وَدَمِي وَأَنْتَ غَدًا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دَيْنِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَشِيعَتُكَ عَلَى
مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ مُبْيَضَّةً وُجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ
يُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَحَبْلَ
اللَّهِ الْمَتِينَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبَقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحَقُ
فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى
التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ
وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ
فَأَضَبَّتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ وَأَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ
وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشْقَى الْآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ
أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى
مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ رَحِمِهِ وَإِقْصَاءِ وَلَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ

پس این عهد میت است در روزی که وصیت میکند بحاجت خود و وصیت حق است بر هر مسلمانی فرمود حضرت صادق علیه السلام که تصدیق این در سوره مریم است قول خداوند تبارک و تعالی لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا یعنی مالک نمیشوند شفاعت را مگر کسیکه فرا گرفته از نزد خدای بخشنده عهد و پیمان را و این همان عهد است و فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله بامیر المؤمنین علیه السلام که بنامون آنرا و تعلیم کن آنرا باهل بیت و شیعه خود فرمود آنحضرت که آموخت آنرا بمن جبرئیل پس شیخ فرمود نسخه آن نوشته که

فيهم فقتل من قتل وسبي من سبي واقصي من اقصي وجرى القضاء لهم بما يرجى
له حسن المثوبة اذ كانت الارض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة
للمتقين وسبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو
العزيز الحكيم فعلى الاطايب من اهل بيت محمد وعلي صلى الله عليهما واهلهما
فليبك الباكون واياهم فليندب النادبون ولمثلهم فلتذرف الدموع و
ليصرخ الصارخون ويضج الضاجون ويعج العاجون اين الحسن اين الحسين
اين ابناء الحسين صالح بعد صالح وصادق بعد صادق اين السبيل بعد السبيل
اين الخيرة بعد الخيرة اين الشموس الطالعة اين الاقمار المنيرة اين الانجم
الزاهرة اين اعلام الدين وقواعد العلم اين بقية الله التي لا تخلو من العترة
الهادية اين المعد لقطع زابرة الظلمة اين المنتظر لاقامة الامت والعوج اين
المرتجى لازالة الجور والعدوان اين المدخر لتجديد الفرائض والسنن اين المتخير
لاعادة الملة والشريعة اين المؤمل لاحياء الكتاب وحدوده اين محيي معالم الدين
واهله اين قاصم شوكة المعتدين اين هادم ابنية الشرك والنفاق اين مبيد
اهل الفسوق والعصيان والطغيان اين حاصد فروع الغي والشقاق اين
طامس آثار الزيغ والاهواء اين قاطع حبائل الكذب والافتراء اين مبيد
العتاة والمردة اين مناصل اهل العناد والتضليل والالحاد اين معز الاولياء
ومذل الاعداء اين جامع الكلمة على التقوى اين باب الله الذي منه يؤتى اين
وجه الله الذي اليه يتوجه الاولياء اين السبب المتصل بين الارض والسماء
اين صاحب يوم الفتح وناشر راية الهدى اين مؤلف شمل الصلاح والرضا
اين الطالب بدم المقتول بكربلا

كذا ورد مشهورا بامت وروز
جہاں کو کوید پیش از نوشتن
بسم الله الرحمن الرحيم
اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شريك له واشهد
ان محمدا عبده ورسوله
صلى الله عليه واله وان
الجنة حق وان الساعة حق آتية
لا ريب فيها وان الله يبعث
من في القبور * انگاه بوسد
بسم الله الرحمن الرحيم
اشهد الله واشهد
ملائكته واهل طاعته
من خلقه بانك انت الله
الذي لا اله الا انت
وحدك لا شريك لك
وان محمدا عبدك ورسولك
وان علي بن ابي طالب
حجتك على خلقك
وخليفتك على عبادك
وان الائمة من ولده
ائمة هدى وان كلمتك
التامة حق وان وعدك
صدق وان ما وعدت
به من شيء كائن
لا خلف لوعدك
وانك على كل شيء قدير
اشهد بذلك علانيتي
وسريرتي وخالصتي
وعلانيتي وليلي
ونهاري وشاهدي
وغائبي وميتي
وحيي وقائمي
ومثواي ومنقلبي
ومسكني وما قل
منه عملي وكثر
وما تغيب عنه
بصري ولم تحط به
علمي ولم يذهب
عنه ظني ولم
يستتر عنك
ان لا اله

ابن المنصور علی من اعتدی علیه وافتری ابن المضطر الذی یجاب اذا دعا
ابن صدر الخلائق ذو البر والتقوی ابن ابن النبی المصطفی وابن علی المرتضی
وابن خدیجة الغراء وابن فاطمة الکبری بابی انت وامی ونفسی لک الوقاء و
الحمی یابن السادة المقربین یابن النجباء الاکرمین یابن الهداة المهدیین
یابن الخیرة المهدیین یابن العطارفة الانجبین یابن الاطائب المطهرین
یابن الخضارمة المنجبین یابن الفماقمة الاکرمین یابن البدور المنیرة
یابن السرج المضیئة یابن الشهب الثاقبة یابن الانجم الزاهرة یابن السبل
الواضحة یابن الاعلام اللائحة یابن العلوم الکاملة یابن السنن المشهورة یابن
المعالم المأثورة یابن المعجزات الموجودة یابن الدلائل المشهودة یابن الصراط المستقیم
یابن النبأ العظیم یابن من هو فی ام الکتاب لدی الله علی حکیم یابن الآیات و
البینات یابن الدلائل الظاهرات یابن البراهین الواضحات الباهرات یابن الحجج
البالغات یابن النعم السابغات یابن طه والمحکمات یابن یس والذاریات
یابن الطور والعادیات یابن من دنی فتدلی فکان قاب قوسین او ادنی دنوا
وافترابا من العلی الاعلی لیت شعری این استقرت بک النوی بل ای ارض تقلک
او ثری ابرضوی او غیرها ام ذی طوی عزیز علی ان اری الخلق ولا یراک و لا
اسمع لک حسیسا ولا نجوی عزیز علی ان تحیط بک دونی البلوی ولا ینالک
منی ضجیج ولا شکوی بنفسی انت من مغیب لم یخل منا بنفسی انت من نازح ما نزح
عنا بنفسی انت امنیة شائق یتمنی من مؤمن ومؤمنة ذکرا فخذا بنفسی انت من عهد
عز لا یسامی بنفسی انت من اصیل مجد لا یجاری بنفسی انت من تلاد نعیم لا یتناهی
بنفسی انت من نصیف شرف لا یساوی الی متی احار فیک یا مولای والی متی

انما الله واحد لا شریک له
وان محمدا صلی الله علیه
واله عبده ورسوله و
انه یفرق بین جمیع الانبیاء و
الرسل علیهم السلام و
ان علیا ولی الله والامام
وان الائمة من ولده
ائمته وان اولهم
الحسن والحسین و علی
بن الحسین ومحمد بن
علی وجعفر بن محمد
وموسی بن جعفر وعلی
بن موسی ومحمد بن علی
وعلی بن محمد والحسن
بن علی والقائم الحجة
علیهم السلام وان الجنة
حق والنار حق والساعة
آتیة لا ریب فیها
وان الله

وَاَیِّ خِطَابٍ اَصِفُ فِیْكَ وَاَیِّ نَجْوٰی عَزِیْزٌ عَلَیَّ اَنْ اُجَابَ دُوْنَكَ وَاَنَا غَیْ عَزِیْزٍ عَلَیَّ
اَنْ اَبْكِیَكَ وَیَجُوْدُ لَكَ الْوَرٰی عَزِیْزٌ عَلَیَّ اَنْ یَجْرِیَ عَلَیْكَ دُوْنَهُمْ مَا جَرٰی هَلْ مِنْ
مُعِیْنٍ فَاُطِیْلَ مَعَهُ الْعَوِیْلَ وَالْبُكَآءَ هَلْ مِنْ جَزُوْعٍ فَاُسَاعِدَ جَزَعَهُ اِذَا خَلَا هَلْ
قَذِیَتْ عَیْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَیْنِیْ عَلَی الْقَذٰی هَلْ اِلَیْكَ یَا بْنَ اَحْمَدَ سَبِیْلٌ فَتُلْقٰی هَلْ
یَتَّصِلُ یَوْمُنَا مِنْكَ بِعَدِهٖ فَتَحْظٰی مَتٰی نَرِدُ مَنَاهِلَ الرَّوِیَّةِ فَنَرْوٰی مَتٰی نَنْتَفِعُ مِنْ
عَذْبِ مَآئِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدٰی مَتٰی نُغَادِیْكَ وَنُرَاوِحُكَ فَنَقِرُّ عَیْنًا مَتٰی
تَرَانَا وَنَرَاكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِوَآءَ النَّصْرِ تَرٰی اَنَّرَانَا نَحُفُّ بِكَ وَاَنْتَ تَاْمُّ الْمَلَا وَقَدْ
مَلَاْتَ الْاَرْضَ عَدْلًا وَاَذَقْتَ اَعْدَآئَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا وَاَبَرْتَ الْعُتَاةَ وَجَحَدَةَ
الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِیْنَ وَاجْتَثَثْتَ اُصُوْلَ الظّٰلِمِیْنَ وَنَحْنُ نَقُوْلُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعٰلَمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ كَاشِفُ الْكَرْبِ فِی الْبَلْوٰی وَاِلَیْكَ اَسْتَعْدِیْ فَعِنْدَكَ الْعَدْوٰی
وَاَنْتَ رَبُّ الْاٰخِرَةِ وَالدُّنْیَا فَاَغِثْ بِاَغْیَاثِ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ عَبْدَكَ الْمُبْتَلٰی وَاَیِّدْهُ
سَیِّدَهُ بِاَشَدِّ یَدَیِ الْقُوٰی وَاَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْاَسٰی وَالْجَوٰی وَبَرِّدْ غَلِیْلَهُ یَا مَنْ عَلَی
الْعَرْشِ اسْتَوٰی وَمِنْ اَیَادِیْهِ الرَّجْعٰی وَالْمُنْتَهٰی اَللّٰهُمَّ وَنَحْنُ عَبِیْدُكَ الْتَّائِقُوْنَ اِلٰی
وَلِیِّكَ الْمُذَكِّرِ بِكَ وَبِنَبِیِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذًا وَاَقَمْتَهُ لَنَا قِوَامًا وَمَفْزَعًا
وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِیْنَ مِنَّا اِمَامًا فَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِیَّةً وَسَلَامًا وَزِدْنَا بِذٰلِكَ یَا رَبِّ اِكْرَامًا
وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِیْمِكَ اِیَّاهُ اَمَامَنَا حَتّٰی
تَوْرِدَنَا جِنَانَكَ وَمُرَافَقَةَ الشُّهَدَآءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ جَدِّهٖ وَرَسُوْلِكَ السَّیِّدِ الْاَكْبَرِ وَعَلٰی اَبِیْهِ السَّیِّدِ الْاَصْغَرِ وَجَدَّتِهِ
الصِّدِّیْقَةِ الْكُبْرٰی فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰی مَنِ اصْطَفَیْتَ مِنْ اٰبَائِهِ الْبَرَرَةِ وَعَلَیْهِ
اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَنْمٰی وَاَدْوَمَ وَاَكْثَرَ وَاَوْفَرَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَصْفِیَآئِكَ

نسخه کتابت گذاشته شد

مراد از یوم یوم فراق است و مراد از غد یوم وصال

اللهم صل علی محمد وآله الطیبین الطاهرین المعصومین

اللهم صل علی حجتك في أرضك وصل علی جده رسولك الذي أرسلته رحمة للعالمين وصل علی أبيه السيد الأكبر الذي تناسلت من صلبه الأئمة الأبرار وصل علی أمه الصديقة الكبری فاطمة بنت أسد أم الأمناء وزوجة الأمين علی ما أوحيته وأنزلته وعلی الأئمة من ذريتهم الذين اخترتهم لخلافتك وائتمنتهم علی سرك وارتضيتهم لإقامة دينك وحفظ كتابك وعلی علي بن الحسين زين العابدين الذي من اتبعه فقد اهتدی ومن أنكره فقد ضل وكفر وعلی محمد بن علي الباقر الذي من أطاعه فقد أطاع الله وعلی جعفر بن محمد الصادق الذي من أحبه فقد نجا وعلی موسی بن جعفر الكاظم الذي من أكرمه فقد أكرم الله وعلی علي بن موسی الرضا الذي من اقتدی به فقد رشد وعلی محمد بن علي الجواد الذي من أمن به فقد فاز وعلی علي بن محمد الهادي النقي الذي من تمسك به فقد اعتصم وعلی الحسن بن علي الزكي العسكري الذي من لزمه فقد لزم الحق وعلی الخلف القائم المهدي الذي من انتظره فقد انتظر وكن اللهم لأوليائك المقتفين آثاره المستنين بسنته المعتصمين بحبله المتفانين في طاعته المتحرزين عند المخافة إليك وإلی آبائه الطاهرين

ابن فهد صاحب عدة الداعي

ابن فهد صاحب عدة الداعي

وَخَيِّرْ لَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِمَدَدِهَا
وَلَا انْفِادَ لِأَمَدِهَا اَللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَاَدْحَضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَاَدِلَّ بِهِ اَوْلِيَآئَكَ
وَاَذِلَّ بِهِ اَعْدَآئَكَ وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدِّي اِلَى مُرَافَقَةِ سَلَفِهِ
وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَاَعِنَّا عَلٰى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ
وَالْاِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ
وَرَحْمَتَهُ وَدُعَآئَهُ وَخَيْرَ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَ
اجْعَلْ صَلٰوتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَآئَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ
اَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوَآئِجَنَا بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ
اِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً نَسْتَكْمِلُ
بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ بِكَأْسِهِ وَبِيَدِهِ رَيًّا رَوِيًّا هَنِيْئًا سَآئِغًا لَا ظَمَأَ بَعْدَهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس نماز زیارت بجا میاوری بنحویکہ گذشت و دعا میکنی بآنچہ خواہی کہ باجابت خواہد رسید انشاء اللہ

امر دوم زیارتیست کہ ہر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیہ السلام بآن زیارت کردہ میشود و آن زیارت اینست اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ
عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَ
سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَيَّ وَوُلْدِي وَعَنِّي مِنَ الصَّلَوَاتِ وَالتَّحِيَّاتِ
زِنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمُنْتَهَى رِضَاهُ وَعَدَدَ مَا اَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَاَحَاطَ بِهِ
عِلْمُهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُجَدِّدُ لَهُ فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً
فِي رَقَبَتِي اَللّٰهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِي بِهٰذَا التَّشْرِيفِ وَفَضَّلْتَنِي بِهٰذِهِ الْفَضِيلَةِ وَخَصَصْتَنِي
بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلٰى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَنْصَارِهِ وَ

بجا آوردن آن و ان علیا ولی اللہ والخلیفۃ من بعد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ومستخلفہ فی امتہ مؤدیا الامر بہ تعالی وان فاطمۃ بنت رسول اللہ وابنیہما الحسن والحسین ابنا رسول اللہ وسبطاہ وقادا ما افترض اللہ من طاعتہما وقائدا الرحمۃ وان علیا ومحمدا وجعفرا وموسی وعلیا ومحمدا وحسنا والحجۃ علیہم السلام دعاۃ الی اللہ عز وجل وقادۃ ودعاۃ علی عبادہ بما تشہد لہ بہ ای فلان ای فلان کہ نام برده شده اید دیدان نوشته ثابت کند برای من ابن

أَشْيَاعِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ
فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَّ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ عَلَى
طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مؤلف گوید که علامه مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه دیده ام که بعد از
این زیارت دست راست را بدست چپ بزند مثل زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس
چهار زیارت نقل کرده ایم این زیارت زیارت پنجم ما محسوب میشود و در باب اول در ذکر زیارات جمع
ظاهره در ایام هفته زیارتی نیز برای آنحضرت نقل کرده ایم که در روزهای جمعه بآن نیز زیارت کرده شود
اما سیم دعای عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که چهل صباح این عهد را بخواند
از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت
آنحضرت باشد و حسنات بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند آن عهد
اینست اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ
التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ
وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرَضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَمُمِيتَ
الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ
الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنِّي وَعَنْ وَالِدَيَّ
مِنَ الصَّلَوَاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ وَأَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَ

صفحه کتابستگذاری

تا هفت مرتبه بگوید تا ملاقات کند بآن مرد در نزدیکی کوفه
بگوید بگو بندای فلان
بگوید علیک السلام یا مولای
بگوید علیک السلام یا حجة الله
بگوید علیک السلام یا ابا صالح
بگوید علیک السلام یا صاحب الزمان
بگوید علیک السلام یا بقیة الله
بگوید علیک السلام یا ولی الله
بگوید علیک السلام یا داعی الله
بگوید علیک السلام یا رباني آیاته
بگوید علیک السلام یا مولای انا غریق فادرکنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا مستغیث فاغثنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا ضائع فارشدنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا مستجیر بک فاجرنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا مستجیر بک فاجرنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا مستجیر بک فاجرنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا مستجیر بک فاجرنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا مستجیر بک فاجرنی
بگوید علیک السلام یا مولای انا مستجیر بک فاجرنی

بَیْعَةً لَهُ فِی عُنُقِی لَا اَحُولُ عَنْهَا وَلَا اَزُولُ اَبَدًا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ اَنْصَارِهِ وَ
اَعْوَانِهِ وَالذَّابِّینَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِینَ اِلَیْهِ فِی قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُمْتَثِلِینَ لِاَوَامِرِهِ
وَالْمُحَامِینَ عَنْهُ وَالسَّابِقِینَ اِلَی اِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدِینَ بَیْنَ یَدَیْهِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ حَالَ بَیْنِی وَبَیْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلَی عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِیًّا فَاَخْرِجْنِی
مِنْ قَبْرِی مُؤْتَزِرًا كَفَنِی شَاهِرًا سَیْفِی مُجَرِّدًا قَنَاتِی مُلَبِّیًا دَعْوَةَ الدَّاعِی فِی الْحَاضِرِ وَالْبَادِی
اَللّٰهُمَّ اَرِنِی الطَّلْعَةَ الرَّشِیدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَمِیدَةَ وَاكْحَلْ نَاظِرِی بِنَظْرَةٍ مِنِّی
اِلَیْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَاَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَاسْلُكْ بِی مَحَجَّتَهُ وَاَنْفِذْ اَمْرَهُ وَ
اشْدُدْ اَزْرَهُ وَاعْمُرِ اللّٰهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَاَحْیِ بِهِ عِبَادَكَ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَیْدِی النَّاسِ فَاَظْهِرِ اللّٰهُمَّ لَنَا وَلِیَّكَ وَ
ابْنَ بِنْتِ نَبِیِّكَ الْمُسَمَّی بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّی لَا یَظْفَرَ بِشَیْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ اِلَّا مَزَّقَهُ وَیُحِقَّ
الْحَقَّ وَیُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَفْزَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا یَجِدُ لَهُ نَاصِرًا
غَیْرَكَ وَمُجَدِّدًا لِمَا عُطِّلَ مِنْ اَحْكَامِ كِتَابِكَ وَمُشَیِّدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ اَعْلَامِ دِینِكَ وَ
سُنَنِ نَبِیِّكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَاْسِ الْمُعْتَدِینَ
اَللّٰهُمَّ وَسُرَّ نَبِیَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِرُؤْیَتِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَی دَعْوَتِهِ
وَارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هٰذِهِ الْاُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ
عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ اِنَّهُمْ یَرَوْنَهُ بَعِیدًا وَنَرَاهُ قَرِیبًا بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس سه مرتبه
دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی اَلْعَجَلَ الْعَجَلَ یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

امر چهارم سید بن طاوس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آنحضرت برگرد
بسوی سرداب منیف و نماز کن در آن هرچه بخواهی پس بایست رو بقبله و بگو اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ
وَلِیِّكَ و این دعا را تا باخر ذکر نموده آنگاه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد باسعادت انشاء الله تعالی
مولف گوید که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده و ما نیز

بخواند سوره یس و صافات و ذکر کند خدا را و تلقین کند او را شهادتین و اقرار بیک یک از امامان علیهم السلام و تلقین کند او را کلمات فرج لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و ما تحتهن و رب العرش العظیم والحمد لله رب العالمین والصلوة علی محمد و آله الطیبین و حاضر نشود نزد او جنب و حایض و چون از دنیا گذشت فرو خوابانند چشمانش را و بکشند دستهایش را و بهم گذارند دهانش را و بکشند

این دعا را ابن بکیر شیخ از آنحضرت نقل کرده نقل مینمائیم فرموده روایت کرده یونس بن عبد الرحمن که حضرت امام رضا علیه السلام امر میفرمودند بدعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام باین دعا

اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَلِسَانِكَ الْمُعَبِّرِ عَنْكَ النَّاطِقِ بِحِكْمَتِكَ وَعَيْنِكَ النَّاظِرَةِ بِإِذْنِكَ وَشَاهِدِكَ عَلَى عِبَادِكَ الْحُجَّاجِ الْمُجَاهِدِ الْعَائِذِ بِكَ الْعَابِدِ عِنْدَكَ وَاعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ وَ أَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآبَاءَهُ أَئِمَّتَكَ وَدَعَائِمَ دِينِكَ وَاجْعَلْهُ فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي لَا تَضِيعُ وَفِي جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُخْفَرُ وَفِي مَنَعَتِكَ وَعِزِّكَ الَّذِي لَا يُقْهَرُ وَامْنَعْهُ بِأَمَانِكَ الْوَثِيقِ الَّذِي لَا يُخْذَلُ مَنْ امْتَنَعَ بِهِ وَاجْعَلْهُ فِي كَنَفِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ مَنْ كَانَ فِيهِ وَانْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزِيزِ وَأَيِّدْهُ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ وَقَوِّهِ بِقُوَّتِكَ وَأَرْدِفْهُ بِمَلَائِكَتِكَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَأَلْبِسْهُ دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَ حُفَّهُ بِالْمَلَائِكَةِ حَفًّا اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَأَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَزَيِّنْ بِطُولِ بَقَائِهِ الْأَرْضَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْهُ بِالرُّعْبِ فِي قَوْمٍ نَاصِبِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَدَمْدِمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَدَمِّرْ مَنْ غَشَّهُ وَاقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَعُمَدَهُ وَدَعَائِمَهُ وَاقْصِمْ بِهِ رُءُوسَ الضَّلَالَةِ وَشَارِعَةَ الْبِدَعِ وَمُمِيتَةَ السُّنَّةِ وَمُقَوِّيَةَ الْبَاطِلِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَأَبِرْ بِهِ الْكَافِرِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دَيَّارًا وَلَا تُبْقِيَ لَهُمْ آثَارًا اللَّهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ عِبَادَكَ وَأَعِزَّ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَحْيِ بِهِ سُنَنَ الْمُرْسَلِينَ وَدَارِسَ

ناقها را بشتر و بینند نه بار را
و شروع کند در تغسیل کفن
او و کفن واجب او سه پارچه است
لنگ و پیراهن و ازار که سر
تا سر باشد و مستحب است که
زیاد شود بر این پارچه ها چیزها
بیمنیه و آن عمامه است که
بمن ببندند تا ازار و پیراهن
و زیاد کنند پارچه یمنی که
بپیچند بآن زانهای میت را
و مستحب است که علاوه بر آنها
عمامه برای او قرار دهند پس
غسل کند برای او و مقدار
از کافور که آنش بآن نرسیده
باشد و افضل آن وزن سیزده
درهم و شانزده است و وسطان
چهار مثقال و اقلان یک مثقال
است و اگر نتواند باشد بقدر
قدرت که ممکن است غسل
کند

حُكْمِ النَّبِيِّينَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَبَدِّلْ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى تُعِيدَ دِينَكَ
بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًّا مَحْضًا صَحِيحًا لَا عِوَجَ فِيهِ وَلَا بِدْعَةَ مَعَهُ وَحَتَّى
تُنِيرَ بِعَدْلِهِ ظُلَمَ الْجَوْرِ وَتُطْفِئَ بِهِ نِيرَانَ الْكُفْرِ وَتُوضِحَ بِهِ مَعَاقِدَ الْحَقِّ وَمَجْهُولَ
الْعَدْلِ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ عَلَى غَيْبِكَ وَ
عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَسَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ
اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ حُلُولِ الطَّامَّةِ أَنَّهُ لَمْ يُذْنِبْ ذَنْبًا وَلَا
أَتَى حُوبًا وَلَمْ يَرْتَكِبْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طَاعَةً وَلَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ
يُبَدِّلْ لَكَ فَرِيضَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرِيعَةً وَأَنَّهُ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ الطَّاهِرُ النَّقِيُّ
التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ
وَجَمِيعِ رَعِيَّتِهِ مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكَ الْمُلْكَاتِ كُلِّهَا
قَرِيبِهَا وَبَعِيدِهَا وَعَزِيزِهَا وَذَلِيلِهَا حَتَّى تُجْرِيَ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَتَغْلِبَ
بِحَقِّهِ كُلَّ بَاطِلٍ اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَ
الطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْعَالِي وَيَلْحَقُ بِهَا التَّالِي وَقَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَثَبِّتْنَا
عَلَى مُشَايَعَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِغِبْطَةِ بَعِيَّتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ الْفَوَّامِينَ بِأَمْرِهِ الصَّابِرِينَ
مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمُنَاصَحَتِهِ حَتَّى تَحْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَ
مُقَوِّيَةِ سُلْطَانِهِ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ
وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ وَحَتَّى تُحِلَّنَا مَحَلَّهُ وَ
تَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَأَعِذْنَا مِنَ السَّآمَةِ وَالْكَسَلِ وَالْفَتْرَةِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَنْتَصِرُ
بِهِ لِدِينِكَ وَتُعِزُّ بِهِ نَصْرَ وَلِيِّكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِنَا غَيْرَنَا فَإِنَّ اسْتِبْدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا
عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وُلَاةِ عَهْدِهِ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَ

دس را راست کردن بدو بدر
هم گفتن یعنی بهر یک ازان
فلان بشهد ان لا الہ
الا اللہ وحدہ لا شریک
لہ وان محمدا رسول اللہ
وان علیا امیر المؤمنین
والائمۃ من ولدہ (و بگ
بگ امامان را ذکر کند)
الهدی الابرار (و بگوید
ابن بر بن امام حسن علیہ
یا بانگشت دست چپ
و با بد غسل دهند بسر
بسدر غسل اول با بسدر
دوم با کافور سیم با
خالص و گفتہ غسل
غسل جنابت شد با بد کند
اول بشستن دستہا مرد
سہ بار پس میشوید عورت
او را بگی از

بَلِّغْهُمْ اٰمَالَهُمْ وَزِدْ فِي اٰجَالِهِمْ وَاَعِزَّ نَصْرَهُمْ وَتَمِّمْ لَهُمْ مَا اَسْنَدَتْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَمْرِكَ لَهُمْ وَثَبِّتْ دَعَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُمْ لِاَهْوَائِنَا وَعَلٰى دِينِكَ اَنْصَارًا فَاِنَّهُمْ مَعَادِنُ كَلِمَاتِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَاَرْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمُ دِينِكَ وَوُلَاةُ اَمْرِكَ وَخَالِصَتُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَصَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَوْلِيَاؤُكَ وَسَلَائِلُ اَوْلِيَائِكَ وَصَفْوَةُ اَوْلَادِ نَبِيِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

فصل

در زیارات جامعه و دعائی که بعد از زیارات خوانده میشود و صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام

و محتوی بر چند مقامست

مقام اول

در زیارات جامعه که همه ائمه را

بآن زیارت میتوان نمود و اقها بیاراست و مابذکر چند زیارت از اها اکتفا مینمائیم زیارت اول

شیخ صدوق در کتاب من لایحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردند در باب

اینکه بنزد قبر امام میتوان علیه السلام فرمودند که نماز بکنارید در مسجدهائی که در اطراف قبر آنحضرت است و مجزی

است در همه مواضع یعنی در زیارت هریک از ائمه علیهم السلام بامطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند

مرقد انبیاء و سایر اوصیاء علیهم السلام کما مر لظاهر اینکه بگوئی اَلسَّلَامُ عَلٰى اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَاَصْفِيَائِهِ

اَلسَّلَامُ عَلٰى اُمَنَاءِ اللّٰهِ وَاَحِبَّائِهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَنْصَارِ اللّٰهِ وَخُلَفَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَحَالِّ

مَعْرِفَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَسَاكِنِ ذِكْرِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُظْهِرِي اَمْرِ اللّٰهِ وَنَهْيِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى

الدُّعَاةِ اِلَى اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُسْتَقِرِّينَ فِي مَرْضَاتِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَةِ

اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَدِلَّاءِ عَلَى اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الدَّائِنِينَ مَنْ وَالَاهُمْ فَقَدْ وَالَى اللّٰهَ وَمَنْ

عَادَاهُمْ فَقَدْ عَادَى اللّٰهَ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللّٰهَ وَمَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللّٰهَ

وَمَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ وَمَنْ تَخَلّٰى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلّٰى مِنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ

اَشْهَدُ اللّٰهَ اَنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ مُقِرٌّ

فِي ذٰلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ لَعَنَ اللّٰهُ عَدُوَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ وَ

اشتان سر تربه پنج غسل دارد
سر اول را تا کف پا سر دوم تربه
پنج جانب راست و سیم جانب
چپ و چهارم پشت سر و پنجم روی
خود را بر جمیع بدن بریزد و
این شستشوها باب سدر باید
پس شروع بطرف راست کند
بعد از آن طرف چپ آنگاه
بر سر و بر روی و در میان کمی از کافور
و پنبه از دو ران کمی از کافور
پس غسل حنوط باب کافور
مثل غسل اول باب سدر و بر بدن
نقبه اب زلال و شوید بطرف پاها را
قبل اب خالص پاک و غسل
سیم بدهد بهمان نهج و باید
غسل هذا بجانب راست و غسل
دیگر بدهد مرتبه پنجم
ازاو عفو طلبد و عفو کند
و چون از غسل فارغ شود

صلی الله علی محمد و آله و این زیارت در کتاب کافی و من لا یحضره الفقیه و کامل الزیارة نقل شده و در همه کتب بعد از اتمام زیارت مذکور است که این بعض این کلمات تکه ذکر شد مجزی است در همه زیارتها و بعد صلوات بفرستی بر محمد و آل محمد علیهم السلام و نام ببری بیک یک از امامها ایشان و بیزاری بجوئی از دشمنان ایشان و اخبار بمضامین هر دعائی را که خواهی از برای خود و مؤمنین و مؤمنات مؤلف گوید که ظاهر از آنست که تتمه مذکوره جزء حدیث بوده باشد بر تقدیر یکه عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ حدیث چنین فهمیده اند که در همه زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده اند و الفاظ زیارت همه از صفات جامعه است که اختصاص ببعضی ندارد بنابر این خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع و خواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیاء و اوصیاء علیهم السلام چنانچه جمعی از علماء در مشهد جناب یونس نقل کرده اند مناسبت و چون در ذیل زیارت امر بصلوات بر هر یک بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی را که در اواخر اعمال روز جمعه مذکور شد بخوانی بسیار مناسبت

زیارت دوم

ایضاً شیخ صدوق در فقیه و عیون روایت کرده از موسی بن عبد الله نخعی که گفت عرضکردم بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که پاین رسول الله مرا تعلیم فرما زیارتی بابلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم یکی از شما را از نجوا فرمود که چون بدرگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ و باحال غسل باشی داخل حرم شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ أَكْبَرُ بگو پس اندکی راه برو باز ایستاد دل و اندام تن و گامها را نزدیک بهم بگذار پس بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ أَكْبَرُ بگو پس نزدیک قبر مطهر رو و چهل مرتبه اَللّٰهُ أَكْبَرُ بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مائلند بغلو مبادا از عبارات امثال این زیارت بغلو افتند یا از بزرگی حضرت حق سبحانه و تعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزَّانَ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَأُصُولَ الْكَرَمِ وَقَادَةَ الْأُمَمِ وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ وَعَنَاصِرَ الْأَبْرَارِ وَدَعَائِمَ الْأَخْيَارِ وَسَاسَةَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ وَأُمَنَاءَ

بخشکاندن میت را بالطافه نظیف و واجب است بر غسل دهنده غسل دادن حال باد مابعد و مستحب است مقدم داشتن وضوء بر غسلها میت پس کفن کند او را و اولی آنست که ان پارچه بقدری باشد که دور بدن او را فرا گیرد و بپیچد بر آن مقداری از پنبه و بگذارد بر آن مقداری از پنبه و بگذارد بر مقعد او و بگذارد بر سوراخ دو گوش او پنبه و بگذارد بر سوراخ دو بینی او پنبه و بگذارد بر سوراخ دو چشم او پنبه و بگذارد بر پیشانی او و محکم ببندد ریسمانی او را پس لنگی را ببندد از ناف تا بزانو پس کافور بپاشد بر مواضع سجود و بر مفاصل و بر ما بین دو سوراخ بینی و بر دو سوراخ گوش و بر دو زانو و بر دو ابهام دست و بر سر و ریش و بر سینه

الرَّحْمٰنِ وَسَلَالَةَ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلِينَ وَعِتْرَةَ خِيَرَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَئِمَّةِ الْهُدٰى وَمَصَابِيحِ الدُّجٰى وَأَعْلَامِ التُّقٰى وَذَوِي النُّهٰى
وَأُولِي الْحِجٰى وَكَهْفِ الْوَرٰى وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلٰى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنٰى وَحُجَجِ
اللّٰهِ عَلٰى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْأٰخِرَةِ وَالْأُولٰى وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلٰى مَحَالِّ
مَعْرِفَةِ اللّٰهِ وَمَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللّٰهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللّٰهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللّٰهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ
اللّٰهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللّٰهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللّٰهِ وَالْأَدِلَّاءِ عَلٰى مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَفْرِغِينَ فِي أَمْرِ
اللّٰهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللّٰهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللّٰهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللّٰهِ وَ
نَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَ
الذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأُولِي الْأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللّٰهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَبَدَةِ عَلِيٍّ
وَحُجَجِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُو
الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ
وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضٰى أَرْسَلَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمُ الْأَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكْرَمُونَ
الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّٰهِ الْقَوَّامُونَ بِأَمْرِهِ
الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ
وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ
لِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَحُجَجًا عَلٰى بَرِيَّتِهِ وَأَنْصَارًا

(دربکن اردو با اردو وجہ یا از وجہ
دہنہا با از دو خف دیکری و
با بند و نان نہ باشد و در ازائے
ان بمقدار استطاعت ان ذراع باشد
بکن اردیکی از ان در زیر
جانب راست جسد میت بدن
از ان عملک موضع بدن
تکفن است و دیکر بالای
جانب چپ ما بین بدن
و کفن باشد و بکن اردیکر
کہ بپیچانند و بالمن کفنها و سر
زانوها و اطراف انکشتان پا را
باشد و اگر از کفن فوق حاجت
آید بکن اردیکر بپیچند اورا
بر و کفنها بش را و بیندند اورا
از جانب سر و پا بانش اورا
کفن فاضل کنند

لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لِوَحْيِهِ
وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَأَدِلَّاءَ
عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمُ اللّٰهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَ
أَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ
كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ
وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَأَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَ
أَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ
وَبَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ
فِي ذٰلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضٰى فَالرَّاغِبُ
عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ
وَمِنْكُمْ وَإِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيرَاثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَآيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ
وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَآيَاتُ اللّٰهِ لَدَيْكُمْ وَعَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَ
نُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللّٰهَ وَمَنْ عَادَاكُمْ
فَقَدْ عَادَى اللّٰهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللّٰهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللّٰهَ وَمَنِ
اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ أَنْتُمُ الصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَشُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشُفَعَاءُ
دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ
الْمُبْتَلٰى بِهِ النَّاسُ مَنْ أَتَاكُمْ نَجَا وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى اللّٰهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ
وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ
تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ وَالَاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ

اور لوازم بنا بوں کنند بمزید
اور تا مصلی پس بر او نماز
بجوانند علامہ مجلسی
در زاد المعاد در باب
نماز میت فرمودہ الخ کہ
ملخصش این است کہ این نماز
واجب است بر ہمہ مکلفان
کہ علم بوفات شخص مسلمان
و کافر کہ از بالغان بجا آرند
از دیگران ساقط میشود و
واجب نماز بر شیعہ اثنی
عشری کہ بالغ باشد بخلاف
ناصبی و قوی النکر طفل
کہ شش سال او تمام شدہ باشد
نماز واجب و ظاہرا
بعقد قربت اکتفا میتوان
کرد و کمتر از سہ نماز
زندہ مولود کہ شش ماہہ زاد
ست دانستہ اند و بعضی
بیست و اصح نماز نکردن
بنماز میت

وَفَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ اِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ
بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَاْوٰيهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوٰيهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ
وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِيْ اَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيْمِ اَشْهَدُ اَنَّ هٰذَا
سَابِقٌ لَكُمْ فِيْمَا مَضٰى وَجَارٍ لَكُمْ فِيْمَا بَقِيَ وَاَنَّ اَرْوَاحَكُمْ وَنُوْرَكُمْ وَطِيْنَتَكُمْ وَاحِدَةٌ
طَابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ اللّٰهُ اَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهٖ مُحْدِقِيْنَ
حَتّٰى مَنَّ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَجَعَلَ
صَلٰوتَنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهٖ مِنْ وِلَايَتِكُمْ طِيْبًا لِخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِاَنْفُسِنَا
وَتَزْكِيَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِذُنُوْبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهٗ مُسَلِّمِيْنَ بِفَضْلِكُمْ وَمَمْرُوْفِيْنَ بِتَصْدِيْقِنَا
اِيَّاكُمْ فَبَلَّغَ اللّٰهُ بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِيْنَ وَاَعْلٰى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَاَرْفَعَ
دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِيْنَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهٗ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوْقُهٗ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهٗ سَابِقٌ
وَلَا يَطْمَعُ فِيْ اِدْرَاكِهٖ طَامِعٌ حَتّٰى لَا يَبْقٰى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيْقٌ
وَلَا شَهِيْدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ
طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيْدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيْدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيْمَا بَيْنَ ذٰلِكَ شَهِيْدًا اِلَّا
عَرَّفَهُمْ جَلَالَةَ اَمْرِكُمْ وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ شَاْنِكُمْ وَتَمَامَ نُوْرِكُمْ وَصِدْقَ
مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهٗ وَكَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ
وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَاُسْرَتِيْ
اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاُشْهِدُكُمْ اَنِّيْ مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ
بِهٖ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِاَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ
لِاَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ
مُبْطِلٌ لِمَا اَبْطَلْتُمْ مُطِيْعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ

در نماز میت

بعض اہل علم شمار درود بیکسی علم شمار درود بیکسی آیہ کریمہ

برسد از شما کرم

بعلم من زبہ

وارث اولیاء است بنا بر مشہور و

شود ہر اولیاء است بزن نفوذ و

واجب کہ نماز کنان از اللہ و

بقبلہ باشد و میت بر جنازہ

زانست اولیاء باشد و در این نماز

خواہد باشد و در این شرط است

طہارت از حدث و خبث و وضو این

و جنب و حائض و بی وضو این

نماز را نمی توانند کرد و نیت این

کہ باوضو باشد و اگر اب بہ

تیمم نماز کند و اگر اب بہ

نماز نماز باطل است و اگر

کند و ظاہر بعضی اخبار این

کہ بدون عذر نماز تیمم

و نیت آنست کہ بگوید

بیان مرد باشد و میت نیز

بنا بر مشہور و نیت آنست کہ

کہ میت را بگوید و واجب

کہ نیت نماز کند و

بیع تکبیر

مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ
مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ لَائِذٌ عَائِذٌ بِقُبُورِكُمْ
مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَوَائِجِي
وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ
وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ
وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فِي
أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ غَيْرِكُمْ
آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ
أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَحِزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمُ الْجَاحِدِينَ
لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ لِإِرْثِكُمُ الشَّاكِّينَ فِيكُمُ الْمُنْحَرِفِينَ
عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأَئِمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللهُ أَبَداً مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالَاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ
وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمُ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي
مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَيَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَيُحْشَرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ فِي
رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً
بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللهَ بَدَأَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ
عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ لَا أُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ
وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ
اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ اللهُ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا

بگویند و سنت است که در هر تکبیر دستها را بردارند تا محاذی گوشها و مشهور آنست که بعد از تکبیر اول بگویند أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ و بعد از تکبیر دوم بگویند اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از تکبیر سیم بگویند اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و بعد از تکبیر چهارم بگویند اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ و تکبیر پنجم را بگویند و فارغ شوند مجزی است و موافق مشهور بهتر آنست که چنین کند بعد از نیت بگوید اللهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ

بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ
مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى جَدِّكُمْ وَاكر زیارت امیر المومنین علیہ باشد بجای وَإِلَى جَدِّكُمْ بگو
وَإِلَى أَخِيكَ بُعِثَ لِرَوْحِ الْأَمِينِ أَتَاكُمُ اللَّهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطَأَ
كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ
شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوَلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسْلَكُ إِلَى الرِّضْوَانِ
وَعَلَى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ
فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي
الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَآثَارُكُمْ فِي الْآثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَحْلَى أَسْمَائَكُمْ
وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عُهُودَكُمْ وَأَصْدَقَ
وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ
الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ
وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَ
مَعْدِنَهُ وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ
وَأُحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ
وَأَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي هَنِيئًا لَكُمْ
عَلَّمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُوَالَاتِكُمْ تَمَّتِ
الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوَالَاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ
وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ
الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ
رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا

(ترجمہ) ... رسولہ آمنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاکتبنا مع الشاہدین ربنا لا تزغ قلوبنا
اللھم صل علی محمد وآل محمد
وبارک علی محمد وآل محمد
وارحم محمدا وآل محمد
کما فضلت ما صلیت وبارکت
ورحمت علی ابراہیم وآل
ابراہیم انک حمید مجید
وصل علی جمیع الانبیاء و
المرسلین واغفر للمومنین و
المومنات والمسلمین و
المسلمات الاحیاء منہم
والاموات انک مجیب الدعوات
بحق محمد وآلہ الطیبین
الطاہرین علی کل شیء قدیر *

بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَئِمَّةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمْلَةِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِي زُمْرَةِ الْمَرْحُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

مؤلف گوید که این زیارت را شیخ نیز در هذیب نقل کرده و بعد از این دعای وداعی نقل کرده اند که ما بملاحظهٔ اختصار از ذکر نمودیم و این زیارت چنانکه علامهٔ مجلسی فرموده بهترین زیارات جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت و والد ماجد ش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر باین زیارت و شیخ ما در بعض ثاقب حکایتی نقل کرده که از آن ظاهر میشود که باید باین زیارت مواظبت کرد و از آن غفلت ننمود و آن حکایت چنین است جناب مستطاب تقوی صالح سید احمد بن سید هاشم بن سید حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت ایده الله در هفده سال قبل تقریبا بنجف اشرف مشرف شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در حکایت آینده مذکور خواهند شد انشاء الله بمنزل خیر امدند و چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد سید مرقوم اشاره کرد و فرمود که قضیهٔ عجیبه دارد و در آن وقت مجال بیان نبود پس از چند روز ملاقات شد فرمود که سید رفت و قضیه را با جمله از حالات سید نقل کرد ببیار تاسف خوردم ان نشنیدن الها از خود او اگرچه مقام شیخ رحمه الله اجل از آن بود که اند که خلاف در نقل ایشان بزند و از آنسال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطر بود تا در ماه جمادی الاخره این سال از نجف اشرف

در کفن یا ولی الله اهمی را که زیارت میکند مخاطب سازد و ممکن است که همه مراد باشند بر سبیل وحدت یا حقیقت و اگر بعنوان جمیع گوید بهتر است که یا اولیاء الله گوید ✻ ذلک نقل من شرح المجلسی الاول رحمه الله

اللهم ان هذا عبدك اذ دك ان تجعل له وان امنك ذكر انا الاقل امنه الاجر وانت اعلم به منا اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عنه واغفر له اللهم انك عند ظنه فيك واعلم به من عمله اللهم لا تحرمنا رجاءه ولا تخيب فيك طمعه وارحمه برحمتك يا ارحم الراحمين

(ج ۳۵)

برگشته بودم در کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات کردم که از سامره مراجعت کرده عازم عجم بود پس شرح حال او را چنانکه شنیده بودم پرسیدم از انجمله قضیه معهوده همدرا نقل کرد مطابق ان وان قضیه چنانست که گفت در سنه هزار و دویست و هشتاد بارادهٔ حج بیت الله الحرام از دار المرز رشت آمدم به تبریز و در خانهٔ حاجی صفر علی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر ماندم تا انکه حاجی جبار جلودار رشتی اصفهانی بار برداشت بجهة طرابوزن تنها از او ما لی کرایه کردم و رفتم چون بمنزل اول رسیدیم سه نفر دیگر متحیر بیس حاجی صفر علی من ملحق شدند یکی حاجی ملا باقر تبریزی حجه فروش معروف علماء و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت میکرد پس باتفاق روانه شدیم تا رسیدیم ببارزنة الروم و از انجا عازم طرابوزن و در یکی از منازل ما بین این دو شهر حاجی جبار جلودار بمن و ما امد گفت این منزل که در پیش داریم مخوفست قدری زود بار کنید که بهمراه قافله باشید چون در بیابان منازل غالبا از عقب قافله بقافاصله میرفتیم پس تمام تخمینا دو ساعت و نیم یا سه بهم مانده باتفاق حرکت کردیم بعد از نیم یا سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف مشغول باریدن شد بطوریکه رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند من نیز انچه کردم که با انها برویم ممکن نشد تا انکه انها رفتند من تنها ماندم پس از اسب پیاده شده در کنار راه نشستم و بغایت مضطرب بودم چون قریب شش صد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تامل و تفکر بنا بر این گذاشتم که در همین موضع تمام شب را بفجر طالع شود بان منزل که از انجا بیرون امده بودیم مراجعت کنم و از انجا چند نفر مستحفظ همراه برداشته بقافله ملحق شوم در انحال در مقابل خود باغی دیدم و در ان باغ باغبانی که در دست بیلی داشت که برف و خار ان میریخت برف را از انها برداشته و من ماندم راه را نمیدانم گم کرده ام فرمود بزبان فارسی قافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از تجدد باز امد و فرمود نرفتی گفتم والله راه را نمیدانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را حفظ نداشتم و تا کنون حفظ ندارم با انکه مکرر بزیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم باز تمام شد فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمیدانم فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تا کنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم از حفظ تا انکه تمام لعن و سلام و دعای علقمه را خواندم دیدم باز امد و فرمود نرفتی هستی گفتم نه هستم تا صبح فرمود من حال تو را بقافله میرسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد بیل خود را

اللهم ان هذا عبدك وابن عبدك وابن امتك
انت بدأت به وانت تقبض روحه
اللهم انا لا نعلم منها الا خيرا
وانت اعلم بها منا
اللهم ان كان محسنا فزد في احسانها
وان كانت مسيئة فتجاوز عنها وارحمها
اللهم اجعلها عندك في اعلى عليين
واخلف على اهلها في الغابرين
وارحمها يا ارحم الراحمين
واكثر مستضعف للايمان
بك يا الله اغفر للمؤمنين والمؤمنات
انك تعلم متقلبنا ومثوانا
وانك على كل شيء قدير
اللهم لا تحرمنا اجره ولا تفتنا بعده

بدوش گرفت وفرمود برد یف من برالاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت نمود فرمود جلو اسبرا بمن داده دادم پس پیلرا بدوش چپ گذاشت وعنان اسبرا بدست راست گرفت وبراه افتاد اسب در طابت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت وفرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله نافله سه مرتبه فرمود وباز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا سه مرتبه وبعد فرمود شما چرا جامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه ودر وقت طی مسافت بخواستم سر بپیچم دیگر دفعه برگشت وفرمود انت رفقای شما کدر طلب شما بی فرودامده مشغول وضو بجهة نماز صبح بودند پس من از الاغ پایین امدم که سوار اسب خود شوم نتوانستم پس بجناب پیاده شد وپیلرا در برف فرو کرد ومرا سوار کرد وسر اسبرا بمنت رفقا برگردانید من در انحال بخیال افتادم که این شخص کیست که بزبان فارسی حرف میزند وحال انکه زبانی جز ترکی ومذهبی غالبا جز عیسوی در انحدود نبود وچگونه باین سرعت مرا بر رفقای خود رساند پس در عقب خود نظر کردم احدرا ندیدم واز او اثاری پیدا نکردم پس بر رفقای خود ملحق شدم **زیارت سیم** زیارتیست که علامه مجلسی از زاد در تحفة الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده وفرموده که این زیارتیست که سید بن طاوس در ضمن ادعیه عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام ودر هر وقت ودر هر موضع که باشد میتوان کرد خصوصا در روز عرفه وزیارت این است اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ وَاَمِينَهُ عَلَى وَحْيِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ اَنْتَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَى خَلْقِهِ وَبَابُ عِلْمِهِ وَوَصِيُّ نَبِيِّهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي اُمَّتِهِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ اَنَا بَرِيٌّ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيَعَتِهِمْ اِلَيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَيْنَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَمَنَعَتْكِ مَا جَعَلَهُ اللّٰهُ لَكِ حَلَالًا اَنَا بَرِيٌّ اِلَيْكِ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيَعَتِهِمْ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ

ناقه فرها و آخرا دست است که بجای خود باشد تا خانه را دریابند خصوصا بیشتر از دو روز راهی دارد شاید است که بعد از نماز بگوید ربنا اتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار از خصوصیات صادق علیه السلام است که مراد از ان مستحبات باشد زیرا که ان مؤمن را اجر کند بودن او بالجنازة او حاضر گردند بر او نماز کنند دعا برای او استغفار کنند دفن میت واشان همه ثواب برند ودر حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون مؤمن را بقبر میگذارند ادرا ندا میکنند که اول عطایکه تو را دادند بر تو اینست داول

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَشَايَعَتْ
أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيَعِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنَ
بْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَبِيكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
لَعَنَ اللهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاحَتْ حَرِيمَكَ وَ
لَعَنَ اللهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ أَنَا
بَرِيءٌ إِلَى اللهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا الْقَاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِتْرَتِكَ
الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوَالِيَّ كُونُوا شُفَعَائِي فِي حَطِّ وِزْرِي وَخَطَايَايَ آمَنْتُ بِاللهِ وَ
بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَأَتَوَالَى آخِرَكُمْ بِمَا أَتَوَالَى أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى يَا مَوَالِيَّ أَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ
عَادَاكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللهُ ظَالِمِيكُمْ وَغَاصِبِيكُمْ
وَلَعَنَ اللهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَبْرَءُ إِلَى اللهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

(زیارت چهارم)

زیارت معروفه بامین الله است که اولش این است اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللهِ فِي أَرْضِهِ
وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللهِ تا آخر زیارت که گذشت در زیارات

علمای که گویند اگر امر میت مشکوک باشد
و در صحت آن دیگر وجود نباشد اول
نماز میت بر او نخوانند و اگر خوانند
نماز باطل است و دوباره باید خواند
جنازه او بوده است و در صحت
دیگر وجود نباشد اول نماز میت بر او
وضع نکنند تا اول نماز میت بخوانند
حضار در وقت نماز میت همه با هم
برای میت دعا کنند که خدا او را بیامرزد
و استغفار برای او کنند از قبیل
نماز موقوف خواب و در موقع که
بگذارند جنازه را بر زمین نماز میت
باطل شود و اگر بعضی از نمازگذاران
بعضی از نماز میت رفته باشند
بعضی از نماز میت رفته باشند
بعضی از نماز میت رفته باشند

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام زیرا که ما انزا زیارت در حضرت امیر المؤمنین علیه السلام قرار داده

پنجم زیارت الحمد لله الذی شهد نا مشهد اولیائه فی رجب است که در اعمال ماه رجب گذشت پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک پنج زیارت و کفایت میکند ان شاء الله تعالی

(مقام دوم)

در دعائی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود سید بن طاوس رحمه الله فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه علیهم السلام اللهم انی کانت ذنوبی قد اخلقت وجهی عندک وحجبت دعائی عنک وحالت بینی وبینک فاسئلک ان تقبل علی بوجهک الکریم وتنشر علی رحمتک وتنزل علی برکاتک وانی کانت قد منعت ان ترفع لی الیک صوتا او تغفر لی ذنبا او تنجاوز عن خطیئة مهلکة فهانا ذا مستجیر بکرم وجهک وعز جلالک متوسل الیک متقرب الیک باحب خلقک الیک واکرمهم علیک واولاهم بک واطوعهم لک واعظمهم منزلة ومکانا عندک محمد وبعترته الطاهرین الائمة الهداة المهدیین الذین فرضت علی خلقک طاعتهم وامرت بمودتهم وجعلتهم ولاة الامر من بعد رسولک صلی الله علیه وآله یا مذل کل جبار عنید ویا معز المؤمنین بلغ مجهودی فهب لی نفسی الساعة ورحمة منک تمن بها علی یا ارحم الراحمین

بعد از هر دو طرف دو رکعت نماز بگذارد و بگوید اللهم ان هذا مشهد لا ارجو من فاتحه فیه رحمتک ان یناله فی غیره ولا احد اشقی من امرء قصده مؤملا فاب عنه خائبا اللهم انی اعوذ بک من شر الایاب وخیبة المنقلب والمثاقبة عند الحساب فی حاشاک یا رب ان تقرن طاعة ولیک بطاعتک وموالاته بموالاتک ومعصیته بمعصیتک ثم تویس زائرک والمتحمل من بعد البلاد الی قبره وعزتک یا رب لا یعقد علی ذلک ضمیره اذ کانت القلوب الیک بالحمل

(از اول حمل جنازه)

کجا نعش جنازه است بدانش
دانستن خود بداد دینی پاکی است
مرده را باز بدو شد دانست
بردارد پس از نزدیک جنازه
رود و پای چپ میت را
بدوشش چپ خود بردارد پس
دست چپ میت را که در نعش
راست جنازه است بدوش
چپ بردارد و چون خواهد
که بار دیگر تربیع کند از پیش
جنازه رود بلکه از جانب راست
دوش تربیع کند و اگر علماء
رحمهم الله گفته اند که اول ابتداء
بدست راست جنازه میکند
پس پای راست پس پای چپ
پس دست چپ و از لحوق
احادیث معتبره ظاهر است و اگر
هر دو را بعمل آورد بهتر است
و افضل آنکه عقب جنازه
باهلوها

تشیر پس نماز زیارت کن وچون خواهی وداع کنی برگرد بسوی بگو السلام علیکم یا اهل بیت النبوة ومعدن الرسالة سلام موذع لا سئم ولا قال ورحمة الله وبرکاته الخ وشیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده ولکن بعد از یا جمیل تشیر فرموده پس بگو یا ولی الله ان بینی وبین الله عزوجل ذنوبا لا یاتی علیها الا رضاک فبحق من ائتمنک علی سره واسترعاک امر خلقه وقرن طاعتک بطاعته وموالاتک بموالاته تول صلاح حالی مع الله عزوجل واجعل حظی من زیارتک تخلیصی بخالصی نوادرک الذین تسئل الله عزوجل فی عتق رقابهم وترغب الیه فی حسن ثوابهم وها انا الیوم بفنائک لائذ وبحسن دفاعک عنی عائذ فکن لی فیا مولای واد رکنی واسئل الله عزوجل فی امری فان لک عند الله مقاما کریما وجاها عظیما صلی الله علیک وسلم تسلیما مؤلف گوید که هر انکه زائر چون خواهد دعا کند در مشاهد مشرفه بلکه هر دعا که کند در هر کجا که باشد برای هر مطلب حاجی انکه مقدم دارد در دعای خود دعا بر سلامتی وجود مقدس حجت عصر حضرت صاحب الامر علیه السلام را واین مطلب بسیار مهم ودارای فوائد مهمه است که شرحش مناسب اینجا نیست وشیخ مرحوم در باب دهم کتاب نجم ثاقب این مطلب را مشروحا ذکر نموده وبعضی از ادعیه مخصوصه بانمقام را ذکر فرموده هر که خواهد بانجا رجوع کند ومختصر تر این انها دعائیست که در اعمال شب بیست وسیم ماه رمضان در ضمن دعاهای شبهای دهه اخر ذکر شد وما در ذکر آداب زائر امام حسین علیه السلام دعائی نقل کردیم که در دهه مشاهد مشرفه خوانده میشود

مقام سیم در صلوات بیچ طاهره علیهم السلام است شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث کرد ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد بدالیه گفت سؤال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام در منزل انحضرت بسر من رای سنه دویست وپنجاه وپنج که املاء فرماید بر من یعنی کلمه کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر وانصیاء انحضرت صلوات الله علیهم را وحاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املاء کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کاغذی به بیند فرمود

زیارت وورود بر پیش جنازه ودعاهائی که از احادیث استکه آنرا پیش از آنکه جنازه مؤمن از باب پیش آن خانه رفتن مستحب است ان بالله رفتن مستحب است خوب جنازه خلاف مذاهب است خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند وبا جنازه سواره ورفتن مکروه است وازخصائص رسول صلی الله علیه وآله مقبول است که هر که جنازه را ببیند این دعا را بخواند الله اکبر هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا ایمانا وتسلیما الحمد لله الذی یحیی الموتی وهو علی کل شیء قدیر وقهر العباد بالموت وهو القاهر فوق عباده وهو الحکیم الخبیر وکان ان نماند مکروه است که بگوید انا لله وانا الیه راجعون هر وقتی که بر جنازه مؤمنی نماز کنی از برای هر تکبیری هفتاد تکبیر برای ملائکه که حاضر بودند با امام علیه السلام

(صلوات بر پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ وَحْيَكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ كِتَابَكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَدَعَا اِلٰى دِيْنِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَاَشْفَقَ مِنْ وَعِيْدِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوْبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوْبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوْبَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَآءَ وَكَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّآءَ وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعَآءَ وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَآءِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَكْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوَالَ وَاَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوَالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْاَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْاَنَامَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْاَدْيَانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ الْاِيْمَانَ وَنَبَّرْتَ بِهِ الْاَوْثَانَ وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِيْنَ الْاَخْيَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا

(صلوات بر امیر المؤمنین ؑ)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْطَالِبٍ اَخِيْ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيْرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيْ اِلٰى شَرِيْعَتِهِ وَخَلِيْفَتِهِ فِيْ اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذِيْ جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هٰرُوْنَ مِنْ مُوْسٰى اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِيَآءِ اَنْبِيَآئِكَ يَا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ

منقولست کہ در حال برداشتن جنازہ ابتدا نکنند بخواندن بسم اللہ و باللہ اللھم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات و منقولست کہ حضرت امام زین العابدین علیہ السلام ہرگاہ کہ جنازہ را میدیدند میگفتند الحمد للہ الذی لم یجعلنی من التوابین الخ و در زمانہا تشییع جنازہ سنت بود و بعضی گفتہ اند کہ جنازہ را باید تند برد و نعره و گریہ کنان کہ جنازہ خاص شود خندہ و حرف باطل گفتن و نیز علامہ مجلسی در حلیہ فرموده از حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ منقول

(صلوات بر سیدہ نسوان فاطمہ علیہا السلام)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ اَحِبَّائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنِ الثَّائِرَ اللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلَادِهَا اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَالْكَرَّةِ عِنْدَ الْمَلَاِ الْاَعْلٰى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلٰى اُمِّهَا صَلٰوةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَتُقِرُّ بِهَا اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ

(صلوات بر حسن و حسین علیہما السلام)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَمِينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِينِهِ عِشْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَيِّرِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكَرَّةِ وَطَرِيحِ الْفَجَرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ مُوقِنًا اَنَّكَ اَمِينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِكَ وَمُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّاْيِيدِ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَاِظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَ

کہ ہر کہ در جنازہ نماز کند
هفتاد هزار ملک بر او نماز
کنند و گناهان گذشته او
امرزیده شود پس آن گاه هر
کس تا او را دفن کند بهر
قدمی که بردارد و قیراطی
ثواب یابد و هر قیراط
مانند کوه احد باشد *
و در حدیث دیگر فرمود که
هر مؤمنی بر جنازه نماز کند
هفت اوزار او را بیامرزند
یکی آنکه منافق باشد
و مادر و پدر او را
مشمار از خصومت کردن
علی منقول است که چون
مؤمنی بمیرد و در جنازه
او چهل نفر از مؤمنان
حاضر شوند و بگویند
اَللّٰهُمَّ اِنَّا

عَبَدْتُ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِيْنُ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَلَبَّتْ عَلَيْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى مِمَّنْ اَكَبَّ بِكَ
وَاسْخَفَ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ رَمْكَ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَمِعَ وَاعِيَتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ سَبَا نِسَآئَكَ اَنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِيْءٌ وَمِمَّنْ وَالَاهُمْ وَمَا لَاَهُمْ وَاَعَانَهُمْ
عَلَيْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّيْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْ اَنْكَرَكُمْ مُوْقِنٌ وَلَكُمْ
تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِيْ وَشَرَائِعِ دِيْنِيْ وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِيْ وَمُنْقَلَبِيْ فِيْ دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ

صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ الَّذِيْ اخْتَلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ
مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدٰى الَّذِيْنَ يَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ اَخْبَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ
مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا
صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَآئِكَ حَتّٰى يَبْلُغَ بِهٖ مَا تُقَرُّ بِهٖ عَيْنُهُ فِي الْاٰخِرَةِ اِنَّكَ

صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰى وَقَائِدِ اَهْلِ التَّقْوٰى وَالْمُنْتَجَبِ
مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا
لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْيِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهٖ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهٖ فَصَلِّ عَلَيْهِ
يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَآئِكَ وَاَصْفِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَ

صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اَمَنَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِيْ اِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّوْرِ

لا تعلم منه الاخرى وانت
اعلم به منا يعني هذا وهذا
ما اذا اوجب انكاره جزء
بعد اتمام وقوعا اما اذا توى
باحوال اوزمانها جواب ايراد
بگويند حق تعالى فرمايد
كه من شهادت شما را قبول
كردم والحمد بدهم ان كانا
راكه بعد از شما بعد از
دو حديث معتبر ديگر از
حضرت رسول صلى الله
عليه وآله منقول است كه اول
چون يكى در عنوان نامه
مؤمن مينويسد بعد از
مرگش ان خير است كه نويسد
در حق او ميگويند اگر
نيك ميگويند نيك ميشود
واگر بد ميگويند بد ميشود
فقير گويد كه اين
طور

المبین اللھم وکما جعلتہ معدن کلامک ووحیک وخازن علمک ولسان
توحیدک ووالی امرک ومستحفظ دینک فصل علیہ افضل ما صلیت علی احد
من اصفیائک وحججک | صلوات بر موسی بن جعفر علیہما السلام | انک حمید مجید
اللھم صل علی الامین المؤتمن موسی بن جعفر البر الوفی الطاہر الزکی النور
المبین المجتہد المحتسب الصابر علی الاذی فیک اللھم وکما بلغ عن اٰبائہ ما
استودع من امرک ونہیک وحمل علی المجاہدۃ وکابد اہل العزۃ والشدۃ فیما
کان یلقی من جہال قومہ رب فصل علیہ افضل واکمل ما صلیت علی احد ممن
اطاعک ونصح لعبادک | صلوات بر علی بن موسی علیہما السلام | انک غفور رحیم
اللھم صل علی علی بن موسی الذی ارتضیتہ ورضیت بہ من شئت من خلقک
اللھم وکما جعلتہ حجۃ علی خلقک وقائما بامرک وناصرا لدینک وشاہدا
علی عبادک وکما نصح لہم فی السر والعلانیۃ ودعا الی سبیلک بالحکمۃ والموعظۃ
الحسنۃ فصل علیہ افضل ما صلیت علی احد من اولیائک وخیرتک من خلقک
انک جواد | صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیہما السلام | کریم
اللھم صل علی محمد بن علی بن موسی علم التقی ونور الہدی ومعدن الوفاء وفرع
الازکیاء وخلیفۃ الاوصیاء وامینک علی وحیک اللھم فکما ہدیت بہ من
الضلالۃ واستنقذت بہ من الحیرۃ وارشدت بہ من اہتدی وزکیت بہ من
تزکی فصل علیہ افضل ما صلیت علی احد من اولیائک وبقیۃ اوصیائک
انک عزیز | صلوات بر علی بن محمد علیہما السلام | حکیم
اللھم صل علی علی بن محمد وصی الاوصیاء وامام الاتقیاء وخلف ائمۃ
الدین والحجۃ علی الخلائق اجمعین اللھم کما جعلتہ نورا یستضیء بہ المؤمنون

(آداب حمل جنازہ)

در مصباح متہجد وغیرہ مستحب است
کہ بہ جناب کف راست مقدم
بگیرد پس بیاید بطرف پائین
پس از آن بیاید بطرف راست
پس از آن بیاید بطرف چپ
پس از آن بیاید بطرف پائین
گوشۂ جنازہ را بیاید بر
دوش کند کہ یعنی مثل سنت
رسمی کنند یعنی اول باید
آسیا کرد پس از آن بر دوش
جنازہ را از زیر قبر آورند
آنگاہ بگذارند اورا بطرف
پائین قبر پس سر او را
جنازہ را از سر قبر آورند
طرف پائین قبر کہ جانب قبلہ
است پائین آرند و رخسار او را
بر خاک نہند و گویند

فبشر بالجزيل من ثوابك وانذر بالاليم من عقابك وحذر بأسك وذكر بآلائك
واحل حلالك وحرم حرامك وبين شرايعك وفرايضك وحض على عبادتك
وامر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصل عليه افضل ما صليت على احد من
اوليائك وذريته انبيائك يا اله العالمين (راوی این صلوات بوحمد ہنی گفت چون
حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدر شان فارغ شد ونوبت بر خود بجناب سید ساکت ماند عرض کردم
که کیفیت صلوات بر باقر را بفرمائید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است وخدا امر فرموده ما را
که با هلش بر ما نیز هر اینه دوست داشتم که ساکت ماند ولکن چون در مقام دین است بنویس)

(صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهما السلام)

اللهم صل على الحسن بن علي بن محمد البر التقي الصادق الوفي النور المضيء خازن
علمك والمذكر بتوحيدك وولي امرك وخلف ائمة الدين الهداة الوارثين
والحجة على اهل الدنيا فصل عليه يا رب افضل ما صليت على احد من اصفيائك
وعجل وليك وولاة [صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام] رسلك يا اله العالمين

اللهم صل على وليك وابن اوليائك الذين فرضت طاعتهم واوجبت
حقهم واذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم انصره وانتصر به لدينك
وانصر به اوليائك واولياءه وشيعته وانصاره واجعلنا منهم اللهم اعذه من
شر كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه و
عن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه ان يوصل اليه بسوء واحفظ فيه
رسولك وآل رسولك واظهر به العدل وايده بالنصر وانصر ناصريه واخذل
خاذليه واقصم به جبابرة الكفر واقتل به الكفار والمنافقين وجميع الملحدين
حيث كانوا من مشارق الارض ومغاربها وبرها وبحرها واملأ به الارض
عدلا واظهر به دين نبيك عليه وآله السلام واجعلني اللهم من انصاره

در فرز ظرف باقی فرکان
باب فرات وجون تار شد
بگوید اللهم اجعلها
روضة من رياض الجنة
ولا تجعلها حفرة من حفر
النار وشر اولاد کسی
نازل سر رهنه وبار رهنه
باشد بابندهای گشاده
بی کمر بمیزاز سر او دفع
در فرکند وبگوید در انتقال
بسم الله وبالله وفي سبيل الله
وعلى ملة رسول الله اللهم
ايمانا بك وتصديقا
بكتابك هذا ما وعدنا الله
ورسوله وصدق الله
ورسوله اللهم زدنا ايمانا
وتسليما بس بجانب
جانب راست در او را بقبله
کند وبگذارد بدینسان
کفن را

وَاَعْوانِهِ وَاَتْباعِهِ وَشيعَتِهِ وَاَرِنى فيهِمْ وَفى آلِ مُحَمَّدٍ ما يَأْمُلُونَ وَفى عَدُوِّهِمْ ما يَحْذَرُونَ اِلهَ الْحَقِّ آمينَ ﴿خاتمه﴾ در بیان زیارت انبیاء عظام علیهم السلام و زیارت ائمه غائب المقام و زیارت قبور مؤمنین اسکنهم الله دار السلام و مشتملست بر سه مطلب

مطلب اول

در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام است بدانکه تکریم و تعظیم انبیاء علیهم السلام عقلاً و شرعاً لازمست لا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ و زیارت ایشان راجح و پسندیده و علماء تصریح فرموده اند باستحباب زیارت ایشان و عدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لکن قبور معلومه ایشان بسیار کم است و قبور آنها بلکه نقداً منحصر است از آنچه مشهور است حضرت آدم و حضرت نوح در مرقد منور حضرت امیر المؤمنین مدفونند و حضرت ابرهیم در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفونست و در جوار آنحضرت جناب ساره زوجه آنحضرت و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در آنجاست قبور انبیاء علیهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقولست که ما بین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که ما بین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفونست و در بیت المقدس قبور جمله از پیغمبران واقعست مانند حضرت داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که در نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروفست و از برای جناب یونس علیه السلام در شهر بصره کوفه بقعه و قبه ایست معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه بمسافت چند فرسخ معروف است و در شهر موصل است قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبة الله و در شوش قبر دانیال پیغمبر و در قبلی مسجد براثا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم اجمعین و اما در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوصی برای ایشان بنظر نرسیده مگر زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بشرح رفت لکن از روایت زیارت جامعه که ما آنرا اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر میشود که انبیاء علیهم السلام را هم بآن زیارت کرده میشود شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی در مزار و سید اجل علی بن طاوس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را از برای مشهد حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده اند و مظنون آنستکه نقل ایشان زیارت مذکوره را از برای همان نکته باشد که از خبر ظاهر میشود بهر حال اگر کسی این زیارت جامعه را در مراقد شریفه انبیاء علیهم السلام بخواند مناسبست و چون زیارت

این مسجد که بخبر نیست که در ایاق در باب مسجد براثا ذکر شد و الا فعلا آن قبر شریف مشهور نیست

در سابق مذکور شد محتاج بنقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد بزیارت اول زیارات بآنجا رجوع کند و از فیض عظیم آن خود را بهره‌مند نماید

مطلب دوم

در زیارت امامزادگان عظام و شرفاء عالیمقام که قبورشان محل فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنایات الهیه است و علمای اعلام تصریح فرموده‌اند باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمدالله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان موجود بلکه در قریه‌ها و بریه‌ها و اطراف کوهها و دره‌ها پیوسته ملاذ درماندگان و ملجأ واماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلّی دلهای پژمردگان بوده و خواهند بود تا روز قیامت و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن مستور نماند که امامزاده که انسان با اطمینان خاطر محض درک فیوضات و کسب کرامات بار سفر بندد و شد رحال کند بسمت قبر شریفش باید دو مطلب را اول درست کرده آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شأن صاحب آن مرقد علاوه بر شرافت نسب آنچه از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم شود دوم معلوم بودن قبر آن سید جلیل و صحت نسبت قبر باو و جمع بین این دو بسیار کم است و ما در کتاب هدیة الزائرین بجمعی از ایشان اشاره نمودیم و در نفثة المصدور و منتهی الآمال شرح حال محسن بن حسین علیه السلام نمودیم و چون این کتاب گنجایش ذکر بیشتر نیست اقتصار میکنیم بذکر دو نفر از ایشان

اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام که بحضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد قبر شریفش در بلده طیبه قم معروف و مشهور است و دارای قبه عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامه خلق است و در هر سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند بجهت درک فیوضات از زیارت آن مخدره و فضیلت و جلالت آن مخدره از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق بسند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمودم از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای او است بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزند آن حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که عمه مرا در قم زیارت کند پس از برای او است بهشت علامه مجلسی ره از بعض کتب زیارات نقل کرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری از ما است سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی مَنْ زارَها عارِفاً بِحَقِّها فَلَهُ الْجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای او است بهشت چون بنزد قبر آنحضرت برسی نزد سرش رو بقبله بایست و سی و چهار مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ و سی و سه مرتبه سُبْحانَ اللهِ و سی و سه مرتبه

(بجای فلان اسم میت را بگوید) اُذْكُرِ الْعَهْدَ الَّذی خَرَجْتَ عَلَیْهِ مِنْ دارِ الدُّنْیا شَهادَةَ أَنْ لا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِیكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِیّاً أَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَیْنَ (و ذکر کند ائمه را تا آخر) أَئِمَّتُكَ أَئِمَّةُ الْهُدَى الْأَبْرارُ (پس خشت لحد را بچیند و مستحب است که خاک بریزند کسانیکه حاضرند با پشت دستهای خود و بگویند در آن حال) إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ هذا ما وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ اَللّهُمَّ زِدْنا إِیماناً وَتَسْلِیماً

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ بگو پس بگو اَلسَّلَامُ عَلٰی اٰدَمَ صَفْوَۃِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی نُوْحٍ نَبِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی اِبْرٰھِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ خَلْقِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰہِ خَاتَمَ النَّبِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلِیَّ بْنَ اَبِیْطَالِبٍ وَصِیَّ رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَۃُ سَیِّدَۃَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا سِبْطَیْ نَبِیِّ الرَّحْمَۃِ وَسَیِّدَیْ شَبَابِ اَھْلِ الْجَنَّۃِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعَابِدِیْنَ وَقُرَّۃَ عَیْنِ النَّاظِرِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْاَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُوْسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاھِرَ الطُّھْرَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوْسَی الرِّضَا الْمُرْتَضٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ النَّقِیَّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النَّاصِحَ الْاَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِہٖ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی نُوْرِکَ وَسِرَاجِکَ وَوَلِیِّکَ وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلٰی خَلْقِکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ فَاطِمَۃَ وَخَدِیْجَۃَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ وَلِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا اُخْتَ وَلِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا عَمَّۃَ وَلِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ مُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللّٰہُ بَیْنَنَا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّۃِ وَحَشَرَنَا فِیْ زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقَانَا بِکَاْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبِیْطَالِبٍ صَلَوَاتُ اللّٰہِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللّٰہَ اَنْ یُّبَوِّئَنَا فِیْکُمُ السُّرُوْرَ وَالْفَرَحَ وَاَنْ یَّجْمَعَنَا وَاِیَّاکُمْ فِیْ زُمْرَۃِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَاَنْ لَّا یَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّہٗ وَلِیٌّ قَدِیْرٌ اَلتَّقَرُّبُ اِلَی اللّٰہِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَرَاءَۃُ

اگر نتواند بگوید السلام علیکم یا اہل بیت النبوۃ و معدن الرسالۃ و مختلف الملائکۃ و مہبط الوحی و ارکان الارض و سادات الامم و اولیاء النعم و عناصر الابرار و دعائم الاخیار و ساسۃ العباد و ارکان البلاد و ابواب الایمان و امناء الرحمن و سلالۃ النبیین و صفوۃ المرسلین و عترۃ خیرۃ رب العالمین و رحمۃ اللہ و برکاتہ

مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ اِلَى اللّٰهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلٰى يَقِينِ مَا
اَتٰى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذٰلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ وَرِضَاكَ وَ
الدَّارَ الْاٰخِرَةَ يَا فَاطِمَةُ اشْفَعِي فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكِ عِنْدَ اللّٰهِ شَاْنًا مِنَ الشَّاْنِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا اَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ
وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **دویم** امامزادهٔ لازم التعظیم جناب شاهزاده عبدالعظیم که نسب
شریفش بچهار واسطه ببسط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه‌السلام منتهی میشود بدینطریق
عبدالعظیم بن عبدالله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابیطالب علیهم‌السلام وقبر شریفش
در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامهٔ مخلوقست و علو مقام و جلالت شان آنحضرت اظهر
من الشمس است چه آنجناب بعلاوهٔ آنکه در رد و دمان حضرت خاتم النبیین است از اکابر
محدثین و اعاظم علماء و زهاد و عباد و صاحب ورع و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و حضرت
هادی علیهما‌السلام است و هر دو بتوسل و انقطاع بخدمتشان ذاشته و احادیث بسیار از ایشان
روایت کرده و اوست صاحب کتاب خطب امیر المؤمنین علیه‌السلام و کتاب یوم و لیلة و اوست که دین خود را بر
امام زمانش حضرت هادی علیه‌السلام عرضکرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود بها ابا القاسم هذا و الله دین الله
الذی ارتضاه لعباده فاثبت علیه ثبتک الله بالقول الثابت فی الدنیا و الاخرة و صاحب بن
عباد در رسالهٔ مختصره در احوال آنجناب نوشته که شیخ نامرحوم ثقة الاسلام نوری در خاتمهٔ مستدرک
از نقل فرموده و در انجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبدالعظیم از سلطان زمان خویش ترسید
و گریخت و در شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه قاصد پیک است تا بری امد مخفی شد در سرداب آنان
و بر او بات نجاشی در سردابی در خانهٔ مردی از شیعیان در سکة الموالی و در انجا عبادت خدا میکرد و روزها
روزه میداشت و شبها بنماز میایستاد و پنهان بیرون میآمد و زیارت میکرد قبر او را که در مقابل قبر او بات
و راه در میان است و میگفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه‌السلام است و پوشیده در انجا میرفت
و میامد و از شیعه خبر میشنید از احوال او تا انکه اکثر مردم مرد او را شناختند پس شخصی از شیعه

آنکن در عنه و صل محمدة
و انکن الیه من رحمتک
رحمة تستغنی بها عن رحمة
من سواه و احشره مع من
کان یتولاه بمنه و فتکرم
کشندهٔ مرا از زندان تا بخیر
پیندا از زندگانی خود را
کیکه سزاوار تر است بان
میت و ممکن باشد که باو رجوع
بصدای بلند اگر مقام تقیه
نباشد یا فلان بن فلان
(اسم میت و پدر او را ببرد)
انک ترانزل بک و انت
قد امرتنا بزیارة قبور
المؤمنین فهذا قبر ابن
رسول الله فلم یمکنی
من زیارة جدته فزرته
سرا من حیث لا یعلم
احد الا الله ثم ائمتی
فاسئل الله ان یرزقنی
الجنة بزیارته ففعلت
ذلک و انا واثق بانک
تشفعنی فیه و تسئل الله
ان یرزقنی الجنة بحق
الحسن و الحسین (و نام ببر
ائمهٔ خود یک یک) انک
کریم کبیر از مؤلف
از برای میت حضار

حضرت رسالت پناه را در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا از سکة الموالی برخواهند داشت و مدفون خواهند کرد نزد درخت سیب باغ عبدالجبار بن عبدالوهاب اشاره فرمود بهمان مکان که در آنجا مدفون شد پس آن شخص رفت که آن درخت و مکان را از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت که از برای چه میخواهید درخت و جای آنرا آن شخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خواب دیده ام و موضع این درخت را با جمیع باغ وقف کرده ام برای سید و شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبدالعظیم بیمار شد و برحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در جیبش رقعه یافتند که در آنجا نسب شریف خود را نوشته بود که منم ابوالقاسم عبدالعظیم پسر عبدالله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علی بن ابیطالب علیهم السلام و نیز صاحب بن عباد در وصف عبدالعظیم گفته که روایت کرده ابوتراب رویانی که گفت شنیدم از ابو حماد رازی که میگفت وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سر من رأی پس سؤال کردم از آنحضرت جمله از مسائل حلال و حرام خود جواب فرمود مسائل مرا پس زمانیکه وداع کردم با آنحضرت برای بیرون آمدن از آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناحیه خود یعنی در بلد ری پس سؤال کن آنرا از عبدالعظیم بن عبدالله حسنی و سلام مرا باو برسان و محقق داماد در کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبدالعظیم روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت براو واجب شود و شیخ شهید ثانی ره در حواشی خلاصه همین معنی را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده اند که مردی از اهل ری بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که بزیارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبدالعظیم را که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علماء از برای آن بزرگوار زیارتی نقل نکردند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آنحضرت باین نحو مناسب است اَلسَّلامُ عَلیٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اِبْرٰهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسیٰ کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ عِیسیٰ رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا خَیْرَ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ خٰاتَمَ النَّبِیِّینَ

دو جا تلقین مستحب است یکی وقتیکه او را در قبر گذارند و پیش از آنکه لحد را بپوشانند و بهتر آنست که دست راست را بر دوش راست او زند و دست چپ را بر دوش چپ او محکم بگیرد و دهان خود را نزدیک گوش او برد و او را حرکت دهد و بگوید ... و دیگری بعد از آنکه دفن او تمام شد ... و در اخبار وارد شده است که چون این تلقین را بگویند نکیر و منکر بیکدیگر گویند بیا برگردیم که حجتش را تلقین کردند

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ
سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاظِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ
الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ
مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّقِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ
مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ السَّوِيِّ وَوَلِيِّكَ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى
خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ وَالطَّاهِرُ الصَّفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ السَّادَةِ
الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ وَعَلَى ذُرِّيَّةِ
رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَلِرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ بْنَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الْجَنْبِيِّ الطَّهِ
عَلَيْكَ يَا مَنْ بِزِيَارَتِهِ ثَوَابُ زِيَارَةِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ بْنِ نَجْلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَّفَ اللهُ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ
جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللهَ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمُ السُّرُورَ
وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا
يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينِ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ
بِذٰلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ يَا سَيِّدِي يَا بْنَ سَيِّدِي
اِشْفَعْ لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخُصَّنِي

پس بر سر گور بنشیند و سؤال منکر و نکیر را از میت بپرسد و تلقین کند بآن نحو که گوید بسم الله الرحمن الرحیم یا فلان بن فلان (نام او و پدر و مادر او را بگوید) هل انت علی العهد الذی فارقتنا علیه من شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا صلی الله علیه و آله عبده و رسوله و سید النبیین و خاتم المرسلین و ان علیا امیر المؤمنین و سید الوصیین و امام افترض الله طاعته علی العالمین و ان الحسن و الحسین و علی بن الحسین و محمد بن

بالعبادة فلا تسلب مني ما أنا فيه ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم اللهم استجب لنا وتقبله بكرمك وعزتك وبرحمتك وعافيتك وصلى الله على محمد وآله أجمعين وسلم تسليما يا أرحم الراحمين پر محقق مذكور فرموده كه در بعض اخبار مذكور است كه امامزاده عبد العظيم در اوقات توقف در ري از منزل پنهان بيرون مي آمد وقبري كه در مقابل قبر او است وراه در ميان است زيارت ميكرد ومي فرمود كه اين قبر مردي از اولاد موسى بن جعفر عليهما السلام است والحال قبري در انجا است كه با امامزاده حمزه فرزند امام موسى عليه السلام منسوب وظاهر آنست كه همان قبر باشد كه امامزاده عبد العظيم زيارت آن ميفرمود انشاء الله او را اين زيارت بايد نمود وهمين زيارت را ميتوان خواند وفقره السلام عليك يا أبا القاسم وفقره بعد از آن را بايد خواند اما على مخفي نماند كه در صحن امامزاده حمزه قبر شيخ جليل سعيد قدوة المفسرين جمال الدين ابو الفتوح حسين بن علي خزاعي رازي صاحب تفسير معروفست بايد ان جناب را از زيارت نمود ومي بايد از زيارت جناب شيخ صدوق رئيس المحدثين معروف بابن بابويه

كه در نزديكي بلد شامزاده	مطلب سيم	عبد العظيم اغفلت نبايد نمود

در زيارت قبور مؤمنين رضي الله عنهم اجمعين است شيخ ثقة جليل القدر جعفر بن قولويه قمي از عمرو بن عثمان رازي روايت كرده كه گفت شنيدم از حضرت ابو الحسن امام موسى بن جعفر عليه السلام كه ميفرمود هر كه قادر نباشد بر زيارت ما پس زيارت كند صلحاء از موالیان ما را نوشته شود براي او ثواب زيارت ما وكسيكه قادر نباشد بر صله ونيكي بما پس صله ونيكي كند با صالحان موالیان ما را نوشته شود ثواب صله ونيكي بما ونيز بسند صحيح روايت كرده از محمد بن احمد بن يحيى الأشعري كه گفت من در ري شنيدم كه اسم منزليست در طريق مكه با علي بن بلال روانه شد بر سر قبر محمد بن اسمعيل بن بزيع پس علي بن بلال براي من گفت كه صاحب اين قبر براي من روايت كرد از حضرت امام رضا عليه السلام كه فرمودند هر كه بايد بنزد قبر برادر مؤمن خود ودست بر قبر گذارد وهفتم تبه بخواند سورة إنا أنزلناه را ايمن گردد در روز فزع اكبر يعني از ترس بزرك روز قيامت ودر روايت ديگر مثل همين را نقل كرده مگر انكه دارد در روز يكشنبه كند فقيه گويد كه اين ايمن بودن كه حديث دلالت بر آن دارد ممكنست كه از براي خواننده باشد چنانچه ظاهر حديثست ومحتملست كه از براي

علي وجعفر ومحمد بن علي وموسى ومحمد بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الهادي والقائم الحجة صلوات الله عليهم أجمعين وصلى الله على جميع الأئمة المؤمنين وجميع الله على جميع الأئمة أجمعين وأسكنهم أجمعين يا أئمة محمدي أنا أريد يا فلان بن فلان إذا أتاك الملكان المقربان رسولين من عند الله تعالى وسألاك عن ربك وعن نبيك وعن كتابك وعن قبلتك وعن أئمتك فلا تخف ولا تحزن ولقاهم نضرة وسرورا الله جل جلاله ورسوله ومحمد

صاحب قبر باشد چنانچه تایید میکند آنرا حدیثی که بعد از این از سید بن طاوس نقل میشود و نیز در
کامل الزیارة بسند معتبر منقولست که عبد الرحمن بن ابی عبد الله بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد
که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت بدست خود اشاره بزمین فرمود و دست را
بزمین گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نیز بسند صحیح منقولست که عبد الله بن سنان بحضرت
صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که میگوئی اَلسَّلَامُ
عَلٰی اَهْلِ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُسْلِمِیْنَ اَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ اِنْشَاءَ اللّٰهُ بِکُمْ
لَاحِقُوْنَ و از حضرت امام حسین علیه السلام روایت شده که هر که داخل قبرستان شود و بگوید
اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الْاَرْوَاحِ الْفَانِیَةِ وَالْاَجْسَادِ الْبَالِیَةِ وَالْعِظَامِ النَّخِرَةِ الَّتِیْ خَرَجَتْ
مِنَ الدُّنْیَا وَهِیَ بِکَ مُؤْمِنَةٌ اَدْخِلْ عَلَیْهِمْ رَوْحًا مِنْکَ وَسَلَامًا مِنِّیْ بنویسد حق تعالی
از برای او حسنات بعدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که
هر که داخل قبرستان شود و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَهْلِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ مِنْ اَهْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ یَا اَهْلَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ کَیْفَ
وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ اغْفِرْ لِمَنْ قَالَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاحْشُرْنَا فِیْ زُمْرَةِ مَنْ قَالَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ
رَسُوْلُ اللّٰهِ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّٰهِ حق سبحانه و تعالی ثواب پنجاه سال عبادت برای او بنویسد و
گناه پنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو گرداند و در روایت دیگر وارد شده که بهتر سخنی که در
قبرستان بگوئی چون از آنجا بگذری آنست که بایستی و بگوئی اَللّٰهُمَّ وَلِّهِمْ مَا تَوَلَّوْا وَاحْشُرْهُمْ
مَعَ مَنْ اَحَبُّوْا و سید بن طاوس در مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار
است که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و کیفیت زیارت ایشان چنین است که رو بقبله
کنی و بگذاری دست خود را بر قبر و بگوئی اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَاٰنِسْ
وَحْشَتَهُ وَاٰمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْکِنْ اِلَیْهِ مِنْ رَحْمَتِکَ رَحْمَةً یَسْتَغْنِیْ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ

صلی الله علیه و آله نبیی والاسلام دینی والقرآن کتابی والکعبة قبلتی و امیر المؤمنین علی بن ابیطالب امامی والحسن بن علی المجتبی امامی و الحسین بن علی الشهید بکربلاء امامی و علی زین العابدین امامی و محمد باقر علم النبیین امامی و جعفر الصادق امامی و موسی الکاظم امامی و علی الرضا امامی و محمد الجواد امامی و علی الهادی امامی والحسن العسکری امامی والحجة المنتظر امامی هؤلاء صلوات الله

مِنْ سِواكَ وَالْجَنَّةَ لِمَنْ كانَ يَتَوَلّاهُ پس بخواند سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه و روایت شده در صفت زیارتشان و ثواب او حدیث دیگری از فضیل که گفت هرکه بخواند سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حقتعالی ملکی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد قبر او و بنویسد حقتعالی از برای میت ثواب آن عمل ملک را پس چون از قبرش مبعوث شود هیچ هولی از اهوال قیامت نگذرد مگر آنکه حقتعالی بگرداند آن هول را از او بسبب آن ملک تا خدا او را داخل بهشت گرداند و با هفت مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ سوره حمد و دو سوره قُلْ اَعُوذُ و قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ و آیة الکرسی را هر یک سه مرتبه بخواند و نیز روایت شده در صفت زیارت اهل قبور روایت دیگری از محمد بن مسلم که گفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که مردگان را زیارت بکنیم فرمود بلی گفتم آیا آنها میدانند که ما بزیارت آنها رفته ایم فرمود بلی قسم بخدا میدانند و شاد میشوند و انس میگیرند بشما عرض کردم که چه بگوئیم وقتیکه بزیارت ایشان برویم فرمود بگو اَللّهُمَّ جافِ الْاَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ وَصاعِدْ اِلَيْكَ اَرْواحَهُمْ وَلَقِّهِمْ مِنْكَ رِضْواناً وَاَسْكِنْ اِلَيْهِمْ مِنْ رَحْمَتِكَ ما تَصِلُ بِهِ وَحْدَتَهُمْ وَتُونِسُ بِهِ وَحْشَتَهُمْ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پس سید فرموده و در وقتیکه بوده باشی بین قبرهای مؤمنین بخوان یازده مرتبه قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ را و هدیه کن آنرا از برای ایشان بتحقیق که روایت شده که حقتعالی بعدد مردگان ثواب بدهد و در کامل الزیاره از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود مردگان را چون پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب نمیدهند و در دعوات راوندی حدیثی مرویست از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در کراهت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر وَلا تَزُرْهُمْ بِاللَّيْلِ و در مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقولست که هیچ کس نگوید نزد قبر میتی سه مرتبه اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لا تُعَذِّبَ هذَا الْمَيِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را تا روز قیامت از جامع الاخبار نقلست که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله نقل کرده که آن حضرت فرمود هدیه بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مرده‌ها

عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَئِمَّتي وَقادَتي وَشُفَعائي بِهِمْ اَتَوَلّى وَمِنْ اَعْدائِهِمْ اَتَبَرَّأُ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ ثُمَّ اعْلَمْ يا فُلانُ بْنَ فُلانٍ اَنَّ اللّهَ تَبارَكَ وَتَعالى نِعْمَ الرَّبُّ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نِعْمَ الرَّسُولُ وَاَنَّ عَلِيَّ بْنَ اَبيطالِبٍ وَاَوْلادَهُ الْاَئِمَّةَ الْاَحَدَ عَشَرَ نِعْمَ الْاَئِمَّةُ وَاَنَّ ما جاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ وَاَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَسُؤالَ مُنْكَرٍ وَنَكيرٍ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّراطَ حَقٌّ وَالْميزانَ حَقٌّ وَتَطايُرَ الْكُتُبِ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ

فرمود صدقه و دعا و فرستادن ارواح مؤمنین میآیند هر جمعه بآسمان دنیا مقابل خانه ها و منزلهای خود و فریاد میکنند هر یک از ایشان بآواز حزین باگریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و خویشان من مهربانی کنید بر ما بآنچه بود در دست ما و عذاب حساب او بر ما است و نفعش برای غیر ما و هر یک فریاد میکنند خویشان خود را مهربانی کنید ما را بدرهمی یا بقرصنانی یا بجامه که خداوند بپوشاند شما را از جامه های بهشت پس گریه رسول خدا صلی الله علیه وآله و گریه کردیم ما و ابتدا از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود آنها برادران دینی شما هستند که خاک پوسیده شده اند بعد از سرور و نعمت پس ندا میکنند بعذاب و هلاکت برجانهای خود و میگویند وای بر ما اگر انفاق میکردیم از آنچه روزی ما کرده بود در طاعت و رضای خداوند محتاج نبودیم بسوی شما پس بر میگردند باحسرت و پشیمانی و فریاد میکنند زود بفرستید صدقه مردگان را و ایضا از آنجناب روایت کرده که فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگیرد آنرا ملکی و بطبقی نور که درخشان است شعاع آن و میرسد بهفت آسمان پس میایستد برلب قبر و فریاد میکند اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ الْقُبُورِ اهل شما فرستادند این هدیه را بسوی شما پس آنرا میگیرد و داخل در قبر خود میکند و بآن خوابگاهش فراخ میشود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانی کند مرده را بصدقه پس برای او است نزد خداوند از اجر مانند احد و میباشد روز قیامت در سایه عرش خدا روزی که نیست سایه جز سایه عرش خدا و زنده و مرده نجات میابند باین صدقه و حکایت شده که امیر خواست آنرا در خواب دهند که میگفت بفرستید برای من آنچه را که میاندازید برای سگان خود که من محتاجم بان و بدانکه زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فوائد عظیمه بر آن مترتب است باعث عبرت و آگاهی و زهد و بیمیلی بدنیا و رغبت در آخرت میشود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار باید تعبیر شان رفت پس عاقل آنست که در قبرستان عبرت بگیرد از اموات تا حلاوت دنیا از دلش بیرون رود و شهد کالای دنیوی در کامش تلخ شود و تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و بخاطر بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت

(دیگران شود)

حی و النار حق و ان الساعة آتیة لا ریب فیها و ان الله یبعث من فی القبور پس بگوید اقمت با فلان در حدیث کمت در جواب میگوید بلی فهمید پس بگوید ثبتک الله بالقول الثابت هداک الله الی صراط مستقیم عرّف الله بینک و بین اولیائک فی مستقر من رحمته پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه و اصعد روحه الیک و لقه منک رضوانا اللهم عفوک عفوک بکلمه شریفه عفو خم کردیم این رساله را

(ولقد اجاد الشیخ النظامی فی قوله)

زنده دلی در صف افسردگان — رفت بهمسایگی مردگان
حرف فنا خواند ز هر لوح پاک — روح بقا جست ز هر روح پاک
کارشناسی پی تفتیش حال — کرد از او بر سر راهی سؤال
کین همه از زنده رمیدن چراست — رخت سوی مرده کشیدن چراست
گفت پلیدان بمغاک اندرند — پاک نهادان تهِ خاک اندرند
مرده دلانند بروی زمین — بهر چه با مرده شوم همنشین
همدمی مرده دمان مردگی — صحبت افسرده دلان افسردگی
زیر گل آنانکه پراکنده اند — گرچه بتن مرده بدل زنده اند
مرده دلی بود مرا پیش ازین — بسته هر چون و چرا پیش ازین
زنده شدم از نظر پاکشان — آب حیاتی است مرا خاکشان

رُوِیَ اَنَّهُ اَوحَی اللهُ تَعالَی اِلَی عیسیٰ یا عیسیٰ هَب لی مِن عَینِکَ الدُّموعَ وَ مِن قَلبِکَ الخُشوعَ وَالکُحلَ عَینَیکَ بِمیلِ الحُزنِ اِذا ضَحِکَ البَطّالونَ وَقُم عَلیٰ قُبورِ الاَموٰاتِ فَنادِهِم بِالصَّوتِ الرَّفیعِ لَعَلَّکَ تَأخُذُ مَوعِظَتَکَ مِنهُم (وَقُل اِنّا لاحِقونَ بِهِم فِی اللّاحِقینَ)

کتبه بیمناه الوازره عباس بن محمد رضا القمی عفی عنهما

نویسنده کتاب شریف طاهر خوشنویس ابن المرحوم المغفور الحاج عبدالرحمن غفرالله تعالی ذنوبهما تاریخ شهر شوال المکرم یکهزار و سیصد و پنجاه و قمری هجری ۱۳۵۹

(رجاء واثق کرمه الهی شامل حال گردد و حال این رو سیاه را مانند دیگران بخیر عاقبت ختم فرماید)

والتالیع عشر من شهر رمضان المبارک سنه ۱۳۳۵ الف و ثلثمائه و خمس و ثلثین من هجرة جار النبی العربی المتوسل الی الله بالحسن علی المرتضی ابن محمد الرضا علیه و علی آبائه الصلوٰة و السلام من الحی الباقی و الحمد لله اولا و آخرا و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین

(در این کتاب شریف در عشر اول ماه ذی القعدة الحرام ۱۳۵۹ یکهزار و سیصد و پنجاه و نه قمری هجری بقلم بی بضاعت ابوالحسن القضا صلوات الله علیه و چون در این دو سه روز کاغذ فوت مادرم بمن رسید از بزرگواران التماس دعا و زیارت داشتم و چون در این کار منفعت میکردند التماس دعا و زیارت داشتم و چون در این کتاب شریف ذکر از ایشان شد لهذا ذکر از ایشان نمودم و امیدوارم که خداوند متعال مادرم را بیامرزد و از گناهان او درگذرد و در جنات نعیم با اجداد طاهرین محشور فرماید و ما را نیز بعد از رحلت مشمول رحمت و مغفرت خود گرداند انه ولی التوفیق و هو المستعان و علیه التکلان و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین)

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی چنین گوید این کمتر رو سیاه عباس قمی عفی الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان را تألیف نمودم و در اقطار منتشر گشت بخاطرم رسید که در طبع دوم آن بر آن زیاد کنم دعای وداعی برای ماه رمضان و خطبه روز عید فطر و زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین و دعای اللّهمّ إنّی زرت هذا الإمام که در عقب زیارات خوانده میشود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را بآن وداع کنند و رقعه که برای حاجت می‌نویسند و دعائی که در غیبت امام عصر عجل الله فرجه باید خوانده شود و آداب زیارت بنیابت بواسطه کثرت حاجت بآنها لکن دیدم هرگاه این کار را کنم فتح باب شود برای تصرف در کتاب مفاتیح و بنا شود بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیهٔ دیگر بیفزایند یا از آن کم کنند و باسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهده میشود لاجرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح ملحق بآن نمودم و بلعنت خدای قهّار و نفرین رسول مختار و ائمهٔ اطهار علیهم السلام واگذار و حواله نمودم کسی را که در مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم بذکر آن هشت مطلب اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام این دعا را برای وداع ماه رمضان

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فى كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذى اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ وَهٰذا شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدْ تَصَرَّمَ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَكَلِماتِكَ التّامَّةِ اِنْ كانَ بَقِىَ عَلَىَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لى اَوْ تُريدُ اَنْ تُعَذِّبَنى عَلَيْهِ اَوْ تُقايِسَنى بِهِ اَنْ (لا) يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ اَوْ يَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحامِدِكَ كُلِّها اَوَّلِها وَآخِرِها ما قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْها وَما قالَ الْخَلائِقُ الْحامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ الْمُوَقِّرُونَ ذِكْرَكَ وَالشُّكْرَ لَكَ الَّذينَ اَعَنْتَهُمْ عَلىٰ اَداءِ حَقِّكَ مِنْ اَصْنافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَالنَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَاَصْنافِ النّاطِقينَ وَالْمُسَبِّحينَ لَكَ مِنْ جَميعِ الْعالَمينَ عَلىٰ اَنَّكَ بَلَّغْتَنا شَهْرَ رَمَضانَ وَعَلَيْنا

بسم الله الرحمن الرحیم

ذکر چند دعای موجز و عوذهٔ مختصر که نقل شده از کتاب بحار و بلد ملحق شده بکتاب باقیات صالحات اول از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر که اراده کند بخواند از روی دعای طولانی مختصر نموده امر آنرا ناشایسته بشود که بجواب پیغمبر از قبیل النّصر عرض کرد یا مولای من معرفی اینکه کم فرمود بگو

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلىٰ كُلِّ نِعْمَةٍ وَاَسْئَلُ اللّٰهَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ

دوم دعائی است که حضرت صادق علیه السلام تعلیم فرمود ابو بصیر از

مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ قِسَمِكَ وَاِحْسَانِكَ وَنَظَائِرِ امْتِنَانِكَ فَبِذٰلِكَ لَكَ مُنْتَهَى
الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّآئِمِ الرَّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِيْ لَا يَنْفَدُ طُوْلَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَنَآؤُكَ اَعَنْتَنَا
عَلَيْهِ حَتّٰى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهٗ وَقِيَامَهٗ مِنْ صَلٰوةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيْهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُكْرٍ
اَوْ ذِكْرٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِاَحْسَنِ قَبُوْلِكَ وَتَجَاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ
وَحَقِيْقَةِ رِضْوَانِكَ حَتّٰى نَظْفَرَ نَافِيْهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوْبٍ وَجَزْلِ عَطَآءٍ مَوْهُوْبٍ وَتُوَفِّيَنَا
فِيْهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوْبٍ اَوْ بَلَآءٍ مَجْلُوْبٍ اَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوْبٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِعَظِيْمِ
سَئَلَكَ بِهٖ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيْمِ اَسْمَآئِكَ وَجَمِيْلِ ثَنَآئِكَ وَخَاصَّةِ دُعَآئِكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هٰذَا اَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّ عَلَيْنَا
مُنْذُ اَنْزَلْتَنَا اِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِيْ عِصْمَةِ دِيْنٍ وَخَلَاصِ نَفْسٍ وَقَضَآءِ حَوَآئِجَ وَ
تُشَفِّعَنِيْ فِيْ مَسَآئِلِيْ وَتَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَصَرْفِ السُّوْءِ عَنِّيْ وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِيْ فِيْهِ
وَاَنْ تَجْعَلَنِيْ بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خَرَتْ لَهٗ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا لَهٗ خَيْرًا مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ
فِيْ اَعْظَمِ الْاَجْرِ وَكَرَآئِمِ الذُّخْرِ وَحُسْنِ الذِّكْرِ وَطُوْلِ الْعُمْرِ وَدَوَامِ الْيُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنَعْمَآئِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيْمِ اِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ
اَنْ لَّا تَجْعَلَهٗ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتّٰى تُبَلِّغَنَاهُ مِنْ قَابِلٍ عَلٰى اَحْسَنِ حَالٍ
وَتُعَرِّفَنِيْ هِلَالَهٗ مَعَ النَّاظِرِيْنَ اِلَيْهِ وَالْمُعْتَرِفِيْنَ لَهٗ فِيْ اَعْفٰى عَافِيَتِكَ وَاَنْعَمِ نِعْمَتِكَ
وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَاَجْزَلِ قِسَمِكَ يَا رَبِّيَ الَّذِيْ لَيْسَ لِيْ رَبٌّ غَيْرُهٗ لَا يَكُوْنُ هٰذَا الْوَدَاعُ
مِنِّيْ لَهٗ وَدَاعَ فَنَآءٍ وَّلَا اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّيْ لِلِقَآءِ حَتّٰى تُرَبِّيَنِيْهِ مِنْ قَابِلٍ فِيْ اَوْسَعِ النَّعِيْمِ
وَاَفْضَلِ الرَّجَآءِ وَاَنَالَكَ عَلٰى اَحْسَنِ الْوَفَآءِ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعَآءَنَا
وَارْحَمْ تَضَرُّعِيْ وَتَذَلُّلِيْ لَكَ وَاسْتِكَانَتِيْ وَتَوَكُّلِيْ عَلَيْكَ وَاَنَالَكَ مُسْلِمًا وَّلَا اَرْجُوْ نَجَاحًا
وَلَا مُعَافَاةً وَّلَا نَشْرًا وَّلَا تَبْلِيْغًا اِلَّا بِكَ وَمِنْكَ وَاَمْنُنْ عَلَيَّ جَلَّ ثَنَآؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ

اعظم بجوانب اعدائنا بالخير
عظیم بجوانب اعدائنا بالخیر
فرج وغم لا الٰہ الا اللہ و بالخیر
فرج وغم لا الٰہ الا اللہ و لا
فرج وغم لا الٰہ الا اللہ محمد
فرج وغم لا الٰہ الا اللہ محمد النور
الاول وعلی النور الثانی
والائمۃ الابرار علی
لقاء اللہ وجاب من
اعداء اللہ ذلک کل شیء
لعظمۃ اللہ واسئل اللہ
عز وجل الکفایۃ یا سمیع
دعائی است برای رفع ہموم و غموم
وما خوذ است از دعائی کہ حضرت امام
فرمودہ کہ ما نجعہ کردیم اینجا
منہ رحمی عند رفعہ یا من
دواء وذکرہ شفاء یا من
یجعل الشقاء فیما یشاء
من الاشیاء علی

اَنْ تُبَلِّغَنِیْ شَهْرَ رَمَضَانَ وَاَنَا مُعَافًا مِنْ كُلِّ مَكْرُوْهٍ وَمَحْذُوْرٍ وَمِنْ جَمِيْعِ الْبَوَائِقِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَعَانَنَا عَلٰى صِيَامِ هٰذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهٖ حَتّٰى بَلَّغَنِیْ اٰخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ دوم
خطبۂ روز عید فطر است که امام جماعت بعد از نماز عید بخواند و آن بنحویکه شیخ
صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ لَا نُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا نَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖ وَلِيًّا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ يَعْلَمُ مَا
يَلِجُ فِی الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا وَهُوَ الرَّحِيْمُ
الْغَفُوْرُ كَذٰلِكَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ يُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ
تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ
وَاغْفِرْ لَنَا بِمَغْفِرَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیُّ الْكَبِيْرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَا مَفْقُوْطٌ مِنْ رَحْمَتِهٖ
لَا مَخْلُوٌّ مِنْ نِعْمَتِهٖ وَلَا مَوْئِسٌ مِنْ رَوْحِهٖ وَلَا مُسْتَنْكَفٌ عَنْ عِبَادَتِهٖ بِكَلِمَتِهٖ قَامَتِ
السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَاسْتَقَرَّتِ الْاَرْضُ الْمِهَادُ وَثَبَتَتِ الْجِبَالُ الرَّوَاسِیْ وَجَرَتِ الرِّيَاحُ
اللَّوَاقِحُ وَسَارَ فِیْ جَوِّ السَّمَآءِ السَّحَابُ وَقَامَتْ عَلٰى حُدُوْدِهَا الْبِحَارُ وَهُوَ اِلٰهٌ لَهَا وَ
قَاهِرٌ يَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُوْنَ وَيَتَضَاءَلُ لَهُ الْمُتَكَبِّرُوْنَ وَيَدِيْنُ لَهُ طَوْعًا وَكَرْهًا الْعَالَمُوْنَ
نَحْمَدُهٗ كَمَا حَمِدَ نَفْسَهٗ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهٗ وَنَسْتَعِيْنُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنَشْهَدُ بِهٖ وَنَشْهَدُ
اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ يَعْلَمُ مَا تُخْفِی النُّفُوْسُ وَمَا تَجِنُّ الْبِحَارُ وَمَا
تُوَارِیْ مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلَا تَغِيْبُ عَنْهُ غَائِبَةٌ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَلَا حَبَّةٍ
فِیْ ظُلْمَةِ اِلَّا بِعِلْمِهَا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِیْ كِتَابٍ مُّبِيْنٍ وَيَعْلَمُ مَا
يَعْمَلُ الْعَامِلُوْنَ وَاَیَّ مَجْرًى يَجْرُوْنَ وَاِلٰى اَیِّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُوْنَ وَنَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ
بِالْهُدٰى وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَنَبِيُّهٗ وَرَسُوْلُهٗ اِلٰى خَلْقِهٖ وَاَمِيْنُهٗ عَلٰى

محمد وآل محمد واجعل شفائی من هذا الداء فی ایمک هذا یا سمیع الدعاء یا مجیب یا الله یا رحیم یا رب یا مجیب یا الله یا رحیم یا ارحم الراحمین چنانکه در روای بئر یعنی بالله بروزی کرد، اندام را بالا خصوصا دست علی الخصوص دو بالشت کردن احساس کردی بآن بگذار انگشت سبابه را بآن و بگردان دوردان و بگو اعتصمت بالله لا اله الا الله الحلیم الکریم وفقه فهم بجسان انگشت سبابه را بدوران وضع بدهد از انجا بچرخ دو بالشت کردای خارز مکرد بگوید یا رب یا مجیب یا الله یا رحیم یا

وَجْهِهِ وَأَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ رِسَالَاتِ رَبِّهِ وَجَاهَدَ فِي اللهِ الْحَائِدِينَ عَنْهُ الْعَادِلِينَ بِهِ وَ
عَبَدَ اللهَ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللهِ
الَّذِي لَا تَبْرَحُ مِنْهُ نِعْمَةٌ وَلَا تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَةٌ وَلَا تَسْتَغْنِي الْعِبَادُ عَنْهُ وَلَا
يَجْزِي نِعَمَهُ الْأَعْمَالُ الَّذِي رَغَّبَ فِي التَّقْوَى وَزَهَّدَ فِي الدُّنْيَا وَحَذَّرَ الْمَعَاصِيَ
وَتَعَزَّزَ بِالْبَقَاءِ وَذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ وَالْمَوْتُ غَايَةُ الْمَخْلُوقِينَ وَسَبِيلُ
الْعَالَمِينَ وَمَعْهُودٌ بِنَوَاصِي الْبَاقِينَ لَا يُعْجِزُهُ إِبَاقُ الْهَارِبِينَ وَعِنْدَ حُلُولِهِ يَا سُرَّ أَهْلِ الْهَوَى
بِهَدْمِ كُلِّ لَذَّةٍ وَبِزَوَالِ كُلِّ نِعْمَةٍ وَبِقَطْعِ كُلِّ بَهْجَةٍ وَالدُّنْيَا دَارٌ كَتَبَ اللهُ لَهَا الْفَنَاءَ
وَلِأَهْلِهَا مِنْهَا الْجَلَاءَ فَأَكْثَرُهُمْ بِنَوْيِ بَقَائِهَا وَبِعَظِيمِ بَنَائِهَا وَهِيَ حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ
قَدْ عَجِلَتْ لِلطَّالِبِ النَّبَتَ بِقَلْبِ النَّاظِرِ وَيُضْنِي ذَوَ الثَّرْوَةِ الضَّعِيفَ وَيَجُوهَا
الْخَائِفُ الْوَجِلُ فَارْتَحِلُوا مِنْهَا بِزَكَى مَا بِحَضْرَتِكُمْ وَلَا تَطْلُبُوا مِنْهَا أَكْثَرَ
مِنَ الْقَلِيلِ وَلَا تَنَالُوا مِنْهَا فَوْقَ الْكَفَافِ وَارْضَوْا مِنْهَا بِالْيَسِيرِ وَلَا تَمُدُّنَّ أَعْيُنَكُمْ
مِنْهَا إِلَى مَا مُتِّعَ الْمُتْرَفُونَ بِهِ وَاسْتَهِينُوا بِهَا وَلَا تُوَطِّنُوهَا وَاصْبِرُوا بِأَنْفُسِكُمْ فِيهَا وَإِيَّاكُمْ
وَالتَّنَعُّمَ وَالتَّلَهِّيَ وَالْفَاكِهَاتِ فَإِنَّ فِي ذَلِكَ غَفْلَةً وَاغْتِرَارًا أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا قَدْ
تَنَكَّرَتْ وَأَدْبَرَتْ وَاحْلَوْلَتْ وَآذَنَتْ بِوَدَاعٍ أَلَا وَإِنَّ الْآخِرَةَ قَدْ رَحَلَتْ فَأَقْبَلَتْ
وَأَشْرَفَتْ وَآذَنَتْ بِاطِّلَاعٍ أَلَا وَإِنَّ الْمِضْمَارَ الْيَوْمَ وَالسِّبَاقَ غَدًا أَلَا وَإِنَّ السَّبَقَةَ
الْجَنَّةُ وَالْغَايَةَ النَّارُ أَلَا أَفَلَا تَائِبٌ مِنْ خَطِيئَتِهِ قَبْلَ يَوْمِ مَنِيَّتِهِ أَلَا عَامِلٌ
لِنَفْسِهِ قَبْلَ يَوْمِ بُؤْسِهِ وَفَقْرِهِ جَعَلَنَا اللهُ وَإِيَّاكُمْ مِمَّنْ يَخَافُهُ وَيَرْجُو ثَوَابَهُ أَلَا إِنَّ
هَذَا الْيَوْمَ يَوْمٌ جَعَلَهُ اللهُ لَكُمْ عِيدًا وَجَعَلَكُمْ لَهُ أَهْلًا فَاذْكُرُوا اللهَ يَذْكُرْكُمْ وَ
ادْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَآدُّوا فِطْرَتَكُمْ فَإِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ وَفَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ فَلْيُؤَدِّهَا كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَعَنْ عِيَالِهِ كُلِّهِمْ ذَكَرِهِمْ وَأُنْثَاهُمْ
وَصَغِيرِهِمْ وَكَبِيرِهِمْ وَحُرِّهِمْ وَمَمْلُوكِهِمْ عَنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ صَاعًا

تعویذ مردود: ناباید کسی را بشناسد کردن بکار برد. موضعی که رود ممکن نیست. ان شاء الله عافیت باشد. هفتم رمضان ۱۳۰۰

مِنْ بُرٍّ اَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيْرٍ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ فِيْمَا فَرَضَ عَلَيْكُمْ وَاَمَرَكُمْ بِهٖ مِنْ اِقَامِ الصَّلٰوةِ وَ
اِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَالْاَمْرِ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْاِحْسَانِ اِلٰى نِسَآئِكُمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ فِيْمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ مِنْ
قَذْفِ الْمُحْصَنَةِ وَاِتْيَانِ الْفَاحِشَةِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَبَخْسِ الْمِكْيَالِ وَنَقْصِ الْمِيْزَانِ وَ
شَهَادَةِ الزُّوْرِ وَالْفِرَارِ مِنَ الزَّحْفِ عَصَمَنَا اللّٰهُ وَاِيَّاكُمْ بِالتَّقْوٰى وَجَعَلَ الْاٰخِرَةَ خَيْرًا
لَّنَا وَلَكُمْ مِنَ الْاُوْلٰى اِنَّ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ وَاَبْلَغَ مَوْعِظَةِ الْمُتَّقِيْنَ كِتَابُ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ
الْحَكِيْمِ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اَللّٰهُ
الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ پس بنشیند اندکی بعد از فراغ از خطبه
مانند کسیکه تعجیل داشته باشد پس برمنبر رود و خطبهٔ دوم را بخواند و آن همان خطبه است که حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبهٔ اول بخواندند و آن خطبه
چنین است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهٗ وَنَسْتَعِيْنُهٗ وَنُؤْمِنُ بِهٖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَشْهَدُ اَنْ لَّا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَمَغْفِرَتُهٗ وَرِضْوَانُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ
صَلٰوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً تَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتَهٗ وَتُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهٗ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيْمَ
اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ عَذِّبْ كَفَرَةَ اَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِكَ
وَيَجْحَدُوْنَ اٰيَاتِكَ وَيُكَذِّبُوْنَ رُسُلَكَ اَللّٰهُمَّ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَاَلْقِ الرُّعْبَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ وَاَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَنِقْمَتَكَ وَبَاْسَكَ الَّذِيْ لَا تَرُدُّهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ انْصُرْ جُيُوْشَ الْمُسْلِمِيْنَ وَسَرَايَاهُمْ وَمُرَابِطِيْهِمْ فِيْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ اَللّٰهُمَّ
اَجْعَلِ التَّقْوٰى زَادَهُمْ وَالْاِيْمَانَ وَالْحِكْمَةَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ وَاَوْزِعْهُمْ اَنْ يَّشْكُرُوْا نِعْمَتَكَ

دردو وقولنج را بسیار خضوع رضا علی
اعبد نفسی برب الارض
ورب السماء اعبد
نفسی بالذی لا یضر مع
اسمه داء اعبد نفسی بالله
الذی اسمه برکة وشفاء
هم برای درد خاصه یعنی
شکم وقولنج فارغ شود
وبسنود در موضع سجود
خود بسی بگوید درد خاصه
وبخواند اخر سوره قد افلح
المؤمنون را افحسبتم
خلقناکم عبثا تا اخر سوره
مبارکه هم برای درد شکم و
قولنج دم بسم الله الرحمن الرحیم
ان مع العسر یسرا
تا اخر سوره محمد را

دعا بجهة خلاصی از زندان

الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَنْ يُوفُوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ إِلٰهَ الْحَقِّ وَخَالِقَ الْخَلْقِ
اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ تُوُفِّيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَلِمَنْ هُوَ لَاحِقٌ
بِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَ
إِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ اذْكُرُوا
اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ فَإِنَّهُ ذَاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَفَضْلِهِ فَإِنَّهُ لَا يَخِيبُ
عَلَيْهِ دَاعٍ دَعَاهُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

سیم زیارت جامعه ائمة المؤمنین است که هر امامی را در هر وقت از شهور و ایام بآن زیارت میتوان کرد
و این زیارت را سید بن طاوس در مصباح الزائر از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدماتی از دعاء و نماز
در وقت رفتن بسفر زیارت پس فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتیکه غسل میکنی بِسْمِ
اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي دَرَنَ الذُّنُوبِ وَ
وَسَخَ الْعُيُوبِ وَطَهِّرْنِي بِمَاءِ التَّوْبَةِ وَأَلْبِسْنِي رِدَاءَ الْعِصْمَةِ وَأَيِّدْنِي بِلُطْفٍ مِنْكَ
يُوَفِّقُنِي لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ پس هرگاه نزدیک در حرم مطهر شدی بگو
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَفَّقَنِي لِقَصْدِ وَلِيِّهِ وَزِيَارَةِ حُجَّتِهِ وَأَوْرَدَنِي حَرَمَهُ وَلَمْ يَبْخَسْنِي حَظِّي
مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِهِ وَالنُّزُولِ بِعَقْوَةِ مُغَيَّبِهِ وَسَاحَةِ تُرْبَتِهِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَسِمْنِي بِحِرْمَانِ
مَا أَمَّلْتُهُ وَلَا صَرَفَ عَنِّي مَا رَجَوْتُهُ وَلَا قَطَعَ رَجَائِي فِيمَا تَوَقَّعْتُهُ بَلْ أَلْبَسَنِي عَافِيَتَهُ وَ
أَفَادَنِي نِعْمَتَهُ وَآتَانِي كَرَامَتَهُ پس هرگاه وارد حرم شدی بایست برابر ضریح مقدس و بگو
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَئِمَّةَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَادَةَ الْمُتَّقِينَ وَكُبَرَاءَ الصِّدِّيقِينَ وَأُمَرَاءَ الصَّالِحِينَ
وَقَادَةَ الْمُحْسِنِينَ وَأَعْلَامَ الْمُهْتَدِينَ وَأَنْوَارَ الْعَارِفِينَ وَوَرَثَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَصَفْوَةَ
الْأَوْصِيَاءِ وَشُمُوسَ الْأَتْقِيَاءِ وَبُدُورَ الْخُلَفَاءِ وَعِبَادَ الرَّحْمٰنِ وَشُرَكَاءَ الْقُرْآنِ وَمَنْهَجَ
الْإِيمَانِ وَمَعَادِنَ الْحَقَائِقِ وَشُفَعَاءَ الْخَلَائِقِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَبْوَابُ
اللّٰهِ وَمَفَاتِيحُ رَحْمَتِهِ وَمَقَالِيدُ مَغْفِرَتِهِ وَسَحَائِبُ رِضْوَانِهِ وَمَصَابِيحُ جِنَانِهِ وَحَمَلَةُ

هفتم تیه و این مجرب است
یازدهم دعای شخص مهموم
و آن کسیکه بلیه باو رسیده
و چاره اش قطع گشته در شب
جمعه چون از نماز عشاء فارغ
شود بگوید لا اله الا انت
سبحانک انی کنت من الظالمین
دوازدهم دعای حضرت موسی بن
جعفر علیهما السلام بجهة خلاصی از زندان
یا مخلص الشجر من بین رمل و
طین و ماء و یا مخلص اللبن
من بین فرث و دم و یا
مخلص الولد من بین مشیمة
و رحم و یا مخلص النار
من بین الحدید و الحجر و
یا مخلص الروح من بین
الاحشاء و الامعاء خلصنی
من یدی هرون

فُرقانِهِ وَخَزَنَةُ عِلْمِهِ وَحَفَظَةُ سِرِّهِ وَمَهْبِطُ وَحْيِهِ وَعِنْدَكُمْ أَمَانَاتُ النُّبُوَّةِ وَوَدَائِعُ
الرِّسَالَةِ أَنْتُمْ أُمَنَاءُ اللهِ وَأَحِبَّائُهُ وَعِبَادُهُ وَأَصْفِيَاؤُهُ وَأَنْصَارُ تَوْحِيدِهِ وَ
أَرْكَانُ تَمْجِيدِهِ وَدُعَاتُهُ إِلَى كُتُبِهِ وَحَرَسَةُ خَلَائِقِهِ وَحَفَظَةُ وَدَائِعِهِ لِأَنَّكُمْ
شُفَعَاءُ الْمَلَائِكَةِ فِي الْإِخْلَاصِ وَالْخُشُوعِ وَلِأَنَّكُمْ ذَكَرُوا بِهَا إِلَى خُضُوعِ أَنِّي وَلَكُمُ
الْقُلُوبُ الَّتِي تَوَلَّى اللهُ رِيَاضَتَهَا بِالْخَوْفِ وَالرَّجَاءِ وَجَعَلَهَا أَوْعِيَةً لِلذِّكْرِ وَالثَّنَاءِ
وَأَمَنَهَا مِنْ عَوَارِضِ الْغَفْلَةِ وَصَفَّاهَا مِنْ سَوْءِ الْفِطْرَةِ بَلْ يَتَقَرَّبُ أَهْلُ السَّمَاءِ
بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَتَوَاتُرِ الْبُكَاءِ عَلَى مُصَابِكُمْ وَالْاسْتِغْفَارِ لِشِيعَتِكُمْ
وَمُحِبِّيكُمْ فَأَنَا أُشْهِدُ اللهَ خَالِقِي وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيَاءَهُ وَأُشْهِدُكُمْ يَا مَوَالِيَّ
أَنِّي مُؤْمِنٌ بِوَلَايَتِكُمْ مُعْتَقِدٌ لِإِمَامَتِكُمْ مُقِرٌّ بِخِلَافَتِكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُؤْمِنٌ
بِعَوْدَتِكُمْ خَاضِعٌ لِوَلَايَتِكُمْ مُتَقَرِّبٌ إِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ عَالِمٌ
بِأَنَّ اللهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ كُلِّ رِيبَةٍ وَنَجَاسَةٍ
وَدَنِيَّةٍ وَرَجَاسَةٍ وَمَنَحَكُمْ رَايَةَ الْحَقِّ الَّتِي مَنْ تَقَدَّمَهَا ضَلَّ وَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهَا
زَلَّ وَفَرَضَ طَاعَتَكُمْ عَلَى كُلِّ أَسْوَدَ وَأَبْيَضَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللهِ
وَذِمَّتِهِ وَبِكُلِّ مَا اشْتَرَطَ عَلَيْكُمْ فِي كِتَابِهِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ وَأَنْفَذْتُمْ طَاقَتَكُمْ
فِي مَرْضَاتِهِ وَحَمَلْتُمُ الْخَلَائِقَ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ وَمَسَالِكِ الرِّسَالَةِ وَسِرْتُمْ فِيهِ
بِسِيَرِ الْأَنْبِيَاءِ وَمَذَاهِبِ الْأَوْصِيَاءِ فَلَمْ يَطْمَعْ لَكُمْ أَمْرٌ وَلَمْ تُصْغِ إِلَيْكُمْ أُذُنٌ تَصْلَوْنَ
اللهَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ پس خود را بقبر منور میچسبانی ومیگوئی بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي
يَا حُجَّةَ اللهِ لَقَدْ أُرْضِعْتَ بِثَدْيِ الْإِيمَانِ وَفُطِمْتَ بِنُورِ الْإِسْلَامِ وَغُذِّيتَ بِبِرِّ الْيَقِينِ
وَأُلْبِسْتَ حُلَلَ الْعِصْمَةِ وَاصْطُفِيتَ وَوُرِّثْتَ عِلْمَ الْكِتَابِ فَبُيِّنَ فَصْلُ الْخِطَابِ وَوُضِحَ
بِمَكَانِكَ مَعَارِفُ التَّنْزِيلِ وَغَوَامِضُ التَّأْوِيلِ وَسُلِّمَتْ إِلَيْكَ رَايَةُ الْحَقِّ وَكُلِّفْتَ
هِدَايَةَ الْخَلْقِ وَنُبِّذَ إِلَيْكَ عَهْدُ الْإِمَامَةِ وَأُلْزِمْتَ حِفْظَ الشَّرِيعَةِ وَأَشْهَدُ يَا

روایت شده که چون خضر در
حبس هرمز ابن دعا را خواند
بعد از آنکه مدت دراز در
وضو تازه کرد و چهار رکعت
نماز گذاشت هرمز خواب
مولای که دید بیرون آمد و
او را خضر را از زندان رها
کردند سپردهم دعا فرج
اللهم ان کانت ذنوبی
قد اخلقت وجهی عندک
فانی اتوجه الیک بنبیک
نبی الرحمة محمد صلی
الله علیه وآله وعلی
فاطمة والحسن و
الحسین والائمة علیهم
السلام وبمکانهم عندک
فرج بها راست واز نعمت
فرج است دعاء
ابی

مولای انک وفیت بشرائط الوصیۃ وقضیت ما الزمک من حد الطاعۃ و
مضیت باعباء الامامۃ واحذرت مثال النبوۃ فی الصبر والاجتہاد والنصیحۃ
للعباد وکظم الغیظ والعفو عن الناس وعزمت علی العدل فی البریۃ والنصفۃ فی
القضیۃ ووکدت الحجج علی الامۃ بالدلائل الصادقۃ والشریعۃ الناطقۃ و
دعوت الی اللہ بالحکمۃ البالغۃ والموعظۃ الحسنۃ فمنعت من تفویر الزیغ
وسد الثلم واصلاح الفاسد وکسر المعاند واحیاء السنن واماتۃ البدع
حتی فارقت الدنیا وانت شہید ولقیت رسول اللہ صلی اللہ علیہ والہ وانت
حمید صلوات اللہ علیک تتراد ف وتزید بعد برو بطرف پایین پای مبارک وبگو یا
سادتی یا ال رسول اللہ انی بکم اتقرب الی اللہ جل وعلا بالخلاف علی الذین غدروا
بکم ونکثوا بیعتکم وجحدوا ولایتکم وانکروا منزلتکم وخلعوا ربقۃ طاعتکم و
ہجروا اسباب مودتکم وتقربوا الی قرائنہم بالبراءۃ منکم والاعراض عنکم و
منعوکم من اقامۃ الحدود واستہلال الجمود وتعب الصدع ولم الشعث
وسد الخلل وتثقیف الاود واماض الاحکام وتہذیب الاسلام وقمع الاثام و
ارهجوا علیکم نقع الحروب والفتن وانخوا علیکم سبوف الاحقاد وہتکوا منکم
الستور وابتاعوا بحظکم الغرور وصرفوا صدقات المساکین الی المضحکین والتام
وذلک بما طرقت لہم الفسقۃ الغواۃ والحسدۃ البغاۃ اہل النکث والغدر و
الخلاف والمکر والقلوب المنتنۃ من قذر الشرک والاجساد المتہتکۃ من درن
الکفر الذین اصبوا علی النفاق واکبوا علی علائق الشقاق فلما مضی المصطفی صلوات
اللہ علیہ والہ اختطفوا الغرۃ وانتہزوا الفرصۃ وانتہکوا الحرمۃ وغادروہ علی
فراش الوفاۃ واسرعوا لنقض البیعۃ ومخالفۃ المواثیق المؤکدۃ وخیانۃ الامانۃ
المعروضۃ علی الجبال الراسیۃ وابت ان تحملہا وحملہا الانسان الظلوم

ملوح الامال قل لی خابت
الا لک یا لک الخ ولیس عما
ذکر شد چہار رکعت نماز وقت خواندہ میشود
علامہ مجلسی رحمہ اللہ فرمود
کہ اینجا نفل خود را بجا
میکنی بہتر خود را بجا
ایمان ومیگوئی الہی کہ
احمد وعن ابائک
منک قد قصدتہ علی
بیک الہی الکہف
من عطائک صل علی محمد
وال محمد وارهبنی
الاثمین وخطر علی
وانقطع منی الامال و
افضت الی

الْجَهُولُ ذُو الشِّقَاقِ وَالْعِرَّةِ بِالْآثَامِ الْمُولِمَةِ وَالْأَنَفَةِ عَنِ الْأَنْفَاءِ بِحَمِيدِ الْعَاقِبَةِ
فَحُشِرَ سِفْلَةُ الْأَعْرَابِ بَقَايَا الْأَحْزَابِ إِلَى دَارِ النُّبُوَّةِ وَالرِّسَالَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَمُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْوِلَايَةِ وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامَةِ حَتَّى نَقَضُوا
عَهْدَ الْمُصْطَفَى فِي آخِيهِ عَلَمِ الْهُدَى وَالْمُبِينِ طُرُقَ النَّجَاةِ مِنْ طُرُقِ الرَّدَى وَجَرَحُوا
كَبِدَ خَيْرِ الْوَرَى فِي ظُلَّةِ ابْنَيْهِ وَاضِطْهَادِ حَبِيبَيْهِ وَاهْتِضَامِ عِتْرَتِهِ بِضَعَةِ
لَحْمِهِ وَفِلْزَةِ كَبِدِهِ وَخَذَلُوا بَعْلَهَا وَصَغَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحِمَهُ
وَأَنْكَرُوا أُخُوَّتَهُ وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَقَضُوا طَاعَتَهُ وَجَحَدُوا وِلَايَتَهُ وَأَطْمَعُوا الْعَبِيدَ
فِي خِلَافَتِهِ وَقَادُوهُ إِلَى بَعْثِهِمْ مُصْلِتَةً سُيُوفُهَا مُقْذِعَةً أَسِنَّتُهَا وَهُوَ سَاخِطُ
الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضَبِ شَدِيدُ الصَّبْرِ كَاظِمُ الْغَيْظِ يَدْعُونَهُ إِلَى بَعْثِهِمُ الَّذِي عَمَّ شُؤْمُهَا
الْإِسْلَامَ وَزَرَعَتْ فِي قُلُوبِ آهِلِيهَا الْآثَامَ وَعَقَتْ سَلَمَانَهَا وَطَرَدَتْ مِقْدَادَهَا
وَنَفَتْ جُنْدُبَهَا وَقَفَتْ بَطْنَ عَمَّارِهَا وَحَرَّفَتِ الْقُرْآنَ وَبَدَّلَتِ الْأَحْكَامَ وَغَيَّرَتِ
الْمَقَامَ وَأَبَاحَتِ الْخُمْسَ لِلطُّلَقَاءِ وَسَلَّطَتْ أَوْلَادَ اللُّعَنَاءِ عَلَى الْفُرُوجِ وَالدِّمَاءِ وَظَلَمَتِ
الْحَلَالَ بِالْحَرَامِ وَاسْتَخَفَّتْ بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَهَدَمَتِ الْكَعْبَةَ وَأَغَارَتْ عَلَى
دَارِ الْهِجْرَةِ يَوْمَ الْحَرَّةِ وَأَبْرَزَتْ بَنَاتِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لِلنَّكَالِ وَالثَّوْرَةِ وَ
أَلْبَسَتْهُنَّ ثَوْبَ الْعَارِ وَالْفَضِيحَةِ وَرَخَّصَتْ لِآلِ الشُّبْهَةِ فِي قَتْلِ آلِ بَيْتِ
الصَّفْوَةِ وَإِبَادَةِ نَسْلِهِ وَاسْتِيصَالِ شَافَّتِهِ وَسَبْيِ حَرِيمِهِ وَقَتْلِ أَنْصَارِهِ وَكَسْرِ مِنْبَرِهِ
وَقَلْبِ مَفْخَرِهِ وَإِخْفَاءِ دَيْنِهِ وَقَطْعِ ذِكْرِهِ بِأَمْوَالِي فَلَوْعًا بِنَكْءِ الْمُصْطَفَى وَسِهَامِ الْأَلِيَّةِ
مُغْرَقَةٌ فِي أَكْبَادِكُمْ وَرِمَاحُهُمْ مُشْرَعَةٌ فِي نُحُورِكُمْ وَسُيُوفُهَا مُولَغَةٌ فِي دِمَائِكُمْ
يَشْفِي أَبْنَاءُ الْعَوَاهِرِ غَلِيلَ الْفِسْقِ مِنْ وَرَعِكُمْ وَغَيْظَ الْكُفْرِ مِنْ إِيمَانِكُمْ وَأَنْتُمْ بَيْنَ
صَرِيعٍ فِي الْمِحْرَابِ قَدْ فَلَقَ السَّيْفُ هَامَتَهُ وَشَهِيدٍ فَوْقَ الْجِنَازَةِ قَدْ شَكَّتْ أَكْفَانَهُ
بِالسِّهَامِ وَقَتِيلٍ بِالْعَرَاءِ قَدْ رُفِعَ فَوْقَ الْقَنَاةِ رَأْسُهُ وَمُكَبَّلٍ فِي السِّجْنِ قَدْ رُضَّتْ

دیگر علی العیون ورد دعا
الاهل والاحباب وحق
علی التراب وربی ابنی
وربی حبیبی وانفصل ذکره
وهجرته قلم وزوجه ذاکره
ولو بذکره ذاکره وهجره
منی الناظر واشتوت
علی الظاهر وطالت
الحضور وانقطعت دعوة
المظلوم وصل اللهم علی
محمد وآل محمد وارزقنی
حضوری عنی بفضلک و
احسانک وجد علی
بعفوک ورضوانک
الهی ذهبت ایام الدنیا
وبقیت ما قدمت بعدی
وقد ایتک

شجت بالسهام اکفانه محمد

بِالْحَدِيدِ اَعْضَائُهُ وَمَسْمُومٍ قَدْ قُطِّعَتْ بِجُرَعِ السَّمِّ اَمْعَائُهُ وَتَمَلَّكَهُ عَبَادِيدُ
نُفُوسِهِمُ الْعَبِيدُ وَاَبْنَاءُ الْعَبِيدِ فَهَلِ الْمِحَنُ يَا سَادَتِي اِلَّا الَّتِي لَزِمَتْكُمْ وَالْمَصَائِبُ
اِلَّا الَّتِي عَمَّتْكُمْ وَالْفَجَائِعُ اِلَّا الَّتِي خَصَّتْكُمْ وَالْفَوَادِعُ اِلَّا الَّتِي طَرَقَتْكُمْ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر منور را
بوسہ دہد وبگو بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي يَا اٰلَ الْمُصْطَفٰى اِنَّا لَا نَمَلُّ اِلَّا اَنْ نَطُوفَ حَوْلَ
مَشَاهِدِكُمْ وَنُعَزِّيَ فِيهَا اَرْوَاحَكُمْ عَلٰى هٰذِهِ الْمَصَائِبِ الْعَظِيمَةِ الْحَالَّةِ بِفِنَائِكُمْ
وَالرَّزَايَا الْجَلِيلَةِ النَّازِلَةِ بِسَاحَتِكُمُ الَّتِي اَثْبَتَتْ فِي قُلُوبِ شِيعَتِكُمُ الْقُرُوحَ وَ
اَوْرَثَتْ اَكْبَادَهُمُ الْجُرُوحَ وَدَرَعَتْ فِي صُدُورِهِمُ الْغُصَصَ فَنَحْنُ نَشْهَدُ اللّٰهَ اَنَّا
قَدْ شَارَكْنَاكُمْ اَوْلِيَائَكُمْ وَاَنْصَارَكُمُ الْمُتَقَدِّمِينَ فِي اِرَاقَةِ دِمَاءِ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ
وَالْمَارِقِينَ وَقَتَلَةِ اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ سَيِّدِ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ كَرْبَلَاءَ
بِالْبَيَّاتِ وَالْقُلُوبِ وَالتَّاَسُّفِ عَلٰى فَوْتِ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الَّتِي حَضَرْتُمُوهَا وَالنُّصْرَةِ لَكُمْ وَ
عَلَيْكُمْ مِنَّا السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر شریف زاہد خود وقبلہ قرار دہد وبگو
اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الَّتِي صَدَرَ عَنْهَا الْعَالَمُ مَكْوَنًا مُبَرْءًا عَلَيْهَا مَفْطُورًا تَحْتَ ظِلِّ
الْعَظَمَةِ فَطَفَتْ شَوَاهِدُ صُنْعِكَ فِيهِ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُكَوِّنُهُ
وَبَارِئُهُ وَفَاطِرُهُ اِبْتَدَعْتَهُ لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا عَلٰى شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا لِوَحْشَةٍ دَخَلَتْ
عَلَيْكَ اِذْ لَا غِرَّكَ وَلَا حَاجَةٍ بَدَتْ لَكَ فِي تَكْوِينِهِ وَلَا لِاسْتِعَانَةٍ مِنْكَ عَلَى الْخَلْقِ
بَعْدَهُ بَلْ اَنْشَاْتَهُ لِيَكُونَ دَلِيلًا عَلَيْكَ بِاَنَّكَ بَايِنٌ مِنَ الصُّنْعِ فَلَا يَطِيقُ الْمُنْصِفُ
لِعَقْلِهِ اِنْكَارَكَ وَالْمَوْسُومُ بِصِحَّةِ الْمَعْرِفَةِ جُحُودَكَ اَسْاَلُكَ بِشَرَفِ الْاِخْلَاصِ فِي
تَوْحِيدِكَ وَحُرْمَةِ التَّعَلُّقِ بِكِتَابِكَ وَاَمَلِ بَيْتٍ نَبِيِّكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى اٰدَمَ بَدِيعِ
فِطْرَتِكَ وَبِكْرِ حُجَّتِكَ وَلِسَانِ قُدْرَتِكَ وَالْخَلِيفَةِ فِي بَسِيطَتِكَ وَعَلٰى مُحَمَّدٍ الْخَالِصِ

منا تاما فلا انت بخرجنا
ولا انما اللهم من
وزعني واغفر لي ذنبي و
ثب علي انك انت التواب
الرحيم باز زهر دعا جزء
دعا ئيست شريف بعد از نماز
شب خوانده ميشود وان دعا
مطابق انچه در مصباح متهجد
است ابن است
يا مولاي انا اسئلك
يا مولاي في كل مكان بالعلم
ثم بالاثر فقد عظم جزي
وقل حبا في مولاي انك ولي
اي الا هو ال انك ولي
انها الله ولي الذي بكتاب
الكون الكفي كيف وما
بعد الكون اعظم وانه
مولاه يا مولاه حقق
وال الله اقول لك
العجز تنبه

مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ وَالْغَائِصِ الْمَأْمُونِ عَلَى مَكْنُونِ سَرِيرَتِكَ
بِمَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ بِمَعُونَتِكَ وَعَلَى مَنْ بَيْنَهُمَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُكَرَّمِينَ وَ
الْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَأَنْ تَهَبَنِي لِأَمَامِي هَذَا بَرْهلوی روی خود را بر ضریح مبارک
بگذارد وبگو اللَّهُمَّ بِمَحَلِّ هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكَ لَا تَمْنَعْنِي
نُجَاتَهُ وَلَا تُحَرِّمْنِي تَوْبَةً وَارْزُقْنِي الْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ دِينًا وَدُنْيَا وَاشْغَلْنِي بِالْأَهَمِّ
عَنْ طَلَبِ الْأَوْلَى وَوَفِّقْنِي لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى وَجَنِّبْنِي اتِّبَاعَ الْهَوَى وَالْأَعْرَارَ بِالْأَبَاطِيلِ
وَالْمُنَى اللَّهُمَّ اجْعَلِ السَّدَادَ فِي قَوْلِي وَالصَّوَابَ فِي فِعْلِي وَالصِّدْقَ وَالْوَفَاءَ
فِي ضَمَانِي وَوَعْدِي وَالْحِفْظَ وَالْإِيفَاءَ بِالْعَهْدِ فِي وَعْدِي وَالْبِرَّ وَالْإِحْسَانَ
مِنْ شَأْنِي وَخُلُقِي وَاجْعَلِ السَّلَامَةَ مَنَالِي شَامِلَةً وَالْعَافِيَةَ بِي مُحِيطَةً مُلْتَفَّةً وَلَطِيفَ
صُنْعِكَ وَعَوْنِكَ مَصْرُوفًا إِلَيَّ وَحُسْنَ تَوْفِيقِكَ وَتَيْسِيرَكَ مَوْفُورًا عَلَيَّ وَاحْيِنِي
يَا رَبِّ سَعِيدًا وَتَوَفَّنِي شَهِيدًا وَطَهِّرْنِي لِلْمَوْتِ وَمَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلِ النَّجَاةَ
وَالنُّورَ فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَالْجِدَّةَ وَالْخِبْرَةَ فِي طَرْفِي وَالْهُدَى وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَذْهَبِي
وَالْمِيزَانَ أَبَدًا انْصَبْ عَيْنِي فِي الذِّكْرِ وَالْمَوْعِظَةِ شِعَارِي وَدِثَارِي وَالْفِكْرَةَ وَالْعِبْرَةَ
أُنْسِي وَعِمَادِي وَمَكِّنِ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَاجْعَلْهُ أَوْثَقَ الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي وَأَغْلِبْهُ
عَلَى رَأْيِي وَعَزْمِي وَاجْعَلِ الْإِرْشَادَ فِي عَمَلِي وَالتَّسْلِيمَ لِأَمْرِكَ مِهَادِي وَسَنَدِي
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ وَقَدَرِكَ أَقْصَى عَزْمِي وَنِهَايَتِي وَأَبْعَدَ هِمَّتِي وَغَايَتِي حَتَّى لَا أَتَّقِيَ
أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ بِدِينِي وَلَا أَطْلُبَ بِهِ غَيْرَ آخِرَتِي وَلَا أَسْتَدْعِيَ مِنْهُ إِطْرَائِي وَ
مَدْحِي وَاجْعَلْ خِيَرَةَ الْعَوَاقِبِ عَلَيَّ فِي نَفْسِي وَخِيَرَةَ الْمَصَايِرِ مَصِيرِي وَانْعَمَ الْعَيْشِ عَيْشِي وَ
أَفْضَلَ الْهُدَى هُدَايَ وَأَوْفَرَ الْحُظُوظِ حَظِّي وَأَجْزَلَ الْأَقْسَامِ قِسْمِي وَنَصِيبِي وَكُنْ
لِي يَا رَبِّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيًّا وَإِلَى كُلِّ خَيْرٍ دَلِيلًا وَقَائِدًا وَمِنْ كُلِّ بَاغٍ وَحَاسِدٍ
ظَهِيرًا وَمَانِعًا اللَّهُمَّ بِكَ اعْتَضَادِي وَعِصْمَتِي وَبِقُرْبِكَ وَتَوْفِيقِكَ حَوْلِي وَقُوَّتِي

بعد از آن قرار دهد بر عضو خود صدقا ولا وفاء فاعوناه ثم واغوثاه بك يا الله من هوى قد غلبني ومن عدو قد تكلب علي ومن دنيا قد زينت لي ومن نفس أمارة بالسوء إلا ما رحم ربي مولاي يا مولاي إن كنت لا تعرف مثل فارحمني وإن كنت تعرف مثلي فاقبلني قبلت مثلي فاقبلني يا قابل التوبة اقبلني يا من لم يرد أن يعذبه لا تعذبني يا من لم يرد أن يعذبه لا تعذبني يا من لم يرد أن يعذبه لا تعذبني وعساء أن ترحم فرد أشاخصا البنان بصري مفكرا أعمل فؤادي

وَلَكَ مَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَفِي قَبْضَتِكَ سُكُونِي وَحَرَكَتِي وَإِنَّ بُعْرَوَتِكَ الْوُثْقَى اسْتِمْسَاكِي
وَوُصْلَتِي وَعَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا اعْتِمَادِي وَتَوَكُّلِي وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمَسِّ سَقَرَ
نَجَاتِي وَخَلَاصِي وَفِي دَارِ أَمْنِكَ وَكَرَامَتِكَ مَثْوَايَ وَمُنْقَلَبِي وَعَلَى أَبْدِي سَادَتِي مَوَالِيَّ
آلِ الْمُصْطَفَى فَوْزِي وَفَرَجِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَأَهْلِ بَيْتِي وَجِيرَانِي وَلِكُلِّ مَنْ
قَلَّدَنِي بَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ چهارم دعائی است بامضامین
عالیه که بعد از زیارت هریک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود واین دعارا سید بن طاوس در مصباح الزائر
بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده واین دعاء شریف این است اللَّهُمَّ إِنِّي زُرْتُ هَذَا
الْإِمَامَ مُقِرًّا بِإِمَامَتِهِ مُعْتَقِدًا لِفَرْضِ طَاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ بِبَدَنِي وَعُبُولِي
وَمُوبِقَاتِ آثَامِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا تَعْرِفُهُ مِنِّي مُتَجَرِّيًا بِعَفْوِكَ مُتَعَبِّدًا
بِحِلْمِكَ رَاجِيًا رَحْمَتَكَ لَاجِئًا إِلَى رُكْنِكَ عَائِذًا بِرَأْفَتِكَ مُسْتَشْفِعًا بِوَلِيِّكَ وَابْنِ
أَوْلِيَائِكَ وَصَفِيِّكَ وَابْنِ أَصْفِيَائِكَ وَأَمِينِكَ وَابْنِ أُمَنَائِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَابْنِ خُلَفَائِكَ
الَّذِينَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالذَّرِيعَةَ إِلَى رَأْفَتِكَ وَغُفْرَانِكَ
اللَّهُمَّ وَأَوَّلُ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلَى كَثْرَتِهَا وَأَنْ تَعْصِمَنِي
فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي وَتُطَهِّرَ بَدَنِي بِمَا تُطَهِّرُ بِهِ بَدَنَهُ وَيُزْرِي وَتَجْنِبَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَالتَّلَبُّسِ
وَالْفَسَادِ وَالشِّرْكِ وَتُثَبِّتَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَئِمَّةِ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتُكَ وَسَلَامُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَتُحْيِيَنِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَ
تُمِيتَنِي إِذَا أَمَتَّنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَأَنْ لَا تَمْحُوَ مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَمَحَبَّتَهُمْ وَبُغْضَ أَعْدَائِهِمْ
وَمُرَافَقَةَ أَوْلِيَائِهِمْ وَبِرَّهُمْ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَقْبَلَ ذَلِكَ مِنِّي وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ
عِبَادَتَكَ وَالْمُوَاظَبَةَ عَلَيْهَا وَتُنَشِّطَنِي لَهَا وَتُبَغِّضَ إِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَمَحَارِمَكَ
وَتَدْفَعَنِي عَنْهَا وَتُجَنِّبَنِي التَّقْصِيرَ فِي صَلَوَاتِي وَالِاسْتِهَانَةَ بِهَا وَالتَّرَاخِيَ عَنْهَا وَ

دعاء حزین

تُوَفِّقَنِي لِتَأْدِيَتِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَأَمَرْتَ بِهِ عَلَى سُنَّةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
رَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ خُضُوعًا وَخُشُوعًا وَتَشْرَحَ صَدْرِي لِإِيتَاءِ الزَّكَوٰةِ وَإِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ
وَبَذْلِ الْمَعْرُوفِ وَالْأَحْسَانِ إِلَى شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمُوَاسَاتِهِمْ وَلَا تَسُوقَنِي
إِلَّا بَعْدَ أَنْ تَرْزُقَنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةً نَصُوحًا تَرْضَاهَا وَنِيَّةً تَحْمَدُهَا وَعَمَلًا صَالِحًا تَقْبَلُهُ وَ
أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَتُهَوِّنَ عَلَيَّ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَتَحْشُرَنِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجْعَلَ سَعْيِي مَعَ ذَلِكَ فِي
طَاعَتِكَ وَعُبُرَاتِي جَارِيَةً فِيمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفًا عَلَى أَوْلِيَائِكَ وَتَصُونَنِي فِي هٰذِهِ
الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْآفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْقَامِ الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ
الْبَلَاءِ وَالْحَوَادِثِ وَتَصْرِفَ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَتُبْغِضَ إِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ
الْحَلَالَ وَتَفْتَحَ لِي أَبْوَابَهُ وَتُثَبِّتَ نِيَّتِي وَفِعْلِي عَلَيْهِ وَتَمُدَّ فِي عُمُرِي وَتُغْلِقَ أَبْوَابَ
الْمِحَنِ عَنِّي وَلَا تَسْلُبَنِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَلَا تَرُدَّ شَيْئًا مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا
تَنْزِعْ مِنِّي النِّعَمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَزِيدَ فِيهَا خَوِّلْنِي وَتَضَاعِفَهُ أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً
وَتَرْزُقَنِي مَالًا كَثِيرًا وَاسِعًا آنِفًا هَنِيئًا نَامِيًا وَافِيًا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا
عَرِيضًا مَنِيعًا وَنِعْمَةً سَابِغَةً عَامَّةً وَتُغْنِيَنِي بِذٰلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنَكِّدَةِ وَالْمَوَارِدِ
الصَّعْبَةِ وَتُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافًى فِي دِينِي وَنَفْسِي وَوَلَدِي وَمَا أَعْطَيْتَنِي وَمَنَحْتَنِي وَ
تَحْفَظَ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلْتَنِي وَتَقْبِضَ عَنِّي أَيْدِيَ الْجَبَابِرَةِ وَتَرُدَّنِي إِلَى وَطَنِي وَ
تُبَلِّغَنِي نِهَايَةَ أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجْعَلَ عَاقِبَةَ أَمْرِي مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلِيمَةً
وَتَجْعَلَنِي رَحِيبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنَ الْخُلُقِ بَعِيدًا مِنَ الْبُخْلِ وَالْمَنْعِ وَالنِّفَاقِ وَ
الْكِذْبِ وَالْبَهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُرَبِّحَ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ وَتَحْرُسَنِي
يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِ خَوَانِيتِي وَإِخْوَانِي وَأَهْلِ مَوَدَّتِي فِي ذُرِّيَّتِي

الأبدال إلى الأعناق يا أرحم الراحمين وخير الغافرين

شاید رقم در ابتدا «از نقه جلیل عالم عابد عبد الله بن حضرت موسی در امام رضا علیهما السلام دریکی از نسخه‌ها چنین مسطور است که حضرت صادق علیه السلام خدمت حضرت ابوالحسن یعنی امام موسی علیه السلام رفت و دران عرض کرد که فدایت شوم من پیر شدم ضعف و عجز بر من راه یافت و اندیشه دارم که پیش از آنکه قوت و نشاط از من برود دوست دارم فدایت شوم که چیزی بمن تعلیم فرمائی که کلمات کریمه خداوند تعالی را ورد زبان کند و فهم و علم مرا زیاد کند حضرت در جواب او فرمود که بسیار خوب اندیشه کردی بخوان این دعا را]

برحمتك وجودك اللهم هذه حاجاتي عندك وقد استكثرتها للؤمي وشحي وهي
عندك صغيرة حقيرة وعليك سهلة يسيرة فاسئلك بجاه محمد وآل
محمد عليه وعليهم السلام عندك وبحقهم عليك وبما اوجبت لهم وبسائر
انبيائك ورسلك واصفيائك واوليائك المخلصين من عبادك وباسمك
الاعظم لما قضيتها كلها واسعفتني بها ولم تخيب املي ورجائي اللهم
وشفع صاحب هذا القبر فيّ يا سيدي يا ولي الله يا امين الله اسئلك ان تشفع لي
الى الله عز وجل في هذه الحاجات كلها بحق آبائك الطاهرين وبحق اولادك
المنتجبين فان لك عند الله تقدست اسمائه المنزلة الشريفة والمرتبة الجليلة
والجاه العريض اللهم لو عرفت من هو اوجه عندك من هذا الامام ومن آبائه
وابنائه الطاهرين عليهم السلام والصلوة لجعلتهم شفعائي وقدمتهم امام
حاجتي وطلباتي هذه فاسمع مني واستجب لي وافعل بي ما انت اهله يا ارحم الراحمين
اللهم وما قصرت عنه مسئلتي وعجزت عنه قوتي ولم تبلغه فطنتي من صالح
ديني ودنياي وآخرتي فامنن به علي واحفظني واحرسني وهب لي واغفر لي ومن
ارادني بسوء او مكروه من شيطان مريد او سلطان عنيد او مخالف في دين او
منازع في دنيا او حاسد علي نعمة او ظالم او باغ فاقبض عني يده واصرف عني
كيده واشغله عني بنفسه واكفني شره وشر اتباعه وشياطينه واجرني من كل
ما يضرني ويجحف بي واعطني جميع الخير كله مما اعلم ومما لا اعلم اللهم صل
على محمد وآل محمد واغفر لي ولوالدي ولاخواني واخواتي واعمامي وعماتي
واخوالي وخالاتي واجدادي وجداتي واولادهم وذراريهم وازواجي وذرياتي
واقربائي واصدقائي وجيراني واخواني فيك من اهل الشرق والغرب ولجميع
اهل مودتي من المؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات ولجميع من علمني

بسم الله الرحمن الرحيم
لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
[illegible]
اللهم انت [illegible]
[illegible] لا اله الا انت [illegible]

خَيْراً اَوْ تَعَلَّمَ مِنّي عِلْماً اَللّٰهُمَّ اَشْرِكْهُمْ في صالِحِ دُعائي وَزِيارَتي لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ وَاَشْرِكْني في صالِحِ اَدْعِيَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَبَلِّغْ وَلِيَّكَ مِنْهُمُ السَّلامَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ يا سَيِّدي يا مَوْلايَ يا فُلانَ بْنَ فُلانٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَنْتَ وَسيلَتي اِلَى اللّٰهِ وَذَريعَتي اِلَيْهِ وَلي حَقُّ مُوالاتي وَتَاْميلي فَكُنْ شَفيعي اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلىٰ قِصَّتي هٰذِهِ وَصَرْفي عَنْ مَوْقِفي هٰذا بِالنُّجْحِ بِما سَئَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني عَقْلاً كامِلاً وَلُبّاً راجِحاً وَعِزّاً باقِياً وَقَلْباً زَكِيّاً وَعَمَلاً كَثيراً وَاَدَباً بارِعاً وَاجْعَلْ ذٰلِكَ كُلَّهُ لي وَلا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ **پنجم** در ذکر زیارت وداع که هر یک از ائمه علیهم السلام بآن وداع کرده شوند بدانکه از جملهٔ آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شد وداع کردن زائر است مزور را در وقت بیرون رفتن از بلدان بزرگوار با آنچه از ایشان رسیده چنانچه در غالب زیارات مشاهده میشود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از ایشان صلوات الله علیهم وداعی نقل کردیم و در وداع حضرت سیّد الشهداء علیه السلام اکتفا کردیم بهمان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب زیارت آنحضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر میکنیم این زیارت وداع را که شیخ محمّد بن المشهدی از ادر باب وداع مزار کبیر نقل کرده و سیّد بن طاوس بعد از زیارت جامعهٔ مذکوره و ما نقل میکنیم آنرا از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ سَلامَ وَلِيٍّ غَيْرِ راغِبٍ عَنْكُمْ وَلا مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَلا مُسْتَبْدِلٍ بِكُمْ وَلا مُؤْثِرٍ عَلَيْكُمْ وَلا زاهِدٍ في قُرْبِكُمْ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَةِ قُبُورِكُمْ وَاِتْيانِ مَشاهِدِكُمْ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَحَشَرَنِي اللّٰهُ في زُمْرَتِكُمْ وَاَوْرَدَني حَوْضَكُمْ وَ اَرْضاكُمْ عَنّي وَمَكَّنَني في دَوْلَتِكُمْ وَاَحْياني في رَجْعَتِكُمْ وَمَلَّكَني في اَيّامِكُمْ وَشَكَرَ سَعْيي لَكُمْ وَغَفَرَ ذُنُوبي بِشَفاعَتِكُمْ وَاَقالَ عَثْرَتي بِحُبِّكُمْ وَاَعْلىٰ كَعْبي بِمُوالاتِكُمْ وَشَرَّفَني

يجد دونه من ذلك التبديل معذبك فانهما كانا الشهادة بانّه اشهد انه ينتصر في بان لك الفضل الطول في انعامك على مع قلة شكري الّا فيهما يا فاعل كل ارادة صلّ على محمّد وآله و موفقي اماما من طول التفضل لعلة التكرار وحب لي زيادة من اعمار النعمة بعد النعمة واطرني خيراتك صلّ على محمّد وآله ولا تفتني بنفسي بيوم سريرة وامتحن قلبي لرضاك واجعل ما تقربت به اليك في ديلك لك خالصا ولا تجعله للزور

بِطَاعَتِكُمْ وَاَعَزَّنِي بِهُدَاكُمْ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مُفْلِحًا مُنْجِحًا سَالِمًا غَانِمًا مُعَافًا غَنِيًّا
فَائِزًا بِرِضْوَانِ اللّٰهِ وَفَضْلِهِ وَكِفَايَتِهِ بِاَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ وُفَّادِكُمْ وَمَوَالِيكُمْ
وَمُحِبِّيكُمْ وَشِيعَتِكُمْ وَرَزَقَنِيَ اللّٰهُ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ مَا اَبْقَانِي رَبِّي بِنِيَّةٍ
صَادِقَةٍ وَاِيمَانٍ وَتَقْوًى وَاِخْبَاتٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ
الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمُ وَالصَّلٰوةِ عَلَيْهِمْ وَاَوْجِبْ لِيَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ
وَالْبَرَكَةَ وَالنُّورَ وَالْاِيمَانَ وَحُسْنَ الْاِجَابَةِ كَمَا اَوْجَبْتَ لِاَوْلِيَائِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمُ
الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمْ وَالرَّاغِبِينَ فِي زِيَارَتِهِمُ الْمُنْفِرِدِينَ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي
وَنَفْسِي وَمَالِي وَاَهْلِي اِجْعَلُونِي مِنْ هَمِّكُمْ وَصَيِّرُونِي فِي حِزْبِكُمْ وَاَدْخِلُونِي فِي شَفَاعَتِكُمْ
وَاذْكُرُونِي عِنْدَ رَبِّكُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْ اَرْوَاحَهُمْ وَاَجْسَادَهُمْ
عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

ششم در تحفهٔ الزائر

است که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه تو را حاجتی بسوی خدا تعالی باشد یا از امری خائف
و ترسان باشی در کاغذی خوب بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اتوجه الیک
باحب الاسماء الیک واعظمها لدیک واقربک واتوسل الیک بمن اوجبت
حقه علیک بمحمد وعلی وفاطمة والحسن والحسین وعلی بن الحسین ومحمد
بن علی وجعفر بن محمد وموسی بن جعفر وعلی بن موسی ومحمد بن علی وعلی بن محمد
والحسن بن علی والحجة المنتظر صلوات الله علیهم اجمعین اکفنی کذا وکذا (بنویسد
حاجت خود را ذکر کند پس رقعه را بپیچد و در بندقه از گل بکند او در دریا بیندازد
که حضرت بزودی فرج کرامت فرماید هفتم بسند معتبر روایت کرده شیخ ابو عمرو ناشی قال قال امام عصر
صلوات الله علیه این دعا را املا فرمود بابو علی محمد بن همام و امر فرمود او را که از بخواند و سید
بن طاوس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهای وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات کبیره
این دعا را ذکر کرده و فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن از آنکه
مهمل گذاری خواندن این دعا را پس بدرستیکه ما شنیدیم این را از فضل خداوند جل جلاله

ششم آنکه چون خواهی زیارت کنی یا وداع نمائی نخست غسل کن پس بگو
آنچه ذکر شد از دعا تا آخر دعا و چون از دعا فارغ شوی بگو
شهدت الله انک انت الله لا اله الا انت وحدک لا شریک لک
و شهدت ان محمدا عبدک و رسولک و شهدت ان علیا
و الائمة من ولده حجج الله و شهدت ان فلانا
و اشار الی نفسه حجة الله و شهدت ان مواعید الائمة صادقة
و ان الرجعة حق لا ریب فیها و ان الساعة آتیة لا شک فیها
و ان الله یبعث من فی القبور و ان الموت و النشور و الحساب
و الجنة و النار و الصراط و المیزان و الوقوف بین یدی الله
و السؤال حق و ان الدین کما وصفت و ان الاسلام کما شرحت
و ان الامر کما ذکرت و ان الخلق کما بدأتهم یعیدون
و ان ما نطق به الکتاب و اخبر به الصادقون من الامور
و الاشراط و الاحداث و الفتن و الدجال و الدابة و یاجوج و مأجوج
و طلوع الشمس من مغربها و نزول عیسی بن مریم و ما ذکر
من امر هذا الدهر من اوله الی آخره کما ذکرت و اخبرت
و ان الموت حق و ان منکرا و نکیرا حق و ان البعث حق
و ان الصراط حق و ان الوعد و الوعید حق و ان الجنة حق
و ان النار حق و ان الله یجزی بالحسنات و یتجاوز عن السیئات
و یغفر الذنوب و یشفع فی الشفاعة و یقبل التوبة و یعفو عن الخطیئة
و یقبل الحسنة و یضاعفها و یعذب علی السیئة و یغفرها
و یرحم بعد القدرة و یتجاوز بعد الحجة و یجزی بالحق
و یقضی بالعدل و یهدی الی الرشد و یعصم من الضلالة
و یبصر من العمی و یرشد من الغی و یفرج عن المکروبین
و یجیب المضطرین و یکشف السوء و یغیث المستغیثین
و یصدق الصادقین و یثیب المتقین و یحکم بین العباد
و هو عدل فی جمیع ما قضی و حکم و جار و هو منتقم ممن عصاه
و خالف امره و ارتکب نهیه و هو مثیب من اطاعه و وحده
و لم یشرک به شیئا و لم یتخذ من دونه ولیا و لا وزیرا
و لا شریکا و لا ظهیرا و لا ضدا و لا ندا و لا صاحبة و لا ولدا
و لا کفوا و لا عدیلا و لا مثیلا و لا نظیرا و لا شبیها
و لا مثالا و لا ولیا و لا حمیما و لا شفیعا و لا حجیجا
و لا خصیما و لا ظهیرا و لا معینا و لا مشیرا و لا مدبرا
و لا مقدرا و لا معقبا و لا معجزا و لا مستکبرا و لا متعززا
و لا متجبرا و لا متکبرا و لا متعظما و لا متجلدا و لا متغطرسا
و لا متعالیا و لا متسلطا و لا قاهرا و لا غالبا و لا مقتدرا
و لا مستعلیا و لا مستکملا و لا مستظهرا و لا مستغنیا
و لا مستأنسا و لا مستوحشا و لا مستراحا و لا مستریحا
و لا مستعینا و لا مستجیرا و لا مستغیثا و لا مستنصرا
و لا مستنجدا و لا مستنجحا و لا مستنجزا و لا مستنجزا
و لا مستنجزا و لا مستنجزا و لا مستنجزا و لا مستنجزا

کہ مخصوص فرمودہ ما را بآن پس اعتماد کن بآن و آن دعا این است اَللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ
لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَكَ اَللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي
رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اَللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ
ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي اَللّٰهُمَّ لَا تُمِتْنِي مِيتَةً جَاهِلِيَّةً وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي
اَللّٰهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَنِي لِوَلَايَةِ مَنْ فَرَضْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ أَمْرِكَ
بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى وَالَيْتُ وُلَاةَ أَمْرِكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ
بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا
وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَّ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ فَثَبِّتْنِي
عَلَى دِينِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَلَيِّنْ قَلْبِي لِوَلِيِّ أَمْرِكَ وَعَافِنِي مِمَّا امْتَحَنْتَ بِهِ خَلْقَكَ
وَثَبِّتْنِي عَلَى طَاعَةِ وَلِيِّ أَمْرِكَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ وَبِإِذْنِكَ غَابَ عَنْ بَرِيَّتِكَ
وَأَمَرَكَ بِانْتِظَارِ وَأَنْتَ الْعَالِمُ غَيْرُ الْمُعَلَّمِ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرِ وَلِيِّكَ فِي
الْإِذْنِ لَهُ بِإِظْهَارِ أَمْرِهِ وَكَشْفِ سِتْرِهِ فَصَبَّرْنِي عَلَى ذَلِكَ حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا
أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَلَا كَشْفَ مَا سَتَرْتَ وَلَا الْبَحْثَ عَمَّا كَتَمْتَ وَلَا أُنَازِعَكَ
فِي تَدْبِيرِكَ وَلَا أَقُولَ لِمَ وَكَيْفَ وَمَا بَالُ وَلِيِّ الْأَمْرِ لَا يَظْهَرُ وَقَدِ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ
مِنَ الْجَوْرِ وَأُفَوِّضُ أُمُورِي كُلَّهَا إِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِيَنِي وَلِيَّ أَمْرِكَ
ظَاهِرًا نَافِذَ الْأَمْرِ مَعَ عِلْمِي بِأَنَّ لَكَ السُّلْطَانَ وَالْقُدْرَةَ وَالْبُرْهَانَ وَالْحُجَّةَ وَ
الْمَشِيَّةَ وَالْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي وَبِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ ظَاهِرَ الْمَقَالَةِ وَاضِحَ الدَّلَالَةِ هَادِيًا مِنَ الضَّلَالَةِ شَافِيًا مِنَ
الْجَهَالَةِ أَبْرِزْ يَا رَبِّ مُشَاهَدَتَهُ وَثَبِّتْ قَوَاعِدَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَقَرُّ عَيْنُهُ بِرُؤْيَتِهِ
وَأَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ
جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ وَأَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

بسم اللہ الرحمن الرحیم دعا بآنچہ
آنحضرت دعا فرمود قبل از آن
علمہا کہ بآنحضرت وحی فرمود
و توکل علی اللہ الملک الاکبر
و تسلیم بہ علی ثوابہ
قوۃ الا باللہ خروج ضرور
خروج بضرورۃ الی من یکفہ
و خروج ففی خروج بنفسہ
الی بلدہ و خروج
عاما خرج لعلۃ الی
من یغنیہا و خروج من ارض
الکفر الی ارض
و افضل امنیۃ اللہ
فی جمع امورہ

وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا
يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ
اللَّهُمَّ وَمُدَّ فِي عُمُرِهِ وَزِدْ فِي آجَالِهِ وَأَعِنْهُ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي
كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَالْقَائِمُ الْمُهْتَدِي وَالطَّاهِرُ النَّقِيُّ الزَّكِيُّ النَّقِيُّ
الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْيَقِينَ لِطُولِ الْأَمَدِ
فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبَرِهِ عَنَّا وَلَا تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ
الْيَقِينِ فِي ظُهُورِهِ وَالدُّعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يُقَنِّطَنَا طُولُ غَيْبَتِهِ مِنْ
قِيَامِهِ وَيَكُونَ يَقِينُنَا فِي ذَلِكَ كَيَقِينِنَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَقَوِّ قُلُوبَنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلُكَ بِنَا
عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى وَقَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ
وَثَبِّتْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ
وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَوْتِنَا وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَفَّانَا وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا شَاكِّينَ
وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ
نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَدَمْدِمْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهِرْ بِهِ الْحَقَّ
وَأَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الذُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ
وَاقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُوسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ
وَأَبِرْ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالنَّاكِثِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ
مَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دَيَّارًا وَلَا تُبْقِيَ لَهُمْ
آثَارًا طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتُحِيَ مِنْ دِينِكَ
وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرَ مِنْ سُنَنِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ
غَضًّا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا عِوَجَ فِيهِ وَلَا بِدْعَةَ مَعَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ

کلمہا بہ ہما جمعا آنچنان
و لا نجی الا ما شاء اللہ و علیہ
اتوکل لا الہ الا ہو الیہ
المصیر نوزدہم ذوالقعدہ دعا و زیارت شب زفاف از حضرت
امام محمد باقر و حضرت صادق علیہما السلام مروی است
کہ چون عروس را نزد داماد آرند
بگو کہ پیش از آن وضو بساز
و دو رکعت نماز بکن و بگو کہ
اگر کند کہ دو رکعت نماز
بگذارد بہ بہشت رود و حق
تعالی بہ محمد و آل محمد
صلوات بسیار فرستد و آن
نماز بہتر است از دنیا و آنچہ
در دنیا است و چون داخل
شود بگو کہ
اللہم اجعل لی فی قبری نورا
و فی لحدی سرورا

فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنَصْرِ دِينِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ
بِعِلْمِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ وَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَنَقَّيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ
عَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شِيعَتِهِ الْمُنْجَبِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنَّا مَأْمُولَهُمْ
وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ
غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَغَيْبَةَ
إِمَامِنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةَ
عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ
وَإِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لِوَلِيِّكَ فِي إِظْهَارِ
عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِعَامَةً إِلَّا
قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا هَدَمْتَهُ وَلَا حَدًّا
إِلَّا فَلَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكْلَلْتَهُ وَلَا رَايَةً إِلَّا نَكَّسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا أَفْلَلْتَهُ
وَلَا جَبَّارًا إِلَّا خَذَلْتَهُ وَأَرِمْهِمْ يَا رَبِّ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ
وَبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَذِّبْ أَعْدَاءَكَ وَأَعْدَاءَ وَلِيِّكَ وَ
أَعْدَاءَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِيَدِ وَلِيِّكَ وَابْدَأْ بِهِمْ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ
اللَّهُمَّ اكْفِ وَلِيَّكَ وَحُجَّتَكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَكِدْ مَنْ أَرَادَهُ وَامْكُرْ بِمَنْ
مَكَرَ بِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَاقْطَعْ عَنْهُ مَادَّتَهُمْ وَأَرْعِبْ لَهُ
قُلُوبَهُمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغْتَةً وَشُدَّ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَأَخْزِهِمْ
فِي عِبَادِكَ وَالْعَنْهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِنْهُمْ أَسْفَلَ نَارِكَ وَأَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ وَ
أَصْلِهِمْ نَارًا وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ

وارضی بها واجمع بیننا
باحسن اجتماع وآنس
ایتلاف فانک تحب الحلال
وتکره الحرام وانت علی
کل شیء قدیر
صادق علیک مسئولت
کچون درپیش رفاق
بنده عرضی بروی موی
پیش بابکه در وبعلة
اوردیم اللهم یا مالک
اخذها وبیدک کلمالک
استخلصها فان قضیت
لی منها ولدا فاجعله
مبارکا تقیا من شیعة
آل محمد ولا تجعل
للشیطان فیه نصیبا ولا
لاحد بسبب دعای
رهبه است در ابتدا
کحضرت موسی
ع

وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَاَضَلُّوا عِبَادَكَ وَاَخْرَبُوا بِلَادَكَ اَللّٰهُمَّ وَاَحْيِ بِوَلِيِّكَ الْقُرْاٰنَ
وَاَرِنَا نُوْرَهُ سَرْمَدًا لَا لَيْلَ فِيْهِ وَاَحْيِ بِهِ الْقُلُوْبَ الْمَيِّتَةَ وَاشْفِ بِهِ الصُّدُوْرَ
الْوَغِرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْاَهْوَآءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَاَقِمْ بِهِ الْحُدُوْدَ الْمُعَطَّلَةَ وَ
الْاَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتّٰى لَا يُبْقٰى حَقٌّ اِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ اِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ
مِنْ اَعْوَانِهِ وَمُقَوِّيَةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِّيْنَ لِاَمْرِهِ وَالرَّاضِيْنَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسَلِّمِيْنَ
لِاَحْكَامِهِ وَمِمَّنْ لَا حَاجَةَ بِهِ اِلَى التَّقِيَّةِ مِنْ خَلْقِكَ وَاَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِيْ تَكْشِفُ
الضُّرَّ وَتُجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاكَ وَتُنْجِيْ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ فَاكْشِفِ الضُّرَّ عَنْ وَلِيِّكَ
وَاجْعَلْهُ خَلِيْفَةً فِيْ اَرْضِكَ كَمَا ضَمِنْتَ لَهُ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِيْ مِنْ خُصَمَآءِ اٰلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِيْ مِنْ اَعْدَآءِ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِيْ مِنْ اَهْلِ
الْحَنَقِ وَالْغَيْظِ عَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَاِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ ذٰلِكَ فَاَعِذْنِيْ
وَاَسْتَجِيْرُ بِكَ فَاَجِرْنِيْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِيْ بِهِمْ فَائِزًا عِنْدَكَ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

هشتم در آداب زیارت بنیابت است بدانکه ثواب زیارت هر یک از رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام را هدیه روح مقدس هر یک از ایشان میتوانکرد و همچنین بروح هر یک از مؤمنان هدیه میتوانکرد و زیارت بنیابت ایشان میتوانکرد چنانکه بسند معتبر منقول است که راوی عرض کرد که من پدر تو را از زیارت کردم و ثواب آنرا از برای تو قرار دادم فرمود که تو را از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقول است که امام علی نقی علیه السلام شخصی را فرستاد بجای امام حسین علیه السلام که از برای او زیارت و دعا کند و بسند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که چون بزیارت مرقد منور رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بروی و از اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز کن و بابیت نزد سر رسول خدا صلی الله علیه و آله و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ مِنْ اَبِيْ وَاُمِّيْ وَزَوْجَتِيْ وَوَلَدِيْ وَاَهْلِ بَيْتِيْ وَمِنْ جَمِيْعِ اَهْلِ بَلَدِيْ

این کلمه در مصباح الشیخ و مصباح المزار نبود (منه)

حضرت علیهما السلام عبارت میباید بجای هر یک از ایشان

و اگر دعای بجای هر یک از ایشان

و اگر انت اللهم را تا

و رزقنی مکانک اللهم

و رزقنی و تجعلنی فیما انزلت

من کتابک و شرعت بما عبادک

ان قلت یا عبادک الذین

لا یستطیعون ان یحصوا ثناء علیهم

انت کما اثنیت علی نفسک

ان الله یفعل ما یشاء

جمیعا و قد تقدم منی ما

قد علمت و ما انت اعلم

به منی فما سوا ذلک فلو

انک وقفت الی

حُرِّهِمْ وَعَبِيدِهِمْ وَاَبْيَضِهِمْ وَاَسْوَدِهِمْ پس هر کس از اهل بلد خود بگوئی که من بنیابت تو به سیّد
سلام دادم صادق خواهی بود و در بعضی از زیارات وارد است که از بعضی از ائمهٔ طاهرین
صلوات الله علیهم اجمعین سؤال نمودند از مردیکه دو رکعت نماز میکند یا یکروز روزه میدارد
یا حج یا عمره بجا می آورد یا زیارت میکند رسول خدا را یا یکی از ائمهٔ طاهرین علیهم السلام را و
ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه میکند آیا او را ثوابی هست فرمود که ثواب
انعمل با شخص میرسد بی نکاست از ثواب او چیزی که کم شود و شیخ طوسی ره در تهذیب فرموده است که
بنیابت برادر مؤمن بزیارت رود یا حج چون فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ
از عمل زیارت بگوید اَللّٰهُمَّ مَا اَصَابَنِي مِنْ تَعَبٍ اَوْ نَصَبٍ اَوْ شَعَثٍ اَوْ لُغُوبٍ فَاجُرْ
فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ فِيهِ وَاجُرْنِي فِي قَضَائِي عَنْهُ پس چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ اَتَيْتُكَ زَائِرًا عَنْهُ فَاشْفَعْ لَهُ عِنْدَ رَبِّكَ پس مرد را
که خواهد از برای او بکند و نیز فرموده است که چون کسی خواهد که بنیابت دیگری زیارت کند بگوید اَللّٰهُمَّ
اِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ اَوْفَدَنِي اِلَى مَوَالِيهِ وَمَوَالِيَّ لِاَزُورَ عَنْهُ وَجَاءَ لِيَجْزِيَ الثَّوَابَ
وَفِرَارًا مِنْ سُوءِ الْحِسَابِ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ يَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِاَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ عَلَيْكَ فِي
غُفْرَانِ ذُنُوبِهِ وَحَطِّ سَيِّئَاتِهِ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِهِمْ عِنْدَ شَهَادَةِ اِمَامِهِ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنْهُ وَاَقِلْ شَفَاعَةَ اَوْلِيَائِهِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ
فِيهِ اَللّٰهُمَّ جَازِهِ عَلَى حُسْنِ نِيَّتِهِ وَصَحِيحِ عَقِيدَتِهِ وَصِحَّةِ مُوَالَاتِهِ اَحْسَنَ مَا
جَازَيْتَ اَحَدًا مِنْ عَبِيدِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَاَدِمْ لَهُ مَا خَوَّلْتَهُ وَاسْتَعْمِلْهُ صَالِحًا
فِيمَا اَنَبْتَهُ وَلَا تَجْعَلْنِي اٰخِرَ وَافِدٍ لَهُ بُوفِدُهُ اَللّٰهُمَّ اَعْتِقْ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ
وَاَوْسِعْ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ اجْعَلْهُ مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَبَارِكْ لَهُ فِي وُلْدِهِ وَمَالِهِ وَاَهْلِهِ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَحُلْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ حَتَّى لَا يَعْصِيَكَ وَاَعِنْهُ عَلَى طَاعَتِكَ

من عوذ لك الذي يمل
كل شيء لا تفتر يده
ولو ان احدا استطاع
الهرب من ربه لكنت
انا احق بالهرب منك
وانت لا تخفى عليك خافية
في الارض ولا في السماء
الا اتيت بها وكفى بنا
جازيا وكفى بنا حسيبا
اللهم انك طالبي ان
انا هربت ومدركي ان
انا فررت فها انا ذا بين
يديك خاضع ذليل
راغم ان تعذبني فاني
لذلك اهل وهو بارد
مني عدل وان تغفر
وترحمني فانت اهل ذلك
والمنتهى غايتك

وطاعة اوليائك حتى لا تفقده حيث امرته ولا تراه حيث نهيته اللهم صل
على محمد وآل محمد واغفر له وارحمه واعف عنه وعن جميع المؤمنين و
المؤمنات اللهم صل على محمد وآل محمد واعذه من هول المطلع ومن فزع يوم
القيمة وسوء المنقلب ومن ظلمة القبر ووحشته ومن مواقف الخزي في الدنيا
والآخرة اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل جائزته في موقفي هذا غفرانك
وتحفته في مقامي هذا عند امامي صلى الله عليه ان تقيل عثرته وتقبل
معذرته وتتجاوز عن خطيئته وتجعل التقوى زاده وما عندك خير له
في معاده وتحشره في زمرة محمد وآل محمد صلى الله عليه وآله وتغفر له ولوالديه
فانك خير مرغوب اليه وآكرم مسئول اعتمد العباد عليه اللهم ولكل
موفد جائزة ولكل زائر كرامة فاجعل جائزته في موقفي هذا غفرانك و
الجنة له ولجميع المؤمنين والمؤمنات اللهم وانا عبدك الخاطئ المذنب
المقر بذنوبه فاسئلك يا الله بحق محمد وآل محمد ان لا تخزيني بعد ذلك
الاجر والثواب من فضل عطائك وكرم تفضلك پس بر دو بنزد ضريح مقدس رسانها
بوی سمان بلند کند رو بقبله وبگوید یا مولای یا امامی عبدك فلان بن فلان وفد
زائرك المتهدك بتقربه الى الله عز وجل بذلك والى رسوله واليك يرجو بذلك
مكانك رفيه من النار من العقوبة فاغفر له ولجميع المؤمنين والمؤمنات يا الله
يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله
الا الله العلي العظيم اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وتستجيب لي
(فيه وفي جميع اخواني واخواتي وولدي واهلي بجودك)
(وكرمك يا ارحم الراحمين)

اللهم ان هذا يوم من ايامك
وساعة من ساعاتك
انا فيه راجية لرحمتك
ومتعرضة لمغفرتك
اللهم فصل على محمد وآل محمد
واجعلني في هذا اليوم
من اوفر عبادك حظا
واقربهم منزلة منك
واخصهم زلفى لديك
فانه لا ينال ذلك الا بفضلك
وجد لي بجودك
يا جواد يا كريم
يا من تحب ان يعفى عن المذنب
قد اتاك المذنب
فاعف عني
يا من تحب ان يرحم المسكين
قد اتاك المسكين
فارحمني
يا من لا يتكأ على كثرة الذنوب
عظيمة
فلا تتكأ على كثرة ذنوبي
عظيمة
فاغفر لي
يا من لا يتعاظمه ان يغفر الذنب
الكبير
اغفر لي ذنبي كله
دقه وجله
وسره وعلانيته
وما سلف مني
وما خفي
وما اعلن
وما استكن
وما علمت منه
وما لم اعلم
وما ظهر مني
وما بطن
وما احاطت به
شعري وبشري
ولحمي ودمي
وعظمي ومخي
وعصبي وقلبي
وجميع جوارحي
وما انطوى عليه
جلدي ومثواي
وما تقدم من ذنوبي
وما تأخر
وما اسررت
وما اعلنت
وما انت اعلم به مني
وما لم يكن علمك مني
وما لم تكن
وما علمت منه
وما لم اعلم
وما ظهر مني
وما بطن
وما احاطت به
شعري وبشري
ولحمي ودمي
وعظمي ومخي
وعصبي وقلبي
وجميع جوارحي
وما انطوى عليه
جلدي ومثواي
وما تقدم من ذنوبي
وما تأخر
وما اسررت
وما اعلنت
وما انت اعلم به مني
وما لم يكن علمك مني
وما لم تكن

(ملحقات دوم مفاتیح)

(بسم الله الرحمن الرحیم)

مخفی نماناد که این نسخهٔ شریفه از جهت خط و چاپ و صحت از سایر چاپها امتیاز دارد بعلاوه انکه مصنف در مفاتیح چند دعا را بواسطهٔ طول ان اول را ذکر کرده و بقیه را نقل ننموده ما در اینجا ان بقیه را ذکر مینمائیم تا اشخاصی که این کتابرا دارند محتاج بکتاب دیگر نشوند و چون در مفاتیح بر اکثر امامزادها زیارتی نقل نشده در اینجا یک زیارتی برای امامزادها نقل میکنیم امید که منظور نظر اهل معرفت و دعا و اقعشوذ و قدوا زادانسته احترام و شکر مؤلف و کاتب و باانی طبع از اینجا اورد و باشند والله الموفق

امّا دعاها اول دعای زیارت حضرت امام حسین علیه السلام که در مفاتیح اول ان ذکر شده و تمامش این است اللهم انت الذی استجبت لادم وحوا اذ قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنکونن من الخاسرین وناداک نوح فاستجبت له ونجیته واهله من الکرب العظیم واطفات نار نمرود عن خلیلک ابرهیم فجعلتها بردا وسلاما وانت الذی استجبت لایوب اذ نادی مسنی الضر وانت ارحم الراحمین فکشفت ما به من ضر واتیته اهله ومثلهم معهم رحمة من عندک وذکری لاولی الالباب وانت الذی استجبت لذی النون حین ناداک فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فنجیته من الغم وانت الذی استجبت لموسی وهرون دعوتهما حین قلت قد اجیبت دعوتکما فاستقیما واغرقت فرعون وقومه وغفرت لداود ذنبه وتبت علیه رحمة منک وذکری وفدیت اسماعیل بذبح عظیم بعد ما اسلما وللجبین فنادیته بالفرج والروح وانت الذی نادیت زکریا نداء خفیا فقال رب انی وهن العظم منی واشتعل الراس شیبا ولم اکن بدعائک رب شقیا وقلت یدعوننا رغبا ورهبا وکانوا لنا خاشعین وانت الذی استجبت للذین امنوا وعملوا الصالحات لتزیدهم من فضلک فلا تجعلنی من الموسوسین

اول من ان ترید فیه طاعة المطیعین او تنقص منه معصیة المذنبین فارحمنی یا ارحم الراحمین ودعا دوم دعای یا ذا الجلال والاکرام اورد بن

ملحقات دوم باقیات صالحات

دعای حضرت یحیی علیه السلام

وکان من دعائه علیه السلام فی ذکر القوم وطلبها

اللهم یا من لا یصفه نعت الواصفین ویا من لا یخیب رجاء الراجین ویا من لا یضع لدیه اجر المحسنین ویا من هو منتهی حوائج العابدین ویا من هو غایة خشیة المتقین هذا مقام من لاذ اولیاءک بعزک وقام فیه ایاک الذین لا یخافون فی الله لومة لائم

الدَّاعِينَ لَكَ وَالرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُمْ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ فَطَهِّرْنِي
بِتَطْهِيرِكَ وَتَقَبَّلْ صَلَوٰتِي وَدُعَائِي بِقَبُولِ حُسْنٍ وَطَيِّبْ بَقِيَّةَ حَيَوٰتِي وَطَيِّبْ وَفَاتِي
وَاخْلُفْنِي فِيمَنْ أَخْلُفُ وَاحْفَظْنِي يَا رَبِّ بِدُعَائِي وَاجْعَلْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً تَحُوطُهَا
بِحِيَاطَتِكَ بِكُلِّ مَا حُطْتَ بِهِ ذُرِّيَّةَ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَلِكُلِّ دَاعٍ مِنْ خَلْقِكَ مُجِيبٌ وَمِنْ كُلِّ
سَائِلٍ قَرِيبٌ أَسْئَلُكَ يَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَبِكُلِّ اسْمٍ رَفَعْتَ بِهِ سَمَائَكَ وَفَرَشْتَ بِهِ أَرْضَكَ وَ
أَرْسَيْتَ بِهِ الْجِبَالَ وَأَجْرَيْتَ بِهِ الْمَاءَ وَخَزَنْتَ بِهِ السَّحَابَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
وَاللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَخَلَقْتَ الْخَلَائِقَ كُلَّهَا أَسْئَلُكَ بِعَظَمَةِ وَجْهِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ
لَهُ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ فَاضَاءَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ إِلَّا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفَيْتَنِي
أَمْرَ مَعَاشِي وَمَعَادِي وَأَصْلَحْتَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَمْ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلَحْتَ أَمْرِي
وَأَمْرَ عِيَالِي وَكَفَيْتَنِي هَمَّهُمْ وَأَغْنَيْتَنِي وَإِيَّاهُمْ مِنْ كُنُوزِكَ وَخَزَائِنِكَ وَسَعَةِ فَضْلِكَ
الَّذِي لَا يَنْفَدُ أَبَدًا وَأَثْبِتْ فِي قَلْبِي يَنَابِيعَ الْحِكْمَةِ الَّتِي تَنْفَعُنِي بِهَا وَتَنْفَعُ بِهَا مَنْ أَنْتَ بَيْنَ
مِنْ عِبَادِكَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَّقِينَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ إِمَامًا كَمَا جَعَلْتَ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلَ
إِمَامًا فَإِنَّ بِتَوْفِيقِكَ يَفُوزُ الْفَائِزُونَ وَبِتَوْبِكَ التَّائِبُونَ وَبِعَبْدِكَ الْعَابِدُونَ
وَبِتَسْدِيدِكَ يَصْلُحُ الصَّالِحُونَ الْمُحْسِنُونَ الْمُخْبِتُونَ الْعَابِدُونَ لَكَ الْخَائِفُونَ مِنْكَ
وَبِإِرْشَادِكَ نَجَا النَّاجُونَ مِنْ نَارِكَ وَأَشْفَقَ مِنْهَا الْمُشْفِقُونَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَمْدِكَ لَا بِكَ
خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَهَلَكَ الظَّالِمُونَ وَغَفَلَ الْغَافِلُونَ اللّٰهُمَّ إِنَّ نَفْسِي تَقُولُهَا فَأَنْتَ وَلِيُّهَا
وَمَوْلَاهَا وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا اللّٰهُمَّ بَيِّنْ لَهَا هُدَاهَا وَأَلْهِمْهَا تَقْوَاهَا وَبَشِّرْهَا بِرَحْمَتِكَ
حِينَ تُوَفِّيهَا وَنَزِّلْهَا مِنَ الْجِنَانِ عُلْيَاهَا وَطَيِّبْ فَاهَا وَمَحْيَاهَا وَأَكْرِمْ مُنْقَلَبَهَا

وَاشْهَدْ عَلَيْهِ الشَّيْطَانَ فَقَصِّرْ عَمَّا أَمَرْتَ بِهِ تَقْصِيرًا وَعَمَّا لَمْ تَأْذَنْ عَنْهُ تَقْدِيرًا
كَالْجَاهِلِ بِقَدْرِ ذٰلِكَ عَالِمًا أَوْ كَالْمُنْكِرِ فَضْلَ إِحْسَانِكَ
إِلَيْهِ حَتَّى إِذَا انْتَفَعَ لَهُ
بِعَمَلٍ لَمْ يَعْمَلْهُ وَلَمْ يَسْعَ فِيهِ
بِيَدِهِ وَلَا بِرِجْلِهِ وَلَا
بِلِسَانِهِ وَلَا بِسَمْعِهِ
بِهِ وَرَبِّهِ فَرَاءَى كَبِيرَ عَمَلٍ
كَثِيرٍ وَجَلِيلَ خَطَرٍ
فَأَنَالَهُ بِهِ
مِنْكَ وَجْهَكَ وَمَنَازِلَ
إِلَيْكَ بِقُرْبِكَ وَفَضْلِكَ
بِطَوْلِكَ وَإِحْسَانِكَ
فِيهِ عَنْ
مِنْ كُلِّ مَطْمَعٍ
أَفْتَحُ بِهِ وَعَنْ
عَلَيْهِ

وَمَثْوٰهَا وَمُسْتَقَرَّهَا وَمَأْوٰهَا فَأَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلٰهَا **دعا** این دعا بعد از زیارت حضرت جواد علیه السلام باید خوانده شود و دعا این است اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوْبُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ وَاَنْتَ الْمُعْطِيْ وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوْقُ وَاَنْتَ الْقَادِرُ وَاَنَا الْعَاجِزُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيْفُ وَاَنْتَ الْمُعِيْثُ وَاَنَا الْمُسْتَغِيْثُ وَاَنْتَ الدَّآئِمُ وَاَنَا الزَّائِلُ وَاَنْتَ الْكَبِيْرُ وَاَنَا الْحَقِيْرُ وَاَنْتَ الْعَظِيْمُ وَاَنَا الصَّغِيْرُ وَاَنْتَ الْمَوْلٰى وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ وَاَنْتَ الرَّفِيْعُ وَاَنَا الْوَضِيْعُ وَاَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَاَنَا الْمُدَبَّرُ وَاَنْتَ الْبَاقِيْ وَاَنَا الْفَانِيْ وَاَنْتَ الدَّيَّانُ وَاَنَا الْمَدِيْنُ وَاَنْتَ الْبَاعِثُ وَاَنَا الْمَبْعُوْثُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ بِحَمْدٍ مَنْ تُعَذِّبُ يَا رَبِّ غَيْرِيْ وَلَا اَجِدُ مَنْ يَرْحَمُنِيْ غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ وَارْحَمْ ذُلِّيْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعِيْ اِلَيْكَ وَوَحْشَتِيْ مِنَ النَّاسِ وَاُنْسِيْ بِكَ يَا كَرِيْمُ تَصَدَّقْ عَلَيَّ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِيْ بِهَا قَلْبِيْ وَتَجْمَعُ بِهَا اَمْرِيْ وَتَلُمُّ بِهَا شَعْثِيْ وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِيْ وَتُكَرِّمُ بِهَا مَقَامِيْ وَتَحُطُّ بِهَا عَنِّيْ وِزْرِيْ وَتَغْفِرُ بِهَا مَا مَضٰى مِنْ ذُنُوْبِيْ وَتَعْصِمُنِيْ فِيْمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِيْ وَتَسْتَعْمِلُنِيْ فِيْ ذٰلِكَ كُلِّهِ بِطَاعَتِكَ وَمَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ وَتَخْتِمُ عَمَلِيْ بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلُ اِلٰى ثَوَابِهِ الْجَنَّةَ وَتَسْلُكُ بِيْ سَبِيْلَ الصَّالِحِيْنَ وَتُعِيْنُنِيْ عَلٰى صَالِحِ مَا اَعْطَيْتَنِيْ كَمَا اَعَنْتَ الصَّالِحِيْنَ عَلٰى صَالِحِ مَا اَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّيْ صَالِحًا اَبَدًا وَلَا تَرُدَّنِيْ فِيْ سُوْءٍ اسْتَنْقَذْتَنِيْ مِنْهُ اَبَدًا وَلَا تُشْمِتْ بِيْ عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا اَبَدًا وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا وَلَا اَقَلَّ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْثَرَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَرِنِي الْحَقَّ حَقًّا فَاَتَّبِعَهُ وَالْبَاطِلَ بَاطِلًا فَاَجْتَنِبَهُ وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ مُلْتَبِسًا فَاَتَّبِعَ هَوَايَ بِغَيْرِ هُدًى مِنْكَ وَاجْعَلْ هَوَايَ تَبَعًا لِطَاعَتِكَ

محمد بن منه سوال کرد فضل بن بصره را که بنزد تو مضطرعا و عضو بصره الی الارض متخشعا وطاطا رأسه لعزتک متذللا و آمنک من مالا تؤمن اعلیه منه خضوعا وعددت من ذنوبه ما الذنب احصی لها خشوعا و انقطاعا بک من عظیم ما وقع به فی علمک وقمه ما فضحه فی حکمک من ذنوب اردت لذاتها فلذت و اقدمت تبعاتها فلزمت و اقدمت یا الهی عند ذلک ان عاقبته و لا تنتقم عقوبة ان عفوت عنه و رحمته لانک انت الرب الکریم الذی لا تعاظمه

وَخُذْ رِضَا نَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي وَامْضِ لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ پس حاجات خود را از خدا بطلب که برآورده خواهد شد انشاء الله تعالی

وزیارت دیگر از برای حضرت رضا علیه السلام اَلسَّلَامُ عَلَى الْبَابِ الْأَقْصَدِ وَالطَّرِيقِ الْأَرْشَدِ وَالْعَالِمِ الْمُؤَيَّدِ بِنُبُوعِ الْحِكَمِ وَمَصَابِيحِ الظُّلَمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ الْمُوَفَّقِ بِالتَّأْيِيدِ وَالسَّدَادِ مَوْلَايَ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْجَوَادِ أَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللهِ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَعِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس ببوس تربت شریف را و بگذار صورت را بر آن و دو رکعت نماز زیارت بجا آور و دعا کن بعد از آن هر چه بخواهی

سوم سید اجل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر دو زیارت از برای امامزادگان نقل نموده که بان زیارت کرده میشوند و نقلش در اینجا مناسب فرمود که چون قصد کردی زیارت کنی یکی از ایشان را مثل قاسم فرزند حضرت کاظم علیه السلام یا عباس فرزند امیر المؤمنین علیه السلام یا علی بن الحسین علیه السلام را که مقتول بطف است و هر که جاری مجرای ایشان باشد در حکم پس بایست بر سر قبرشان و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ الطَّاهِرُ الْوَلِيُّ وَالدَّاعِي الْحَفِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتَ حَقًّا وَنَطَقْتَ حَقًّا وَصِدْقًا وَدَعَوْتَ إِلَى مَوْلَاكَ وَمَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِرًّا فَأَنْتَ مُتَّبَعٌ وَنَجِيُّ مُصَدِّقُكَ وَخَابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكَ وَالْمُتَخَلِّفُ عَنْكَ اِشْهَدْ لِي بِهَذِهِ الشَّهَادَةِ لِأَكُونَ مِنَ الْفَائِزِينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطَاعَتِكَ وَتَصْدِيقِكَ وَاتِّبَاعِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي أَنْتَ بَابُ اللهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ أَتَيْتُكَ زَائِرًا وَحَاجَاتِي لَكَ مُسْتَوْدَعًا وَهَا أَنَا ذَا أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَأَمَانَتِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

زیارت دیگر از برای اولاد ائمه علیهم السلام میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَى جَدِّكَ

عمر ان الله تعالى العظيم اللهم فيما أنا أقف حتى تنظر مطيعا لأمرك فيما أمرت به من الدعاء وعدت به من الإجابة لكم أتقرب أدعوك اللهم صل على محمد وآله والقني بتضرعك كما أقفني بأقدامي بين يديك وفضلك كما تفضلت على المطيعين لأمرك فيما أمرت به من الدعاء وعدت به من الإجابة لكم أتقرب أدعوك اللهم صل على محمد وآله وارفع

المصطفى السلام على أبيك المرتضى الرضا السلام على السبط بن الحسن والحسين
السلام على خديجة أم سيدة نساء العالمين السلام على فاطمة أم الأئمة الطاهرين
السلام على المنوبين الفاخرة بجور العلوم الزاخرة شفعائي في الآخرة وأوليائي عند
عود الروح إلى العظام الناخرة أئمة الخلق وولاة الحق السلام عليك أيها الشخص
الشريف الطاهر الكريم أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا عبده ومصطفاه و
أن عليا وليه ومجتباه وأن الأمامة في ولده إلى يوم الدين نعلم ذلك علم اليقين
ونحن لذلك معتقدون وفي نصرهم مجتهدون

چهار دعا ئیست که در اعمال روز عرفه در ذیل تسبیح

سبحان الله قبل كل أحد وسبحان الله بعد كل أحد که در ص ۲ مذکور است بعد از تبارك الله أحسن الخالقين بخوان والحمد لله قبل كل أحد والحمد لله بعد كل أحد والحمد لله مع كل أحد والحمد لله يبقى ربنا ويفنى كل أحد والحمد لله حمدا يفضل حمد الحامدين حمدا كثيرا قبل كل أحد والحمد لله حمدا يفضل حمد الحامدين حمدا كثيرا بعد كل أحد والحمد لله حمدا يفضل حمد الحامدين حمدا كثيرا مع كل أحد والحمد لله حمدا يفضل حمد الحامدين حمدا كثيرا ربنا الباقي ويفنى كل أحد والحمد لله حمدا لا يحصى ولا يدرى ولا ينسى ولا يبلى ولا يفنى وليس له منتهى والحمد لله حمدا يدوم بدوامه ويبقى ببقائه في سني العالمين وشهور الدهور وأيام الدنيا وساعات الليل والنهار والحمد لله أبد الآبد ومع الأبد مما لا يحصيه العدد ولا يفنيه الأمد ولا يقطعه الأبد وتبارك الله أحسن الخالقين (بعد بگو) لا إله إلا الله قبل كل أحد ولا إله إلا الله بعد كل أحد ولا إله إلا الله مع كل أحد ولا إله إلا الله يبقى ربنا ويفنى كل أحد ولا إله إلا الله تهليلا يفضل تهليل المهللين فضلا كثيرا قبل كل أحد ولا إله إلا الله تهليلا يفضل تهليل المهللين فضلا كثيرا بعد كل أحد ولا إله إلا الله تهليلا

على ملائكتك ورسله وبلغهم عني
عليه السلام إذا توفيتني
اللهم إني أوجب إليك في
مقامي هذا من كل ذنب
وصغائرها وبواطن سيئاته
وظواهرها وسوالف زلاته
وحوادثها وما تقدم من لا عجة
نفسه فيعصيك ولا يضرك
أن يعود في خطيئة وقد
قلت يا إلهي في محكم كتابك
أنك تقبل التوبة عن
عبادك وتعفو عن السيئات
وتحب التوابين فاقبل
توبتي كما وعدت واعف
عن سيئاتي كما ضمنت
وأوجب لي محبتك كما شرطت
ولك يا رب شرطي أن
أعود لذنبك ومكروهه
ومحاربة

يَفْضُلُ تَهْلِيلَ الْمُهَلِّلِينَ فَضْلاً كَثِيراً مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ تَهْلِيلاً يَفْضُلُ
تَهْلِيلَ الْمُهَلِّلِينَ فَضْلاً كَثِيراً لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ تَهْلِيلاً
لَا يُحْصَى وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْسَى وَلَا يَبْلَى وَلَا يَفْنَى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
تَهْلِيلاً يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَيَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَأَيَّامِ
الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا
يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَلَا يَقْطَعُهُ الْأَبَدُ وَتَبَارَكَ اللّٰهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
پس بگو وَاللّٰهُ أَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ
اللّٰهُ أَكْبَرُ يَبْقَى رَبُّنَا وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً
كَثِيراً قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً كَثِيراً بَعْدَ
كُلِّ أَحَدٍ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً كَثِيراً مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللّٰهُ
أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً كَثِيراً لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً لَا يُحْصَى وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْسَى وَلَا يَبْلَى وَلَا يَفْنَى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَيَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ
وَأَيَّامِ الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا
يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَلَا يَقْطَعُهُ الْأَبَدُ وَتَبَارَكَ اللّٰهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

دُعَاءُ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِإِيمَانِي أَكْمَلَ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْ يَقِينِي أَفْضَلَ
الْيَقِينِ وَانْتَهِ بِنِيَّتِي إِلَى أَحْسَنِ النِّيَّاتِ وَبِعَمَلِي إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ اللّٰهُمَّ وَفِّرْ
بِلُطْفِكَ نِيَّتِي وَصَحِّحْ بِمَا عِنْدَكَ يَقِينِي وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ مَا فَسَدَ مِنِّي اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي مَا يَشْغَلُنِي الْاِهْتِمَامُ بِهِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْأَلُنِي غَداً عَنْهُ وَ

أَلَا أَرْجِعُ فِي مَذْمُومِكَ وَ
عَهْدِي أَنْ أَهْجُرَ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ
اللّٰهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ
فَاغْفِرْ لِي مَا عَلِمْتَ وَاصْرِفْنِي
بِقُدْرَتِكَ إِلَى مَا أَحْبَبْتَ اللّٰهُمَّ
وَعَلَيَّ تَبِعَاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَ
تَبِعَاتٌ قَدْ نَسِيتُهُنَّ وَكُلُّهُنَّ
بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَعِلْمِكَ
الَّذِي لَا يَنْسَى فَعَوِّضْ مِنْهَا
أَهْلَهَا وَاحْطُطْ عَنِّي وِزْرَهَا
وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقْلَهَا وَاعْصِمْنِي
مِنْ أَنْ أُقَارِفَ مِثْلَهَا اللّٰهُمَّ
وَإِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ إِلَّا
بِعِصْمَتِكَ وَلَا اسْتِمْسَاكَ بِي
عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا عَنْ قُوَّتِكَ
فَقَوِّنِي بِقُوَّةٍ كَافِيَةٍ وَتَوَلَّنِي
بِعِصْمَةٍ مَانِعَةٍ اللّٰهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ
تَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ فَاسِخٌ لِتَوْبَتِي

اَسْتَفْرِغَ اَيَّامِي فِيمَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَاَغْنِنِي وَاَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَلَا تَفْتِنِّي بِالنَّظَرِ
وَاَعِزَّنِي وَلَا تَبْتَلِيَنِّي بِالْكِبْرِ وَعَبِّدْنِي لَكَ وَلَا تُفْسِدْ عِبَادَتِي بِالْعُجْبِ وَاَجْرِ
لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيَّ الْخَيْرَ وَلَا تَمْحَقْهُ بِالْمَنِّ وَهَبْ لِيَ مَعَالِيَ الْاَخْلَاقِ وَاعْصِمْنِي
مِنَ الْفَخْرِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ دَرَجَةً اِلَّا حَطَطْتَنِي عِنْدَ
نَفْسِي مِثْلَهَا وَلَا تُحْدِثْ لِي عِزًّا ظَاهِرًا اِلَّا اَحْدَثْتَ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي
بِقَدْرِهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمَتِّعْنِي بِهُدًى صَالِحٍ لَا اَسْتَبْدِلُ بِهِ وَ
طَرِيقَةِ حَقٍّ لَا اَزِيغُ عَنْهَا وَنِيَّةِ رُشْدٍ لَا اَشُكُّ فِيهَا وَعَمِّرْنِي مَا كَانَ عُمُرِي بِدْلَةً
فِي طَاعَتِكَ فَاِذَا كَانَ عُمُرِي مَرْتَعًا لِلشَّيْطَانِ فَاقْبِضْنِي اِلَيْكَ قَبْلَ اَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ
اِلَيَّ اَوْ يَسْتَحْكِمَ غَضَبُكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ خَصْلَةً تُعَابُ مِنِّي اِلَّا اَصْلَحْتَهَا وَلَا
عَائِبَةً اُوَنَّبُ بِهَا اِلَّا حَسَّنْتَهَا وَلَا اَكْرُومَةً فِيَّ نَاقِصَةً اِلَّا اَتْمَمْتَهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْدِلْنِي مِنْ بُغْضَةِ اَهْلِ الشَّنَاٰنِ الْمَحَبَّةَ وَمِنْ حَسَدِ اَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةَ
وَمِنْ ظِنَّةِ اَهْلِ الصَّلَاحِ الثِّقَةَ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْاَدْنَيْنَ الْوَلَايَةَ وَمِنْ عُقُوقِ ذَوِي
الْاَرْحَامِ الْمَبَرَّةَ وَمِنْ خِذْلَانِ الْاَقْرَبِينَ النُّصْرَةَ وَمِنْ حُبِّ الْمُدَارِينَ تَصْحِيحَ الْمِقَةِ
وَمِنْ رَدِّ الْمُلَابِسِينَ كَرَمَ الْعِشْرَةِ وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلَاوَةَ الْاَمْنَةِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاجْعَلْ لِي يَدًا عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلِسَانًا عَلَى مَنْ خَاصَمَنِي وَظَفَرًا بِمَنْ عَانَدَنِي
وَهَبْ لِي مَكْرًا عَلَى مَنْ كَايَدَنِي وَقُدْرَةً عَلَى مَنِ اضْطَهَدَنِي وَتَكْذِيبًا لِمَنْ قَصَبَنِي وَسَلَامَةً
مِمَّنْ تَوَعَّدَنِي وَوَفِّقْنِي لِطَاعَةِ مَنْ سَدَّدَنِي وَمُتَابَعَةِ مَنْ اَرْشَدَنِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَسَدِّدْنِي لِاَنْ اُعَارِضَ مَنْ غَشَّنِي بِالنُّصْحِ وَاَجْزِيَ مَنْ هَجَرَنِي بِالْبِرِّ وَاُثِيبَ مَنْ
حَرَمَنِي بِالْبَذْلِ وَاُكَافِيَ مَنْ قَطَعَنِي بِالصِّلَةِ وَاُخَالِفَ مَنِ اغْتَابَنِي اِلَى حُسْنِ الذِّكْرِ وَاَنْ
اَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَاُغْضِيَ عَنِ السَّيِّئَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَحَلِّنِي بِحِلْيَةِ

وعائذة ذنبه وخطيئته
فاذا عوذ ذلك ان اكون كذلك
فجعل توبته هذه توبة لا
احتاج بعدها الى توبة توبة
موجبة لمحو ما سلف من الثلاثة
فما بقي اللهم الى عندك
التك من جهل وكسوة
توفيقي فاضمني الى كنف
رحمتك طولا لا اشقى بعدها
بسيء عاقبتك تفضلا اللهم
واني اتوب اليك من كل
ما خالف ارادتك او زال
عن محبتك من خطرات قلبي
ولحظات عيني وحكايات
لساني توبة تسلم بها كل
جارحة على حيالها من تعاقب
وتأمن بها من عواقب
من اليم سطواتك اللهم وفقنا
لذلك بمنك وجودك

الصالحين وألبسني زينة المتقين في بسط العدل وكظم الغيظ وإطفاء النائرة وضم
أهل الفرقة وإصلاح ذات البين وإفشاء العارفة وستر العائبة ولين العريكة
وخفض الجناح وحسن السيرة وسكون الريح وطيب المخالقة والسبق إلى الفضيلة
وإيثار التفضل وترك التعيير والإفضال على غير المستحق والقول بالحق وإن عز
واستقلال الخير وإن كثر من قولي وفعلي وأكمل ذلك لي بدوام الطاعة ولزوم
الجماعة ورفض أهل البدع ومستعملي الرأي المخترع اللهم صل على محمد وآله
واجعل أوسع رزقك علي إذا كبرت وأقوى قوتك في إذا نصبت ولا تبتليني
بالكسل عن عبادتك ولا العمى عن سبيلك ولا بالتعرض لخلاف محبتك ولا
مجامعة من تفرق عنك ولا مفارقة من اجتمع إليك اللهم اجعلني أصول بك
عند الضرورة وأسألك عند الحاجة وأتضرع إليك عند المسكنة ولا تفتني
بالاستعانة بغيرك إذا اضطررت ولا بالخضوع لسؤال غيرك إذا افتقرت ولا
بالتضرع إلى من دونك إذا رهبت فأستحق بذلك خذلانك ومنعك وإعراضك
يا أرحم الراحمين اللهم اجعل ما يلقي الشيطان في روعي من التمني والتظني و
الحسد ذكرا لعظمتك وتفكرا في قدرتك وتدبيرا على عدوك وما أجرى على
لساني من لفظة فحش أو هجر أو شتم عرض أو شهادة باطل أو اغتياب مؤمن غائب
أو سب حاضر وما أشبه ذلك نطقا بالحمد لك وإغراقا في الثناء عليك وذهابا
في تمجيدك وشكرا لنعمتك واعترافا بإحسانك وإحصاء لمننك اللهم صل
على محمد وآله ولا أظلمن وأنت مطيق للدفع عني ولا أظلمن وأنت القادر على
القبض مني ولا أضلن وقد أمكنتك هدايتي ولا أفتقرن ومن عندك وسعي
ولا أطغين ومن عندك وجدي اللهم إلى مغفرتك وفدت وإلى عفوك

فلبي من خشيتك واضطراب
أركاني من هيبتك فقد
أقامتني يا رب ذنوبي مقام
الخزي بفنائك فإن سكت
لم ينطق عني أحد وإن شفعت
فلست بأهل الشفاعة اللهم
صل على محمد وآله وشفع في
خطاياي كرمك وعد على
سيئاتي بعفوك ولا تجزني
جزائي من عقوبتك وابسط
علي طولك وجللني بسترك
وافعل بي فعل عزيز تضرع
إليه عبد ذليل فرحمه
أو غني تعرض له عبد
فقير فنعشه اللهم لا خفير
لي منك فليخفرني عزك و
لا شفيع لي إليك فليشفع
لي فضلك وقد أوجلتني
خطاياي فليؤمني عفوك
فما كل ما

قَصَدْتُ وَإِلَى تَجَاوُزِكَ اشْتَقْتُ وَبِفَضْلِكَ وَثِقْتُ وَلَيْسَ عِنْدِي مَا يُوجِبُ
لِي مَغْفِرَتَكَ وَلَا فِي عَمَلِي مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ عَفْوَكَ وَمَا إِلَيَّ بَعْدَ أَنْ حَكَمْتُ عَلَى نَفْسِي
إِلَّا فَضْلُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ اللَّهُمَّ وَأَنْطِقْنِي بِالْهُدَى وَ
أَلْهِمْنِي التَّقْوَى وَوَفِّقْنِي لِلَّتِي هِيَ أَزْكَى وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا مُوَ أَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِي
الطَّرِيقَةَ الْمُثْلَى وَاجْعَلْنِي عَلَى مِلَّتِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَسَنِّعْنِي بِالْاقْتِصَادِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ السَّدَادِ وَمِنْ أَدِلَّةِ الرَّشَادِ وَمِنْ صَالِحِي
الْعِبَادِ وَارْزُقْنِي فَوْزَ الْمَعَادِ وَسَلَامَةَ الْمِرْصَادِ اللَّهُمَّ خُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي مَا
يُخْلِصُهَا وَأَبْقِ لِنَفْسِي مِنْ نَفْسِي مَا يُصْلِحُهَا فَإِنَّ نَفْسِي مَا لَكَ أَوْ تَعْصِمُهَا اللَّهُمَّ أَنْتَ
عُدَّتِي إِنْ حَزِنْتُ وَأَنْتَ مُنْجِحِي إِنْ حُرِمْتُ وَبِكَ اسْتِغَاثَتِي إِنْ كُرِثْتُ وَعِنْدَكَ مِمَّا
فَاتَ خَلَفٌ وَلِمَا فَسَدَ صَلَاحٌ وَفِيمَا أَنْكَرْتَ تَغْيِيرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ قَبْلَ الْبَلَاءِ بِالْ
لِعَافِيَةِ وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَةِ وَقَبْلَ الضَّلَالِ بِالرَّشَادِ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ مَعَرَّةِ الْعِبَا
وَهَبْ لِي أَمْنَ يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الْأَرْشَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْأَ
عَنِّي بِلُطْفِكَ وَاغْذُنِي بِنِعَمِكَ وَأَصْلِحْنِي بِكَرَمِكَ وَدَاوِنِي بِصُنْعِكَ وَأَظِلَّنِي فِي
ذَرَاكَ وَجَلِّلْنِي رِضَاكَ وَوَفِّقْنِي إِذَا اشْتَكَلَتْ عَلَيَّ الْأُمُورُ لِأَهْدَاهَا وَإِذَا تَشَابَهَتِ
الْأَعْمَالُ لِأَزْكَاهَا وَإِذَا تَنَاقَضَتِ الْمِلَلُ لِأَرْضَاهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
تَوَجَّنِي بِالْكِفَايَةِ وَسَنِّمْنِي حُسْنَ الْوِلَايَةِ وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهِدَايَةِ وَلَا تَفْتِنِّي بِالسَّعَةِ
وَامْنَحْنِي حُسْنَ الدَّعَةِ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِي كَدّاً كَدّاً وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي عَلَيَّ رَدّاً فَإِنِّي لَا
أَجْعَلُ لَكَ نِدّاً وَلَا أَدْعُو مَعَكَ نِدّاً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنَعْنِي مِنَ
الشَّرَفِ وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ وَوَفِّرْ مَلَكَتِي بِالْبَرَكَةِ فِيهِ وَأَصِبْ بِي سَبِيلَ الْهِدَايَةِ
لِلْبِرِّ فِيمَا أُنْفِقُ مِنْهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ الْاكْتِسَابِ وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ

نفس پر سے جو عمل میں نے کیا ہے
اور نہ اپنے لئے کسی سے زیادہ
فعل کی لیکن تمہارے سوا
فیہا اور افضل ہے
ما اظہرت لک من الندم
فلعل اعصمہم
لو سوء موقفی وتذکرکم
علی لو سوء حالی قبلک
بدعوۃ فی سمع لدیک
من دعائہ او شفاعۃ
عندک من شفاعتہ فتکون
فیہا بحالۃ من غضبک و
فوز برضاک اللہم ان
یکن الندم توبۃ الیک
فانا اندم النادمین وان
یکن الترک لمعصیتک ایاہ
فانا اول المنیبین وان
یکن الاستغفار حطۃ
للذنوب

احتجاب فلا آشتغل عن عبادتك بالطلب ولا احتمل اصر تبعات المكسب اللهم فاطلبني بقدرتك ما اطلب واجرني بعزتك مما ارهب اللهم صل على محمد وآله وصن وجهي بالیسار ولا تبتذل جاهي بالاقتار فاسترزق اهل رزقك واستعطي شرار خلقك فافتن بحمد من اعطاني وابتلى بذم من منعني وانت من دونهم ولي الاعطاء والمنع اللهم صل على محمد وآله وارزقني صحة في عبادة وفراغا في زهادة وعلما في استعمال وورعا في اجمال اللهم اختم بعفوك اجلي وحقق في رجاء رحمتك املي وسهل الى بلوغ رضاك سبلي وحسن في جميع احوالي عملي اللهم صل على محمد وآله وتهني لذكرك في اوقات الغفلة واستعملني بطاعتك في ايام المهلة وافتح لي الى محبتك سبيلا سهلة اكمل لي بها خير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآله كافضل ما صليت على احد من خلقك قبله وانت مصل على احد بعده وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار

(قد تمت بحول الله وقوته)

بر حسب دستور آقای حاج سید احمد کتابچی مدیر کتابخانه و مطبعه اسلامیه تحریر شد

- تهران - خیابان بوذرجمهری -

قد وقع الفراغ من تسويد هذه الاوراق الشريفة بيد اقل العباد طاهر خوشنويس ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحيم غفر الله تعالى ذنوبهما - ان ناظرين وقراء اين كتاب شريف التماس دعا دارم از براى والدين وخوشنويسان اين بنده پر از تقصير وغريق بحر معاصى كه در دو دنيا مطهر و اسنانها مقدسه از دعاى خير فراموش نفرمايند تا بدنيا سبب حضرت خالق ذو الجلال بالطف وكرم ورحمت خود بر گناهان اين عاصى عفو بكند

باتمام حضرت باريتعالى جلت عظمته وتوجهات اولياء حضرت خاتم آل عباطيه الاف التحية والثناء برشتن پنجمين نسخه مفاتيح الجنان موفق آمد

(در تاريخ روز جمعه آخر ماه رمضان المبارك ۱۳۵۹ على هاجرها الاف الف تحية مطابق دهم ابانماه ۱۳۱۹ شمسى)

فانك امرت بالتوبة وضمنت القبول ووعدت الاجابة فصل على محمد وآله وافعل بي ما انت اهله فانك ارحم الراحمين وصل على محمد وآله كما امرتنا ان نصلي عليهم وصل على محمد وآله كما استحب ان يصلى على جميع انبيائك ورسلك وصل على محمد وآله صلوة تشفع لنا يوم الفاقة اليك وتعود بالفائدة علينا في كل كرة ترد علينا انك على كل شيء قدير

قد تمت بحول الله الملك الحي

نوشته شد بخامه كمترين بندگان (طاهر خوشنويس) ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحيم غفر الله تعالى ذنوبهما ۱۳۵۹

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

الٓمّٓ ۝ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ۝ اَمْ حَسِبَ
الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّسْبِقُوْنَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ
اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ
اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۭ وَاِنْ جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۭ اِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۭ وَلَىِٕنْ جَاۗءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۭ
اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنٰفِقِيْنَ ۝ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ
وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا
مَّعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى
قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝
فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا
فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۭ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝ وَاِنْ تُكَذِّبُوْا
فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ۭ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ
يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا
كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ۚ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ۝ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِيْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝ فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ۡ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ وَتَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ۭ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ۝ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مُهْلِكُوْٓا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝ قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ۭ قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا ۡ لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۡ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝ وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۡ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝ وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝ وَعَادًا وَّثَمُوْدَ وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۡ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ۝ وَقٰرُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ ۡ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ۝

فكلا أخذنا بذنبه فمنهم من أرسلنا عليه حاصبا ومنهم من أخذته الصيحة
ومنهم من خسفنا به الأرض ومنهم من أغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا
أنفسهم يظلمون مثل الذين اتخذوا من دون الله أولياء كمثل العنكبوت اتخذت
بيتا وإن أوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون إن الله يعلم ما يدعون
من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم وتلك الأمثال نضربها للناس وما يعقلها
إلا العالمون خلق الله السموات والأرض بالحق إن في ذلك لآية للمؤمنين
اتل ما أوحي إليك من الكتاب وأقم الصلوة إن الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر
ولذكر الله أكبر والله يعلم ما تصنعون ولا تجادلوا أهل الكتاب إلا بالتي هي
أحسن إلا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنا بالذي أنزل إلينا وأنزل إليكم وإلهنا
وإلهكم واحد ونحن له مسلمون وكذلك أنزلنا إليك الكتاب فالذين آتيناهم
الكتاب يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به وما يجحد بآياتنا إلا الكافرون وما
كنت تتلوا من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك إذا لارتاب المبطلون بل هو
آيات بينات في صدور الذين أوتوا العلم وما يجحد بآياتنا إلا الظالمون وقالوا
لولا أنزل عليه آيات من ربه قل إنما الآيات عند الله وإنما أنا نذير مبين
أولم يكفهم أنا أنزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم إن في ذلك لرحمة وذكرى لقوم
يؤمنون قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السموات والأرض والذين
آمنوا بالباطل وكفروا بالله أولئك هم الخاسرون ويستعجلونك بالعذاب
ولولا أجل مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون يستعجلونك
بالعذاب وإن جهنم لمحيطة بالكافرين يوم يغشاهم العذاب من فوقهم و
من تحت أرجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون يا عبادي الذين آمنوا إن
أرضي واسعة فإياي فاعبدون كل نفس ذائقة الموت ثم إلينا ترجعون *

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝ وَكَاَيِّنْ مِّنْ
دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝
اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝ وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ۚ وَاِنَّ الدَّارَ
الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ
الدِّيْنَ ۖ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ۝ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۙ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُوْنَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ اَفَبِالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا
جَآءَهٗ ۚ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

(سورۃ الروم مکیۃ وھی ستون اٰیۃ)

(بسم اللہ الرحمٰن الرحیم)

الٓمّٓ ۝ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ۝ فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ۝ فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۭ
لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ۭ وَيَوْمَىِٕذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝ بِنَصْرِ اللّٰهِ ۭ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ۭ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ وَعْدَ اللّٰهِ ۭ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝
يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ۝ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۭ
مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ
النَّاسِ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ۝ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ

مِمَّا عَمِرُوهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ۝ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓآٰى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا
يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ
يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ۝ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ
رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ۝ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُوْنَ ۝ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ۝ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ۝ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ
مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ۝
وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِيْ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ثُمَّ
اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ۝ وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ
قٰنِتُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْمَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ
يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ

الَّتِیْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَیْهَا لَا تَبْدِیْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّیْنُ الْقَیِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا یَعْلَمُوْنَ ۝ مُنِیْبِیْنَ اِلَیْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ۝ مِنَ
الَّذِیْنَ فَرَّقُوْا دِیْنَهُمْ وَكَانُوْا شِیَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَیْهِمْ فَرِحُوْنَ ۝ وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ
دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِیْبِیْنَ اِلَیْهِ ثُمَّ اِذَاۤ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِیْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ یُشْرِكُوْنَ ۝
لِیَكْفُرُوْا بِمَاۤ اٰتَیْنٰهُمْ فَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَیْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ یَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوْا بِهٖ یُشْرِكُوْنَ ۝ وَاِذَاۤ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَیِّئَةٌ ۢ بِمَا
قَدَّمَتْ اَیْدِیْهِمْ اِذَا هُمْ یَقْنَطُوْنَ ۝ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ وَیَقْدِرُ ؕ
اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ۝ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِیْنَ وَابْنَ السَّبِیْلِ ؕ
ذٰلِكَ خَیْرٌ لِّلَّذِیْنَ یُرِیْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۫ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝ وَمَاۤ اٰتَیْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّیَرْبُوَا۟
فِیْۤ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا یَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَاۤ اٰتَیْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِیْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ یُمِیْتُكُمْ ثُمَّ یُحْیِیْكُمْ ؕ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ
مَّنْ یَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَیْءٍ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا
كَسَبَتْ اَیْدِی النَّاسِ لِیُذِیْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِیْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ۝ قُلْ سِیْرُوْا فِی الْاَرْضِ
فَانْظُرُوْا كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلُ ؕ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِیْنَ ۝ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّیْنِ
الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاْتِیَ یَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ یَوْمَئِذٍ یَّصَّدَّعُوْنَ ۝ مَنْ كَفَرَ فَعَلَیْهِ كُفْرُهٗ ۚ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ یَمْهَدُوْنَ ۝ لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ
اِنَّهٗ لَا یُحِبُّ الْكٰفِرِیْنَ ۝ وَمِنْ اٰیٰتِهٖۤ اَنْ یُّرْسِلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِیُذِیْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ
وَلِتَجْرِیَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِیْنَ اَجْرَمُوْا ؕ وَكَانَ حَقًّا عَلَیْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِیْنَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِیْ یُرْسِلُ الرِّیَاحَ فَتُثِیْرُ سَحَابًا فَیَبْسُطُهٗ فِی السَّمَآءِ كَیْفَ یَشَآءُ
وَیَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ یَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ فَاِذَاۤ اَصَابَ بِهٖ مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ اِذَا

هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ
عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا

يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ | (سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون آية) | لَا يُوقِنُونَ

(بسم الله الرحمن الرحيم)

حٰمٓ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ
كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
بِدُخَانٍ مُبِينٍ ۝ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ
أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۝ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ
إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۙ اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ۭ اِنِّىْ لَكُمْ
رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۙ وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّىْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۚ وَاِنِّىْ عُذْتُ بِرَبِّىْ
وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ۚ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِىْ فَاعْتَزِلُوْنِ ۚ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ۚ
فَاَسْرِ بِعِبَادِىْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ۙ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۭ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ۭ كَمْ تَرَكُوْا
مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۙ وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۙ وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ۚ كَذٰلِكَ ۭ وَ
اَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ۭ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاۗءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ۚ وَلَقَدْ
نَجَّيْنَا بَنِىْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ۙ مِنْ فِرْعَوْنَ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ۚ وَ
لَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰي عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۚ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ۭ اِنَّ
هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ۙ اِنْ هِىَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ۚ فَاْتُوْا بِاٰبَاۗىِٕنَآ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۭ اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ اَهْلَكْنٰهُمْ ۙ اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۚ
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ۚ مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۚ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۙ يَوْمَ لَا يُغْنِىْ مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى
شَيْـــًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۙ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۭ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ۙ
طَعَامُ الْاَثِيْمِ ۙ كَالْمُهْلِ يَغْلِىْ فِى الْبُطُوْنِ ۙ كَغَلْيِ الْحَمِيْمِ ۭ خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَاۗءِ الْجَحِيْمِ ۙ
ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ۭ ذُقْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ۭ اِنَّ هٰذَا مَا
كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ۭ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِىْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ۙ فِىْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۚ يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ
وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ۚ كَذٰلِكَ ۭ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ۙ يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ
اٰمِنِيْنَ ۙ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى ۚ وَوَقٰىهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۙ
فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۭ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ۭ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ۭ

(سورة الدخان)

(نماز حاجت)

وجمعہ باشد روزہ بگیرد
چون روز جمعہ شد غسل
کن و جامہ نو و خلوق بپوش
بے بالا رو و بیاے کہ بلند تر
باشد و دو رکعت نماز بگزار
چنانکہ دانی و در ہر رکعت
بعد از فاتحہ سی بار آیۃ
الکرسی بخوان و بعد از
ان ہزار بار یا حی یا قیوم
بگو و حاجت خود بخواہ
ان شاء اللہ تعالیٰ روا شود
و ایضاً ہر گاہ کہ ترا
غمے یا اندوہے یا بلاے
یا مرضے یا دشمنے یا
ظالمے پیش آید بگو
ما شاء اللہ لا قوۃ الا باللہ
العلی العظیم و ہر گاہ کہ
ترا کسے بر نجاند و ترا
بر کسے قدرت باشد
بگو ما شاء اللہ لا قوۃ الا
باللہ العلی العظیم

بسند صحیح عن جابر بن عبد الله الانصاری

صاحب عوالم بسند صحیح خود از جابر بن عبد الله انصاری نقل نموده و او

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

از فاطمه زهراء علیها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه وآله

وَآلِهِ قَالَتْ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ آنِفًا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللهِ

رسلم گفت شنیدم که فاطمه علیها السلام اکنون زود داخل شد بمنزل من پدرم رسول خدا

فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ

در بعضی از روزها پس فرمود سلام بر تو باد ای فاطمه پس عرض کردم بر تو باد

السَّلَامُ قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي بَدَنِي ضُعْفًا فَقُلْتُ لَهُ أَعِيذُكَ

سلام ای پروردگار فرمود من می یابم در بدن خود ضعفی را پس عرض کردم پناه میدهم ترا

بِاللهِ يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ ائْتِينِي بِالْكِسَاءِ

بخدا ای پدر بزرگوار از ضعف پس رسول اکرم ص فرمود ای فاطمه بیاور بمن کساء

الْيَمَانِي فَغَطِّينِي بِهِ فَأَتَيْتُهُ بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِي فَغَطَّيْتُهُ بِهِ

یمانی را پس بپوشانم ترا با آن پس آوردم کساء یمانی را و پوشانیدم پدرم را با آن

وَصِرْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَأْلَأُ كَأَنَّهُ الْبَدْرُ

و نظر کردم بسوی او دیدم که صورتش میدرخشد مانند ماه

فِي لَيْلَةِ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بِوَلَدَيَّ

در شب چهارده (پس فاطمه علیها السلام فرمود): نگذشت مگر اندکی و ساعتی که ناگاه فرزندان من

الْحَسَنِ (ع) قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُمَّاهُ فَقُلْتُ وَ

حسن ع نزدیک من آمد و گفت سلام بر تو باد ای مادر پس گفتم و

عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي وَثَمَرَةَ فُؤَادِي فَقَالَ يَا أُمَّاهُ

بر تو باد سلام ای روشنی چشم من و میوه دل من پس گفت ای مادر

إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكِ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي رَسُولِ

من استشمام میکنم نزد تو بوی خوشی را گویا بوی جدم رسول

اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ اِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَاَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ

خدا است پس گفتم بلی بدرستیکه جدّ تو در زیر کساء است پس آمد حضرت حسن ع نزدیک

الْكِسَاءِ وَقَالَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ يَا رَسُولَ اللهِ اَتَاْذَنُ

کساء و عرض کرد سلام بر تو ای جدّ بزرگوار ای رسول خدا آیا اذن میدهی

لِي اَنْ اَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

مرا اینکه داخل شوم با تو در زیر کساء (رسول خدا ص) فرمود و بر تو باد سلام

يَا وَلَدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ

ای پسر من و ای صاحب اختیار حوض من بتحقیق اذن دادم تا پس داخل شد حسن ع

تَحْتَ الْكِسَاءِ فَمَا كَانَتْ اِلَّا سَاعَةً وَاِذَا بِوَلَدِي الْحُسَيْنِ

در زیر کساء (رسول خدا ص) نگذشت مگر اندکی که ناگاه بپسرم حضرت حسین ع

قَدْ اَقْبَلَ وَقَالَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اُمَّاهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ

آمد و عرض کرد سلام بر تو باد ای مادر پس گفتم بر تو باد

اَلسَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا قُرَّةَ عَيْنِي وَثَمَرَةَ فُؤَادِي فَقَالَ لِي يَا

سلام ای پسر من و ای روشنی چشم من و میوه دل من پس گفت ای

اُمَّاهُ اِنِّي اَشَمُّ عِنْدَكِ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَاَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي

مادر بدرستیکه من استشمام میکنم نزد تو بوی خوشی را گویا بوی جدم

رَسُولِ اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ اِنَّ جَدَّكَ وَاَخَاكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ

رسول خدا صلی الله علیه و آله پس گفتم بلی بدرستیکه جدّ تو و برادر تو در زیر کساء

فَدَنَى الْحُسَيْنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ

نزدیک شد حسین ع جانب کساء و عرض کرد سلام بر تو باد ای جدّ بزرگوار

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِ اخْتَارَهُ اللهُ اَتَاْذَنُ لِي اَنْ اَدْخُلَ

و سلام بر تو باد ای کسیکه اختیار کرد او را خداوند از خلق خود آیا اذن میدهی مرا اینکه داخل شوم

مَعَكُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي

با شما هر دو در زیر کساء (پس رسول خدا ص فرمود) و بر تو باد سلام ای پسر من

وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ

وای شافع امت من بتحقیق اذن دادم ترا پس داخل شد حسین ع با ایشان در زیر کساء

فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذٰلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ ع وَقَالَ

(پس فاطمه ع فرمود): آمد آنزمان ابوالحسن علی بن ابیطالب علیه السلام و فرمود

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

سلام بر تو باد ای دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله پس عرض کردم بر تو باد سلام

يَا أَبَا الْحَسَنِ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشَمُّ

ای ابوالحسن وای امیر المؤمنین پس فرمود ای فاطمه بدرستیکه من استشمام میکنم

عِنْدَكِ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي وَابْنِ عَمِّي رَسُولِ

نزد تو بوی خوشی را گویا بوی برادر و پسر عم من رسول

اللّٰهِ فَقُلْتُ نَعَمْ هَا هُوَ مَعَ وَلَدَيْكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ

خدا ص باشد پس عرض کردم بلی این است او با دو پسرت در زیر کساء پس آمد

عَلِيٌّ ع نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ (ص)

علی علیه السلام جانب کساء و عرض کرد سلام بر تو ای رسول خدا صلی الله علیه و آله

أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ

آیا اذن میدهی مرا اینکه بوده باشم با شما در زیر کساء (پیغمبر ص فرمود): باد بر تو باد

السَّلَامُ يَا أَخِي يَا وَصِيِّي وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ لِوَائِي قَدْ أَذِنْتُ

سلام ای برادر من ای وصی و جانشین من و صاحب رایت و علم من بتحقیق اذن دادم

لَكَ فَدَخَلَ عَلِيٌّ ع تَحْتَ الْكِسَاءِ ثُمَّ أَتَيْتُ نَحْوَ الْكِسَاءِ

ترا پس داخل شد علی علیه السلام در زیر کساء پس من رفتم جانب کساء

وَقُلْتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتَاهُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَتَأْذَنُ لِي

و عرض کردم سلام بر تو باد ای پدر من ای رسول خدا ص آیا اذن میدهی مرا

أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ وَعَلَيْكِ السَّلَامُ

اینکه بوده باشم با شما در زیر کساء (پیغمبر ص فرمود): بر تو باد سلام

يَا بُنَيَّ وَيَا بُضْعَتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكِ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِسَاءِ

ای دختر من وای پارهٔ تن من بتحقیق اذن دادم ترا پس داخل شد زیر کساء

فَلَمَّا اكْتَمَلْنَا جَمِيعًا تَحْتَ الْكِسَاءِ أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللهِ صلی الله علیه وآله

پس زمانیکه جمع شدیم پنج تن زیر کساء گرفت پدرم رسول خدا صلی الله علیه وآله

بِطَرَفِ الْكِسَاءِ وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ الْيُمْنَى إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ اللَّهُمَّ

دو طرف کساء را واشاره نمود بدست راست خود بسوی آسمان وعرض کرد خداوندا

إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي وَحَامَّتِي لَحْمُهُمْ لَحْمِي وَدَمُهُمْ

بدرستیکه اینها اهل بیت من وخواص وحامی من میباشند گوشت ایشان گوشت من

دَمِي يُؤْلِمُنِي مَا يُؤْلِمُهُمْ وَيَحْزُنُنِي مَا يَحْزُنُهُمْ أَنَا حَرْبٌ لِمَنْ

وخون ایشان خون من است اذیت میکند مرا آنچه اذیت میکند ایشانرا واندوهگین میکند مرا آنچه اندوهگین میکند ایشانرا من جنگ

حَارَبَهُمْ وَسِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَهُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُمْ وَمُحِبٌّ

با هر که جنگ است با ایشان وصلح با هر که صلح است با ایشان ودشمن با هر که دشمن است با ایشان ودوست

لِمَنْ أَحَبَّهُمْ إِنَّهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ

با هر که دوستی کند با ایشان بدرستیکه ایشان از من ومن از ایشانم پس قرار ده خدایا رحمتها وبرکات خودرا

وَرَحْمَتَكَ وَغُفْرَانَكَ وَرِضْوَانَكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَأَذْهِبْ

ورحمت خود وآمرزش خود ورضای خودرا برمن وبر آنها وزایل فرما

عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا مَلَائِكَتِي

از آنها پلیدی را وپاک گردان آنهارا پاک کردنی پس فرمود خداوند عز وجل ای ملائکه من

وَيَا سُكَّانَ سَمَوَاتِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَلَا أَرْضًا

وای ساکنان آسمانهای من بدرستیکه من خلق نفرمودم آسمان بنا شده را ونه زمین

مَدْحِيَّةً وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً وَلَا فَلَكًا

گسترده شده وسطح را ونه ماه روشنی دهنده را ونه آفتاب درخشنده را ونه فلک را

يَدُورُ وَلَا بَحْرًا يَجْرِي وَلَا فُلْكًا يَسْرِي إِلَّا فِي مَحَبَّةِ هَؤُلَاءِ

الخمسة الذين تحت الكساء فقال الامين جبرائيل يا
پنج تن آنچنان بزرگوار انیکه زیر کساء آسوده اند پس عرض کرد امین وحی جبرئیل ای
رب ومن تحت الكساء فقال عز وجل هم اهل بيت
پروردگار من کیست در زیر کساء پس فرمود خداوند عزوجل آنها اهل بیت
النبوة ومعدن الرسالة هم فاطمة وابوها وبعلها و
پیغمبر هستند ومرکز رسالت هستند اینند فاطمه وپدرش وشوهرش و
بنوها فقال جبرائيل يا رب اتاذن لي ان اهبط الى الارض
فرزندان او پس عرض کرد جبرئیل ای پروردگار من آیا اذن میدهی مرا اینکه فرود آیم بسوی زمین
لاكون معهم سادسا فقال الله نعم قد اذنت لك فهبط
تا آنکه باشم ششم آنها پس فرمود خداوند بلی بتحقیق اذن دادم ترا پس فرود آمد
الامين جبرائيل وقال السلام عليك يا رسول الله العلي
امین وحی جبرئیل وعرض نمود سلام بر تو باد ای رسول خدا صلی خداوند علی
الاعلى يقرئك السلام ويخصك بالتحية والاكرام و
اعلی ترا سلام میرساند وتخصیص میکرداند ترا بتحیت واکرام و
يقول لك وعزتي وجلالي اني ما خلقت سماء مبنية ولا
میفرماید بشما که قسم بعزت وجلالم هرآینه من خلق نکردم آسمان بنا شده و نه
ارضا ممدحية ولا قمرا منيرا ولا شمسا مضيئة ولا
زمین گسترده شده و نه ماه روشنی دهنده و نه خورشید درخشنده و نه
فلكا يدور ولا بحرا يجري ولا فلكا يسري الا لاجلكم
فلکی را که بچرخد و نه دریائی که روان باشد و نه کشتی را که گردش میکند مگر برای شما
ومحبتكم وقد اذن لي ان ادخل معكم فهل تاذن
ودوستی شما وبتحقیق که اذن داده مرا خدا که داخل شوم با شما در زیر کساء پس آیا اذن میدهی
لي يا رسول الله فقال رسول الله وعليك السلام يا امين
مرا ای رسول خدا پس فرمود رسول خدا صلی الله علیه وآله بر تو باد سلام ای امین

وَحْيِ اللّٰهِ إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ جَبْرَئِيلُ مَعَنَا

وحی خدا بدرستیکه شان چنین است اذن دادم ترا پس داخل شد جبرئیل امین با ما

تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ لِأَبِي إِنَّ اللّٰهَ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ يَقُولُ

در زیر کساء پس عرض کرد پدرم بزرگوارم بدرستیکه خدا بتحقیق وحی میفرماید بسوی شما میفرماید

إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ

این است جز این نیست اراده فرموده خداوند که برطرف نماید هر پلیدی را از شما خانواده و

يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلِيٌّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَخْبِرْنِي

پاک گرداند شما را پاک کردنی پس عرض کرد علی پدرم ای رسول خدا مرا خبر ده مرا

مَا الْجُلُوسُ لَنَا هٰذَا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللّٰهِ فَقَالَ

که چیست برای ما این نشستن ما در زیر کساء از شرافت و فضیلت در نزد خدا پس فرمود

النَّبِيُّ ﷺ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ

پیغمبر اکرم ﷺ قسم بآنکسیکه مبعوث کرد مرا بحق بجهت پیغمبری و پسندید و برگزید مرا برسالت

نَجِيًّا مَا ذُكِرَ خَبَرُنَا هٰذَا فِي مَحْفِلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ

بجهت نجوات دادن خلق ذکر میشود این خبر ما در مجلسی از مجالس اهل زمین

وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا إِلَّا وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ

و در آن جمعی از پیروان ما و دوستان ما باشند مگر آنکه نازل میشود بایشان رحمت خدا

وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَاسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ

و احاطه میکنند اطراف آنها را ملائکه و طلب آمرزش مینمایند بجهت آنها تا اینکه

يَتَفَرَّقُوا فَقَالَ عَلِيٌّ إِذًا وَاللّٰهِ فُزْنَا وَفَازَ شِيعَتُنَا وَرَبِّ

متفرق شوند پس گفت علی علیه السلام در این هنگام قسم بخدا رستگار شده ایم و رستگار شده اند پیروان ما قسم

الْكَعْبَةِ فَقَالَ النَّبِيُّ ثَانِيًا يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ

بپروردگار کعبه پس فرمود پیغمبر صلی الله علیه و آله دوباره یا علی قسم بآنکسیکه مبعوث کرد مرا بحق

نَبِيًّا وَاصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذُكِرَ خَبَرُنَا هٰذَا فِي

بجهت پیغمبری و پسندید و مرا برسالت بجهت نجات دادن خلق ذکر میشود این خبر ما در

خَفِلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا

مجلسی از مجالس اهل زمین و در آن جمعی از پیروان ما و دوستان ما

وَفِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا وَفَرَّجَ اللهُ هَمَّهُ وَلَا مَغْمُومٌ إِلَّا وَ

در میان آنها باشد صاحب همی مگر آنکه برطرف فرماید خدا هم او را و نه غمگینی مگر آنکه

كَشَفَ اللهُ غَمَّهُ وَلَا طَالِبُ حَاجَةٍ إِلَّا وَقَضَى اللهُ حَاجَتَهُ

از بین ببرد خداوند غم او را و نه طلب کننده حاجتی مگر آنکه برساند خداوند حاجت او را

فَقَالَ عَلِيٌّ عليه السلام إِذًا وَاللهِ فُزْنَا وَسُعِدْنَا وَكَذَلِكَ شِيعَتُنَا

پس گفت علی علیه السلام در آنگاه قسم بخدا رستگار شدیم و سعادت یافتیم و همچنین پیروان ما

فَازُوا وَسُعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ

رستگار شدند و سعادت یافتند در دنیا و آخرت قسم بپروردگار کعبه

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی